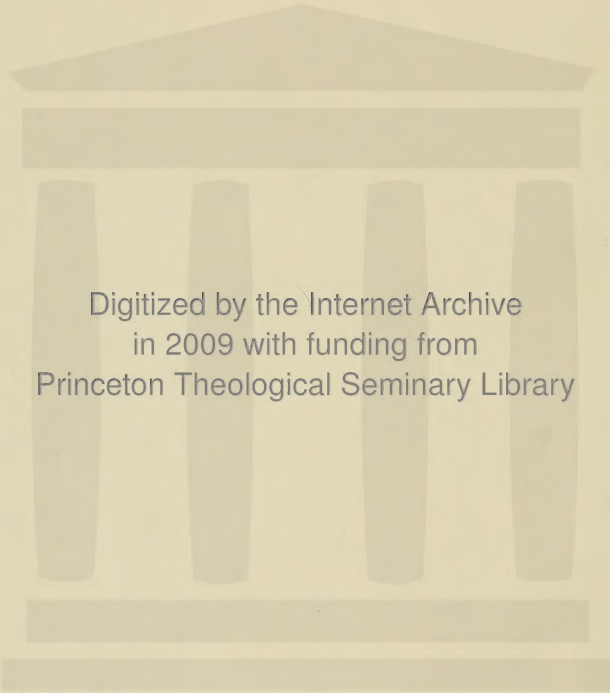

BS65
.5.T78
v.3

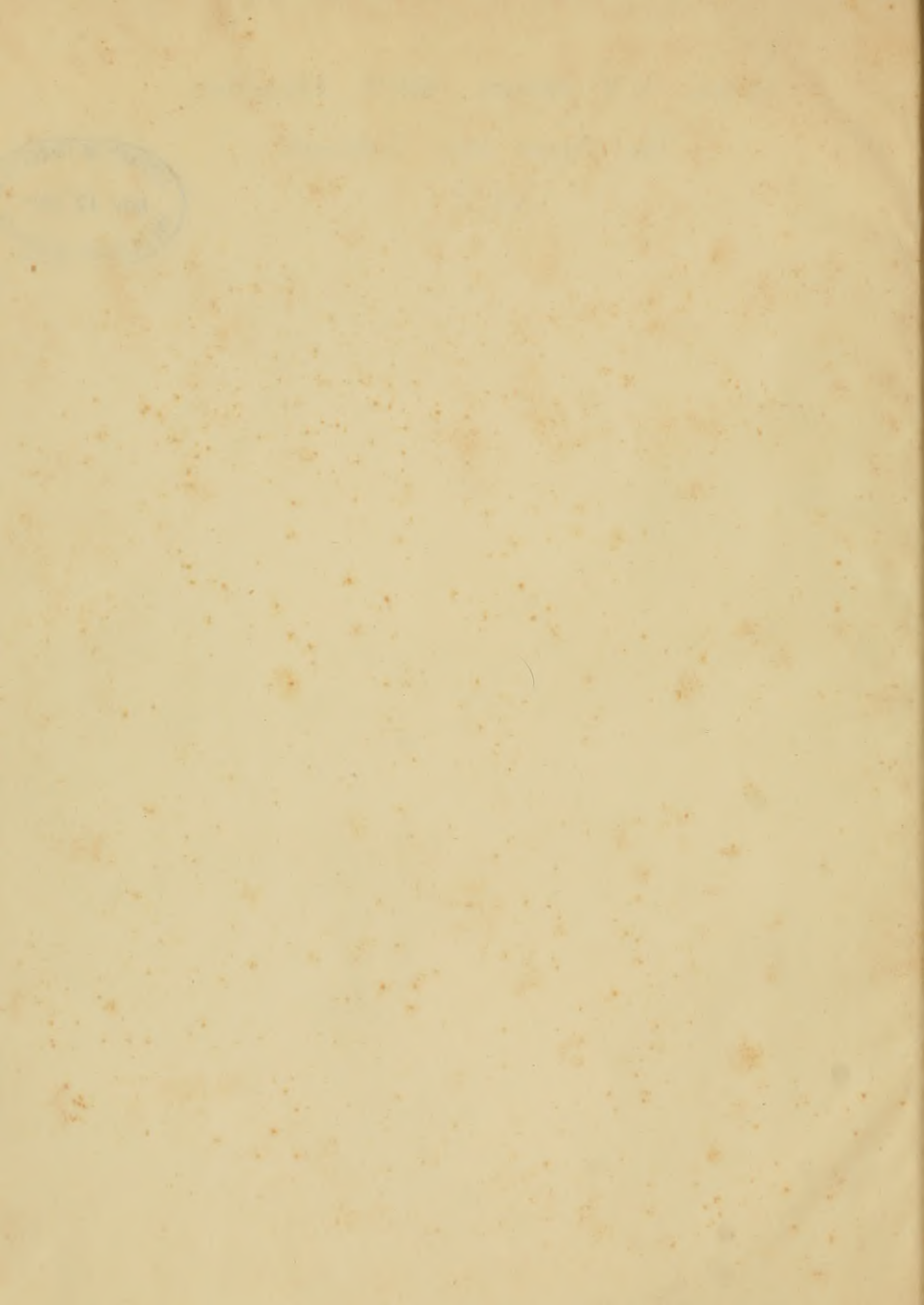

Digitized by the Internet Archive
in 2009 with funding from
Princeton Theological Seminary Library

The Greek New Testament

vol. 3

DR. TREGELLES'S GREEK TESTAMENT.

PART III.

ACTS AND CATHOLIC EPISTLES.

INTRODUCTORY NOTICE.

AFTER a delay of some years, it is with feelings of reverent thankfulness to Almighty God, that I issue a further portion of the Greek New Testament. Most of those Subscribers, who at their own desire receive this work in portions, are aware what has hindered the appearance or even the printing of this Third Part for so long a time. To others it may suffice to say that after the Second Part was completed, but before it was issued, I was so visited with illness that it appeared very unlikely that I should ever be able to complete or even to continue the work. The delay has not been desired by me; and it has only been the necessity of the case which has caused this interval.

As *this* part of my Greek Testament may be employed, perhaps, by those who have not the Introductory Notice to the two first Gospels *at hand*, I give here not only the account of any *new* materials, but also a general list of the MSS., etc., cited, and an explanation of the marks and abbreviations used in the text, margin, and notes.

MARKS AND ABBREVIATIONS.

I. IN THE TEXT.

* indicates an *addition* to the common text.

† indicates an *omission* of something found in it.

‡ indicates a reading adopted varying from it.

¶ marks the *close* of a reading commenced by * or †.

Words between brackets in the text are such as I judge to be of very doubtful authority.

Citations from the Old Test. are denoted by a different Greek type.

The numbered sections in the Greek text are those of the Vatican MS. (found also in Σ of St. Luke), being probably the most ancient notation of the kind.

§ indicates where some MS. or version begins after a defect; a similar reference in the margin shews *what* document it may be.

¶ shews where a MS. or version is defective.

Where the divisions of the verses vary in different editions, the original arrangement of Stephens, 1551, has been followed.

II. IN THE LEFT-HAND MARGIN.

At each opening of the book is given a conspectus of all the authorities employed in that particular portion: the notation of the MSS. according to the list given, appearing on the first page, and the versions on the other.

When a document breaks off in any part of the opening, it is enclosed in a parenthesis; thus (C) or (Theb.): when it is defective at the beginning of the two pages, but commences in some part of the opening, it is enclosed in brackets; thus [D], [Goth.].

‡ after the notation of a MS. is sometimes employed to indicate that it is much mutilated in that part.

§ with the notation of a MS. or version, as §Z, or §Theb., indicates that the document in question begins after a hiatus at the place in the text where the same mark occurs.

¶ with the notation of a MS. or version, as ¶D, or ¶b, indicates that such a document breaks off where such a mark is placed in the text.

A reading given in the margin without any mark, is an *alternative reading*; that is, one as to which the authorities

are divided between what stands in the text and what is thus placed in the margin. These alternative readings may, in some cases, require a more detailed consideration; some additional ones may need to be specified, and more definite conclusions may at times be given.

Words in brackets in the margin imply that they are somewhat doubtful.

A reading bracketed in the text and marked "om." in the margin is exceedingly doubtful.

A possible or not improbable addition is given in brackets in the margin.

The Ammonian sections, Eusebian canons, and ancient chapters, not being any peculiarities of this edition, do not here require any special explanation.

III. IN THE NOTES.

The reading discussed is first stated: the authorities which support any reading *follow* it, when the balance of evidence is given in detail.

* , † , ‡ are used as denoting the same readings to which they would apply in the text.

ε indicates the common Greek text.

Elz. the Elzevir edition of 1624.

St. or St. 3. the edition of Robert Stephens of 1550: this edition and the Elzevir are specified when they differ. Occasionally a reference is made to Stephen's 4th edition, 1551.

"Contra" is used as introducing the statement of evidence opposed to some variation which had been mentioned.

"vv," the versions in general, or all that have not been cited for some special reading.

Latt. The Latin copies in general.

A reference inclosed in a parenthesis implies that it nearly accords with the reading to which it is appended; the variation, when needful, being specified.

(Latt.) indicates that nearly all the Latin copies, all in fact not cited for some other reading, so read.

"rel." (reliqui), is used exhaustively; that is, as including all the MSS. and versions not cited for something different.

s after the notation of a MS. (as Bs) implies that the fact of such a reading does not rest on express testimony, but that it is gathered *e silentio collatorum*.

"ut vid." (ut videtur) implies that such is apparently the reading of the authority; though, for some reason, absolute certainty cannot be obtained.

When authorities are inclosed within brackets, it implies that for some reason they cannot be quoted on either side. So, too, "n.l." (non liquet).

An authority, if defective (where it might be expected to be quoted), is marked "h." or "hiat."

Occasionally the abbreviation of the name of some collator is given, as shewing that the citation rests on his authority.

So, too, abbreviations after versions indicate particular editors, or else refer to MSS. which have been collated.

After the notation of a MSS., * denotes a *primā manu* (thus C*), and then a numeral shews what the reading is of the same MS. when corrected: thus C' would imply that the correction was made by the *original* writer; C² by a corrector; C³ by a third hand or second corrector; C** would signify simply that the reading (especially an *erasure*) was an alteration.

The balance of evidence is given so far as it appeared to be necessary: at times, *all* the documents are cited in detail; at times, the whole on *one side* are given, with a

sufficient indication *what* may be placed in the opposite scale. In doing this, such versions are cited on each side, respectively, as may be at all regarded *in pari materia*. At times, some subordinate authorities are specified without being included in a general "rel." for special reasons, such as their having been incorrectly quoted for something different.

In all cases of variation, all the Patristic authorities within the specified limits (that is, as far as Eusebius inclusive) have been given, so far as they are known to me; so that these only appear at times as *against* a variation. A few things of this kind will have to be mentioned separately.

LIST OF AUTHORITIES.

These are all the ancient Greek MSS. that are known and accessible; a few excellent later copies; all the versions up to the seventh century; all the Patristic citations to Eusebius inclusive. In the following list I give, in general, hardly more than the *names* of the documents; more was stated in the first Introductory Notice; while for particulars I must again refer to the account which I gave in Horne's "Introduction," vol. iv. The *additions* which I have annexed to the re-issue of that vol. (also published *separately* by Messrs. Longman and Co.) contain some notices which I consider important.

(i.) MSS.

(a.) *The Uncial MSS. of the most ancient class; that is, those prior to the seventh century.*

A. Codex Alexandrinus.

B. Codex Vaticanus. Besides the collations of Bentley, Birch, and Bartolucci, and the corrections noted by Rulotta, our knowledge of this MS. has been greatly increased by the appearance of Cardinal Mai's editions: the larger of which (with the date of 1857) was issued in 1858, the smaller (and more correct) in 1859. "For a fuller account, I must refer to my *additions* to Horne, vol. iv, pp. 760—763. Addenda from Mai's editions, as bearing both on the notes and the text of St. Matthew and St. Mark, must be given at a future time. In several important passages the true reading of this MS. has been ascertained by Dean ALFORD from personal examination, and some places have been verified by the Rev. E. C. Cure.

Σ Codex Sinaiticus. This important MS. was discovered by Prof. Tischendorf, in the monastery of St. Catherine, at Mount Sinai, and soon after this it became the property of the Emperor of Russia. It was placed for some time in the hands of the discoverer at Leipsic, for the purpose of publication; and while there, in the latter part of June, 1862, I had the opportunity of examining the MS., and of making a collation of the Catholic Epistles, by the kind permission of Dr. Tischendorf. In the early part of 1863, his large fac simile edition of the MS. reached this country: this contains the whole of what is now found in the MS.; that is portions of the Old Testament, the whole of the New, and also the Epistle of Barnabas, and part of the book of Hermas. (Besides these portions, there also exists the part of the Old Testament which Tischendorf previously discovered, the Codex Friderico-Augustanus at Leipsic, of which he had published in 1846 a lithographed fac simile). In the spring of 1863, Dr. Tischendorf published the New Testament portion of the MS., line for line and page for page, in common types, and in 1865 there appeared his "Novum

Testamentum Graecè ex Sinaitico Codice," &c. At the end of the New Testament volume in the re-issue of Stier and Theile's Polyglott Bible (1863) a collation of this MS. is given, made in part by Volbeding and in part by Gerhardt's. A collation is also subjoined to the Greek Testament, edited by the Rev. E. H. Hunsell, B.D. (Oxford, 1864), containing the text of most of the very ancient MSS. But in the Rev. F. H. SCRIVENER'S "Full Collation of the Codex Sinaiticus" (Cambridge, 1864) will be found, not only the most exact view of the readings of the MS., but also a very valuable description of it in a Critical Introduction. In some places Mr. Scrivener notices where my collation differs from Tischendorf's edition. I regret that in one place I had copied my own rough note wrongly. In 1 John iii. 21, I had copied *καταγινωσκω* from the MS., but in transcribing, I mistook *-ω* at the end for *-ν*. I regret much that by this oversight Mr. Scrivener was misled.

C. Codex Ephraemi.

D. Codex Bezae or Cantabrigiensis. Since the issue of the Second Part of my Greek Testament this MS. has been edited with great care by Mr. Scrivener. This MS. now contains no portion of the Catholic Epistles, except the concluding verses of John iii. in the Latin version. *

E. Codex Laudianus of the Acts in Latin and Greek, at Oxford. Probably of the 6th century. From the general agreement of this MS., in remarkable readings with those cited by Bede, it has been reasonably inferred that it was in his possession. I have extracted the readings as found in Bede's works, and inserted them for purposes of comparison; where his citations somewhat differ, it must be remembered that they have passed through the hands of copyists.

II. Fragmenta Palimpsesta Tischendorfiana (now at St. Petersburg.) In the Acts they contain a few small portions.

(b.) *Later Uncials of special importance.*

P. The only MS. to be specified under this head is a Palimpsest which Tischendorf met with in the possession of the Russian Archimandrite Porfiri, who allowed him to take it to Leipsic to decipher. It contains the Acts, Epistles, and Apocalypse; it appears to belong to the ninth century. (See Herzog, Real-Encyclopädie, vol. xix., p. 192.) A few readings have been inserted which were kindly sent me by Prof. Tischendorf himself, who promises to publish the entire text.

(c.) *Certain important MSS. in Cursive Letters.*

13. Codex Colbertinus 2844. (33 of the Gospels).

31. Codex Leicestrensis. (69 of the Gospels).

61. Codex Tischendorfii Actorum. 20,003 in the British Museum. Collated by Mr. Scrivener as well as myself. (See the collations subjoined to his edition of Codex Augiensis). The unknown MS. "H^{al}" formerly designated 61, having been identified by Scrivener with 111 of the Acts, the reference 61 as thus unappropriated is conveniently applied to this valuable MS.

(d.) *The Later Uncials containing the Acts and Catholic Epistles (or either).*

H. Codex Mutinensis of the Acts: part which is defective at the end has been supplied by an ancient hand in uncial letters.

K. Of the Catholic Epistles, at Moscow.

L. Codex Passionei (also formerly called G of the Acts, &c., J of St. Paul's Epistles.)

F^a. A few fragments of the Acts.

(ii.) ANCIENT VERSIONS.

Latin.

Vulg. The Vulgate of Jerome. *Am.* A reading of the Codex Amiatinus (the authority generally followed).

Vulg. *Cl.* The *Clementine* text. Other abbreviations refer to particular copies.

The old Latin, *d.* is the Latin text of D; *e.* the Latin text of E. *s.* fragments of the Acts and Catholic Epistles. *m.* in the Acts and Catholic Epistles (the same as in the Gospels), the Speculum of Augustine. *f.* in St. James, Cod. Corbeiensis. There is no known copy of the old Latin of the other Catholic Epistles.

Syriac.

Syr. Pst. The Peshito Syriac: this does not contain 2 Pet., 2 and 3 John, and Jude.

Syr. Hcl. The Harclean Syriac.

Syr. Bdl. The Boilean Syriac, a version of the four Epistles not contained in the Peshito.

Memph. The Memphitic.

Theb. The Thebaic.

Arm. The Armenian.

Æth. The Æthiopic.

(iii.) EARLY CITATIONS.

These are all given by the abbreviated names of the writers, and such a reference to their works as will be, by means of the list given in the Introductory Notice to Part I., intelligible to those accustomed to Patristic citations.

The Reader is requested to observe that in any places in which he may not accept my results as to the text adopted, he is furnished with all the accessible ANCIENT EVIDENCE against my conclusions as well as for them.

Having been thus enabled to issue a Third Part of my Greek Testament, I hope that the remainder will follow without any interval of great length. The collation of the Codex Sinaiticus in the Gospels, and of the Codex Vaticanus in St. Matthew and St. Mark from the published edition, will, together with other materials not at first available, form an important supplement to the various readings. I hope to be able to print these Addenda in such a form and

arrangement that they may be conveniently used and compared with the various readings subjoined to the text. The sheets containing such supplementary collations will therefore be sewn separately, and they will be attached to the volume, when bound, in such a way that the pages of each may lie open together; in this manner all inconvenience of turning from one part to another of the same volume will be obviated.

There is nothing farther that requires explanation at present. May He who, by the inspiration of the Holy Ghost, gave forth that Scripture which is able to make wise unto salvation through faith which is in Christ Jesus, bless this endeavour to exhibit the text of the New Testament in the very words in which it has been transmitted on the evidence of ancient authority.

S. P. T.

PLYMOUTH, *Sept.* 19th, 1865.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

ABN[C]DE
13.31.61. A'

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.
a Lu. 1: 1.

§ C
b Matt. 28: 17.
Mar. 16: 12, 14.
Lu. 24: 31, 36.
Jo. 20: 19, 26.
21: 4.

c Lu. 24: 49.

1 Ἦ Τὸν μὲν ἁπρῶτον λόγον ἐποίησάμην περὶ πάντων ὧ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ἱησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ τοῦ πνεύματος ἁγίου, οὓς ἐξελέξατο, ἀνελήμφθη. οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὁπτανόμενος αὐτοῖς, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. καὶ συναλιζόμενος παρηγγελεῖν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς, ἣν ἠκούσατέ μου. ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ ἐν πνεύματι βαπτισθήσεσθε ἁγίῳ, οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. οἱ μὲν οὖν συνελθόντες

1 Primum quidem sermonem feci de omnibus, o Theophile, quae coepit Iesus facere et docere, usque in diem quae praecipiens apostolis per spiritum sanctum quos elegit adsumtus est: quibus et praecepit se ipsum vivum post passionem suam in multis argumentis, per dies quadraginta apprensus eis et loquens de regno dei: et convalescens praecepit eis ab Hierosolymis ne discederent, sed expectarent promissionem patris, quam audistis per os meum, quia Iohannes quidem baptizavit aqua, vos autem baptizabimini spiritu sancto non post multos hos dies. 6 Igitur qui conve-

Inscription.

ΠΡΑΞΕΙΣ Ν

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ BBch. Mai D.
Πραξεις των αποστολων 31. 61. B Btly.
Λουκα εναγγελιστον πραξεις των αγιων αποστολων 13.

Deest in AE. (hiat C.)

1. ἱησοῦς | praem. ὁ ᾤ. ANE. 13. 31. 61. Orig. iv. 6^b. | om. BD. (C n.l.)

2. ἐξελέξατο | add. καὶ ἐκένεισι κηρύσσειν το ἐπαγγελίον D. (Lux.) Syr. Hcl. mg. "et praecepit praedicare evangelium" Aug. c. Epist. Manichaei. ix. 10 (Ed. Bass. x. 188). Act. c. Fel. Manich. I. iv. (x. 568) "mandans eis praedicare Evangelium" c. Donatist. xi. 27 (xii. 449). "qua praecipiens apostolis per Spiritum sanctum praedicare Evangelium quos et eligit" Lux. | add. praedicare Evangelium, Theb.

— ἀνελήμφθη | ante ἐντειλάμενος D. Syrr. Pst. & Hcl. mg. Theb.

3. οἷς | ὁ Ἰς C.

3. δι' | om. D*.

— ἡμερῶν | post τεσσαράκοντα D* (vid. Tert. Apol. 21.) | ante Orig. i. 434^d. Eus. Ecl. Pr. 163. Eus. ad Mar. suppl. (Mai 296, 7.)

— τεσσαράκοντα AB²NC^d. 61. | † τισσαρ. § B²E. 13. 31.

— ὁπτανόμενος Orig. i. 434^d. Eus. D.E. 400^d. Ecl. Pr. 163. ad Mar. suppl. (Mai 296, 8) | — μιν οἷς D*. | (ὁπτανόμενος E.)

— τα Orig. i. Eus. D.E. Ecl. Pr. ad Mar. bis. | τας D*.

4. συναλιζόμενος AB²NC^d. 13. 61. Eus. D.E. (Gaisford) 400^d. Eus. Ecl. Pr. 104. 163. | συναλιζόμενος 31. Eus. D.E. edd. 400^d. ad Mar. suppl. (Mai 296, 8)

| συναλιζόμενος D*. | συναλιζόμενος D² (et salem-sumens cum eis, Syr. Hcl. || add. μετ' αὐτων D. Lux. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. Arm. Æth. | add. αὐτοῖς Eus. Ecl. Pr. 104. | om. rel. Eus. D.E. Ecl. Pr. 163.

4. παρηγγ. ante αὐτοῖς BND. 13. 31. 61. Vulg. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. Arm. Eus. Ecl. Pr. | post ACE. (παρηγγελεῖν E Gr.)

— ἠκούσατε | ἠκούσα D*. || add. φησιν δια του στοματος D*. Vulg. Cl. Lux. Æth. (om. φησιν Am. Fuld.)

5. ab init. dixit Theb.

— Ἰωάννης BD.

— ἐν πνευμ. βαπτισθήσεσθε ἁγίῳ B* N* 61. | ἐν πν. ἁγίῳ βαπτισθ. D. Hil. 964^d. | † βαπτισθ. ἐν πνευμ. ἁγίῳ ᾤ. AN²CE. 13. 31. Vulg. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. Arm. Orig. i. 731^c. Orig. Int. iii. 961^c. (vid. cap. xi. 16.) || add. καὶ ὁ μελλεῖτε λαμβάνειν D* Tol. Hil. | om. Orig. et Int.

— ἡμέρας | add. ἕως της πεντηκοστης M*. Theb. Aug. (ter.)

6. συνελθόντες | ελθόντες N* (corr. c.)

4. audistis (inquit) Cl. | 5. baptizabimini Am.

ABNCDE.
13.31.61.

ἡρώτων" αὐτὸν λέγοντες, Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ
τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραὴλ;
εἶπεν ἄπρος αὐτοὺς, Οὐχ ὑμῶν ἐστὶν γινῶναι χρόνους
ἢ καιροὺς οὐδ' ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ
λήμψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος
ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τῇ Ἱερουσα-
λὴμ καὶ [ἐν] πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ὅς
ἐσχάτου τῆς γῆς. καὶ ταῦτα εἶπαν βλέπόντων
αὐτῶν ἐπήρθη, καὶ νεφέλῃ ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν
ὀφθαλμῶν αὐτῶν. καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν
οὐρανὸν πορευόμενον αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο
παρεστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἑσθήσεσι λευκαῖς, οἱ
καὶ εἶπαν, Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε βλέ-
ποντες εἰς τὸν οὐρανόν; οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναλημ-
φθὲν ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οὕτως ἐλεύσεται ὁν
τρόπον ἠθέασατε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν.
τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ ὄρους τοῦ
καλουμένου Ἐλαιῶνος, ὅ ἐστιν ἐγγὺς Ἱερουσαλὴμ,
σαββάτου ἔχον ὁδόν. καὶ ὅτε εἰσῆλθον, εἰς τὸ
ὑπερφῶν ἀνέβησαν, οὗ ἦσαν καταμένοντες, ὅ τε Πέ-
τρος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἀνδρέας, Φιλιπ-

nerunt interrogabant eum di-
centes, Domine, si in tem-
pore hoc restitues regnum
Israel? Dixit autem eis,
Non est vestrum nosse tem-
pora vel momenta quae pater
posuit in sua potestate, sed
accipietis virtutem superve-
nientis spiritus sancti in vos,
et eritis mihi testes in Hierusa-
lem et in omni Iudaea et
Samaria et usque ad ultimum
terrae. Et cum haec dixisset,
videntibus illis elevatus est, et
nubes suscepit eum ab oculis
eorum. Cumque intuerentur
in caelum euntem illum,
ecce duo viri adstiterunt iuxta
illos in vestibus albis, qui et
dixerunt, Viri Galilaei, qui
statis aspicientes in caelum?
hic Iesus qui adsumtus est a
vobis in caelum, sic veniet
quemadmodum vidistis eum
euntem in caelum. Tunc
reversi sunt Hierosolimam a
monte qui vocatur Oliveti, qui
est iuxta Hierusalem sabbati
habens iter. Et cum introis-
sent in caeculum, ascenderunt
ubi manebant Petrus et Io-
hannes, Iacobus et Andreas,
Philippus et Thomas, Bartho-
lomeus et Matheus, Iacobus
Alfai, Simon Zelotes et Iudas

d || Mar. 16: 10.
|| Luc. 24: 51.

B'

6. ηρώτων ABNC(C*). (ηρωτων C*) |
† ηρωτων C* (C*) DE. (13). 31. 61.
(ηρωτων C*. -τον 13.)
— αποκαθιστανεις | αποκαταστανεις D ||
add. eis D*.
— τη ult. | του D*.
7. ειπεν B(*RI.Mai) Syr.Pst. Theb.Arm.
Zoh. | ειπεν † δε" ε AN 13. 31. 61.
Vulg. Syr.Hcl. Memph. | ειπεν ουν B
Bthly. Bch. (RI.Mai) | ο δε ειπεν C.
Arm. MSS. Orig. Int. iii. 874. | και
ειπεν D. Aeth. | ο δε αποκριθεις
ειπεν E. (Aeth.)
— προς αυτους| αυτους E. Vulg.
8. μου AB Lch. Mai NCD. Orig. iv. 88.
[μου ε E. 13. 31. 61. Vulg. Syr.
Pst. & Hcl. Memph. Theb. Arm. (utr. q.
Aeth. "mili testes mei") Orig. iii.
465. Orig. Int. iv. 468.
— πασν| praem. en BN C*E. rel. Vulg.
Syr. Pst. & Hcl. (Memph. ? Theb. ?)
Arm. Orig. iv. | om. AC* D. 61. Orig. iii.
9. sic in D καντα ειποντες αυτον νεφελῃ
επεβαλιν αυτον και απηρθ απο [των
add. ?] οφθαλμων αυτων D. Theb.
— ειπων| ειποντων N* (corr. ε.)
— ειπων| βλεποντων| ειποντων 31.
— βλεποντων| post αυτων B. | Contra,

- ANCE. rel. Orig. Int. iii. 869^c. Eus.
D.E. 289^a. Ecl. Pr. 149. in Ps. 62^b.
10. εσθησει λευκας ABNC*. 61. Vulg.
Syr.Pst. Memph. Theb. Arm. Eus.
D.E. 289^a. | † εσθητι λευκη C*. C* DE.
13. 31. Syr.Hcl. Aeth. Orig. Int. iii.
869^c.
11. ειπαν ABNC* D. 61. | † ειπον C* E.
rel. Eus. D.E. 289^a.
— βλεποντες BN* EGr. 13. 61. Eus.
D.E. | † βλεποντες C*. AN* CD. 31.
— ουτως| ουντως Bthly. (non sic Alford).
— ο Ιησ. ὁ αναλ. αφ' ὑμ. eis τ. ουρανον
ουτως Orig. Int. iii. 869^c. | Eus. D.E.
| om. 13. 31*. Theb. | om. eis τ. ουρ.
D. Aeth. (31 man. rec.)
— εθειασθη| εθειασθη D.
12. υπεστρεψαν| add. οι αποστολοι C*.
31.
— Ἱερουσαλημ 1^a. Eus. D.E. 289^a. | Ἱερο-
σολυμα E. Vulg.
— σαβ. εχ. ὁδον| quasi septuaginta stadia,
Syr. Pst. viam septem stadiorum Theb.
| spatium cursus viri quod est iter
primi sabbati. Aeth.
13. εισηλθον| -θεν DGr.
— εις το υπερων ante ανεβησαν ABC.
61. Vulg. Arm. Usc. Aeth. (vid. Orig.

- i. 759^c) | † post C. N* DE. 13. 31. Tol.
Syr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. Arm.
Zoh. (om. ανεβησαν N*.)
13. Ιωαν. και Ιακ. ABNC(D). 61. Vulg.
Syr. Pst. Memph. Theb. Arm. Usc.
Aeth. (om. και D) | † Ιακ. και Ιωαν. C.
E. 13. 31. Syr.Hcl. Arm. Zoh.
— και Ανδρεας| ante Ιακ. κ. Ιωαν. E.
— και Μαθθαιος ante και Βαρθολομαιος
Syr. Pst.
— Μαθθαιος BND. Theb. | † Μαθθαιος
C. ACE rel.
— Αλφαιου| praem. ο του D. Syr.Hcl.*
— και Σιμων| om. και D. Am.
— ο ζηλ| om. ο N*. (add. ε)
— Ιουδας Ιακωβου| Judas filius Jacobi
Syr. Pst. Aeth. | Ιουδας ο του Ιακ. Syr.
Hcl.*
14. ησαν| add. δημοθυμαδον N (habet
bis. *)
— δημοθυμαδον (post προσκαρτεροντες)|
om. N*.
— προσερχν| † add. και τη δεήσει C. C*.
13. (31. om. τη) (praem. ut vid. Orig.
i. 759^c) (vid. Phil. iv. 6.) | om. ABNC*

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

πος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Ἰακώβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτής, καὶ Ἰούδας Ἰακώβου. ¹⁴ οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ ἰσὺν γυναιξίν καὶ Ἰακώβου. ¹⁵ Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν ἁδελφῶν ἔειπεν (ἦν τε ὄχλος ὀνομαίων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς ἑκατὸν εἴκοσιν) ¹⁶ Ἄνδρες ἀδελφοί, ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ἣν προεῖπεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Ἰακώβου περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσιν Ἰησοῦν ¹⁷ ὅτι καταριθμημένος ἦν ἐν ἡμῖν, καὶ ἔλαχεν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης. ¹⁸ οὗτος μὲν οὖν ἐκτίσας χωρίον ἐκ τῆς μισθοῦ τῆς ἀδικίας, καὶ πρηνὴς γενόμενος ἐλάκησεν μέσος, καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ, ¹⁹ καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ [ιδίᾳ] διαλέκτῳ αὐτῶν Ἀχελδαμάχ· τοῦτ' ἐστὶν χωρίον αἵματος. ²⁰ γέγραπται γὰρ ἐν βίβλῳ Ψαλμῶν, Γενηθήτω ἡ ἐπαύλις αὐτοῦ ἔρημος, καὶ μὴ

Isaaci. ¹⁴ In omnia e. est perseverantes unanimiter in oratione cum multis et Maria matre Iesu et fratribus eius.

¹⁵ In diebus illis exsurget Petrus in medio fratrum dixit: erat autem turba hominum simul fore centum viginti. ¹⁶ Vari fratres oportet impleri scripturam quam pronuntiavit spiritus sanctus per os David de Iuda, qui fuit dux eorum qui comprehenderunt Iesum, quia connumeratus erat in nobis et sortitus est sortem ministerii huius. ¹⁸ Et hic quem passus erat amentem iniquitatis, et sustinens crepuit medius, et diffusa sunt omnia viscera eius: ¹⁹ et notum factum est omnibus habitantibus Hierusalem, ita ut appellaretur ager ille lingua eorum Acheldama, hoc est ager sanguinis. ²⁰ Scriptum est enim in libro psalorum. Fiat habitatio eius deserta, et

Ps. 69 (68) : 25.

DE. 61. Vulg. Syrr. Pst. & Hel. Memph. Theb. Arm. Æth. Cyr. 203. 206.

14. γυναιξίν praem. ταῖς D*. || add. καὶ τέκνοις D.

— Μαριαμ BE. 61. Theb. | † Μαριαμ C. ANCD. rel.

— του om. B.

— συν τοῖς BC²E. rel. Syrr. Pst. & Hel. | om. συν ANC²D. Vulg. (Memph. Theb.?) Arm. Æth. Cyr. bis.

15. καὶ ἐν ABNC. 13. 61. Fuld. Demid. | ἐν δε DE. Syr. Hel. mg. Theb. "in" Vulg. Cl. Am.

— ταῖς αὐταῖς 31.

— Πέτρος praem. ὁ D.

— ἐμμεσος ACE. 13.

— ἀδελφῶν ABNC*. 13. Vulg. Memph. Theb. Arm. Æt'. | † μαθητῶν C. C² DE. 31. 61. Syrr. Pst. & Hel. Conc. Carth. Cyr. 118. (Routh iii. 104.)

— γε ABNEGr. 13. 31. 61. | δε CD² Vulg. Syrr. Pst. & Hel. Memph. Arm. Conc. Carth. | γαρ D*. [Theb. Æth.]

— ἐχλος praem. ὁ D.

— ὀνοματῶν ἀνθρώπων E. hominum Vulg. Conc. Carth.

— ὡς BDE. rel. | ὥστε ANC.

— ΠΚ² D.

16. εἶδε ABNC Dman. ant. E. rel. Iren. 193. Orig. iv. 457^{a,b}. Eus. D.E. 474^a. | εἶδε D*. Vulg. Memph. Arm. MS. Iren. 193. (edd.)

— γραφὴν † add. ταύτην C. C² DE. 13. 31. Syrr. Pst. & Hel. Iren. 193. | om. ABNC* 61. Vulg. Memph. Theb. Arm. Æth. Orig. iv. 457^{a,b}. Eus. D.E.

— περιουσία 61.

— Ἰησοῦν † praem. τον C. C² DE. rel. | om. ABNC*. Eus. D.E.

17. καταριθμημένος C.

— ἦν om. N* (add. C.)

— ἐν ἡμῖν ABNCDE. 13. 61. Vulg. Memph. Theb. Iren. 193. Eus. D.E. 474^a. | † συν ἡμῖν C. 31. Syrr. Pst. & Hel. Arm. Æth.

— καὶ Eus. D.E. | ὅς D* Gr.

18. μισθὸν † praem. τον C. 13. | om. ABNCDE. 31. 61. Eus. D.E. 474^a.

— ἀδικίας add. αὐτοῦ D. Syr. Hel.* Theb. Æth. Eus. D.E.

— πρηνὴς πρὸς ANC (corr. N.)

— παντα Eus. D.E. | om. A.

— σπλάγχνα CE*.

19. καὶ ὁ καὶ N* D Gr. (corr. N*) | Contra, Eus. D.E. 475^a.

19. ἰδία AB²CE. rel. Eus. D.E. | om. B*ND. 29v. Arm.

— αὐτῶν ante διαλέκτῳ E. | post Eus. D.E.

— Ἀχελδαμαχ Δ(B)N. 61. Eus. D.E. (Acl. B*) | Ἀχελδαμαχ D. Acheldemach d. | Ἀχελδαμαχ E. Acheldamas e. | Ἀχελδαμαχ Theb. ed. | Ἀχελδαμαχ Theb. MS. | Ἀχελδαμαχ Memph. Wilk. h. | Ἀχελδαμαχ Memph. Boetticher. | † Ἀχελδαμαχ C. 13. 31. Syr. Hel. mg. Graec. Syrr. Pst. & Hel. Arm. Acheldemach Vulg. Cl. Acheldema Am. Hakeladam Æth. Haceldemach Tol.

20. γεννηθῶν ἡ Eus. D.E. 475^a. in Ps. 69^{8c}. | γεννηθῶν D*.

— αὐτοῦ Iren. 193. Eus. D.E. in Ps. 69^{8c}. Hil. 2^a. | αὐτοῦ 31^a (corr. 1) 61. Vulg. Cl. (Syr. Hel. mg. e. Psalmo) Æth. Rom. (vid. Psal. LXX.)

— ἔρημος Iren. 193. Eus. D.E. in Ps. | ἡρημωμένη 61. vid. LXX. (et in tabernaculo eorum non sit qui habitat, Syr. Hel. mg.)

17. qui Am.* Cl. | 19. Haceldama Cl. | 20. Fiat habitatio deserta C.

ABNCE[II.]
13.31.61.
1^a 109 (108):8.

ἔστω ὁ κυριάρχων ἐν αὐτῇ, καί, ¹ Τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ
ἡ λαβέτω" ἑτέρας. ²¹ δέ οὖν τῶν συνεληθέντων ἡμῖν
ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ [†] ᾧ εἰσῆλθεν καὶ ἐξῆλθεν ἐφ'
ἡμᾶς ὁ κύριος Ἰησοῦς, ²² ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτί-
σματος [†] Ἰωάννου" ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήμφθη ἀφ'
ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ [†] σὺν ἡμῖν γε-
νέσθαι" ἓνα τούτων. ²³ Καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσήφ
τὸν καλούμενον [†] Βαρσαββάν, [†] ὃς ἐπεκλήθη Ἰούστους,
καὶ [†] Μαθθίαν." ²⁴ καὶ προσευξάμενοι [†] εἶπαν, "Σὺ
κύριε καρδιογνώστα πάντων, ἀνάδειξον [†] ὃν ἐξελέξω
ἐκ τούτων τῶν δύο ἓνα" ²⁵ λαβεῖν τὸν [†] τόπον" τῆς
διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς, [†] ἀφ' [†] ἧς παρέβη Ἰου-
δας πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον. ²⁶ Καὶ ἔδωκαν
κλήρους [†] αὐτοῖς", καὶ ἔπεσεν ὁ κλήρος ἐπὶ [†] Μαθθίαν",
καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα ἀποστόλων.

non sit qui inhabitet in ea; et, Episcopatum eius accipiat alter. ²¹ Oportet ergo ex his viris qui nobiscum congregati sunt in omni tempore quo intravit et exivit inter nos dominus Iesus, ²² incipiens a baptismo Iohannis usque in diem qua adsumus est a nobis, testem resurrectionis eius nobiscum fieri unum ex istis. ²³ Et statuerunt duos, Ioseph qui vocatur Barsabbas, qui cognominatus est Iustus, et Mathiam. ²⁴ Et orantes dixerunt, Tu domine, qui corda nosti omnium, ostende quem elegeris ex his duobus unum, ²⁵ accipere locum ministerii huius et apostolatus, de quo praevaricatus est Iudas ut abiret in locum suum. ²⁶ Et dederunt sortes eis, et cecidit sors super Mathiam, et adnumeratus est cum undecim apostolis.

Γ' II.

3 ¹ Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς
πεντηκοστῆς ἦσαν [†] πάντες" [†] ὁμοῦ" ἐπὶ τὸ αὐτό. ² καὶ
ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἡχος ὥσπερ φερομένης
πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν
καθήμενοι. ³ καὶ ὥφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι

¹ Et cum completerentur dies pentecosten, erant omnes pariter in eodem loco. ² Et factus est repente de caelo sonus tamquam adveniens spiritus vehementis, et replevit totam domum ubi erant sedentes, et apparuerunt illis dispersitae

20. εστω Eus. D.E. in Ps. [γ D*.

— λαβετω ABNCD 61. Arm. Eus. D.E.
[† λαβοι Ξ. E. 13. 31. Eus. in Ps. 698
(? e Psalmo) vid. Psal. LXX.

21. ἡμιν | ἡμω C (h. 13.)

— παντί add. τψ D.

— φῖ ὡς D*. [†] raem. εν Ξ. N* C². ut vid.
E. rel. | om. ABN* C* D. 61. Vulg.

— κυριος add. ἡμω 13.

— Ἰησους add. ἡστος D. Syr. Hel.

22. ἕως BCDE. 13. 31. | αχοι AN. 61.

— συν ἡμιν ante γενεσθαι ABNCD. 31.
61. Vulg. Arm. [†] post Ξ. E. 13. Syr.
Pst. & Hel. Aeth. | Memph. Theb.]

23. καὶ 1° add. τούτων λεχθέντων E.
Cod. ap. Bed.

— ἑστησαν | σιν D*.

— Βαρσαββαν AB Ecl. Mai NE. 61. Am.
Fuld. Memph. Theb. | † Βαρσαββαν
Ξ C. 31. (h. 13.) Vulg. Cl. Syr. Pst. &
Hel. | Βαρναβαν D. Vul. Aeth.

— Μαθθιαν B* Rl. Mai D. Theb. [†] Ma-
thian Ξ. AB* NCE. rel. (h. 13.) Memph.
Matathiam Arm.

24. ἑπαν ABNCD. 61. | ἑμιν Ξ. E. 13.
31s.

24. συ] om. D (σοι C.)

— ὃν ἐξελέξω post ἀνάδειξον ABNCE.
13. 31. 61. Vulg. m. Syr. (Pst.) & Hel.
Memph. (Arm.) Eus. (ap. Wstt.) |
† post ἓνα Ξ. (Theb. Aeth.)

— 25. ἓνα λαβεῖν ἀναλαβεῖν D*.

25. τοπον ABC* D. Vulg. Memph. |
Theb. | † κληρον Ξ. NCE. 13. 31. 61.
Syr. Pst. & Hel. Arm. Aeth. ut vid.
vid. Eus. H.E. iii. 39. (137.) [add. τον D.
(om. ante.)

— αφ' ABNCD. 61. | † ξε Ξ. E. rel. (de
Vulg.)

— τον τον ιδιον ENDE. rel. | ιδιον
τον τον C. | τον τον εκαιον A.

26. αυτοις ABNCD². 13. 61. Vulg.
Memph. Theb. Aeth. | † αυτων Ξ. D* E.
31. Syr. Hel. Arm. | om. Syr. Pst.
— δ Eus. D.E. 475^a. | om. D* (ἐ κληρος 31.)

— Μαθθιαν vid. ver. 23. | † Μαθθιαν Ξ.
(et hic 13.)

— συγκατεψηφισθη ABNCE. rel. Eus.
D.E. 475^b. | συψηφισθη D*. | συνεψη-
φισθη D. corr. | κατεψηφισθη N*.

— ἑνδεκα Orig. Int. ii. 450^e. | β' D. δωδεκα
Eus. D. E.

1. καὶ εν τῷ] καὶ εγενετο εν ταις ἡμεραις
εκειναις του D.

— την ἡμεραν] τας ἡμερας Vulg. d.e. Syr.
Pst. Arm. Aeth.

— της] τη C* (corr.²)

— ησαν] ουτων αυτων D.

— παντες ABNCE. 61. | παντων D. | om.
N* E. | † παντες Ξ. 13s. 31. | add. οι
αποστολοι 31.

— ὁμον ABNC*. 61. | † ὁμοθυμαδον Ξ.
C² E. rel. | om. D. Memph. Theb.

2. καὶ] add. ειδον D. | Contia, Cyprr.
327.

— εκ του] απο του E. | εξ Orig. i. 759^e.

— πνοης] post βιαας D. Eus. c. Mel.
151 c. | ante Orig. i. 759^e.

— ὁλον] παντα DGr.

— καθήμενοι ABNE. 13. 31. 61. | καθεζο-
μενοι CD.

3. γλωσσαι ὡσει] γλωσσι N* (corr.^e)

— καὶ εκαθισαν B(N) 61. d. Syr. Pst. &
Hel. Arm. (σαν N* corr.^e) | καὶ, εκαθ-
τε D*. | † εκαθ. τε Ξ. AC² DEGr. 13.

21. sunt congregati Cl. | 23. vocabatur Cl.
| Barsabbas Cl.
1. pentecostes Cl.

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

γλώσσα ὥσεί πυρός, ⁴ καὶ ἐκάθισεν" ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν, ⁴ καὶ ἐπλήσθησαν πάντες" πνεύματος ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἐτέραις γλώσσαις καθὼς τὸ πνεῦμα ἐδίδου ἄποφθέγγεσθαι αὐτοῖς." ⁵ ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν." ⁶ γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης συνῆλθεν τὸ πλῆθος ⁶ καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλοῦντων αὐτῶν. ⁷ ἐξίσταντο δὲ [πάντες] καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες, ¹ Οὐχὶ" ἰδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαοῦντες Γαλιλαῖοι; ⁸ καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν, ⁹ Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, ¹⁰ Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, ¹¹ Ἰουδαῖοι τε καὶ προσήλυτοι, Κρήτες καὶ Ἀραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεία τοῦ θεοῦ; ¹² Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ διηποροῦντο" ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες, Τί ¹ + θέλει"

linguae tamquam ignis, sed utque supra singulos eorum, et repleti sunt omnes spiritu sancto, et coeperunt loqui variis linguis prout spiritus sanctus dabat eloqui illis. ⁵ Erant autem in Hierosolym habitantes Iudaei, viri religiosi ex omni natione quae sub caelo est: ⁶ facta autem hac voce convenit multitudo et mente confusa est, quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes. ⁷ Stupebant autem omnes et mirabantur dicentes, Nonne ecce omnes isti qui loquuntur Galilaei sunt? ⁸ et quomodo nos audivimus unusquisque lingua nostra in qua nati sumus, ⁹ Parthi et Medi et Elamitae, et qui habitant Mesopotamiam [et] Iudeam et Cappadociam, Pontum et Asiam, ¹⁰ Frygiam et Pamphyliam, Aegyptum et partes Lybiae quae est circa Cyrenem, et advenae Romani, ¹¹ Iudaei quoque et proselyti, Cretes et Arabes, audivimus loquentes eos nostris linguis magnalia dei? ¹² Stupebant autem omnes et mirabantur ad invicem dicentes, Quidnam

31. Vulg. Eus. H.E. x. 4. (479). Cyrp. 327. | καθ' ἑς C*. e. | (ἐκάθισαν N* D.)
3. ἕκαστον αὐτῶν] ἕκαστον αὐτὸν 61.
4. πάντες ABNDE. 61. | † ἀπαντες Σ. C. 13. 31.
— ἤρξαντο] -ζατο D*.
— πνευμα] add. το ἅγιον E. Vulg. Æth.
— ἀποφθέγγεσθαι ante αὐτοὺς ABNC* D. 61. Vulg. Theb. Arm. | † post Σ. C² E. 13. 31. Syrr. Pst. & Hel. (Memph.) [Æth.]
5. ἦσαν δὲ ἐν Ἱερ. Hil. 304. | ἐν Ἱερ. ἦσαν D. | [ἐν] εἰς AN* (corr. 2) | ἐν Ἱερ.] post κατοικοῦντες C. | Contra, Hil.
— Ἰουδαῖοι] om. N. | ante κατοικ. E.
— ἀνδρες] ante Ἰουδαῖοι C*. (corr. 2) | post Hil. | post εὐλαβεῖς D.
6. γενομένης] γεναμ. 31.
— ὅτι] add. DGr.
— ἤκουον ADEII (ut vid.) 13s. 31s. Memph. Arm. | ἤκουεν C. 61. (Vulg.) Syrr. Pst. & Hel. Theb. | ἤκουσεν BN.
— εἰς ABCD. rel. | om. NE.
— τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων ABNCEII

- rel. Syrr. Hel. txt. rel. | λαλούντας ταῖς γλώσσαις D. Syrr. Pst. (& Hel. mg.)
7. πάντες 1° AN* CEII. 13. 61. Vulg. Syrr. Pst. & Hel. Memph. Theb. Arm. | ἀπαντες N*. | om. BD. 31. Æth.
— λεγοντες] om. 13. | † add. προς αλληλους Σ. C² DEII. 13. 31. Vulg. edd. Syrr. Pst. & Hel. Arm. | om. ABNC*. 61. Vulg. Memph. Theb. Æth.
— ουχι B | ουχι NDE. 61. | † ουκ Σ. AC. (? ουκι C) rel. (II n.l.)
— πάντες ult. B*. E. 13. 31. 61. | ἀπαντες ABNC DII. | om. Syrr. Pst.
— εἰαν] post οἱ λαλούντες C* (corr. 2) | ante οὗτοί 61.
8. ακουομεν] post ἕκαστος E.
— τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ] τὴν διαλεκτὸν D* Gr. Vulg. Cl.
— διαλεκτῳ] post ἡμῶν E.
— ἐγεννηθημεν BNC* D. 31. E. (manu recentiori). Syrr. Pst. & Hel. txt. | ἐγεννη. AC² E*. 13. 61. Syrr. Hel. mg. (II n.l.)
9. Ελαμιται N^o EII rel. (om. καὶ Ελαμιται N*) | Ελαμιται AD. | Αλαμιται B.d. Vulg. Cl. | Ελαμιται C*. | Ελαμιται C².
— καὶ 3° om. D* Gr.

9. Ἰουδαῖοι] praem. "et" Am. Fuld. "Syria" Hier. in Es. xi. 10 (ed. Vallarsi iv. 163) "Armeniam" Tert. adv. Jud. 7. Aug. c. Epist. Man. ix. 10. (ed. Bass. x. 189.)
— τε Syrr. Hel. | om. D*. Vulg. Cl. Fuld. Syrr. Pst. Memph. Theb. Arm. Æth. (et Iudaeam Am. Tol.)
— Καππαδοκίαν Α. Καππαδοκίαν 31* (corr. 1) Παππαδοκίαν C.
10. τε 1° om. D. Vulg. Memph. Theb. Arm.
— Αιγυπτον] add. τε DGr.
— Λιβυης] Λιβυης D*. Ανβυης 13.
— Κυρηνην 61. Κερνηνην 31*.
11. Κρητες καὶ Αραβεις] Κρητης καὶ Αραβοι D*.
12. διηποροῦντο ABN. | † διηποροῦν Σ. CDEII. rel. | † add. αλληλοῖς 13.
— ἄλλον] add. ἐπι τω γεγονοτι καὶ D. (Syrr. Hel. mg.)
— [τε] † add. αν Σ. E. 13. 31. | om. ABN CDII (ut vid.) 61.
— θελει (Δ)BCD. 61. | θελει post τουτο Α. | † θελοι Σ. NE. 13. 31. (II n.l.)

7. omnes ecce Am. | 8. linguam nostram Cl. | 9. om. et Cl. Am. 2 | 10. cos loquentes Cl.

ABSCDE(II.)
13. 31. 61.

τοῦτο εἶναι; ¹³ ἕτεροι δὲ ἁδιαχλευάζοντες" ἔλεγον
ὅτι γλευκοὺς μεμεστομένοι εἰσίν.

¹⁴ Σταθεὶς δὲ * ὁ Πέτρος σὺν τοῖς ἑνδεκα ἐπήρην
τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπεφθέγγετο αὐτοῖς, "Ἄνδρες
Ἰουδαῖοι καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ ἅπαντες,"
τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω, καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά
μου. ¹⁵ οὐ γὰρ ὥς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε οὗτοι μεθύου-
σιν, (ἔστιν γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας), ¹⁶ ἀλλὰ
τοῦτό ἐστιν τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου Ἰωήλ,

ε Iocel 2:28, seq.

¶ II.

¹⁷ καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ
θεός, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνευματός μου ἐπὶ πᾶσαν
σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ
θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὀράσεις
ἴψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἑνυπνίαις" ἐνυ-
πνιασθήσονται. ¹⁸ καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ
ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ
ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου, καὶ προφητεύσουσιν. ¹⁹ καὶ
δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς
γῆς κάτω, αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδια καπνοῦ. ²⁰ ὁ
ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς
αἶμα, πρὶν ἔλθεῖν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ
ἐπιφανῆ. ²¹ καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἔδωκε τὸ ὄνομα

h Rom. 10:13.

vult hoc esse? ¹³ Alii autem
iridentes dicebant quia musto
pleni sunt isti.

¹⁴ Stans autem Petrus cum
undecim levavit vocem suam
et locutus est eis, Viri Iudaei
et qui habitatis Hierusalem
universi, hoc vobis notum sit,
et auribus percipite verba mea.
¹⁵ Non enim sicut vos aestima-
tis hi ebrii sunt, cum sit hora
diei tertia, ¹⁶ sed hoc est quod
dictum est per prophetam
Iohel, ¹⁷ Et erit in novissimis
diebus, dicit dominus, effun-
dam de spiritu meo super om-
nem carnem, et prophetabunt
filii vestri et filiae vestrae, et
iuniores vestri visiones videbunt,
et seniores vestri somnia som-
niabunt: ¹⁸ et quidem super
servos meos et super ancillas
meas in diebus illis effundam
de spiritu meo, et prophetab-
unt. ¹⁹ Et dabo prodigia in
caelo sursum et signa in terra
deorsum, sanguinem et ignem
et vaporem fumi. ²⁰ Sol con-
vertetur in tenebras et luna in
sanguinem ante quam veniat
dies domini magnus et mani-
festus. ²¹ Et erit, omnis
quicumque invocaverit nomen

13. διαχλευάζοντες AB^{Bch} B^{le} Mai^{NC}
D² H². 13. 61. | ἁδιαχλευάζοντες Ξ. EII*.
31. (διεχλευάζον λεγοντες D*)
— γλευκοὺς add. οὗτοι D.
14. σταθεὶς praem. τοτε D* Gr. Syr. Pst.
— ὁ Πέτρος. ABNDII. 61. | *om. ὁ Ξ.
CE. rel.
— ἐνδεκα] δεκα D*. [add. αποστολοις D.
Syr. Pst.
— ἐπήρην add. πρωτος D. d.
— αυτον] add. προτερον E*.
— ἀπεφθέγγετο] ειπεν D. Syrr. Pst. &
Hcl. [add. λεγων C. Arm.
— αυτοις] om. D.
— παντες ABNC(D)II*. 61. (ante οἱ
κατ. Ἱερ. D.) | † ἀπαντες Ξ. EII*.
rel.
— ὑμῶν] ἡμῶν D*.
— και 3°] om. D.
— ἐνωτίσασθε] -σατε D*. -σαθε D².
15. μεθύουσιν] μεθύουσιν C.
— εστιν γαρ... ἡμερας] ουσης ὥρας της
ἡμερας γ' D*. Vulg. Iren. 193.
16. Ἰωήλ ABNCII. 13. 31. 61. vv. | om.
D. Iren. Hil. 962^b.

17. καὶ 1° Vulg. Syr. Hcl. Arm. Ἰ. Eth. |
om. D. Syr. Pst. Memph. Theb. Iren.
193. Hil. 962^b.
— εν ταις εσχαιταις ημεραις ANDEII. rel.
Iren. 193. Hil. | μετα ταυτα B. Theb.
(vid. LXX.) | praem. eadem C. Arm.
| "post hos dies" .Eth.
— ὁ θεος ABNCII. rel. Syrr. Pst.
& Hcl. (sic) Memph. Theb. Arm. |
κυριος DE. Vulg. Iren. 193. Hil.
— πασαν σαρκα] πασας σαρκας D* Gr.
— ὑμων 1°] αυτων D. Hil.
— αι] om. C* (?) D.
— ὑμων 2°] αυτων D. Hil. | om. C.
— ὑμων 3°] om. D.
— ὑμων 4°. ABNC² rel. | om. C* ut vid.
DE.
— ενυπνιοις ABNC². 13. 61. (om. D*
Gr.) | † ενυπνια Ξ. E. 31. Vulg. (vid.
LXX.)
18. γε] εγω D*.
— επι τους δουλους μου και] om. 13.
— τας δουλους μου και τους δουλους hoc
ord. N.
— εν ταις ημεραις εκιραις] om. D.

18. εκειως A.
— και προφητεύουσιν] om. D. (vid.
LXX.)
19. ανω] om. A. 31. Syr. Pst. Theb. (vid.
LXX.)
— αιμα και... καπνον] om. D.
20. μεταστραφήσεται] μεταστρεφεται
D*.
— πριν] † add. η Ξ. BMai 31. | om.
ANCDE. 13. 61.
— ημεραν] † praem. την Ξ. AN² CE. rel.
(vid. LXX.) | om. BN² D.
— και επιφανη] om. ND.
21. om. ver. N* (add. a).
— ιαν BB² H² Mai² E. | † αν Ξ. AN² CD.
rel. (vid. LXX.)
— κυριον] praem. τον D*.
22. Ναζοραιον N* D*.
— αποδεικνυμενον ante απο τον θεον
BNC². 31. 61. Vulg. Theb. Arm.
Eth. Iren. 193. | ante εις ἡμ. απο τ. θ.
Eus. Ecl. Pr. 78. | † post Ξ. A(D*) E.

12. om. hoc Am.

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

τὸ ὄνομα κυρίου, σωθήσεται. ²² ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους· Ἰησοῦν τὸν Ναζω-
ραῖον, ἄνδρα [†] ἀποδεδειγμένον ἀπὸ τοῦ θεοῦ [†] εἰς
ὑμᾶς δυνάμεσιν καὶ τέρασιν καὶ σημείοις οἷς ἐποίη-
σεν δι' αὐτοῦ ὁ θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς [†] αὐτοὶ
οἴδατε, ²³ τοῦτον τῇ ὀρίσμένῃ βουλῇ καὶ προγνώσει
τοῦ θεοῦ ἐκδοτὸν [†] διὰ [†] χεῖρὸς [†] ἀνόμων προσπῆξαντες
[†] ἀνείλατε, ²⁴ ὃν ὁ θεὸς ἀνέστησεν λύσας τὰς ὠδύνας
τοῦ θανάτου, καθότι οὐκ ἦν δυνατόν κρατεῖσθαι
αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ. ²⁵ [†] Δαυεὶδ [†] γὰρ λέγει εἰς αὐτόν,
[†] Προσάρμην [†] τὸν κύριον ἐνόηκί μου διὰ παντός, ὅτι
ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν, ἵνα μὴ σαλευθῇ ²⁶ διὰ τοῦτο
[†] ἡγήρανήν [†] μου ἡ καρδία [†] καὶ ἡ γαλήνη μου ἡ γαλήνη
σά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σάξ μου κατασκηνώσει ἐπ'
ἐλπίδι. ²⁷ ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς
[†] ἄδην, ²⁸ οὐδὲ δόσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.
²⁹ ἔγνωσάς μου ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύ-
νης μετὰ τῷ προσώπῳ σου. ³⁰ ἄνδρες ἀδελφοί, ἐξόν
εἰπεῖν μετὰ παρρησίας πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρ-
χου [†] Δαυεὶδ, [†] ὅτι καὶ ἐτελεύτησεν καὶ ἐτάφη, καὶ τὸ
μνημα αὐτοῦ ἐστὶν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης.

[†] Ps. 132 (131): 11.

³⁰ προφήτης οὖν ὑπάρχων, καὶ εἰδὼς ὅτι ὄρκω

domini salvus erit. ²² Viri
Israheliticæ, audite verba hæc.
Iesum Nazarenum, virum ad-
probatum a deo in vobis vir-
tutibus et prodigiis et signis,
quæ fecit per illum deus in
medio vestri, sicut vos scitis,
²³ hunc definito consilio et
præsentia dei traditum per
manus iniquorum adflicten-
tem interitus: ²⁴ quem deus sus-
citavit solutis doloribus inferi,
iuxta quod impossibile
erat teneri illum ab eo. ²⁵ David
enim dicit in eum, Provi-
debam dominum coram me
semper, quoniam a dextris est
mihi, ne commovear: ²⁶ propter
hoc delectatum est cor
meum et exultavit lingua mea,
insuper et caro mea requiescit
in spe, ²⁷ quoniam non derelin-
ques animam meam in inferno,
nec dabis sanctum tuum vi-
dere corruptionem. ²⁸ Notas
mihi fecisti vias vitæ, replebis
me inmunditie cum facie tua.
²⁹ Viri fratres, liceat audenter
dicere ad vos de patriarcha
David, quoniam et defunctus
est et sepultus est, et sepul-
chrum eius est apud nos usque
in hodiernum diem. ³⁰ Pro-
pheta igitur cum esset et sciret

- (13.) Syrr. Pst. & Hel. Memph. Tert.
car. Chr. 15. de Pad. 21. (ἐπιδοκιμασμε-
νον D*, ἀποδεδειγμένον 13.)
22. ὅμας Iren. 193. Tert. | ὅμας D*. Eus.
Ecl. Pr.
— ἐνναμῶσι - mei 13.
— οἷς Eus. Ecl. Pr. | ὅσα D*.
— ἐν αὐτοῖς post ὁ θεός E. Vulg. Cl.
Iren. 193. Eus. Ecl. Pr. | om. A. Fuld.
Iren. 193. Eus. Ecl. Pr. | om. C sic.
— ἐμμεσῶ ACE. 13.
— καθὼς | add. καὶ C. C³ 13s. Vulg.
Cl. Syr. Hel. | om. ABNC*DE. 31. 61.
Am. Fuld. Syr. Pst. Memph. Theb.
Arm. Æth. Iren. 193. Eus. Ecl. Pr.
— αὐτοὶ Iren. 193. Eus. Ecl. Pr. | ὅμας
παντες E.
23. ἐκδοτὸν | add. λαβόντες C. N* C*DE.
13. 31. Cod. ap. Bed. Syr. Pst. Memph. Theb.
Arm. Æth. Iren. 193. Eus. Ecl. Pr.
— αὐτοὶ Iren. 193. Eus. Ecl. Pr. | ὅμας
παντες E.
23. ἐκδοτὸν | add. λαβόντες C. N* C*DE.
13. 31. Cod. ap. Bed. Syr. Pst. Memph. Theb.
Arm. Æth. Iren. 193. Eus. Ecl. Pr.
— αὐτοὶ Iren. 193. Eus. Ecl. Pr. | ὅμας
παντες E.
23. ἐκδοτὸν | add. λαβόντες C. N* C*DE.
13. 31. Cod. ap. Bed. Syr. Pst. Memph. Theb.
Arm. Æth. Iren. 193. Eus. Ecl. Pr.
— αὐτοὶ Iren. 193. Eus. Ecl. Pr. | ὅμας
παντες E.

31. Vulg. Syr. Pst. Memph. Theb.
Arm. Zoh. Iren. 193.
23. ἀνείλατε ABNCDE. 13. 61. Eus. Ecl.
Pr. | † -λετε C. 31.
24. λύσας | add. δι' αὐτοῦ E. Cod. ap. Bed.
| om. Polyc. ad Phil. 1. Iren. 193. Eus.
Ecl. Pr. 78.
— θανάτου ABNCDEGr. Cod. ap. Bed.
rel. Syr. Hel. Theb. Arm. Æth. Eus.
Ecl. Pr. | αὐτοῦ D. Vulg. e. Syr. Pst.
Memph. Polycarpus ad Phil. 1. Iren.
193.
25. γὰρ | præm. μὲν E. | om. Iren.
193. Eus. Ecl. Pr. 78.
— αὐτοῦ Iren. | αὐτὸν A. (om. εἰς αὐτοῦ
Eus. Ecl. Pr.)
— προσάρμην AB*RLMai NCDE. |
† προσάρμην C. B³ rel. Eus. Ecl. Pr.
— κυρίου | add. μου ND. (Syr. Pst. pro
more) | om. ABCE. rel. v. Iren. 193.
Eus. Ecl. Pr.
26. ἡγήρανη ABNCDE. 31. 61. Clem.
765 (C e Psal.) | † ἡγήρανη C. 13s.
— μου ante ἡ καρδία BN*. Clem. | † post
C. ANCDE. rel. Iren. 193. vid. Psal.

- LXX. (gloria mea Syr. Pst. ? e
Psal.)
26. ἐπ' ABE. rel. Clem. | ἐφ' NCD.
27. ἀδὴν ABNCDE. 61. Clem. 765 (C e
Psal.) | † αὐτοῦ C. E. 13. 61.
Orig. ii. 622^a (494^a est e Psal.) vid.
LXX.
28. ἐγνωσας Clem. | γνωσας D*
Gr.
— ἐφροσύνης Clem. | -ην A* ut vid.
31.
29. εἰων 13. 61.
— παρησιας C.
— μνημα Eus. Ecl. Pr. 78. in Ps. 52^c. |
μνημον D.
— ἐν ἡμῖν Eus. Ecl. Pr. in Ps. | παρ'
ἡμῖν D.
30. εἰδὼς Iren. 193. Eus. Ecl. Pr. 78. in
Ps. 52^c. | εἰδὼν D* Gr.

22. Deus per illum Cl. | sicut et Cl.
23. om. et Am. | affligentes Cl. | 25. in con-
spectu meo semper Cl. | 26. lætatum est Cl. |
requiescit Am. | 28. et replebis Cl. | 29. om. "et"
post quoniam Cl. | om. "est" post spiritus Cl.

ABNCDE.
13. 31. 61.

ὡμοσεν αὐτῷ ὁ θεὸς ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ
† καθίσαι ἐπὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ, ³¹ προῖδαν ἐλάλη-
σεν περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ χριστοῦ, ὅτι οὕτε
† ἐγκατελήφθη † εἰς ἄδου, † οὕτε ἡ σὰρξ αὐτοῦ
εἶδεν διαφθοράν. ³² τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ
θεός, οὗ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες. ³³ τῇ δεξιᾷ
οὖν τοῦ θεοῦ ὑψωθεὶς τὴν τε ἐπαγγελίαν τοῦ
πνεύματος τοῦ ἁγίου λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς
ἐξέχεεν τοῦτο ὃ ὑμεῖς βλέπετε καὶ ἀκούετε. ³¹ οὐ
γὰρ † Δαυεὶδ † ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανούς, λέγει δὲ
αὐτός, ^k Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν
μου, ³⁵ ἕως ἂν θέ τὸς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν
σου. ³⁶ ἀσφαλῶς οὖν γνωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι
καὶ κύριον αὐτὸν καὶ χριστὸν ὁ θεὸς ἐποίησεν, τοῦτον
τὸν Ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε.

† ³⁷ Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τὴν καρδίαν,
εἰπόν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστό-
λους, Τί ποιήσωμεν, ἄνδρες ἀδελφοί; ³⁸ Πέτρος δὲ

quia iureiurando iurasset illi
deus de fructu ventris eius
sedere super sedem eius, ³¹ pro-
videns locutus est de resurrectione
Christi, quia neque
derelictus est in inferno neque
caro eius vidit corruptionem. ³² Hunc Iesum resuscitavit
deus, cuius omnes nos testes
sumus. ³³ Dextera igitur dei
exaltatus et promissione spi-
ritus sancti accepta a patre
effudit hunc quem vos vidistis
et audistis. ³⁴ Non enim Da-
vid ascendit in caelos: dicit
autem ipse, Dicit dominus
domino meo, Sede a dextris
meis, ³⁵ donec ponam inimicos
tuos scabillum pedum tuorum. ³⁶
Certissime ergo sciat omnis
domus Israel quia et domi-
num eum et Christum deus
fecit, hunc Iesum quem vos
crucifixistis.

³⁷ His autem auditis con-
puncti sunt corde et dixerunt
ad Petrum et ad reliquos
apostolos, Quid faciemus, viri
fratres? ³⁸ Petrus vero ad
illos, Paenitentiam, inquit,

33. * [καί] βλ-
πετε.

* Ps. 110 (109): 1.

36. ἐποίησεν ὁ
θεός.

30. ὡμοσεν Eus. Ecl. Pr. in Ps. | ὡμασεν
D*.

— ὀσφύος] καρδίας D*. de praecordia d.
| ventris Iren. Am. Syr. Pst. Aeth.

— ὀσφύος αὐτοῦ] † add. το κατὰ σάρκα
ἀναστήσιν τον χριστον σ. (D*) (13.).

31. Syr. Hel. Eus. in Ps. (om. το D.
ἀναστήσιν D. 13.) | add. ἀναστήσιν
τον χριστον E. Cod. ap. Bed. | om.
ABNCDE. 61. Vulg. Syr. Pst. Memph.
Theb. Arm. Aeth. Iren. 193. Eus. Ecl.
Pr. 79.

— καθίσαι] praem. cal DGr. E.

— τον θρονον ABNCDE. 61. Eus. Ecl.
Pr. in Ps. | † τον θρονον σ. E. rel.

31. προῖδ. ελαλ. περι της Iren. Eus. Ecl.
Pr. 79. in Ps. 52*. | om. D*. (add.
corrector antiquus) (προειδως D*.)

— της Eus. Ecl. Pr. in Ps. | om. E. Btly.
(etra Mai.)

— ουτε 1° ABNCDE. 61. Vulg. e. Iren. 193.
Eus. Ecl. Pr. in Ps. | † ου σ. 31 |

— ἐγκατελήφθη ABNCDE. 13. 61. Eus.
Ecl. Pr. in Ps. (ἐγκατελήφθη C*.) |
† κατελήφθη σ. 31. | † add. ἡ ψυχή
αὐτοῦ σ. C²E. 13. 31. Cod. ap. Bed.
Syr. Hel. Arm. | om. ABNCDE. 61.
Vulg. Syr. Pst. Memph. Theb. Aeth.
Iren. 193. Eus. Ecl. Pr. in Ps.

— ἄδου ACDE. 13. 31. | ἀδην BN. 61.
Eus. Ecl. Pr. in Ps.

31. ουτε 2° ANCD. 13. 61. Eus. Ecl. Pr.
in Ps. | † ουτε σ. B. Mai E. 31. Syrr.
Pst. & Hel. (neque Vulg.)

32. τουτον] add. ουν D*E.

— τον Eus. in Ps. om. Iren. 193. Eus.
in Ps. 52*. | om. D*.

— εσμεν] post μαρτυρες D. Vulg. | ante
Iren. Eus. in Ps. | ante ἡμεῖς N.

33. την τε] καὶ την D.

— τον πνευματος του ἁγίου ABNCDE.
13. 61. Vulg. | † του ἁγίου πνευματος
σ. D. 31. Iren. 193.

— ἐξέχεεν] add. ὕμειν D*. | om. Iren.

— τουτο] om. D*. | † add. το ὥρων E.
Cod. ap. Bed. Syr. Hel. tzt. Iren. 193. |

Contra, Syr. Hel. mg.

— ἡμεῖς] om. D*. | † praem. νυν σ. C²E.
13. 31. (Syr. Hel.) | add. Iren. 193. |

om. ABNCDE. 61. Vulg. Syr. Pst.
Memph. Theb. Arm. Aeth.

— βλέπετε] praem. καὶ BD. Arm. Zoh.
Theb. Arm. Iren. 193. 61. Vulg. Syrr.
Pst. & Hel. Aeth. Iren. 193.

34. λεγει δε Iren. 193. | ιερικην γαρ
D.

— ειπεν Iren. | λεγει D. Am.

— κυριος] † praem. ὁ σ. ABNCDE. rel. |
om. B*RL Mai N* D.

35. αν] om. D*.

36. οικος] praem. ὁ CD. | om. ABNE.
rel.

— και κυριον St. 3. ABNCDE. 13. 31.

61. Vulg. Syr. Hel. Arm. Zoh. Iren.

193. Tert. adv. Prax. 28. | om.
καὶ Elz. Syr. Pst. Memph. Theb.
Aeth.

36. αυτον ante καὶ χριστον ABNCDE.
Vulg. Arm. Iren. 193. (om. D*.) |

† post σ. E. 13 ut vid. 61. | post ὁ
θεος 31. | ante Deus Tert. adv. Prax.

[Syr. Pst. & Hel. Aeth.]

— ὁ θεος ante ἐποίησεν ACDE. Am. Fuld.
Theb. Arm. Iren. 193. | post BN.

61. Vulg. Cl. Syrr. Pst. & Hel. Memph.
Aeth. Tert. (n. l. 13. vid. 31. supra.)

— τον om. D*.

— ον] om. 13.

37. ακουσαντες δε] τοτε παντες οι συνελ-
θοντες καὶ ακουσαντες D. Syr. Hel. mg.

— δε] ουν EGr.

— κατηνυγησαν E. 61.

— την καρδιαν ABNC. 61. | † τη καρ-
διᾳ σ. DE. rel. Vulg.

— ειπον τε ABC. 13. 31. νν. | ειπον δε
61. | καὶ ειπον E. | καὶ τινες εξ αυ-
των ειπεν D*. | ειποντες ND* Gr.

Memph.

— λοιπους] om. D.

— τον δε ουν D. Iren. 193.

— ποιησωμεν AB Mai NCE. 61. | † ποιη-
σωμεν σ. D. rel. Vulg. Iren. 193.

30. fructu lumbi Cl. | 34. caelum Cl. |
dixit bis Cl. | 36. sciat ergo Cl. | fecit deus
Cl.

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

¹ πρὸς αὐτούς. Μετανοήσατε καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ἡμῶν ² ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ χριστοῦ εἰς ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, καὶ λήμψεσθε τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου πνεύματος. ³⁹ ἡμῖν γὰρ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν καὶ ⁴⁰ πᾶσιν τοῖς εἰς μακρίαν, ὅσους ἂν προσκαλέσῃται κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν. ⁴¹ ἑτέρους τε λόγους πλείονος ⁴² διεμαρτύρατο καὶ παρεκάλει αὐτούς λέγων, Σώθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης. ⁴³ οἱ μὲν οὖν ⁴⁴ ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν, καὶ προσετέθησαν ⁴⁵ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ ὥσπερ τρισχίλια. ⁴⁶ ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδασκίᾳ τῶν ἀποστόλων καὶ τῇ κοινωνίᾳ ⁴⁷ τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου καὶ ταῖς προσευχαῖς. ⁴⁸ ἐγένετο δὲ πάσης ψυχῇ φόβος, πολλὰ τε τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγένετο. ⁴⁹ πάντες δὲ οἱ πιστευόντες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ εἶχον ἅπαντα κοινά, ⁵⁰ καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον καὶ διεμέριζον αὐτὰ πᾶσιν καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχεν

agite, et baptizetur unusquisque vestrum in nomine domini Iesu Christi in remissionem peccatorum vestrorum, et accipietis donum sancti spiritus: ³⁹ vobis enim est repositio: ⁴⁰ vestris et filiis vestris et omnibus qui longe sunt, quoscunque advocaverit dominus deus noster. ⁴¹ Aliis etiam verbis plurimis testificatus est, et exhortabatur eos dicens, Salvamini a generatione ista prava. ⁴³ Qui ergo receperunt sermonem eius, baptizati sunt, et adpositae sunt in illa die animae circiter tria milia: ⁴⁴ erant autem perseverantes in doctrina apostolorum et communione fractionis panis et orationibus. ⁴⁵ Fiebat autem omni animae timor; multa quoque prodigia et signa per apostolos fiebant in Hierusalem, et metus erat magnus in universis. ⁴⁶ Omnes etiam qui credebant erant pariter et habebant omnia communia, ⁴⁷ possessiones et substantias vendebant, et dividebant illa omnibus prout cuique opus

43. πολλά ἐξ.
— ἐγίν. διὰ τ.
ἀποστ.

37. fin.] add. ὑποδύξατε ἡμιν DE. Cod. ap. Bed. Tol. Syr. Hcl. mg. Aug.
38. ἐξ.] † add. ἐφ' ἑ. E. 31 (Syr. Pst.) Memph. Theb. Arm. Æth. (h. 13.) [om. (A)B (N)(CD. 61.) (Vulg.) Iren. 193. Cyr. 134. Lucif. 20. | φησιν post μετανοήσατε ANC. 61. Vulg. | φησιν post αυτούς D.
— εν τῷ BCD. | † ἐπὶ τῷ Σ. ANE. rel.
— ονοματὶ add. του κυριου DE. Am. Syr. Pst. MSS. et edd. (om. χριστου) Syr. Hcl. Theb. Arm. Iren. 193. Cyr. 134. Lucif. 20. (om. εν ονομ. Ιησ. χρ. Syr. Pst. Widmanstade).
— των ἁμαρτων ἡμων ABN(C). 61. Vulg. Memph. Theb. (Æth.) | (ἡμων CBBch. [etra, Bthg. Mai]) | * om. των εν ἡμων Σ. DE. rel. Syr. Pst. & Hcl. Arm. Iren. 193. Cyr. Lucif. Aug.
39. ἡμιν Cyr. 134. Lucif. 20. | ἡμιν D.
— ἡμων Cyr. 134. Lucif. | ἡμων D.
— ὅσους BNDE. rel. Vulg. Syrr. Pst. & Hcl. | οὓς AC. (Memph. Theb.)
40. τε Lucif. 20. | δε D Gr.
— διεμαρτυρατο ABNCDE. 61. Vulg. | † -περ Σ. 13. 31. Syrr. Pst. & Hcl. Lucif. 20.
— παρὲς αὐτους ABNCDE. 61. Vulg.

- Syr. Pst. Memph. Theb. Arm. Æth. Lucif. | * om. αὐτους Σ. E. 13. 31. Syr. Hcl.
40. της σκολ. ταυτης] ταυτης της σκολ. D. Vulg. Lucif. (σκολιας) κολιας C* (corr. 2)
41. οἱ μὲν οὖν] † add. ασμενως Σ. E. 13. 31. Cod. ap. Bed. Syrr. Pst. & Hcl. Arm. | om. ABNCDE. 61. Vulg. Memph. Theb. Æth. Clem. 371.
— αποδεξαμενοι Clem. | πιστευσαντες D. | add. id. Syr. Hcl. mg.
— εν αὐτῇ ἡμ. ABNC(D). 61. Vulg. | * om. εν Σ. E. 13. 31.
— εκεινῃ αὐτῇ ἡμ. D. Am.
— ὥσπερ ὡς N* (corr. 2)
— τρισχιλιοι 31.
42. ἦσαν δε] καὶ ἦσαν D. Syr. Pst.
— τῇ διδ. praem. εν A. Vulg.
— αποστολων] add. εν Ἱερουσαλημ D.
— τῷ κλ.] † praem. καὶ Σ. N* DE. rel. Syr. Hcl. Arm. | om. ABNC* CD*.
61. Vulg. Syrr. Pst. Memph. Theb. Æth.
43. ἐγένετο 1º. ABMāiNCD. Vulg. Syrr. Pst. & Hcl. | † ἐγένετο Σ. E. 13. 31. 61.
— τε ACD* E. 13. Vulg. | om. D* Gr. | 31. | δε BN. 61. Memph. (quoque Vulg. γαρ Theb.)
— σημια] add. ον μικρα E.

43. δια] add. των χειρων E. Syr. Hcl. ? Æth.
— εγιν. 2º.] ante δια τ. αποστ. AC. Syr. Pst. Memph. Æth. | post BNDE. 13. 31. 61. (Vulg.) Syr. Hcl. Arm. (εγινοντο E.)
— fin.] add. εν Ἱερουσαλημ ANCE. 13. Am. Syr. Pst. Memph. (ante ἐγένετο Vulg. Cl.) | add. postea φοβος τε ην μεγας επι παντας ANC. (vid. v. 5.) Vulg. Memph. | non habent BD. 31. 61. Syr. Hcl. Theb. Arm. Æth.
44. ab init.] praem. καὶ ANC. 61. | om. BDE. rel. vv. Orig. iii. 673*.
— δε Orig. iii. 673*. | τε D. Vulg.
— πιστευοντες] -σαντες BN. Arm. Æth. Orig. iii.
— ησαν et mox καὶ ANCEDE. rel. | om. B. Orig. iii.
— ἅπαντα Orig. iii. | παντα D.
45. τα κτηματα καὶ τας ὑπαρ. | ὅσοι κτηματα εἶχον η̅ν̅ υπαρ. D. Syr. Pst. | (om. τα 61.)
— ἐμεριζον] ἐμεριζον A.
— αυτα] add. καθ' ἡμιν D. (vid. ver. 46 et vi. 1.)
— καθοι] καθως 13. | τοις D* Gr. (καθοι αν τ. χ. εχ. om. 31*.)

33. om. domini Cl. | Spiritus sancti Cl. | 41. die illa Cl. | 43. in Ier. habent Cl. | 44. omnes gentes adu.

ABNCDE.
13. 31. 61.

⁴⁶ καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντες τε κατ' οἶκον ἄρτον μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλίασει καὶ ἀφελότητι καρδίας, ⁴⁷ αἰνοῦντες τὸν θεὸν καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν. ὁ δὲ κύριος προσετίθει τοὺς σωζομένους καθ' ἡμέραν ⁴⁸ ἐπὶ τὸ αὐτό.

erat: ⁴⁶ cotidie quoque penitentes unanimiter in templo et frangentes circa domus panem, sumebant cibum cum exultatione et simplicitate cordis, ⁴⁷ conlaudantes deum et habentes gratiam ad omnem plebem. Dominus autem agebat qui salvi fierent cotidie in id ipsum.

III. Δ'

4 ¹ Πέτρος δὲ καὶ ² Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ³ ἐνάτην. ⁴ καὶ τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐβαστάζετο, ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην ὠραίαν, τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερὸν. ⁵ ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ ⁶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσέναι εἰς τὸ ἱερὸν ἡρώτα ἐλεημοσύνην λαβεῖν. ⁷ ἀτεινίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ ⁸ Ἰωάννῃ εἶπεν, Βλέψον εἰς ἡμᾶς. ⁹ ὁ δὲ ἐπέειχεν αὐτοῖς προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν. ¹⁰ εἶπεν δὲ Πέτρος, Ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι· ὁ δὲ ἔχω, τοῦτό

¹ Petrus autem et Iohannes ascendebant in templum ad horam orationis notam. ² Et quidam vir qui erat claudus ex utero matris suae baibulatus, quem ponebant cotidie ad portam templi quae dicitur speciosa, ut peteret elemosynam ab introeuntibus in templum. ³ Is cum vidisset Petrum et Iohannem incipientes introire in templo, rogabat ut elemosynam acciperet. ⁴ Intuens autem in eum Petrus cum Iohanne dixit, Respice in nos. ⁵ At ille intendebat in eos, sperans se aliquid accepturum ab eis. ⁶ Petrus autem dixit, Argentum et aurum non est mihi: quod autem habeo,

46. καθ' ἡμέραν] om. D*. (add.?) | add. παντες D. (καθ' ἡμέραν παντες τε D*.)
— προσκαρτεροῦντες] προσκαρτεροῦν D.
— ὁμοθυμαδόν] om. D. | post εν τῷ ἱερῷ C. Syr. Pst.
— κλῶντες τε κατ' οἶκον] καὶ κατ' οἶκους αν επι το αυτο κλῶντες τε D. (om. αν D*.)
— κλῶντες τε] om. τε 61.
— ἀφελότητι] ἀφελῶτι 13.
47. λαόν Orig. iii. 673^b. | κόσμον D.
— τους σωζομένους καθ' ἡμέραν] καθ' ἡμέραν τοις σωζόμενοις 13. (Arm.) (Æth.)
—, iii. 1. ἐπὶ το αυτο. Πέτρος δὲ ABNC. 61. Vulg. Memph. Theb. Arm. Æth. | ἐπὶ το αυτο εν τη εκκλησια. Εν δε ταις ἡμεραις πανταίς Πέτρος D. | † τη εκκλησια.
iii. 1. ἐπὶ το αυτο δε Πέτρος 5. E. 13. (31.) Cod. ap. Bed. Syrr. Pst. & Hel. (om. δε 31. post Πέτρος 31² Scr.) "Petrus autem" seq. Lucif. 199.
1. Ιωαννης BD. | † Ιωαννης 5. AN. rel.
— ἀναβεινον A. | ἀνιβεινον C.

1. ἱερὸν] add. το δειλιον D. | om. Lucif. 199.
— ἐνάτην ABNC(D)E. 31. | † ἐνάτην 5. 13. 61. (ἐνάτη τη προσευχης D* Gr. την ἐνάτην της προσευχης D*. | Contra, Lucif.)
2. καὶ] add. ἰδον D*. Syr. Pst. | om. Lucif. 199.
— ὑπάρχων] om. D. Memph. ut vid. Lucif.
— πρὸς] ἐπὶ 61.
— θύραν] πυλῆν E. | januam Lucif.
— παρα τῶν εἰσπορ.] παρ' αὐτῶν εἰσπορ. αὐτῶν D*. (etra, Lucif.)
3. ὃς ἰδὼν (Lucif. 199.) | οὗτος ἀτεινισας τοις οφθαλμοις αὐτου καὶ ἰδων D.
— ὃς ἰδ. Π. κ. Ι. μελ. εἰσι. εἰς το ἱερὸν] om. 61. | ἰδων τε τον Πέτρ. κ. Ιω. 61 mg.²
— εἰσιναι] εἰναι D* Gr.
— ἡρώτα] add. αὐτους D. Syr. Pst. Memph. Theb. Æth. | om. Vulg. Syr. Hel. Arm. Lucif. | (ερωτα C.)
— λαβεῖν ABNC. 13. 61. | om. D. 31. Syr. Hel. Lucif. || add. παρ' αὐτῶν E. (Memph.)
4. ἀτεινισας δε] ἐμβλεψας δε ὁ D.

4. εἰς] πρὸς N.
— συν τῷ Ιωανν] συν Ιωαννην καὶ D*. (etra, Lucif. 199.)
— βλέψον] ἀτεινισον D.
5. ἐπειχεν Lucif. 199. | ἀτεινισας D.
— τι παρ' αὐτων λαβεῖν ABNC(C) rel. Syr. Hel. Arm. (αὐτου C.) | τι λαβεῖν παρ' αὐτων D. Vulg. (Lucif.) | λαβεῖν τι παρ' αὐτων E. Memph. Theb. accipere ab iis aliquid. Syr. Pst. [Æth.]
6. εἰπεν δε Πέτρος BN(D)E. 13. 31. 61. Syrr. (Pst.) & Hel. Arm. Æth. Cypr. 323. Lucif. 199. (ὁ Πέτρ. D) | Πέτρος δε εἰπεν AC. Vulg. Memph. Theb.
— ουκ NC.
— Ναζοραιον N* CD. (-ρευ C.) Iren. 74. Cypr. 323. | om. Orig. Int. ii. III. 28^c.
— εγχεῖν καὶ AE. 31. 61. Vulg. Syrr. (Pst.) & Hel. Memph. Arm. Æth. (vid. Lu. v. 23. etc.) | † εγχεῖν καὶ 5. C. 13. Iren. 194. Orig. Int. ii. 103^b. iv.

46. domos Cl.
3. templum Cl.

Vulg. Syr. P. H.
Theoph. Theb.
Arm. Æth.
6. om. ἔγειρε καὶ.

σοι δίδωμι. ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ
Ναζωραίου [† ἔγειρε καὶ] περιπάτει. ⁷ καὶ πιάσας
αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρεν * αὐτόν." παραχρῆμα
δὲ ἔστερεώθησαν αἱ βάσεις αὐτοῦ ⁸ καὶ τὰ σφυρά,
⁸ καὶ ἐξαλλόμενος ἔστη καὶ περιεπάτει, καὶ εἰσῆλθεν
σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν περιπατῶν καὶ ἀλλόμενος καὶ
αἰνῶν τὸν θεόν. ⁹ καὶ εἶδεν * πᾶς ὁ λαὸς αὐτὸν
περιπατοῦντα καὶ αἰνούντα τὸν θεόν, ¹⁰ (ἐπεγίνωσκον
† δὲ αὐτὸν ὅτι οὗτος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην
καθήμενος ἐπὶ τῇ ὥραίᾳ πύλῃ τοῦ ἱεροῦ), καὶ ἐπλή-
σθησαν θάμβους καὶ ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι
αὐτῷ. ¹¹ κρατοῦντος δὲ * αὐτοῦ τὸν Πέτρον καὶ
* τὸν * Ἰωάννην συνέδραμεν * πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτούς.
¹² ἰδὼν δὲ * ὁ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν,
Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ, ἢ ἡμῖν
τί ἀτενίζετε ὥς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πεποι-
κόσιν τοῦ περιπατεῖν αὐτόν; ¹³ ὁ θεὸς Ἀβραὰμ
καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ θεὸς τῶν πατέρων

hoc tibi do. In nomine Iesu
Christi Nazarei surge et
ambula. ⁷ Et adprehensa ei
manu dextera adlevavit eum,
et protinus consolidatae sunt
bases eius et plantae, * ut
exiliens stetit, et ambulabat,
et intravit cum illis in templum
ambulans et exiliens et laudans
deum. ⁹ Et vidit omnis popu-
lus eum ambulante et lau-
dante deum: ¹⁰ (cognoscebant
autem illum, quoniam ipse erat
qui ad elemosynam sedebat ad
speciosam portam templi), et
impleti sunt stupore et extasi
in eo quod contigerat illi.
¹¹ Cum tenerent autem Pet-
rum et Iohannem, concurrunt
omnis populus ad eos ad por-
ticum qui appellatur Salomo-
nis stupentes, ¹² Videns au-
tem Petrus respondit ad popu-
lum, Viri Israelitae, quid
ammiramini in hoc, aut nos
quid intuemini, quasi nostra
virtute aut pietate fecerimus
hunc ambulare? ¹³ Deus Abra-
ham et deus Isaac et deus
Jacob, deus patrum nostrorum,

- 679^a. Eus. D.E. 119^a. Hil. 287 e. Cypr.
323. Hil. 287. Lucif. 199. | om. BND.
Theb.
7. ἤγειρεν αὐτον ABNC. 61. Vulg. Syrr.
Pst. & Hel. Arm. Æth. Cypr. 323.
Lucif. 199. | * om. αὐτον. DE. 13.
31.
— παραχρῆμα] praem. καὶ D. Syr. Pst.
— δε] ἰσταθὶ καὶ D. om. Lucif. 199.
— αἱ βάσεις ante αὐτον ABNC. 61.
Vulg. Lucif. | † post. C. DE. 13. 31.
(om. αὐτον Iren. 194.)
— σφυρά AN* (ante sta pro ta N.) |
φύρα C*. (corr. C¹).
8. περιεπάτει] add. χαιρων E. | add.
χαιρομενος D. | om. Iren. 194. Lucif.
199.
— περιπατων ante εἰς τὸ ἱερὸν 13. |
post Iren. 194. Lucif. 199.
— περιπατων καὶ ἀλλόμενος Iren. 194.
Lucif. 199. | om. D.
— καὶ αἰνῶν BNCE. 13. 31. 61. Vulg.
Syrr. Pst. & Hel. Memph. Theb. Arm.
Æth. Iren. 194. | om. καὶ AD. Lucif.
199.
9. αὐτον post παρ ὁ λαὸς ABNC. 61.
Vulg. Lucif. 199. | † ante C. E. 13.
31.

9. θεον Lucif. | κυριον C.
10. δε ABNC. 61. Vulg. e. Memph. |
† τε C. DEGR. 13. 31. Arm. Lucif.
199. om. Syr. Pst. Theb.
— αὐτον] om. N*. (add. ¹)
— οὗτος BDE. 13. 31. Syr. Hel. Memph.
Theb. | αὐτος ANC. 61. Vulg. Syr.
Pst. Lucif.
— καθήμενος] καθεζόμενος D.
— τὴν ὥραν πύλην N* (corr. c sed
non πύλην).
— θαμβον C.
— ἐκστάσεως D. (om. καὶ ἐκστ. Arm.)
— συμβεβηκότι] γεγεννημένῳ D.
11. κρατ. δε... παρ ὁ λαὸς πρὸς αὐτούς]
ἐκπορευόμενον δε του Πέτρου καὶ
Ἰωαννου συνεκπορευόμενον κρατων αὐτούς
οἱ δε θαμβηθέντες ἔστησαν D.
— δε] τε Δ.
— αὐτον ABNCE. 61. Vulg. Syr. Pst.
Memph. Theb. Arm. (Æth.) | † του
ιαθεντος χυλον C. 13. 31. | [D. supra].
— τον Ἰωαν. ABN. 31. 61. | * om. τον
C. (D) E. 13.
— παρ ὁ λαὸς ante πρὸς αὐτούς ABNC.
61. Vulg. Syrr. Pst. & Hel. Theb. Arm.
Æth. | † post C. E. 13. 31. Memph.
— ἐπι] εν D.

11. τη ult.] η D*.
— Σολομωνος BBtly. e. sil. DE. | † Σολο-
μωντος C. B. Verc. (A) NC. 13. 31. 61.
(SAL. A.)
12. ἰδων δε ὁ Πέτρ. απερ. πρ. τ. λαον]
αποκριθεῖς δε ὁ Πέτρος εἶπεν πρὸς
αὐτους D.
— ὁ Πέτρ. ABNC. D. 13. 61. | * om. ὁ C. E.
31.
— Ἰσραηλῆται ABMai N. (Ἰσρα. B* E.
Ἰσρα. N.)
— τουτο 13. 31* Scr. 61 Scr.
— η] ει N.
— ὡς] add. ἡμων τη D.
— εὐσεβ. πεποιτοσιν Iren. 194. | εὐσεβ.
τουτο πεποιτοσιν D.
— του] τουτο D*. | om. 61.
— αὐτον] τουτον E.
13. καὶ Ἰσ. καὶ Ἰακ. BE. 13. 31. 61. Syrr.
Pst. & Hel. Theb. | καὶ θεος Ἰσ. καὶ
θεος Ἰακ. A(NC) D. Vulg. Memph.
Arm. Æth. Iren. 194. vid. Matt. xxii.
32. Mar. xii. 26. (ὁ θεος NC. bis.)
Ἰσακ D.

6. tibi dabo Am. | 7. manu ejus Cl. | 8. dom-
inum Am. | 10. quod ipse Cl. | 11. concurrunt
Cl. | 12. miramini Cl. | aut potestate Cl. | 13. et
10 om. Am.

ABNCDE.
13. 31. 61.

ἡμῶν, ἐδόξαsen τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ὃν
ὑμεῖς * μὲν παρεδώκατε καὶ ἡρνήσασθε [αὐτὸν]
κατὰ πρόσωπον Πιλάτου, κρίναντος ἐκείνον ἀπολύειν.
11 ὑμεῖς δὲ τὸν ἄγιον καὶ δίκαιον ἡρνήσασθε, καὶ
ἡτήσασθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν, 15 τὸν δὲ
ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνετε· ὃν ὁ θεὸς ἡγείρεν ἐκ
νεκρῶν, οὗ ἡμεῖς μάρτυρες ἐσμεν. 16 καὶ ἐπὶ τῇ πίστει
τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τοῦτον, ὃν θεωρεῖτε καὶ οἴδατε,
ἐστερέωσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ
ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὁλοκλήριαν ταύτην ἀπέναντι πάν-
των ὑμῶν. 17 καὶ νῦν, ἀδελφοί, οἶδα ὅτι κατὰ
ἄγνοιαν ἐπράξατε, ὥσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν 18 ὁ
δὲ θεὸς ἂν προκατήγγειλεν διὰ στόματος πάντων τῶν
προφητῶν παθεῖν τὸν χριστὸν αὐτοῦ ἐπλήρωσεν
οὕτως. 19 μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε εἰς τὸ
ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας, 20 ὅπως ἂν ἔλθωσιν
καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου, καὶ
ἀποστείλῃ τὸν ἡμεῖς προκεχειρισμένον ὑμῖν ἡμῶν χριστὸν

glorificavit filium suum Iesum, quem vos quidem tradidistis et negastis illo faciem Pilati, iudicante illo dimitti. 11 vos autem sanctum et iustum negastis, et petistis virum homicidam donari vobis, 15 auctorem vero vitae interfecistis; quem deus suscitavit a mortuis, cuius nos testes sumus. 16 Et in fide nominis eius hunc quem vos videtis et notis confirmavit nomen eius, et fides quae per eum et dedit integrum sanitatem istam in conspectu omnium vestrum. 17 Et nunc, fratres, scio quia per ignorantiam fecistis, sicut et principes vestri: 18 deus autem quae praenuntiavit per os omnium prophetarum pati Christum eum, implevit scilicet. 19 Paenitemini igitur et convertimini, ut deleantur vestra peccata; 20 ut cum venerint tempora refrigerii a conspectu domini, et miserit cum qui praedicatus est vobis, Iesum Christum, 21 quem oportet

20. Ἰησοῦν χρισ-
τόν.

13. παῖδα] πατέρα sic. N*.
— Ἰησοῦν] ? Ἰησοῦ 61 Scr. || add. Χρισ-
τον D. | om. Iren. 194.
— ὑμεῖς Iren. 194. | ἡμεῖς D.
— μεν ABNCDE. 61. Vulg. Syr.Hcl. Iren.
194. | * om. S. D. 13. 31.
— παρέδωκατε] add. εἰς κρίσιν D. Syr.
Hcl.mg. Iren. 194. | add. εἰς κρίτηριον E.
— ἡρνήσασθε] απηρν. D.
— αὐτον DE. 13. 31. Syrr.Pst.&Hcl.
Theb. | om. ABNC. 61. Vulg. Memph.
Arm. Aeth. Iren. 194.
— Πιλάτου] add. του D*.
— κρίναντος] -νοντος C. 13.
— ἀπολύειν] ἀπολλύν N. || add. αὐτον
D. Syrr.Pst.&Hcl. Memph. Iren. 194.
| add. postea θελοντος D*. Iren. 194.
14. ἡρνήσασθε] εβαρυνάτε D. Iren. 194.
— ἡγησάσθε] ἡγησάτε D. | praem. μαλ-
λον E. Syr.Hcl.mg. om. Iren. 194.
— φονέα] φονεῖα D*. || add. ζην καὶ E.
| om. Iren. 194.
15. ἡμεῖς] ὑμεῖς D*.
— ὁ θεός Iren. 194. | om. 13.
16. ἐπὶ ANCDE. rel. Vulg. Iren. 194. |
om. BN*. 61. Arm.
— τοῦτον ὄνομα αὐτου Iren. 194. |
om. 31. | om. το ὄνομα αὐτου Syr.
Pst.

16. ὃν] om. D*.
— οἶδατε] add. ὅτι D*.
— ἡ 2^ο] om. A* (add. I).
17. ἀδελφοί] praem. ἀνδρες DE. | om.
Iren. 194.
— οἶδα Iren. 194. | ἐπισταμεθα D. Arm.
MSS.
— ὅτι] add. ὑμεῖς μεν D. | om. Iren.
194.
— ἐπράξατε] add. πονηρον D. Syr.Hcl.
mg. Iren. 194. (το πον. D²).
18. ὁ δὲ θεός] ὁ θεός δε 13.
— ὁ δὲ θεός Iren. 194. | ὁ DGr. Syr.
Pst. sicut Arm.
— παθεῖν τὸν χριστὸν] om. A. | ante
αὐτον BNCDE. 61. Vulg. Syr.Hcl.
Arm. Iren. 194. | ‡ post S. 13. 31.
Memph. Aeth. [Syr.Pst. Theb.]
— οὕτως] οὕτος 31. | om. Iren.
194.
19. ἐπιστρέψατε C.
— εἰς ACDE. rel. | προς BN.
— ἔλθωσιν post τας ἁμαρτ. D. Vulg. Cl. m.
Iren. 194. Tert. de Res. Car. 23.
20. ἐλθωσιν] ἐπελθ. DGr.
— ἀναψύξεως] add. ἡμιν E. (Syr.Pst.&
Hcl.) (Memph.) (Iren. 194) (Tert.)
— τοῦ] om. E. 31.
— προκεχειρισμένον ABNCDE. 13. 31.

61. Syrr.Pst.&Hcl. Theb. Arm. (Aeth.)
Iren. 194. Tert. de Res. Car. 23. |
‡ προκεχειρισμένον S. Vulg. Memph.
(vid. Orig. iii. 143c.)
20. ἡμῖν] νῦν sic 31.
— Χριστὸν ante Ἰησοῦν BNDGr.E. Syr.
Hcl. Theb. | ‡ post S. AC. 61. rel. Vulg.
Syr.Pst. Memph. Aeth. Iren. 194. (vid.
Orig. iii.) | om. Ἰησοῦν Tert.
21. χρόνων] -νον D*. 31.
— στοματός] ‡ add. παντων S. E. 13
(sic). 31. Syr.Hcl. | om. ABNCDE. 61.
Vulg. Syr.Pst. Memph. Theb. Arm.
Aeth. Iren. 194. Orig. iii. 221d. 798d.
Tert. de Res. Car. 23.
— των ἀγ. ABNCDE. 13. 31. 61. Orig.
iii. bis. | * om. των S.
— απ' αιωνος αὐτου προφητων ABNC
(E.) 61. (Theb.) (praem. των B³N²E.) |
ἐξ αιωνος προφ. αυτ. Orig. iii. 798c. |
‡ αὐτου προφητων απ' αιωνος S. 31.
Syr.Pst.&Hcl. Memph. Aeth. | αὐτου
των (om. 2^ο) προφητων D. | αὐτου των
απ' αιωνος προφητων 13. Vulg. (Orig.
iii. 221d. om. των) | om. απ' αιωνος
D. Arm. Iren. 194.

16. vidistis Cl. | 18. sic implevit Cl. | 19. pec-
cata vestra Cl.

Vulg. Syr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

¹ Deut. 18:15, seq.

Ἰησοῦν," ²¹ ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἄχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ θεὸς διὰ στόματος [†] τῶν ἁγίων ἀπ' αἰῶνος αὐτοῦ προφητῶν." ²² [†] Μωσῆς " μὲν [†] εἶπεν ὅτι ¹ προφήτην ὑμῖν ἀμυστήτει κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμεῖ αὐτῷ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα ὅσα ἂν καλῇσῃ πρὸς ὑμᾶς. ²³ ἔσται δέ, πᾶσα ψυχὴ ἥτις ἂν μὴ ἀκούσῃ τοῦ προφήτου ἐκείνου [†] ἐξολο- θρευθήσεται" ἐκ τοῦ λαοῦ. ²⁴ καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν καθεξῆς ὅσοι ἐλάλησαν, καὶ [†] κατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας. ²⁵ ὑμεῖς ἐστε οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν, καὶ τῆς διαθήκης ἧς διέθετο ὁ θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας [†] ὑμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραάμ, ²⁶ Καὶ [†] ἐν τῷ σπέρματί σου ἐνευλογηθήσονται πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γῆς. ²⁶ ὑμῖν πρῶτον ὁ θεὸς ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ [†] ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς, ἐν τῷ ἀποστρέφειν ἕκαστον ἀπὸ τῶν πονη- ριῶν ὑμῶν.

^{25.} ὁ θεὸς διέθετο.

— πατέρας ἡμῶν.

²⁶ Gen. 22:18

(12:3.)

^{26.} ἀναστ. ὁ θεός.

^{22.} Μωσῆς ABCD. 13. 61. Iren. 194. | [†] Μωσῆς Σ. NE. 31.

— μὲν [†] add. γὰρ Σ. 31. Syr. Pst. | om. ABCDE. 13. 61. Cod. ap. Bed. Vulg. Syr. Hel. Memph. Theb. Arm. Æth. Iren. 194.

— εἶπεν [†] praem. πρὸς τοὺς πατέρας Σ. 31 (προ). Syr. Hel. Theb. Iren. 194. | add. eadem DE. 13. Cod. ap. Bed. Arm. Æth. || et postea add. ἡμῶν D. 13. Theb. Arm. ed. Iren. ἡμῶν E. Cod. ap. Bed. || non habent ABNC. 61. Vulg. Syr. Pst. Memph.

— ἀναστήσῃ 61.

— ὁ θεὸς ὑμῶν ANCD. 31. 61. Cod. Bed. Vulg. Arm. Iren. 194. Orig. iv. 117^c. (Deut.) 268^a. | ὁ θ. ἡμῶν N^cCE. 13. Syr. Hel. Theb. frag. Æth. Orig. iv. 108^c. (? Deut.) (om. Syr. Pst.) | om. ἡμ. s. ἡμ. B. Memph. Theb. Woide txt.

— αὐ. ὑμῶν Iren. 194. Orig. iv. 108^c.

117^c. 268^a. | αὐ. ἡμῶν D.

— ἡμε Orig. iv. ter. | ἐμὸν D*.

— λαλήσῃ — σσι C. 13. 61.

^{23.} αὐ BDE. Orig. iv. 109^a (? Deut.) 117^c. Eus. D.E. 28^a. | ταν ANC. 31. 61. (h. 13.)

^{23.} ἐξολοθρ. ABCD. | [†] ἐξολοθρ. Σ. B^c NE. 13. 61. Orig. iv. bis. Eus. D.E.

^{24.} δε Syr. Hel. | om. D. Syr. Pst. Arm. Iren. 194.

— κατέλθῃ D.

— ὅσοι ABC* ut vid. E. rel. | ὁ D*. | οἱ NDGr^cC^a.

— ἐλάλησαν Iren. 194. | — σιν D*. | ἐπροφητεύσαν C^a. Arm. ed.

— κατήγγειλαν ABNC* ut vid. DE. 31. 61. Vulg. Syrr. Pst. & Hel. Memph. Theb. Arm. Æth. | [†] προκατήγγ. Σ. C^a. 13s. Memph.

— ταύτας αὐτὰς 31.

^{25.} οἱ υἱοὶ ABNCE. 61. Memph. Theb. | * om. οἱ Σ. D. rel. || add. οἱ C.

— ἡς ἡν D*.

— διέθετο ante ὁ θεὸς ANCE. 13. 31. 61. Vulg. Syrr. Pst. & Hel. Arm. Æth. | post BD. Memph. Theb. Iren. 194.

— ὑμῶν ABM^aiN^cE. 61. Theb. Woide Arm. MSS. | [†] ἡμῶν Σ. N^cCD. 13. 31sic. Vulg. Syrr. Pst. & Hel. Memph. Theb. frag. Arm. ed. Æth. Iren. 194.

— ἐν τῷ σπ. ABNCDE. Gr. 13. 31. 61. Iren. 194. | * om. ἐν Σ.

caelum quidem suscipere usque in tempora restitutionis omnium quae locutus est deus per os sanctorum suorum a saeculo prophetarum. ²² Moses quidem dixit, quis prophetam vobis suscitabit dominus deus vester de fratribus vestris tamquam me: ipsum audietis iuxta omnia quaecumque locutus fuerit vobis. ²³ Erit autem, omnis anima quae non audierit prophetam illum exterminabitur de plebe. ²⁴ Et omnes prophetae a Samueel et deinceps qui locuti sunt, et adiuvantia vultu istos. ²⁵ Vos estis filii prophetarum et testamenti quod disposuit deus ad patres nostros, dicens ad Abraham, Et in semine tuo benedicentur omnes familiae terrae. ²⁶ Vobis primum deus suscitavit filium suum nescit cum benedicentem vobis, ut convertat se unusquisque a nequitia sua.

25. ἐνευλογηθήσονται BNDE. rel. | ἐνευλογηθήσονται A*. | ἐνευλογηθήσονται C.

26. ὑμῶν add. ὁ sic 13.

— ὁ θεὸς ante ἀναστήσας ADE. 13. 31. 61. Vulg. Syr. Hel. Memph. Theb. Arm. Æth. Iren. 194. | post BNC. Syr. Pst.

— παῖδα αὐτοῦ [†] add. Ἰησοῦν Σ. A. 13. 31. | om. BNCE. 61. Cod. ap. Bed. Vulg. Syrr. Pst. & Hel. Memph. Theb. Arm. Æth. Iren. 194.

— ἀπέστειλεν [†] ἐξαπέστειλεν D.

— αὐτοῦ om. D. Iren. 194.

— εὐλογοῦντα — τας DGr.

— ἕκαστον — τος D*. | add. ὑμῶν 13. Memph. (Arm.) | Contra, Iren. 194.

— ἀπο Iren. 194. | εκ D.

— πονηριῶν — ρων D*.

— ὑμῶν ANCD. 31. 61. Syrr. Pst. & Hel. Arm. Æth. | αὐτῶν C*. 13. Vulg. Memph. Theb. Iren. 194. | om. B.

21. quidem caelum Cl. | 22. dixit quoniam Cl. suscitavit Am. (susc. vobis Cl.) | om. dominus Am. | 24. om. et ante adiunt Cl.

ABN(C)DE. IV.
13. 31. (61.)

7C

71.

¹ Λαλούντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαόν, ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι, ² διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαὸν καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν· ³ καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν εἰς τὴν ἡμέραν· ἦν γὰρ ἑσπέρα ἡδὴ. ⁴ πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον ἐπίστευσαν· καὶ ἐγενήθη [ὁ] ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν [ὡς] χιλιάδες πέντε. ⁵ ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν ἡμέραν συναχθῆναι αὐτῶν τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, ⁶ καὶ Ἄννας ὁ ἀρχιερεὺς καὶ Καϊάφας καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀλέξανδρος· καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ, ⁷ καὶ στήσαντες αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ ἐπυνθάνοντο, Ἐν ποία δυνάμει ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐποιήσατε τοῦτο ὑμεῖς; ⁸ τότε Πέτρος πλησθεὶς πνεύματος ἁγίου εἶπεν πρὸς αὐτούς, Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ καὶ πρεσβύτεροι, ⁹ εἰ ἡμεῖς σήμερον ἀνακρινόμεθα ἐπὶ ἐνεργεσίᾳ ἀνθρώπου ἀσθενοῦς, ἐν τίνι οὗτος σέσωσται, ¹⁰ γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ

¹ Loquentibus autem illis ad populum supervenerunt sacerdotes et magistratus templi et Sadducei, ² dolentes quod docerent populum et adnuentarent in Iesu resurrectionem ex mortuis, ³ et iniecerunt in eis manus, et posuerunt eos in custodiam in crastinum: erat enim iam vespera. ⁴ Multi autem eorum qui audierunt verbum erederunt, et factus est numerus virorum quinque milia. ⁵ Factum est autem in crastinum ut congregarentur principes eorum et seniores et scribae in Hierusalem, ⁶ et Annas princeps sacerdotum et Caiaphas et Iohannes et Alexander et quotquot erant de genere sacerdotali, ⁷ et statuentes eos in medio interrogabant, In qua virtute aut in quo nomine fecistis hoc vos? ⁸ Tunc Petrus repletus spiritu sancto dixit ad eos, Principes populi et seniores, si nos hodie diiudicamur in beneficio hominis infirmi, in quo iste salvus factus est, notum sit omnibus vobis et omni plebi Israel quia in nomine Iesu Christi

1. προς τον λαον] om. 13. || add. τα ρήματα ταυτα D. Syrr.(Pst.)&Hel.mg. | add. ταυτα τα ρήματα E. Lucif. 199. | non habent ABNC. rel. Vulg. rel.
- αυτοις] om. D. Vulg. Lucif. | post oi ιερεις 13.
- ιερεις ABDE. 13. 31. 61. Vulg. Syrr. Pst.&Hel. Memph. Theb. Lucif. | αρχιερεις BC. Arm. Æth.
- και ο στρ. τ. ιερ. Lucif. | om. D.
2. ab init. και C* ut vid. D* infra. | Contra, Lucif. 199.
- διαπονουμινουι και απονουμεινοι D*. | καταπονουμεινοι D².
- λαον] λογον 13.
- καταγγ. εν τω Ιησου την αναστασιν Lucif. 199. | αναγγ. τον Ιησουν εν τω αναστασι D.
- την εκ ABNCEGr. 13. 61. Vulg. Syrr. Pst.&Hel. Memph. | των D. 31. e. Theb. Arm. Æth. Lucif.
3. επεβαλον Lucif. | επειβαλοντες DGr. (επεβαλλον 31.)
- και εθεντο] om. και D². || add. αυτους ACE. 13. (31.) Vulg. Syrr.Pst.&Hel.

- Memph. Theb. Arm. Æth. (αυτοις 31.) | om. BND. 61. Lucif.
3. αυριον] επαυριον D. | αυιονιον 31. (γανριον N*.)
4. τον λαγον] om. A.
- και εγενηθη ο αριθμος των | και αριθμος τε εγενηθη D. (om. τε D².) || ο AE. 13s. 31. 61. Memph. | om. BND supra.
- ως BBily. Alf. D. († ὡς E. 13s. 31 [B.Mai.]) Syrr.Pst.&Hel. (? Theb.) Arm. | om. AN. 61. Vulg. Memph. Theb. ? Æth. Hil. 682 a.
5. αυριον] add. ημεραν D*.
- συναχθηναι αυτων τους αρχοντας και τους πρεσβυτερους κ. τους γραμματεις] συννηχθησαν οι αρχοντες και οι πρεσβυτεροι κ. γραμ. D. Memph. (citra, Theb.)
- τους πρεσβυτερους και τους γραμ. ABNC. 61. (Memph.) Theb. Arm. | *om. τους bis E. 13. 31.
- εν Ἱερ. ABDE. 13. 61 Scr. | † εις Ἱερ. E. N. 31. | om. Syrr.Pst.
6. Αννας ο αρχιερευς και Καϊαφας κ. Ιωαννης και Αλεξανδρος ABN(D.) 61.

- Vulg. Memph. Theb. Æth. (Καϊαφας και Ιωαννης D.) | † Ανναν τον αρχιερα και Καϊαφαν και Ιωαννην και Αλεξανδρον E. 13. 31.
7. τω μεσῳ ABNC. 61. | om. τῳ DE. 13. 31.
- τουτο] ante ποιησατε NE. | post ABD. rel. (ποιετε N*. corr.')
8. πρεσβυτεροις] † add. τον Ισραηλ E. DE. Cod. Bed. 13. 31. Syrr.Pst.&Hel. Arm. (Iren. 194.) Cypr. 292. | om. ABNC. Vulg. Memph. Theb. Æth. || add. ακουσατε E. Cod. Bed. Vulg. CL Syrr.Pst. Cypr. (om. Iren. 194.)
9. ανακρινουμεθα] add. αφ' ὧμων DE. Syrr.Pst.&Hel. Æth.Platt.(Tr.) Iren. 194. Cypr. 292.
- επι] επ' D. 31.
- σεσωσται] σεσωται AN.
10. παντι] παν N*. (corr.')
- ονοματι] add. τον κυριον E. (Vulg. CL) | om. Am. Iren. 194. Cypr. 292.
- Ναζορ. N*. (corr.')

3. in eos CL. 3. repletus Spir. sanc. Petrus CL | fin. audite CL. 10. nomine domini nostri Iesu Christi CL. (om. Christi Am.)

Vulg. Syr. P. H. Memph. Theb. Arm. Æth.

^a Psa. 118 (117). 22.

Ναζωραίου, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, ὃν ὁ θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, ἐν τούτῳ οὗτος παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής. ¹¹ ⁿ οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν ὀικοδόμων, ὁ γενόμενος εἰς κεφαλὴν γωνίας. ¹² καὶ οὐκ ἐστὶν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ σωτηρία. ¹³ οὐδὲ γὰρ ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις, ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς. ¹³ θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ Πέτρου παρῆρσίαν καὶ Ἰωάννου, καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄνθρωποι ἀγράμματοί εἰσιν καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον, (ἐπεγίνωσκόν τε αὐτοὺς ὅτι σὺν τῷ Ἰησοῦ ἦσαν), ¹⁴ τὸν ἑ τὸν ἄνθρωπον βλέποντες σὺν αὐτοῖς ἐστώτα τὸν τεθεραπευμένον, οὐδὲν εἶχον ἀντιπεῖν. ¹⁵ κελεύσαντες δὲ αὐτοὺς ἔξω τοῦ συνεδρίου ἀπελθεῖν, ἑσυνέβαλλον πρὸς ἀλλήλους λέγοντες, Τί ἡ ποιήσωμεν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις; ὅτι μὲν γὰρ γνωστὸν σημείον γέγονεν δι' αὐτῶν, πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ φανερόν, καὶ οὐ δυνάμεθα ἀρνεῖσθαι. ¹⁷ ἀλλ' ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαόν, ἀπειλησώμεθα αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπων. ¹⁸ καὶ καλέσαντες αὐτοὺς παρήγγειλαν τὸ καθόλου μὴ

Nazareni, quem vos crucifixistis, quem deus suscitavit a mortuis, in hoc iste adstat coram vobis sanus. ¹¹ Hic est lapis qui reprobatus est a vobis aedificantibus, qui factus est in anguli caput. ¹² Et non est in aliquo alio salus: nec enim nomen est aliud sub caelo datum hominibus in quo oporteat nos salvos fieri. ¹³ Videntes autem Petri conperitum et Johannis, constatio quod homines essent sine litteris et idiotae, admirabantur (et cognoscebant eos quoniam cum Iesu fuissent), ¹⁴ hominemque videntes stantem cum eis qui curatus fuerat, nihil poterant contradicere. ¹⁵ Insuper autem eos foras extra concilium secedere, et conferebant ad invicem ¹⁶ dicentes, Quid faciemus hominibus istis? quoniam quidem notum signum factum est per eos, omnibus habitantibus Hierusalem manifestum est, et non possumus negare: ¹⁷ sed ne amplius divulgetur in populum, comminamur eis ne ultra loquantur in nomine hoc ulli hominum. ¹⁸ Et vocantes eos denuntiaverunt ne omnino

10. ἡμῶν] add. σημεριν E. Cod. Bed. | om. Iren. 194.
— ὑγιής] add. καὶ ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ E. Cod. Bed. Syr. Hel. mg. | om. Iren. 194. (vid. ver. 12.)
11. ἡμῶν Iren. 194. Orig. iv. 25^a. | ἡμῶν D.
— οἰκοδομῶν] ABND. Orig. iv. 25^d. | † οἰκοδομῶντων Ξ. E. 13. 31. Cyr. 292. (vid. LXX. Matt. xxi. 42.)
12. ἡ σωτηρία] om. D. (καὶ οὐκ ... σωτηρία] om. Iren. 194. Cyr. 292.)
— οὐδὲ ABN. 13. Syr. Hel. Memph. Theb. | † οὐτε Ξ. E. 31. Iren. "nec." Vulg. | ου D. Syr. Pst. Cyr.
— οὐ. ἐστιν ἕτερον B. Am. (Cyr.) | ου. ἑ. ε. ε. AE. 13. 31. Tol. Fuld. Demid. Syr. Hel. | ε. ε. ε. ε. ου. DGr. Syr. Pst. Æth. Iren. 194. Orig. Int. iv. 483^b. | ἑ. ε. ου. ε. ε. Vulg. Cl.
— ὑπο τὸν οὐρ. Iren. 194. | om. 31.
— το] ὁ D*.
— ἐν ἀνθρ.] om. ἐν D. Iren. 194.
— ἡμᾶς ANDE. rel. Vulg. Syr. Hel. Arm. Iren. 194. | ἡμᾶς B. Beh. Mai. | om. Syr. Pst. Memph. Theb. Æth.

13. θεωρ. δε] add. οἱ Ἰουδαῖοι 31. | om. Orig. iii. 458^a.
— καὶ ἰδιῶται Orig. iii. 458^a. Lucif. 199. | om. D.
— τε Orig. iii. Lucif. | δε D. e. Memph. (? Theb.)
14. τὸν τε ABND² E. 13. Vulg. Syr. (Pst.) & Hel. Theb. Æth. Lucif. 199. | † τὸν δε Ξ. 31. Memph. Arm. | τὸν D*.
— βλέποντες] θεωροῦντες 13.
— αὐτοῖς] αὐτῶν D*.
— εἶχον] add. ποιῆσαι η D.
15. κελεύσαντες N*.
— δε Lucif. 199. | om. DGr. Syr. Pst.
— ἀπελθεῖν] ἀπαχθῆναι DGr. Lucif.
— ἐσυνέβαλλον ABMaiNE. 13. 31. Vulg. Syr. Pst. Memph. Lucif. 200. | † συνέβαλον Ξ. D. Syr. Hel. Theb. Arm. Æth.
16. ποιησώμεν ABMaiNEGr. 13. 31. | † ποιήσωμεν Ξ. DGr. Vulg. e. Lucif. 200.
— γεγονεν] γεγονεναι D*.
— φανερον] φανεροτερον ἐστιν DGr. (manifestum est. Lucif. 200.)

16. αρνεσθαι ABND. | † αρνησασθαι Ξ. E. 13. 31.
17. αλλ' Lucif. 200. | om. DGr.
— ἵνα] add. δε Δ*.
— πλεον Lucif. | πλεον τι D.
— εἰς τὸν λαόν] add. τα ῥήματα ταῦτα E. Syr. Hel. mg. Lucif. 200. (sic, sed om. εἰς τὸν λαόν, Syr. Pst. Theb.)
— ἀπειλησώμεθα] † praem. απειλῶ. Ξ. E. 13. 31. Syr. Hel. | om. ABND. Vulg. Syr. Pst. Memph. Theb. Arm. Æth. Lucif. (ἀπειλησώμεθα D*, ἀπλησώμεθα D²) || add. ουν D. | om. Lucif.
— μηκετι Lucif. | μη Δ.
— ἀνθρώπων Lucif. | -πω 13.
18. καὶ καλέσαντες] συνκατατιθεμενων δε αὐτῶν τη γνωμῃ φωνησαντες D. Syr. Hel. mg. (Lucif. 200.)
— παρηγγειλαν] † add. αὐτοῖς Ξ. 31. Syr. Pst. Memph. Theb. Æth. Lucif. | om. ABNDGrE. 13. Vulg. Syr. Hel. Arm.
— το ANDE. rel. | om. BN*. (παρηγγειλαν το Ν*.)
— καθόλου] κατα το D.

¹². alio aliquo Cl. | aliud nomen est Cl. | ¹³. fuerant Cl. | ¹⁴. hominem quousq. Cl.

ABNDE.
13. 31.

φθέγγεσθαι μηδὲ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ.
19 ὁ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες εἶπαν
πρὸς αὐτούς, "Εἰ δίκαιόν ἐστιν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ
ὕμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ θεοῦ, κρίνατε. 20 οὐ
δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς ἂ εἶδαμεν" καὶ ἠκούσαμεν μὴ
λαλεῖν. 21 οἱ δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν
αὐτούς, μηδὲν εὐρίσκοντες τὸ πῶς κολάσωνται
αὐτούς, διὰ τὸν λαόν, ὅτι πάντες ἐδόξαζον τὸν θεόν
ἐπὶ τῷ γέγονότι. 22 ἑτῶν γὰρ ἦν πλείονων ἢ τεσ-
σεράκοντα ὁ ἄνθρωπος ἐφ' ὃν γέγονε τὸ σημεῖον
τοῦτο τῆς ἰάσεως.

23 Ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον πρὸς τοὺς ἰδίους, καὶ
ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι εἶπαν. 24 οἱ δὲ ἀκούσαντες, ὁμοθυμα-
δὸν ἦραν φωνὴν πρὸς τὸν θεόν καὶ εἶπαν, "Δέσποτα,
σὺ ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν
θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, 25 ὁ τοῦ πατρὸς
ἡμῶν διὰ πνεύματος ἁγίου στόματος Δαυεὶδ
παῖδος σου εἰπὼν, "Ἰνα τί ἐφράζων ἔθνη καὶ ἰαυαὶ
ἐμελέτησαν κενά; 26 παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς

loquerentur neque docerent
in nomine Iesu. 19 Petrus
vero et Iohannes respon-
dentes dixerunt ad eos, Si
iustum est in conspectu
dei vos potius audire quam
deum, iudicate: 20 non enim
possumus quae vidimus et
audivimus non loqui. 21 At
illi comminantes dimiserunt
eos, non inveniētes quomodo
punirent eos, propter populum,
quia omnes clarificabant id
quod factum fuerat in eo quod
acciderat: 22 annorum enim
erat amplius quadraginta homo
in quo factum fuerat signum
istud sanitatis.

23 Dimissi autem venerunt
ad suos et adiuturi erant
eis quanta ad eos principes sacer-
dotum et seniores dixissent.
24 Qui cum audissent, unani-
miter levaverunt vocem ad
deum et dixerunt, Domine, tu
qui fecisti caelum et terram
et mare et omnia quae in eis
sunt, 25 qui spiritu sancto per
os patris nostri David pueri
tū dixisti, Quare fremuerunt
gentes et populi meditati sunt
inania? 26 adsteterunt reges

°Psa. 2:1 seq.

18. τον Ἰησοῦ] om. του B*RI.Mai.
(add. Alf.).
19. ὁ δε Πέτρ. και Ἰωαν. αποκριθεντες |
αποκριθεις δε Πέτρος και Ἰωαννης D.
— Ἰωαν.] praem. ὁ Α.
— ειπ. ante προς αυτους ABNDE. 13.
Vulg. Syrr.Pst.&Hcl. Memph. Theb.
Arm. Æth. | ‡ post 3. 31. (om. pr.
ant. Lucif.) || ειπαν B. | ‡ ειπον 3. rel.
— δικαιον εστιν Lucif. | τουτο ἡμιν
δικαιον φαινεται E.
— ακουειν] post μαλλον E. | Contra,
Lucif.
20. δυναμεθα] δυναμεθα B.Mai.
— ἡμεις] ἡμεις 13.
— ειδαμεν Δ(B*)ND. | ειδαμεν BCh. |
ειδαμεν B*. Verc. (corr. Alf.) | ειδαμεν
B*. Kulotta Alf. (οιδουμεν?) | ‡ οιδουμεν
3. B.Mai.E. 13. 31.
— μη] om. D*. | Contra, Lucif. 200.
21. μηδιν] μη D. Lucif. Vulg. Syr.Pst.
Memph. Theb.
— ευρισκοντες] add. αιτιαν D. Syr.Pst.
Memph. | Contra, Lucif.
— το πως] ὅπως D*. | om. το E.
— κολασωνται] -σονται 31,* | -σωσιν
B* Mai.

21. δια τον λαον (Lucif.) | φοβουμενοι
τον λαον E.
— οτι παντες] παντες γαρ E. Cod. Be.
Lucif.
22. πλειονων τεσσ.] post ὁ ανθρ. E. |
Contra, Iren. 194. Lucif. 200.
— τεσσερακοντα AB3. | ‡ τεσσαρ. 3.
E. rel. | μ D. || add. ην D*. Iren.
194.
— γεγονει BD. | ‡ εγεγονει 3. A E. rel.
— τουτο] om. D. Iren. Lucif.
23. απολυθεντες δε Lucif. 200. | οικεινοι
δε απολυθεντες E.
— οσα post προς αυτους 13.
— οι αρχιερ. κ. οι πρεσβ. Lucif. | οι
πρεσβ. κ. οι αρχιερ. E.
— ειπαν BND. | ‡ ειπον 3. AE. 13.
31.
24. ακουσαντες] add. και επιγοντες την
του θεου ενεργειαν D. | om. Lucif.
200.
— ομοθυμαδον] post ηραν φωνην 31. |
om. Arm.
— φωνην Iren. 195. Lucif. | την φωνην
αυτων E. Syr.Pst.&Hcl. Memph.
Theb. Æth.
— ειπαν ΔBND. | ‡ ειπον 3. E. rel.

24. συ Iren. 195. Lucif. 211. Hil. (add.
es) 29*. | κυριε 13. || ‡ add. ὁ θεος 3.
DE. 13. 31. Syrr.Pst.&Hcl. Theb.
Arm. Æth. Iren. 195. Lucif. | om.
AB3. Vulg. Memph. Hil. 29*.
25. ὁ * του πατρος ημων] δια * πνευματος
αγιου] στοματος Δ. ‡ παιδος σου ειπων
ABNE. (13 του π.) | ‡ ὁ δια στοματος
Δ. ‡ του] παιδος σου ειπων 3. (31.
om. του.) | qui per os Davidis patris
nostri servi tui per spiritum sanctum
dixisti Syr.Hcl. (Arm. MSS.) | ὅς
δια πν. ἁγιον δια τ. στομ. λαλησας
Δαυιδ παιδος σου D. (Syr.Pst.)
(Memph.) | qui per spiritum sanctum
et os patris nostri David pueri tui
dixisti Lucif. | qui spiritu sancto per
os patris nostri David servi tui dixisti.
Vulg. (Theb.) (Æth.) | qui per os
patris nostri David servi tui locutus es
et dixisti per spiritum sanctum. Arm.
ed. | qui per spiritum sanctum ore
David patris nostri pueri tui dixisti.

20. possumus] add. nos Am. 2. 24. tu es Cl. |
24. om. et ante mare Cl.

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

γῆς, καὶ οἱ ἀρχόντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ. ²⁷ Συνήχθησαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐπὶ τὸν ἅγιον παῖδά σου, Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας, Ἡρώδης τε καὶ Πόντιος Πιλάτος, σὺν ἔθνεσιν καὶ λαοῖς Ἰσραὴλ, ²⁸ ποιῆσαι ὅσα ἡ χεὶρ σου καὶ ἡ βουλή [σου] προὐρίσεν γενέσθαι. ²⁹ καὶ τὰ νῦν, κύριε, ἑπίδεδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παρρήσιας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου, ³⁰ ἐν τῷ τῇν χεῖρα ἑκτείνων σε εἰς ἱασιν καὶ σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδός σου Ἰησοῦ. ³¹ καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἑσταλεύθη ὁ τόπος ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμένοι, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες τοῦ ἁγίου πνεύματος, καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ μετὰ παρρησίας.

5 ³² Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν ἑκαρδία καὶ ἑψυχὴ μία· καὶ οὐδὲ εἰς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά. ³³ καὶ ἑδυναμίετο μεγάλη ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον οἱ ἀπόστολοι τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρίου Ἰησοῦ,

terrae et principes conveniunt in unum adversus dominum et adversus Christum eius. ²⁷ Conveniunt enim vere in civitate ista adversus sanctum patrum tuum Iesum, quem unxi, Herodes et Pontius Pilatus cum gentibus et populus Israel. ²⁸ facere quae manus tua et consilium decreverunt fieri. ²⁹ Et nunc, domine, respice in minas eorum, et da servis tuis cum omni fiducia loqui verbum tuum, ³⁰ in eo quod manum tuam extendas ad sanitates, et signa et prodigia fieri per nomen sancti filii tui Iesu. ³¹ Et cum orassent, motus est locus in quo erant congregati, et repleti sunt omnes sancto spiritu, et loquebantur verbum dei cum fiducia.

³² Multitudinis autem credentium erat cor et anima una, nec quisquam eorum quae necesse erat aliquid suum esse dicebat, sed erant illis omnia communia. ³³ Et virtute magna redebant apostoli testimonium resurrectionis Iesu

32. πάντα.

25. ἐφρυσαν D.

27. εν τη πολει ταυτη (post αληθειας) (A)BNDE. 13. Vulg. Syrr. Pst. & Hel. Memph. Theb. Arm. Æth. Iren. 195. Eus. Ecl. Pr. 69. Tert. adv. Prax. 28. de Bapt. 7. Lucif. 200. Hil. 30*. 1093^d. (πολει σου Δ.) * om. Ξ. 31.

— παιδα post σου D. Hil. 30*. 1093^d. | Contra, Iren. 195. Eus. Ecl. Pr. Tert. Lucif.

— λαοις Eus. Ecl. Pr. Lucif. 200. | λαος E. Hil. 29.

28. βουλη σου A²NDGr. rel. Iren. 195. Hil. 30*. | om. σου A²B. Am. txt. e*. Arm. Lucif. 200. Hil. 30*.

29. επιδεδε BN. 13. 31. | εφιδε (A)D(E) (επειδε 13. εφιδε AE.)

— απειλας Hil. Lucif. | αγιας D*Gr. viam Memph. Wilkins.

— πασης ante παρρησιας DGr.E. Vulg. Hil. Lucif.

30. χειρα† add. σου Ξ. NDGr. E. rel. Vulg. Syrr. Pst. & Hel. Memph. Theb. Arm. Æth. | om. AB. Lucif. 200.

30. εκτεινειν σε BN*31. | σε εκτ. A. | om. σε Ne corr. DE. 13. (Memph. Theb. ut vid.) Lucif.

— γινισθαι† γινισθαι D*.

— ονοματος† add. σου και 13. | Contra, Lucif.

31. απαντες παντες N* (corr. c)

— του αγιου πνευμ. ABND. 34*. Am. Iren. (Graece) 195. | † πνευμ. αγιου Ξ. E. 13. 31. Vulg. Cl. Iren. Lat. 195. Lucif. 201.

— παρρησιας† add. παντι τη θελοντι πιστειν DE. Cod. Bed. Iren. (et Gr.) 195. | Contra, Lucif. 201.

32. καρδια† praem. ή Ξ. D²E. rel. Memph. Theb. Orig. i. 750*. iii. 616*. | om. ABSN*. Arm. Orig. ii. 34*. iii. 673*.

— ψυχη† praem. ή Ξ. E. Orig. i. iii. 616*. | om. AB. MaiND. Memph. Theb. Arm. Orig. ii. iii. 673*.

— μα† add. και ουκ ην διακρισις εν αυτοις ουδεμα D. | και ουκ ην χωριμος εν αυτοις τις E. Cod. Bed. nec fuit inter illos discernimen ullum. Cyr. 246. 305. | non habent m. Orig. Orig. Int. ii. 370*.

32. και (anto ουδε εις) om. E.

— ουδε εις ουδεις D. (ουδ' εις Elz. 1ε24.)

— τι† om. D.

— αυτω† αυτου D. | αυτων 31.

— αλλα D.

— απαντα ANE. 13. 31. (vid. ii. 44.) | παντα BD. Marcl. (ap. Eus.) 38*.

33. δυναμιε ante μεγαλη ABND. Vulg. Iren. 195. | † post Ξ. E. 13. 31.

— απεδιδουν† -δου 31.

— το μαρτυριον† post οι αποστολοι AE. 13. Vulg. | Contra, Iren.

— της αναστασεως† post αποστολοι ANDE. 13. (Vulg.) vv. Iren. | om. 31. | post του κυριου Ιησου B.

— του κυριου Ιησου B. 13. Syr. Hel. Theb. Iren. | Iesu Christi. Syr. Pst. | sic, et add. χριστου DE. Arm. (Æth.) | Ιησου χριστου του κυριου AN. | Iesu Christi Domini. Am. (add. nostri Cl.) | Christi Iesu Domini, Memph.

27. enim in mg. Am. | 28. consilium† add tuum Cl. Am. mg. | 30. om. ad Am. | 31. spiritu sancto Cl. | 32. cor unum Cl. | 32. possidebant... dicebant Am.

ABNDE.

13. 31.

F^a.S F^a.P^a.

ἡ χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτούς. ³⁴ οὐδὲ γὰρ ἔνδεής τις ἦν ἐν αὐτοῖς. ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πιπρασκομένων ³⁵ καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων, διεδίδετο δὲ ἐκάστῳ καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶχεν.

³⁶ Ἰωσήφ δὲ ὁ ἐπικληθεὶς Βαρνάβας ἀπὸ τῶν ἀποστόλων, ὃ ἐστὶν μεθερμηνεύμενον, υἱὸς παρακλήσεως, Λευΐτης, Κύπριος τῷ γένει, ³⁷ ὑπάρχοντος αὐτῷ ἀγροῦ, πωλήσας ἤνεγκεν τὸ χρῆμα καὶ ἔθηκεν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων.

¹ Ἀνὴρ δέ τις Ἀνανίας ὀνόματι σὺν Σαπφείρᾳ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ἐπώλησεν κτῆμα, καὶ ἐνοσφίστατο ἀπὸ τῆς τιμῆς, συνειδύνῃ καὶ τῆς γυναικὸς, καὶ ἐνέγκας μέρος τι παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων ἔθηκεν. ³ εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος, Ἀνανία, διὰ τί ἐπλήρωσεν ὁ σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψεύσασθαί σε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ νοσφίσασθαί ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου; οὐχὶ μένον σοὶ ἔμενεν καὶ πραθὲν ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ὑπῆρχεν; τί ὅτι ἔθου

Christi domini, et gratia magna erat in omnibus illis. ³⁴ Neque enim quisquam egens erat inter illos: quotquot enim possessores agrorum aut domorum erant, vendentes adferebant pretia eorum quae vendebantur, et ponebant ante pedes apostolorum: dividebatur autem singulis prout cuique opus erat.

³⁵ Ioseph autem qui cognominatus est Barnabas ab apostolis, quod est interpretatum filius consolationis, leuitae, Cyprius genere, cum haberet agrum, vendidit illum et attulit pretium et posuit ante pedes apostolorum.

¹ Vir autem quidam nomine Ananias cum Saphira uxore sua vendidit agrum, et fraudavit de pretio agri, conscia uxore sua, et affersens partem quandam ad pedes apostolorum posuit. ³ Dixit autem Petrus, Annaia, cur temptavit satanas cor tuum, mentire te spiritui sancto et fraudares de pretio agri? ⁴ Nomen manens tibi manebat et venundatum in tua erat potestate? Quare

V.

1. ὀνόματι Ἀνανίας.

33. μεγάλη post ην 13. | om. F^a.
 34. τις ην A(B)N^aF^a. (ην τις B.) | † τις ὑπῆρχον C, DE, rel.
 — κτητορες add. ησαν D. d. Arm.
 — ὑπῆρχον ABN^aD*E. rel. Eus. H.E. ii. 17 (67.) | om. D². d. N*. Arm.
 — εφερον τας Eus. H.E. | και φεροντες D*.
 — πιπρασκομενων Eus. H.E. | πιπρασκομενων D*.
 35. ειδιδετο AB* Rl. Mai: NDE. | † -δοτο C. B², rel.
 — δε add. ενι D.
 — καθοτι αν' καθο 31. | καθο αν Eus. H.E. iii. 17 (67.)
 36. Ιωσηφ ABNDE. Vulg. Syr. Pst. Memph. Arm. Aeth. | † Ιωση C. 13. 31. Syr. Hcl. Theb.
 — απο ABNE. 31. ("ex" Memph. Aeth.) | † υπο C. D. 13s.
 — μεθερμηνευμενων ιερμηνευμενων B.
 — Λευιτης post Κυπριος D.
 37. αυτω -του 31.
 — αγρου χωριον D*. | χωριου D².
 — απο ABD, rel. Orig. iii. 673^c. | προς NE.

1. ανηρ δε τις | εν αυτω δε τη καιρω ανηρ τις E.
 — Ανανίας ante ονοματι BNE. 13. Arm. | post AD. 31. Vulg. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. Aeth.
 — Σαπφειρη B. (Orig. iii. 673^b.) | † Σαπφειρη C. A. 31. | Σαφφυρα D*. (-ιρα D².) | Σαφφειρη E. | Σαμφρι (i.e. -ρη) 13. | Σαμφιρη N*. Παμφιρη N*. (-ρα BD. -ρη ANE. 13. 31. | Σαπφίρα Memph. Σαππίρα Theb. Sappira e.
 — επωληθεν E.
 2. και | om. N*. (add.!)
 — απο Orig. iii. 673^b. | εκ D.
 — συνειδυνης AB(N)E. (συνειδυς N.) | † -υιας C. D. 13. 31.
 — γυναικος | † add. αυτου C. E. 31. Vulg. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. Aeth. | om. ABNDGr. 13. Arm.
 — εθηκεν | εθετο D.
 3. δε | add. προς αυτον E. (Vulg. cod. ap. Matt.) Syrr. Pst. & Hcl. * Memph. Theb. Aeth.
 — ο Πιτρος ABNE. 13. 31. | * om. δ C. D.
 — Ανανια | προς Ανανιαν D. Vulg. cod. ap. Lachmann.

3. επληρωσεν vv. Orig. iii. 673^d. | επηρωσεν N*. (corr. C) | tentavit Vulg.
 "In alia translatione juxta Graecum exemplar ita legitur, Anania, quare implevit Satanas cor tuum?" Beza in Expos.
 — σε ante το πν. | ις sic 31.
 — πν. το αγιον | αγιον πν. DGr.
 — νοσφισασθαι | add. σε D. 31.
 4. μινον | μεσον D*. (μενον N* (corr.!))
 — εμενεν | εμεινε 13.
 — ση | om. D.
 — το πραγμα Lucif. 126. | ποιησαι ποιηθον D. Theb. | ποι. το πον. D².
 — εφευσω | εφευσον D*.
 — τη θεω | om. τη 13.
 5. ακουον δε (Orig. iii. 673^c.) Lucif. 126. | ακουσας δε DGr. | και ευθεις ακουων E.
 — ο Αναν. ABNE. 31 Scr. | * om. δ C. D. 13s. Orig. iii.

33. domini nostri Cl. | 37. vendidit eum Cl.
 1. Ananias Cl. (et sic deinceps.) | 3. mentiri Cl. | fraudare Cl.

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο· οὐκ ἐψεύσω
ἄνθρωποις, ἀλλὰ τῷ θεῷ. ⁵ ἀκούουν δὲ * οὐ Ἀνανίας
τοὺς λόγους τούτους πεσὼν ἐξέψυξεν. καὶ ἐγένετο
φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας. ⁶ ἀναστάν-
τες δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν αὐτὸν καὶ ἐξενέγκαν-
τες ἔθαψαν. ⁷ ἐγένετο δὲ ὡς ὥρων τριῶν διάστημα,
καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μὴ εἰδυῖα τὰ γεγονότα εἰσῆλθεν.
⁸ ἀπεκρίθη δὲ ἰπὸς αὐτὴν Πέτρος, Εἰπέ μοι, εἰ
τοσούτου τὸ χωρίον ἀπέδοσθε· ἡ δὲ εἶπεν, Ναὶ
τοσούτου. ⁹ ὁ δὲ Πέτρος ἰπὸς αὐτήν, Τί ὅτι
συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ πνεῦμα κυρίου· ἰδοὺ
οἱ πόδες τῶν θαψάντων τὸν ἄνδρα σου ἐπὶ τῇ θύρᾳ,
καὶ ἐξοίσουσίν σε. ¹⁰ ἔπεισεν δὲ παραχρήμα ἰπὸς
τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἐξέψυξεν· εἰσελθόντες δὲ οἱ
νεανίσκοι ἔδραν αὐτὴν νεκράν, καὶ ἐξενέγκαντες
ἔθαψαν πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς. ¹¹ καὶ ἐγένετο φόβος
μέγας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς
ἀκούοντας ταῦτα.

6 ¹² Διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγένετο
σημεῖα καὶ τέρατα ἰπὸς πολλά ἐν τῷ λαῷ· καὶ ἦσαν

posuisti in corde tuo hanc
rem? Non es mentitus homi-
nibus sed deo. ⁵ Audient
autem Annanias haec verba
eccidit et expiravit. Et factus
est timor magnus in omnibus qui
audierant: ⁶ surgentes autem
iuvenes amoverunt eum et
efficientes sepelierunt eum.
⁷ Factum est autem quasi ho-
rarum trium spatium et uxor
eius nesciens quod factum
fuerat introiit. ⁸ Respondens
autem ei Petrus, Dic mihi, si
illa dixit, Etiam tanti. ⁹ Pe-
trus autem ad eam, Quid utique
convenit vobis temerare spi-
ritum domini? Ecce pedes
eorum qui sepelierunt virum
tuum ad ostium, et effluent te.
¹⁰ Confestim cecidit ante pedes
eius et expiravit: intrantes
autem iuvenes invenerunt il-
lam mortuam, et extulerunt et
sepelierunt ad virum suum.
¹¹ Et factus est timor magnus
in universa ecclesia et in om-
nes qui audierant haec.

¹² Per manus autem apos-
tolorum fiebant signa et erant
digida multa in plebe: et erant

5. πεσών] praem. παραχρημα D. |
Contra, Orig. iii.
— ἐξέψυξεν. D. Kipl. Scr. | ἀπεψύξεν. D*. Wist.
Orig. iii.
— τοὺς ἀκούοντας Orig. iii. 673^d. | om.
13.
— fin.] † ταῦτα σ. N^o E. 13. 31. Syr. Hcl.
Arm. (Æth.) | om. ABN* D. Vulg.
Syr. Pst. Memph. Theb. Orig. iii.
6. ἐξ] add. παραχρημα E.
7. ὥς] ὥς N*. (corr. c)
— διαστημα] διαστημα D.
8. ἀπεκριθ] απεν D. Memph. Theb.
Æth. | εφη post ὁ Πέτρος E. | καὶ
ἀπεκριθ Orig. iii. 674^a.
— δε AB. Mai² ND. 13. 31. Vulg. Syr. Hcl.
Memph. (vid. Orig. supra) | om. B
Bthg. (Syr. Pst.) Theb. Arm. (vid. E.
mox.)
— πρὸς αὐτὴν ABND. 31. Orig. iii.
Lucif. 127. (πρὸς ἡν ὁ Πέτρ. εφη E.) |
† αὐτῇ σ. 13. Vulg. (Syr. Hcl. *)
— Πέτρ.] † praem. ὁ σ. DE. rel. Orig.
iii. | om. ABN.
— εἰπε μοι Lucif. 127. | om. 13. Orig.
iii. | ἐπερωτησῶ. σε D Gr.

8. εἰ] eis sic 13.
— εἰ τοσούτου το χωριον Orig. iii. Lucif.
| εἰ ἀρα το χωρ. τοσούτου D.
— ἡ δε AB. Mai² ND² E. rel. | om. B T J. |
ἡ δε H D*.
— ραι] om. A*. (add. l') Orig. iii.
Lucif.
9. ὁ δε Πέτρος] † add. απεν σ. A. 13.
31. Syrr. (Pst.) & Hcl. Memph. Theb.
Arm. | απεν δε Πέτρος E. (Æth.) |
om. BND. Vulg. (om. et. ὁ δε Πέτρ.
Lucif.)
— πρὸς] om. D*.
— τι] add. ουν N* (corr. c) | om. Orig.
iii. 674^a.
— συνεφωνηθη Orig. iii. 674^a. -φωνησεν
D.
— κυριον] praem. του D. | om. Orig.
iii.
— εἰτι τ. θυρ.] praem. εἰστανται E. |
om. Orig. iii.
— τη θυρα Orig. iii. | ταις θυραις
A.
10. ἐπεισεν δε ABNE. rel. Syr. Hcl.
Memph. Arm. [Vulg. Theb.] | καὶ
εἰσεν D. Syr. Pst. Æth. (Lucif. 127.)

10. πρὸς ABND. Orig. iii. 674^a. | † παρα
σ. E. rel. Lucif. 127.
— αὐτον Syr. Hcl. mg. Orig. iii. | corum
Syr. Pst. | Apostolorum. Syr. Hcl. txt.
— εδραν Λ (E) ηνρ. E. | † εδρον σ.
BND. rel.
— ἐξενέγκαντες] συνστειλαντες ἐξηνε-
καν και D.
11. επι] om. A.
— τοὺς ἀκούοντες D.
12. δια δε Vulg. Syr. Hcl. Memph.
Theb. Arm. | δια τε B. (Syr. Pst.).
(Æth.)
— εγινετο Elz. ABNDE. 31 sic Vulg.
Syr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. Arm.
| εγινετο St. 3. 13.
— πολλα ante εν τω λαω ABNDE. 13.
31. Vulg. Syr. Pst. Lucif. 201. | †
post σ. Syr. Hcl. | ante σημεια Memph.
Theb. | om. Æth.

5. super omnes Cl. | audierant Cl. | 6. om.
eum 2° Cl. | 7. uxor ipsius Cl. | introivit Cl. |
8. dixit autem Cl. | mihi, mulier Cl. | 11. audie-
runt Cl.

ABND.E.
13. 31.
[H]

ὁμοθυμαδὸν πάντες" ἐν τῇ στοᾷ Σολομώνος" τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός, (μᾶλλον δὲ προσ-
ἐτίθεντο πιστεύοντες τῷ κυρίῳ, πλήθῃ ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν), ὥστε καὶ εἰς τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τιθέναι ἐπὶ κλιναρίων καὶ κραβάττων, ἵνα ἐρχομένῳ Πέτρου καὶ ἡ σκία ἐπισκιάσῃ τὴν αὐτῶν. συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν πῆριξ πόλεως Ἱερουσαλὴμ, φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες.

15. ἐπισκιάσῃ

16. [εἰς] Ἱερου-
σαλὴμ

5'

✓ 17. Ἀναστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, ἡ οὖσα αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων, ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τῇρήσει δημοσίᾳ. ἄγγελος δὲ κυρίου διὰ νυκτὸς ἤνοιξεν τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ἐξαγαγὼν τε αὐτοὺς εἶπεν, Πορεύεσθε καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης. ἀκούσαντες δὲ εἰσῆλθον ὑπὸ τὸν ὄρθρον εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐδίδασκον. παραγενόμενος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον

unanimit̃ omnes in porticu Salomonis; ceterorum autem nemo audebat se coniungere illis, sed magnificabat eos populus, (magis autem augēbatur credentium in domino multitudo virorum ac mulierum), ita ut in plateis eicerent infirmos et ponerent in lectulis et grabatibus ut veniente Petro saltim umbra illius obumbraret quemquam eorum, et liberabatur ab infirmitate. Concurrēbat autem et multitudo vicinarum civitatum Hierusalem, adfērentes egros et vexatos ab spirītibz imundis; qui curabantur omnes.

17 Exsurgens autem princeps sacerdotum et omnes qui cum illo erant, quae est heresis Sadducaeorum, repleti sunt zelo et iniecerunt manus in apostolos et posuerunt illos in custodia publica. Angelus autem domini per noctem aperiens ianuas carceris et eduens eos dixit, Ite et stantes loquimini in templo plebi omnia verba vitae huius. Qui cum audissent, intraverunt diluculo in templum et docebant. Adveniens autem princeps sacerdotum et qui cum eo erant convocaverunt concilium et

12. παντες ABE. | † ἅπαντες 5. ND. rel. | om. Aeth. | add. ἐν τῷ ἱερῷ D. | add. ἐν τῇ ναυᾷ συνηγμένοι E. | om. Lucif.
— στοᾷ add. τῇ D.
— Σολομῶνος BDE. 31. | † -μῶντος 5. AN. 13. (Σαλομῶντος N. Σωλῶμ. 13.)
13. τῶν δὲ λοιπ. οὐδεις Lucif. 201. | καὶ οὐδεις τῶν λοιπ. D.
— οὐδεις οὐδεις B.
14. πιστεύοντες praem. οἱ Δ. 13.
— πλήθῃ -θι D*.
15. καὶ εἰς ABND². 13. (εἰς Arm.) | καὶ ἐν ταῖς πλατείαις E. | † κατὰ 5. D*. 31. Vulg. Syrr. Pst. & Hel. Memph. Theb. (Lucif. 201.) (om. ὥστε. ἐκφέρειν Aeth.)
— τας om. D*.
— ἀσθενεῖς add. αὐτῶν D. | Contra, Lucif.
— τιθέναι add. ἐμπροσθεν αὐτῶν E. | Contra, Lucif.
— ἐπὶ add. τῶν A.
— κλινარიων ABND. | † κλινῶν 5. E. rel.
— κραβάττων AB* Mai² ND. | † κραβάτων 5. B* Mai² E. 13. 31.
— σκία add. αὐτῶν E. Arm. | Contra, Lucif. 201.

15. ἐπισκιάσει B. 13. 31. | † -σῃ 5. ANDE.
— τινα τινα 13.
— αὐτῶν | αὐτῶ N* (corr. c) | add. ἀπῆλθασσαντο γὰρ ἀπο πάσης ασθενείας ὥς εἶχεν ἕκαστος αὐτῶν D. | add. καὶ ῥύσθωσιν ἀπο πάσης ασθενείας ἥς εἶχον E. | add. et liberarentur ab infirmitate Am. Lucif. 201 (add. "sua.") ab infirmitatibus suis. Vulg. Cl.
16. συνήρχετο εἰ Lucif. 201. | εἰο συνήρχετο E.
— καὶ 1° MSS. Vulg. Syr. Hel. Theb. | om. D*. Syrr. Pst. Memph. Arm. Aeth. Lucif.
— τοῖς om. D.
— περὶ περὶ D*.
— πόλεων | add. εἰς 5. DE. 13. 31. Arm. | om. ABN. Vulg. Syrr. Pst. & Hel. Memph. Theb. Aeth. Lucif. (?A*. om. 1ληρ? 1ηλ*. 1ηλ. N.)
— φέροντες add. μεθ' αὐτῶν E. | Contra, Lucif.
— ἀσθενεῖς praem. τοὺς 31.
— ὑποῖς ἀπο D.

16. οἵτινες καὶ DGr. | add. id. Arm. Lucif. 202.
— ἐθραπεύοντο ἀπαντες | εἰωνοῖς παντες D.
17. ἀναστὰς δε Lucif. 202. | καὶ ταῦτα βλεπων ἀναστὰς E. Cod. Bed. (om. Syr. Pst.)
— ζήλου -λους B* Mai.
18. ἐπέβαλον Lucif. 202. | ἐπεβάλλον A. — χεῖρας | add. αὐτῶν 5. E. 13. 31. Syr. Hel. Memph. Theb. | om. ABND. Vulg. Syr. Pst. Arm. Lucif. [Aeth.]
— ἔθεντο | ηθεντο D*.
— ἴναι ἐν τῇρήσει | εἰς τῇρήσει E. Lucif.
— ἴναι add. καὶ ἐπορεύθη εἰς ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια D. | om. rel. Lucif.
19. ἀγγελος δε... νυκτος. | τότε δια νυκτος ἀγγελος κυρίου D. Syr. Pst.
— νυκτος | † praem. τῆς 5. N^o E. rel. | om. ABND* D.
— ἠνοιξεν BE. 13. 31. Lucif. 202. (ἀνεῴξαν D*. ἀνεῴξεν D².) | ἀνοιξας AN.
— ἐξαγ. τε AND. 13s. 31. | ἐξαγ. δε B. καὶ ἐξαγ. E. Vulg. Lucif.

15. plateas Cl. | ac grabatis Cl. | illorum Cl. | ab infirmitatibus suis Cl. | 18. eos Cl.

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

καὶ πᾶσαν τὴν γερονσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ δεσμωτήριον, ἀχθῆναι αὐτούς.
²² οἱ δὲ ἑπαγαγόμενοι ὑπὲρταί" οὐχ εἶρον αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ, ἀναστρέψαντες δὲ ἀπήγγειλαν
²³ λέγοντες ὅτι Τὸ ἑσπρωτήριον εὗρομεν κεκλεισμένον ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ, καὶ τοὺς φύλακας ἑστῶτας ἐπὶ τῶν θυρῶν, ἀνοιξάντες δὲ ἔσω οὐδὲνα εὗρομεν.
²⁴ ὥς δὲ ἤκουσαν τοὺς λόγους τούτους ὁ τε ἑσπρωτὴς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, διηπόρουσιν περὶ αὐτῶν, τί ἂν γένοιτο τοῦτο.
²⁵ παραγενόμενοι δὲ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς ὅτι Ἰδοὺ οἱ ἄνδρες οὓς ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ, εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἑστῶτες καὶ διδάσκουσιν τὸν λαόν.
²⁶ τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς σὺν τοῖς ὑπηρεταῖς, ἤγαγεν αὐτοὺς οὐ μετὰ βίας, (ἐφοβούνητο γὰρ τὸν λαόν, μή λιθασθῶσιν), ἀγαγόντες δὲ αὐτοὺς ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ, καὶ ἐπρωτῆσεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιερεὺς λέγων, ἑπαγγελία παρηγάλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ, καὶ ἰδοὺ πεπληρώκατε τὴν Ἱερουσαλὴμ τῆς διδαχῆς ὑμῶν, καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου.
²⁷ ἀποκριθεὶς δὲ ἑπὶ Πέτρος

omnes seniores filiorum Israel, et miserunt in carcerem ut adducerentur. ²² Cum venissent autem ministri et apertum carcerem non invenissent illos, reversi nuntiaverunt ²³ dicentes, Carcerem quidem invenimus clausum cum omni diligentia et custodes stantes ad januas, aperientes autem invenimus intus invenimus. ²⁴ Ut audierunt autem hos sermones magistratus templi et principes sacerdotum, ambigebant de illis quidnam fieret. ²⁵ Adveniens autem quidam nuntiavit eis quia ecce viri quos posuistis in carcerem sunt in templo stantes et docentes populum. ²⁶ Tunc abiit magistratus cum ministris et adduxit illos sine vi: timebant enim populum, ne lapidarentur: ²⁷ et cum adduxissent illos, statuerunt in concilio, et interrogavit eos principes sacerdotum ²⁸ dicens, Praecipiendo praecipimus vobis ne doceretis in nomine isto, et ecce repletis Hierusalem doctrina vestra, et vultis inducere super nos sanguinem hominis istius. ²⁹ Respondens autem Petrus et apostoli dixerunt,

26. ἤγειν

28. [οὐ] παραγ.

§ H

21. ακουσαντες δε (Lucif. 202.) | ἐξέλθοντες δε εκ της φυλακης E. (et egressi sunt templorum dilectuli et intraverunt Syrr. Pst.)

— ἐισήλθον | add. οἱ ἀποστολοὶ 31.
 — ἐδίδασκον | docuerunt populum hunc sermonem vitae Æth.

— παραγενόμενος | νοὶ B* Mai. - γον Alf.
 — συνεκαλεσαν Lucif. | ἐγερθέντες το πρώτῳ καὶ συνεκαλεσμένοι D.

22. παραγενόμενοι ante ὑπηρεταὶ ABN.
 Vulg. (Syrr. Pst.) Memph. Æth. Lucif. 202. | † post σ. DE. 13. 31. Syrr. Hel. Theb. | add. καὶ ἀνελθόντες τὴν φυλακὴν D. Vulg. Syrr. Hel.*

— οὐχ εἶρον | οὐχ ἤρουν E. (οὐκ ευρ. D.)
 — ἐν τῇ φυλακῇ Lucif. | ἐσώ D. | om. Vulg. Æth.

— δε υἱῶν | om. 13. | καὶ D*. (καὶ δε D*)

— ἀπήγγειλαν | ἀπηγγίλον N.

23. ὅτι Lucif. 202. | om. EGr. Vulg.

— το | † add. μεν σ. EGr. rel. Vulg. Memph. Theb. Lucif. | om. ABND. Syrr. Hel. Arm.

— ἐντρομην 1^ο | ἐντρομην 13. | ἡραμην bis E.

— κεικλισμ. | ἐνκλειςμ. D*.

— ἰστωτας | † praem. εξω σ. | om. ABND. 13. 31. Vulg. Syrr. Pst. & Hel. Memph. Theb. Arm. Æth. Lucif.

23. ἐπὶ ABND. 31. Am. Fuld. Demid. Syrr. Pst. Theb. Lucif. | † προ σ. E. 13s. Vulg. Cl. Syrr. Hel. Memph. Arm. [Æth.]

24. ὁ τε | † add. ἱερεὺς καὶ ὁ σ. 13. 31. Syrr. Hel. | οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ E. (Arm.) (principes et pontifex sacerdotum Lucif. 202.) | om. ABND. Vulg. Syrr. Pst. Memph. Theb. Æth.

— ἀρχιερεῖς | add. ἐθαυμάζον καὶ E. Cod. Bed. | om. Lucif.

— τῷ | praem. το N*. (om. c)

— γίνονται | γενῆται D*. | θελοὶ εἶναι E. Cod. Bed. | Contra, Lucif.

25. αὐτοῖς | † add. λεγων σ. Arm. MSS. (Æth.) Lucif. | om. ABND. 13. 31. Vulg. Syrr. Pst. & Hel. Memph. Theb. Arm. ed.

— οἱ | om. N*. (add. c)

— ἰστωτες καὶ | om. N*. (add. ἰστωτες, et καὶ c)

26. στρατηγὸς | add. ἐν τῇ ἐρωφ. E. | om. Lucif. 202.

— ἡγαγεν AE. rel. | ἡγαγον D*. | ἡγεν BND.

26. ου Lucif. | om. D*.

— φοβοντο Lucif. | φοβουμενοι DGr.

— μῃ | † praem. ἴνα σ. A. 31s. | om. BND. 13.

27. ἀγαγοντες | απαγαγ. 13.

— ἀρχιερεὺς | ἱερεὺς D*. d. Lucif. 202.

28. παραγγελοι | † praem. ου σ. DGr. E. 13. 31. Cod. Bed. Syrr. Pst. & Hel. Theb. Arm. Æth. (nonne c.) | om. ABN*. d. Vulg. Memph. Lucif. 202.

— διδασκον Lucif. | λαλουν A.

— καὶ ἰδου Lucif. | om. καὶ D*.

— πεπληρωκατε BDE. rel. | ἐπληρωσατε AN.

— ἐπαγαγειν | ἐφαγαγειν D*. | ἐπαγαγειν 31.

— τουτου | κεινου D* Gr. Lucif.

29. αποκρ. δε...ειπαν (Orig. iv. 1954.) | ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν πρὸς αὐτοὺς D. (post πειθ... ἀνθρωποις*)

— Πέτρος | † praem. ὁ σ. 13s. (D supra.) | om. ABNE. 31. H.

21. ad carcerem Cl. | 22. autem venissent Cl. | 23. ante januas Cl. | 24. autem audierunt Cl. | 25. carcerem Cl. | 26. praecipimus Cl. | repletis Cl.

ABNCDE.
13. 31.
H.

καὶ οἱ ἀπόστολοι ἔειπαν, Πειθαρχεῖν δεῖ θεῷ
μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις. ³⁰ ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν
ἤγειρεν Ἰησοῦν, ὃν υἱεῖς διεχειρίσασθε κρεμάσαντες
ἐπὶ ξύλου· ³¹ τούτου ὁ θεὸς ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα
ὑψώσεν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ
καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. ³² καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἡ μάρτυρες
τῶν ρημάτων τούτων, καὶ τὸ πνεῦμα ἡμῶν ὃ
ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ. ³³ οἱ δὲ
ἀκούσαντες διεπρίοντο, καὶ ἔβούλοντο ἀνελεῖν
αὐτούς. ³⁴ ἀναστὰς δέ τις ἐν τῷ συνεδρίῳ φαρισαῖος
ὀνόματι Γαμαλιήλ, νομοδιδάσκαλος τίμιος παντὶ
τῷ λαῷ, ἐκέλευσεν ἔξω βραχύ τοὺς ἀνθρώπους·
ποιῆσαι, ³⁵ εἰπὲν τε πρὸς αὐτούς, Ἄνδρες Ἰσραηλι-
ται, προσέχετε ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τούτοις τί
μέλλετε πράσσειν. ³⁶ πρὶν γὰρ τούτων τῶν ἡμερῶν
ἀνέστη Θεοδᾶς λέγων εἶναι τινα ἑαυτὸν, ᾧ προσε-
κλήθη ἀνδρῶν ἀριθμὸς ὡς τετρακοσίῳν ὃς
ἀνῆρέθη, καὶ πάντες ὅσοι ἐπέθοντο αὐτῷ διελύθησαν
καὶ ἐγένοντο εἰς οὐδὲν. ³⁷ μετὰ τούτου ἀνέστη

Oboedire oportet deo magis quam hominibus. ³⁰ Deus patrum nostrorum suscitavit Iesum, quem vos interemitis suspendentes in ligno: ³¹ hunc deus principem et salvatorem exaltavit dextera sua ad dandum paenitentiam Israel et remissionem peccatorum. ³² Et nos testes sumus horum verborum, et spiritus sanctus quem dedit deus omnibus oboedientibus sibi. ³³ Haec cum audissent, dissecabantur et cogitabant interficere illos. ³⁴ Surgens autem quidam in concilio Phariseus nomine Gamaliel, legis doctor honorabilis universae plebi, iussit foras ad breve homines fieri, ³⁵ dixitque ad illos, Viri Israelitae, attendite vobis super hominibus istis, qui acturi sitis. ³⁶ Ante enim hos dies exstitit Theodas dicens esse se aliquem, cui consensus numerus virorum circiter quadringentorum; qui occisus est, et omnes qui credebant ei dissipati sunt, et redactus est ad nihilum. ³⁷ Post hunc exstitit

29. εἰπαν ABNE. | † εἰπον ̄. 13s. 31s. II. [D supra.]
— δεῖ D*. || post θεῷ 31. (etra, Polycr. ap. Eus. H.E. v. 24. Hipp. c. Noet. 6. (ii. 11.) Orig. i. 761^c. Orig. Int. iv. 655^c. 688^b. Eus. II.E.v. 24. (244.) vii. 11(334.) Eus. E. Pr. 662^c. DE. 116^a.)
— ἡ] om. 13.
30. ὃ] add. δὲ AN. Memph. Wilkins. | om. BDE. 13. 31. vv. Iren. 195. Orig. iv. 195^d.
— ἡγειρεν] add. τον BBCh.E. | om. ABM^aND. rel. Orig. iv. || add. postea παῖδα αὐτου E. Cod. Be. | om. Iren. 195. Orig. iv.
— διεχειρ. Orig. iv. | χειρ. 13.
31. σωτήρα Iren. 195. | πατέρα sic 31.
— ἐξῆλθ. δοξ. D*. Theb. Iren. 195.
— δοῦναι] praem. του BN*. (om. c.) | om. AN^cDE. rel.
— ἁμαρτιῶν] praem. των D². || add. εν αυτω D*. Theb. Aeth. Rom. | om. ICh. 195. (vid. ver. seq.)
32. ἐσμεν μαρτυρες ND* Vulg. Cl. Fuld. Memph. Theb. | μαρτυρες ἐσμεν A. Am. d. Syr. Pst. | ἐσμεν αὐτου μαρτυρες ̄. D²E. 13s. H. Syr. Pst. Arm. | εν αυτω

- μαρτυρες B. ("nos in eo testes sumus" Iren. 195.) | ἐσμεν αυτω μαρτυρες 31. || add. παντων D*. | om. Iren.
32. πνευμα] † add. δε ̄. D²E. 13 ut vid. H. Syr. Hcl. | om. ABND*. 31. Vulg. Syr. Pst. (Memph.) Theb. Arm. Iren. 195. [Aeth.]
— ὁ AND². rel. | ὃν D²E. | om. B. Memph. Theb.
33. ακουσαντες] add. ταυτα E. Syr. Pst. & Hcl.* Theb. [Aeth.] Lucif. 202.
— ἐβουλοντο ABE. Memph. Theb. Arm. Aeth. | † λευοντο ̄. ND. 13s. 31s. H. Vulg. Syr. Pst. & Hcl. Lucif.
— ἀνελεῖν] praem. του 31.
34. εν τῷ συνεδρίῳ] om. Syr. Pst. | εκ του συνεδριου D Gr. E. Memph. || add. αυτου E.
— ἐξω post ἐκέλευσεν ABM^aNE. 13. 31. H. Vulg. | post ποιησαι BBCh. Memph. Theb. [Syr. Pst. & Hcl.] (τους αποστολους ἐξω βραχυν ποιησαι D.)
— βραχύν] † add. τι ̄. 13s. 31. (H. Br. τι ante ποιησαι) Arm. | om. ABNDE. Vulg. Syr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. Aeth.
— ανθρωπους ABN. Vulg. (Am.* T^f.) Fuld. Memph. Arm. | † αποστολους

- ̄. DE. rel. Am. Tol. Syr. Pst. & Hcl. Theb. Aeth.
35. τε Vulg. Syr. Pst. Theb. | δε C. 13. e. Syr. Hcl. Memph.
— αντους] τους αρχοντας και τους συνεδριους D. Theb.
— ἱαντοις] ἱαντους D*. | αυτοις 31 Scr.
— ἐπι τοις ανθ. τουτοις Theb. | απο των ανθρωπων τουτων E. Tol. Memph.
— πραττειν] πραττειν N.
36. τουτων] post των ημερων 31.
— ἱαντων] praem. μεγαν D. | ante τινα Orig. i. 372^b. || add. id. A²E. 13. (Tol. Syr. Pst.) || non habent A^cBNC.
31. H. Vulg. rel. Eus. H.E. ii. 11. (59.)
— ψ] add. και D
— προσεκλήθη ABNC². 31. | προσεκλήθη C²D²EH. (προσεκλήθησαν C² ut vid. προσεκλήθησαν D²) | † προσεκλήθη ̄. 13s. consensit Valg. secuti sunt Syr. Pst. Theb. Aeth. accesserunt Arm. inclinaverunt Syr. Hcl. adhaeserunt Memph.

31. prince. et salv. deus Cl. | Israeli Cl. | 32. sumus testes Cl. | 34. homines Am*. apostolos* (T^f) | 36. hos enim Cl. | se esso Cl. | redacti ad Cl.

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς, καὶ ἀπέστησεν λαὸν ὅπισω αὐτοῦ· κἀκεῖνος ἀπώλετο, καὶ πάντες ὅσοι ἐπέιθοντο αὐτῷ διεσκορπίσθησαν.
³⁸ καὶ τὰ νῦν λέγω ὑμῖν, ἀπόστητε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τούτων καὶ ἄφετε αὐτούς, (ὅτι ἐὰν ἡ ἐξ ἀνθρώπων ἡ βουλὴ αὕτη ἢ τὸ ἔργον τοῦτο, καταλυθήσεται· ³⁹ εἰ δὲ ἐκ θεοῦ ἐστίν, οὐ ἔδυνήσεσθε καταλῦσαι αὐτούς), μὴ ποτε καὶ θεομάχοι εὑρεθῇτε. ἐπείσθησαν δὲ αὐτῷ, ⁴⁰ καὶ προσκαλεσάμενοι τοὺς ἀποστόλους δεῖραντες παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέλυσαν.
⁴¹ οἱ μὲν οὖν ἐπορεύοντο χαίροντες ἀπὸ προσώπου τοῦ συνεδρίου, ὅτι ἡ καταξιώθησαν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αἰμασθῆναι· ⁴² πᾶσαν τε ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κατ' οἶκον οὐκ ἐπαύοντο διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι τὸν χριστὸν Ἰησοῦν.

Iudas Galilaeus in diebus professionis et accepit populum post se: et ipse perit, et omnes quotquot conseruerunt ei dispersi sunt. ³⁸ Et nunc itaque dico vobis, discedite ab hominibus istis et suite illis: quoniam si est ex hominibus consilium hoc aut opus, dissolvetur; ³⁹ si vero ex deo est, non poteritis dissolvere eos, ne forte et deo repugnare invenerint. Conseruerunt autem illi, ⁴⁰ et convocantes apostolos censis denuntiaverunt ne loquerentur in nomine Iesu, et dimiserunt eos. ⁴¹ Et illi quidem ibant gaudentes a conspectu concilii, quoniam digni habiti sunt pro nomine Iesu contumeliam pati: ⁴² omni autem die in templo et circa domos non cessabant docentes et evangelizantes Iesum Christum.

VI.

7 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς

In diebus autem illis crescente numero discipulorum factum est murmur Grecorum

36. ἀνδρῶν ante ἀριθμὸς ABNC^e. 31. Fuld. | † post ὧς. D. 13s. H. Vulg. Cl. Am.
— ὧς ABNC^eDE. | † ὧς τε. N*. 13s. 31. H.
— τετρακοσίων -οι N*. (corr. c)
— ἀνθρώπων διελύθη D*. | κατελύθη Eus. H.E. ii. 11. (59.) || add. αὐτοὺς δ' αὐτὸν DGr.
— διελύθησαν Eus. H.E. | om. D*.
— οὐδεν' οὐθεν D.
37. ἀπείστησεν ἀνείστησεν H.
— λαὸν | † add. ἱκανὸν ὧς. A². 31. H. Syrr. Pst. & Hel. Memph. Theb. Arm. Æth. | prae. E. 13. Eus. H.E. i. 5 edd. | add. πολὺν C*. πολλὸν C'DGr. Eus. H.E. i. 5 edd. | om. A*BN. d. Vulg. Eus. H.E. i. 5. (18.) Burton.
— πάντες Eus. H.E. | om. D.
— ὅσοι Eus. H.E. | oi C*ut vid.
38. τα' om. B'E.
— νῦν | add. εἰσιν ἀδελφοί D. (om. εἰσιν D²)
— ἔμην om. N*. (add. a)
— ἀφετε ABNC. | † εἰσαγετε ὧς. DE. rel. αὐτοῦς | add. μὴ μαναντες τὰς χεῖρας D. | μὴ μολυνοντες τὰς χεῖρας ὑμῶν E. Cod. Bed.

38. αὕτη Orig. i. 372^a. | om. H. Arm. MSS.
39. εἰ εἰν E. Orig. i. 372^a.
— ἐδυνήσεσθε BNCDE. 13. Vulg. Am. Theb. Orig. i. 372^a. | † δύνασθε ὧς. A. 31. H. Fuld. Syr. Hel. Memph. Æth.
— αὐτοὺς ABNC²ut vid. DE. Am. Fuld. Syr. Hel. Arm. Æth. | † αὐτοὺς ὧς. C* ut vid. 13s. 31s. H. Vulg. Cl. Syr. Pst. Memph. Theb. | τὴν τουτοῦ διδασκαλίαν Orig. i. || add. οὐτε ὕμεις οὐτε βασιλεῖς οὐτε τυράννοι· ἀπειχίσθαι οὐν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τουτων D. Syr. Hel.* neque vos neque principes viri. Abstinete ergo vos ab eis. Cod. Lat. (ap. Matth.) | οὐτε ὕμεις οὐτε οἱ ἀρχοντες ὕμνων E. Cod. Bed.
— καὶ om. D*. Syrr. Pst. & Hel. Memph. Theb.
— ἐπεισθῆσαν | ἐπεισθεντες D* Mill et Wist. ("errant Mill Wetst." Scr.)
40. εἰραντες | add. αὐτοὺς E. d.
— λαλεῖν | add. αὐτοὺς A. | add. τινι E.
— ἀπέλυσαν | † add. αὐτοὺς ὧς. DE. 13. 31. H. Vulg. Syrr. Pst. & Hel. Arm. Æth. Lucif. 208. | om. ABNC. Memph. Theb.

41. οὖν | add. ἀποστολοὶ D. | om. Lucif. 208.
— καταξιώθησαν ante ὑπερ τ. ονομα. ABNC. 31. Vulg. Syr. Pst. Memph. Theb. [Æth.] Orig. i. 421^b. (276^c) | † ante αἰμασθῆναι ὧς. DE. 13. H. Syr. Hel. Arm. Lucif.
— ονοματὸς | † add. αὐτοὺς ὧς. Æth. Orig. i. bis. | add. τοῦ κυρίου Ἰησοῦ E. Syr. Hel. | Ἰησοῦ 13. Vulg. Cl. Am. | τοῦ χριστοῦ 31. Fuld. Tol. Eus. in Luc. 165. | om. ABNC²DE. Syr. Pst. Memph. Theb. Arm. Lucif.
42. τε Iren. 195. | δε D. Vulg. e. Memph. Theb. Lucif.
— καὶ κατ' οἶκ. | om. καὶ 31.
— τὸν χριστὸν Ἰησοῦν ABNC. 31. Vulg. Cl. Fuld. Syr. Hel. Iren. 195. | † Ἰησοῦν τὸν χριστὸν ὧς. H. Am. Memph. Æth. | τοῦ κυρίου Ἰησοῦν C. 13. | τοῦ κυρίου Ἰησοῦν χριστοῦ D. Tol. Syr. Pst. Theb. Æth. Platt. Tj. dominum nostrum J. Chr. Lucif. 208. | Ἰησοῦν χριστοῦ E. Arm.
1. τὰς ἡμ. ταυτ. | ταυτ. τὰς ἡμ. DGr. — ταυταῖς | ἐκεῖναις C².

39. dissolvere illud Cl. | 40. ne omnino loqui Cl. | 42. non cessabant in templo et circa domos Cl. | Christum Iesum Cl.

ABNCDE.
13. 31.
H.

3. επισκέψ. δέ.

τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χήραι αὐτῶν. ² προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν ¹ εἶπαν, "Οὐκ ἄρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις. ³ ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἑπτὰ πλήρεις πνεύματος [†] καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· ⁴ ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. ⁵ καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλῆθους, καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον, καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα, καὶ Τιμόνα καὶ Παρμενᾶν, καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχείᾳ, ⁶ οὓς ἕστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. ⁷ καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἤξανε, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἄριθμός τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει.

H'

⁸ Στέφανος δὲ πλήρης ¹ χάριτος" καὶ δυνάμεως

adversus Hebraeos, eo quod dispicerentur in ministerio cotidiano viduae eorum. ² Convocantes autem duodecim multitudinem discipulorum dixerunt, Non est aequum nos derelinquere verbum dei et ministrare mensis. ³ Considerate ergo, fratres, viros ex vobis boni testimonii septem plenos spiritu et sapientia, quos constituamus super hoc opus: ⁴ nos vero orationi et ministerio verbi instantes erimus. ⁵ Et placuit sermo coram omni multitudo, et elegerunt Stephanum, virum plenum fide et spiritu sancto, et Philippum et Prochorum et Nicanorem et Timonem et Parmenam et Nicolaum advenam Antiochenum: ⁶ hos stantuerunt ante conspectum apostolorum, et orantes imposuerunt eis manus. ⁷ Et verbum dei crescebat, et multiplicabatur numerus discipulorum in Hierusalem valde: multa etiam turba sacerdotum oboe-diebat fidei.

⁸ Stephanus autem plenus

1. εν τη] επι τη 13. | om. τη D*.
- fin.] add. εν τη διακονιᾳ των Ἑβραιων D*.
2. δέ] om. D* Gr.
- ειπον ABC. | † ειπον Ξ. NDE. rel. || add. προς αυτους D. eis Cyp. 119.
- ἡμας ABNE. 13. 31. H. Vulg. Clem. 202. (post καταλ. E. 13. Arm.) | ἡμιν CD.
- καταλειψαντας Clem. (-τες C.) | καταλιποντας E. 13.
3. επισκεψασθε] επισκεψωμεθα BsicBily. in coll.; Mai. -αμεθα BBeh.
- επισκεψ... ας ὑμ.] τιουν εστιν αδελφοι; επισκεψασθαι εἰς ὑμων αυτων ανδρας D.
- ουν CE. 13. 31. H. Vulg. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. | δε BN. | δη A. | om. Theb. Arm. AEth.
- αδελφοι] om. A. 13.
- πληρεις] -ρης AEH.
- πληρεις... σοφης] om. Arm. (exc. MSS recentissimi.)
- πνευματος] † add. ἁγιου Ξ. AC* F. 13. 31. H. Vulg. Cl. Demid. Theb. Arm. rec. AEth. | om. BNC* ut vid. D Am.

- Fuld. Syr. Hcl. Memph. | Domini Syr. Pst.
3. και] om. S*. (corr. c)
- καταστησομεν St. 3. ABNCDE. 31. | -σωμεν Elz. 13. H. Vulg. Arm.
- ταυτης] αυτης D*.
4. δέ] add. εσομεθα D.
- προσκαρτερησομεν ABNC. Vulg. | -σωμεν E. 13. 31. H. | προσκαρτερουντες D.
5. λογος] add. ουτος D.
- ενωπιον] εναντιον C.
- εξελεξαντο Στεφ.] εξελεξαν τον Στεφ. N.
- πληθους] add. των μαθητων D.
- πληρη BMaiC*. | πληρης ΔNC* DE. 13. 31. H.
- πνς και πιστως ἁγιου hoc ord. N*.
- (corr. c)
- Προχορον] Προχωρον E. Προχωρος Syr. Hcl. mg. Gr.
- Νικανορα B*N. rel. (Νικορα D.) | Νικανωρα B* Rl. Mai E. 13. | Νικαρινον Syr. Hcl. mg. Gr.
- Τιμονα] Τιμονα C². 13. Τιμων Syr. Hcl. mg. Gr. | Διμων Theb.
- Παρμενα D* Scr.

5. Αντιοχεια] -χια C.
6. ος εστησαν] ουτοι εσταθησαν DGr. Syr. Pst. Theb.
- και] οτινες DGr.
7. θεου ABNC. 13. 31. H. Am. Syr. Pst. Memph. sic. Theb. Arm. | κυριου DE. Vulg. Cl. Fuld. Syr. Hcl. Orig. Int. ii. 131°.
- αριθμον E.
- μαθητων] μαθανοντων E.
- ιερων] Ιουδαϊων N*. (corr. c) Syr. Pst.
- υπηκουον] -οιεν AE. Vulg. Syrr. Pst. & Hcl. || add. αν D* Gr. ("an potius quam an." Scr.)
- πιστει] add. evangelii Syr. Hcl. mg.
8. χαριτος ABND. 13. Vulg. Syr. Pst. Memph. Theb. Arm. AEth. | † πιστως Ξ. 31. H. Syr. Hcl. | χαριτος και πιστως E. | C n.l.
- τερ. κ. σημ.] σημ. κ. τερ. E.
- μεγαλα] om. Syr. Pst.
- λαω] add. δια του ονοματος (add. του 13.) κυριου Ιησου χριστου D. 13. Theb.

3. spiritu sancto Cl. | 7. verbum domini Cl.

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

9. [καὶ Ἀσίας].

ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. ⁹ ἀνέστησαν δέ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτίνων καὶ Κυρηναίων καὶ Ἀλεξανδρεων καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας, συνζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ. ¹⁰ καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει. ¹¹ τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λέγοντας ὅτι Ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλάβημα εἰς ἡμῶν καὶ τὸν θένον ¹² συνεκίνησάν τε τὸν λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς, καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐτὸν καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον, ¹³ ἔστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας, Ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται ἡμῶν ῥήματα κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ νόμου. ¹⁴ ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὅτος καταλύσει τὸν τόπον τούτον, καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθη ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωσῆς. ¹⁵ καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν πάντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ, εἶδαν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὥστε πρόσωπον ἀγγέλου.

gratia et fortitudine faciebat prodigia et sigaa magna in populo. ⁹ Surrexerunt autem quidam de synagoga quae appellatur Libertinorum et Cyrenensium et Alexandrinorum et eorum qui erant a Cilicia et Asia, disputantes cum Stephano, ¹⁰ et non poterant resistere sapientiae et spiritui qui loquebatur. ¹¹ Tunc summiserunt viros qui dicerent se audisse eum dicentem verba blasphemiae in Moysen et deum. ¹² Commoverunt itaque plebem et seniores et scribas, et concurrentes raperunt eum et adduxerunt in concilium, ¹³ et statuerunt testes falsos qui dicerent, Homo iste non cessat loqui verba adversus locum sanctum et legem: ¹⁴ audivimus enim eum dicentem quoniam Iesus Nazarenus hic destruet locum istum et mutabit traditiones quas tradidit nobis Moyses. ¹⁵ Et intuentes eum omnes qui sedebant in concilio viderunt faciem eius tamquam faciem angeli.

| ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ E. | per nomen Domini Syr. Hel*.

9. ἀνέστησαν δὲ | καθ' ὃ ἀνέστησαν E. | ἀναστ. δε D*.

— των εκ της om. των N.

— της λεγομενης BCDE. rel. | των λεγομενων AN. 13.

— Κυρηναίων | Κερναίων A. | Κυρι-
ναίων H.

— Κιλικίας A.

— και Ασίας BNCDE. 13. 31. H. Vulg. Syrr.Pst.&Hel. Memph. Theb. Arm. Æth. | om. AD*.

10. και οὐκ | οἷτινες οὐκ D.

— σοφίᾳ add. τῇ οὐσῇ ἐν αὐτῷ DE. Cod. Bed.

— πνεύματι add. τῷ ἁγίῳ DE. Cod. Bed.

— ἐλάλει add. δια το ελεγχισθαι αὐτους ἐπ' (ὕπ?) αὐτοῦ μετα πάσης παρησιας D. Am.* Syr.Hel.mg. || add. postea μη δυναμει οὐν (ον*) ἀντ' ὀφθαλμῶν τῇ ἀληθείᾳ D. Syr.Hel.mg. | διοτι ἤλκχοντο ὑπ' αὐτοῦ μετα πάσης παρησιας ἐπὶ τοῦ ἡδύνατο ἀντι-
λεγειν τῇ ἀληθείᾳ E. Cod. Bed.

11. λεγοντας] -τες AND*.

— λαλουντος A²BN²CDE². rel. (-τας E*) | om. A*, ut vid. | λεγοντος N*.

— βλασφημία | βλασφημίας N*. (corr.1) DGr. Vulg. Arm.

— Μωσῆν ABNCDE. 13. H. | ‡ Μωσῆν Ξ. EGr. 31.

12. συνεκίνησαν τε | και ταυτα ειποντες συνεκινησαν τε E.

— τους γραμ., om. τους C*. (add.2)

— επισταντες | om. N*. (add.ε)

— ηγαγον | add. αυτον A. Syr.Hel.† Memph. Theb.

13. εστησαν τε | εστησαν δε 13. H. e. Memph. | και εστησαν D. Vulg. Theb.

— ψευδεις | add. κατα αυτον D. (κατ D²) Æth.

— λεγοντας] -τες N.

— ὁ ἄνθρωπος | post οὗτος C. | om. 13.

— λαλῶν post παύεται BNC. Vulg. Syrr.Pst.&Hel. Memph. Theb. (1.ih.)

— ‡ ante κατα του Ξ. ADE. 31. H. Arm. | post τον νομον 13.

— ῥήματα | ‡ add. βλασφημία Ξ. E. (13.)

31. H. Arm. (Æth.) (λαλῶν ῥη-
μασ. ad fin. ver. habet 13.) | om
ABNCDE. Vulg. Syrr.Pst.&Hel. Memph.
Theb.

13. ἁγίου | ‡ add. τουτον Ξ. BC. 13. 31.
Tol. Syrr.Pst.&Hel. Memph. Theb. |
om. ANDEH. Vulg. Arm. Æth.

14. Ναζωραῖος | Ναζορ. D*.

— καταλυσει] -ση H.

— Μωσῆς BNCDE. 13. H. | Μωσῆς
A. 31.

15. και ατενισαντες εις αυτον | και ητε-
νιζον δε αυτη D*Gr. || om. εις N*.
(add.2)

— παντες ABNCDE* E. | ‡ ὑπαντες Ξ.
D*. 31. H. | om. 13.

— καθιζομενοι | καθήμενοι D.

— συνεδριῳ | add. και D.

— ειδαν A. | ‡ ειδον Ξ. BNCDE. rel. |
ιδων 13.

— ὥσει | ὥς E.

— fin. | add. ἐστως ἐν μεσῷ αὐτῶν D.

10. fin. add. propter quod redarguerentur ab eo cum omni fiducia Am.* | 11. audivimus (C.) et in deum D. | 13. falsos testes C. | 14. mutavit Am. | 15. om. faciem 2o Am.

ABNCDE. VII.

13. 31.
H.

p Gen. 12:11.

q Gen. 12:5.

Gen. 15: 13, 14.

7. δουλεύουσιν

* Gen. 17:9.

¹ Εἶπεν δὲ ὁ ἀρχιερεύς, Εἰ ταῦτα οὕτως ἔχει·
² ὁ δὲ ἔφη, Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε.
ὁ θεὸς τῆς δόξης ὤφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραάμ
ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν
ἐν Χαρράν, ³ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν, Ἐξέλθε ἐκ τῆς
γῆς σου καὶ τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς
τὴν γῆν ἣν αὐ σοὶ δεῖξω. ⁴ τότε ἐξελθὼν ἐκ
γῆς Χαλδαίων κατοίκησεν ἐν Χαρράν· κακείθεν
μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ μετῴκισεν
αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κα-
τοικεῖτε, ⁵ καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν
αὐτῇ οὐδὲ βῆμα ποδός, ⁶ καὶ ἐπηγγέλματο ἑαυτῷ
αὐτῷ εἰς κατάσχεσιν αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ
μετ' αὐτόν, οὐκ ὄντος αὐτῷ τέκνου. ⁷ ἐλάλησεν δὲ
οὕτως ὁ θεός, ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάροις
ἐν γῇ Ἀλλοτρία, καὶ δουλώσουσιν αὐτὰ καὶ κακώσου-
σιν ἐν τῇ τετραπόλει. ⁸ καὶ τὸ ἔθνος, ᾧ αὐτὸ δου-
λεύουσιν, κρινῶ ἐγώ, ⁹ ὁ θεὸς εἶπεν, καὶ μετὰ
ταῦτα ἐξελεύσονται καὶ λατρεύσουσίν μοι ἐν τῇ
τοπῇ τούτῃ. ¹⁰ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην περιτο-
μῆς· καὶ οὕτως ἐγέννησεν τὸν Ἰσαὰκ καὶ περιέτεμεν

¹ Dixit autem princeps sacer-
dotum si haec ita se habeant.
² Qui ait, Viri fratres et patres,
audite. Deus gloriae apparuit
patri nostro Abraham, cum
esset in Mesopotamia prius
quam moraretur in Charran,
³ et dixit ad illum, Exi de terra
tua et de cognatione tua et
veni in terram quam tibi mon-
stravero. ⁴ Tunc exiit de terra
Chaldaeorum et habitavit in
(Charran). Et inde, postquam
mortuus est pater eius, trans-
tulit illum in terram istam in
qua nunc vos habitatis, ⁵ et
non dedit illi hereditatem in
ea nec passum pedis, sed re-
promisit dare illi eam in pos-
sessionem et semini eius post
ipsum, cum non haberet filium.
⁶ Locutus est autem deus quia
erit semen eius accola in terra
aliena, et servituti eos subi-
ciet, et male tractabit eos
annis quadringentis: ⁷ et gen-
tem cui servient ego iudi-
cabo, dixit dominus, et post
haec exhibent et deservient mihi
in loco isto. ⁸ Et dedit illi
testamentum circumcisionis: et
sic genuit Isaac et circumcidit

1. αρχιερεως] add. τῷ Στεφανῷ DE.
Cod. Bed. Tol. | illi Memph. Theb.
— εἰ] † add. ἀπὸ ς. DE. 13. 31. H. Syr.
Hcl. (Arm.) | om. ABNC. Vulg.
d. Syr. Pst. ut vid. Æth.
— ταῦτα] τοῦτο D.
2. ἀδελφοί] -φῃ D*.
— Χαρραν Orig. iv. 286^d. Tol. Charram
Am. Fuld. | Χαραν DGr. Vulg. Cl.
| Χαρα E. 31 corr.¹ | Χαρα 31*.
— κατοικῆσαι 31Scr. οικῆσαι Orig. iv.
286^d.
3. ἐξῆλθε ἐκ Orig. iv. 286^d. | ἐξῆλ-
θο D*. (de Vulg.)
— τῆς συγγ.] † praem. ἐκ ς. ANCE.
rel. Syr. Pst. & Hcl. Iren. 197. Orig. iv.
286^d. de Vulg. (vid. LXX.) | om.
BD. Theb.
— συγγ. σου] add. καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ
πατρὸς σου E. Aug. (vid. LXX.)
— τὴν γῆν ABNCDE. | *om. τὴν ς.
13. 31. H.
— ἡν] om. C.
— εἰ] εἰς 8* (corr. c)
4. τότε] add. Ἀβραάμ D. Syr. Pst.

4. ἐκ τῆς γῆς 31. (γῆς add.¹ supr. lin.)
— Χαλδαίων] add. καὶ D*. Vulg.
— κατοικῆσαι 31.
— ἐν] εἰς 31. H. | ἐπὶ 13.
— Χαρραν] Χαρα E.
— κακείθεν] κακεὶ ἡν D*. | καὶ ἐκεῖθεν
31.
— το] om. A.
— μετώκισεν] -κησεν D*E. 13. 31. H. ||
praem. καὶ D*. vid. Iren. 197.
— αὐτόν] add. ὁ θεός E. (Syr. Pst.) |
om. Iren.
— κατοικεῖτε] add. καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν
D(E.) (Syr. Hcl*) Aug. (ἡμῶν E.)
| add. postea οἱ προ ἡμῶν D. (Syr.
Hcl*) et patres vestri qui ante vos
Syr. Hcl*. | om. Iren.
5. κληρονομίαν] post ἐν αὐτῇ E. | ante
Iren. 197. 331.
— καὶ ἐπηγγ. Fuld. Memph. | ἀλλ'
ἐπηγγ. D. Vulg. Cl. Ana. Theb.
Iren. 197.
— δούναι αὐτῷ εἰς κατάσχ. αὐτὴν BCD.
31. H. (Æth.) Iren. (om. antyph.) |
dare illi eam in possessionem Vulg.

- Arm. | δούναι αὐτὴν εἰς κατάσχ.
αὐτῷ ANE. 13. | † αὐτῷ δούναι εἰς
κατάσχ. αὐτὴν ς.
5. αὐτῷ 3°] αὐτοῦ C.
6. οὕτως ABCDE. rel. Tol. Syr. Hcl. | αὐτῷ
NH. Vulg. Cl. Syr. Pst. (Abrahamo
Æth. | οὕτως 13. | om. Am. Fuld. |
ad eam ita Theb.
— θεός] add. πρὸς αὐτόν D. Syr. Pst.
Iren. 197. | ad Abraham Æth.
— αὐτοῦ Vulg. Syr. Hcl. Arm. | σου
Syr. Pst. Memph. Theb. Æth.
— δουλώσουσιν .. κακώσουσιν] κακώσου-
σιν D. Vulg. | αὐτῷ 13.
— κακώσου] add. αὐτο C. (13.) (αὐτῷ 13).
Syr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. (Æth.)
7. καὶ τὸ ἔθνος. Memph. Iren. | το
δε ἔθνος. C. Theb. | add. ἐκεῖνο 31.
— ἀν BD. | † εἰς ς. ANCE. rel.
— δουλεύουσιν ACDGr. Iren. | †
-σουσιν ς. BNE. rel. Vulg. (vid. LXX.)

1. habent Cl. | 2. Abraham Cl. | "in" supra
Am. (et Mesopotamiam*) | Charran Cl. | 3. mos-
travero tibi Cl. | 6. autem ei Cl. | 7. iudicabo
ego Cl. | servient Cl. | 8. octavo Cl.

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

¹ Gen. 37:23.

αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, καὶ ⁹ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ, καὶ ⁹ Ἰακώβ τοὺς δώδεκα πατριάρχας. ⁹ καὶ οἱ πατριάρχαι ζηλώσαντες τὸν Ἰωσήφ ἀπέδοντο εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ, ¹⁰ καὶ ¹⁰ ἐξέλειτο αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἡγούμενον ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ. ¹¹ ἦλθεν δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν Αἴγυπτον καὶ Χαναὰν καὶ θλίψις μεγάλη, καὶ οὐχ ¹¹ ἠῤῥισκον χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν. ¹² ἀκούσας δὲ Ἰακώβ ὄντα ¹² σιτία ¹² εἰς Αἴγυπτον ἐξαπέστειλεν τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον, ¹³ καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ¹³ ἐγνωρίσθη Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ φανερὸν ἐγένετο τῷ Φαραὼ τὸ γένος ¹⁴ Ἰωσήφ. ¹⁴ ἀποστείλας δὲ Ἰωσήφ μετεκαλέσατο ¹⁵ Ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν ¹⁵ ἐν ψυχαῖς ἐβδομήκοντα πέντε. ¹⁵ καὶ κατέβη Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐτελεύτησεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, ¹⁶ καὶ μετετέθησαν εἰς Συχέμ καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι ¹⁶ ὧν ἠγάπησεν Ἀβραὰμ τιμῆς ἀργυρίου, παρὰ τῶν

cum die octava, et Isaac Jacob, et Jacob duodecim patriarchas. ⁹ Et patriarchae zelantes Ioseph vendiderunt in Aegyptum: et erat deus cum eo, ¹⁰ et erant cum eo ex omnibus tribulationibus eius, et dedit ei gratiam et sapientiam in conspectu Pharaonis regis Aegypti, et constituit eum praefectum super Aegyptum et super omnem domum suam. ¹¹ Venit autem fames in universam Aegyptum et Chanaan et tribulatio magna, et non inveniebant cibos patres nostri. ¹² Cum audisset autem Jacob esse frumentum in Aegypto, misit patres nostros primum, ¹³ et in secundo cognitus est Ioseph a fratribus suis, et manifestatum est Pharaoni genus eius. ¹⁴ Mittens autem Ioseph accessit Jacob patrem suum et omnem cognationem in animalibus septuaginta quinque. ¹⁵ Et descendit Jacob in Aegyptum, et defunctus est ipse et patres nostri, ¹⁶ et translati sunt in Sychem et positi sunt in sepulchro quod emit Abraham pectio

⁹ Gen. 42:1.

⁹ Gen. 45:3.
¹³ ἀνεγνωρίσθη
— τὸ γένος αὐτοῦ.
¹⁴ Gen. 46:27.

15. [καὶ] κατέβη
x Jos. 24:32.

7. ὁ θεὸς ante ἐπεὶ ABNC. | † post σ.
DE. rel. (Vulg.) Syrr.Pst.&Hcl.
Memph. Theb. Arm. Æth. (Iren.)
— ἐξέλεουσιν add. ἐκίθεν E. | om. Iren.
— λατρεύουσιν Iren. | -ωσιν C*ut vid.E.
8. Ἰσαὰκ bis | Ἰσαὰκ bis D.
— οὐδοῖν | ἐβδομή N* (corr. c)
— Ἰσαὰκ 2⁹ | † praem. ὁ σ. D. rel. | om.
ABNCE. || add. ἐγεννησεν E.
Syr.Pst. Memph.
— Ἰακ. | † praem. ὁ σ. D². rel. | om.
ABMa¹NCD*E.
10. ἐξέλειτο ABNCDE. 13. 31. | †
-λετο σ. H. (ἐξελ. B*Ma¹Alf.)
— αὐτῷ post χάριν DGr. | om. A.
— ἐναντίον ἐναντι N.
11. ὅλην τὴν Αἴγυπτον ABNC. Vulg.
Syr.Pst. Memph. Theb. | † ὅλην τὴν
γῆν Αἰγύπτου σ. E. 13. 31. H. Syr.Hcl.
Arm. Æth. (om. ὅλην) | ὅλης τῆς
(add. γῆς Kipling [sed non habet
Scr.]) Αἰγυπτου D.

11. ἠῤῥισκον BE. | † ἠῤῥισκ. σ. ANCD.
rel.
12. ἐφ' οὖν D.
— σιτία ABNCDE. | † σιτία σ. 13. 31.
H.
— εἰς Αἴγυπτον ABNCE. | † εἰς Αἴγυπτον
σ. D. rel. Vulg.
— ἐξαπέστειλεν -λαν N* (corr. c)
13. ἐν ἐτι D.
— ἐγνωρίσθη AB. | † ἀνεγνώρ. σ.
NCDE. rel.
— ἐγένετο | ἐγεννηθ. D.
— τῷ Φαρ. | om. τῷ N.
— Ἰωσήφ BCD. 13. 31. H. (vv.) | αὐτοῦ
ANE. Vulg. Arm. || † praem. τῶν σ.
D. 13. 31. H. | om. BC.
14. Ἰωσήφ | praem. ὁ 31.
— Ἰακώβ ante τὸν πατέρα αὐτοῦ
ABNCDE. 31. Vulg. Memph. Theb.
Arm. | † post σ. 13. H. Syrr.Pst.&
Hcl. | om. Æth.
— συγγένειαν | † add. αὐτοῦ σ. DE. 13.
Vulg. Cl. Syr.Pst. Memph. Theb. Æth.
| om. ABNC. 31. H. Am. Fuld. Syr.
Hcl. Arm.

14. ψυχὰς ἐβδομήκοντα πέντε | ἐβδομή.
πέντε ψυχὰς 31. H. | † καὶ 7 ψυχ. D.
(13. n.l.)
15. καὶ κατέβη ANCE. Vulg. Syr.Pst.
Æth. | † κατέβη δε σ. B. 13. 31. H.
Memph. Theb. Arm. | κατέβη D.
Syr.Hcl.
— εἰς Αἴγυπτον ANCE. rel. | om.
B.
— ἐτελεύτησεν αὐτὸς ABMa¹NCD. rel.
Vulg. Syr.Hcl. Memph. Theb. Arm.
Æth. (εἰτελ. αὐτοῦ τε D.) | αὐτοῦ ἐτε-
λεύτησεν Bddy. | εἰτελ. ἐκεῖ αὐτοῦ E.
Syr.Pst. | εἰτελ. καὶ αὐτοῦ 13.
16. μετετέθησαν | μετεχθήσαν D.
— Συχέμ -χεν D.
— σ. ABNCDE. 31. | † σ. σ. 13.
H.
— Ἀβραὰμ | add. ὁ πατὴρ ἡμῶν E.
Cod. Bed.

10. Aegyptiorum Am. | 14. accessit Cl. |
cognationem suam Cl. | 16. Sichem Cl.

ABNCDE.
13. 31. [61.]

H.

§ 61.

Ex. 1:7.

Ex. 1:8.

Ex. 2:3, seq.

νιὼν ἑμμὼρ ἑν Συχεμ. ¹⁷ καθὼς δὲ ἤγγιζεν ὁ
χρόνος τῆς ἐπαγγελίας ἧς ὁμολόγησεν ὁ θεὸς τῷ
Ἀβραάμ, ἤρξηνεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπτῳ,
¹⁸ ἄχρι οὗ ἡ ἀνάστη βασιλεὺς ἕτερος ἐπ' Αἴγυπτον,
ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ. ¹⁹ οὗτος κατασοφισάμενος τὸ
γένος ἡμῶν ἐκάκωσεν τοὺς πατέρας τοῦ ποιεῖν
τὰ βρέφη ἐκθετὰ αὐτῶν, εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι.
²⁰ ἐν ᾧ καιρῷ ἐγεννήθη Μωυσῆς, καὶ ἦν ἀστείως
τῷ θεῷ, ὃς ἀνεδράφη μῆνας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ
πατρὸς. ²¹ ἐκτεθέντος δὲ αὐτοῦ, ἀνείλατο
αὐτὸν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ καὶ ἀνέθρεψατο αὐτὸν
ἐαυτῇ εἰς υἱόν. ²² καὶ ἐπαιδεύθη Μωυσῆς ἐν
πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων· ἦν δὲ δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ
ἐργοῖς αὐτοῦ. ²³ ὥς δὲ ἐπληροῦτο αὐτῷ τεσ-
σερακονταετὴς χρόνος, ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν
αὐτοῦ ἐπισκέψασθαι τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ τοὺς
υἱούς Ἰσραὴλ. ²⁴ καὶ ἰδὼν τινα ἀδικούμενον ἡμύνατο

argenti a filiis Emmor filii
Sychem. ¹⁷ Cum adpropin-
quaret autem tempus repro-
missionis quam confessus erat
deus Abraham, crevit populus
et multiplicatus est in Aegypto,
¹⁸ quoad usque surrexit rex alius
in Aegypto, qui non sciebat
Ioseph. ¹⁹ Hic circumveniens
genus nostrum addixit patres,
ut exponerent infantes suos,
ne vivificarentur. ²⁰ Eodem
tempore natus est Moses, et
fuit gratus deo. Qui nutritus
est tribus mensibus in domo
patris sui; ²¹ exposito autem
illo sus-tulit cum filia Pharaonis
et nutritus est cum sibi in filium.
²² Et eruditus est, Moses omni
sapientia Aegyptiorum, et erat
potens in verbis et in operibus
suis. ²³ Cum autem impleverit
ille quadraginta annorum tem-
pus, ascendit in cor eius ut
visitaret fratres suos filios
Israel. ²⁴ Et cum vidisset
quendam iniuriam patientem,

16. Εμμωρ ABNCDEH. Memph. (Theb.) |
‡ Εμμορ Σ. E. 13s. 31. (Arm.)

— εν Συχεμ BN* C. Memph. Theb. Arm.
| του εν Συχεμ AN* E. Tol. | ‡ του
Συχεμ Σ. DGr. 13s. 31. H. | om. Syr.
Pst. | " filii Sychem " Vulg. Æth. | qui
ex Sichem Syr. Hel. | et Sychem d. " In
Graeco exemplari scriptum est, a filiis
Emor qui fuit in Sychem. " Beda in
Exp.

17. καθως ὡς Δ.

— ηγγιζεν ABMai. Alf. NCsicDE. rel.
Vulg. Syrr. Pst. & Hel. | -σεν BBch. 31
Scr.

— χρονος καιρος Δ.

— ὁμολογησεν AB(N)C. Vulg. Syr.
Hel. mg. Theb. Arm. Æth. (omol. N.)
| ‡ ὁμωσεν Σ. 31. 61. H. Syrr. Pst. &
Hel. txt. Memph. (13. n.l.) | ἐπηγγε-
λατο DE. Cod. Bed. Tol.

18. αχρι B* CD. | ‡ αχρις Σ. AB* NE.
13s. 31. 61. H.

— επ' Αιγυπτον ABNC. Vulg. Syrr. Pst.
& Hel. mg. Memph. Theb. Arm. Æth. |
* om. Σ. DE. 13s spat. 31. 61. H.
Syr. Hel. txt.

— ηδει τον ἐμνησθη του DE.

19. ουτος και DGr. (om. d.)

— πατερας ‡ add. ἡμων Σ. ACE. 31.
61. H. Vulg. Cl. (Am.) Syr. Pst.

Memph. Theb. Arm. Æth. (13 n.l.) |
om. BND. Am.* Tf. Fuld. (Syr. Hel.
ut vid.)

19. τα βρεφη ante εκθετα ABNC. (31.)
(61.) | ‡ post Σ. DE. 13. H. Vulg.
Syrr. Pst. & Hel. Memph. Theb. Arm.
[Æth.] | τα βρ. αυτων ante εκθετα
31. 61. | (τους βρεφους Syr. Hel. mg.
Gr.)

— ζωογονεισθαι add. τα αρρεια E.

20. εγεννηθη ἐγεννηθ Δ. 31 Scr.

— Μωυσης BNCDE. 13. 61. H. | ‡ Μωυσης
Σ. AE. 31.

— πατρος ‡ add. αυτου Σ. DE. 13s.
Vulg. Syrr. Pst. & Hel. Memph. Theb.
Arm. Æth. | μου N*. (corr.) | om.
ABch. Mai. N' C. 31. 61. H.

21. εκτεθεντος δε αυτου ABNCDE. 61.
Vulg. | ‡ εκτιθεντα δε αυτον Σ. E.
13. 31. H. || add. παρα τον ποταμον
D(Eus. r. π.) Syr. Hel.*

— ανειλατο ABNCDE. 61. | ‡ -λετο Σ.
13s. 31. H. sic.

— και ανεθρεψατο ανεθραψατο D*.

— αυτον 3^o om. D*. Syr. Hel. ‡
— εαυτη αυτη D*.

— εις om. B.

22. Μωυσης BNCDE. 13. 61. H. Orig. i.

478^a. | ‡ Μωυσης Σ. AE. 31.

— *εν' πασυ σοφια ANCE, Vulg. Cod.

ap. Gb. Orig. i. iv. 369^b. (De la Rue.)
| πασυ σοφια (om. *) Σ. B. Mai. D*.
13. 31. 61. H. Vulg. Orig. iv. MS. Eus.
in Es. 431^d. | πασης σοφιας BBeh.
| πασαν την σοφian D*. (Clem. 413.
om. την.)

22. δε ABNC. 13s. 31s. 61. H. e. Memph.
Arm. | τε DEGr. Vulg. Syrr. Pst.
Theb. [Syr. Hel.]

— λογοις και εργοις | εργ. και λογ.
B. Bly. (etra Mai. Alf.)

— εργοις ‡ praem. εν Σ. EGr. 13sic.
31. Vulg. | om. ABNCDE. 61.
H. e.

— fin. αυτου ABNCDE. 61. Vulg. Syr.
Pst. Memph. Theb. Arm. Æth. | * om.
Σ. 13. 31. H. Syr. Hel.

23. αντω post μ ιτης D.

— τισαρακ. AB* NC. | ‡ τισσαρακ.
Σ. B* E. 13s. 31. 61sic. H.

— επι Csic. | εις H.

— επισκεψ. praem. του E.

— τους ult^o om. B.

24. τινα τιναν 61.

— αδικουμενον add. εκ του γινος DE.
Syr. Pst. & Hel.* | add. postea αυτου
E. Syrr. Pst. & Hel.*

16. Hemor Cl. | 17. autem adpropin.
Cl. | 18. alius rex Cl. | 19. patres nostros Cl. Am.* (Tf.)
| 21. nutritus Cl. | 22. est om. Am.*

Vulg. Syr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

καὶ ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ καταπονουνμένῳ, πατάξας
τὸν Αἰγύπτιον. ²⁵ ἐνόμιζεν δὲ συνίεναι τοὺς ἀδελφοὺς
† ὅτι ὁ θεὸς διὰ χειρὸς αὐτοῦ ἰδίδωσιν ἰσωτηρίαν
αὐτοῖς. οἱ δὲ οὐ συνήκαν. ²⁶ τῇ τε ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ
ᾠφθη αὐτοῖς μαχομένοις, καὶ ἰσυνήλασεν αὐτοὺς
εἰς εἰρήνην εἰπών, Ἄνδρες, ἀδελφοί ἐστε. ἵνα τί
ἀδικεῖτε ἀλλήλους; ²⁷ ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον
ἀπόστατο αὐτὸν εἰπών, Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα
καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμῶν; ²⁸ μὴ ἀνελθεῖν με σὺ
θέλεις ὡς τούτου ἀνελθῆς ἰσχυρῶς τὸν Αἰγύπτιον;
²⁹ ἔφυγεν δὲ ἰσ Μωυσῆς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, καὶ ἐγένετο
πάροικος ἐν γῇ Μαδιάμ, οὗ ἐγέννησεν υἱοὺς δύο.
³⁰ καὶ πληρωθέντων ἐτῶν ἰσ τεσσαράκοντά ᾠφθη αὐτῷ
ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρους Σινᾶ ἄγγελος ἰσ ἐν φλογὶ
πυρὸς βάτου. ³¹ ὁ δὲ ἰσ Μωυσῆς ἰδὼν ἐθάύμασεν τὸ
ὄραμα προσερχομένου ἀπ' αὐτοῦ κατανοῆσαι, ἐγένετο
φωνὴ κυρίου, ³² Ἐγὼ ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ θεὸς

vindicavit illum, et fecit ultionem ei qui iniuriam sustinuerat percussio Aegyptio. ²⁵ Existimabat autem intelligere fratres quoniam deus per manum ipsius claret salutem illis: at illi non intellexerunt. ²⁶ Sequenti vero die apparuit illis litigantibus, et reconciliabat eos in pacem dicens. Viri, fratres estis: ut quid nocetis alterutrum? ²⁷ Qui autem iniuriam faciebat proximo suo, repulsi sunt cum dicens. Quis te constituit principem et iudicem super nos? ²⁸ Numquid interficere me tu vis, quemadmodum interfecisti heri Aegyptium? ²⁹ Fugit autem Moses in verbo isto, et factus est advena in terra Madian, ubi genuerit filios duos. ³⁰ Et expletis annis XL apparuit illi in deserto montis Sina angelus in igne flammae rubi. ³¹ Moses autem videns admiratus est visum, et accedente illo ut consideraret, facta est vox domini. ³² Ego deus patrum tuorum, deus

b Ex. 2:14.

c Ex. 3:1.

d Ex. 3:6.

24. ἡμνατο] -νετο D*.

— Αἰγυπτίον] add. καὶ ἐκρυψεν αὐτον ἐν τῷ ἀμμῷ D. Æth. (vid. LXX. Ex. ii. 12.)

25. ἐνομίζεν] -ζον DGr. 13.

— ἀδελφούς] † add. αὐτοῦ 5. ADE. rel. Tbl. Syrr. Pst. & Hel. Memph. Theb. Arm. Æth. | om. BNC. Vulg. | add. filios Israel Syrr. Pst. & Hel. mg.

— εἰδούσιν] -σι D.

— σωτηρίαν ἀντε αὐτοῖς ABNC. 31. 61. Vulg. Memph. | † post 5. E. 13. H. Syrr. Pst. & Hel. Theb. Arm. [Æth.]

— οἱ δὲ] ου δὲ N*. corr. 1

— ου] om. D*.

26. τῇ τε St. 3. ABNC. 13. 31. 61. H. Syrr. Pst. & Hel. Æth. | τῇ δὲ Elz. E. Vulg. Memph. Theb. Arm. | τότε D*.

— μαχομένοις] -νος D* Gr. | add. καὶ εἶδεν αὐτοὺς ἀδικούντας D*.

— συνήλασεν BMaNC. e. Vulg. Syrr. Pst. & Hel. (συνήλασεν BBlly. συνήλασεν BBeh.) | σννήλασεν 61. H. | † συνήλασεν 5. AEGr.

— αὐτοὺς] αὐτοῖς C* H.

— εἰπων Ἀνδ. ἀδ. ἐστε] praem. καὶ 13. | εἰπ. τι ποιεῖτε ἀνδ. ἀδ. D.

— ἐστὲ] † add. ὅμως 5. 13. 31. H. Syrr. Hel. ut vid. Memph. Æth. | om. ABNC. 61. Vulg. Theb. Arm. (vid. D. supra.)

26. ἀδικεῖτε] add. εἰς D*.

27. εἰπων] εἰπας D.

— κα] η E.

— ἡμῶν ABNC. 13. 31 supra lin. 1. 61.

H. | † ἡμᾶς 5. DE. 31*.

28. συ] om. 61.

— ἐχθες B* MaiNC. | † χθες 5.

(A) B* Mai E. 13. 31. 61. H. vid. LXX.

Ex. ii. 14. (post τον Αιγ. A. Memph. Theb.)

29. ἐφυγεν δε Μω.]....? οὕτως καὶ ἐφυγαδενσιν Μωυσης D. | ἐφυγαδενσιν δε Μωυσην E.

— Μωσ. BNCDE. 13. 61. H. | † Μωσ. 5. A. 31.

— εἶω D*.

30. κα] add. μετὰ ταῦτα D.

— πληρωθέντων ἐτῶν] πληρωθέντων αὐτῷ ἐτῇ D*.

— τεσσαράκ. AB* N(C). | † τεσσαράκ. 5. B* E. rel. (σερακοντα C.) (μ D.)

— ἐν τῇ ἐρημῳ] om. Bxt. Tf. (sed vid. ver. 42.)

— ἀγγελος] † add. κυριον 5. DE. 13. 31. H. Syrr. Pst. & Hel. Arm. Æth. (vid. LXX. Ex. iii. 2.) | om. ABNC. 61. Vulg. Memph. Theb.

— φλογὶ πυρὸς BND. 13. 31. 61. H. Syrr. Hel. Memph. Theb. Arm. Æth. |

πυρ. φλογος ACE. Vulg. Syr. Pst.

31. Μωυσης BNCDE. 13. 61. H. | † Μωσης 5. A. 31.

— εἶων] post εθανμ. 13.

— εθανμασεν ABC. 13. Vulg. Syrr. Pst. & Hel. Memph. Theb. Arm. Æth. |

— ζεν NDE. 31. 61. H.

— το ὄραμα] om. A.

— προσερχομένου δε] καὶ προσερχομένου D. Vulg. Syr. Pst.

— αὐτον] add. καὶ D*.

— ἐγενετο φωνὴ κυρίου [προς αὐτον] | ὁ κυριος εἰπεν αὐτῷ λεγων D. Æth.

— κυριον] εκ του ουρανου λεγουσα E. Cod. Bed. | add. dicens Arm. | † add. προς αὐτον 5. CE. 13. 31. H. Cod. Bed. (Vulg. Cl.) (Syr. Pst.) Theb. |

om. ABNC. 61. Am. Fuld. Syr. Hel. Memph. Arm. [D.]

32. εγω] add. εἰμυ E. Cod. Bed. Vulg. Cl. Arm.

— ὁ θεος 1°] om. ὁ CH* (add. 1.)— ὁ θεος 2°] om. ὁ C.

26. in pace Cl. | 27. om. suo Cl. | 29. Madian Cl. | 31. ad eum vox domini, dicens Cl. | 32. ego sum Cl. | deus 1° dominus Am.

ABNCDE.
13.31.61.

Ex. 3:5.

Ex. 3:7, 8.

34. στεν. αὐτῶν.

Ex. 3:10.

Ex. 2:14.

36. ἐν γῇ Αἰγύπτου.

Deut. 1: seq.

Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ. ἔντρομος δὲ
γενόμενος Μωυσῆς οὐκ ἐτόλμα κατανοῆσαι. ³³ εἶπεν
δὲ αὐτῷ ὁ κύριος, Ἀὔσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου
ὁ γὰρ τόπος ἐφ' ᾧ ἔστηκας γῇ ἁγία ἐστίν. ³⁴ ἰδὼν
εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ
τοῦ στεναγμοῦ αὐτοῦ ἤκουσα· καὶ κατέβην ἐξελε-
σθαι αὐτούς· καὶ νῦν δεῦρο ἀποστείλω σε εἰς Αἴγυ-
πτον. ³⁵ τοῦτον τὸν Μωυσήν ὃν ἠρνήσαντο εἰπόντες,
Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστήν; τοῦτον
ὁ θεὸς [καὶ] ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν ἀπέσταλκεν
σὺν χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ ἐν τῇ βάτῳ.
³⁶ οὗτος ἐξήγαγεν αὐτοὺς ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα
ἐν τῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ καὶ ἐν
τῇ ἐρήμῳ ἔτη τεσσαράκοντα. ³⁷ οὗτός ἐστιν ὁ
Μωυσῆς ὁ εἶπας τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, Προφήτην
ὑμῖν ἀναστήσει ὁ θεὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ·
³⁸ οὗτός ἐστιν ὁ γενόμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ
ἐρήμῳ μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ
ὄρει Σινᾷ καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν, ὃς ἐδέξατο λόγια
ζῶντα δοῦναι ἡμῖν· ³⁹ ὃ οὐκ ἠθέλησαν ὑπακούειν

Abraham et deus Isaac et deus
Jacob. Tremefactus est Moses,
non audebat considerare.
³³ Dixit autem illi dominus,
Solve calcamentum pedum
tuorum: locus enim in quo
stas terra sancta est. ³⁴ Videns
vidi afflictionem populi mei qui
est in Aegypto, et gemitum
eorum audivi, et descendi libe-
rare eos: et nunc veni et mit-
tam te in Aegyptum. ³⁵ Hunc
Mosen, quem negaverant di-
centes, Quis te constituit prin-
cipem et iudicem? hunc deus
principem et redemptorem misit
cum manu angeli qui apparuit
illi in rubo. ³⁶ Hic eduxit il-
los faciens prodigia et signa
in terra Aegypti et in rubro
mari et in deserto annis XL.
³⁷ Hic est Moses qui dixit filiis
Israel, Prophetam vobis susci-
tavit deus de fratribus vestris
tamquam me, ipsum audietis.
³⁸ Hic est qui fuit in ecclesia in
solitudine cum angelo qui
loquebatur ei in monte Sina et
cum patribus nostris, qui accep-
it verba vitae dare nobis,
³⁹ cui noluerant obedire patres

32. Ισ. et Ιακ. | † praem. ὁ θεὸς bis Ὡ.
(D)E. 13. 31. H. Vulg. Cl. et Am.
Memph. Aeth. (om. ὁ bis D.) vid. LXX.
| om. ABNC. 61. Fuld. Syrr. Pst. & Hel.
Theb. Arm.
— Ισαακ | Ισακ CD.
— γενόμενος | γενος B* RL. | post Μωυσῆς N.
— Μωυσῆς BNCDE. 61. H. | † Μωσῆς
Σ. A. 31. (13. n.l.)
— ἐτολμα | μῆσεν N.
33. εἶπεν δε αὐτῷ ὁ κύριος | καὶ ἐγένετο
φωνὴ πρὸς αὐτὸν D. | om. ὁ A. ||
κύριος | θεός E.
— λυσὼν | λυσαί D*.
— ὑπόδημα | add. σου εκ C*. Syrr. Pst. &
Hel. Aeth. | add. εκ CE. 13. Cod. Bed.
— τῶν ποδῶν | post σου B.
— ἐφ' ᾧ ABNC D*. 61. | † ἐν ᾧ Σ. E.
13s. 31. H. (vid. LXX.) | οὐ D*. ||
add. σὺ C. σὺν C*.
34. ἰδὼν | καὶ ἰδὼν γὰρ D*. | [εἶδον]
εἶδων 13.)
— μου | om. D*.
— αὐτὸν BD. Vulg. Syrr. Pst. | † αὐτὸν
Σ. ANCE. 13. 31. 61. H. Syrr. Hel.
Memph. Theb. Arm. Aeth. (vid. LXX.
Ex. iii. 7.)

34. ἤκουσα | ακησα D.
— μιν C*.
— ἀποστείλω ABNCDE. 61. | † στείλω
Σ. 13. 31. H. Vulg. Syrr. Pst. & Hel.
Memph. Theb. Arm. Aeth.
35. Μωυσήν BNCDE. rel. | Μωσῆν A. 31.
— δικαστήν | add. ἐφ' ἡμῶν NCD. 61.
Syr. Hel.* Memph. Theb. Arm. Aeth. |
ἐφ' ἡμας E. 13. (vid. LXX. et ver. 27.)
| praem. id. Syrr. Pst. | non habent AB.
31. H. Vulg. Syrr. Hel. txt.
— καὶ ἄρχοντα BN* DE. 61 Ser. Syrr. Hel.
| *om. καὶ Σ. AN* C. 13. 31. H. Vulg.
Syr. Pst. Memph. Theb. Arm. | Judex
et praefectus Aeth. | (αρχηγὸν A.)
— λυτρωτὴν | δικαστήν N. (praem. λυ-
τρωτήν N*.)
— ἀπεστάλκεν ABNCDE. 61. | † ἀπε-
στείλεν Σ. C. 13. 31. H.
— σὺν ABCDE. 13. 61. Vulg. Syrr. Hel.
Theb. | † ἐν Σ. N. 31. H. Syrr. Pst.
Memph. Arm. Aeth. (σὺν χειρὶ 13.)
36. ποιήσας | praem. ὁ D*.
— τῇ Αἰγυπτῷ BC. 31. d. Theb. | γῇ
Αἰγυπτῷ ΔNE. 13. 61s. H. | † γῇ
Αἰγυπτου Σ. DGr. Vulg. Syrr. Pst. &
Hel. Memph. Arm. Aeth.

36. τεσσαρ. AB*NC. | † τεσσαρ. Σ. B* E.
rel. (ετη μ D. 61.)
37. ὁ M. | om. ὁ DH.
— Μωυσῆς BNCDE. rel. | Μωσῆς A.
31.
— εἶπας ABNC D. 61. | † εἶπων Σ. E.
13. 31. H.
— ὁ θεός | † praem. κύριος Σ. CE. 13.
31. H. Syrr. Pst. Memph. Arm. (vid.
LXX.) | om. ABND. 61. Vulg. Theb.
Aeth. | "Dominus" tantum Syrr. Hel. ||
† add. ἡμῶν Σ. 13. 31. | ἡμῶν E.H. |
om. ABNC D. 61. Vulg. Syrr. Pst. & Hel.
Memph. Theb. Arm. Aeth.
— ἀδελ. ὑμῶν | om. ὑμῶν N*. (add. ε)
— ὡς | ὡσεὶ D*.
— ἴδον | † αὐτοὺς ἀκουσέσθε Σ. C(D)E.
13. Vulg. Syrr. Pst. & Hel. Memph.
Arm. Aeth. | (ἀκουσέσθε D*) vid. LXX.
| om. ABN. 31. 61. H. Theb.
38. τὸν 2^{ον} | om. D*.
— αὐτῷ | αὐτοὺς H.
— ἡμῶν | ἡμῶν N.

32. om. "et" post Abraham Cl. | tremefactus autem Moyses Cl. | 37. suscit. vobis Cl. (suscitavit Am.)

Vulg. Syr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.
Ex. 32:1.

40. τί γέγονεν.

^k Am. 5:25, seq.

^l Ex. 25:40.

γενέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν, ¹ ἀλλά" ἀπόσαντο καὶ ἐστράφησαν ² ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον, ⁴⁰ εἰπόντες τῷ Ἀαρὼν, ¹ Ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἱ προσεξέονται ἡμῶν· ὁ γὰρ ¹ Μωϋσῆς ² οὗτος, ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὗν οἴδαμεν τί ¹ ἐγένετο αὐτῷ. ⁴¹ καὶ ἐμοσχοποίησαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἀνήγαγον θυσίαν τῷ εἰδώλῳ, καὶ εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν. ⁴² ἔστρεψεν δὲ ὁ θεὸς καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεύειν τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καθὼς γέγραπται ἐν βίβλῳ τῶν προφητῶν, ^k Μὴ σφάγμα καὶ θυσία πωσιν ἐν γὰρ ¹ καὶ ἐστὶν ¹ τεσσαράκοντα" ἐν τῇ ἐρήμῳ, οἶκος Ἰσραὴλ. ⁴³ καὶ ἀελάβετε τὴν σκητὴν τοῦ Μολὺχ καὶ τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ ¹ "Ρεφάν," τοὺς τύπους οὓς ἐποιήσατε πωσιν ἐν αὐτοῖς· καὶ μετοικιῶ ἡμᾶς ἐπέκεινα Βαβυλῶνος. ⁴⁴ ἡ σκηνὴ τοῦ πατριάρχου ἦν ¹ τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς διετάξατο ὁ λαλῶν τῷ ¹ Μωϋσῇ ¹ ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον ὃν ἐώρακεν ⁴⁵ ἡν καὶ εἰσάγαγον διαδεξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐν τῇ κατασχέσει τῶν ἐθνῶν, ὃν ἔξωσεν ὁ θεὸς ἀπὸ προσώπου

nostri, sed repperunt et aversi sunt cordibus suis in Aegyptum, ⁴⁰ dicentes ad Aaron, Fac nobis deos qui praecedant nos: Moses enim hic qui eduxit nos de terra Aegypti, nescimus quid factum sit ei. ⁴¹ Et vitulum fecerunt in illis diebus et optulerunt hostiam simulacro, et laetabantur in operibus manuum suarum. ⁴² Convertit autem deus et tradidit eos servire militiae caeli, sicut scriptum est in libro prophetarum, Numquid victimas et hostias opultis mihi annis XL in deserto, domus Israel, ⁴³ et suscepistis tabernaculum Moloch et sidus dei vestri Rempham, figuras quas fecistis adorare eas? Et transferam vos trans Babylonem. ⁴⁴ Tabernaculum testimonii fuit patribus nostris in deserto, sicut disposuit loquens ad Moysen, ut faceret illud secundum formam quam viderat, ⁴⁵ quod et induxerunt suscipientes patres nostri cum Iesu in possessionem gentium quas expulit deus

38. ἐδέξατο Iren. 245. | ἐδέξατο B.
— λογία λόγον 31. vid. 1 Pet. i. fin.
("praecepta Dei vivi" Iren. 245.)
— ἡμῖν ἡμῶν B.Mai N.
39. φ] ὅτι D.Gr.
— ἡμῶν ἡμῶν 61. Iren. 245.
— ἀλλα AB Bly. NCDE. 13. H. | † ἀλλ' ¹ ² ³ B. Alf. Mai. 31. 61.
— ἐστράφησαν¹ ἀπεστρ. D. 31 sic || add. καὶ N*. (corr.)
— *ἐν¹ ταῖς καρδίαις ABNC. (Syr. Pst.)
Theb. | ταῖς καρδίαις ² ³ DE. 61.
Vulg. Arm. | τῇ καρδίᾳ 13. 31. H.
Syr. Hel. (Memph.) Iren.
— αὐτων Iren. | om. D.
40. εἰπόντες¹ εἰπαντες D.
— Μωϋσῆς BNCDE. 13. 61. II. Iren. 245. | † Μωϋσῆς ² ³ A. 31.
— ὃς ἐξήγαγεν¹ ὃ ἐξαγαγων E. (praem. ὁ ἀνθρώπος N.)
— ἐγενετο ABNC. | † γέγονεν ² ³ DE. 13. 31. 61. H.
41. ἀνήγαγον¹ ἀπηγοῦτο D*.
— εὐφραίνοντο¹ ηὐφραν. D. (εφραν. 61.)
42. ἐστρ. δε] add. αὐτους C. Theb. | om. Iren. 245. Orig. i. 532^a, iv. 227^a.

42. αὐτους Iren. Orig. i. iv. | αὐτοῖς 61.
— στρατεία ABD. Orig. iv. (non i. 582^a).
— τῶν¹ om. D. Orig.
— προσεγενκ. Orig. iv. | προσεγενκ. E.
— ἐστὶν τεσσρ. post Iren. A. | Contra, Iren. Orig. i.
— τεσσρακ. AB*NC. | † τεσσρα. ² ³ B² E. rel. ¹ ² D. 61.
— ἐν τῇ ἐρημῳ¹ om. B*mg.¹ Mai. Rl.
— fin. add. λεγει κυριος C. | om. Iren. Orig. i.
43. θύκ¹ | add. ἡμῶν ² ³ ANCE. rel. Vulg. Syr. Hel. Memph. Æth. (vid. LXX.) | om. BD. Syr. Pst. Theb. Arm. Iren. 245. Orig. i. 583^a.
— ῥεφαν (AN*)CE. 13. Syrr. Pst. & Hel. (et mg. Gr.) Memph. Theb. Æth. (Ραφαν AN*) (Ραφαν Just. Dial. 22. ex Amos.) | ῥεφαν D. Vulg. Iren. | † ῥεφαν ² ³ C. 31. Orig. i. | ῥομφα B. | ῥομφαν N*. | ῥεφα II. | ῥεφα 61. Arm.
— οὗς¹ οἷς 13.
— ἐπέκεινα¹ ἐπὶ τα μερῇ D*. Theb. in partem e.

43. fin.] add. dicit Dominus Deus omnipotens * nomen ei" Syr. Hel.
44. τοῖς πατρ. | † praem. ἐν ² ³ D* EGr. Vulg. Cl. Am.² Arm. | om. ABNC². 13. 31. 61. HTf. Am*. Fuld. Lux. e. (ἐν τοῖς πατρεσιν D*)
— ἡμῶν ἡμῶν A. | om. 13. 31.
— ἐν ante τῇ ἐρημ. om. St. 3. (habet post διαδεξάμενοι ver. 45.)
— διετάξατο¹ ἐταξ. N*. (corr. ²)
— ὃ¹ om. D.
— ὁ λαλῶν¹ post τῷ Μω. 31.
— Μωϋσῆ BNCDE. 13. 61. H. | Μωϋσει D. (-σι*) | † Μωϋσῆ ² ³ A. 31.
— αὐτην¹ αὐτῆς N.
— τον τυπον¹ ? τον τοπον D* Gr. ? ("Quod scripserat librarius cerni nequit." Kipling. ? το παρατυπον Ser.)
— ἐώρακε ABNC. rel. | -κεν DEH.
45. μετὰ Ἰησοῦ¹ μετὰ Ἰησοῦν D* cum Iesum d.
— ἐξώσεν¹ ἐξέωσεν N* E. 13.

41. diebus illis Cl. | 42. victimas aut hostias Am. | 43. om. "et" ante transferam Am. | 44. cum ante patribus Cl. Am.* | disposuit illis deus lo puenz Cl.

ABNCDE.
13. 31. 61.

H.

46. τῷ οἴκῳ Ἰα-
κώβ.

ᾠ Psa. 132 (131). 5.
cap. 17:24.

ο Esa. 66:1 seq.

τῶν πατέρων ἡμῶν, ὥς τῶν ἡμερῶν ⁴⁶ Δαυιδ⁴⁶ ὃς εὗρεν
χάριν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, καὶ ἡγήσατο εὗρεῖν ^m σκήνωμα
τῷ θεῷ Ἰακώβ. ⁴⁷ Σολομῶν δὲ [†]οικοδόμησεν[†] αὐτῷ
οἶκον. ⁴⁸ ἄλλ' οὐχ ὁ ὑψιστος ἐν χειροποιήτοις [†] κατοι-
κεῖ, καθὼς ὁ προφήτης λέγει, ⁴⁹ Ὁ οὐρανός μοι θρόνος,
ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· πῶς οἶκον οἰκοδο-
μήσετε μοι; λέγει κύριος, ἡ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς
μου; ⁵⁰ οὐχὶ ἡ χεὶρ μου ἐποίησεν ταῦτα πάντα;

⁵¹ Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι [†] καρδίας[†] καὶ
τοῖς ὡσίν, ὑμεῖς αἱ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε,
ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς. ⁵² τίνα τῶν προφητῶν
οὐκ ἐδίδωσαν οἱ πατέρες ὑμῶν; καὶ ἀπέκτειναν τοὺς
προκαταγγέλαντας περὶ τῆς ἐλευσέως τοῦ δικαίου, οὐ
νῦν ὑμεῖς προδοῦν καὶ φονεῖς [†] ἐγένεσθε[†] ⁵³ οὔτινες
ἐλάβετε τὸν νόμον οἱ διαταγὰς ἀγγέλων καὶ οὐκ
ἐφυλάξατε. ⁵⁴ Ἀκούοντες δὲ ταῦτα, διεπρίοντο ταῖς
καρδίαις αὐτῶν, καὶ ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν.
⁵⁵ ὑπάρχων δὲ πλήρης πνεύματος ἁγίου, ἀτενίσας εἰς
τὸν οὐρανὸν εἶδεν δόξαν θεοῦ, καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ
δεξιῶν τοῦ θεοῦ, ⁵⁶ καὶ εἶπεν, Ἰδοὺ θεωρῶ τοὺς οὐρα-
νοὺς [†] διηνοιγμένους,[†] καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ

a facie patrum nostrorum, usque in diebus David, ⁴⁶ qui invenit gratiam ante deum et petit ut inveniret tabernaculum deo Jacob. ⁴⁷ Salomon autem aedificavit illi domum. ⁴⁸ Sed non excelsus in manufactis habitat, sicut propheta dicit, ⁴⁹ Caelum mihi sedes est, terra autem scabellum pedum meorum. Quam domum aedificabis mihi? dicit dominus, aut quis locus requietionis meae est? ⁵⁰ Nonne manus mea fecit haec omnia?

⁵¹ Duri cervicē et incircumcisi cordibus et auribus, vos semper spiritui sancto restitistis, sicut patres vestri et vos. ⁵² Quem prophetarum non sunt persecuti patres vestri? Et occiderunt eos qui praenuntiabant de adventu illius, cuius vos nunc proditores et homicidae fuistis, ⁵³ qui acceptis legem in dispositionem angelorum et non custodistis. ⁵⁴ Audientes autem haec dissecabantur cordibus suis et stridebant dentibus in eum. ⁵⁵ Cum autem esset plenus spiritu sancto, intuens in caelum vidit gloriam dei et Iesum stantem a dextris dei, ⁵⁶ et ait, Ecce video caelos apertos et filium hominis

45. ἡμῶν] ὑμῶν D.

— ἡμερῶν] add. τούτων καὶ 13.

46. εὗρεν] ἡύρεν E.

— ἡγήσατο] om. S* (ad fin. col.) corr. c

— εὗρεν] post σκήνωμα D.

— τῷ θεῷ AN^cCE. 13. 31. 61. Vulg. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. Arm. Æth. | τῷ οἴκῳ BN* DH.

47. Σολομῶν BDE. 13. 31. 61. H. | Σολομῶν N. | Σολομῶν ACTf.

— οικοδόμησεν B* D. | † φκοδ. c. AB² NCE. rel.

— αὐτῷ] εἰαντῷ CH.

48. ἀλλ' οὐχ ὁ ὑψ.] ὁ δὲ ὑψ. ουκ D.

— χειροποιήτοις] † add. ναοὺς c. 13. 31. H. Arm. (vid. xvii. 4.) | om. ABNCDE. 61. Vulg. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. Æth.

— κατοικεῖ] ante ἐν χειρὶ D.

— καθὼς] ὡς D. | add. καὶ EGg. (add. e. man. rec.)

49. μόν] μόν D*. (vid. LXX.) || add. εἶπον D. (Vulg.)

— ἡ δὲ ANCDE. rel. Vulg. Syr. Hel. Arm. | καὶ ἡ B. Syr. Pst. Memph. Theb. Æth. (vid. LXX.)

49. οἶκον] om. H.

— οικοδομήσετε] —σατε B.

— κυριος] bis E*.

— τις] ποιος D.

— fin. add. εἶστιν D. 13.

50. ταῦτα ante πάντα BN. 13. 61. H. Vulg. Syrr. Pst. & Hcl. Orig. ii. 638*. | post ACDE. 31. (vid. LXX.)

51. καρδίας ANCD. Vulg. Syr. Hel. Æth. (ταῖς κ. N.) | καρδίας B. (sic Bily. in coll.) | † τῷ † καρδία c. E. 13. 31. 61. H. m. Syr. Pst. Memph. Theb.

Arm. Orig. Int. ii. 106*. iii. 848*. Eus. c. Mel. 135*. Lucif. 208. || add. ὑμῶν N. Syr. Pst. Theb.

— ὡς] καθὼς D.

— ἡμῶν καὶ ὑμεῖς Lucif. 208. | καὶ ὑμῶν D*. (om. καὶ ὑμεῖς in D*. Orig. Int. iii.)

52. ἐδίδωσαν] add. ὡς EGg. | om. Orig. i. 22*. iii. 133*. 464*. iv. 268*.

— οἱ πατέρες ὑμῶν Orig. i. iii. bis iv. Orig. Int. iv. 628*. Eus. in Es. 361*. Lucif. 208. | ἐκεῖνοι D*. Orig. Int. iii.

— τοὺς προκαταγγέλαντας Orig. i. iii. iv. αὐτοὺς τοὺς προκαταγγέλαντας D.

52. τις Orig. i. iii. iv. | om. D*.

— ἐγενεσθε ABNCDE. 13. 61. Orig. i. 22b. | † γεγενησθε c. 31. H.

53. ἐλάβετε] —βε 31.

— ἐφυλάξατε Eus. Ecl. Pr. 31. | ἐφυλάξεσθε A.

54. ἀκούοντες δὲ ταῦτα] ἀκουσάντες δὲ αὐτοῦ D. (om. ταῦτα N*. corr. c)

— αὐτῶν] praeem. ὑμῶν 31*.

— καὶ ἐβρυχον] add. τὸ D* Gr.

— ὀδόντας] add. αὐτοῦ E. Syr. Pst. Æth. | Contra, Lucif. 209.

55. ὑπάρ. δὲ] add. Στε— 13. (Στε[φανος] ut vid.) m. Memph.

— πλήρης] add. πιστεύς καὶ N. Syr. Pst.

— ἰησουν] add. τον κυριον D.

— ἐστῶτα] post τον θεου D.

— τον θεον] αὐτον C. (13. n.l.)

56. ἐλινυοιμένους ABNC. 61. (—νυ- B*) | † ἀνωγμ. c. D²E. 13. 31. H. | ητρωγμ. D*.

49. sedes Cl. | 51. dura Cl. (? Am.) | incircumcisi Cl. | 52. ita et Cl. | 52. om. vos Am.* | 53. dispositione Cl. | 55. intendens in caelum Cl. | 56. fil. hom. stantem a dextris Cl.

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

P. Lu. 23:34.

VIII.
θ'

δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ θεοῦ. ⁵⁷ κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν, καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτὸν. ⁵⁸ καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθόβολου. καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου Σαύλου, ⁵⁹ καὶ ἐλιθόβολου τὸν Στέφανον ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα, Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου. ⁶⁰ θεὸς δὲ τὰ γόνατα, ἔκραξεν φωνῇ μεγάλῃ, ὦ Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς ταύτην τὴν ἁμαρτίαν. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη. ¹ Σαῦλος δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀναίρεσει αὐτοῦ. ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις· πάντες δὲ διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρείας, πλὴν τῶν ἀποστόλων. ² συνεκόμισαν δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς, καὶ ἐποίησαν κοπετὸν μέγαν ἐπ' αὐτῷ. ³ Σαῦλος δὲ ἐλυμαίνετο τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμενος, σύρων τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας παρεδίδου εἰς φυλακὴν.

⁸ Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες διήλθον εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον. ⁵ Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας ἐκήρυσεν αὐτοῖς τὸν χριστόν.

a dextris stantem dei. ⁵⁷ Exclamantes autem voce magna continuerunt aures suas et imprecium fecerunt unanimiter in eum, ⁵⁸ et eicientes eum extra civitatem lapidabant. Et testes deposuerunt vestimenta sui secus pedes adolescentis qui vocabatur Saulus, ⁵⁹ et lapidabant Stephanum invocantem et dicentem, Domine Iesu, suscipe spiritum meum. ⁶⁰ Positis autem genibus clamavit voce magna dicens, Domine, ne statuas illis hoc peccatum. Et cum hoc dixisset, obdormivit. ¹ Facta est autem in illa die persecutio magna in ecclesia quae erat Hierosolymis, et omnes dispersi sunt per regiones Iudaeae et Samariae praeter apostolos. ² Curaverunt autem Stephanum viri timorati et fecerunt planctum magnum super illum. ³ Saulus vero devastabat ecclesias, per domos intrans, et trahens viros ac mulieres tradebat in custodiam.

⁴ Igitur qui dispersi erant pertransiebant evangelizantes verbum dei. ⁵ Philippus autem descendens in civitatem Samariae praedicabat illis Christum.

56. εκ δεξιων ante εστωτα BN^cD. 61. H. Am. Iren. edd. et codd. 198 (13. n.l.) | post AN^cCE. 31. Vulg. Cl. m. Syrr. Pst. & Hel. Memph. Arm. vid. ver. 55. (om. ver. Theb. et Æth. Rom. "per scribae incuriam"—Habet Æth. Platt.)

57. φωνην μεγαλην sic 61.

— συνεσχον — χαν D.

58. εκβαλοντες εκβαλλοντες 31. || add. αυτων A. 13. Syrr. Pst. & Hel. f. | om. Lucif. 209.

— ελιθοβολουν || add. αυτων D. Syrr. Pst. & Hel. * Memph. Theb. Æth. | om. Lucif.

— αυτων ANCD. 13. 61. | εαυτων B. Vulg. | om. 31. H.

— νεανιου || add. τινος D. | add. του 13.

59. Ιησου || om. Theb. || add. χριστε C.

60. δε || om. D*.

— φωνην μεγαλην ABN^cC^dD^e. rel. | φωνην μεγαλην C*. | om. N*. (add. c) || add. λεγων D.

— κυριε || add. Jesu Syrr. Hel. mg.

— στησης ABND^e. rel. Ep. Vienn. et

Lugd. (ap. Eus. H.E. v. 2. p. 211.) Orig. i. 222^b. Petr. Alex. Routh. iv. 34. | στησεις D*.

60. ταυτην ante την ἁμαρτιαν ABCD. Vulg. m. Iren. Cyrr. 252. Petr. Alex. | ‡ post σ. NE. 13. 31. 61. H. Ep. Vienn. et Lugd. Orig. i.

1. μεγας || add. κα θελειεις D. | om. Eus. in Ps. 280^d. (magna afflictio et magna persecutio Theb.)

— εν || om. 31.

— Ιεροσολυμοις Eus. in Ps. | ιλημοσυμοις E*.

— παντες δε BCDE. 31. 61. H. Syrr. Hel. Memph. Theb. Eus. in Ps. | ‡ παντες

τε σ. A. | παντες N*. 13. | και παντες N*. Vulg. Syrr. Pst. Æth. [Arm.]

— της || om. D*.

— fin. || add. οι εμειναν εν Ιερουσαλημ D*. Theb.

2. συνεκομισαν δε || συνεκομισαντες D* Gr. | συνεκομισαν τε D^e Gr. d.

— εποιησαν ABNCD. 13. 61. | ‡ εποιησαντο σ. E. 31. H.

— μεγα || add. H.

— αυτου αυτον 13. H* tzt.

3. Σαυλος δε || ο δε Σαυλος D.

— ελυμανερο || ελυμηνατο E Gr.

— την εκκλησιαν || add. dei Syrr. Pst.

— τους οικους || ecclesias Syrr. Hel.

— ανδρας || praem. τους N*. (corr. c)

— παριδιδου || παραδιδους D*.

— φυλακην || praem. σφαγην και 13.

4. διασπαρεντες Eus. in Ps. 280^d. | διασπεριντες C.

— διηλθον || ηλθον N*. (corr. c) | post ευαγγελιζομενοι 13. | ante Eus. in Ps.

— λογον || add. του θεου E. Vulg. Cl. Am. Syrr. Pst. Æth. | om. rel. Fuld. Eus. in Ps.

5. δε || τε 61*.

— κατελθων || κατελθων D*. Wetst. (καλεθων * Scr.)

— πολιν || praem. την ABN. 31. | om. CDE. 13. 61. H sic.

— Καισαριας N*. (corr. c)

59. obdormivit in domino Cl.
2. super eum Cl. | 3. Saulus autem Cl.

ABNCDE.
13. 31. 61.
HL.]

⁶ προσείχον[†] δὲ οἱ ὅχλοι τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ὁμοθυμαδόν, ἐν τῷ ἀκούειν αὐτοὺς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει· ⁷ πολλοὶ γὰρ τῶν ἐχόντων πνεύματα ἀκάθαρτα βοῶντα[†] φωνῇ μεγάλῃ[†] ἐξήρχοντο, πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν· ⁸ ἐγένετο δὲ πολλὴ χαρὰ[†] ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ.
⁹ ἄνθρωπος δὲ τις ὀνόματι Σίμων προϋπῆρχεν ἐν τῇ πόλει μαγεύων καὶ ἐξιστάνων[†] τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρείας, λέγων εἶναι τινα ἑαυτὸν μέγαν· ¹⁰ ὃ προσείχον πάντες ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου λέγοντες, Οὗτός ἐστιν ἡ δύναμις τοῦ θεοῦ ἡ καλουμένη[†] μεγάλη.
¹¹ προσείχον δὲ αὐτῷ διὰ τὸ ἰκανῶ χρόνῳ ταῖς μαγείαις ἐξεστακεῖν αὐτούς· ¹² ὅτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ Φιλίππῳ εὐαγγελιζομένῳ[†] περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ὀνόματος[†] Ἰησοῦ χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες.
¹³ ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσεν, καὶ βαπτισθεὶς ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ, θεωρῶν τὴν σημεῖα καὶ δυνάμεις μεγάλας γινομένας ἐξίστατο.
¹⁴ ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν Ἱερουσολύμοις ἀπόστολοι ὅτι δέδεκται ἡ Σαμαρεία τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς[†] Πέτρον καὶ Ἰωάννην· ¹⁵ οἵτινες καταβάντες προσηύξαντο περὶ αὐτῶν ὅπως λάβωσιν πνεῦμα

⁶ Intendebant autem turbae his quae a Philippo dicebantur, unanimiter audientes et videntes signa quae faciebat: ⁷ multi enim eorum qui habebant spiritus immundos, clamantes voce magna exiebant, multi autem paralytici et claudi curati sunt. ⁸ Factum est ergo magnum gaudium in illa civitate. ⁹ Vir autem quidam nomine Simon, qui ante fuerat in civitate magus, seducens gentem Samariae, dicens esse se aliquem magnum, ¹⁰ cui assultabant omnes a minimo usque ad maximum dicentes, Hic est virtus dei quae vocatur magna: ¹¹ attendebant autem eum propter quod multo tempore magis suis dementsaret eos. ¹² Cum ergo credidissent Philippo evangelizanti de regno dei et nomine Iesu Christi, baptizabantur viri ac mulieres. ¹³ Tunc Simon et ipse credidit, et cum baptizatus esset, adhaerebat Philippo; videns etiam signa et virtutes maximas fieri stupens admirabatur. ¹⁴ Cum autem audissent apostoli qui erant Hierosolymis quia receperat Samaria verbum dei, miserunt ad illos Petrum et Iohannem. ¹⁵ Qui cum venissent, oraverunt pro ipsis ut accipe-

6. προσειχον δε οι οχλοι] ὡς δε ηκουον· παν οι οχλοι προσειχον D*.
— προσειχον κ.τ.λ.] et cum audirent sermonem eius homines qui illie erant Syr.Pst.
— δε ABNCDE². 61. Vulg. Syr.Hcl. Memph. Theb. Æth. | † τε 5. EGr. 13s. 31. H. Syr.Pst. [Arm.]
— του] om. D*.
— Φιλίππου] Παυλου Δ*.
— ὁμοθυμαδόν] ? ενιζοντο D* ? ? και ενιζοντο? (—οντο* litterae erase latent.)
— αυτους] αυτον N* ut vid.
— α] om. A.
7. πολλοι ABNCDE²E. 61. Vulg. Syrr. Pst.&Hcl. Theb. | † πολλων 5. 13s. 31. H. Memph. Arm. [Æth.] απο παρα*? Scr. πολλοις D*.
— φωνη ante μεγαλη ABNCDE. 13. 31. 61. H. Vulg. | † post 5.
— εξηρχοντο ABNCDE. 13. 61. Arm. | † εξηρχετο 5. 31. H.
— δε] add. και E. 13.
— και χωλ.] om. και D. 31.
— εθεραπευσαν] —οντο D. 13.

8. εγενετο δε πολλη χαρα ABNC. 61. Am. Memph. | † και εγεν. χαρα μεγαλη 5. E. 13. 31. H. (Vulg. Cl.) Syr.Hcl. Arm. Æth. | χαρα τε μεγαλη εγενετο DGr. Syr.Pst. [Theb.]
9. προυπηρχεν] προυπαρχων DGr. (Vulg.)
— και Iren. 99. | om. D* Gr.
— εξιστανων] ABNC. 61. | † εξισταν 5. D²E. 13. 31. H. (? εξιστανεν D*) (ίσσ— i. jactet.)
— το] om. E.
10. προσειχον] —χαν N.
— παντες] om. 31. H. Iren. 99.
— καλονουμενη ABNCDE. 13. 61. Vulg. Syr.Hcl. Memph. Arm. [Æth.] Iren. 99. (Orig. i. 638*. iv. 394.) * om. 5. 31. HL. Syr.Pst. Theb.
11. ικανη χρονω] —νον —νον 13.
— μαγαις ABNCDE. 13. H.
— εξιστακειναι BND. 13s. 61. L. | εξιστακειναι A²CE. 31.Scr. H. | εξιστακειναι A*.
12. του Φιλίππου ευαγγελιζομενου N*.
(corr.ε)
— περι] † praem. τα 5. 13s. 31. HL |

- om. ABNCDE. 61. Vulg. Syrr.Pst.& Hcl. Memph. Theb. Arm. Æth.
12. θεου] κυριον N*.
— Ιησουν χριστου] † praem. του 5. | om. ABNCDE. 31. 61. HL. | του χριστου 13s.c.
— τε] om. A. (Memph. Theb.)
13. ην] add. και D*.
— τε] τα B.
— σημεια και δυναμεις μεγαλας ABNCDE. 13. 31. 61. Vulg. Syrr.Pst. Memph. Theb. Arm. [Æth.] | δυναμ. και σημεια μεγαλα E. Syr.Hcl.* | dyn. κ. σημ. (om. μεγαλα) HL. Syr.Hcl.txt.
— γινόμεναι ABND. 13. 31. 61. | γινόμενα EHL. | om. C.
— εξιστατο ABNC²D²E. rel. | εξισταντο N*(*1)*.
14. οι Eus. in Ps. 280*. | om. 31.
— Ιεροσολυμοις Eus. in Ps. | Ιλημ D.
— θεου] χριστου N*.
— απεστειλαν Eus. in Ps. | εξαπισ... λαν 13.

9. gaudium magnum Cl. | 9. se esse Cl. | 11. magis Cl. | 12. cum vero Cl. | dei in nomine Cl. | 13. quod receperisset Cl. | ad eos Cl.

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

ἅγιον. ¹⁶ τὸ οὐδέπω" γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπε-
πτακός, μόνον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. ¹⁷ τότε ἔπετίθεισαν" τὰς χεῖρας ἐπ'
αὐτούς, καὶ ἐλάβανον πνεῦμα ἅγιον. ¹⁸ ἰδὼν" δὲ ὁ Σί-
μων ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων
δίδεται τὸ πνεῦμα [τὸ ἅγιον], προσήνεγκεν αὐτοῖς
χρήματα ¹⁹ λέγων, Δότε καὶ μοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην,
ἵνα ὡς ἐὰν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας λαμβάνῃ πνεῦμα ἅγιον.
²⁰ Πέτρος δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν, Τὸ ἀργύριόν σου σὺν
σοὶ εἴη εἰς ἀπόλειαν, ὅτι τὴν δωρεὰν τοῦ θεοῦ ἐνόμι-
σας διὰ χρημάτων κτᾶσθαι. ²¹ οὐκ ἔστιν σοι μερίς
οὐδὲ κλῆρος ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ· ἡ γὰρ καρδιά σου οὐκ
ἔστιν εὐθεία· ἔναντι" τοῦ θεοῦ. ²² μετανόησον οὖν
ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης, καὶ δέηθι τοῦ κυρίου,"
εἰ ἄρα ἀφεθήσεται σοι ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας σου.
²³ εἰς γὰρ χολὴν πικρίας καὶ σύνδεσμον ἀδικίας ὥρα
σε ὄντα. ²⁴ ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπεν, Δεήθητε
ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν κύριον, ὥπως μηδὲν ἐπέλθῃ
ἐπ' ἐμὲ ὧν εἰρήκατε.

²⁵ Οἱ μὲν οὖν διαμαρτυράμενοι καὶ λαλήσαντες τὸν
λόγον τοῦ κυρίου ὑπέστρεφον" εἰς Ἱεροσόλυμα,
πολλὰς τε κώμας τῶν Σαμαρειτῶν ἐυηγγελίζοντο."

rent spiritum sanctum; ¹⁶ nec-
dum enim in quocumque illorum
venerat, sed baptizati tantum
erant in nomine domini Iesu.
¹⁷ Time imponent manus
super illos, et accipiebant spiritum
sanctum. ¹⁸ Cum vidisset
autem Simon quia per
impositionem manus apostolorum
daretur spiritus sanctus,
optulit eis pecuniam ¹⁹ dicens,
Date et mihi hanc potestatem,
ut cuicumque imposero manus
accipiat spiritum sanctum.
²⁰ Petrus autem dixit ad eum,
Pecunia tua tecum sit in per-
ditionem, quoniam domum dei
existimasti pecunia possideri.
²¹ Non est tibi pars neque sors
in sermone hoc: cor enim tuum
non est rectum coram deo.
²² Paenitentiam itaque age ab
hac nequitia tua, et roga deum
si forte remittatur tibi haec cogi-
tatio cordis tui: ²³ in felle
enim amaritudinis et obliga-
tionis iniquitatis video te esse.
²⁴ Respondens autem Simon
dixit, Precamini vos pro me ad
dominum, ut nihil veniat super
me horum quae dixistis.

²⁵ Et illi quidem testificati et
locuti verbum domini redi-
bant Hierosolyma, et multis
regionibus Samaritanorum

14. αὐτοὺς *Eus.* in Ps. | αὐτον *E.*
— Πέτρον | † praem. τον *ς.* 31. HL. |
om. ABNCDE. 13. 61. *Eus.* in Ps.
15. προσεῖξ. *Eus.* in Ps. | προσεῖξ. B.
16, 17. om. verr. 13.
— οὐδέπω ABNCDE. 61. | † οὐπω *ς.*
31. HL.
— ἐπ' ἐπὶ D*. | ἐν *E.* ("ἐν" *sed*
ipse* restituit ἐπ' (Tf).
— οὐδενί οὐδενά D*.
— βεβαπτ. | βαπτ. N*. (corr. *ς*)
— του κυρίου Ἰησοῦ του χριστοῦ Ἰησοῦ
HL. || add. χριστοῦ D. Vulg. cod.
(*ap. Lehn.*)
17. ἐπετίθεισαν AND² 61. *Eus.* in Ps.
280^c. | ἐπετίθεισαν B. | ἐπετίθεισαν
C. | † ἐπετίθουν *ς.* D*E. 31. HL.
[13.]
18. ἰδὼν ABNCDE. 13. 61. (HL in
indice add summam paginam.) | †
θεασαμενος *ς.* 31. HL.
— το ἅγιον ACDE. rel. Vulg. Syrr. Pst.
& Hel. Memph. Arm. Æth. | om. BN.
Theb.
— προσήνεγκεν — καιν D*.
19. ab init. | praem. παρακαλῶν και D.

19. ἰαν *Elz.* ABNCDE. 13. 61. L. | αν
St. 3. D. 31. H.
— ἐπιθῶ add. καινω D.
— λαμβανέι *E.* 31. 31. H.
— αὐτον | αὐτοῖς N*. (corr. *ς*)
20. το ἐπὶ σου om. D*. | Contra, *Iren.*
99. Tert. de Fuga. 12. *Cypr.* 327.
— του om. H*.
21. μερίς | μέρος *E.*
— γαρ *Iren.* 99. | om. D*.
— ἐναντι ABND. | ἐναντιον C. 13. 61.
| † ἐνωπιον *ς.* E. 31. HL.
22. κυρίου ABNCDE. 13. 61. Syrr. Hel.
Memph. Theb. Arm. | † θεου *ς.* 31.
HL. Vulg. Syrr. Pst. *Iren.* 99.
— ἀφῆθησεται D*.
— σοι σου D*.
23. εἰς γὰρ χολὴν πικρίας και σύνδεσμον]
ην (sic et Scr.) γὰρ πικρίας χολῆ και
σύνδεσμον D*. *Iren.* 99. | εἰς γὰρ
πικρίαν χολῆς και σύνδεσμον D².
— ὥρων θεωρω DE.
24. ὅ] om. EH.
— εἰπεν add. πρὸς αὐτοὺς D. Æth.
— Δεήθ. | praem. παρακαλῶ D. Syrr. Hel.*
— ἐπὶ περί D*.

24. κυριον Vulg. Cl. Am. Syrr. Hel. mg.
Memph. Theb. Arm. | θεον D. 13.
31. Fuld. Demid. Syrr. Pst. & Hel. txt.
(πρὸς τον θεον ante ὑπὲρ μου 13.)
— ἐπ' om. CD.
— ἐμεῖ μοι D. || add. τούτων των καιων D.
— ὦν ὄν D*. | ὡς L.
— εἰρηκατέ add. μοι D. | add. καιων
E. || add. postea ὅς πολλα κλαιων ου
εὐλογησαν D*. Syrr. Hel. mg.
25. διαμαρτυραμενοι ABD. rel. | διαμαρ-
τυρομενοι NL.
— κυριον Vulg. Syrr. Hel. Theb. | θεον
Λ. Demid. Syrr. Pst. Memph. Arm.
— ὑπεστρεφον ABD. 61. Vulg. | † ὑπε-
στρεψαν *ς.* CE. 13s. 31. HL. Syrr.
Pst. & Hel. Memph. Theb. Arm. Æth.
— Ἱεροσόλυμα ABNCDE. 13. 61. Vulg.
| † Ἱερουσαλημ *ς.* 31. HL.
— τε] ἐδ D. Memph. Theb.
— ευηγγελίζοντο ABNCDEgr. 61. Vulg.
Syrr. Hel. Theb. Arm. | † -σαντο *ς.*
13s. 31. HL. e. Syrr. Pst. Memph.
Æth.

16. noniam Cl. | 20. ad eum dixit Am.* | 21.
sermone isto Cl. | 25. Ierosolymam Cl.

ABNC(D)E. 1B²⁶
13. 31. 61.
HL.

q Zeph. 2:4.

28. ἦν δὲ

q D.

r Esa. 53:7, seq.

ἄγγελος δὲ κυρίου ἐλάλησεν πρὸς Φίλιππον λέγων,
Ἀνάστηθι καὶ πορεύου κατὰ μεσημβρίαν ἐπὶ τὴν ὁδὸν
τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Γάζαν. ¹ αὕτη
ἐστὶν ἔρημος. ²⁷ καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη· καὶ ἰδοὺ
ἄνθρωπος Αἰθίοψ εὐνοῦχος δυνάστης Κανδάκης [†] βασι-
λίσσης Αἰθιοπῶν, ὃς ἦν ἐπὶ πάσης τῆς γᾶς αὐτῆς,
[ὃς] ἐληλύθει προσκυνήσων εἰς Ἱερουσαλὴμ, ²⁸ ἦν
τε ὑποστρέφων καὶ καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἄρματος αὐτοῦ,
[καὶ] ἀνεγίνωσκεν τὸν προφήτην Ἡσαΐαν. ²⁹ εἶπεν
δὲ τὸ πνεῦμα τῷ Φιλίππῳ, [†] Πρόσελθε καὶ κολλή-
θητι τῷ ἄρματι τούτῳ. ³⁰ προσδραμών δὲ ὁ Φίλιππος
ἤκουσεν αὐτοῦ ἀναγινώσκοντος [†] Ἡσαΐαν τὸν προφή-
την, καὶ εἶπεν, Ἀρά γε γινώσκεις ἃ ἀναγινώσκεις; ³¹ ὁ
δὲ εἶπεν, Πῶς γὰρ ἂν δυναίμην, εἰ μὴ τις [†] ὀδηγήσει
με; Παρακάλεσέν τε τὸν Φίλιππον ἀναβάνα καθίσαι
σὺν αὐτῷ. ³² ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γραφῆς ἦν ἀνεγίνω-
σκεν ἦν αὕτη, [†] Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς
ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωνος, οὕτως οὐκ
ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. ³³ ἐν τῇ ταπεινώσει [†] ἡ κρί-
σις αὐτοῦ ἦρθη, τὴν [†] γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται;
ὅτι αἵρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ. ³⁴ ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ εὐνοῦχος τῷ Φιλίππῳ εἶπεν, Δέομαί σου, περὶ
τίνος ὁ προφήτης λέγει τοῦτο; περὶ ἑαυτοῦ, ἢ περὶ

evangelizabant. ²⁶ Angelus
autem domini locutus est ad
Philippum dicens, Surge et
vade contra meridianum ad
viam quae descendit ab Iheru-
salem in Gazam; haec est
deserta. ²⁷ Et surgens abiit:
et ecce vir Aethiops eunuchus
potens Candacis reginae Aethi-
opum, qui erat super omnes
gazas eius, venerat adorare in
Iherusalem, ²⁸ et revertebatur
sedens super currum suum
legensque prophetam Esaiam.
²⁹ Dixit autem spiritus Philippo,
Accede et adiunge te ad cur-
rum istum. ³⁰ Adeurens au-
tem Philippus audivit illum
legentem Esaiam prophetam, et
dixit, Putasne intellegis quae
legis? ³¹ Qui ait, Et quomodo
possum, si non aliquis osten-
derit mihi? Rogavitque Phi-
lippum ut ascenderet et sederet
secum. ³² Locus autem scrip-
turae quem legebat erat hic,
Tamquam ovis ad occisionem
ductus est, et sicut agnus coram
tondente se sine voce, sic non
aperuit os suum. ³³ In humi-
litate iudicium eius sublatum
est. Generationem illius quis
enarrabit? quoniam tolletur a
terra vita eius. ³⁴ Respondens
autem eunuchus Philippo dixit,
Obsecro te, de quo propheta
hoc dicit? de se, an de alio

26. ἀναστηθι καὶ] ἀναστὰς D.
— πορεύου ABNE. rel. | πορευθητι CD.
|| add. καὶ 13.
— κατα] πρὸς E.
— ἐπὶ] εἰς H. | om. 61.
— καταβαίν.] praem. καλουμένην N*.
(corr. c.)
— ἐστὶν om. 61.
27. καὶ ab init.] om. 31.
— βασιλίσσης] † praem. τῆς 5. 13s. 31.
HL. (βασιλικῆς 31 Scr.) | om. ABNC
DE. 61. || add. τινος D*.
— αὐτῆς] αὐτοῦ D*.
— ὃς 2° BN^cD²E. (13.) 31. 61. HL.
Syr.Hcl. Arm. (ὡς 13.) | om. AN^cC*
D*. Vulg.Theb. "et" Syr.Pst. Aeth.
"hic" Memph.
— προσκυνήσων] -σαι E². Vulg. e.
— εἰς om. D*. | ἐν D²L.
28. τε ANDEGr. rel. Vulg. (Syr.Pst.)
(Arm.) Aeth. | δε BC. e. Syr.Hcl.
Memph. Theb.
— καὶ καθ.] om. καὶ D*. Vulg.
Memph.

28. ἐπὶ] ὑπο 31.
— του] om. C.
— αὐτοῦ] om. D*.
— καὶ ἀνεγ. BN^cCE. 31. 61. HL. Syrr.
Pst.&Hcl. Memph. Aeth. | om. καὶ
N^cD. 13. Vulg. Theb. Arm. || ἀνεγ. τε
A. Vulg.
— ἀνεγίνωσκεν] ἀναγινώσκων D.
— τον προφ. ante Ἡσαΐαν ABNDE. 13.
61. HL. Am. Fuld. Syrr.Pst.&Hcl.
Memph. Arm. | post C. 31. Vulg. Cl.
Syr.Pst. Theb. Aeth. Iren. 196. (Ἰσαΐαν
D.)
30. δε] τε 61.
— Ἡσαΐαν ante τον προφ. ABNC. 13.
Vulg. Syr.Pst. Theb. Aeth. | † post
5. E. 31. 61. HL. Syr.Hcl. Memph.
Arm.
31. γὰρ] om. E. Syr.Pst. Memph. Theb.
Arm. Aeth.
— αν] om. A.
— ὀδηγήσει (B*)NCE. 13. (ὀδαγήσει B*
Rul.Mai.) | † -σῃ 5. AB². 31. 61.
HL. Vulg.

31. με] ante ὀδῃ. C.
— τε] δε E. Memph. Theb.
32. κείροντος B*. 13s. 61. Orig. iv. 16^c.
(LXX. Vat.) | -ραντος ANCE. 31.
HL. (LXX. Alex.)
— οὕτως] οὕτος 13. 31 e corr. HL.
33. ταπεινώσει] † add. αὐτοῦ 5. CE. 13.
31. 61. HL. Syrr.Pst.&Hcl. Memph.
Theb. Arm. Aeth. | om. ABN. Vulg.
Iren. 260.
— γενεάν] † praem. δε 5. E. rel. Tol.
(Syr.Pst.) Memph. Arm. (Aeth.) Iren.
edd. 196. | om. ABNC. Vulg. Syr.Hcl.
Theb. Iren. edd. antt.
34. τουτο] om. B*. (marg. Alf.)
— ἐαυτοῦ] αὐτοῦ H.
— ἐτερου] post τινος E.
35. ὁ] om. EHsic. (h. 13.)
— ἐνηγγ.] praem. καὶ N*. (corr. c.)
36. τι] το 31. (Memph. Theb. ut
vid.)

28. Isaiam prophetam Cl. | 30. eum legen-
tem Cl. | 32. quam legebat Cl. | 33. generat.
ejus Cl. | de terra Cl. | 34. dicit hoc Cl.

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

ἐτέρου τινός; ³⁵ ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης εὐηγγελίσατο αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν. ³⁶ ὥς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδόν, ἦλθον ἐπὶ τι ὕδωρ, καὶ φησιν ὁ εὐνοῦχος, Ἰδοὺ ὕδωρ· τί κωλύει με βαπτισθῆναι; ^{37†} ³⁸ καὶ ἐκέλευσεν στήναι τὸ ἄρμα, καὶ κατέβησαν ἀμφοτέροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὃ τε Φίλιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος, καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν. ³⁹ ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος, πνεῦμα κυρίου ἤρπασεν τὸν Φίλιππον, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκέτι ὁ εὐνοῦχος· ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων. ⁴⁰ Φίλιππος δὲ εὐρέθη εἰς Ἀζωτον, καὶ διερχόμενος εὐηγγελίζετο τὰς πόλεις πάσας, ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς Καισάρειαν.

aliquo? ³⁵ Aperiens autem Philippus os suum et incipiens ab scriptura ista evangelizavit illi Iesum. ³⁶ Et dum irent per viam, venerunt ad quandam aquam, et ait eunuchus, Ecce aqua: quid prohibet me baptizari? ³⁷ Et iussit stare currum, et descenderunt uterque in aquam, Philippus et eunuchus, et baptizavit eum. ³⁹ Cum autem ascendissent de aqua, spiritus domini rapuit Philippum, et amplius non vidit eum eunuchus: ibat enim per viam suam gaudens. ⁴⁰ Philippus autem inventus est in Azoto, et pertransiens evangelizabat civitatibus cunctis donec veniret Caesaream.

IX. II'

^a || cap. 22:6, seq.
|| cap. 26:10, seq.
2. ὄντας τῆς
ὁδοῦ

9. ¹ Ὁ δὲ Σαῦλος ἔτι ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ φόβου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ κυρίου, προσελθὼν τῷ ἀρχιερεῖ, ² ἠτήσατο παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς συναγωγάς, ὅπως εἰάν τινες εὔρη τῆς ὁδοῦ ὄντας ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσαλήμ. ³ ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίξιν τῇ Δαμασκῷ, ⁴ ἐξαίφνης τε ⁵ αὐτὸν περιήστραψεν ⁶ φῶς ⁷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ⁸ καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν ἤκουσεν φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ, Σαοὺλ

¹ Saulus autem adhuc aspirans minarum et caedis in discipulos domini accessit ad principem sacerdotum ² et petiit ab eo epistulas ad Damascus ad synagogas, ut si quos invenisset huius viae, viros ac mulieres, vinctos perduceret in Hierusalem. ³ Et cum iter faceret, contigit ut adpropinquaret Damasco, et subito circumfulsit eum lux de caelo, ⁴ et cadens in terram audivit vocem dicentem sibi, Saule Saule, quid me perse-

37. † εἶπε δὲ ὁ Φίλιππος, Εἰ πιστεύεις ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἐξεστίν. ἀποκριθεὶς † δὲ εἶπε, Πιστεύω τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ εἶναι τὸν Ἰησοῦν χριστόν. (E.) Vulg. *Cl. Tol. (m.)* Syr.Hcl.* (Arm.) "et respondens spado ait, Credo filium Dei esse Christum Jesum" m. ὁ εὐνοῦχος πεισθεὶς καὶ παραντίκα ἀξιῶν βαπτισθῆναι ἔλεγε, Πιστεύω τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ εἶναι Ἰησοῦν χριστόν. *Iren. in Cat.* "Credo filium Dei esse Jesum" *Iren. Int.* 196. "Ecce aqua, quid est quod me impedit baptizari? Tunc dixit Philippus, Si credis ex toto corde tuo licet" *Cypr.* 318.

δε 1°. om. *Am.* **] add. αὐτῷ E. Arm. ὁ Φίλιππος] om. Arm. εἰ] εαν E. καρδίας] add. σου E. *Tol.* Arm. ἐξεστίν] σωθήσεται E. ἀποκρ. δε] add. ὁ εὐνοῦχος Arm. τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ εἶναι τὸν Ἰησοῦν χριστόν] εἰς τὸν χριστόν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ E. ὅτι Ἰησ. χρ. υἱὸς τοῦ

θεοῦ Arm. om. χριστόν *Tol. Demid.*

|| non habent ABNC. 13 sic. 31. 61. HL. *Am.* * *Fuld.* Syrr. Pst. & Hcl. txt. Memph. Theb. Æth. om. et 137 et plurimi.

38. ἀμφοτεραι] post ὕδωρ E. Syr.Hcl. Memph. (h. 13.)

39. ἀνέβησαν] ἀνέβη C². (h. 13.)

— εκ] απο EGr.

— πνεῦμα] ἀγγελος A*. || add. ἅγιον ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν εὐνοῦχον· ἀγγελος δὲ A¹. Syr.Hcl.* Arm.

— τὴν ὁδόν] post αὐτοῦ B. (h. 13.)

40. εὐρέθη] ηὗρε E. (h. 13.)

— Ἀζωτον 31 Scr.

— εὐηγγελίζετο] post τὰς πόλεις πάσας A. (λιετο*, corr.¹, Woide, non Cowper.)

1. εἰ] om. N* (add. c) Theb. [ὅτι B* Rl. Mai

— ἐμπνέων ANEH.

2. ἐπιστολὰς] ante παρ' αὐτοῦ N. (Syr. Hcl.)

— εαν] αν NE.

— ευρη] -ρει 13. 61.

— οντας] ante τῆς ὁδοῦ AN. 61. Syrr.

(Pst.) & Hcl. (Æth.) | post BCE. | om. 13. Vulg. Memph. Theb.

2. ἀγαγῇ] -γει 13. HL.

— δεδεγμένους 31 Scr.

3. εν δε το E. 61. H Ty. L. (om. εν δε 61 Scr.?)

— εξαίφνης τε ABNC. 61. | † καὶ εξαίφ. 5. E. 13. 31. HL. (ἐξέφ. B* NCE. 13.)

— αὐτον περιήστρ. φως hoc ordine BNC. 31. 61. | αὐτον φως περιήστρ. A. | † περιήστρ. αὐτον φως 5. E. 13. HL. Vulg. Syrr. Pst. & Hcl. Arm. (Æth.) | (περιήστραψεν Elz. A* ut vid. C². περιήστρ. St. 3. A* BNE. 13s. 31. 61. H. περιστράψεν C*)

— εκ ABNC. 61. L. | † απο 5. E. 13s. 31. H.

4. Σαοὺλ bis. *Orig.* iv. 14^c. 328^d. | Σαοὺλε bis E². *Iren.* 203. *Hil.* 37^d.

37. Dixit (autem *Cl.*) Philippus, Si credis ex toto corde, licet; et respondens ait, Credo Dei filium (fil. dei *Cl.*) esse Jesum Christum *Am. mg.* ** *Cl.* | 39. ibat autem *Cl.*

1. spirans *Cl.* | 2. in Damascus *Cl. Am.* ²

ABNCE.
13. 31. 61.
HL

Σαούλ, τί με διώκεις; ⁵ εἶπεν δέ, Τίς εἶ, κύριε; ὁ δέ, ⁶ "Εγώ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις." ⁶ ⁷ "Αλλά ⁸ ἀνάστηθι καὶ εἰσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεται σοι ⁹ ὅ ¹⁰ "τι σε δεῖ ποιεῖν. ¹¹ οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ εἰστήκεισαν ¹² ἑνεοί, ¹³ ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς, μηδένα δὲ θεωροῦντες. ¹⁴ ἡγέρθη δέ ¹⁵ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς, ἀνεφωγμένον δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ¹⁶ οὐδὲν ¹⁷ ἔβλεπεν ¹⁸ χειραγωγοῦντες δὲ αὐτὸν εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν. ¹⁹ καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων, καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲ ἔπιεν. ²⁰ ²¹ Ἦν δέ τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας, καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ²² ἐν ὁράματι ὁ κύριος, ²³ Ἀνανία. ὁ δὲ εἶπεν, Ἰδὼν ἐγώ, κύριε. ²⁴ ὁ δὲ κύριος πρὸς αὐτόν, Ἀναστὰς πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν καλουμένην εὐθείαν, καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰοῦδα Σαῦλον ὀνόματι Ταρσεύ ²⁵ ἰδοὺ γὰρ προσεύχεται, ²⁶ καὶ εἶδεν ²⁷ ἄνδρα [ἐν ὁράματι] ²⁸ ²⁹ Ἀνανίαν ὀνόματι ³⁰ εἰσελθόντα καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ ³¹ χεῖρας, ³² ὅπως ἀναβλέψῃ. ³³ ἀπεκρίθη δέ ³⁴ Ἀνανίας, Κύριε, ³⁵ ἤκουσα ³⁶ ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ ³⁷ τοῖς ἁγίοις σου ἐποίησεν ³⁸ ἐν Ἱερουσαλὴμ. ³⁹ καὶ ὧδε ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων δῆσαι πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ

queris? ⁵ Qui dixit, Quis es, domine? Et ille, Ego sum Iesus quem tu persequeris. ⁶ Sed surge et ingredere civitatem, et dicetur tibi quid te oportet facere. ⁷ Viri autem illi qui comitabantur cum eo stabant stupefacti, audientes quidem vocem, neminem autem videntes. ⁸ Surrexit autem Saulus de terra, apertisque oculis nihil videbat: ad manus autem illum trahentes introduxerunt Damascus. ⁹ Et erat tribus diebus non videns, et non manducavit neque bibit. ¹⁰ Erat autem quidam discipulus Damasci nomine Ananias, et dixit ad illum in visu dominus, Ananias. At ille ait, Ecce ego, domine. ¹¹ Et dominus ad illum, Surgens vade in vicinam qui vocatur rectus, et quare in domo Iudae Saulum nomine Tharsensem: ecce enim orat, ¹² et vidit virum Ananiam nomine introeuntem et imponentem sibi manus ut visum recipiat. ¹³ Respondit autem Ananias, Domine, audiavi a multis de viro hoc, quanta mala sanctis tuis fecerit in Hierusalem, ¹⁴ et hic habet potestatem a principibus sacerdotum alligandi omnes qui invocant nomen tuum.

12. om. ἐν ὁράματι

4. διώκεις] add. σκληρὸν σοι πρὸς κεντρα λακτιζὺν E. Am.*. Syrr.Pst.&Hel.* (Syr.Hel.mg. "non est hoc loco in Graeco; sed ubi enarrat de se Paulus.") (vid. cap. xxvi. 14.) | om. Iren. Orig. iv. 5. τις εἰ] add. σν C. | om. Hil. 37^d.
— κυριε] om. Syr.Pst.
— ὁ δέ] † add. κυριος εἶπεν C. 13. 31. HL. Syrr.Pst.&Hel. Theb. (vid. xxii. 10. xxvi. 15.) | add. κυριος πρὸς αὐτον E. | add. εἶπεν N. 61*et⁵. Memph. Arm. Aeth. | om. ABC. 61⁴. Vulg.
— Ἰησοῦς] add. ὁ Ναζωραῖος ACE. Demid. Syrr.Pst.&Hel.* Memph. ed. Aeth. Hil. 37^d. (vid. xxii. 8.) | om. BN. 13. 31. 61. HL. Vulg. Syr.Hel.txt. Memph. MS. Theb. Arm. Orig. iv. 14^c. || add. Christus Iren. 203.
— 6. διώκεις] † add. σκληρὸν σοι πρὸς † κεντρα λακτιζὺν. 6. τριμὴν τε καὶ † θαμῶν εἰτε, Κυριε, τι με θέλεις † ποιῆσαι; ὁ καὶ κυριος πρὸς αὐτον C. 31 man. rec. ex impressis. ("Codices Graeci, quantum scimus nulli" Griesb.) Vulg. Cl. Fuld. Syr.Hel.* Arm. Use.

- (sed, in cod. MS. nullo) (Aeth.) vid. xxvi. 14. et xxii. 10. | om. ABNCE. 13. 31*. 61. HL. Am. Tol. Syrr.Pst.& Hel.txt. Memph. Theb. Arm. Zoh. (et MSS. omnes.)
6. αλλα ABNCE. 13. (31.) 61. HL. Am. Tol. Syrr.Pst.&Hel. Memph. Theb. Arm. Zoh. (all' 31.) | *om. C. Vulg. Cl. Aeth.
— εἰσέλθῃ] εἰσθι B.
— ὁ τι ABNC. 61. | *om. ὁ C. E. rel.
— σε] post δε EGr.
7. ενεοι ABNCE. 13. 31. 61. H. Syr.Hel. mg. Graece. | † εννοι C. L. | (ante habet ειστησαν 61.)
— μεν] δε 61. (mox om. δε.)
— φωνης] add. sed non intelligebant Theb.
— συνοδοντες] ὁρωντες N*, θεωροντες N*.
8. Σαυλος] † praem. ὁ C. 13. 31. HL. (ὁ Παῦλος 13.) | om. ABNCE. 61.
— ανεφωγμενων B. 13s. 31. HL. | ητοιμμενων A. | ητοιμμενων N*CE. 61. | ητοιμμενων N*.
— δε] τε HL.

8. ουδεν A*BN. Vulg. e. Syrr.Pst.&Hel. Theb. | † ουδενα C. A*CEGr. rel. Memph. ut vid. [Aeth.]
9. ουδε] καὶ οὐκ C.
10. εν ὁραματι ante ὁ κυριος ABNCE. Vulg. Aeth. | † post C. 13. 31. 61. HL. Syrr. (Pst.)&Hel. Memph. Theb. Arm. — κυριε] κυριος 31Ser.
11. αναστας ANCE. rel. | αναστα B. Syrr.Pst.&Hel. Memph. Theb. Aeth. — ρυμην] add. της πολεις 13.
— Ταρσεα 31Ser. Ταρσιαν 61*Ser.
12. ανδρα] † praem. εν ὁραματι C. E. 13. 31. HL. Syrr.Pst.&Hel. Arm. | add. BC. Cod. Bed. | om. AN. 61. Vulg. Memph. Theb. Aeth.
— Αναγιαν ante ονοματι ABNCE. 31. 61. Vulg. | † post C. 13. HL. Syrr. Pst.&Hel. Memph. Arm. (om. ονοματι Theb. Aeth.)

4. fin. add. durum tibi est contra stimulum calcitrare Am* | 5. fin. add. durum est tibi contra stimulum calcitrare. 6. Et tremens ac stupens dixit, Domine, quid me vis facere? Et dominus ad eum Cl. (om. postea "sed"). 6. ibi dicitur Cl. | oportet Cl. | 9. erat ibi Cl. | 11. ad illum Cl. | Surge et vade Cl. | 13. fecerit sanctis tuis Cl.

Vulg. Syrr. P.H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

ὄνομά σου. ¹⁵ εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος, Πορεύου,
ὅτι σκευὸς ἐκλογῆς ἔστιν μοι" οὗτος, τοῦ βασιτάσαι
τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν * τε" καὶ βασιλεύω, υἱῶν
τε Ἰσραὴλ. ¹⁶ ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτὸν
ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν.

¹⁷ Ἀπῆλθεν δὲ Ἀνανίας καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν
οἰκίαν, καὶ ἐπιθείς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας εἶπεν, Σαυλ
ἀδελφέ, ὁ κύριος ἀπέσταλκέν με, Ἰησοῦς ὁ ὀφθαλμοῦ
σοι ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἦρχου, ὅπως ἀναβλέψῃς καὶ πλησθῇς
πνεύματος ἁγίου. ¹⁸ καὶ εὐθὺς ἠπάπεσαν" ἃ αὐτοῦ
ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν" ὥς" λεπίδες, ἀνέβλεψέν τε,
καὶ ἀναστὰς ἐβαπτίσθη, ¹⁹ καὶ λαβὼν τροφὴν ἐνί-
σχυσεν. ἐγένετο δὲ ἑξῆς μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν
ἡμέρας τινάς· ²⁰ καὶ εὐθὺς ἐν ταῖς συναγωγαῖς
ἐκήρυσσεν τὸν Ἰησοῦν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ
θεοῦ. ²¹ ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες καὶ ἔλεγον,
Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν Ἱερουσαλὴμ τοὺς
ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τούτου; καὶ ὠδε εἰς τοῦτο
ἐληλύθει ἵνα δεδεμένους αὐτοὺς ἀγάγῃ ἐπὶ τοὺς ἀρ-
χιερεῖς. ²² Σαῦλος δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο, καὶ
συνέχυνεν τοὺς Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν
Δαμασκῷ, συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ χριστός.

¹⁵ Dixit autem ad eum domi-
nus, Vade, quoniam vas elec-
tionis est mihi iste, ut portet
nomen meum coram gentibus
et regibus et filiis Israel:
¹⁶ ego enim ostendam illi quan-
ta oporteat eum pro nomine
meo pati. ¹⁷ Et abiit Anna-
nias [et] introiit in domum, et
inponens ei manus dixit, Saule
frater, dominus misit me Iesus,
qui apparuit tibi in via qua
veniebas, ut videas et implearis
spiritu sancto. ¹⁸ Et confestim
cecidit ab oculis eius tam-
quam squamae, et visum rece-
pit, et surgens baptizatus est,
¹⁹ et cum accepisset cibum,
confortatus est. Fuit autem
cum discipulis qui erant Ierusa-
lem per dies aliquos. ²⁰ Et continuo
in synagoga praedi-
cabat Iesum quoniam hic
est filius dei. ²¹ Stabant autem
omnes qui audiebant, et dice-
bant, Nonne hic est qui ex-
pugnabat in Hierusalem eos
qui invocant nomen istud? et
huc ad hoc venit ut vincitos
illos duceret ad principes sa-
cerdotum? ²² Saulus autem
multo magis convalescebat et
confundebat Iudaeos qui habi-
tabant Damasci, altirians
quoniam hic est Christus.

19. ἐνίσχυθη.

12. χειρας A(B)NC(E). 61. Vulg. Memph.
(τας χ. BN^cE.) | † χειρα C. 13s. 31.
HL. Syrr. Pst. & Hel. Theb.
— ἀναβλεψῇ] -ψει 13. L.
13. ἐξ] add. αὐτῷ 31. Arm. MSS.
— Ἀνανίας] † praem. ὁ C. | om. ABNCE.
13. 31. 61. HL. || add. καὶ εἶπεν E.
(Theb.) Æth.
— ἤκουσα ABNCE. 61. | † ἀκηκοα C.
13. 31. HL.
— ἐποιήσιν post τοῖς ἁγίοις σου BNCE.
31. 61(om. σου) Vulg. | post Ἱερου-
σαλὴμ A. | † ante τοῖς ἁγ. σου C.
13. HL. Syrr. Pst. & Hel. Memph. Theb.
Arm. Æth.
15. ἐστιν ante μοι ABNC. 31. 61. Vulg.
Syrr. Pst. & Hel. | † post C. E. 13. HL.
Memph. Theb. Arm. Iren. 203. Orig.
Int. i. 141b. [Æth.]
— οὗτος Iren. Orig. Int. i. | om. 13.
— ἐθνῶν] praem. τῶν BC*. | om. ANC
corr. L. rel.
— τε (post ἐθνῶν) ABNCE. 13. 61. |
*om. C. 31. HL. vv. Iren.
— εἶπον τε] om. τε 31.

16. αὐτῷ] αὐτον L.
17. δε] τε A. (Vulg. "et.")
— ἐπ' αὐτον] post τας χειρας C. Memph.
(Theb.) Æth.
— Σαυλ] Σαυλε E.
— Ἰησοῦς] om. 31. HL. Theb. Æth.
— ἡ ἡρχου] om. N*. (add. a)
18. ἀπέπεσαν ABNCE. 13. 61. H. |
— σον C. 31. L.
— αὐτον ante ἀπο των οφθ. AB. 31. |
† post C. NCE. rel. Vulg.
— ὡς ABN*. 61. | † ὥσει C. N^cCE. rel. |
(om. Memph. Æth.)
— ἀνιβα. τε] ἀνιβα. δε NC². Memph.
(C²n.l.) || † add. παραχρημα C. C²E.
13. L. Syrr. Hel. Theb. Arm. MS. Æth.
| om. ABNC*. 31. 61. H. Vulg. Syrr.
Pst. Memph. Arm. ed.
19. ἐνίσχυσεν ANC²E. 13s. 31. 61. HL.
| ἐνίσχυθη B Mai Bch. C*.
— ἐγεν. ἐξ] † add. ὁ Σαυλος C. 31. HL.
| om. ABNCE. 13. 61. Vulg. Syrr.
Pst. & Hel. Memph. Theb. Arm.
Æth.
— των] add. οντων 31. HL.

20. ἐκήρυσσεν Iren. Graece 177. | ἐκη-
ρυξε αὐτοῖς E.
— τον Ἰησουν ABNCE. 13. 61. Vulg. m.
Syrr. Pst. & Hel. Memph. Theb. Arm.
edd. Æth. Iren. Gr. 197. (Dominum
Iesum m. Theb.) | † τον χριστον C.
31. HL. Arm. MSS.
— ὁ υἱὸς του θεου] Christus filius Dei
vivi m. | Iesus Christus filius Dei Theb.
| ὁ υἱὸς του θεοῦ ὁ χριστός Iren. 197.
21. ἐξίσταντο] -τος B* Mai.
— εν] εις AN.
— ὠδε] ἡδεν καὶ sic 13.
— ἐληλυθει ABNC. | -θεν EGr. 31. 61.
HL. (-θη 13.)
— ἀγαγῇ] -γει L.
22. ἐνδυναμοῦτο] add. τῷ (εν τῷ E.)
λογῷ CE.
— συνέχυνεν] AB² Mai. 31. 61. rel. | συνε-
χυνεν B* MaiNC. | συνεχειν E. |
συνεχυνεν 13.
— τους 1°. AN^cCE. rel. | om. BN*.
— συμβιβαζ.] add. καὶ λεγων E.

17. om. et 2° Am. Tf. | Iesus misit me Am. |
19. aliquot Cl.

ABNCE

13. 31. 61.

(H.L. [F^a])† || 2 Cor. 11:32,
seq.§ F^a.¶ F^a.

25^t ὥς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι ἱκαναί, συνεβουλευσάντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν. ²⁴ ἐγνώσθη δὲ τῷ Σαύλῳ ἡ ἐπιβουλὴ αὐτῶν. ⁵ † παρητήρουντο" † δὲ καὶ τὰς πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτός, ὅπως αὐτὸν ἀνέλωσιν. ²⁵ λαβόντες δὲ † οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ" νυκτός † διὰ τοῦ τείχους καθῆκαν" * αὐτόν" χαλάσαντες ἐν σπυρίδι. [¶] ²⁶ παραγενόμενος δὲ † εἰς Ἱερουσαλὴμ † ἐπείραζεν" κολᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς" καὶ πάντες ἐφοβοῦντο αὐτόν, μὴ πιστευόντες ὅτι ἐστὶν μαθητῆς. ²⁷ Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτὸν ᾗγαγεν πρὸς τοὺς ἀποστόλους, καὶ διηγῆσατο αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδεν τὸν κύριον, καὶ ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαρῆρσιάσατο ἐν τῷ ὀνόματι † Ἰησοῦ. ²⁸ καὶ ἦν μετ' αὐτῶν εἰσπορευόμενος καὶ ἐκπορευόμενος † εἰς" Ἱερουσαλὴμ, † παρῆρσιάζομενος ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου †, ²⁹ ἐλάλει τε καὶ συνεζήτει πρὸς τοὺς Ἕλλημιστάς" οἱ δὲ ἐπεχείρουν † ἀνελεῖν αὐτόν. ³⁰ ἐπιγόνοντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ κατήγαγον αὐτὸν εἰς Καισάρειαν καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν εἰς Ταρσόν.

10. ³¹ † Ἡ μὲν οὖν ἐκκλησία καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας καὶ Γαλιλαίας καὶ Σαμαρείας εἶχεν εἰρήνην, οἰκοδομουμένη καὶ πορευομένη τῷ φόβῳ τοῦ κυρίου, καὶ τῇ παρακλήσει τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπληθύν-

²² Cum impleverentur autem dies multi, consilium fecerunt Iudaei ut eum interficerent: ²⁴ notae autem factae sunt Saulo insidiae eorum. Custodiebant autem et portas die ac nocte, ut eum interficerent: ²⁵ accipientes autem discipuli eius nocte per murum dimiserunt eum summittentes in sporta. ²⁶ Cum autem venisset in Hierusalem, tentabat iungere se discipulis: et omnes timebant eum, non credentes quia esset discipulus. ²⁷ Barnabas autem adprehensum illum duxit ad apostolos, et narravit illis quomodo in via vidisset dominum, et quia locutus est ei, et quomodo Damasco fiducialiter ageret in nomine Iesu. ²⁸ Et erat cum illis intrans et exiens in Hierusalem et fiducialiter agens in nomine domini: ²⁹ loquebatur quoque et disputabat cum Graecis; illi autem quaeerant occidere illum. ³⁰ Quod cum cognovissent fratres, deduxerunt eum Caesarem et dimiserunt Tharsum.

³¹ Ecclesia quidem per totam Iudaeam et Galilaeam et Samariam habebat pacem, et aedificabatur ambulans in timore domini, et consolatione sancti spiritus replebatur.

23. ἡμέραι] praem. αἱ H.

— οἱ] om. 13. 31.

24. Σαυλῷ] Πανῶ II.

— παρητηρουντο ABNCE. 61. F^a. Orig.ii. 394^a | † -ρουν ς. 13s. 31. HL.— δε και ABNCE. 61. F^a. Vulg. Orig. ii.

| δε LIT. (in N.T.) Syr. Hcl. Memph.

Theb. | † τε ς. H. Syr. Pst. Aeth.

(γαρ Arm.)

— τε (post ἡμερ.)] om. A. Vulg. Orig.

ii.

— ἀνελωσιν] ante αυτον N^c. | Contra,

Orig. ii. || ὅπως πιασωσιν αυτον ἡμερας

και νυκτος A.

25. οἱ μαθ. αυτον ABBart. Bch. Mai^a NC.61^a. F^a. Am. Tol. Demid. Orig. ii. 394^a. (οἱ

μαθ. αυτον BBty.) | † αυτον οἱ μαθ.

ς. E. 13. HL. Vulg. Cl. Syr. Pst. & Hcl.

Memph. Theb. Arm. " In Graeco enim

non est additum ejus, sed tantummodo

discipuli" Beda in Exp. | οἱ μαθ.

αυτον 31. 61 (corr.) | discipuli Aeth.

— καθῆκαν post δια του τειχους ABNCE.

31. 61. F^a. Vulg. Arm. Orig. ii. | † ante

ς. (13.) IIL. Syrr. (Pst.) & Hcl. (Memph.)

Theb.

25. καθῆκαν αυτον ABNCE. 13. 61. F^a.

Vulg. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. Theb.

Aeth. Orig. ii. | * om. αυτον ς. E. 31. HL.

— σπυριδι Orig. ii. | σφυριδι NC.

26. παραγιν. δε] † add. ο Σαυλος ς. 13s.

Cod. Bed. | om. ABNC. 61. Vulg.

Syr. Pst. Memph. Theb. Aeth.

— εις Ἱερ. ABBty. Bart. Mai^a Alf^a NC.

61s. Syrr. Pst. & Hcl. Arm. | εν Ἱερ.

BBch. E. 13. 31. HL.

— επειραζειν ABNC. 61. Vulg. | † επει-

ρατο ς. E. 13. 31. HL.

27. τους] αυτους 61^a.— και πως] om. και N^a. (add.^a)

— Ἰησου BC. 31. | † του" Ἰησου ς. NE.

13. 61. HL. | κυριου A.

28. και εκπορευομενος] om. 31. HL.

(εκπορ. και εισπορ. 61.) | om. εισπορ.

και Theb.

— εις Ἱερ. ABNCE. 13. 31. 61. L. | † εν

Ἱερ. ς. H. Syrr. Pst. & Hcl. Arm. Aeth.

28. παρησ.] † praem. και ς. E. 31. HL.

Vulg. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. | om.

ABNC. 13. 61. Fuld. Arm. Aeth. (add.

δε Theb.)

— του κυριου ABN^a E. 61. Vulg. Syr. Hcl.

Memph. Theb. Arm. Aeth. | Ἰησου C.

Syr. Pst. | του κυριου Ἰησου" ς. N^c.

13. HL. | κυριου Ἰησου 31.

29. συνεζηται] add. τε N^a. (corr.¹)

— Ἕλλημιστας BNCE. 31. 61. HL. Vulg.

Syr. Pst. diserte. | cum Gentibus et cum

Graecis Aeth. (Vulg. Cl.) | Ἕλληνας

A. Syr. Hcl. Memph. ut vid. Arm. |

Ἕλλημιστας sic 13.

— ἀνελιν ante αυτον ABNCE. 31. 61.

Vulg. | † post ς. 13. HL.

30. επιγονντες 13. 61. HL.

— εξαπιστευεν C.

— αυτον I^a.] om. L.

23. autem impleverunt Cl. | fecerunt in unum Cl. | 29. cum discipulis socii Cl. | 26. se iungere Cl. | 27. in Damasco Cl. | egerit Cl. | 28. Erat autem Am. | 29. quoque Gentibus Cl. | occidere eum Cl.

Vulg. Syrr. P.H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

1Δ'

μετο." ³² Ἐγένετο δὲ Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων
κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας
Ἰλδδα." ³³ εὑρεν δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπον τινα ὀνόματι
Αἰνείαν, ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ ῥαβιάτου
ὃς ἦν παραλελυμένος. ³⁴ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος,
Αἰνέα, ἰάται σε Ἰησοῦς ὁ χριστός· ἀνάστηθι καὶ
στρώσον σεαυτῷ. καὶ εὐθέως ἀνέστη. ³⁵ καὶ εἶδαν
αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Ἰλδδα καὶ τὸν Σα-
ρωνᾶ, οὔτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν κύριον.

³⁶ Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά,
ἣ διερμηγενομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης
ἔργων ἀγαθῶν καὶ ἐλεημοσυγῶν ὧν ἐποίει. ³⁷ ἐγένε-
το δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν
ἀποθανεῖν λούσαντες δὲ ἔθηκαν αὐτὴν ἐν ὑπερφῶ.
³⁸ ἔγγυς δὲ οὕσης Ἰλδδας τῇ Ἰόππῃ οἱ μαθηταὶ
ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν δύο
ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες, ὅτι Μὴ ὀκνήσης
διελθεῖν ἕως ἡμῶν. ³⁹ ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνήλθεν
αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνῆγαγον εἰς τὸ ὑπερφῶν,
καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίονσαι
καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ'
αὐτῶν οὕσα ἡ Δορκάς. ⁴⁰ ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας
ὁ Πέτρος καὶ θεῖς τὰ γόνατα προσηύξατο καὶ

³² Factum est autem ut Petrus
dum pertransiret universos,
deveniret ad sanctos qui habi-
tabant Lyddae. ³³ Invenit
autem ibi hominem quendam
nomine Aeneam ab annis octo
iacentem in grabato, qui erat
paralyticus. ³⁴ Et ait illi Pe-
trus, Aeneas, sanus tu dominus
Iesus Christus: surge et sterge
tibi. Et continuo surrexit.
³⁵ Et viderunt illum omnes qui
habitabant Lyddae et Saronae,
qui conversi sunt ad dominum.
³⁶ In Ioppe autem fuit quaedam
discipula nomine Tabita, quae
interpretata dicitur Dorea:
haec erat plena operibus bonis
et elemosinis quas faciebat.
³⁷ Factum est autem in diebus
illis ut infirmata moreretur:
quam cum lavissent, posuerunt
eam in cenaculo. ³⁸ Cum au-
tem prope esset Lydda ab Ioppe,
discipuli audientes quia
Petrus esset in ea, miserunt
duos viros ad eum rogantes,
Ne pigriteris venire usque ad
nos. ³⁹ Exurgens autem Pe-
trus venit cum illis: et cum
advenisset, duxerunt illum in
cenaculum, et circumsteterunt
illum omnes viduae flentes et
ostendentes tunicas et vestes
quas faciebat illis Dorea. ⁴⁰ Ec-
tectis autem omnibus foras
Petrus ponens genua oravit, et

¶ Η.

30. Καισαριαν] Ἱεροσολυμα Α. || add.
δια νεκρὸς E. Syrr.(Pst.)&Hcl.* Theb.
— αὐτον 2^ο. BNC. rel. | om. ΔΕ.
Vulg.

31. ἡ μὲν οὖν ἐκκλησία.. εἶχεν εἰρ. οικο-
δομουμένη καὶ πορευομένη.. ἐπληθύνετο
ΔBNC. 13. 61. Vulg. Syr.Pst. Memph.
ut vid. Theb. Arm. Æth. Dion. Alex.
(Tf.) | † αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι.. εἶχον
εἰρ. οικοδομουμένη καὶ πορευομένη..
ἐπληθύνοντο Σ. (E.) 31. HL. Syr.Hcl.
| (ἐκκλ. πασαι... οικοδομουμένη καὶ
πορευομένη E.)

— του κυρίου] Dei Syr.Pst. | om. του Α.
13. 61*(mg.)

32. καθελκεῖν 13.

— Λυδδα ABN. Memph. (13. h.) | † Λυδ-
δαν Σ. CE. 61. HL | Λυδαν 31. | Λυδδα
Theb. || (praem. εν Σ*. corr.)

33. ευρεν] ηυρεν E.

— ονοματι αυτε Αινεαν ABNCE. 31. 61.
Vulg. Syrr.Pst.&Hcl. Memph. Theb.
Æth. | † post Σ. HL. Arm. | om. 13.
— οκτω] οκταν 61.

33. κραβαττον Α(B*Μαι)NC. 61. | κραβ-
βατον B(*Μαι.) | κραβακτον Σ*. |
‡ κραββατφ Σ. 13. | κραβατφ E.
HL | κραβατφ 31.

34. σε] add. ὁ κυριος Α. Arm. Æth.
— Ἰησου] om. H.
— χριστος] om. Æth. | † praem. ὁ Σ.
ΔB*E. 31. 61. HL | om. B*NC. 13.
— σταυρω] — του L.

35. ειδαν ΑB(C.) | ειδα C. (?) ειδά ||
‡ ειδον Σ. NE. rel.
— Λυδδα ABN. 13. | † Λυδδαν Σ. CE.
61. HL | Λυδαν 31* (corr.)

— τον Σ.] om. τον Σ*. (add. C)
— Σαρωνα Elz. BCE. 31. | Σαρωνα Α
(corr.) Α* n. 1. N. | Σαρωναν St. 3. 61.
| Ασσαρωναν 13. HL.

36. ην 1^ο] om. B. Bily. ut vid. sed ctra
Alf. diserte.
— μαθητρια] vidua m.
— Ταβιθα BC. — βηθα 61.

— ην 2^ο. post πληρης 31.
— εργων ante αγαθων BCE. 13. 31.
Vulg. m. | † post Σ. AN. 61. HL.

37. δε] om. 61.

— αποθανειν] add. cum autem esset
Petrus Lyddae Syr.Hcl.*

— αυτην post εθηκαν AN*. 61. Vulg. m.
| † ante Σ. N*CE. 13. 31. HL | om. B.
— υπρω] praem. τη ACE. Orig. iii.
256^b. | om. BN. 13. 31. 61. HL.

38. Λυδδας B*NC. 61. (h. 13.) | Λυδδα
AN*. | † Λυδδης Σ. B'E. 31. HL.
— οι] add. δε Hsic.

— δυο ανδρας] om. HL.
— οκνησης.. ημων ABNC*E. 61 sic. Vulg.
m. Memph. Theb. | † οκνησαι.. αυτων
Σ. C'ut vid. 13. 31. HL Syrr.Pst.&Hcl.
Arm. Æth.

39. Πιερως] praem. ὁ C. (h. 13.)

40. εξω ante παντας ABNE. rel. | post
C. 31. Vulg. m. Syrr.Pst.&Hcl.
— και αυτε οαις ABNCE. 61. Syr.Pst.
Memph. | *om. Σ. 13. 31. L. Vulg. m.
Syr.Hcl. Theb. Arm. Æth.

34. Ænea Cl. | 35. vid. om Cl. | 36. Doreas
Cl. | 38. ut Joppen Cl. | 39. ostendentes ei Cl. |
Doreas Cl.

ABNC[DI]E.
13. 31. 61.
[L.F.]

ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπεν, Ταβιθά, ἀνάστηθι.
ἡ δὲ ἤνοιξεν τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῆς καὶ ἰδοῦσα τὸν
Πέτρον ἀνεκάθισεν. ⁴¹ δούς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστη-
σεν αὐτὴν· φωνήσας δὲ τοὺς ἀγίους καὶ τὰς χήρας
παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. ⁴² γνωστὸν δὲ ἐγένετο
καθ' ὅλης [τῆς] Ἰόππης, καὶ [†] ἐπίστευσαν πολλοὶ
ἐπὶ τὸν κύριον. ⁴³ ἐγένετο δὲ [†] [αὐτὸν] ἡμέρας
ικανὰς μείναι ἐν Ἰόππῃ παρά τινι Σίμωνι
βυρσεῖ.

conversus ad corpus dixit, Ta-
bita, surge. At illa aperuit
oculos suos, et viso Petro resed-
it. ⁴¹ Dans autem illi manum
erexit eam, et cum vocasset
sanctos et viduas, assignavit
eam vivam. ⁴² Notum autem
factum est per universam Iop-
pen, et erudiderunt multi in
domino. ⁴³ Factum est autem
ut dies multos moraretur in
Ioppe apud quendam Simonem
coriarium.

X. 1E'

11. ¹ Ἀνὴρ δέ τις [†] ἐν Καισαρείᾳ ὀνόματι Κορ-
νήλιος, ἑκατοντάρχης ἐκ σπειρῆς τῆς καλουμένης
Ἰταλικῆς, ² εὐσεβὴς καὶ φοβούμενος τὸν θεόν συν-
παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ποιῶν [†] ἐλεημοσύνας πολλὰς
τῷ λαῷ, καὶ δέόμενος τοῦ θεοῦ διὰ παντός· ³ εἶδεν
ἐν ὁράματι φανερῶς, ὥσπερ [†] περὶ ὧραν [†] ἐνάτην τῆς
ἡμέρας, ἄγγελον τοῦ θεοῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν καὶ
εἰπόντα αὐτῷ, Κορήλιε. ⁴ ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ καὶ
ἔμβοστος γενόμενος εἶπεν, Τί ἐστίν, κύριε; εἶπεν δὲ
αὐτῷ, Αἱ προσευχαί σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου
ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνον [†] ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ.

¹ Vir autem quidam erat in
Caesarea nomine Cornelius,
centurio cohortis quae diceitur
Italice, ² religiosus et timens
deum cum omni domo sua,
faciens elemosynas multas ple-
bi et deprecans deum semper;
³ vidit in visu manifeste, quasi
hora nona diei, angelum dei
introducens ad se et dicentem
sibi, Corneli. ⁴ At ille intuens
in eum timore correptus dixit,
Quid est, domine? Dixit au-
tem illi, Orationes tuae et ele-
mosynae tuae ascenderunt in
memoriam in conspectu dei.

o || ver. 30.

40. ἀναστήθι add. in nomine domini
nostri Jesu Christi Syr.Hcl. Theb.
(Arm.) | in nomine Jesu Christi Cyp.
239.
— ἠνοιξεν] praeam. παραρημα E.
(Theb.)
41. δὲ 1°. Vulg. Syr.Hcl. Memph. Theb.
Arm. | τε Δ. m. Syr.Pst. Aeth.
— φωνήσας δὲ Memph. | καὶ φωνήσας
13. Vulg. Syr.Pst.&Hcl. Theb.
42. τῆς ἈΝC'E. 13s. 31. 61. | om. BC*.
|| τῆς Ἰοππῆς] τῇ Ἰοππῇ L.
— ἐπιστ. ante πολλοὺς ἈΒNC. 31. 61.
Vulg. m. Memph. Theb. Arm. Aeth. |
† post σ. 13s. L. Syrr.Pst.&Hcl.
43. ἱκανὰς] τινὰς C.
— αὐτὸν] ante ἡμ. ἱκαν. μείναι ἈΝC'E.
61. | † post μείναι σ. C. 13. 31. L. |
om. BN*.
— ἐν Ἰοππῇ] om. L.
1. τις] † add. ἡν σ. 31. Vulg. Syrr.Pst.
&Hcl. (Memph.) (Theb.) Arm. (Aeth.)
| om. ἈΒNC. 13. 61. L.
— ἑκατοντάρχης] om. L.
— σπειρῆς ἈNC'E. rel. | -ρας B.
2. θεοῦ] κυρίου 61.
— ποιῶν] † add. τε σ. 13s. 31. L.

- (Syr.Hcl.) Aeth. Platt. Tf. et faciens
Iren. 196. | om. ἈΒNC. 61. Vulg.
Syr.Pst. Memph. Theb. Arm. Aeth.
3. εἶδεν] ὡίδεν N*, (om. εν.)
— ὥσπερ ἈΒN'C'E. rel. | ὥς N*, 61. | om.
Arm. Theb.
— περὶ ἈΒNC. 13. 61. Syrr.Pst.&Hcl.
Memph. Iren. 196. | *om. σ. 31. L.
Vulg. Theb. Arm. Aeth.
— ἐνάτην ἈΒNC. 31. 61. | † ἐννάτην
σ. 13. L.
— Κορήλιε. ⁴ ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ] om.
L.
4. αἱ 2°. | om. C. 31. 61.
— τις μνημόσυνον] om. N*, (add. σ)
— ἐμπροσθεν ἈΒN. 61. | † ἐνωπιον σ.
CE, rel.
5. ἀνδρας ante εἰς Ἰοππην ἈΒNC. 31.
61. d. Vulg. Syrr.Pst.&Hcl. Memph.
Theb. Arm. Aeth. | † post σ. 13. L.
— Σιμ. τινὰ ABC. 61. Vulg. Syr.Hcl.mg.
Memph. Arm. | *om. τινὰ σ. NE. 13.
31. L. Demid. d. Syrr.Pst.&Hcl.txt.
Theb. Aeth. Iren. 196. (vid. Orig. i.
386*.)
— ὁ δὲ ἐπικαλεῖται Πέτρος ἈΒNC. 61. d. |
τον ἐπικαλουμένον Πέτρον E. 13. 31. L.

6. τινι] post Σίμωνι C. 31. Vulg.
— ὧς ἔστιν 61. Ser. | om. d.
— οικία] praeam. ἡ C.
— fin.] † add. οὗτος λαλήσει σοι τι σε
δεῖ ποιεῖν σ. 31 marg. man. rec. Vulg.
Cl. Aeth. (vid. ver. 32. ix. 6. 8. xi. 14.) |
om. ἈΒNC. d. Lat. E. 13. 31*. 61. L. Am.
Syrr.Pst.&Hcl. Theb. Memph. MS. et
ap. Boet. Arm. [DGr. biat.] || add.
hic cum venerit loqueris tecum verba
ista in quibus salubraret tu et domus
tua tota. Memph. Wilkins.
7. δὲ 2°. | om. 31. L.
— αὐτῷ ἈΒNC. d. E. 61. Vulg. Syr.Pst.
Theb. Arm. Aeth. | om. Memph. | † τῷ
Κορήλιῳ σ. 13. 31. L. Syr.Hcl.
— οὐκ ἐτῶν] † add. αὐτὸν σ. 13. 31. L.
d. Vulg. Syrr.Pst.&Hcl. Memph. Theb.
Aeth. | om. ἈΒNC. 61. Arm.
8. καὶ] om. d.
— ἀπαντα ante αὐτοῖς ἈΒNC. 61.
Memph. Theb. | † post σ. C. (13.) 31.
L. Syrr.Pst.&Hcl. Aeth. (παντα 13.) |
[Vulg.] illis visum, et d.

43. Simonem quendam Cl.
3. is vidit Cl. | diei nona Cl. | 4. intuens
eum Cl. | quies Am*.

Vulg. Syrr. P. H. Memph. Theb. Arm. Æth.

¶ ver. 32.
¶ cap. 11:13.

5. [τωα]

5 καὶ νῦν πέμψον ἄνδρας εἰς Ἰόππην καὶ μετὰ-
πεμφθῆαι Σίμωνά τινα ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος. οὗτος
ξενίζεται παρὰ τινι Σίμωνι βυρσεῖ, ᾧ ἐστὶν οἰκία
παρὰ θάλασσαν. ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ
λαλῶν αὐτῷ φωνήσας δύο τῶν οἰκετῶν καὶ στρα-
τιώτην εὐσεβῆ τῶν προσκαρτερούντων αὐτῷ, καὶ
ἐξηγησάμενος ἅπαντα αὐτοῖς, ἀπέστειλεν αὐτοὺς
εἰς τὴν Ἰόππην. τῇ δὲ ἑπαύριον ὁδοιπορούντων
ἐκείνων καὶ τῇ πόλει ἐγγιζόντων, ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ
τὸ δῶμα προσεύξασθαι περὶ ὧραν ἑκτῇ. ἐγένετο
δὲ πρόσπεινος, καὶ ᾗθελεν γεύσασθαι· παρασκευα-
ζόντων δὲ αὐτῶν, ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν ἑκστασις,
καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν ἀνεφγμένον καὶ καταβαῖνον
ἐκείνου· ὡς ὁδὸν μεγάλην, τέσσαρσιν ἀρχαῖς
καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς. ἐν ᾗ ὑπῆρχεν πάντα τὰ
τετραπόδα καὶ ἑρπετὰ τῆς γῆς καὶ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ. καὶ ἐγένετο φωνὴ πρὸς αὐτόν, Ἀναστὰς
Πέτρε, θύσον καὶ φάγε. ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν,
Μηδαμῶς, κύριε· ὅτι οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοῖνον
καὶ ἁκάθαρτον. καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ δευτέρου
πρὸς αὐτόν, Ἀ ὁ θεὸς ἐκαθέρισεν σὺ μὴ κοῖνον.

§ F^a

¶ F^a

§ D

§ F^a

¶ F^a

8. αὐτοὺς αὐτοῖς 31.

9. ἐκείνων BC. 31. Vulg. | αὐτῶν ANE.
13. 61. L. d.

— ἐκηνῇ ἐναγην N^c. || add. τῆς ἡμέρας
A. Tol. Tert. de Jejun. 10. | om. Orig.
i. 216^a, 386^b.

10. αὐτῶν ABNC. d. Lat. E. 13. 61.
Orig. i. 386^b. | † ἐκείνων Σ. 31. L.
Vulg.

— ἐγένετο 2°. ABNC. 61. Memph. Orig.
i. 386^b. | † ἐπέστηεν Σ. E. 13sic. 31. L.
d. Vulg. Syrr. Pst. & Hcl. Theb. Arm.
Æth. ut vid. | ἐπιστο Clem. 175.

— ἐπ' αὐτῶν post ἐκστασις C. Memph.
Theb. Orig. i. ante Clem. | om.
61.

11. ἀνωγει. Clem. 175. Orig. i. 386^b. |
ἠνωγει. E.

— καὶ καταβ... τῆς γῆς καὶ τι σκευὸς
τέσσαρσιν ἀρχαῖς ἐκδιδόμενον ἐπὶ τῆς
γῆς Clem. 175.

— καταβαίνον | † add. ἐπ' αὐτῶν Σ. 31.
L. | om. ABNC² (et ut vid.) d. E. 13. 61.
Vulg. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. Theb.
Arm. Æth. Clem. (supra) Orig. i.
Orig. Int. ii. 224^a. Orig. i. 386^b. iii.
256^a.

11. μεγάλην | om. C² (?*). Clem. supra.
(Orig. iii.) splenditum d.

— τέσσαρσιν Orig. i. 386^b. iii. | τετρασιν
E. Orig. i. 216^a. (ed.) (ex quattuor
principiis ligatum vas quodam lineum
splenditum quod differebatur de caelo
in terram d.)

— ἀρχαῖς | † add. ἐδιδόμενον καὶ Σ.
C² ut vid. (13.) 31. 61. L. (d.) (Syrr. Pst.
& Hcl. post σκευὸς τι) (Theb.) | om.
ABNC² E. Vulg. Memph. Arm. Æth.
Orig. i. 216^a. (249^a) 386^b. iii. 256^a. τέσσ.
ἀρχ. δίδόμενον σκευὸς τι ὡς ὁδοὺν
μεγάλ. καταβαίνον καὶ καθιέμ. 13. ||
ἐπὶ τῆς γῆς | om. Memph.

— καθιέμενον Orig. i. | καθήμενον 31.
Orig. i.

— τῆς γῆς | τὴν γῆν 61.

12. om. ver. Æth.

— τῆς γῆς post ἑρπετὰ ABNC². 13sic.
61. Vulg. Syr. Pst. (Memph.) Arm.
Clem. 175. Orig. i. 386^b. (388^b) |
† post τετραπόδα Σ. 31. L. Syr. Hcl.
(post θηρία Orig. i. 249^a) | om. d.
Theb. Orig. Int. ii. 224^b.

— καὶ ἱερτεῖα | κ. τὰ ἱερ. Σ. 13s. 31.
L. Clem. | om. τα ABNC². 61. Arm.

Et nunc mitte viros in Ioppen
et accersi Simonem quandam
qui cognominatur Petrus: hic
hospitatur apud Simonem
quendam coriariam, cuius est
domus iuxta mare. Et cum
discessisset angelus qui loque-
batur illi, vocavit duos domes-
ticius suos militem nutientem
domum ex his qui illi pre-
bant: quibus cum narrasset
omnia, misit illos in Ioppen.
Postera autem die iter illis
facientibus et adpropinquantibus
civitati, ascendit Petrus in
superiora ut oraret circa horam
sextam, et cum esuriret, voluit
gustare. Parantibus autem
eis cecidit super eum mentis
ecstasis, et vidit caelum
apertum et descendens vas
quoddam velut lineum mag-
num quatuor initis summitis
de caelo in terram, in quo
erant omnia quadrupedia et
serpentina terrae et volatilia
caeli. Et facta est vox ad
eum, Surge, Petre, occide et
manduca. Ait autem Petrus,
Absit, domine, quia numquam
manducaui omne commune et
immundum. Et vox iterum
secundo ad eum, Quae deus
purificavit tu commune ne

Orig. i. 386^b, 249^a. || † praem. καὶ τα
θηρία Σ. (? C²). 13. L. Syr. Hcl. | add.
eadem 31. Orig. i. 249^a. (vid. xi. 6.)
| καὶ ἱερ. τῆς γῆς καὶ τα θηρία E. | om.
ABNC² d. 61. Vulg. Syr. Pst. Memph.
Theb. Arm. Clem. Orig. i. 386^b. (388^b).
Orig. Int. ii.

12. πετεινὰ | † praem. τα Σ. C² E. 13s.
31. L. Clem. (τα πτηνα) | om. ABNC².
61. Orig. i. 386^b. (388^b)

13. αὐτοὺς | add. ἐξ οὐρανοῦ Arm.

14. καὶ ἀκαθ. ABN. 13. d. Vulg. Syrr.
Pst. & Hcl. Theb. Arm. Clem. 175.
Orig. i. 386^b. | † ἡ ἀκαθ. Σ. CD Gr. E.
31. 61. L. Memph. Orig. i. 388^b.
(615^a) Orig. Int. ii. 224^a. iv. 669^a.
[Æth.] (vid. xi. 8.)

15. καὶ φωνὴ Orig. i. 386^b. Orig. Int. ii.
224^a. | φωνήσας δε D Gr.
— ἐκαθέρισεν AC. 13. 61. 61. L. | † ἐκα-
θαρ. Σ. B. M. N. D. E. F.
— συ | σοι D. 13.

5. accersi Am. 2 Cl. | 6. fin.] add. hic dicit
tibi quid oportet facere Cl. | 10. autem illis Cl.
| 15. Quod deus Cl.

ABNCDE.
13. 31. 61.
[H]L.

17. [καὶ] ἰδοὺ
— ἰδοὺ

§ H
19. ἀνδρες [τρεῖς]
— ζητούντες

16 τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς, καὶ [†]εὐθύς" ἀνελήμφθη
τὸ σκεῦος εἰς τὸν οὐρανόν. 17 ὥς δὲ ἐν ἑαυτῷ διηπόρει
ὁ Πέτρος, τί ἂν εἴη τὸ ὄραμα ὃ εἶδεν, [†]ἰδοὺ οἱ ἄνδρες
οἱ ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τοῦ Κορνηλίου διερωτήσαντες
τὴν οἰκίαν * τοῦ Σίμωνος, ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα.
18 καὶ φωνήσαντες ἐπυνθάνοντο εἰ Σίμων ὁ ἐπικαλού-
μενος Πέτρος ἐνθάδε ξενίζεται. 19 τοῦ δὲ Πέτρου
[†]διενθυμονμένου" περὶ τοῦ ὁράματος εἶπεν [†]τὸ πνεύ-
μα αὐτῷ, [†]Ἰδοὺ [§]ἄνδρες τρεῖς ζητοῦσιν σε. 20 ἀλλὰ
ἀναστὰς κατάβηθι, καὶ πορεύου σὺν αὐτοῖς μηδὲν
διακρινόμενος, [†]ὅτι" ἐγὼ ἀπέσταλκα αὐτούς. 21 κατα-
βὰς δὲ Πέτρος πρὸς τοὺς ἄνδρας [†]εἶπεν, Ἰδοὺ ἐγὼ
εἰμι ὃν ζητεῖτε τίς ἢ αἰτία δι' ἣν πάρεστε; 22 οἱ δὲ
[†]εἶπαν, Κορνήλιος ἑκατοντάρχης, ἀνὴρ δίκαιος καὶ
φοβούμενος τὸν θεὸν μαρτυρούμενός τε ὑπὸ ὅλου τοῦ
ἔθνους τῶν Ἰουδαίων, ἐχηρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου
αἰγίου μεταπέμψασθαί σε εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ
ἀκοῦσαι ῥήματα παρὰ σοῦ. 23 εἰσκαλεσάμενος οὖν
αὐτοὺς ἐξένισεν, τῇ δὲ ἐπαύριον * ἀναστὰς [†]ἐξῆλθεν
σὺν αὐτοῖς, καὶ τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ [†]Ἰοππης

dixeris. 16 Hoc autem factum
est per ter, et statim receptum
est vas in caelum. 17 Et dum
intra se hesitaret Petrus, qui-
dam esset visio quam vidisset,
ecce viri qui missi erant a
Cornelio inquirentes domum
Simonis adstiterunt alyanum;
18 et cum vocasset, interroga-
bant si Simon qui cognomina-
tur Petrus illic habere hospiti-
um. 19 Petro autem cogitante
de visione, dixit spiritus ei,
Ecce viri tres quaerunt te:
20 surge itaque et discende, et
vade cum eis nihil dubitans,
quia ego misi illos. 21 Descen-
dens autem Petrus ad viros
dixit, Ecce ego sum quem
quaeritis: quae causa est propter
quam venistis? 22 Qui
dixerunt, Cornelius centurio,
vir iustus et timens deum et
testimonium habens ab uni-
versa gente Iudaeorum, res-
ponsum accepit ab angelo
sancto, accersire te in domum
suam et audire verba ab eis te.
23 Introducens igitur eos recepit
hospitio; sequenti autem die
surgens profectus est cum eis,
et quidam ex fratribus a Ioppen

16. εὐθύς ABNCDEGr. 61. Vulg. Syr.Hcl.
mg. Memph. Aeth. | [†] παλιν Σ . (D.)
13. 31. L. e. Syr.Hcl.txt. | post
ἀνελήμφθη DGr. | om. d. Syr.Pst. Theb.
Arm. Orig. Int. ii. 224^c.
17. εαυτῷ] αὐτῷ B. || add. εγενετο D.
— εἰη] ei D*.
— ἰδοὺ] [†] praem. kai Σ . CDE. 13. 31.
L. Fuld. Syr.Hcl. Aeth. | om. ABN.
61. Vulg. Syr.Pst. Memph. Theb. Arm.
— οἱ 1°.] om. E.
— ἀπο ACD. 13s. 31. L. Syr.Pst.&Hcl.
| ὑπο BNE. 61.
— του 1°.] om. D.
— διερωτήσαντες] ἐπερωτ. D. || praem.
appropinquassent et Syr.Hcl.mg.
— του ante Σίμωνος ABNCDE. 61. | *om.
 Σ . E. 13s. 31. L.
18. ἐπυνθάνοντο ANDE.rel. | ἐπυνθοντο
BC.
19. διενθυμονμενον AB(N)CDE. 13. 31.
61. L. (διενθυμενον N.) | [†] ἐνθυμονμ.
 Σ . || add. et haesitaret Syr.Hcl.*
— αὐτῷ post το πνευμα ANC. 31. 61.
Vulg. Theb. | [†] ante Σ . DE. 13. L.
(m.) Syr.Pst.&Hcl. Arm. Aeth.
(mibi Spir. sanctus. m.) (των πν. C.)
om. B. Memph.

19. ἀνδρες τρεις ANCE. 13. 61. Vulg.
Syr.Pst.&Hcl.mg. Memph. Theb.
Aeth. | om. τρεις D. 31. HL. m.
Syr.Hcl.txt. | ἀνδρ. δυο B. (vid. ix.
38.) | quidam Arm.
— ζητουντι ACDE. 13. 31. HL. | ζη-
τούντες BN. (61. -νταις.)
20. ἀναστας] -στα D*. Syr.Pst.&Hcl.
Memph. Theb.
— ὅτι ABNCDE. 61. H. Arm. | [†] διοτι
 Σ . 13s. 31. L.
— εγω] om. 61.
21. καταβας δε] τοτε καταβας DE.
Syr.Pst.
— Πέτρος] praem. ὁ DELTY.
— τους ἀνδρας] αὐτους C. Arm. ||
[†] add. τους ἀπεσταλμενους απο του
Κορνηλιου προς αυτον Σ . (31.)
(H.) (απο] ὑπο 31. | του] om.
31. H. | προς αυτον] om. 31.) |
om. ABNCDE. 13. 61. L. Vulg.
Syr.Pst.&Hcl. Memph. Theb. Arm.
Aeth.
— ζητετε] add. τι θελεται η D. (Syr.
Hcl.)
— τει] τι 31Scr.
— η αυ.] om. η B.
22. επιαν ABNCE. 61. | [†] επιον Σ . D.

13s. 31. HL. || add. προς αυτον D.
Syr.Pst.
22. ἑκατονταρχης] praem. τις DGr.
(Syr.Pst.) | praem. ὁ 31.
— ὑπο] ὑφ' D.
— και ακ. ρημ. παρα σου] om. 31.
23. εισκαλεσάμενος ουν αὐτους ἐξένισεν]
τοτε προσκαλεσάμενος αὐτους ἐξένισεν
E. | τοτε εισαγαγων ὁ Πέτρος ἐξένισεν
αὐτους D.
— ἀναστας post ἐπαυριον ABNCDE.
13. 61. 61. Vulg. Syr.Pst.&Hcl.
Memph. Theb. Arm. Aeth. | *om. Σ .
HL.
— ἐξῆλθεν] [†] praem. ὁ Πέτρος Σ . CE.
(13.) 31. HL. Syr.Hcl. Arm. (om. ὁ
31.) | om. ABND. 61. Vulg. Syr.Pst.
Memph. Theb. Aeth. || add. εις Καισα-
ρειαν 13.
— των απο] om. των D.
— Ιοππης] [†] praem. της Σ . | om.
ABNCDE. 13. 61. HL. (των εν Ιοππη
31. Arm.) || Ιοππην D*.
— συνηλθον] -θαν D.

20. itaque descende Cl. | 22. accersire Am.*
Cl. | 22. introd. ergo Cl. | cum illis Cl. | ab
Ioppe Cl.

Vulg. Syrr. P. H. Memph. Theb. Arm. Æth. 24. εἰσῆλθαι

28. ἰδοὺς ὁ θεός

x || ver. 3. seq. ver. 5.

y cap. 11:13.

συνῆλθον αὐτῷ. ²⁴ τῇ δὲ ἐπαύριον ἐισῆλθεν εἰς τὴν Καισάρειαν· ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν προσδοκῶν αὐτούς, συγκαλεσάμενος τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους. ²⁵ ὥς δὲ ἐγένετο τοῦ εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον, συναντήσας αὐτῷ ὁ Κορνήλιος πσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας προσεκύνησεν. ²⁶ ὁ δὲ Πέτρος ἤγειρεν αὐτὸν λέγων, Ἀνάστηθι· καὶ ἐγὼ αὐτὸς ἄνθρωπός εἰμι. ²⁷ καὶ συνομιλῶν αὐτῷ εἰσῆλθεν, καὶ εὗρίσκει συνεληλυθότας πολλούς, ²⁸ ἔφη τε πρὸς αὐτούς, Ὑμεῖς ἐπίστασθε ὡς ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ κολλᾶσθαι ἢ προσέρχεσθαι ἄλλοφύλῳ· καὶ μοὶ ὁ θεὸς ἔδειξεν μηδένα κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον λέγειν ἄνθρωπον, ²⁹ διὸ καὶ ἀναντὶρῆτως ἦλθον μεταπεμφθεῖς. πυνθάνομαι οὖν, τίني λόγῳ μετεπέμψασθέ με; ³⁰ καὶ ὁ Κορνήλιος ἔφη, Ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας μέχρι ταύτης τῆς ὥρας ἡμῖν τὴν ἐνάτην προσευχομένοι ἐν τῷ οἴκῳ μου, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἔστη ἐνώπιόν μου ἐν ἐσθῇτι λαμπρᾷ, ³¹ καὶ φησιν, Κορνήλιε, εἰσηκούσθη σου ἡ προσευχὴ καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἐμνήσθησαν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. ³² πέμψον οὖν εἰς

comitatus sunt eum. ²⁴ Altera autem die introivit Casariam. Cornelius vero expectabat illos convectis cognatis suis et necessariis amicis. ²⁵ Et factum est cum introisset Petrus, obviavit ei Cornelius et procidens ad pedes eius adoravit. ²⁶ Petrus vero levavit eum dicens, Surge; et ego ipse homo sum. ²⁷ Et loquens cum illo intravit, et invenit multos qui convenerant, ²⁸ dixitque ad illos, Vos scitis quomodo abominatum sit viro Iudaei coniungi aut accedere ad alienigenam; et mihi ostendit deus neminem communem aut immundum dicere hominem; ²⁹ propter quod sine dubitatione veni accessit. Interrogo ergo, quam ob causam accessistis me? ³⁰ Et Cornelius ait, A nudius quarta die usque in hanc horam orans eram hora nona in domo mea, et ecce vir stetit ante me in veste candida et ait, ³¹ Corneli, exaudita est oratio tua et elemosynae tuae commemoratae sunt in conspectu dei. ³² Mitte ergo in Ioppen et

24. τῇ δὲ ΑΒΝCDE. 61. Vulg. Syr.Hcl. Memph. Theb. | † καὶ τῇ 13s. 31. ILL. Syr.Pst. Arm. Æth.
— εἰσῆλθαι BD. 61. Vulg. Syr.Hcl. ILL. Æth. | † -θον 5. A(N)(C)E. rel. Syrr. Pst.&Hcl.mg. Memph. Theb. Arm. (-θαν NC.) (συνῆλθον 31 Scr.)
— τὴν Καισ.] om. τὴν D. 31.
— προσδοκῶν] προσδεχομένου D.
— συγκαλ.] praem. καὶ D.
— αὐτὸν] om. 61. (αὐτοὺς B* Mai)
— φίλους] add. περιεμμένειν D. Syr.Hcl. mg.
25. ver. προσεγγίζοντος δὲ τοῦ Πέτρου εἰς τὴν Καισαρίαν προδραμών εἰς τὴν ἐσθλὴν διασαφῆσεν παραγεγονέναι αὐτὸν· ὁ δὲ Κορνήλιος εκπήδησας καὶ συναντήσας αὐτῷ πεσὼν πρὸς τοὺς πόδας προσεκύνησεν αὐτῷ D (-τον D*) Syr.Hcl.mg.
— τὸν εἰσῆλθ. ΑΒNCE. 13. 31. 61. L. | *om. τὸν 5. H. || (τὸν Πέτρος Δ sic.)
26. ἡγεῖρεν αὐτὸν αὐτὸν ΑΒNCE. 13. 31. 61. Vulg. Arm. | † post 5. ILL.
— ἀναστήθι] τι ποιεῖς D. Syr.Hcl.mg.
— καὶ ἐγὼ αὐτός BN. 61. | † καὶ καὶ αὐτός 5. A. 31. HL. et ego ipse Vulg.

vv. | καὶ αὐτός ἐγὼ C. | καὶ γὰρ ἐγὼ αὐτός 13. | καὶ γὰρ ἐγὼ E. | καὶ καὶ D.
26. εἰμι] add. ὡς καὶ σὺ D*E. Memph. Æth.
27. καὶ συνομιλῶν αὐτῷ εἰσῆλθεν καὶ εὗρίσκει] καὶ εἰσῆλθον τε καὶ εὗρίν D*.
— συνεληλυθότας] -τα 61.
28. ἡμῖν] add. βελτίον D. | om. Iren. 199.
— ἐπίστασθε] εἰς D*.
— ἀθέμιτον] -μιστον D*.
— ἐστὶν Iren. | om. 13.
— ἀλλοφύλῳ] praem. ἀνδρὶ DGr. Syr. Pst. Theb. | om. Iren.
— καί μοι ΑΒNCE. | † καὶ μοι 13s. 31. ILL. | καὶ μοι 61.
— ὁ θεός ante εἰδὼς BC(D.) 13. 31. 61. ILL. Syrr.Pst.&Hcl. Memph. Theb. Arm. (Conc. Carth. Routh. iii. 100. Cyrp. 99.) Iren. (επεδείξεν D.) | post ASE. Vulg. Æth. Orig. Int. ii. 225*.
29. ἀναντὶρῶς B*D. 61.
— μεταπεμφθεῖς] add. ὑφ' ὑμῶν DE. (-πεφθ. C.)
— τινί] add. τῷ E.

30. τετάρτης] τῆς τρίτης D*. (a die altero Memph.)
— ταύτης τῆς] τῆς αἰτι D.
— ἡμῖν] † add. νηστειῶν καὶ 5. Δ*(D)E. 13. 31. H(L.) Syrr.Pst.&Hcl. Theb. νηστειῶν τὴν ἐνάτην τε D*. (καὶ τὴν ἐν... οἶκῳ μου] om. L.) | om. A*BNC. 61. Vulg. Memph. Arm. Æth. "In Graeco et in quibusdam Latinis codicibus ita scriptum est, Δ quarta die usque ad hanc horam eram jejuniens, et orans a sexta hora usque ad nonam, et ecce vir, et caetera." Beda in Expr.
— ἐνάτην ΑΒNCD(E.) 31. 61. H. | † ἐννα- τὴν 5. 13s. || † add. ὥραν 5. 13. 31. H. (Vulg.) Syr.Pst. Memph. Theb. Arm. Æth. | om. ΑΒNCD. 61. (προσ- ευχομένος ἀπὸ ἑκτῆς ὥρας ἕως ἐνάτης E.)
— μοί] ἐμὸν 5.
31. σου] post ἡ προσευχὴ E. Vulg. d. (h. 13.)

25. obviavit venit ei Cl. | 26. elevavit Cl. | 29. sed mihi Cl. | 29. accessit Cl. | accessistis Cl. | 30. nudius quarta die Cl. | ad hanc horam Cl.

ABN(C)DE.
13. (31.) 61.
HL

32. fin. add. [ὁς
παραγενομένους
λαλήσει σοι]
33. ἐνώπιόν σου

Ἰόππην καὶ μετακάλεσαι Σίμωνα ὃς ἐπικαλεῖται
Πέτρον· οὗτος ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος βυρσῶς
παρὰ θάλασσαν[†]. ³³ ἐξαντῆς οὖν ἔπεμψα πρὸς σε,
σύ τε καλῶς ἐποίησας παραγενομένους. νῦν οὖν
πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πάρεσμεν ἀκούσαι
πάντα τὰ προστεταγμένα σοι ὑπὸ τοῦ[†] κυρίου."

³⁴ Ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα εἶπεν, Ἐπ' ἀλη-
θείας καταλαμβάνομαι ὅτι οὐκ ἔστιν προσωπολήμ-
πτῆς ὁ θεός, ³⁵ ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος αὐτὸν
καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην δεκτὸς αὐτῷ ἔστιν.
³⁶ τὸν λόγον [ὃν] ἀπέστειλεν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ εὐαγ-
γελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ· οὗτός ἐστιν
πάντων κύριος. ³⁷ ὑμεῖς οἴδατε τὸ γεγόμενον ῥῆμα
καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, [†] ἀρξάμενος[†] ἀπὸ τῆς Γαλι-
λαίας, μετὰ τὸ βάπτισμα ὁ ἐκήρυξεν [†] Ἰωάννης[†]. ³⁸ Ἰη-
σοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρεθ, ὃς ἔχρισεν αὐτὸν ὁ θεός
πνεύματι ἁγίῳ καὶ δυνάμει, ὃς διήλθεν εὐεργετῶν καὶ
ἰώμενος πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ δια-
βόλου, ὅτι ὁ θεός ἦν μετ' αὐτοῦ. ³⁹ καὶ ἡμεῖς [†] μάρτυρες
πάντων ὧν ἐποίησεν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ
[†] Ἱερουσαλὴμ· ὃν^{*} καὶ[†] ἀνεῖλαν[†] κρεμάσαντες ἐπὶ

accessi Simonem qui cognomi-
natur Petrus: hic hospitatur
in domo Simonis coriarii iuxta
mare. ³³ Confestim igitur misi
ad te, et tu bene fecisti venien-
do. Nunc ergo omnes nos in
conspetu tuo adsumus audire
omnia quaecumque tibi prae-
cepta sunt a domino.

³⁴ Aperiens autem os Petrus
dixit, In veritate conperi
quoniam non est personarum ac-
ceptor deus, ³⁵ sed in omni
gente qui timet eum et opera-
tur iustitiam acceptus est illi.
³⁶ Verbum misit filius Israel
adnuntians pacem per Iesum
Christum: hic est omnium do-
minus. ³⁷ Vos scitis quod fac-
tum est verbum per universam
Iudaeam, incipiens enim a Ga-
lilaea, post baptismum quod
praedicavit Iohannes, ³⁸ Iesum
a Nazareth, quomodo unxit
eum dens spiritu sancto et vir-
tute, qui pertransiit benefeci-
endo et sanando [omnes] op-
pressos a diabolo, quoniam
deus erat cum illo: ³⁹ et nos
testes sumus omnium quae fecit
in regione Iudaeorum et in
Hierusalem: quem et occide-
runt suspendentes in ligno.

39. [ἐν] Ἱερ.

32. Ἰοππην] add. ἀνδρας E. Arm. Zoh.
— ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος βυρσῶς] παρα τινι
Σίμωνι βυρσῆ C. (Arm.)
— fin.] † add. ὁς παραγενομένους λαλήσει
σοι ε. CDE. 13. 31. HL. Cod. Bed.
Syr. Pst. & Hel. Arm. † add. hic veniens
dicit tibi sermones in quibus sal-
vaberis. Theb. † om. ABN. 61. Vulg.
Memph. Aeth.
33. πρὸς σε] add. παρακαλῶν ελθεῖν
(add. σε²) πρὸς ἡμας D. Syr. Hel.*
— τῇ] γέ A. | δε D. Memph. Theb.
— παραγενομένους] -ναμένους 61. | praem.
ἐν ταχὺ D.
— νῦν οὖν] νῦν ἰδὸν D*. (γ νυν δ' οὖν).
— ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ABNCDE. rel.
Cod. Bed. Syr. Hel. Memph. Arm.
Zoh. & MSS. | ἐνωπ. σου D*. Vulg.
Syr. Pst. Theb. Arm. Use. Aeth.
— παρῆμεν] om. D*. Theb.
— ἀκούσαι] add. βουλομένοι D*. | add.
postea παρα σου D.
— πάντα] om. D. | post σοι A.
— ὑπο BN*. 13s. 31. 61. HL. | ἀπο
ANCD. | παρα E.
— του κυριου ABNCE. Vulg. Syr. Hel.
Memph. Arm. | κυριον 13. 61*. |

- † του θεου ε. D. 31. HL. Syr. Pst.
Theb. | θεον 61².
34. τὸ στόμα] ante Πέτρος D. Am.
Memph. Aeth. | add. αὐτον ANCE.
Vulg. Cl. Fuld. Syr. Pst. & Hel. Memph.
Theb. Arm. Aeth. | om. BN* D. 13.
31. 61. HL. Am. Tol. Fuld.
— καταλαμβάνομαι Clem. 772. Iren. 196.
| καταλαμβάνομενος D*. (οἶδα Eus.
D.E. 386²).
35. ἀλλ' ἡμεῖς D.E. 386*. | αλλα A.
— ἐστιν] ante αὐτῶν 31. Clem. 772. Orig.
Int. iv. 484². | post Iren. 196. Eus.
D.E. | εἶται A.
36. τοῦ] add. γὰρ Cut vid. DGr. Tol. m.
Syr. Pst. & Hel.* Theb.
— ὃν N* Cut vid. DGr.E. 31. HL. Syr.
Pst. & Hel. (h. 13.) | om. ABN*
(ut vid.) 61. Vulg. m. Memph. Theb.
Arm. [Aeth.]
37. ἡμεῖς Iren. 196. Hil. 1093^d. | om.
B.
— γεγομενον] γεγαμ. E. | γεγονος C.
— ῥῆμα] om. D.
— τησ] om. D*.
— ἀρξάμενος ABMaiNCDEH. | μ. μενον
ε. 13s. 31. 61. L. | add. γὰρ AD.

- e. Vulg. Iren. 196. | om. BNCE. rel.
vv. Hil. 1093^d.
38. Ναζαρεθ Elz. Bbth. Mai NCDE. 31.
Vulg. Memph. Theb. Iren. 196. | -ρι
St. 3. A. 13. 61. HL.
— ὡς Iren. 196. Hil. 1093^d. | ὃν D.
Syr. Pst. & Hel. Arm. (ὁς sic 31.)
— αὐτον] Iren. 196. om. D*. Arm.
— πνευματῇ] post ἁγίῳ D. | Contra,
Iren. Hil. | praem. ἐν E. 31 Scr. L.
(citra. Iren.)
— ὁς ABNCE. rel. | ὡς N*. 13. |
οἶκος D. Tol. Syr. Pst. Theb. Iren.
— ἰώμενος Orig. i. 790^a. | -νας D.
— καταδυναστευομένους Orig. i. 782^e.
790^a. | καταδυναστευθεντας D.
— διαβολον Iren. Orig. i. bis. | Σατανα
EGr.
39. ἡμεῖς BNCE. rel. Iren. 196. | ὑμεῖς AD
Gr. | † add. ἐσμεν ε. 13. 31. HL. Vulg.
| om. ABNCDE. 61. Syr. Pst. & Hel.
Arm. Aeth. Iren. (Sticren.)

³² accessi Am.² Cl. | ³³ confestim ergo
Cl. | ³⁴ Petrus os suum Cl. | quia non est
Cl. | ³⁵ misit deus Cl. | ³⁸ "a" om. Am.
(add.) | pertransiit Cl. | om. omnes Am. | ³⁹
et Jerusalem quem occiderunt Cl. (om. "in" &
"et.")

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

ξύλου. ⁴⁰ τοῦτον ὁ θεὸς ἤγειρεν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐμφανῆ γενέσθαι ⁴¹ οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ μάρτυσιν τοῖς προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἡμῖν, οἵτινες συνεβάγομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ μετὰ τὸ ἀναστήναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. ⁴² καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύττειν τῷ λαῷ καὶ διαμαρτύρασθαι ὅτι ὁὗτός ἐστιν ὁ ὠρισμένος ὑπὸ τοῦ θεοῦ κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν. ⁴³ τούτῳ πάντες οἱ προφῆται μαρτυροῦσιν, ἄφeson ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πάντα τὸν πιστεύοντα εἰς αὐτόν. ⁴⁴ Ἐτι λαλοῦντος τοῦ Πέτρου τὰ ῥήματα ταῦτα, ἐπέτεσεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον. ⁴⁵ καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοὶ ὅσοι συνήλθαν τῷ Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκκέχυται. ⁴⁶ ἤκουον γὰρ αὐτῶν λαλούντων γλώσσαις καὶ μεγαλυνόντων τὸν θεόν. τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, ⁴⁷ Μὴ τι τὸ ὕδωρ δύναται κολῦσαι τις τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους, οἵτινες τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον ὥς καὶ ἡμεῖς; ⁴⁸ προσέταξεν δὲ αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ χριστοῦ βαπτισθῆναι. τότε ἠρώτησαν αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς.

³⁹ Hunc deus suscitavit tertia die et dedit eum manifestum fieri, ⁴⁰ non omni populo sed testibus praecordinatis a deo, nobis qui manducavimus et bibimus cum illo postquam resurrexit a mortuis: ⁴¹ et praecepit nobis praedicare populo et testificari quia ipse est qui constitutus est a deo iudex vivorum et mortuorum. ⁴² Hic omnes prophetae testimonium perhibent, remissionem omnium peccatorum accipere per nomen eius omnes qui credunt in eum. ⁴³ Adhuc loquente Petro verba haec, cecidit spiritus sanctus super omnes qui audiebant verbum. ⁴⁴ Et obstupuerunt ex circumcissione fideles qui venerunt cum Petro, quia et in nationes gratia spiritus sancti effusa est: ⁴⁵ audiebant enim illos loquentes linguis et magnificantes deum. ⁴⁶ Tunc respondit Petrus, Numquid aquam quis prohibere potest ut non baptizetur hi qui spiritum sanctum acceperunt sicut et nos? ⁴⁷ Et iussit eos in nomine Iesu Christ baptizari. Tunc rogaverunt eum ut maneret aliquot diebus.

42. ὅτι αὐτοὺς ἴστυν

¶ C.

¶ 31.

45. τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου.

39. παντων Iren. | αυτου D.

— τς] om. 13.

— ἱεροσολημ] † praem. εν ς. ANCE. 13. 31. 61 sic. HL. Arm. Æth. Iren. (εν ἱεροσολυμοις 13.) | om. BD. Vulg. Cl.

— εν και ABNCDE. 31. 61. HL. Vulg. Cl. (et Am. Tol. Demid.) Syr. Hel. txt. Arm. (quem rejecerunt Judaet et Syr. Hcl. mg.) | *om. και ς. 13s. Fuld. Syr. Pst. ut vid. Memph. Theb. Iren. [Æth.]

— ανειδαν ABNCDE. 13. 61. | † ανειδαν ς. 31. HL.

40. ηγειρεν] add. εν N*C. 31. | om. ABN*DE. rel.

— τη τριτη ημερα Iren. 196. | μετα την τριτην ημεραν D*.

— αυτου] αυτω D*Kipl. (αυτω μεν φαν. D* Scr.)

41. ημιν] ante υπο του θεου C. Syrr. (Pst.) & Hcl. (Iren. 196).

— συνεφαγομεν] add. αυτω C. Syr. Hcl.

— συνεπιομεν αυτω] add. και συνεστραφημεν D*. Syr. Hcl. | και συναεστραφημεν D². | om. Iren. 196.

— αυτου] om. DE².

— νεκρων] add. ημερας μ D. Theb. |

add. δι' ημερων τεσσαρακοντα E. Cod. Bed. (Syr. Hcl.*) Æth. | om. Iren.

42. παραγγειλεν] ενετειλατο D.

— ουτος BCDE. 13. Lf. | † αυτος ς. AN. 31. 61. HLs. Vulg. Iren.

43. τουτω] τουτον HL.

44. επετεσεν BNE. 31. 61. HL. | επεσεν AD. 13.

45. οσοι ANDGr.E. 13. 61. HL. | οι B. Vulg. Memph.

— συνηλθαν BN. | † -θον ς. AD. rel.

— του αγιου πνς ANE. 13. 61. HL. | του πνς του αγιου BD. Vulg. (om. του 2°. D*.)

46. γλωσσαις και μεγαλυνοντων] ?...και μεγαλυνει D*?; praenotatis linguis et magnificantes d. (D* n.l.; γλωσσαις και μεγαλυνοντω** nunc habet.)

— τοτε απεκριθη] ειπεν δε D. Syr. Pst. (Æth.)

— πετρος] † praem. ο ς. DE. 13s. HL. | om. ABN. 61.

47. δυναται κωλυσαι τις ABN. 61. | δυναται τις κωλυσαι E. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. (E* om. κωλυσαι et e.)

| κωλιδι τις ευν. D*. | † κωλυσαι δυναται τις ς. D². 13. HL. Arm. | quis

prohibere potest Vulg. (Æth.) | μη τις το υδωρ κωλυσαι δυναται Iren. 199. (om. μητι.)

47. τουτους Iren. | αυτους D.

— ως ABN. 13. 61. Iren. | ωσπερ D. | † καθως ς. EHL.

48. προσταξεν δε BNE. 13. 61. Syr. Hcl. Memph. Theb. | τοτε προσταξεν D. Syr. Pst. | † προσταξεν τε ς. AHL. Vulg. Arm. Æth.

— αυτους BDE. rel. | αυτοις AN.

— εν τη ονοματι Ιϋ χϋ βαπτισθηναι AB² Ech. Mai². 61. Am. Arm. εν τη ον. του χρ. βαπτ. BB²ly. (του κϋ Ιϋ χϋ 61*.

Arm. MSS.) | βαπτισθηναι εν τη ονοματι Ιϋ χϋ E. 13. Vulg. Cl. Syrr. (Pst.) & Hcl. Memph. Theb. (domini Jesu Christi Syr. Pst.) | † βαπτισθηναι εν τη ονοματι του κυριου ς. (D) HL. ||

add. Ιϋ χϋ D.

— ηρωτησαν] παρεκαλεσαν D.

— αυτου] add. προς αυτους D.

— επιμεναι] διαμεναι D*.

43. om. omnium Cl. | 45. venerant Cl. | 48. baptizari in nomine domini Jesu Christi Cl. | maneret Am. | apud eos aliquot Cl.

ABNDE. XI.
13. 61. 15°
HL.

3. εισηλθες et
συνέφαγες

2 || cap. 10:9, seq.

9. ἐκ δευτέρου
φωνῇ)

11. ἤμην.

¹ Ἦκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ
ὄντες κατὰ τὴν Ἰουδαίαν ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο
τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. ² ὅτε δὲ ἀνέβη Πέτρος εἰς
Ἱερουσαλὴμ διέκρινοντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περι-
τομῆς, ³ λέγοντες ὅτι Ἐισηλθεν πρὸς ἄνδρας ἀκρο-
βυστίαν ἔχοντας καὶ συνέφαγεν αὐτοῖς. ἄρξά-
μενος δὲ Πέτρος ἐξετίθετο αὐτοῖς καθεξῆς λέγων,
⁵ ² Ἐγὼ ἤμην ἐν πόλει Ἰόππῃ προσευχόμενος, καὶ
εἶδον ἐν ἐκστάσει ὄραμα, καταβαῖνον σκευὸς τι ὡς
ὀθόνην μεγάλην τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθιεμένην ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ ἦλθεν ἄχρι ἔμοῦ. ⁶ εἰς ἣν ἀτενίσας
κατενόουν, καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς γῆς καὶ τὰ
θηρία καὶ τὰ ἔρπετα καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.
⁷ ἤκουσα δὲ καὶ φωνῆς λεγούσης μοι, Ἀναστὰς
Πέτρε, θύσον καὶ φάγε. ⁸ εἶπον δέ, Μηδαμῶς, κύριε·
ὅτι κοινὸν ἡ ἀκάθαρτον οὐδέποτε εἰσηλθεν εἰς τὸ
στόμα μου. ⁹ ἀπεκρίθη δὲ φωνὴ ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ, Ἄ ὁ θεὸς ἐκάθέρισεν σὺ μὴ κοῖνου.
¹⁰ τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς, καὶ ἀνεσπάσθη πάλιν
ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν. ¹¹ καὶ ἰδοὺ ἐξαυτῆς τρεῖς
ἄνδρες ἐπέστησαν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐν ᾗ ἤμεν, ἀπε-

¹ Audierunt autem apostoli
et fratres qui erant in Iudaea
quoniam et gentes receperunt
verbum dei. ² Cum ascendisset
autem Petrus in Hierosoly-
mam discipabant adversus il-
lum qui erant ex circumcisione,
³ dicentes. Quare introisti ad
viros praeputium habentes et
manducasti cum illis? ⁴ Inci-
piens autem Petrus exprobat
illis ordinem dicens, ⁵ Ego
eram in civitate Ioppen orans,
et vidi in excessu mentis visionem,
descendens vas quoddam
velut linteum magnum quat-
tuor initiis summitti de caelo,
et venit usque ad me; ⁶ in quo
intuens considerabam, et vidi
quadrupedia terrae et bestias
et reptilia et volatilia caeli.
⁷ Audivi autem et vocem di-
centem mihi, Surge, Petre oc-
cide et manduca. ⁸ Dixi autem,
Nequaquam, domine, quia
communis aut immundum num-
quam introiit in os meum.
⁹ Respondit autem vox secundo
de caelo, Quae domus mandavit
tibi communis ut dixeris. ¹⁰ Hoc
autem factum est per ter, et
recepta sunt rursum omnia in
caelum. ¹¹ Et ecce confestim
tres viri adstiterunt in domo in

1. ἤκουσαν δε...Ιουδαίαν] ακουστον δε
εγενετο τοις αποστολοις και τοις αδελ-
φοις οι (τοις) εν τρ Ιουδαία D. Syr. Pst.
— ἐδέξαντο] ἐδέξατο D* (E*) Tf. sed per
errorem teste Westcott.)
— fin.] add. et benedicbant deo Syr.
Hcl.*
2. νεο. ὁ μὲν οὖν Πέτρος δια ἰκανον
χρονον θηλεισαι (σεν) πορευθῆναι
εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ προσφώνησας τοὺς
ἀδελφους καὶ ἐπιστηρίξας αὐτοὺς πολὺν
λόγον ποιούμενος δια τῶν χωρῶν
διδάσκων αὐτοὺς, ὅς καὶ κατηντήσεν
αὐτοῖς καὶ ἀπηγγίλει αὐτοῖς τὴν χάριν
τοῦ θ. οἱ δὲ ἐκ περιτομῆς ἀδελφοὶ
διεκρινόντο πρὸς αὐτὸν D. | ab init.
add. Ipse quidem igitur Petrus per
tempus non modicum volebat abire
Hierosolymam et loqui fratribus; et
cum confirmasset profectus est et
dicitur eis Syr. Hcl.*
— ὅτε δε ABNE. 61. Vulg. Memph.
Theb. Arm. | † και οτε σ. 13s. HL
Syr. Pst. & Hcl. Aeth.
— Ἱερουσαλὴμ ABN. 61. | † Ἱερουσαλὴμ
σ. (Dsupra) E. 13. HL.

2. διεκρινοντο] -ναντο 13.
3. εισηλθ. ante προσ ανδ. ακροβ. εχοντας
ABND. 61. Vulg. Memph. Theb. Arm.
Aeth. | † post σ. E. 13. HL. Syr.
Pst. & Hcl.
— εισηλθεν et συνεφαγεν B. 13. 61. L.
Syr. Pst. & Hcl. txt. Arm. Zoh. & MSS.
| † εισηλθες et συνεφαγες σ. ANDEH.
Vulg. Syr. Hcl. mg. Memph. Theb. Arm.
Usc. Aeth.
— αυτοις] praem. συν D*.
4. Πέτρος] † praem. ὁ σ. HL. | om.
ABNE. 13. 61.
— αυτοις] add. τα DGr.
— καθιξῆς] om. Lt. txt. Memph. (non II.)
5. πολῆς] post Ιοππη D.
— προσευχόμενος] om. N*. (add. c)
— εν 2°] om. D*.
— καταβαῖνον] -ωνν A. 61. || post
σκενος τι 61. Memph. Theb.
— τεσσαρσιν] τετρασιν D.
— αχρι ABN | † αχρις σ. E. rel. | εως D.
6. τα 1° et 3°] om. D*.
— τα 4°] om. D.
— και τα θηρια] om. Syr. Pst. et Aeth.
ut vid.

6. της γης] post και τα θηρια και τα
ιρπετα H.
7. ηκουσα δε * και] ABNE. 13. 61. Vulg.
Memph. Theb. | και ηκουσα D.
Syr. Pst. Aeth. | ηκουσα δε (*om.
και) σ. HL. Syr. Hcl. Arm.
— φωνης λεγουσης] φωνην λεγουσαν
D.
— αναστας] αναστα D* Gr.
8. ειπον] ειπα D.
— κοινον] † praem. παν σ. HL. Memph.
ut vid. (vid. x. 14). | om. ABNE. 13.
61. Vulg. Syr. Pst. & Hcl. Theb. Arm.
Aeth. Orig. i. 249a.
9. απεκριθη δε...του ουνου] εγενετο
(add. δε) φωνη εκ του ουνου προς με
D.
— απεκρ. δε] † add. μοι σ. E. 13. HL.
Syr. Pst. & Hcl. Arm. Zoh. & MSS. Aeth.
| om. ABN. 61. Vulg. Memph. Theb.
Arm. Usc.

2. autem ascendisset Petrus Ierosol. Cl. | 4.
Joppe Cl. | 6. in quod Cl. | 8. introivit Cl. | 9. ne
communis Cl. | 10. omnia rursum Cl. | 11. viri
tres confestim Cl.

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.
a cap. 10:26.

b cap. 10:44.

c cap. 1:5.

σταλμένοι ἀπὸ Καισαρείας πρὸς με. ¹² εἶπεν δὲ
† τὸ πνεῦμα μοι † συνελθεῖν αὐτοῖς μηδὲν † διακρί-
ναντα. ἦλθον δὲ σὺν ἐμοὶ καὶ οἱ ἕξ ἀδελφοὶ οὗτοι,
καὶ εἰσῆλθομεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρός, ¹³ ἀπήγ-
γειλεν † δὲ ἡμῖν πῶς εἶδεν τὸν ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ σταθέντα καὶ εἰπόντα †, Ἀπόστειλον εἰς Ἰόπ-
πην † καὶ μεταπεμψαί Σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον
Πέτρον, ¹⁴ ὃς λαλήσει ῥήματα πρὸς σε ἐν οἷς σω-
θήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου. ¹⁵ ἐν δὲ τῷ ἄρξασθαί
με λαλεῖν ἐπέπεσεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς,
ὥσπερ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ. ¹⁶ ἐμνήσθη δὲ τοῦ
ῥήματος † τοῦ κυρίου, ὡς ἔλεγεν, † Ἰωάννης † μὲν
ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύ-
ματι ἁγίῳ. ¹⁷ εἰ οὖν τὴν ἰσὴν δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς
ὁ θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν, πιστεύσασις ἐπὶ τὸν κύριον
Ἰησοῦν χριστόν, ἐγὼ † τίς ἡμῖν δυνατὸς κωλύσαι τὸν
θεόν; ¹⁸ ἀκούσαντες δὲ ταῦτα ἡσύχασαν, καὶ † ἐδό-
ξασαν † τὸν θεὸν λέγοντες, Ἄρα † καὶ τοῖς ἐθνεσιν ὁ
θεὸς τὴν μετάνοιαν † εἰς ζωὴν ἔδωκεν.

¹² ¹⁹ Μὲν οὖν βαπτισθέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς
γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διήλθον ἕως Φοινίκης καὶ

qua eram, missi a Caesarea ad me. ¹² Dixit autem spiritus
mihī ut irem cum illis nihil
hesitans. Venerunt autem me-
cum et sex fratres isti, et in-
gressi sumus in domum viri.
¹³ Narravit autem nobis quo-
modo vidisset angelum in
domo sua stantem et dicentem
sibi, Mitte in Toppen et accessi
Simonem qui cognominatur
Petrus, ¹⁴ qui loquitur tibi ver-
ba in quibus salvus eris tu et
universa domus tua. ¹⁵ Cum
autem coepissem loqui, decedit
spiritus sanctus super eos sicut
et in nos in initio. ¹⁶ Recor-
datus sum autem verbi domini,
scilicet dicebat, Iohannes quidem
baptizavit aqua, vos autem
baptizabimini spiritu sancto.
¹⁷ Si ergo eandem gratiam dedi-
dit illis deus sicut et nobis qui
credidimus in dominum Iesum
Christum, ego quis eram qui
possem prohibere deum? ¹⁸ His
auditis tacerunt, et glorifica-
verunt deum dicentes, Ergo et
gentibus deus paenitentiam ad
vitam dedit.

¹⁹ Et illi quidem qui dispersi
fuerant a tribulatione quae
facta fuerat sub Stephano per-
ambulaverunt usque Phoenicem

9. εκ δευτερου] ante φωνη BE. Syrr.
Pst.&Hcl. Arm. | post AN. 13. 61.
HL. Vulg. Memph. Theb. (Æth.)
(om. D.)
— ουρανου] add. λεγουσα 13.
— εκαθαρισεν Α. 13. 61*. (H) L. (-θαιρ.
H.) | † καθαρισεν Σ. BNDE. 61².
10. εἰ] om. H.
— ανιστασθῃ ante παλιν ABND. 13.
61. Vulg. Syr.Hcl. Memph. Arm. Æth.
| † post Σ. EHL. (om. παλιν Syr.
Pst. Theb.)
11. ημιν ABND Gr. | † ημην Σ. E. 13s.
61. HL. Vulg. Syrr.Pst.&Hcl. Memph.
Theb. Æth.(erant. d.)
— Καισαριας D.
— με] εμε N*. (corr.)
¹². εἰπεν] -πον 61.
— το πνευμα μοι ABND. 61. Vulg.
Memph. Theb. | † μοι το πν. Σ. E.
13. HL. Syrr.Pst.&Hcl. Arm. Æth.
— μηδεν διακρ.] om. D. Syr.Hcl.
— ελθιναντα ABN*. 13. 61. | -νοντα
N*(E) B(E) T. | † διακρινόμενον Σ. HL.
— εἰ ult.] om. D. Arm.
— οἱ ἕξ οἱ ἀδελφοὶ 61.

13. απηγγειλεν] ανηγγ. BBdly. (ctra, Alf.
Mai. sil. Beh.)
— εἰς ABND. 61. Vulg. Syr.Hcl. Memph.
| † τε Σ. E. 13. HL. Syr.Pst. Arm.
Æth. | om. Theb.
— τον 1°.] om. D.
— ιποντα] † add. αντω Σ. DE. 13. HL.
Vulg. Syrr.Pst.&Hcl. Theb. Arm.
(Æth.) | om. ABN. 61. Memph.
— αποστειλον] πεμψον B.
— Ιοπηνη] † add. ανδρας Σ. E. 13.
HL. Syr.Hcl. | om. ABND. 61. Vulg.
Syr.Pst. Memph. Arm. Æth.
14. λαλησει] -ση Α.
— σωθησῃ] -σει E. 13.
— ὁ om. 61* Scr.
15. λαλει] add. αντοις D.
— επιπεισιν] επισιν D.
— αυτους] αυτος D*.
— ὥσπερ] ὡς D.
16. εμνησθη] -σθημεν Α.
— τον κυριον ABNDE. 13. 61. | *om.
του Σ. HL.
— Ιωαν] praem. ὅτι N*.
— πνευμα τι] πνα D*.
17. εδωκεν] δεδωκεν N.

17. ὁ θεος] om. D.
— εγω] † add. δε Σ. EHL. Syr.Hcl.
Theb. | om. ABND. 13. 61. Vulg.
Syr.Pst. Memph. Arm. Æth.
— τις] om. 61.
— θεον] add. τον μη δουναι αυτοις πνα
αγιον πιστευσασιν επ' αυτω D. (Syr.
Hcl.) (in dominum Iesum Christum.
Syr.Hcl.)*
18. εδοξαν BNDE. 61. Vulg. Syrr.Pst.
&Hcl. Memph. Theb. Æth. (εδωξαν
D*) | † εδοξασιν Σ. AE. 13s. HL.Arm.
— ara AB(sic Alf.)ND. 61. | ara † γε"
Σ. E. 13s. HL. Syr.Hcl.mg. Graece.
— την] om. D.
— εις ζωνην ante εδωκεν ABND. 61. Am.
Fuld. Tol. Demid. | † post Σ. E. 13.
HL. Syrr.Pst.&Hcl. Memph. Theb.
(Arm.) Æth. Platt. (om. Rom.) (dedit
deus ad vitam Vulg. Cl.)
19. επ] απο του D. (om. του D²)
— Στεφανω BN. 61. HL. | Στεφανου
ADE. 13.

13. accersi Cl. | 15. coecidit Cl. | 18. paeniten-
tiam dedit deus ad vitam Cl. | 19. Phoenicem
Cl.

ABNDE.
13. 61.
HL.

Κύπρον καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίους. ²⁰ ἦσαν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες ἔλθοντες εἰς Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν καὶ πρὸς τοὺς Ἕλληνας εὐαγγελιζόμενοι τὸν κύριον Ἰησοῦν. ²¹ καὶ ἦν χεὶρ κυρίου μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς ὁ πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν κύριον. ²² ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὅτι τῆς ἐκκλησίας τῆς οὓσης ἐν Ἱερουσαλὴμ περὶ αὐτῶν, καὶ ἐξάπέστειλαν Βαρνάβαν ἕως Ἀντιοχείας. ²³ ὃς παραγεγόνεμος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τὴν τοῦ θεοῦ ἔχαρι, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προβέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ κυρίῳ. ²⁴ ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης πνεύματος ἁγίου καὶ πίστεως. καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ κυρίῳ. ²⁵ ἐξῆλθεν δὲ εἰς Ταρσὸν ἀναζητῆσαι Σαῦλον, καὶ εὗρών ἤγαγεν εἰς Ἀντιόχειαν. ἐγένετο δὲ αὐτοῖς καὶ ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν, χρηματίσαι τε πρῶτως ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς. ²⁷ Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατήλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντι-

et Cyprum et Antiochiam, nemini loquentes verbum nisi solis Iudeis. ²⁰ Erant autem quidam ex eis viri Cyprii et Cyrenici, qui cum introissent Antiochiam, loquebantur et ad Graecos adnuntiantes dominum Iesum. ²¹ Et erat manus domini cum eis: multus quidem numerus crederentium conversus est ad dominum. ²² Pervenit autem sermo ad aures ecclesiae quae erat Hierosolymis super istis, et miscrunt Barnaban usque Antiochiam: qui cum pervenisset et vidisset gratiam dei, gavisus est, et hortabatur omnes proposito cordis permanere in domino, quia erat vir bonus et plenus spiritu sancto et fide. Et adposita est turba multa domino. ²³ Profectus est autem Tharsum ut quæreretur Saulum; quem cum invenisset, perduxit Antiochiam: et annum totum conversati sunt in ecclesia et docuerunt turbam multam, ita ut cognominarentur primum Antiochie discipuli Christiani. ²⁷ In his autem diebus supervenerunt ab Hierosolymis prophetae Anthi-

19. τον λογον] ante λαλουντες D.

— μονον] μονοις D. Vulg.

— Ιουδαίους] Ιουδαίαι N.

20. ελθοντες ABM^aINDE. 61. LTf. Syr. Hcl. Memph. Theb. Aeth. | † εισελθοντες ̅. 13s. H. Vulg. Syr. Pst. Attm.

— ελαλουν καὶ ABN*. 61. Vulg. | *om. kai ̅. DN^eE. 13s. HL. Syr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. Arm. Eth.

— Ἕλληνας AN^d*. Arm. Aeth. ut vid. (πλειστον τε καὶ ἄλλων ἐπ' Ἀντιοχείας Ἕλληνων. Eus. H.E. ii. 3. (49.) | † Ἑλληνιστας ̅. BD^eE. 13sic. 61. HL. | ευαγγελιστας N*. (Graecis Vulg. ancc. Syr. Pst. & Hcl. Memph.)

— Ἰησουν] add. χριστον D. Aeth. Platt.

21. καὶ ἦν] ἦν δε DGr.

— ὁ πιστ. ABN. 61. | *om. ὁ ̅. DE. 13s. HL. Syr. Pst. & Hcl.

— κυριον] add. Ἰησουν E.

22. τῆς οὓσης BNE. 13. 61. Vulg. Syr. Hcl. | *om. οὓσης ̅. ADHL. Syr. Pst. Memph. Theb. Arm. Eth.

— Ἱεροσολημ ABND. 61 (13 n. l.) | † Ἱεροσολιμοι ̅. EHL. Vulg. || add. τα EG^r.

22. Βαρναβαν] † add. διελθιν ̅. DE.

13. HL. Syr. Hcl. Theb. | om. ABN.

61. Vulg. Syr. Pst. Memph. Arm. Aeth. (post Ant. BB^uly.)

— ἕως] add. τῆς D*.

23. ὃς] add. καὶ DGr.

— χάριν τὴν του ABN. | *om. τὴν ̅. DE. 13. 61. HL. Syr. Pst. & Hcl.

— προσμένειν] add. ἐν B. Memph. Theb.

24. ἦν ἀνὴρ] ἀνὴρ ἦν N.

— τῷ κυρίῳ] om. B*.

25... Αντ. 26. ακουσας δε οτι Σαυλος εστιν εις θαρσον (Ταρσον?) εξηλθεν αναζητων αυτον και ως (om.?) συντυχων παρεκαλεσεν (add. αυτον?) ελθιν εις Αντιοχειαν D. Syr. Hcl. mg.

— εις Ταρσον] † add. ὁ Βαρναβας ̅. E. 13. 61. HL. Syr. Hcl. (πραεμ. Vulg. Cl. Aeth.) | om. ABN. Am.* Fuld.

Syr. Pst. Memph. Theb. Arm.

— αναζητησαι] αναστησαι B*.

26. εὗρων] † add. αυτον ̅. HL. Syr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. Arm. Aeth. (13 n. l.) | om. ABNE. 61.

— ἡγαγεν] † add. αυτον ̅. EHL. Syr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. Aeth.

(13 n. l.) | om. ABN. 61. Vulg. Arm.

26. εγενετο δε αυτοις ad fin. ver.] οἵτινες παραγενομενοι ἐνιαυτον ὅλον συνεχυθησαν ὄχλον ἱκανον. καὶ τότε πρῶτον ἐχρηματισεν ἐν Ἀντιοχείᾳ οἱ μαθηταὶ χριστιανοὶ D*Gr. | contigit vero eis annum totum commiscere ecclesiam et tum primum nuncupati sunt in Antiochia discipulos Christianos d. | οἵτινες παραγ. ἐν. ὄλ. συναναχυθηναὶ τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐδίδαξαν ὄχλον ἱκανόν, χρηματίσαι πρῶτως κ.τ.λ. D². Syr. Hcl. mg. (et txt.) (et annum totum conversati sunt (ibi Cl.) in Ecclesia Vulg.)

— αυτοις ABNE. 13. 61. | † αυτοις ̅. HL.

— καὶ ἐνιαυτ. ABN. 13. Syr. Hcl. | *om. καὶ ̅. E. 61. HL. (Vulg.) Syr. Pst. Memph. Theb. Arm. Aeth.

— ὄχλον] om. E. Theb.

— ἐν τῇ ἐκκλ.] om. ἐν HL.

— πρῶτως BND². | † πρῶτον ̅. AD*E. rel.

19. Antiochiam Cl. | 21. multosque numeros Cl. | 22. usque ad Antiochiam Cl. | 23. omnes in proposito Cl. | 25. autem] add. Barnabas Cl. Am.* | Tarsum Cl. Am.* | 26. sunt ibi Cl.

Vulg. Syr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

ὄχειαν· ²⁸ ἀναστὰς δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἀγαθος, ἐσήμανεν διὰ τοῦ πνεύματος λιμὸν ἰσχυρὰν μέλ-
λειν ἔσσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην, ἥτις ἔγένετο
ἐπὶ Κλαυδίου· ²⁹ τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς ἐνπορεύετο
τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς
κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ³⁰ ὁ καὶ ἐποί-
ησαν ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ
χειρὸς Βαρνάβου καὶ Σαύλου.

XII. III'

13. ¹ Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώ-
δης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαι τινὰς τῶν ἀπὸ
τῆς ἐκκλησίας. ² ἀνείλεν δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν
Ἰωάννου· ³ μαχαίρῃ· ⁴ ἰδὼν δὲ ὅτι ἀρεστοὺν ἔστιν
τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον,
(ἦσαν δὲ ἡμέραι τῶν ἁζύμων), ⁵ ὃν καὶ πιάσας ἔθετο
εἰς φυλακὴν, παραδόντες τέσσαρσιν τετραδίοις στρατι-
ωτῶν φυλάσσειν αὐτὸν, βουλόμενος μετὰ τὸ πάσχα
ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. ⁶ ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο
ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἔκτενως γινομένη ὑπὸ
τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν θεὸν περὶ αὐτοῦ. ⁷ ὅτε δὲ
ἡμέλλεν· ⁸ προάγειν αὐτὸν· ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ

ociam: ²⁸ et surgens unus ex
eis nomine Agathus significabat
per spiritum sanctum magnam
futuram in universo orbis ter-
rarum quae facta est sub Clau-
dio. ²⁹ Discipuli autem, prout
quis volebat, proposuerunt in
ministerium mittere habitanti-
bus in Iudaea fratribus: quod
et fecerunt, mittentes ad seni-
ores per manus Barnabae et
Sauli.

¹ Eodem autem tempore mi-
sit Herodes rex manus ut adli-
geret quosdam de ecclesia.
² Occidit autem Iacobum fratrem
Iohannis gladio. ³ Vident
autem quia placeret Iudaeis,
adposuit apprehendere et Pet-
rum: erant autem dies azymorum:
adposuit autem comprehendere et Pet-
rum: tradens quatuor quaternioni-
bus militum custodire eum,
volens post pascha producere
eum populo. ⁵ Et Petrus quidem
conseruabatur in carcere: oratio
autem fiebat sine intermis-
sione ab ecclesia ad deum pro
eo. ⁶ Cum autem producturus
esset Herodes, in ipsa

26. εν Αντιοχείᾳ] εις Αντιοχείαν Δ.
— χρηστιανοὺς N*. 61.
27. ταῦταις] ταῖς Β.
28. ἀναστὰς δὲ] ἦν δὲ πολλὰ ἀγαλλίασις,
συνεστραμμένων δὲ ἡμῶν εἰς Δ.
— ἐσημάνειν ΔΝΕ. 13. 61. HL. Syrr. Pst.
& Hel. Memph. Theb. | ἐσημάνειν Β.
Vulg. | σημεῖον Δ.
— μεγάλην ΔΒΝΔ*. 61. | † μεγάλην Σ.
D*EHL. (13 n. 1.)
— ἡτις ΔΒΝΔΕ. 13. 61. | † ὅστις Σ.
HL. || † add. καὶ Σ. EHL. Syrr. Pst.
| om. ΔΒΝΔ. 13. 61. Vulg. Syr. Hel.
Memph. Theb. Arm. Æth.
— Κλαυδίου] † add. Καίσαρος Σ. EHL.
Syrr. Pst. & Hel. | om. ΔΒΝΔ. 13. 61.
Vulg. Memph. Theb. Arm. Æth.
29. τῶν δὲ μαθ. καθὼς ἐνπορεύετο τις
(Eus. H.E. ii. 12. (61.)) | οἱ δὲ μαθηταὶ
καθὼς ἐνπορεύοντο Δ.
— ἐνπορεύετο ΔΒΝΕ. 13. H. Eus. H.E. 1
MS. | † ἐνπορεύετο Σ. 61. L. Eus. H.E. ed.
— ὥρισαν Eus. H.E. | -σαν Δ.
30. ὃ οἱ Λ. (ο καὶ ο Ν*. om. δ 29 N*.)
— πρὸς Eus. H.E. | om. Β (Ty. Alf. in
ed.—Sed sil. Bily. Ble. Beh. et habet
Main in uulg. ed.) Memph.

1. ὁ βασιλεὺς ante Ἡρώδης N. 61. Syr.
Hel. Eus. H.E. ii. 9. (56.) Burton |
post ABDE. rel. Eus. edd. quidam
Lucif. 135. | add. qui cognominatus
est Agrippa Syrr. Pst. || Ἡρώδης]
Αγριππας Theb. (et in seqq.)
— τας χεῖρας ante Ἡρ. ὁ βασιλ. Δ. |
Contra, Eus. H.E. Lucif.
— ἐκκλησίας] add. εν τη Ἰουδαίᾳ Δ.
Syr. Hel.* | om. Eus. H.E. Lucif.
2. ἀνείλεν δε Eus. H.E. ii. 9. (56.) Lucif.
135. | καὶ ἀνείλεν Δ. Syrr. Pst. Æth.
— μαχαίρῃ ΔΒ* MaiND*. 13. 61. | † -ρα
Σ. B* D* EHL. Orig. i. 421^b. iii. 719^d.
3. ἰδὼν δε ΔΒΝΕ. 13. 61. Vulg. Memph.
Theb. | † καὶ ἰδὼν Σ. DHL. Syrr.
Pst. & Hel. Æth. Lucif. 135. [Arm.]
— ἐστίν om. N*. (add. c.)
— Ἰουδαίοις] add. ἡ ἐπιχειρήσις εἰς τοὺς
πιστοὺς Δ. Syrr. Hel. mg. | om. Lucif.
— συλλαβεῖν] praem. του Ε.
— ἡμέραι] praem. αἱ ΑΔΕ. 13. 61. |
om. αἱ BNHL. Arm.
4. ὃν καὶ] τουτον Δ. Lucif. 135.
— εἰς φυλακὴν Lucif. | εν φυλακῇ EGr.
— παραδόντες] παραδίδους Δ.
— τέσσαρσι] τετ. II.

4. αὐτον 1°] om. Δ. Vulg. Cl.
— ἀναγαγεῖν Syrr. Hel. mg. Lucif. | ἀγα-
γεῖν Δ. Syrr. Pst. & Hel. tzt.
— τῷ λαῶν (sic) L.
5. φυλακῇ] add. a cohorte regis Syrr. Hel.*
— προσευχὴ δε ad fin. ver. (Lucif. 135.)
πολλὴ δε προσευχὴ ἦν εν ἐκτενείᾳ
(περι αὐτου om.?) ἀπο της ἐκκλησίας
πρὸς τον θεον περι αὐτου Δ.
— ἐκτενως Δ* ut vid. BN. 13. Vulg. e.
(Lucif. 135.) | † ἐκτενως Σ. Δ* Ε. (61.)
HL. (ἐκτενείᾳ 61.)
— γινομένη] γενομένη 61.
— πρὸς τον θεον (Lucif.) | om. Β.
— περι Δ* BNΔ. 13. 61. | † ὑπὲρ Σ.
EHL. (? ὑπ vel επ Δ*.)
6. ημελλεν BNE. 13. 61. L. | † ημελλεν
Σ. ADHL
— προαγ. αὐτον αὐτον Δ(Β)N(Δ)DE. 13. 61.
| † post Σ. HL. || προαγειν DEHL.
| προαγαγειν Δ. 61. | προαγαγειν
Β. 13. | προαγαγειν N.
— ὁ 1°] om. Δ.

23. universum orbem Δ* ** | 29. proposue-
runt singuli Cl.
2. ut apprehenderet Cl. | 4. tradensque
Am. ** | custodiendum Cl. (om. cum.)

ABNDE.
13. 61.
HL.

ἐκείνη ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξύ δύο στρατι-
ωτῶν δεδεμένος ἀλύσειν δυσίν, φύλακές τε πρὸ τῆς
θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν. καὶ ἰδοὺ ἄγγελος
κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι.
πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγειρεν αὐτὸν
λέγων, Ἀνάστα ἐν τάχει. καὶ ἐξέπεσαν αὐτοῦ αἱ
ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. ⁸ εἶπεν δὲ ὁ ἄγγελος πρὸς
αὐτόν, Ζῶσαι καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου.
ἐποίησεν δὲ οὕτως. καὶ λέγει αὐτῷ, Περιβαλὼν τὸ
ἱμάτιόν σου, καὶ ἀκολουθεῖ μοι. ⁹ καὶ ἐξελθὼν ἠκο-
λουθεῖ[†] καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθὲς ἐστὶν τὸ γινόμενον
διὰ τοῦ ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν. ¹⁰ διε-
λθόντες δὲ πρῶτην φυλακὴν καὶ δευτέραν ἦλθαν ἐπὶ
τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν,
ἣτις αὐτομάτῃ ἡνοίγη αὐτοῖς, καὶ ἐξελθόντες προ-
ῆλθον ῥύμην μίαν, καὶ εὐθὺς ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ'
αὐτοῦ. ¹¹ καὶ ὁ Πέτρος ἐν ἑαυτῷ γενόμενος εἶπεν,
Νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλεν κύριος τὸν ἄγγελον
αὐτοῦ καὶ ἐξείλατό[†] με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου καὶ
πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.
¹² συνιδὼν τε ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τῆς Μαρίας
τῆς μητρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐπικαλουμένου Μάρκου, οὗ
ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχόμενοι.

nocte erat Petrus dormiens inter duos milites vinctus catenis duabus, et custodes ante ostium custodiebant carcerem. Et ecce angelus domini adstetit, et lumen refulsit in habitaculo, percussitque latere Petri suscitavit eum dicens, Surge velociter. Et ceciderunt catenae de manibus eius. Dixit autem angelus ad eum, Praecingere et calcia te galliculas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi, Circumda tibi vestimentum tuum et sequere me. Et exiens sequebatur eum, et nesciebat quia verum est quod fiebat per angelum, aestimabat autem se visum videre. Transeunt autem primam et secundam custodiam venerunt ad portam ferream quae ducit ad civitatem; quae ultro aperta est eis, et exeuntes processerunt vicum unum, et continuo discessit angelus ab eo. Et Petrus ad se reversus dixit, Nunc scio vere quia misit dominus angelum suum et eripuit me de manu Herodis et de omni expectatione plebis Iudaeorum. Consideransque venit ad domum Mariae matris Iohannis qui cognominatus est Marcus, ubi erant multi congregati et

6. κοιμώμενος] κοιμουμενος D*.
— τε (Lucif. 136.) | δε D. e. Memph.
— προ της θυρας Lucif. | προς τη θυρα Δ.
7. ἐπιστη] add. τη Πιερρω D. Syr.Hcl.*
Theb. Æth. | om. Lucif. 136.
— ἐλαμψεν εν] ἐπλάμψεν D. | splen-
duit ab eo Syr.Hcl.mg.
— πατάξας] νηξας D.
— ἐξεπεσαν ABND. 61. | †-πον 5. 13s.
HL.
— αυτον] post χειρων D. Syrr.Pst.&Hcl.
Arm. Lucif. 136.
8. ειπεν δε BDEH. Vulg. Syr.Hcl. Theb.
| † ειπ. τε 5. ABN. 13s. 61. L. Syr.Pst.
Arm. Æth. [Memph.]
— ο αγγελος] post προς αυτον L Syr.
Pst. Æth.
— ζωσαι ABND. 13. 61. | † περιζωσαι
5. EHL.
— υποδυσαι B*RL.
— δε 2^ο] τε E.
— ούτως] ούτος sic 61.
9. ηκολουθει] † add. αυτη 5. N*EHL.
Vulg. (et Am.) Syrr.Pst.&Hcl. Memph.

- Theb. Æth. | om. ABN*D. 13. 61.
Fuld. Tol. Arm.
9. γινόμενον] γεν. 61. LTf.
— εια BNDE. 13. 61. L. Vulg. Syrr.Pst.
&Hcl.tat. Memph. | υπο AH. Syr.Hcl.
mg. Arm. [Theb.]
— εδοκει δε] εδοκει γαρ D. Syr.Pst. Arm.
(om. δε N*, corr. 4)
10. δε] om. 61.
— φυλακην] post και δευτεραν D.
— ηλθαν ABN. 13. | †-θον 5. DE. 61. HL.
— την φερουσαν εις την πολιν] om. L.
Syr.Pst.
— εις] επι 13. 61.
— ηνοιγη AB(N)(D.) 13. 61. (ηνυγη
NB*D.) | † ηνοιχη 5. EHL.
— ἐλθόντες] add. κατεβησαν τον 5
βαθμος και D. | om. Lucif. 136.
— προηλθον] προσηλθαν D(L). (-θον L.)
— απεστη] απηλθεν A.
11. εν αυτη ante γενομενος A(B)ND.
13. 61. Vulg. Æth. Lucif. 136. (αυτη
BBeh. & *Mai) | † post 5. EHL. Syr.
Hcl. Memph. Theb. Arm. [Syr.Pst.]

11. αληθως] post οτι DE. Lucif.
— κυριος] praem. ο B.
— εξελατο ABNDE. 13. 61. HL |
‡ -λετο 5.
— και 3^ο] add. εκ E. Vulg. Lucif. | om.
Petr. Alex. Routh. iv. 42.
— προδοκας H.
— του λαου Petr. Alex. Lucif. | om. A.
Syr.Pst.
12. συνιδων τε BNEHL. Vulg. Syrr.Pst.
&Hcl. Arm. | συνιδ. δε A. 13. 61.
Memph. Theb. | και συνιδ. D. [Æth.]
— της Μαρίας ABND. 61. | *om. της
5. E. 13utvid.HL.
13. κρουσαντες] κρουσαντες D. 61*.
— αυτον ABND. 13. 61. Lsic. Vulg.
Syr.Pst. Memph. Theb. Arm. Æth. |
‡ του Πιερρον 5. EHL. Syr.Hcl.
— πυλωνος] εξω D* Wetst. (? Scr.) foris d.
— προσηλθεν] προσηλθε B* N.
— υπακουσαι] | post ονοματι Ροδη D.

7. excitavit Cl. | 8. caligas Cl. | 9. existima-
bat Cl.

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

¹³ κρούσαντος δὲ τὸ αὐτοῦ τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος προσῆλθεν παιδίσκῃ ὑπακούσαι, ὀνόματι Ῥόδη· ¹⁴ καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τῆς χαρᾶς οὐκ ἠνοιξεν τὸν πυλῶνα, εἰσδραμούσα δὲ ἀπήγγειλεν ἑστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶνος. ¹⁵ οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπαν, Μαίρη· ἡ δὲ δι᾽ οὐκ ἐπιστήσαντο αὐτὴν· οἱ δὲ ἔλεγον, Ὁ ἄγγελος ἐστὶν αὐτοῦ. ¹⁶ οὗ δὲ Πέτρος ἐπέμενε κρούων· ἀνοίξαντες δὲ εἶδαν αὐτὸν καὶ ἐξέστησαν. ¹⁷ κατασείσας δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγᾶν, διηγῆσατο [αὐτοῖς] πῶς ὁ κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς· εἶπεν τε, Ἀπαγγείλατε Ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα. καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον. ¹⁸ γενομένης δὲ ἡμέρας, ἦν τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς στρατιώταις, τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγένετο. ¹⁹ Ἡρώδης δὲ ἐπιζητήσας αὐτὸν καὶ μὴ εὗρὼν ἀνακρίνας τοὺς φύλακας ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι, καὶ κατελθὼν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς Κα이사ρείαν διέτριβεν. ²⁰ ἦν δὲ θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ Σιδωνίοις· ὁμοθυμαδὸν δὲ παρήσαν πρὸς αὐτόν, καὶ πείσαντες Βλάστον τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως ἡτοῦντο εἰρήνην, διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς. ²¹ τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ ὁ Ἡρώδης ἐνδυσάμενος ἐσθήτα βασιλικὴν [καὶ] καθί-

orantes. ¹³ Pulsante autem eo ostium ianuæ processit puella ad audiendum, nomine Rhodæ, ¹⁴ et ut cognovit vocem Petri, præ gaudio non aperuit ianuam, sed inter currens nuntiavit stare Petrum ante ianuam. ¹⁵ At illi dixerunt ad eam, Insanis. Illa autem confirmabat sic se habere. Illi vero dicebant, Angelus eius est. ¹⁶ Petrus autem perseverabat pulsans. Cum autem aperuissent, viderunt eum et obstipuērunt. ¹⁷ Annuens autem cis manu ut tacerent, narravit quomodo dominus eduxisset eum de carcere, dixitque, Nuntiate Iacobo et fratribus hæc. Egressus abiit in alium locum. ¹⁸ Facta autem die erat non parva turbatio inter milites, quidam de Petro factum esset. ¹⁹ Herodes autem cum requisisset eum et non invenisset, inquisitione facta de custodibus fuisse eos ducti, descendensque a Iudea in Casarea ibi commoratus est. ²⁰ Erat autem iratus Tyriis et Sidoniis: at illi unanimes venerunt ad eum, et persuasus Blasto qui erat super cubiculum regis postulabant pacem, eo quod aleretur regiones eorum ab illo. ²¹ Statuto die Herodes vestitus est veste regia

(non E.) | ὑπακουoυσα Ν*. (corr.)*
| (Ῥωδῇ E, Memph. Theb.)
14. ηνοιξεν (ηνυξ. ND.) | add. αυτην E.
Syr. Pst. & Hcl.*
— τον πυλωνα] την θυραν E. || add.
και D*.
— τον ult. Orig. iii. 608^d. | om. D.
15. οἱ δε προς αυτην ειπ. | ο δε ελεγον
αυτη D*. (οἱ δε προς αυτην D²)
| οἱ δε ειπον προς αυτην 13.
— ειπαν ABN. 61. | † ειπον Ξ. E.
(13.) HL. (om. D²)
— οἱ δε ABNDE. 61 sic L. | † οἱ δ' Ξ. 13s. Hs.
— ελεγον AND Gr. E. 13s. 61. HL. Vulg.
Orig. iii. 608^d. | ειπαν B. dixerunt d.
|| add. προς αυτην D. Syr. Pst. Memph.
Theb. non habent rel. et m. || add.
postea Τυχων D.
— ο αγγ. | om. ὁ Ν*. (corr.)*
— εστιν ante αυτου ABN*. | † post Ξ.
N^o DE. 13. 61. HL. Vulg. m. Syr. Hcl.
Arm. Orig. iii. 608^d. Eus. in Ps. 204^e.
[Syr. Pst.]
16. Ηερος] om. D.

16. ανοιξαντες δε ειδ.] εξανοιξαντες δε και
ιδοντες D*. (ανοιξ. δε και ιδοντες D²)
— ειδαν AB. | † ειδον Ξ. NE. rel.
— και] om. D².
17. κατασεισας δε αυτοις] κατασεισαντος
δε αυτου A.
— σιγαν] ινα σιγωωσιν D*. || add. εισηλ-
θεν και D. Syr. Pst. & Hcl.*
— διηγ. αυτοις BDEHL. Syr. Pst. & Hcl.*
Memph. Theb. Æth. | om. αυτοις
AN. 13. 61. Vulg. Arm.
— ὁ κυριος] post αυτου A.
— αυτον] post εξηγαγεν 13. 61. Vulg.
— ειπεν τε ABNE. 61. Vulg. Syr. Pst.
Theb. Æth. | † ειπεν δε Ξ. D. 13. HL.
Syr. Hcl. Memph.
18. ουκ ολιγος Petr. Alex. Routh. iv. 42.
| om. D. Lucif. 136. (ουχ AN.)
19. δε Petr. Alex. Lucif. 136. | τε A. Æth.
— απαχθησιν Petr. Alex. Lucif. |
αποκατανθησιν D* Gr. Arm.
— Καισαρειαν] † praem. την Ξ. HL.
| om. ABNDE. 13. 61.
— διετριβεν] —ψεν A. Memph. Theb. Lucif.

20. δε 1°. Lucif. 136. | γαρ D. Æth.
|| † add. ὁ Ἡρωδης Ξ. (E) HL. Syr. Hcl.
Arm. (om. ὁ E.) om. ABND. 13.
61. Vulg. Syr. Pst. Memph. Theb.
Æth.
— θυμομαχων E.
— ὁμοθυμαδον δε παρησαν προς αυτον
(Lucif. 136.) | οἱ δε ὁμοθυμαδον εἰς
αμφοτερων των πολιων παρησαν προς
τον βασιλεα D. (Syr. Hcl. m.) | (δε supra
H.)
— τον βασιλεως Lucif. | αυτου D. om. d.
— ηγουντο Lucif. | ηγησαντο A. Theb.
— αυτων την χωραν] τας χωρας αυτων
D. Vulg. Lucif. | αυτων την πολιν
E. 13.
— απο] εκ D. (ab illo Vulg.)
21. ὁ] om. B.
— και καθ. ADE. 13. HL. Syr. Pst. & Hcl.
Memph. Theb. Arm. Æth. | om. και
BN. 61. Vulg. Lucif. 136.

13. Rhode Cl. | 15. illi autem Cl. | 18. factum
esset de Petro Cl. | 21. statuto autem die Cl. |
vestitus veste regia sedit pro Cl.

ABN[C]DE.
13. 61.
HL.

σας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐδημηγόρει πρὸς αὐτούς. ²² ὁ δὲ δῆμος ἐπεφώνει, Θεοῦ φωνὴ καὶ οὐκ ἀνθρώπου. ²³ παραχρῆμα δὲ ἐπάταξεν αὐτὸν ἄγγελος κυρίου ἀνθ' ὧν οὐκ ἔδωκεν τὴν δόξαν τῷ θεῷ, καὶ γενόμενος σκωληκόβρωτος ἐξέψυξεν.

14 ²⁴ Ὁ δὲ λόγος τοῦ θεοῦ ἠΐξανεν καὶ ἐπληθύνετο.

²⁵ Βαρνάβας δὲ καὶ Σαῦλος ὑπέστρεψαν ἐξ Ἱερουσαλὴμ, πληρώσαντες τὴν διακονίαν, συμπαραλαβόντες [†] Ἰωάννην ^ο τὸν ἐπικληθέντα Μάρκον.

seditque pro tribunali, et conationabatur ad eos: ²² populus autem clamabat, Dei voces et non hominis. ²³ Conestitit autem ei percussit cum angelus domini, eo quod non dedisset honorem deo, et consumtus a veribus expiravit. ²⁴ Verbum autem domini crescebat et multiplicabatur. ²⁵ Barnabas autem et Saulus reversi sunt ab Hierosolymis expleto ministerio, adsumto Iohanne qui cognominatus est Marcus.

XIII. 10'

¹ Ἦσαν δὲ [†] ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὖσαν ἐκκλησίαν προφῆται καὶ διδάσκαλοι, ὃ τε Βαρνάβας καὶ Συμεὼν ὁ καλούμενος Νίγερ, καὶ Λούκιος ὁ Κυρηναῖος [§] Μαναήν τε Ἡρώδου τοῦ τετράρχου σύντροφος, καὶ Σαῦλος. ² λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ κυρίῳ καὶ νηστευόντων, εἶπεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, Ἀφορίσατε δὴ μοι τὸν [†] Βαρνάβαν καὶ [†] Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς. ³ τότε νηστεύσαντες καὶ προσεξάμενοι καὶ ἐπιθέντες τὰς χεῖρας αὐτοῖς ἀπέλυσαν. ⁴ [†] αὐτοὶ ^ο μὲν οὖν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ [†] τοῦ

¹ Erant autem in ecclesia quae erat Antiochia prophetae et doctores, in quibus Barnabas et Simeon qui vocabatur Niger, et Lucius Cyrenensis et Manan qui erat Herodis tetrarchae contactus et Saulus. ² Ministrantibus autem illis domino et ieiunantibus dixit spiritus sanctus, Segregate mihi Barnaban et Saulum in opus quod adsumsi eos. ³ Tunc ieiunantes et orantes inponentesque eis manus dimiserunt illos. ⁴ Etsi ipsi quidem missi ab spiritu

§ C

22. ab init.] praem. καταλαγαντος δὲ αὐτοὺς τοῖς Τυριοῖς D. (Syr.Hcl.* "iis.") | om. Lucif. 136.
— θεοῦ] post φωνῇ HL.
— φωνῇ] φωνῇ D*, Vulg. Syr.Pst. Lucif.
— ἀνθρώπου] -πων N*. (corr*)
23. αὐτον ante ἐπάταξεν D. | Contra, Lucif.
— τὴν δόξαν ABN. 13. 61. | om. τὴν DEHL.
— γενομενος σκωληκόβρωτος Lucif. | καταβας απο του βηματος γενομενος σκωλ. (κωλ.*) εἰς ζων καὶ οὗτος D.
24. θεου ANDE. rel. Syrr.Pst. & Hcl. Memph. Theb. Arm. | κυριον B. Vulg.
— ἠΐξανεν] ἠΐξανει A. | εἰς αὐτὸν D*.
25. Σαυλος] ἡδ, qui vocatus est Paulus Syr.Hcl.*
— ὑπέστρεψαν] ἀπεστρεψεν D*.
— εἰς Ἱερ. A. 13sic. Syrr.Pst.&Hcl.txt. Memph. Theb. Arm. | απο Ἱερ. DE, Vulg. | εἰς Ἱερ. BN. 61. HL. Syr.Hcl.mg. Aeth. || add. εἰς Ἀντιοχείαν E. Syr.Pst. Theb.
— Ἰωαν.] † praem. καὶ C. D²E. 61. HL. Syr.Hcl. Memph. Aeth. (13 n.l.)

| om. καὶ ABND*. Vulg. Syr.Pst. Theb. | τον Ιωαν. D*.
25. ἐπικληθέντα] επικαλουμενον AN. 13. 61.
1. ἦσαν δὲ] † add. τινες C. E. 13. ILL. Syr.Hcl. Arm. | om. ABND. 61. Vulg. Syr.Pst. Memph. Theb. Aeth.
— ὁ τε] εν οἷς D*, Vulg. | add. ην καὶ D² Gr.
— Συμεων Bbtl.? (Συμεων Alf. disert).
— καλουμενος] επικαλουμενος D.
— ὁ Κυρ.] om. ὁ D.
— τον τετρ.] καὶ τετραρ. D*. | του τετραρχου N*.
2. λειτουργούντων C sic.
— δὲ] τε 13. Syr.Pst. Aeth.
— εἰπεν] add. αὐτοῖς E. Vulg. Cl. Syrr. Pst.&Hcl. Aeth. | om. Αμ. Fuld. m. Lucif. 209.
— τον Βαρναβαν ABNCDEHL. Arm. vv. ut vid. | τον † τε Βαρναβ. C. 13s. 61.
— Σαυλον] † praem. τον C. N*HL. | om. ABNCDE. 13. 61**.
3. προσεξάμενοι] add. παντες D. | Contra, Lucif. 209.
— τας χεῖρας] post αὐτοῖς E. Vulg. Syr.Pst.

3. ἀπελυσαν] om. D. || add. αὐτοὺς E. Syrr.Pst.&Hcl. Memph. Theb. Lucif.
4. αὐτοῖς ABN. 61. Vulg. d.e. Syrr.Pst.&Hcl. (n.l. C. 13.) | † οὗτοι C. EGGr.HL. Memph. Lucif. 209. | οἱ DGr. Arm.
— οὖν] om. 61 sic.
— ἐκπεψαντες BBeh. | ἐκπεψεντες 61.
— του ἁγιου πνευματος ABNC²D. 13. 61. Lucif. 209. [C* in his lincis n.l.] | του πνευματος ἁγιου D*. | † του πν. του ἁγιου C. EHL. Vulg. [a sanctis; Theb.
— κατηλθον Lucif. | απηλθον Δ. | καταβαντες δε DGr.
— Σελευκειαν] † praem. την C. E. 13s. HL. | om. ABNC²D. 61. (C* n.l.)
— τε ABNC²Hcl. sic. Vulg. Syrr.Pst.&Hcl. txt. Memph. Arm. Aeth. (13 n.l.) | om. D. | δε 61. LTy. d. Syr.Hcl.mg. Theb.
— Κυπρον] † praem. την C. EHL. | om. ABNC²D. 13. 61.
5. καὶ γενομενοι Lucif. 209. | γενομενοι δε DGr.

22. acclamabat Cl.
1. Simon Cl. | 2. dixit illis Cl. | Saulum et Barnabam Cl. | ad quod Cl.

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

ἁγίου πνεύματος," κατήλθον εἰς[†] Σελεύκειαν, ἐκεῖθεν
τε ἀπέπλευσαν εἰς[†] Κύπρον. ⁵ καὶ γενόμενοι ἐν
Σαλαμῖνι κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς
συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ [†]Ἰωάννην⁵ ὑπ-
ηρέτην. ⁶ διελθόντες δὲ ὅλην⁶ τὴν νῆσον ἄχρι Πάφου,
εὐδρόν⁶ ἄνδρα⁶ τινα μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαίου,
ὃ ὄνομα Βαριῆσουδς, ⁷ ὃς ἦν σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ
Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ. οὗτος προσκαλεσάμενος
Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον ἐπέζητησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον
τοῦ θεοῦ. ⁸ ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς Ἐλύμας ὁ μάγος,
(οὕτως γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ), ζητῶν
διαστρέψαι τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως. ⁹ Σαῦ-
λος δέ, ὁ καὶ Παῦλος, πλησθεὶς πνεύματος ἁγίου[†]
ἀτενίσας εἰς αὐτὸν ¹⁰ εἶπεν, Ὁ πλήρης παντὸς δόλου
καὶ πάσης ῥαδιουργίας, νιὲ διαβόλου, ἐχθρὲ πάσης
δικαιοσύνης, οὐκ παύσῃ διαστρέφω τὰς ὁδοὺς κυρίου
τὰς εὐθείας; ¹¹ καὶ νῦν ἰδοὺ χεὶρ[†] κυρίου ἐπὶ σέ, καὶ
ἔσῃ τυφλὸς μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ.
παραχρήμα δὲ ἔπεισεν[†] ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς καὶ σκό-
τος, καὶ περιάγων ἐξίτηι χειραγωγούς. ¹² τότε

sancto abierunt Seleuciam, et
inde navigaverunt Cyprus,
et cum venissent Salamina,
praedicabant verbum dei in
synagogis Iudaeorum: habebant
autem et Iohannem in ministerio.
Et cum perambulasset universam insulam
usque Paphum, invenerunt vi-
rum quendam magum pseudo-
prophetam Iudaeum, cui nomen
erat Bariesus, qui erat cum
proconsule Sergio Paulo,
viro prudente. Ille accessit
Barnaba et Paulo desiderabat
audire verbum domini: resistebat
autem illis Elymas magus, sic enim
interpretatur nomen eius, quaterens
proconsulem a fide. Saulus
autem, qui et Paulus, repletus
spiritu sancto intuens in eum
dixit, O plene omni dolo et
omni fallacia, filius diaboli,
inimice omnis iustitiae, non
desinis subvertere vias domini
rectas? Et nunc ecce manus
domini super te, et eris caecus
non videns solem usque ad
tempus. Et confestim cecidit
in eum caligo et tenebrae, et
circueis quaecebat qui ei ma-
num daret. Tunc proconsul

5. εν] εις N*. (corr.)

— Σαλαμιν] Σαλαμιν ANE. 61. L. |
τη Σαλαμιν D.

— κατηγγελλον Lucif. | κατηγγελαν
DGr. | κατηγγελλον 61. H sic. (Tf. in
coll. L Tf. in ed. N. Ti. 1859.)

— θεου κυριου D. Syr. Pst. Lucif. (non
Syr. Hcl. Memph.)

— ειχον δε Lucif. | εχοντες μεθ' εαυτων
E. | ειχον τε 61. [Arm.]

— υπηρετην Eus. H.E. vii. 25. (354.)
e Dion. Alex. Lucif. | υπηριτυντα
αυτου D. Syr. Hcl. mg. | εις διακουαν δε

6. διελθοντες δε] καὶ διαπεριελθοντων? δε
αυτων D*. | διελθοντων δε αυτων D².

— ὅλην την νησον ABNCDE. (13 e
spatio) 61. Vulg. Syrr. Pst. & Hcl.
Memph. Arm. Æth. Lucif. 209. |

*om. ὅλην σ. HL. Theb.

— εἶπον] εἶραν A. | ἤρουν E. || add.
εκει C. Arm. | om. Lucif.

— ἀνδρα τινα ABNC D. 13. 61. Vulg.
Syr. Pst. & Hcl. (Memph.) (Theb.)
Arm. | τινα ανδρα E. Lucif. | *om.

ανδρα σ. HL. || (om. μαγον Lucif.)

— ὃ ονομα Lucif. | ονοματι καλουμενον D.
— Βαριησουδς BCE. 13. Theb. | Βαρι-

σουν AD². 61. HL. Syr. Hcl. mg.
Graece Βαριεσουν Memph. | Βαριησουν
N. Vulg. Syr. Hcl. | Βαριησουαν D* ut
vid. (Barselumo Syr. Pst. Bariesius
Arm. Tariosae Æth. Bariesulan Lucif.
209. 210. 211 bis.) || add. ὁ μεθερμη-
νυεται Ελυμας E. Cod. Bed. quod
interpretatur Paratus Lucif. 209.

7. προσκαλεσάμενος] συγκαλεσάμενος D.
— ἐπιζητησεν] ἐπιζητησαν C in ed.
Tisch. | καὶ ἐζητησεν D. (om. καὶ D²) |
et quaeires voluit d.

8. Ελυμας] Ετοιμας D*. Etoemas d.
Etoemus Lucif. 209.

— μαγος] μεγας L. magnus Lucif.

— οὕτως] οὕτε 61.

— μεθερμηνυεται] ἐρμηνυεται E. |
μερμηνυεται 61.

— ην.] add. επιδη ηδιστα ηκουεν αυτων
D*. Syr. Hcl. | add. οτι ηδεις αυτων
ηκουεν E. (Cod. Bed.) [non habet Lucif.

9. πληθεις D. | πλησθεις 61 Ser.

— ατενισας] † praem. καὶ σ. DEH.
Syr. Pst. & Hcl. Arm. Æth. | om.

ABNC. 13. 61. L. Vulg. | om.
Theb. Lucif. 210. (om. etiam ar. εις
αντ. Memph.)

10. πασης 1°. Orig. ii. 117⁴. | om. D*.
Arm. Orig. Int. ii. 280^c. Lucif. 210. 211.

— νις] νιος D*.

— εκθρε D. | εχρε A.

— πανση] πανει 13.

— κυριου] praem. του BN*. | om. AN^c
DE rel. Orig. ii. 117⁴. iv. 119^c.

— ευθειας] praem. ουσας D*. | om. Orig.
iv. Lucif. 210.

11. χιμρ] praem. η D*.

— κυριου] † praem. του σ. | om. ABNC
DE. 13. 61. HL.

— αχρι Orig. ii. 117⁴. | εως D.

— παραχηρμα δε ABE. 13s. HL. Syr.
Hcl. Theb. Arm. | παρηρ. τε NC.

61. Vulg. Syr. Pst. Memph. Æth.
Lucif. 210. | καὶ ευθιος D.

— επεισεν ABBTh. Btc. Alf. dis. ND. 61. |
‡ επεισεν σ. B Mai CE. 13s. HL.

— επ' αυτον Lucif. [om. B. (? om. επ' A^c.)
12. τοτε ιδων] ιδων δε D. (Syr. Pst.)
(Æth.) Lucif. 210.

5. Salaminum Cf. | 6. quendam virum Cf. |
7. accessit Am. ** | Saulo Cf. | del Cf. | 8. pro-
consulo Am. | 10. filii Cf. Am. | omni Am. *

ABNCDE.
13. 61.
HL.

ιδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονός ἐπίστευσεν ἡ ἐκπληττό-
μενος" ἐπὶ τῇ διδασκίᾳ τοῦ κυρίου.

15. ¹³ Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ περὶ ἡ
Παῦλον ἦλθον εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας. ἡ Ἰωάννης"
δὲ ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν ὑπέστρεψεν εἰς Ἱερο-
σόλυμα. ¹⁴ αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ τῆς Πέργης
παρεγένοντο εἰς Ἀντιόχειαν ἡ τὴν Πισιδίαν", καὶ
ἡ ἐλθόντες" εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββά-
των ἐκάθισαν. ¹⁵ μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου
καὶ τῶν προφητῶν ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυνάγωγοι πρὸς
αὐτοὺς λέγοντες, ἡ Ἄνδρες ἀδελφοί, εἰ ἡ τίς" ἐστὶν
ἡ ἐν ὑμῖν λόγος" παρακλίσεως πρὸς τὸν λαόν, λέγετε.
¹⁶ ἀναστὰς δὲ Παῦλος καὶ κατασείσας τῇ χειρὶ εἶπεν,
ἡ Ἄνδρες Ἰσραηλίται, καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν θεόν,
ἀκούσατε. ¹⁷ ὁ θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου Ἰσραὴλ ἐξελέ-
ξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ τὸν λαὸν ὕψωσεν ἐν
τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ ἡ Αἰγύπτου", καὶ μετὰ βραχίονος
ὕψηλου ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς. ¹⁸ καὶ ὡς ἡ τεσ-
σερακονταετῇ" χρόνον ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ
ἐρήμῳ, ¹⁹ καὶ καθελὼν ἔθνη ἑπτὰ ἐν γῇ Χαναὰν
ἡ κατεκληρονόμησεν" ἡ τὴν γῆν αὐτῶν ²⁰ ὡς ἡ ἔτεσιν

cum vidisset factum, credidit, admirans super doctrinam domini. ¹³ Et cum a Phao navigassent Paulus et qui cum eo, venerunt Pergem Pamphiliæ: Iohannes autem discedens ab eis reversus est Hierosolymam. ¹⁴ Illi vero pertranseuntes Pergem venerunt Anthiochiam Pisiðia, et ingressi synagogam die sabbatorum sederunt. ¹⁵ Post lectionem autem legis et prophetarum miserunt principes synagogæ ad eos dicentes, Viri fratres, si quis est in vobis sermo exhortationis ad plebem, dicite. ¹⁶ Surgens autem Paulus et manu silentium indicans ait, Viri Israelitæ et qui timetis deum, audite. ¹⁷ Deus plebis Israel elegit patres nostros, et plebem exaltavit, cum essent incolæ in terra Aegypti, et in brachio extenso eduxit eos ex ea, ¹⁸ et per quadraginta annorum temporis mores eorum sustinuit in deserto, ¹⁹ et destruens gentes septem in terra Chanaan sorte distribuit eis terram eorum, ²⁰ quasi post quadring-

14. ἐισελθόντες

K'

13. ἐτροποφόρη-
σιν

12. γεγονός] add. εθανυσεν και DE. | om. Lucif.
— ἐπίστευσεν] add. τῷ θεῷ D. | om. Lucif.
— ἐκπληττομένης B. 13. | ἡ ἐκπληττομ. ὧ. ANCDE. 61. HL. (ante ἐπίστευσεν A. Syr. Pst. Æth.)
— κυρίου Lucif. | θεοῦ C.
13. ἀναχθέντες B* RL. Alf.
— Παῦλον] † præm. τον ὧ. HL. | om. ABNCDE. 13. 61. Dion. Alex. ap. Eus. H. E. vii. 25. (354.) | (Paulus autem et Barnabas Syr. Pst.)
— δε 2^ο. Dion. Alex. | om. H*. (in marg.) Arm.
— ἀποχωρήσας] αναχωρήσας E.
— απ'] εἰ 13.
— ὑπέστρεψεν] -ψαν N*. (corr. c)
14. αὐτοὶ δὲ] Παῦλος δε και Βαρναβας E.
— παρεγένοντο] ἐγενοντο A.
— τὴν Πισιδίαν ABNC. Tol. ut vid. | ἡ τῆς Πισιδίας ὧ. DE. rel. Vulg. Syr. Pst. & Hel. Arm.
— ἐλθόντες BN* C. 61. Memph. | ἡ ἐισελθόντες ὧ. AN* DE. 13. HL. Vulg. Syr. Pst. & Hel. Theb. Arm. Æth.

14. τῇ ἡμέρᾳ των σαββατων] τη (την D*) ἡμέτερᾳ τῷ σαββατῷ D.
— ἐκάθισαν 61.
15. εἰ τις ABNCDE*. 13. 61. Vulg. Syr. Pst. Memph. | *om. τις ὧ. D* EHL. Syr. Hel. Theb. Arm. Æth.
— ἐν ὑμῖν λόγος ABNC. 13. 61. Vulg. Syr. Pst. & Hel. Theb. Arm. (Æth.) | ὑμῖν λόγος H. | ἡ λόγος ἐν ὑμῖν ὧ. EL. | λόγος (-γος*) σοφίας ἐν ὑμῖν D (seq. παρακλίσεως) | verbum consolationis est inter vos; Memph.
16. Παῦλος] præm. ὁ D.
— οἱ] add. ἐν ὑμῖν H. (vid. ver. 26.)
17. τούτου] του B.
— Ἰσραὴλ ABNCDE. 13. 61. Vulg. Memph. Theb. Arm. Æth. | om. EHL. Syr. Pst. & Hel.
— και 1^ο.] δια D*.
— γῆ] præm. τῇ D*.
— Αἰγύπτου ABNC. 13. 61. Vulg. | ἡ -τῷ ὧ. CDEHL.
18. ὡς] om. DE. Vulg. Syr. Pst. Memph. Theb.
— τεσερακονταετῇ ABNC. (-ετην C*)

- | ἡ τεσσαρακονταετῇ ὧ. E. 13s. 61 sic. HL. | ετη ῥ D.
18. χρονον] om. D. Syr. Pst. (χρονων 61.)
— ἐτροποφόρησεν BNC* D. 61. HL. Vulg. Syr. Hel. mg. Graecè. | ἐτροποφορησεν AC* E. 13. d. e. Syr. Pst. & Hel. txt. Memph. Theb. Arm. Æth.
19. και καθελ.] om. και B. 61. Theb.
— ἑπτα] post ἐν γῇ Χανααν E.
— ἐν γῇ Χαν.] om. 13. (γγ] τῇ H.) || Χανααν D.
— κατεκληρονομησεν ABNCDE. 13. 61. HL. | ἡ κατεκληροδοτησεν ὧ. || † add. αυτοις ὧ. ACD* EHL. Vulg. Syr. Pst. & Hel. Arm. | om. BND*. 13. 61. Memph. Theb.
— αυτων] των αλλοφυλων D*. Syr. Hel.*
20. ὡς ετεσιν τετρακοσίοις και πεντηκοιτα ante και μετα ταυτα ABNC. 13 sic. 61. (Vulg.) (Memph.) Arm.

13. co] add. erant Cl. Am. mg. | 17. excelsio Cl.

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

τετρακοσίοις καὶ πενήκοντα· καὶ μετὰ ταῦτα" ἔδωκεν
κριτὰς ἕως Σαμουὴλ[†] προφήτου·²¹ κακείθεν ἤτησαν-
το βασιλέα, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς τὸν Σαουλ υἱὸν
Κεὶς", ἄνδρα ἐκ φυλῆς Βενιαμείν," ἐτὶ ἑτεσσερί-
κοντα".²² καὶ μεταστήσας αὐτὸν ἤγειρεν τὸν Δαυεὶδ
αὐτοῖς" εἰς βασιλέα, ᾧ καὶ εἶπεν μαρτυρήσας,
²³ Εὗρον Δαυεὶδ τὸν τῷ Ἰεσσαί, ἄνδρα κατὰ τὴν καρ-
δίαν μου, ὃς ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μου.
²⁴ τούτου ὁ θεὸς ἀπὸ τοῦ σπέρματος κατ' ἐπαγγελίαν
ἤγαγεν τὴν Ἰσραὴλ σωτήρα Ἰησοῦν, ²⁵ προκηρύ-
ξαντος Ἰωάννου" πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου αὐτοῦ
βάπτισμα μετανοίας παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ. ²⁶ ὥς
δὲ ἐπλήρου[†] Ἰωάννης" τὸν δρόμον ἔλεγεν· Τί ἐμε"
ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμὶ ἐγώ· ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ'
ἐμὲ οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λύσαι.
²⁷ ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραάμ καὶ οἱ ἐν
ὑμῖν φοβούμενοι τὸν θεόν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτη-
ρίας ταύτης· ἐξαπεστάλην." ²⁸ οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν
Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν τούτου ἀγνοή-
σαντες καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν
σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες ἐπλήρωσαν

gentes et quinquaginta annos, et post haec dedit iudices usque ad Samuel prophetam. ²⁴ Et exinde postea venit regem, qui dedit illi deus Saul filium Cis virum de tribu Benjamin, annis quadraginta: ²⁵ et autem illo suscepit illi David regem, cui et testimonium perhibens dixit, Inveni David iustum lesse, virum secundum cunctum, qui faciet omnes voluntates meas. ²⁶ Huius deus ex semine secundum promissionem eduxit Israhel salvatorem Iesum, ²⁷ praedicante Iohanne ante faciem adventus eius baptizante poenitentiae omni populo Israhel. ²⁸ Cum imple- ret autem Iohannes cursum suum, dicebat, Quem me arbitramini esse, non sum ego, sed ecce venit post me cuius non sum dignus calciumetapellum solvere. ²⁹ Viri fratres, filii generis Abraham et qui in vobis timent deum, vobis verbum salutis huius missum est. ³⁰ Qui enim habitabant Hierusalem et principes eius hunc igno- rantes et voces prophetarum quae per omnem sabbatum leguntur indicantes

² Ps. 89 (88):20.

³ 1 Sam. 13:15
(Esai. 44:28.)

⁴ Jo. 1:20, 26, 27.
Lu. 3:15.

26. ἡμῖν ὁ λόγος.

(quasi post quadraginta etc. Vulg.)
(om. ὡς Memph.) | † post σ. D² EHL.
Cod. Bed. Æth. | καὶ ἕως ἐτίθεν
τετρακ. καὶ πενήκ. (ὑ. καὶ ὑ.) D*.
Syrr. Pst. (om. ἕως) & Hcl. (ὡς) | circiter
quadringentos quinquaginta annos:
et; Theb.

20. ἔδωκεν] add. αὐτοῖς E. Syrr. Pst. & Hcl.
Arm.

— προφήτου] † praem. τὸν σ. CDE 13.
HL | om. Autvid. BN. 61.

21. βασιλεῖαν 61.

— Κεὶς ABNCd. | † Κεὶς σ. E. 13. 61. rel.
— Βενιαμὲν ABNC. 13. 61. | † -μιν σ.
DE. rel.

— τεσσαράκ. AB² RL NC. | † † τεσσαράκ.
σ. B² RL E. rel. (μ D. 61.)

22. τὸν Δαυ. αὐτοῖς ABN(D.) Memph.
Theb. (om. τὸν D.) | † αὐτοῖς
τὸν Δ. σ. CE. 13. 61. HL. Vulg.
Syrr. Pst. & Hcl. Arm. Æth.

— εἰρον Orig. ii. 598^a. iii. 263^a. Eus. in
Ps. 53^c. | ἡῖρον E.

— τὸν τὸν Orig. ii. Eus. in Ps. | τὸν
υἱὸν D. | υἱὸν Orig. iii. 263^a. Hil.
1117^b.

22. ἀνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου Orig. ii.
iii. Eus. in Ps. Hil. 94^b. 1117^b. | om. E.

— ἀνδρα Orig. ii. iii. Eus. in Ps. Hil.
ed. | om. B*. Hil. in codicibus qui-
busdam.

— ὃς Orig. ii. | om. E.

23. τούτου ὁ θεὸς ἀπο τοῦ σπέρματος] ὁ
θεὸς οὐν ἀπο τοῦ σπέρματος αὐτοῦ
D. (om. ἀπο τοῦ σπέρματος N*.
add. c.)

— ἠγάγεν ABNE. 61. HL. Vulg. Memph.
Æth. | † ἠγειρεν σ. CD. 13. Tol.
Syrr. Pst. & Hcl. Theb. Arm.

— τῷ Ἰσραὴλ] om. 61.

— σωτήρα Ἰησοῦν ABNC(D) E. 61. (i.e.
σῶαν) γν. (σωτ. τὸν Ἰησ. D.) | σωτη-
ριαν 13. HL. (i.e. σῶαν) Æth.

24. παντὶ] om. HL.

— λαῷ] om. AHL. (Ἰη' λαὸν Ἰηλ N.)

— Ἰσραὴλ] om. Theb.

25. ἐπλήρου] -ρον D*.

— Ἰωάνν.] † praem. ὁ σ. 13s. L. | om.
ABM^a NCDE. 61. H.

— τι εἰς ABN. (61 τι μαι) Theb. Æth.
| † τινα με σ. CDE. 13s. HL. Vulg.
Syrr. Pst. & Hcl. Memph. Arm.

25. ἐγώ] add. ὁ χριστός E. Cod. Bed.
Tol.

— ἀλλ'] ἀλλα D.

— μεθ' ἐμε D*.

26. καὶ οἱ] om. καὶ B. | (καὶ οἱ ἐν ὑμ.
φοβ. τ. θεῷ) om. Æth.)

— ὑμῖν 1^a. BNCE. 13. rel. γν. | ἡμῖν
AD. 61

— θεῷ] add. ακουσατε E. Cod. Bed.

— ὑμῖν 2^a. B^a Maied. 2. CE. rel. Vulg.
Syrr. Pst. & Hcl. text. Memph. Arm.
Æth. | ἡμῖν B^a Maied. 1. Alf. AND.

13. 61. Syrr. Helms. Theb.

— λόγος] add. οὗτος C. Arm.

— ταυτης] om. C.

— ἐξαπεστάλη ABNCd. 13. 61. |
† ἀπεστάλη σ. EHL.

27. ἐν Ἱερ.] om. ἐν CE. 13. 61. Vulg.

— αὐτον τούτον ἀγνοῦντας καὶ] αὐτῆς
μη συνιεντες D* Weist. Scr. | αὐτων
τούτων ἀγνοούντες D* Kipl. | αὐτῆς
ἀγνοοῦσαντας D* Kipl.

— φωνὰς] γραφὰς D* E.

— ἀναγινωσκομένας] add. καὶ D.

22. cui testimonium Cl. | 27. omne Cl.

ABNCDE[II]
13. 61.
H.L.

28 καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὑρόντες, ἤτησαντο Πιλάτον ἀναيرهθῆναι αὐτόν. 29 ὥς δὲ ἐτέλεσαν τὰ πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. 30 ὁ δὲ θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, 31 ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναβαζῶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, οἵτινες νῦν εἰσὶν μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. 32 καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελίζομεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, 33 ὅτι ταύτην ὁ θεὸς ἐκπεπλήρωκεν τοῖς τέκνοις ἡμῶν, ἀναστήσας Ἰησοῦν, ὃς καὶ ἐν τῷ πρώτῳ ψαλμῷ γέγραπται, ὅτι ὁ υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. 34 ὅτι δὲ ἀνέστηεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν μηκέτι μέλλοντα ὑποστρέφειν εἰς διαφθοράν, οὕτως εἶρηκεν, ὅτι Δόσω ὑμῖν τὰ ὅσια Δαυεὶδ τὰ πιστά. 35 διότι καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει, Ὁὐ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. 36 Δαυεὶδ μὲν γὰρ ἰδίᾳ γενεᾷ ὑπηρετήσας τῇ τοῦ θεοῦ βουλῇ ἐκοιμήθη, καὶ προστετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ, καὶ εἶδεν διαφθοράν 37 ὃν

impleverunt, 28 et nullam causam mortis invenientes in eum petierunt a Pilato ut interficeretur eum: 29 cumque consummasset omnia quae de eo scripta, deponentes eum de ligno posuerunt in monumento. 30 Deus vero suscitavit eum a mortuis tertio die, 31 qui visus est per dies multos his qui simul ascenderant cum eo de Galilaea in Hierusalem, qui usque nunc sunt testes eius ad plebem. 32 Et nos vobis annuntiamus eam quae ad patres nostros promissio facta est, 33 quoniam hanc deus adimplevit filiis nostris resuscitans Iesum, sicut et in psalmo secundo scriptum est, Filius meus es tu, ego hodie genui te. 34 Quod autem suscitavit eum a mortuis, amplius iam non reversurum in corruptionem, ita dixit quia Dabo vobis sancta David fidelia. 35 Ideoque et alias dicit, Non dabis sanctum tuum videre corruptionem. 36 David enim sua generatione cum administrasset voluntati dei, dormivit et adpositus est ad patres suos et vidit corrup-

28. εὑρόντες] add. εν αυτη D. Vulg. Syr.Hcl.* Memph. Theb. (Æth.)
— ητησαντο Πιλ. αναιρεθ. αυτου] κρειναντες αυτον περιδωκαν Πιλατρω ινα εις αναιρεσιν D. | praem. ητησαντο Πιλατον αναιρεθηναι D.² | (ητησαν τον Ν*, corr. c)
29. ετελεσαν] ετελουν D*. | ετελεσεν D.²
— παντα ABNCDE, 61. HL. | † παντα C. 13.
— τα περι αυ. γεγραμμενα] τα γεγρ. περι αυτ. B. Syr.Pst. Æth. || add. εισιν ηγουντο τον Πιλατον τουτον μεν σταυρωσαι και επιτυχοντες παλιν και D*. | Postquam crucifixus esset petierunt Pilatum ut de ligno detraherent eum. Impetrarunt et detraherent eum posuerunt in sepulchro Syr.Hcl.mg.
— ξυλου] σταυρου E. Syr.Pst. | add. και D*. Syr.Pst.
— εθηκαν] εθαψαν 13.
30. εν ο θεος ηγειρεν (om. αυτον εκ νεκρων) D.
— αυτον] ante ηγειρεν E.
31. ες] ω H.Ty. (in coll.) ? ες corr.¹ | ούτος D. e. Memph.
— εκ ημερας πλειους] εφ' ημερας πλειους (πλειους) post τοις συναναβασιον (-βαινουσιν*) αυτη απο της Γαλιλαας εις Ιερουσαλημ D.

31. οἵτινες] add. αχρι D. Vulg. Syr.Hcl. (Arm.)
— νυν ante εισιν ACD. 13. 61. Vulg. Syr.Pst.&Hcl. Memph. Theb. Arm. | post N. Æth. | *om. C. BEHL.
— αυτου] om. H.
32. πατερας] add. ημων DE. Vulg. Syr.Pst. Æth. | om. Hil. 27^a, 42^c.
— επαγγελιαν] post γενομενην D. Hil. 27^a, 42^c.
33. ημων ABNC*D. Vulg. Æth. Hil. 27^a, 42^c. | † αυτων ημων C. C²E. 13. 61. HL. Syr.Pst.&Hcl. (Arm.) | om. Memph. | αυτων tantum Theb. — Ιησουν] τον κυριον Ιησουν χριστον D. Theb. | αυτον εκ νεκρων Δ. | Dominum nostrum Iesum Syr.Hcl.mg. Hil. 27^a, 42^c.
— ως και] ούτως γαρ D.
— τω πρωτω ψαλμω γεγραπται D. | in Psalmo primo scriptum est Hil. 27^a, 42^c. | γεγραπται εν πρωτω ψαλμω Orig. ii. 538^a. | In actis apostolorum primum hunc haberi atque esse sub oratione beati Pauli ita docemur Hil. 27^c. (vid. et 29^c.) | τω δευτερω ψαλμω γεγραπται H. | τω ψαλ. γεγραπται τω δευτερω ABNC. 13. 61. Arm. (om. τω 1°. B.Bch.) | † τω ψαλ. τω δευτερω γεγραπται C. EL. Vulg. Syr.Hcl. |

scriptum est in Psal. secundo Syr.Pst. Memph. Theb. (Æth.)
33. sub fin. ver.] add. αιτησαι παρ' αμειν και δωσω σοι ιθνη την κληρονομια σου και την κατασχεσιν σου τα περατα της γης D. Syr.Hcl.mg. | om. Hil. 27^a, 42^c.
34. οτι] οτε D. Hil. 27^a, 42^c.
— αυτον] add. ο θεος E. Syr.Pst. | om. Hil.
— μελλοντα] add. αυτον E.
— εις διαφθοραν] om. 13.
35. διوتي ABNC. 61*. | † διο C. CE. 13s. 61². HL. | om. D.Gr. Syr.Pst. Æth.
— εν ιτερω] ιτερως D. (εν τω ιτερω 13.)
36. μεν Syr.Hcl. | om. D. Vulg.
— και προστεθη] om. 13.
— προς τους] προς C.* (om. τους Elz. 1633. C².)
37. ον] ο D* Gr.
— ο θεος] om. 61.
38. εστω] post ον AN.
— δια τουτου] δι' αυτου E. | per hunc Iesum Theb. | δια τουτου B* Rl. et Mai. (-του ²Rl. sic Mai.)
— αφεσις] -σαν A*. (-σις D.)
— αμαρτιων] add. μετανοια D. (Syr. Hcl. *)

28. in eo Cl. 129. scripta erant Cl. (ser. sunt Am. *) | posuerunt eum Cl. 32. ca Am. * | 34. suscitavit Cl. 35. in sua Cl.

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

§ II.

40. ἰπείθρ [ἰφ'

J Hab. 1:5.

δὲ ὁ θεὸς ἤγειρεν, οὐκ εἶδεν διαφθοράν. ³⁸ γνω-
στον οὖν ἔστω ὑμῖν, ἄνδρες ἀδελφοί, ὅτι διὰ
τούτου ὑμῖν ἄφesis ἁμαρτιῶν καταγγέλλεται
[καὶ] ἀπὸ πάντων ὧν οὐκ ἡδυνήθητε ἐν νόμῳ
ἡ Μωσέως δικαιωθῆναι, ³⁹ ἐν τούτῳ πᾶς ὁ πιστεύων
δικαιούται. ⁴⁰ βλέπετε οὖν μὴ ἐπέλθῃ τὸ εἰρημένον
ἐν τοῖς προφήταις, ⁴¹ ἴδετε, οἱ καταφρονεῖται, καὶ
θαυμάσατε καὶ ἀφανίσθητε, ὅτι ἔργον ἑργάζομαι
ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἔργον ὃ οὐ μὴ πι-
στεύσητε ἐάν τις ἐκδιηγῆται ὑμῖν. ⁴² Ἐξιόντων δὲ
αὐτῶν παρεκάλουν ἑῖς τὸ μεταξὺ σάββατον λαλη-
θῆναι αὐτοῖς τὰ ῥήματα ταῦτα. ⁴³ λυθείσης δὲ τῆς
συναγωγῆς ἠκολούθησαν πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων καὶ
τῶν σεβομένων προσελύτων τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρ-
νάβῃ, οἵτινες προσλαλοῦντες αὐτοῖς ἐπειθον αὐτοὺς
ἡ προσμένειν τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ. ⁴⁴ Τῷ δὲ ἐρχομένῳ
σαββάτῳ σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις συνήχθη ἀκοῦσαι τὸν
λόγον τοῦ κυρίου. ⁴⁵ ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς
ὄχλους ἐπλήσθησαν ζήλου, καὶ ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ

tionem: ³⁷ quem vero deus
suscitavit, non vidit corrup-
tionem. ³⁸ Notum igitur sit
vobis, viri fratres, quia per
hunc vobis remissio peccatorum
adnuntiatur: ab omnibus
quibus non iustitias in lege
Mosi iustificari, ³⁹ in hoc omnis
qui credit iustificatur. ⁴⁰ Vi-
deto ergo ne superveniat quod
dictum est in prophetis, ⁴¹ Vi-
deto, contemtores, et admira-
mini et disperdimini, quia opus
operor ego in diebus vestris,
opus quod non creditis si quis
enarraverit vobis. ⁴² Exeun-
tibus autem illis rogabant ut
sequenti sabbato loquerentur
sibi verba haec. ⁴³ Cumque
dimissa esset synagoga, secuti
sunt multi Iudaeorum et coele-
stium advenarum Paulum et
Barnabam, qui loquentes suade-
bant eis ut permanent in
gratia dei. ⁴⁴ Sequenti vero
sabbato pene universa civitas
convenit audire verbum domi-
ni. ⁴⁵ Videntes autem turbas
Iudaei repleti sunt zelo, et
contradicebant his quae a

44. τοῦ θεοῦ

38. καὶ ἀπο BC^{DE}. 13. 61. L. Vulg.
Cl. Tol. Syrr. Pst. & Hel. Memph. Theb.
Arm. Æth. | om. καὶ ANS^c. Am.
Fuld.

— ἡδυνήθητε] ἐδυνήθητε A. | ἡδυνήθη-
μεν D^{Gr}.

— ἐν τ. νομ.] om. εν ΒΒch. (etra, Mai. Alf.)
— νομ.] † praem. τῷ ς. EL. | om.
ABNSD. 13. 61.

— Μωσέως BNCE. 13. 61. | † Μωσέως
ς. ADL.

39. τουτῷ] add. οὖν D. Syrr. Hel. mg.

— πιστεύων] add. ἐπ' αὐτῷ II.

— δικαιούνται] δικαιωθῆναι N^c. (corr.!) |
add. παρα θεῷ D. Syrr. Hel. mg.

40. ἐπείθρ] απείλ N^c. (corr.!) | † add. ἐφ'
ἡμᾶς ς. ACEIL. 61. L. Vulg. Cl. Fuld.
Syrr. Pst. & Hel. Memph. (Theb. ad fin.
ver.) Arm. Æth. | om. BND. 13. Am. Tol.

41. ἰδετε] ἀκουσατε E. Cod. Bed.

— καταφρονεῖται] -νησατε N^c. (corr.!)
— καὶ θαυμάσατε] κ. θαυμάσατε N. ||
praem. καὶ ἐπιβλήσεται II. Syrr. Hel.
(vid. LXX.) | add. ἐπιβλήσεται E.
Cod. Bed.

— εργαζομαι ante εγω ABD. 13. 61.
Vulg. Syrr. Pst. & Hel. | † post ς.
CEIL. Arm. vid. LXX. (ζωμαι
ΒΒch.) | ὁ εγω εργαζομαι εγω sic N.
(om. ὁ N^c.) ego Lat. E. in txt. Graeco.

41. εργον ult. ABNCII (esp. at.) 13. 61.
Vulg. Memph. Theb. Arm. Æth. |
om. DEL. Tol. Syrr. Pst. & Hel.

— ὁ ABNCDEII. 13. 61. L. | † ψ ς.
— ἐκδιηγῆται] -γεται ΔL. (n. l. 13.) |
-γησεται D^c.

— ἡμιν] add. καὶ ἐισηγήσαν D. (Syrr. Hel.)

42. ἐξιόντων δὲ αὐτῶν ABNCDEII. 13
sic. 61. L. Vulg. Arm. | *om. αὐτῶν
ς. | om. Æth. || † add. ἐκ τῆς συνα-
γωγῆς τῶν Ἰουδαίων ς. L. | om.
ABNCDEII. 13 sic. 61. Vulg. Syrr. Pst.
& Hel. Memph. Theb. Æth. (add. ab
eis Syrr. Pst.)

— παρεκάλουν ANCDII. 13. 61. L. Vulg.
| om. B (vid. post σαββατον). E. || †
add. τα ἐθνῶν ς. L. | om. ABNCDEII.

13. 61. Vulg. Syrr. Pst. & Hel. Memph.
Theb. Arm. Æth.

— μεταξυ Syrr. Hel. mg. Graecē. | ἰξης D.
(Arm.)

— σαββατον] add. ἡξιον B. (-ον Btlg.
etra, Bk. Ech. Mai.)

— τα] om. D^c.

43. λυθείσης δε] add. αυτοῖς N^c. (corr.!)
— σιδομενης] add. τον θεον E. Syrr.
Pst. & Hel. Memph.

— τῷ Βαρν. ABNCDEII. rel. | om. τῷ DL.
— Βαρναβᾶ] add. rogantes baptizari
Syrr. Hel.^c

43. αυτοῖς ABNCDEII. 61. | om. EL.
Vulg. (13 n. l.)

— ἐπιθῶν] -οντο D^c.

— αυτοῖς] αὐτοῖς 61. (αὐτον A^c.)

— προσμενιν ABNCDE. 61. | † ἐπι-
μενιν ς. 13. L. (II n. l.)

— fin.] add. ἐγενετο δε καθ' ὅλης της
πολεως διελθιν τον λογον του θεου D.
Syrr. Hel. mg. (om. του θεου) | add.
ἐγενετο δε κατα πασαν πολιν φημισθη-
ναι τον λογον E. Cod. Bed.

44. δε ANCD. 13. 61. Vulg. e. Memph.
Theb. (II n. l.) | τε BEGr. L. Syrr.
Pst. & Hel. (Arm.) Æth.

— ἐρχομένῳ BNC^c DEII. 61. L. | εχο-
μένῳ AC^c E^c. 13. Vulg.

— πασα] ὅλη D.

— τον λογον του κυριου AB^c (Rl. Mai)
N. 13. 61. Am. Fuld. Tol. Theb. |
‡ τον εγω. του θεου ς. B^c (Rl. Mai)
CEL. (..γον του.. II.) Vulg. Cl. Syrr.
Pst. & Hel. Memph. Arm. [Æth.] vid.
ver. 46. || Παντων πολυν τε λογον
ποιησαμενον περι του κυριου D.

45. ἰδόντες δε] (om. δε 61.) | καὶ ἰδόντες D.
— τους οχλους] το πληθος D. Arm.

— τοις] add. λογοις D^c. Syrr. Pst. | add.
λογοις τοις D^c E.

37. suscitavit a mortuis Cl. | 38. et ab omnibus
Cl. | 40. superveniat vobis Cl. | 44. verbum dei Cl.

ΑΒΝCDE(II) ^{13. 61.} ^[HIL] [†] Παύλου [†] λαλονμένοις," [†] βλασφημοῦντες. ⁴⁶ παρρη-
σιασάμενοί [†] τε" [†] ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας [†] εἶπαν,"
¶ II. Ὑμὴν ἦν ἀναγκαῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν [†] λόγον
τοῦ θεοῦ. [†] ἐπειδὴ [†] ἀποθweisθε αὐτὸν καὶ οὐκ ἀξίους
κρίνετε ἑαυτοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ στρεφόμεθα
εἰς τὰ ἔθνη. ⁴⁷ οὕτως γὰρ ἐντέταλται ἡμῖν ὁ κύριος,
^k ^{Es. 49:6.} ^{Ln. 2:32.} [†] Τέθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν, τοῦ εἶναί σε εἰς σωτηρίαν
ἕως ἑσχάτου τῆς γῆς. ⁴⁸ ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἔχαι-
ρον καὶ ἐδόξαζον τὸν λόγον τοῦ κυρίου, καὶ ἐπίστευ-
σαν ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον. ⁴⁹ διεφέ-
ρετο δὲ ὁ λόγος τοῦ κυρίου δι' ὅλης τῆς χώρας. ⁵⁰ οἱ
δὲ Ἰουδαῖοι παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας [†]
τὰς εὐσχήμονας καὶ τοὺς πρῶτους τῆς πόλεως, καὶ
ἐπήγειραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον καὶ [†] Βαρνάβαν,
καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν. ⁵¹ οἱ δὲ
ἐκτιναζάμενοι τὸν κοινορτὸν τῶν ποδῶν [†] ἐπ' αὐτοὺς
ἦλθον εἰς Ἰκόνιον. ⁵² οἱ [†] τε [†] μαθηταὶ ἐπληροῦντο χαρᾶς
XIV. ΚΑ' καὶ πνεύματος ἁγίου. ¹ Ἐγένετο δὲ ἐν Ἰκονίῳ κατὰ

Paulo dicebantur blasphemantes. ⁴⁶ Tunc constanter Paulus et Barnabas dixerunt, Vobis oportet primum loqui verbum dei: sed quoniam repulistis illud et indignos vos iudicatis aeternae vitae, ecce convertimur ad gentes. ⁴⁷ Sic enim praecepit nobis dominus, Posui te in lumen gentibus, ut sis in salutem usque ad extremum terrae. ⁴⁸ Audientes autem gentes gavisae sunt, et glorificabant verbum domini, et crediderunt quotquot erant praecordinati ad vitam aeternam: ⁴⁹ disseminabatur autem verbum domini in universam regionem. ⁵⁰ Iudaei autem concitaverunt religiosas mulieres et honestas et primos civitatis, et excitaverunt seditionem in Paulum et Barnaban, et eiecerunt eos de finibus suis. ⁵¹ At illi excusso pulvere pedum in eos venerunt Iconium: ⁵² discipuli quoque replebantur gaudio et spiritu sancto.

¹ Factum est autem in Iconio ut simul introirent in synagogam Iudaeorum et loquerentur

45. Παυλου] † praem. του ς. CDEII. 13. 61. L. | om. ABN.
— λαλονμένοις ABNE. 13. 61. | † λεγο-
μενοι ς. CDILL. Vulg. || † add.
αντλεγοντες και ς. DII. Syr.Hcl.
| εναντιομενοι και E(* Ty). Arm. | om.
ABNC. 13. 61. L. Vulg. Syr.Pst.
Memph. Theb. Aeth.
46. παρρησιασάμενοι] παρρησιασμενος D*.
, (-σάμενος^d).
— τε ABNC DGr. 61. Aeth. (13 n.1.) |
† δε ς. EIII. Syr.Pst.&Hcl. Memph.
| tunc Vulg. | om. Theb. Arm.
— ὁ Βαρν.] om. ὁ D.
— εἶπαν ABND. 61. | † εἶπον ς. CEII.
138. L. || add. προς αυτους D.
— ην Orig. iii. 792^c. | om. C. | post
πρωτων D.
— αναγκαῖον Orig. iii. 348^f. 742^c. 758^b.
792^c. Tert. de fuga 6. | om. D.
— ἐπειδὴ ABNDEL. Orig. iii. 143^a. |
ἐπει C. 61. Orig. iii. 147^b. 204^c. 742^c.
758^b. 792^c. (13 n.1.) || † add. δε ς.
AN^oCD^oE. 13. 61 sic. L. Arm. Aeth.
Orig. iii. 143^a. 147^b. 742^c. 758^b. 792^d.
| om. BN^oD^o. Syr.Hcl. Memph. Theb.
Orig. iii. 204^c. sed quoniam Vulg.
Syr.Pst. Tert.
— κρινετε Orig. iii. 143^a. 147^b. 742^c. 758^b.
792^d. | κρινατε D*.

46. ἰαντους] ante κρινετε E. | post Orig.
iii. 143^a. 147^b. 742^c. 758^b. 792^d.
Tert.
— στρεφόμεθα] add. ἡμεις E. Tert. |
om. Orig. iii. 143^a. 147^b. 348^f. 742^c.
758^b. 792^d.
47. ἐντέταλται] ἐντεταλκεν D*. | εν-
τελλεται 61.
— ἡμιν] om. D* Gr.
— ὁ κυριος] om. ὁ N*, (add.^c) Scriptura
Theb. Aeth.
— κυριο] add. ιδου DE, vid. LXX.
Cyprr. 282.
— θεικα σε εις φως εθνων] φως τε-
θεικα σε τοις εθνεσιν D. (Cyprr.) (τεθ.
φως σε τ. εθν. D².)
— σωτηριαν] add. gentibus Syr.Hcl.*
48. ακουοντα δε] και ακουοντα D. Syr.Pst.
Aeth.
— εδοξαζον] ελεξαντο D.
— τον λογον του κυριου ANC. 13. 61. L.
Vulg. e. Theb. | τον λογ. του θεου
BDGr.EGr. Memph. | Deum Syrr.
Pst.&Hcl. (Aeth.)
— επιστευσαν] add. sermoni domini
Syr.Hcl.
— αιωνιον] -ναν B.
49. διεφεροτο δε] και διεφεροτο D. Syr.
Pst. Aeth. [Syr.Hcl.]
— δι'] καθ' AN. 13.

50. παρωτρυναν] παρωτρυνον D* Gr. |
παρωξυναν 61.
— γυναικας] † add. και ς. N*EL. Vulg.
Aeth. | om. ABNC D. 13. 61. Syrr.
Pst.&Hcl. Memph. Theb. Arm.
— επηγειραν] add. θλιψιν και E. | add.
θλειψιν μεγαλην και D.
— τον Παυλ.] om. τον D.
— Βαρν.] † praem. τον ς. | om.
ABNCDE. 13. 61. L.
— αυτων] om. B.
51. κοινορτον] add. απο E. Syr.Hcl.
— ποδων] † add. αυτων ς. DEL. Syr.
Pst. Memph. Theb. Aeth. | om.
ABNC. 13. 61. Vulg. Syr.Hcl. Arm.
— επ'] εις E.
— ηλθον] καθηγησαν DGr.
— εις] add. το E.
52. οι τε AB. 13. Vulg. Syr.Pst. (Aeth.)
| † οι δε ς. NCDE. 61. L. Syr.Hcl.
Memph. Theb. Arm. "In Gracco ha-
betur, discipuli autem" Beda in Exp.
1. αυτους] αυτον DGr.
— ούτως] praem. προς αυτους E. | add.
id. D. (Syr.Pst.)

46. repellitis Cl. | vos iudicatis Cl. | 47. in
lucem gentium Cl. | 49. per universam Cl. |
50. mulieres religiosas Cl. | persecutionem
Cl.

1. autem Iconii Cl.

Valg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth

τὸ αὐτὸ εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν
Ἰουδαίων, καὶ λαλῆσαι οὕτως ὥστε πιστεῦσαι Ἰου-
δαίων τε καὶ Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος. ² οἱ δὲ ἄπει-
θήσαντες Ἰουδαῖοι ἐπήγειραν καὶ ἐκάκωσαν τὰς
ψυχὰς τῶν ἐθνῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν. ³ ἱκανὸν μὲν
οὖν χρόνον διέτριψαν παρρησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ κυρίῳ
τῷ μαρτυροῦντι τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, ⁴ διδόντι
σημεῖα καὶ τέρατα ⁵ γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν.
⁶ ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως, καὶ οἱ μὲν ἦσαν
σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ σὺν τοῖς ἀποστόλοις. ⁷ ὥς
δὲ ἐγένετο ὁρμὴ τῶν ἐθνῶν τε καὶ Ἰουδαίων σὺν τοῖς
ἄρχουσιν αὐτῶν, ὑβρίσαι καὶ λιθοβολῆσαι αὐτούς,
⁸ συνιδόντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας,
Λύστραν καὶ Δέρβην καὶ τὴν περίχωρον, ⁹ καὶ ἐκεῖ
ἐὺαγγελίζοντο ἦσαν.

ΚΒ'

16. ⁸ Καὶ τις ἀνὴρ ἐν Λύστροις ἀδύνατος τοῖς ποσὶν
ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, ὃς οὐδέποτε
ἐπεριπάτησεν. ⁹ οὗτος ἠκούσεν τοῦ Παύλου λαλοῦ-

ita ut crederent Iudaeorum et
Graecorum copiosa multitudo.
² Qui vero incredibiles fuerant
Iudaei, suscitaverunt et ad
iracundiam concitaverunt ani-
mas gentium adversus fratres.
³ Multo igitur tempore demo-
strati sunt fiducialiter agentes in
domino, testimonium perhiben-
tes verbo gratiae suae dante
signa et prodigia fieri per manus
eorum. ⁴ Divisa est autem
multitudo civitatis, et quidam
quidem erant cum Iudaeis,
quidam vero cum apostolis.
⁵ Cum autem factus esset im-
petus gentiliū et Iudaeorum
cum principibus suis, ut con-
tumeliis addigerent et lapida-
rent eos, intelligentes confu-
gerunt ad civitates Lycaoniae,
Lysitram et Derben et univer-
sam in circuitu regionem.
⁷ Et ibi evangelizantes erant.

⁷ [8] Et quidam vir Lysitris
infirmus pedibus sedebat, claud-
us ex utero matris suae, qui
numquam ambulaverat. ⁹ Hic
audivit Paulum loquentem; qui

1. των Ἰουδαίων] om. N*. (add. c°)
- πιστεῦσαι] πιστεῖν D. | θαυμασαι E.
- Ἰουδαίον et Ἑλλήνων] transp. L.
- πλῆθος] add. καὶ πιστεῦσαι E.
2. ἀπειθήσαντες ABNC. 13. 61. | † θουν- τις ὧ. EL. | om. D.
- Ἰουδαῖοι ἐπήγειραν] ἀρχισυναγωγοὶ των Ἰουδαίων καὶ οἱ ἀρχόντες τῆς συναγωγῆς ἐπήγαγον αὐτοῖς διωγμὸν κατὰ των ἰσχυρῶν D. Syr.Hcl.mg. ("adversus fratres.")
- ἐπήγειραν] add. διωγμον E. Syr.Hcl.
- fin.] add. ὁ δὲ κυρίως ἰδὼν ταχὺ εἰρημν D. Syr.Hcl.mg. | ὁ δὲ κυρίως εἰρημν ἐποιεῖν E. "In Graeco sequitur, Deus autem pacem fecit" Beda in Exr.
3. διέτριψαν] διέτριβον A. | διατρεψαντες D. || add. εἰει E. Syrr.Pst.& Hcl.† Memph. Theb.
- παρρησιαζόμενοι] παρησιασμένοι D*. —σμένοι D².
- μορμυρονντί] add. ἐπὶ AN*. | om. BN°CDE. rel.
- δίδοντι] † praem. καὶ ὧ. C. 61. L. Arm. Æth. | om. ABNDE. 13. Vulg. Syrr.Pst.&Hcl. Memph. Theb. (διδόν- τος N. 61.)
- γίνεσθαι] γενεσθαι 13.

4. ἐσχίσθη δὲ] ἦν δὲ ἐσχισμένον D.
- οἱ δὲ] ἄλλοι δὲ D.
- fin.] add. κολλωμένοι δια τον λογον του θεου D. Syr.Hcl.mg.
5. τε] om. D. Vulg.
- Ἰουδαίων] praem. των D.
- καὶ λιθοβολῆσαι] post αὐτους E.
- 6. Et iterum excitaverunt persecu- tionem secundo Iudaei cum gentilibus: et lapidantes eos eduxerunt eos ex civitate: et fugientes pervenerunt in Lycaoniam in civitatem quamdam quae vocatur Lystra et Derbe Syr.Hcl.mg.
6. συνιδόντες] add. καὶ D*. Theb.
- κατέφυγον] add. οἱ ἀποστολὸι C°.
- Λυκαονίας] add. εἰς C°D*. | om. ABNC°D'E. rel. | (Λυστραν 13.)
- περίχωρον] add. ὅλην DE. | praem. Vulg.
7. εὐαγγελίζοντο ante ἦσαν ABND Gr. 13. 61. Vulg. | † post ὧ. CEHL. Beda.
- fin.] add. καὶ ἐκινήθη ὅλον το πλῆθος ἐπὶ τῇ διδασχ. ὁ δὲ Παῦλος καὶ Βαρναβας διέτριβον ἐν Λυστροῖς D. | add. τον λογον του θεου καὶ ἐξελησ- σεντο πασα ἡ πολυπληθια ἐπὶ τῇ διδασχ αὐτων. ὁ δὲ Παῦλος καὶ Βαρναβας διέτριβον ἐν Λυστροῖς E. "Sequitur in Graeco, Et commota est omnis multi-

- tudo in doctrina eorum. Paulus autem et Barnabas morabantur in Lysitris. Et hi quoque versiculi in quibusdam nostris codicibus non habentur." Beda in Exr.
8. ἐν Λυστροῖς] post ἀδύνατος BN*. | ante AN°C. 13. 61. HL. || om. DE. vid. sub fin. ver. 7.
 - ἐκάθητο] ante ἀδύνατος τοῖς ποσὶν D.
 - χωλός] om. D.
 - κοιλίας] add. τῆς D*.
 - αὐτοῦ] † add. ὑπαρχων ὧ. HL. Memph. | om. ABNCDE. 13. 61. Vulg. Syrr. Pst.&Hcl. Theb. ut vid. Arm. Æth.
 - περιπατησεν] ABNC. 13. 61. | † περι- πεπατηκει St. 3. DEHL. (περιπεπατη- κει Elz.) Vulg.
 9. οὗτος] praem. καὶ E. Syr.Hcl. Æth.
 - ηκούσεν] ANDE. 13. 61. HL. Vulg. Syr.Pst. Memph. Arm. Æth. (praem. ουκ N.) | † ηκουεν ὧ. BC. Syr.Hcl. Theb.
 - λαλουντος] λεγοντος N*. (corr. c°) || add. ὑπαρχων ἐν φοβῳ D.

1. crederet Cl. Am.* 2. increduli Cl. 4. autem Am. mg. | 5. afficerent Cl.

ABNCDE.
13. [31.] 61.
HL

11. οἱ τε

τοσ, ὃς ἀτενίσας αὐτῶ καὶ ἰδὼν ὅτι ἔχει πίστιν" τοῦ σωθῆναι, ¹⁰ εἶπεν μεγάλην ἡ ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὁρθός. καὶ ἦλατο" καὶ περιεπάτει. ¹¹ οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν ἡ Παῦλος ἐπήραν τὴν φωνὴν αὐτῶν Λυκαονιστὶ λέγοντες, Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς. ¹² ἐκάλουν τε τὸν ἡ Βαρνάβαν Δία, τὸν δὲ Παῦλον Ἑρμῆν, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου. ¹³ ὃ ἔτε" ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως, ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐνέγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελεν θύειν. ¹⁴ ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος διαρρήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἔξεσηδῆσαν" εἰς τὸν ὄχλον, κρᾶζοντες ¹⁵ καὶ λέγοντες, Ἄνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ ἑαυτὸν ὃν θεὸν ζῶντα, ὃς ἐποίησεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, ¹⁶ ὃς ἐν ταῖς παροχρημέ-

intuitus eum et videns quia haberet fidem ut salvus fieret, ¹⁰ dixit magna voce, Surge super pedes tuos rectus. Et exiit, et ambulabat. ¹¹ Turbae autem cum vidissent quod fecerat Paulus, laverunt vocem suam lycanice dicentes, Ili similes facti hominibus descenderunt ad nos, ¹² et vocabant Barnaban Iovem, Paulum vero Mercurium, quoniam ipse erat dux verbi: ¹³ et dices, Viri, quid haec facitis? et nos mortales sumus similes vobis homines, adnuntiantes vobis ab his vanis converti ad deum vivum, qui fecit caelum et terram, mare et omnia quae in eis sunt, ¹⁶ qui in praeteritis generationibus

9. ὃς ἀτενίσας αὐτῶ | ἀτενίσας δε αὐτῶ
ὁ Παῦλος D. | πρὸς ὃν ἀτενίσας ὁ
Παῦλος E.
— ἐχει ante πιστὴν ABNC D, 13, 61. Am.
Tol. Fuld. Syr. Pst. & Hel. Theb. Aeth.
| † post 5. EHL. Vulg. Cl. Memph.
ut vid. Arm.
10. φωνῇ | † praem. τη 5. AD²E, 13
ut vid. HL. | om. BNC D² 61.
— φωνῇ add. οἱ λέγου ἐν τῇ ονομασί
του κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ CD(E). (13.)
Syr. Pst. & Hel. mg. Theb. Arm. "In
Graeco exemplari legitur ... Tibi dico
in nomine domini Jesu Christi" Beda
in Exp. (ἐν ὀνομ. et κυρίου ἰησῶν E.
Theb. (Arm.) | sine ton κυρίου 13.) |
non habent ABN, 61. ILL. Vulg.
Syr. Hel. text. Memph. Aeth.
— ὁρθος | ὁρθος A. | ὁρθως EGR.H.
Syr. Hel. mg. || add. καὶ περιπατεῖ D.
Syr. Hel. mg.
— καὶ | add. παραχρημα E. | add. ἐνθεως
παραχρημα D. Syr. Hel. mg.
— ἦλατο ABNC. 61. Vulg. Memph.
Theb. | ἀνῆλατο D². (ἡλατο².) |
ἦλατο H. | † ἡλλετο 5. 13s. L. Syr.
Pst. & Hel. Arm. | ἐξῆλλατο E.
— καὶ 2^ο | om. B² Rl. Mai. Memph.
11. οἱ δε CDE. 13s. 61. ILL. Vulg.
Syr. Hel. Theb. Arm. | οἱ τε ABN.
Syr. Pst. Aeth. οἱ οὖν Memph.

11. ἰδοτες C.
— ὃ | ὅπερ. BBCh.
— Πανλος | † praem. ὁ 5. 61. HL. |
om. ANBCDE. 13.
— τὴν | om. D.
— αὐτῶν | om. N². (add. 5)
— Λυκαονιστὶ | regionis Syr. Pst. | lingua
sua Theb.
— ὁμοιωθέντες | add. τοῖς D.
— ἀνθρώποις | -ποι N². (corr. 5)
12. τε | δε D.
— τὸν 1^ο | om. D.
— Βαρναβᾶν | † praem. μὲν 5. B. Mai. Alf.
C²E. 13s. HL. Syr. Hel. Memph. | om.
ABBth. NC² D. 61. Vulg. Theb. Arm.
— Δία ABNC. 13. Syr. Hel. mg. Graecē.
Eus. D.E. 139°. | Διαν DE. 61. ILL.
dominium deorum Syr. Pst.
— ἐπειδὴ | ἐπὶ (i.e. -ε) N². (corr. 5)
— ὁ ἡγοῦμ. | om. ὁ C²D.
13. ὃ δε ABNC² Vulg. Syr. Pst. (Aeth.)
| τοτε ὁ 61. | τοτε C². | † ὁ δε 5.
E. 13s. HL. Syr. Hel. Memph. Theb.
| (οἱ δε ἱερεῖς D.)
— Διὸς του ὄντος | του ὄντος Διὸς D.
— πρὸ | πρὸς C². | πρῶτων πυλῶν 61.
— τῆς | om. D².
— πολῶς | † add. αὐτῶν 5. C²EHL.
Syr. Hel. | om. ABNC² D. 13. 61.
Vulg. Syr. Pst. Memph. Theb. Arm.
(Aeth.)

13. ταυρους | add. αὐτοῖς D.
— στέμματα | add. αὐτοῖς E.
— ἐνεγκας | -καντες D.
— ἠθελεν | -λον D. 61. H.
— θυειν | ἐπιθυειν D.
14. ἀκούσαντες | ἀκούσας D.
— οἱ ἀποστολοὶ | om. D. Syr. Pst.
— αὐτῶν N² CDE. 61. HL. | ἱαυτῶν
ABN². 13. | add. καὶ D². Syr. Pst.
— ἐξεσηδῆσαν ABNC² DE. 13. 61. Vulg.
Syr. Pst. & Hel. Memph. Theb. Arm.
Aeth. | † ἐξεσηδῆσαν 5. C²HL.
— ἐ | ἐπὶ C².
15. λεγοντες | φωνοντες D².
— ἀνδρες | add. ἐ A².
— καὶ 2^ο | om. D.
— ἡμῖν | ante εἰσμεν C. Iren. 197. | om.
H. | post ἀνθρώποις 13.
— ἡμᾶς | ἡμεῖς τον θεον ὡπως D. m. Iren.
|| add. ἡνα E.
— ἐπιστρέφειν | ἐπιστρέφεται D. | ἐπι-
στρεφει E.
— θεον ζῶντα ABNC² DE. 13. 61. Arm.
| τον θεον ζῶντα D². | θεον τον θεον
N². | † τον" θεον ἑτον" ζῶντα 5.
HL.
— ὃς ἐποίησεν | τον ποιησαντα D.
— καὶ τὴν θάλασσαν | om. 13.
16. ὃς | ὁ D.
— πάντα | κατα D².

8. fidem habere Cl. | 14. et mare Cl.

Vulg. Syrr. P.H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

§ 31.

k 2 Cor. 11:25.

21. εὐαγγελιζόμε-
νοι

16. ταῖς] τοῖς L.

17. καὶ τοὶ ABN^c*. 13. 61*. | καὶγε DE. | καὶ τοὶ † γε" Σ. N^cC^HL. 61².

— μαρτυροῦν C. | -ρων 61.

— αὐτον ABN^c*. | † ἔαυτον Σ. N^cC^D(D).

13s. 61. HL. Iren. 197. (post ἀφῆκεν D.)

— ᾤφῃκεν L.

— ἀγαθοῦργων ABNC. 13. 61. | † ἀγα-

θοποιῶν Σ. DE(H-πων)L.

— οὐνοῦθιν 61.

— ὕμιν BN^c*CDE. 31. HL. Flor. m. Syr. Hcl.

Arm. Iren. 197. ed. | † ὅμιν Σ.

Memph. | om. AN^c. 13. 61. Vulg.

Æth. Iren. eod. quidam. | illis Syr.

Pst. Theb.

— εἰδουσ] ante ὕετους AN. 13. 61. Vulg.

Memph. | ante ὕμιν Iren.

— καὶ καιροὺς] om. καὶ E.

— ἐμπιπλῶν D(Εμπ.).

— τας] om. D*.

— ὕμων BN^c*CDE. 61. Am. Fuld. Tol. m.

Syr. Hcl. Arm. Iren. | † ὅμων Σ.

AN^c. 13s. 31. HsLsic. Vulg. Cl.

Memph. Æth. | eorum Syr. Pst.

Theb.

18. μοῖς] μογίς D.

— κατεπαυσαν] -αυτο C*.

— fin.] add. ἀλλὰ πορευέσθαι ἱκασθῶν
εἰς τὰ ἴδια C. 13. 31. 61. Syr. Hcl. mg.
Arm.

ναὶ γενεαὶς εἵασεν πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς
ὁδοῖς αὐτῶν. ¹⁷ καὶ τοὶ † οὐκ ἀμάρτυρον † αὐτὸν"
ἀφῆκεν † ἀγαθοῦργων. ¹⁸ οὐρανόθεν [† ὕμιν"] ὕετους
διδούς καὶ καιροὺς καρποφόρους, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ
εὐφροσύνης τὰς καρδίας † ὕμων. ¹⁸ καὶ ταῦτα λέγοντες,
μόλις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θῆναι αὐτοῖς.
¹⁹ † Ἐπῆλθαν" δὲ ἀπὸ Ἀντιοχείας καὶ Ἰκονίου Ἰου-
δαῖοι, καὶ πείσαντες τοὺς ὄχλους, ^k καὶ λιθάσαντες
τὸν Παῦλον ἔσυρον ἕξω τῆς πόλεως, † νομίζοντες"
αὐτὸν † τεθνηκέναι. ²⁰ κυκλωσάντων δὲ † τῶν μαθη-
τῶν αὐτὸν" ἀναστὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ τῇ
ἐπαύριον ἐξῆλθεν σὺν τῷ Βαρνάβᾳ εἰς Δέρβην.
²¹ εὐαγγελισάμενοί τε τὴν πόλιν ἐκείνην καὶ μαθη-
τεύσαντες ἱκανοὺς, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ
* εἰς" Ἰκόνιον καὶ * εἰς" Ἀντιόχειαν. ²² ἐπιστηρίζοντες
τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, παρακαλοῦντες ἐμμένειν τῇ
πίστει, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελ-
θεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. ²³ χειροτονήσαντες

19. ἐπῆλθαν ABN. 61. | † -θον Σ.

CDE. 13s. 31s. HL.

— ἐπῆλθ. δε ABNHL. νν. | διατριβον-

των δε αὐτων καὶ διδασκωντων ἐπῆλθ.

(C)(D)E. 13. 31. 61. Cod. Bed. Syr.

Hcl. mg. Arm. (om. καὶ C. om. δε D*.)

— ἀπο Ἀντιοχ. καὶ Ἰκ. Ἰουδαῖοι] τινες

Ἰουδαῖοι ἀπο Ἰκονίου καὶ Ἀντιοχείας

D. Syr. Hcl. mg. | τινες ἀπο Ἀντιοχείας

καὶ Ἰκονίου Ἰουδαῖοι E. Cod. Bed.) ||

(καὶ seq. om. D².)

— πείσαντες] ἐπεισιεσαντες D.

— πείσαντες τοὺς ὄχλους] διαλεγόμενων

αὐτων παρησιᾷ ἐπεισαν (ανεισιᾷ. 31.

61.) τοὺς ὄχλους ἀποστῆναι ἀπ' αὐτων

λεγοντες ὅτι οὐδὲν ἀληθὲς λεγουσιν

ἀλλ' ἀπάντα (sic 61. ἀλλὰ πάντα 31.

ἀλλὰ πάντα C.) ψευδοῦνται C. 31. 61.

Syr. Hcl. mg. Arm.

— λιθάσαντες] λιθοβολήσαντες A.

— ἔσυρον] ABNC. 13s. 31s. 61. H. |

ἐσυραν DEL.

— ἔξω] om. N* (add. c)

— νομίζοντες ABND. 13. 61. | † -σαντες

Σ. CE. 31. HL.

— αὐτον.] post τεθν. D.

— τεθνηκέναι ABNC. 13. 61. | † † τεθνα-

ναι Σ. DE. 31. HL.

20. των μαθητων ante αὐτον ABNC(D).

13. 31. 61. (αὐτον D*) | † post Σ.

dimisit omnes gentes ingredi
vias suas. ^{19, 17} et quidem non
sine testimonio semet ipsum
reliquit benefaciens, de caelo
dans pluvias et tempora
fructifera implens cilio et
lactitia corda vestra. ^{17, 18} Et
haec dicentes vix sedaverunt
turbas no sibi immolarent.
¹⁹ ¹⁹ Supervenerunt autem
quidam ab Anthiochia et Iconio
Iudaei, et persuasi turbis lapi-
dantesque Paulum traxerunt
extra civitatem, aestimantes
eum mortuum esse. ¹⁹ ²⁰ Cir-
cumdantibus autem cum dis-
cipulis surgens intravit civa-
tatem, et postera die profectus
est cum Barnaba in Derben.
²⁰ ²¹ Cumque evangelizassent
civitati illi et docuissent multos,
reversum Lysitram et Iconi-
um et Antiochiam, ²¹ ²² confir-
mantes animas discipulorum,
exhortantesque ut permanerent
in fide, et quoniam per multas
tribulationes oportet nos intrare
in regnum dei. ²² ²³ Et cum
constituissent illis per singulas

EH(L.) Vulg. (αὐτων L. 31*Scr.) ||
add. αὐτον E. Æth. || add. et vespera
facta est Theb.

20. καὶ τῇ ἐπαύριον. τὴν πόλιν (ver. 21.)

om. N*. (add. c)

— τὴν] add. Ἀνστραν D.

— τῇ ἐπαυρ.] τὴν ἐπαυρ. D*.

— εἰσῆλθεν] εἰσῆλθεν H.

21. εὐαγγελισάμενοι BN^c. 13. 31. 61.

L. Vulg. Syrr. Pst. & Hcl. | -ζόμενοι

ADEH.

— τε] δε DE. Memph. Theb. [Arm.]

— τὴν πόλιν ἐκείνην] τοὺς ἐν τῇ πολει

D.

— ἱκανοὺς] πολλοὺς D.

— ὑπέστρεψαν] ὑπέστρεφον D.

— τὴν] om. D.

— καὶ εἰς Ἰκον. καὶ εἰς Αντ. ANCEGr.

13. 61. Syrr. Pst. & Hcl. | * om. εἰς bis

Σ. DHL. Vulg. e. | καὶ Ἰκ. καὶ εἰς A.

31. | καὶ εἰς Ἰκον. καὶ Αντ. BMai.

22. μαθητῶν] add. καὶ C. Syrr. Pst. & Hcl.

Arm. Æth.

— παρακαλοῦντες] add. τε N^cD.

— ἐμμένειν] ἐμμένειν 61.

— ἐισέλθ. Orig. i. 257², ii. 749⁴, 815⁵.

Petr. Alex. Routh. iv. 35. | εἰλθεν

D*.

17. corda nostra Cl. | 19. existimantes Cl.

ABNCDE.
13. 31. 61.
HL.

δὲ αὐτοῖς [†]κατ' ἐκκλησίαν πρεσβυτέρους," προσευ-
ξάμενοι μετὰ νηστειῶν, παρέθεντο αὐτοὺς τῷ κυρίῳ
εἰς ὃν πεπιστευέουσιν.

17. ²⁴ Καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν ἦλθον εἰς
"τὴν" Παμφυλίαν, ²⁵ καὶ λαλήσαντες ἐν Πέργῃ τὸν
λόγον κατέβησαν εἰς Ἀττάλειαν. ²⁶ κάκειθεν ἀπέ-
πλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν, ὅθεν ἦσαν παραδεδομένοι
τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ εἰς τὸ ἔργον ὃ ἐπλήρωσαν.
²⁷ παραγερόμενοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν
[†]ἀνήγγελλον" ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς μετ' αὐτῶν, καὶ
ὅτι ἠνοίξεν τοῖς ἔθνεσιν θύραν πίστεως. ²⁸ διέτριβον
δὲ [†]χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς.

ΚΤ' XV.

¹ Καὶ τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἐδίδα-
σκον τοὺς ἀδελφούς ὅτι Ἐὰν μὴ [†]περιτμηθῇτε" τῷ
ἔθει * τῷ Μωϋσέως, οὐ δύνασθε σωθῆναι. ² γενο-
μένης [†]δε" στάσεως καὶ [†]ζητήσεως" οὐκ ὀλίγης τῷ
Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ πρὸς αὐτοὺς, ἔταξαν ἀνα-
βαῖων Παῦλον καὶ Βαρνάβαν καὶ τινὰς ἄλλους ἐξ
αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους εἰς
Ἱερουσαλὴμ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. ³ οἱ μὲν

ecclesias presbyteros, et orantes
cum ieiunationibus commend-
averunt eos domino in quem
crediderunt.

²³ ²⁴ Transcuntes Pisidiam
venerunt in Pamphiliam, ²⁵ et
loquentes in Pergē verbum
domini descenderunt in At-
taliā, ²⁶ et inde navigaverunt
Antiochiam, unde erant traditi
gratiae dei in opus quod com-
pleverunt. ²⁷ ²⁸ Cum autem ve-
nissent et congregasset eccle-
sia, retulerunt quanta fecisset
dominus cum illis, et quia
aperuisset gentibus ostium
fidei. ²⁷ ²⁸ Morati sunt autem
tempus non modicum cum
discipulis.

¹ Et quidam descendentes de
Iudaea docebant fratres quia
nisi circumcidamini secundum
morem Mosi, non potestis salvi
fieri. ² Facta ergo seditione
non minima Paulo et Barnabae
adversus illos, statuerunt ut
ascenderet Paulus et Barna-
bas et quidam alii ex aliis ad
apostolos et presbyteros in Hieru-
salem super hac quaestione.

23. δέ] τε 13.

— κατ' ἐκκλησίαν ante πρεσβυτερος
ABNCDE. 13. 31. 61. Vulg. Syr. Pst.
Arm. | † post ε. EHL. Syr. Hcl.
Memph. Theb. Æth. (kata D.)

— προσευξάμενοι] add. δε D.

— αὐτοὺς] -τοῖς L.

— πεπιστευέουσιν] -κασιν D.

24. καὶ διελθόντες] διελθόντες δε D.
Memph.

— τὴν Πισ.] praem. eis N.

— ἦλθον] -θαν D.

— τὴν Παμφ. BNCE. 13. 61. | *om.
τὴν ε. AD. 31. HL. Pergen Pamphy-
liae Theb.

25. ἐν Πέργῃ BNCE ut vid. CDE. rel. | eis
Περγην A. | eis τὴν Πέργην N*. 61.
in illo loco Theb.

— τὸν λόγον] add. τὸν κυρίου ANC. 13.
61. Vulg. Syr. Pst. & Hcl.* Arm. |
add. τὸν θίου E. | om. BD. 31. HL.
Memph. Theb. Æth.

— Ἀττάλειαν] Ατταλειαν L. Italianam Æth.
|| add. ἐναγγελίζομενοι αὐτοὺς D.
Syr. Hcl.*

26. ἀπεπλευσαν] om. B*. (in marg.!) |
ἀνεπλευσαν H. (om. κακειθεν ἀπεπλ.
eis Ἀντιοχίαν Æth.)

26. παραδεδομένοι] -δεδεμένοι 31.

27. συναγαγόντες] συναγοντες 61. |
συναξάντες D.

— ἀνήγγελλον ABNC. 13. (61.) Syr. Pst.
Memph. (-γελον BBtly. 61.) | † ἀνηγ-
γελαν ε. (31.) HL. Vulg. Syr. Hcl.
Arm. Æth. (-γελαν 31 Ser.) [Theb.]

| ἀνηγγειλον D. | ἀπηγγειλαν E.

— ἐποίησεν ὁ θεὸς μετ' αὐτῶν] ὁ θεὸς
ἐποίησεν αὐτοῖς (om. ?) D. Theb. |
ὁ θεὸς ἐποίησεν μετ' αὐτ. N. || add.
μετα τῶν ψυχῶν αὐτῶν D.

28. διέτριβον δε] † add. εκεί ε. E. 31.
HL. Syr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. |
om. ABNCDE. 13. 61. Vulg. Arm. Æth.

— οὐκ] om. 61. (ουκ N.)

1. Ἰουδαίαις] add. ex illis qui crediderunt
ex haereticis Phariseorum Syr. Hcl. mg.

— εἰαν] an A*.

— περιτμηθῇτε A(B* Bch. Mai) NCD. 13.
61. (περιτμήτε B* Bch. Mai) περιτο-
μήθητε BBtly. | † περιτεμνηθεῖ ε.
E. 31. HL. || add. καὶ D. Syr. Hcl. mg.
| add. et ambuletis Theb.

— ἐθει] ἐθνη N*.

— τῷ Μω. ABNC*. 61. | *om. τῷ ε.
C'DE. 13. 31. HL.

— Μωϋσέως BNCE. 13. 61. HLTreg. |

Μωϋσέως AD. 31. LTy? legis Syr.
Pst. || add. περιπατῇτε D. Syr. Hcl. mg.

1. δύνασθε] δύνησθησθαι C.

— σωθῆναι] περισσώθηναι 31.

2. γεν. δε BNCD Gr. 61. L. (Syr. Pst.)
Memph. Theb. (Æth.) | † γεν. οὖν ε.
AE. 31. H. d. Vulg. Syr. Hcl. Arm.
(13 n. l.)

— στασεως] εκτασεως D.

— καὶ ζητήσεως ABNCDE. 31. 61. HL.
| † καὶ συζητήσεως ε. (13 n. l.) vid.
ver. 7. || om. E. Vulg. Memph.

— τῷ 2*. om. DE.

— πρὸς αὐτοὺς] σὺν αὐτοῖς DGr.

— ἐταξαν] -αντο E.

— ἐταξαν... ἐξ αὐτῶν] ελεγεν γὰρ ὁ
Παῦλος μὲνιν οὐτως καθὼς ἐπιστάσαν
δι' ἰσχυρίζομενος" οἱ δὲ ἐληλύθετε ἀπο
Ἱερουσαλὴμ παρηγγελλαν αὐτοῖς τῷ
Παύλῳ καὶ Βαρνάβᾳ καὶ τισὶν ἄλλοις
ἀναβαίνειν D. Syr. Hcl. mg.

— ἀλλοὺς] post ἐξ αὐτῶν N.

— πρεσβυτεροὺς] praem. τοὺς C.

— eis] εν E.

23. et orassent Cl. | 25. verbum domini in
Pergo Cl. | 27. fecisset deus Cl.
1. salvari Cl. | 2. quidam Am. **.

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

4. Ἱερουσαλὴμ
— ὑπὸ τῆς ἐκκλ.

6. συνήχθ. δὲ

7. συνζήτησεως

οὖν προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας διήρχοντο
τὴν *τε* Φοινίκην καὶ Σαμαρείαν, ἐκδιηγούμενοι τὴν
ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐποίουν χαρὰν μεγάλην
πᾶσιν τοῖς ἀδελφοῖς. ⁴ παραγενόμενοι δὲ εἰς [†] Ἱεροσό-
λυμα [†] παρεδέχθησαν [†] ἀπὸ [†] τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν
ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνγγεῖλάν τε ὅσα ὁ
θεὸς ἐποίησεν μετ' αὐτῶν. ⁵ ἐξανέστησαν δέ τινες
τῶν ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τῶν Φαρισαίων πεπιστευκότες,
λέγοντες ὅτι δεῖ περιτέμνειν αὐτοὺς παραγγέλλειν τε
τηρεῖν τὸν νόμον Μωϋσέως. ⁶ συνήχθησάν [†] τε [†] οἱ
ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν περὶ τοῦ λόγου
τούτου. ⁷ πολλῆς δὲ [†] ζητήσεως [†] γενομένης, ἀναστὰς
Πέτρος εἶπεν πρὸς αὐτοὺς, Ἄνδρες ἀδελφοί, ὑμεῖς
ἐπίστασθε ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων [†] ἐν ὑμῖν ἐξελέ-
ξατο ὁ θεὸς [†] διὰ τοῦ στόματός μου ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη
τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου καὶ πιστεῦσαι. ⁸ καὶ ὁ
καρδιογνώστης θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς δοῦν [†] τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον καθὼς καὶ ἡμῖν. ⁹ καὶ [†] οὐθὲν [†] διέ-
κρινεν μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, τῇ πίστει καθαρίσας
τὰς καρδίας αὐτῶν. ¹⁰ νῦν οὖν τί πειράζετε τὸν θεόν

³ Illi igitur deducti ab ecclesia pertransiebant Pœnicen et Samariam, narrantes conversionem gentium, et faciebant gaudium magnum omnibus fratribus. ⁴ Cum autem venissent Hierosolymam, suscepit ab ecclesia et ab apostolis et senioribus, adiuvantes quanta deus fecisset cum illis. ⁵ Surrexerunt autem quidam de heresi Phariseorum qui credebant, dicentes quia oportet circumcidi eos, præcipere quoque servare legem Moysi. ⁶ conveneruntque apostoli et seniores videre de verbo hoc. ⁷ Cum autem magna conquisitio fieret, surgens Petrus dixit ad eos, Vii fratres, vos scitis quoniam ab antiquis diebus in nobis elegit deus per os meum audire gentes verbum evangelii et credere. ⁸ Et qui novit corda deus testimonium perhibuit dans illis sanctum spiritum sicut et nobis, ⁹ et nihil discrevit inter nos et illos, fide purificans coram eorum. ¹⁰ Nunc ergo quid temeratis

2. Ἱερουσαλὴμ] add. ὁπως κριθωσιν ἐπ' αὐτοῖς D. (αὐτῶν D²) (Syr.Hcl.)*

3. προπεμφθέντες] ἐκπεμφθ. E.
— τὴν τε BNCd. 61. | *om. τε S. AE. 13s. 31. HL. Vulg. Syrr.Pst.&Hcl. Memph. Theb. Arm. Æth.
— Σαμαρείαν] præm. τὴν D. 31. H.
— ἐκδιηγ.] διηγ. N*. (corr.*)

4. Ἱεροσόλυμα AB. 61. Vulg. (13 n.1.) | [†] Ἱερουσαλὴμ S. NCDE. 31. HL.

— παρεδέχθησαν ABND². 61. | παρεδόθησαν D*. | [†] ἀπεδέχθησαν S. CE. 31. HL. (13 n.1.) || add. μεγαλως CD² (μικρως D*) (Syr.Hcl.)*

— ἀπο BC. | [†] ὑπο S. ANDE. 13s. 31. 61. HL.

— καὶ 1°. om. N*. (add.*)
— ἀνγγεῖλάν τε] ἀπηγγεῖλαντες D*. | ἀπηγγεῖλάν τε D². || om. τε N*. (add.*)

— ὁ θεός] post ἐποίησεν D. | post μετ' αὐτῶν 61.

— ἴτι] add. καὶ ὅτι ηνοιξεν τοῖς ἐθνικοῖς θυραν πίστιως C²HL.

5. ἐξανέστησαν δὲ] οἱ δὲ παραγγεῖλαντες αὐτοῖς ἀναβαίνειν πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους ἐξανέστησαν λέγοντες D. (Syr.

Hcl.) add. postea adversus apostolos existentes qui crederunt ex haeresi Phariseorum Syr.Hcl.mg.

5. τινες] add. ἀνδρες A.

— τῶν 1°. om. D.

— φαρισαίων] πρεσβυτέρων 31.

— πεπιστευκότες] -κοτων L.

— λεγοντες] om. D.

— ὅτι] ὡς E.

— παραγγεῖλάν 31.

— τε] δε D*.

— Μωυσέως BNCE. 13. 31. 61. H. | Μωσείως ADL.

6. τε BC. 13. 61. Vulg. Æth. | [†] δε S. ANDE. 31. HL. Syrr.Pst.&Hcl. Memph. Theb. Arm.

— οἱ 2°. om. D.

— λογον] ζητηματος E. Syr.Hcl.

7. δε] τε 61. d. Syr.Pst.

— ζητησεις ABN. 13. 61. | [†] συνζητησεις S. CDE. 31. HL.

— ἀναστὰς Πέτρος] ἀνέστησεν ἐν πνεύματι Πέτρος καὶ εἶπεν D*. Syr.Hcl.mg.

— ἴτι] om. N*. (add.*)

— ἐν ὑμῖν ἐξελέξατο ὁ θεός ABNC. 13. 61. (Am. Arm.) (Iren. 199.) ἡμῖν Am. Arm. | [†] ὁ θεός ἐν ὑμῖν ἐξελέξατο S. EHL. Vulg. Cl. Syr.Hcl. | ἡμῖν

(ἐν ἡμ.) ὁ θεός ἐξελέξατο D. | in vobis deus elegit Iren. | deus elegit inter vos Memph. | ὁ θεός ἐξελέξατο tantum 31. (Syr.Pst.) Theb. (Æth.)

7. του στομ.] om. του D*E. 31* (corr.')

8. καὶ ὁ καρδ. θεός Iren. 199. | ὁ δε καρδ. ὁ θεός D.

— ἐμαρτύρησεν] διμαρτύρησεν C.

— αὐτοῖς ante δους Iren. 199. | om. E. Vulg. Theb.

— δους] [†] add. αὐτοῖς S. CE. 31. HL. Vulg. Syrr.Pst.&Hcl. Memph. Theb. Arm. Æth. Iren. | add. ἐπ' αὐτοῖς D. | om. ABN. 13. 61. (vid. αὐτοῖς ante δους.)

— το] om. 13.

9. καὶ Iren. 199. | om. A*. (add. ut vid.)

— οὐθεν B. 31. HL. | [†] οὐθεν S. ANCE. 13. 61.

— τε] om. D. Iren. 199.

10. νυν] præm. καὶ E. Æth. Tert. de Pudic. 21. | om. Iren. 199. Hil. 31^d.

— ουν] om. C* ut vid.

3. illi ergo Cl. | pertransibant Cl. | conversationem Am. Fuld. | b. crederunt Cl. | 7. deus in nobis elegit Cl. | 8. spiritum sanctum Cl.

ABNCDE.
13. 31. 61.
HL.

ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν, ὃν οὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν οὔτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν βαστάσαι; ¹¹ ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος * τοῦ κυρίου Ἰησοῦ [†] πιστευόμεν σωθῆναι καθ' ὃν τρόπον κἀκεῖνοι. ¹² ἑσίγησεν δὲ πᾶν τὸ πλῆθος, καὶ ἤκουον Βαρνάβαν καὶ Παύλον ἐξηγουμένων ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσιν δι' αὐτῶν. ¹³ μετὰ δὲ τὸ σιγήσαι αὐτοὺς ἀπεκρίθη Ἰάκωβος λέγων, "Ἄνδρες ἀδελφοί, ἀκούσατέ μου. ¹⁴ Συμεὼν ἐξηγήσατο καθὼς πρῶτον ὁ θεὸς ἐπεσκέφατο λαβεῖν ἐξ ἔθνων λαὸν [†] τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν, καθὼς γέγραπται, ¹⁶¹ Μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν [†] Δαυεὶδ" τὴν πεπτωκυῖαν, καὶ τὰ [†] κατεστρεμμένα αὐτῆς ἀνοικοδομήσω καὶ ἀνορθώσω αὐτήν. ¹⁷ ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν ^m οἱ κατὰλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐφ' ὧς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτοὺς, λέγει κύριος [†] ποιῶν ταῦτα. ¹⁸ γνωστὰ ἀπ' αἰῶνος [†]. ¹⁹ διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἔθνων ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν

deum, inponere iugum super cervices discipulorum quod neque patres nostri neque nos portare posuimus? ¹¹ Sed per gratiam domini Iesu credimus salvati quemadmodum et illi. ¹² Tacuit autem omnis multitudo, et audiebant Barnaban et Paulum narrantes quanta fecisset deus signa et prodigia in gentibus per eos. ¹³ Et postquam tacerunt, respondit Iacobus dicens, Viri fratres, audite me. ¹⁴ Simon narravit quemadmodum primum deus visitavit sumere ex gentibus populum nomeni suo. ¹⁵ Et huic concordant verba prophetarum, sicut scriptum est, ¹⁶ Post haec revertar et aedificabo tabernaculum [David] quod decedit, et dimuta eius reaedificabo et erigam illud, ¹⁷ ut requirant ceteri hominum dominum, et omnes gentes super quas invocatum est nomen meum, dicit dominus faciens haec. ¹⁸ Notum a seculo est domino opus suum. ¹⁹ Propter quod ego iudico non inquietari eos qui ex gentibus convertuntur ad deum, ²⁰ sed

¹ Am. 9:11, seq.

^m Ezek. 36:5

10. ἐπιθεῖναι] *Eus.* D.E. 6^b. | ἐπιθεῖναι[†] 31. (ἐπιθεῖναι 13. HL.)

— ζυγον *Eus.* D.E. *Tert.* | om. N*. (add.¹ vel².)

11. του κυριου ABNCDE. 13. 31. 61. HTyL. | *om. του ς. II e sil. || add. ἡμων 13. Arm. MSS. *Iren.* 199.

— Ἰησου] [†] add. χριστου ς. CD. 13. 31. Vulg. *Cl.* Syr.Pst. Memph. ed. Arm. *Iren.* | om. ABSE. 61. HL. Vulg. Am. Tol. Fuld. Syr.Hcl. Memph. MS. Theb. *Æth.* | "per gratiam dei" *Orig.* Int. iii. 837^a.

— πιστευομεν *Iren.* | -σομεν ND* Gr. (-ομεν 61.)

12. ἐσιγησεν δε] συνκατατιθεμένων δε των πρεσβυτερων τωις ὑπο του Πιερτου εισημενοις ἐσιγησεν D. Syr.Hcl.*

— ἐσιγησιν] -σαν C.

— παν] ἅπαν E. 13. 31.

— ηκουον] ηκουε 31.

— Βαρναβα και Παυλον ἐξηγουμενων] Βαρναβαν και Παυλον ἐξηγουμενοι D*.

— ἐξηγουμενων] -νου 61.

13. ἀπεκρίθη Ἰακωβος λεγων Syr.Hcl. | ἀναστας Ἰακωβος ἐπιεν D. Syr.Pst.

14. ἐπεσκέφατο] ἐπελξάτο EGr. | ἐξε- λξάτο και ἐπεσκέφατο 13.

— λαβεῖν] post ἐξ ἔθνων C. | ante *Iren.* 199. | om. Memph.

— λαον] [†] add. ἐπ. ς. 31s. HL. Memph. | om. ABNCDE. 13. 61. Vulg. Syrr. Pst.&Hcl. Theb. Arm. (*Æth.* om. et τη ονομ. αυρ.) *Iren.*

15. τουτω (τούτω 13. HL.) | ούτως D*. *Iren.* 199.

— συμφωνουσιν] συμφωνηουσιν D*.

16. μετα] add. δε D*. | om. *Iren.* 199.

— ἀναστρέψω] -ψι A* (corr.) | ἐπισ- τρέψω D.

— κατεστρεμμένα B. (N. 13. -τραμμε-) | [†] κατεσκαμμένα ς. ACD. (31.) 61. L. (-καμενα 31.) vid. LXX. | ανεσκαμ- μενα E. | σκαμμενα tantum sic H. (om. σ*.)

— ανοικοδομησω 2^a.] οικοδ. C*. ut vid.

17. αν] om. E.

— κυριον *Iren.* 199. | θεον D.

— κυριος] [†] add. ο ς. AN*CD*E. 13. 31. 61. HL. (LXX.) | om. δ BN*D*. Vulg. *Iren.*

— ποιων *Iren.* | ποιησει D*. (om. ο ποιων Theb.)

17. ταυτα] [†] add. παντα ς. H. Syr.Pst. Arm. (LXX.) | prae. πάντα *El.* Syr.Hcl. | om. ABNC. 13. 31. 61. Vulg. Memph. (Theb.) *Æth.* *Iren.* | ταυτα post γνωστα ver. seq. Theb.

18. γνωστα BNCE. 13. 31. 61. HL. Syrr.Pst.&Hcl.txt. Memph. Theb. Arm. | γνωστον AD. Vulg. Syr. Hcl.mg. *Æth.* *Iren.* 199.

— απ' ανουος] [†] add. εστι τη θεω παντα τα εργα ανου ς. (Δ)(D)E. 31. HL. (Vulg.) Syrr. (Pst.) & Hcl.txt. (Arm. *Usc.*) (*Iren.*) [εστι] om. A. | [†] θεω *Iren.* | κυριω A. Vulg. | παντα] om. AD. Vulg. Syr.Pst. Arm. *Usc.* *Iren.* | τα εργα] το εργον AD. Vulg. Syr.Hcl.mg. Arm. *Usc.* *Iren.* || non habent BNC. 13. 61. Memph. Theb. Arm. *Zoh.* *Æth.*

19. κρινω] ανακρινω 13.

20. αλλα] αλλ' C. 31. 61. H.

— του απεχ.] om. του EH.

— απεχσθαι] [†] add. απο ς. ACEGr. 13. 31. HL. Vulg. *Iren.* 199. | om. BNDGr. 61. e.

11. Jesu Christi Cl. | 12. deus fecisset Cl. | 16. reaedificabo Cl. | om. David (ad fin. lin.) Am. | 19. dominum Am.

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.
= ver. 29.
|| cap. 21:25.

θεόν, ²⁰ ἄλλα ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ ἀπέχεσθαι τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων καὶ τῆς πορνείας καὶ τῆς πνικτοῦ καὶ τοῦ αἵματος. ²¹ Μωσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν ἀρχαίων κατὰ πόλιν τοὺς κηρύσσοντας αὐτὸν ἔχει ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκόμενος.

²² Τότε ἔδοξεν τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκλεξαμένους ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν σὺν τῷ Παύλῳ καὶ Βαρνάβᾳ, Ἰούδαν τὸν καλούμενον ἡ Βαρσαββᾶν καὶ Σίλαν, ἄνδρας ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς, ²³ γράψαντες διὰ χειρὸς αὐτῶν, Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἡ ἀδελφοὶ τοῖς κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἐθνῶν, χαίρειν. ²⁴ Ἐπειδὴ ἤκουσαμεν ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξεληθόντες ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγους ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, οἷς οὐ διεστείλαμεθα. ²⁵ Ἐδοξεν ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδὸν ἐκλεξαμένοις ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρνάβᾳ καὶ Παύλῳ, ²⁶ ἀνθρώποις παραδεδοκόσιν τὰς ψυχὰς

scribere ad eos ut abstineant se a contaminationibus simulacrorum et fornicatione et suffocatis et sanguine. ²⁰ Moses enim a temporibus antiquis habet in singulis civitatibus qui cum praedicant in synagogis, ubi per omne sabbatum leguntur.

²² Tunc placuit apostolis et senioribus cum omni ecclesia elegere viros ex eis et mittere Antiochiam cum Paulo et Barnaba, Iudam qui cognominatur Barsabbas et Silam, viros primos in fratribus, ²³ scribentes per manus eorum, Apostoli et seniores fratres his qui sunt Antiochie et Syriae et Ciliciae fratribus ex gentibus salutem. ²⁴ Quoniam audivimus quia quidam ex vobis evententes turbaverunt vos verbis evententes animas vestras, quibus non mandavimus. ²⁵ Placuit nobis collectis in unum elegere viros et mittere ad vos cum carissimis nostris Barnaba et Paulo, ²⁶ hominibus qui tradiderunt animas suas pro nomine

24. [ἐξεληθόντες].

20. ἀλισγημάτων] αλισισμάτων 31.
— και της πορνείας] om. Æth.
— και πνικτοῦ] om. D. Iren. 199. ||
† του πνικτ. S. NCE. 31. HL. | om.
τον AB. 13. 61.
— του αἵματος] om. του 61. || add. και
ὅσα μηέλουνσι ταῦτοις γίνεσθαι ἱεροῖς
μη ποιεῖτε D. Theb. Æth. Iren.
199.
21. Μωσῆς BNCDE. 13. 31. 61. H. |
† Μωσῆς S. AEL.
— κατα πόλιν τοὺς κηρύσσοντας αὐτὸν
ἐχει | τοὺς κηρύσσοντας αὐτὸν κατα
πόλιν ἐχει C. 31. | κατα πόλιν ἐχει
τοὺς κηρύσσοντας αὐτὸν (add. ἐχει
iterum D*). D. Syrr. Pst. & Hcl. || (αυ-
τῶν) αὐτον N*. corr.)
22. ἔδοξεν] -ξασιν D*.
— ἐκλεξαμένους] -νοῖς 13.
— ἐξ αὐτῶν] om. A.
— τῷ Παύλῳ ABNCE. 13. 61. | om.
τῷ D. 31. HL.
— Βαρν.] praem. τῷ 13.
— καλοῦμενον ABNCDE. 13. 61. L. |
† επικαλούμενον S. 31. H.
— Βαρσαββαν ABNCE. 13. 31. 61. HL.
Am. Memph. Theb. | † Βαρσαβαν S.

Vulg. Cl. Arm. | Βαρσαβαν D. | Bar-
naβan Æth.
22. ἡγουμένους] -νοῖς N*. (corr. c)
23. γραψαντες] add. επιστολῶν D. Syr.
Pst. Theb. | add. ad fratres Arm.
— δια χειρὸς αὐτῶν (χειρῶν 13.) | add.
επιστολῶν περιεχουσιν (-σα C*). C(D).
Æth. Platt. (Tf.) (επιστολῶν δια χειρὸς
αὐτῶν περιεχουσιν D.) | epistolam
et mittentes in qua erant haec Syr.
Hcl. mg. | om. ABNE. 13. 31. 61. HL.
Vulg. Memph. Æth. || † add. ταῦτε S.
N* (CD postea) E. 13. 31. 61. HL.
Syrr. Pst. & Hcl. Theb. Arm. | om.
ABN*. Vulg. Memph. Æth.
— ἀδελφοί] † praem. και οἱ S. N* E. 31.
HL. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. Arm.
Zoh. Æth. | om. ABN* CD. 13. 61.
Vulg. Arm. Usc. Iren. 199. | Theb.
om. et ἀδελφοί Orig. Int. iv. 655.
— τοῖς 19.] της 13. (? om. C*).
— την] ? om. C*. (si non τοῖς 19.)
— Κιλικίαν] Κιλιαν sic A. Κιλειαν sic D.
— ἀδελφοί] post τοῖς ἐξ ἐθνῶν D. |
Contra, Iren. | om. τοῖς ἐξ ἐθν. Clem.
202. | om. ἐξ H. | ὡς ἐξ ἡμῶν Arm.
24. ἐπειδὴ] ἐπε δε N*. (corr. c)

24. ἡμῶν Iren. | ἡμῶν N*. 31* Scr. (corr.
N*) add. profecti sunt ad vos et Syrr.
Hcl. mg.
— ἐξεληθόντες AN* CD. rel. Iren. 199. |
om. BN*. (add. c) Arm. Æth. | ἐλθον-
τες HL.
— ἐταραξαν] ἐξεταραξαν D*. | ἐταραν E*.
— ἀνασκευάζοντες L.
— τὰς ψυχὰς ὑμῶν] † add. λεγοντες
περιτεμνέσθαι και τηρειν τον νομον S.
C(E). 31. HL. (Cod. Bed.) Syrr. Pst. &
Hcl. Arm. Æth. Platt. Tf. Iren.
199. (περιτεμν. dei E. Cod. Bed.) |
om. ABND. 13. 61. Vulg. Memph.
Theb. Æth.
— διεστείλαμεθα] διεστείλομεθα D*. |
διαστείλαμεθα 61.
25. γενομένοις] γεναν. H.
— ἐκλεξαμένους AB. 13. 31. 61. L. |
† εκλεξαμένους S. NCDEH. (electos
viros Iren. 199.)
— ἡμῶν Iren. | ἡμῶν D. ? 31* Scr.
26. παραδεδοκόσιν] παραδεδωκασιν D.
— τὰς ψυχὰς] την ψυχην D. Iren.

22. cognominabatur Cl. | Barsabas Cl. |
(Barsabbas Arm. *)

ABNCDE.
13. 31. 61.
HL.

n ver. 20.
cap. 21. 125.

αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
χριστοῦ. ²⁷ ἀπεστάλκαμεν οὖν Ἰούδαν καὶ Σίλαν, καὶ
αὐτοὺς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ αὐτά. ²⁸ ἔδοξεν
γὰρ ἡμῖν πνεύματι τῷ ἁγίῳ καὶ ἡμῖν μηδὲν πλέον
ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρος, πλὴν τούτων τῶν ἐπάναγκες,
²⁹ ἀπέχσθαι εἰδωλοθύτων καὶ αἵματος καὶ πνικτῶν
καὶ πορνείας. ἐξ ὧν διατηροῦντες ἑαυτοὺς εὖ πράξετε.
ἔρρωσθε. ³⁰ Οἱ μὲν οὖν ἀπολυθέντες κατήλθον εἰς
Ἀντιόχειαν, καὶ συναγαγόντες τὸ πλῆθος ἐπέδωκαν
τὴν ἐπιστολὴν. ³¹ ἀναγνόντες δὲ ἐχάρησαν ἐπὶ τῇ
παρακλήσει. ³² Ἰούδας τε καὶ Σίλας, καὶ αὐτοὶ
προφῆται ὄντες, διὰ λόγου πολλοῦ παρεκάλεσαν τοὺς
ἀδελφούς καὶ ἐπιστήριξαν. ³³ ποιήσαντες δὲ χρόνον
ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς τοὺς
ἀποστείλαντας αὐτούς. ³⁴†

³⁵ Παῦλος δὲ καὶ Βαρνάβας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ
διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι, μετὰ καὶ ἑτέρων
πολλῶν τὸν λόγον τοῦ κυρίου. ³⁶ Μετὰ δὲ τινας
ἡμέρας εἶπεν πρὸς Βαρνάβαν Παῦλος, Ἐπιστρέ-

domini nostri Iesu Christi.
²⁷ Misimus ergo Iudam et Si-
lam, qui et ipsi vobis verbis
referent eadem. ²⁸ Visum est
enim spiritui sancto et nobis
nilul ultra inponere vobis
onertis quam haec necessario,
²⁹ ut abstineatis vos ab immo-
latis simulacrorum et sanguine
suffocato et fornicatione, a
quibus custodientes vos bene
agetis. Valet. ³⁰ Illi igitur
dimissi descendunt Anthio-
ciam, et congregata multitudine
tradiderunt epistolam. ³¹ Quam
cum legissent, gavisi sunt super
consolatione. ³² Iudas autem
et Silas, et ipsi cum essent
prophetae, verbo plurimo con-
solati sunt fratres et confirma-
verunt: ³³ facto autem ibi
tempore dimissi sunt cum pace
a fratribus ad eos qui miserunt
illos.

³⁵ Paulus autem et Barnabas
demonstrabantur Anthiochiae do-
centes et evangelizantes cum
aliis pluribus verbum do-
mini. ³⁶ Post aliquot autem
dies dixit ad Barnaban Paulus,
Revertentes visitemus fratres

26. ὑπερ] ὑπεν sic 61.

— χριστοῦ] add. εἰς πάντα πειρασμον
DE, Cod. Bed. Syr. Hel. mg. | om. Iren.

27. λογον] add. πολλου E. | om. Iren. 199.
— ἀπαγγέλλοντας] -γελοντας D. |

-γελοντας 31 Scr. 61.

— τα αυτα] ταυτα D*. | αυτα 31. nos-
tram sententiam Iren.

28. τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ABN. 13. 61.
Vulg. m. Clem. 202. Tert. de Pudic. 12.

| † τῷ ἁγίῳ πνεύματι σ. CDE. 31.
HL. Orig. i. 763^b. Orig. Int. iv. 655^e.

Iren. 199. Cypr. 329.

— ἡμιν Clem. Iren. Tert. | ἡμιν 61 Scr.

— πλεον Clem.] πλειον D.

— ὑμιν] ἡμιν D*.

— τούτων ante τῶν ἐπάναγκες B(N)C(D.)

(13.) 31. 61. H. Vulg. Syrr. Pst. & Hel.
Memph. Theb. Iren. 199. Orig. Int. iv.

Tert. | om. τῶν N*D*. 13. (add. N*.)
| (-καὶ ANC.) | † post σ. EL. Arm.

| om. τούτων A. Clem. 202. | om. τῶν
επαν. Aeth.

29. καὶ πνικτῶν A*BN*C. 61. Memph.
Theb. Clem. 606. (Orig. i. 763^b.) Orig.

Int. iv. 655^e. | † καὶ πνικτῶν σ. A
(corr. ut vid.) N*E. 135. 31. HL. Vulg.

Syrr. Pst. & Hel. Clem. 202. (post καὶ
πορνείας Aeth.) | om. D. Iren. 199.

Tert. de Pudic. 12. Cypr. 329. "Nisi
ut custodirent se tantum ab idololatriis
et sanguine et fornicatione sive ut in
nonnullis exemplaribus scriptum est,
et a suffocatis." Hier. in Gal. v. 2.
(ed. Vallarsi. vii. 478.)

29. πορνείας] add. καὶ ὅσα μὴ θέλητε
ἑαυτοῖς γενέσθαι ἑτέρῳ μὴ ποιῶν D.

Syr. Hel.* Theb. (Aeth.) Iren. Cypr.
(ποιεῖντας D*.) | non habent Clem. 202.

606. Orig. Int. iv. Tert.

— ἐξ Clem. bis. | ἀφ' D.

— πρᾶξετε ABN. 13. 31. 61. Vulg.
Syrr. Pst. & Hel. Clem. Iren. | -ἔατε

CD Gr. HL. | -ἔητε E. || add. φερόμενοι
en τῷ ἁγίῳ πνεύματι D. Iren. Tert. |

om. Orig. Int. iv.

30. ἀπολυθέντες] add. ἐν ἡμεραις ὀλιγαῖς
D*.

— κατήλθον ABNCDE. 13. 61. Vulg. Arm.
Aeth. | † ἦλθον σ. E. 31. HL. Syrr.

Pst. & Hel. Memph. Theb.

— συναγαγόντες] συναγοντες D*. (-γων-
τες 61. L.)

— ἐπέδωκαν] ἐπιδέδωκαν E. || add. Judas
et Silas (post ἐπιστολὴν) Syr. Hel.*

32. τε St. 3. ABNCEGr. 13. 31. 61.
HL. d. | † ἐλτ. D Gr. e. Vulg. Syr. Hel.

Memph. [Syr. Pst. Theb. Arm. Aeth.]

32. οντες] ὑπαρχοντες E. | add. πληρεις
πνευματος ἁγίου D.

— πολλων] om. D.

— καὶ ἐπιστήριξαν ABN*D. rel. (om.
N*.) | -ρισαν CE.

33. ἀποστείλαντας αὐτους ABNCDE. 13.

61. Vulg. Memph. Boett. Theb. Aeth.
(ἱαντους N*, corr. †) | † ἀποστόλους

σ. E. 31. HL. Cod. Bed. Syrr. Pst. &
Hel. Memph. Wilkins. Arm. || add. in

Hierosolyma Memph. Wilkins. praem.
id. Theb.

34. ver. † ἔδοξε ἐς τῷ Σίλᾳ ἐπιμεῖναι
αὐτον. σ. (CD.) 13. Vulg. Cl. Syr. Hel.*

Memph. Wilkins. Theb. Arm. (Aeth.)
Σελαδα D. Paulus Aeth. (αὐτον) αὐτους

CD*, προς αὐτους D*.) | om. ABNE.

31. 61. HL. Am. Fuld. Demid. Syrr.
Pst. Widm. & Hel. txt. Memph. Boett. ||

add. postea monos ἐς Ἰουδᾶς ἐπορεύθη
D. add. et Jerusalem Vulg. Cl. Arm.

Use.

35. Παῦλος δὲ] ὁ δὲ Παῦλος D.
— μετὰ καὶ] καὶ μετὰ D*.

²⁸ necessaria Cl. Am.² | ²⁹ et suff. Cl. | ³⁰,
illi ergo Cl. | ³³ ibi aliquanto tempore Cl.
| miserunt Cl. | fin. ver. add. | ³⁴ Visum est
autem Silas ibi remanere. | Judas autem solus
abiit Jerusalem Cl. | ³⁶ dixit autem Am.*

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

ψαντες δὲ ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφούς[†] κατὰ[†] πόλιν
πάσαν^⁹ ἐν αἷς κατηγγέλαμεν τὸν λόγον τοῦ κυρίου,
πῶς ἔχουσιν. ³⁷ Βαρνάβας δὲ ἐβούλετο^⁹ συμπα-
ραβεῖν^⁹ καὶ^⁹ τὸν[†] Ἰωάννην^⁹ τὸν καλούμενον Μάρκον.
³⁸ Παῦλος δὲ ἤξiou τὸν ἀποστάνα[†] ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ
Παμφυλίας, καὶ μὴ συνελθόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον,
μὴ[†] συμπααραλαμβάνειν^⁹ τοῦτον. ³⁹ ἐγένετο[†] δὲ^⁹
παροξυσμός, ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλή-
λων, τὸν τε Βαρνάβαν παραλαβόντα τὸν Μάρκον
ἐκπλεῦσαι εἰς Κύπρον.

18⁴⁰ Παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος Σίλαν ἐξήλθεν,
παραδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ κυρίου[†] ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν.
⁴¹ διήρχετο δὲ τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν, ἐπιστηρίζων
τὰς ἐκκλησίας. ¹ Κατήγγησεν δὲ *καὶ^⁹ εἰς Δέρβην
καὶ^⁹ εἰς^⁹ Λύστραν. καὶ ἰδοὺ μαθητὴς τις ἦν ἐκεῖ,
ὀνόματι Τιμόθεος, υἱὸς γυναικὸς[†] Ἰουδαίας πιστῆς,
πατρός δὲ Ἑλλήνους. ² ὃς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν
Λύστροις καὶ Ἰκονίῳ ἀδελφῶν. ³ τοῦτον ἠθέλησεν
ὁ Παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελεῖν, καὶ λαβὼν περιέτεμεν

per universas civitates in quibus praedicavimus verbum domini, quomodo se habebant. ³⁷ Barnabas autem volebat secum adsumere et Iohannem qui cognominatur Marcus. ³⁸ Paulus autem rogabat eum, qui discessisset ab eis a Pamphylia et non isset cum eis in opus, non debere recipi eum. ³⁹ Facta est autem dissensio, ita ut discederent ab invicem, et Barnabas adsumto Marco navigaret Cyprum.

⁴⁰ Paulus vero electo Sila profectus est, traditus gratiae domini a fratribus. ⁴¹ Perambulabat autem Syriam et Ciliciam confirmans ecclesias.

¹ Pervenit autem Derben et Lysram. Et ecce discipulus quidam erat ibi nomine Timotheus, filius mulieris Iudaee fideles, patris gentili. ² Huic testimonium reddebat qui in Lysris erant et Iconio fratres. ³ Hunc voluit Paulus secum proticisci, et adsumens circum-

XVI. ΚΔ'

35. κυριοῦ? om. D* Gr. Memph. Wilkins.
| Dei Syr. Pst. Memph. Boett. Theb.
Arm. [Æth.]
36. προς Βαρναβαν ante Πανλος ABNC.
(13.) (31.) 61. Vulg. | † post 5.
DEHL. Syrr. Pst. & Hel. Memph. Theb.
(? Arm.) Æth. (ὁ Πανλος D. 13. 31.)
— δη] δε N*. (corr. 5)
— επισκεψώμεθα] -ψομεθα 13. H.
— ἀδελφούς] † add. ἡμῶν 5. 31. HL.
Æth. | om. ABCDE. 13. 61. Vulg.
Syr. Pst. & Hel. Memph. Theb. Arm.
— κατα] praeem. τους D.
— πολιν ante πασαν ABNC. 31. | † post
5. DE. 13. 61. HL. Vulg.
— αἷς] οἷς D.
— κατηγγέλαμεν] ἐκηρξάμεν C. Arm.
— πως] praeem. το E.
— fin.] add. placuit autem cogitatio
Barnabae Syr. Hel.*
37. ἐβουλετο ABNC. 13. 61. Vulg. Syrr.
Pst. & Hel. Memph. Theb. Arm. Æth. |
ἐβουλενο D. | † ἐβουλεσατο 5.
31. HL.
— συμπααραβεῖν] -λαμβανειν A. 13.
— και τον BN. 61. και (om. τον) ACE.
Vulg. Syr. Hel. Memph. Arm. | τον
(*om. και) 5. 13. 31. HL. Syr. Pst.
Theb. Æth. | om. D.

37. καλουμενον ABNE. 31. IIL. | επι-
καλουμινον CD. 13. 61.
38. ἡξiou ουκ ἐβουλετο λεγων D.
— αποστανα] αποστατησαντα A. |
αποστησαντα D.
— απο Παμφυλίας] om. C². (C* n.l.)
— αυτοις] om. D.
— εργον] add. εἰς ὁ ἐπεμψθησαν D. Tol.
— συμπααραλαβανειν ABNC. 61. |
† συμπααραλαβειν 5. E. 13. 31. HL.
(τοντον μη ιναι συν αυτοις D. (Arm.)
39. δε ABND. 61. Vulg. Memph. Theb.
(Æth.) | † ουν 5. CE. 13. 31. IIL.
Syr. Pst. & Hel. Arm.
— αποχωρισθηναι] αποχωρησαι E.
— αυτοις] αυτοις L.
— τον τε Βαρναβαν παραλαβοντα] τοτε
Βαρναβας παραλαβων DGr.
— τε] δε H.
— τον ult.] om. A.
— ἐκπλευσαι] ἐπλευσεν D.
40. Πανλος] Σανλος EGr.
— ἐπιλεξάμενος] επιδεξαμενος D.
— Σιλαν] praeem. τον 31.
— τον] om. D*.
— κυριον ABND. 13. 61. Am. Fuld. Tol.
Theb. [Æth.] | † θιον 5. CE. 31.
IIL. Vulg. Cl. Syrr. Pst. & Hel. Memph.
Arm.

40. ὑπο] απο D.
41. Κιλικίαν] praeem. την BD. | om.
την ANCE. rel.
— ἐκκλησίας] add. παραδιδους τας εν-
τολας των προεβντερων D. | add.
praeicipiens custodire praecepta apostolo-
rum et seniorum Vulg. Cl. Fuld.
Syr. Hel. mg. (non Am. Tol.)
1. κατηγγησεν δε] διεθων δε τα εθνη ταυ-
τα κατηγγησεν D. (Syr. Hel. mg. in pl.)
— και εις AB. 13. 31. Syr. Hel. Memph.
| *om. και 5. NCE. 61. HL. Vulg.
Syr. Pst. Theb. Æth.
— εις Λυστραν ABN. 61. | *om. εις 5.
CDE. 31. HL. Vulg. (13 n.l.)
— ην] post ekei D.
— γυναικος] † add. τινος 5. 31. HL.
Syr. Pst. Theb. | om. ABCNCDE. 61.
Vulg. Syr. Hel. Memph. Arm. Æth.
(13 n.l.)
— Ιουδαίαν] om. E. | vidua Fuld.
2. Ικονίω ABCD. rel. | -νιον NE. ||
praeem. εν 31.
3. λαβων περιετ. εν τα τοις] om. L.

37. cognominabatur Cl. | 38. eum ut qui Cl. | de Pamphylia Cl. | om. eum ult. Cl. | 39. Barnabas quidem Cl. | 40. dei Cl. | 41. fin.] add. praeicipiens custodire praecepta apostolorum et seniorum Cl.
2. testimonium bonum Cl.

ABNCDE.
13. 31. 61.
HL.

αὐτὸν διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις· ἤδρισαν γὰρ ἅπαντες ὅτι Ἕλλην ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὑπῆρχεν. ὥς δὲ διεπορεύοντο τὰς πόλεις, παρέδιδον αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις.

Ἄι μὲν οὖν ἐκκλησίαι ἑσπερευοῦντο τῇ πίστει καὶ ἐπερίσσεον τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν. διήλθον δὲ τὴν Φρυγίαν καὶ Γαλατικὴν χώραν κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος λαλήσαι τὸν λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἐλθόντες δὲ κατὰ τὴν Μυσίαν ἐπείραζον εἰς τὴν Βιθυνίαν πορευθῆναι, καὶ οὐκ ἔασεν αὐτοὺς τὸ πνεῦμα Ἰησοῦ. παρελθόντες δὲ τὴν Μυσίαν κατέβησαν εἰς Τρωάδα, καὶ ὄραμα διὰ τὸν Παῦλον ὡφθῆναι ἀνὴρ Μακεδὼν τις ἦν· ἐστὼς καὶ παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων, Διαβὰς εἰς Μακεδονίαν βοηθήσον ἡμῖν. ὥς δὲ τὸ ὄραμα εἶδεν, εὐθέως ἐξήγησamen ἐξεληθὲν εἰς Μακεδονίαν, συμβιβάζοντες ὅτι προσκέκληται ἡμᾶς ὁ θεός· εὐαγγε-

cidit eum propter Iudeos qui erant in illis locis: sciebant enim omnes quod pater eius gentilis esset. Cum autem pertransirent civitates, tradabant eis custodire dogmata quae erant decreta ab apostolis et senioribus qui essent Hierosolymis.

Et ecclesiae quidem confirmabantur fide et abundabant numero cotidie. Transeuntes autem Frygiam et Galatiae regionem vetati sunt ab spiritu sancto loqui verbum in Asia: cum venissent autem in Mysiam, tentabant ire Bythiniam, et non permisit eis spiritus Iesu. Cum autem pertransissent Mysiam, descenderunt Troadem. Et visio per noctem Paulo ostensa est: vir Macedo quidam erat stans et deprecans eum et dicens, Transiens in Macedoniam adiuva nos. Ut autem visum vidit, statim quavisimul profectus in Macedoniam, certi facti quia vocasset nos deus evangelizare eis.

9. ὡφθῆναι Παῦλον

3. τοῖς τοποῖς ἐκείνοις | τῇ τοπῇ ἐκείνῃ 31.
- ἅπαντες ABNE. 13s. 61. HL | πάντες CD. 31.
- ὅτι Ἕλλην ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὑπῆρχεν ABNC. 13. 31. 61. (Vulg.) Memph. Theb. | † τὸν πατέρα αὐτοῦ ὅτι Ἕλλην ὑπῆρχεν 5. DEHL Syrr.Pst. & Hcl. (Arm.) (Æth.)
4. νεκροὶ διεπορεύοντες δὲ τὰς πόλεις ἐκρησσον καὶ παρέδιδον αὐτοῖς μετὰ πάσης παρρησίας τὸν κυρίον Ἰησοῦν χριστόν, ἅμα παραδίδοντες καὶ τὰς ἐντολάς (add. των) ἀποστόλων καὶ πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις D. Syr. Hcl.mg.
- διεπορεύοντο | ἐπορεύοντο H.
- παρέδιδον ABNC(D) supra E. 13. 61. (διδονσαν C. δωσαν 13.) | † παρέδιδον 5. 31. HL praedicabant et docebant eos ut servarent Syr.Pst.
- κεκριμένα | κεκριμένα 31. 61.
- πρεσβυτέρων | † praem. των 5. E. 31. HL | om. ABNC(D). 13. 61.
- Ἱεροσολύμοις ABNC(D). 13. 61. Vulg. | † Ἱεροσόλυμοι 5. E. 31. HL.
5. ἐκκλησίαι | praem. a1. 61.
- τῇ πίστει | om. D.
- ἐπερίσσεον | περιέσσεον E.
6. διήλθον ABNCDE. 13. 31. 61. Syrr.

- Pst. & Hcl. Memph. Theb. Arm. Æth. | † διελθόντες 5. HL. Vulg.
6. εἰ | τε 31.
- Γαλατικὴν | † praem. την 5. E. 31. HL | om. ABNC(D). 13. 61.
- λαλήσαι | praem. μῆνειν D.
- λογον | add. του θεου D. Vulg. Cl. Syr.Pst. Memph. Æth. Matt.
7. ἐλθόντες | γενομενὴν D* | γενομενοι D2.
- δε ABNCDE. 13. 31. 61. Vulg. Syrr. (Pst.) & Hcl. Memph. Theb. Arm. (Æth.) | * om. 5. HL.
- Μυσίαν | Μυσίαν L (et infra.)
- ἐπείραζον | ἠθέλαν D.
- εἰς τὴν Βιθ. ABNC(D) E. 13. 31. 61. Vulg. Syrr.Pst. & Hcl. Memph. Theb. Æth. (om. την D.) (Bythinian ACD.) | † κατὰ τ. Βιθ. 5. HL.
- πορευθῆναι ABNE. 31. 61. | † πορευεσθαι 5. CD. 13. HL.
- πνεῦμα Ἰησοῦ ABNCDE. 13. 31. 61* | Vulg. Syrr.Pst. & Hcl. Memph. Arm. (3 MSS.) Æth. Orig. Int. iv. 470*. πν. κυρίου C*. (πν. χριστοῦ Arm. ed. (cum 2 MSS.) το πν. το ἁγίου Arm. 6 MSS.) | * om. Ἰησοῦ 5. 61**.
- HL Theb. Arm. 3 MSS.
8. παρελθόντες Syrr.Pst. Arm. ed. | διελθόντες D. Syr.Hcl. Arm. MSS.
- κατέβησαν | κατηντήσαν DGr.

8. Τρωάδα 61.

9. ὄραμα | ἐν ὄραματι D. Syr.Pst.

— εἰ | om. C.

— νεκρός | † praem. της 5. SCE. rel. | om. ABD.

— τῷ Παύλῳ ante ὡφθῆναι BND² E. 13. 31.

61. Vulg. | † post 5. ACD* HL.

Syrr.Pst. & Hcl. Memph. Theb. Arm.

Æth. | add. ὥστε D. Syr.Pst. Theb.

— Μακεδὼν ante τις ην ABNC(D) (E).

13. 31. 61. Vulg. (Syr.Hcl.) (Arm.)

| † post 5. HL (Theb.) (om. ην D² E.

Syr.Pst. om. τις ην Memph. Æth.)

— ἰσως καὶ ABNC. 13. 61. Vulg.

Syrr.Pst. (& Hcl.) | * om. καὶ 5. D. 31.

HL Memph. Theb. Arm. | add. κατα

προσώπων αὐτοῦ D. Syr.Hcl.*

— αὐτον | om. D.

10. ὥς ἐε το ὄρ. εἶδεν | cum autem surrexisset narravit nobis visionem

Theb.

— ὥς δε... συμβιβάζοντες | διεγέρθεις

οὖν διηγήσατο το ὄραμα ἡμῖν καὶ

ἐνοήσαμεν D. (Theb.)

— ἐξηγήσαμεν sic N. 31* Scr.

— Μακεδονίαν | † praem. την 5. 31. H. (D

vid. supra.) | om. ABNC. 13. 61. L.

3. ejus erat gentilis Cl. | 4. qui erant Cl. | 6.

verbum dei Cl. | 7. ire in Bythiniam Cl. | 10.

quod vocasset Cl.

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Eth.
11. ἀναχθέντες ἔλθ.

λίσασθαι αὐτούς. ¹¹ ἀναχθέντες οὖν ἀπὸ τῆς Τρωάδος εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθράκην, τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰς Νεάν πόλιν, ¹² καὶ ἐκείθεν εἰς Φιλίππους, ἧτις ἐστὶν πρὸς τῆς μερίδος τῆς Μακεδονίας πόλις, κολώνια. ¹³ Ἡμεῖς δὲ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει διατρίβοντες ἡμέρας τινάς, τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐξήλθομεν ἔξω τῆς πόλεως παρὰ ποταμόν, οὗ ἐνομιζόμεν προσευχὴν εἶναι, καὶ καθίσαντες ἐλαλοῦμεν ταῖς συνελθούσαις γυναῖξιν. ¹⁴ καὶ τις γυνὴ ὀνόματι Λυδία, πορφυρόπωλις πόλεως Θυατείρων σεβομένη τὸν θεόν, ἤκουεν, ἧς ὁ κύριος διηνοίξεν τὴν καρδίαν προσέχειν τοῖς λαλομένοις ὑπὸ Παύλου. ¹⁵ ὥς δὲ ἐβαπτίσθη καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, παρεκάλεσεν λέγουσα, Εἰ κεκρίκατέ με πιστὴν τῷ κυρίῳ εἶναι, εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου μένετε, καὶ παρεβιάσατο ἡμᾶς. ¹⁶ Ἐγένετο δὲ πορευομένων ἡμῶν εἰς τὴν προσευχὴν, παιδίσκεν τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα Πύθωνα ὑπαντήσαι ἡμῖν, ἧτις ἐργασίαν πολλὴν παρέειχεν τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. ¹⁷ αὕτη κατακοιλούθουσα

¹¹ Navigantes autem a Troade recto cursu venimus Samothraciam, et sequenti die Neapolim, et inde Philippis, quae est prima pars Macedoniae civitas, colonia. Eramus autem in hac urbe diebus aliquot conferentes. ¹² Die autem sabbatorum egressi sumus foras portam iuxta flumen, ubi videbatur oratio esse, et sedentes loquebamur mulieribus quae convenierant. ¹³ Et quaedam mulier nomine Lydia, purpuraria civitatis Thyatirenorum colens deum, audivit, cuius dominus aperuit cor intendere his quae dicebantur a Paulo. ¹⁴ Cum autem baptizata esset et domus eius, deprecata est dicens, Si iudicastis me fidelem domino esse, introite in domum meam et manete. Et coegit nos. ¹⁵ Factum est autem cum entibus nobis ad orationem, puellam quandam habentem spiritum pythonem obviare nobis, quae quaestum magnum praestabat dominis suis divinando. ¹⁷ Haec subsecuta

10. ἡμας om. N*. (add. c.)
— ὁ θεός ABNCe. 13. 61. Vulg. Memph. [Eth.] | † ὁ κυριος c. DHLL Syrr. Pst. & Hcl. Theb. Arm. Iren. 201. (et sic post εὐαγγ. αὐτοὺς 31.)
— αὐτοὺς αὐτοὺς A. 13. | τοὺς ἐν τῇ Μακεδονίᾳ D.
11. ἀναχθέντες οὖν Iren. 201. | τῇ δὲ ἐπαυριον ἀχθέντες D. (ἀναχθέντες) Syr. Hcl. mg. | ἀναχθέντος δὲ 13.
— οὖν BCHL. Syr. Hcl. txt. Theb. Arm. Iren. Syr. Hcl. mg. | δὲ AN (Dsupra) E. 13. 31. 61. Vulg. Memph. Eth. [Syr. Pst.]
— Τρωάδος † praem. τῆς c. HL | om. ABNCDE. 13. 31. 61.
— τῇ δὲ ABbly. Mai ed. 1. NCE. 13. 31. 61. Lf? Syr. Hcl. Memph. Theb. (τῇ δὲ Bbch. Mai ed. 2.) | † τῇ τε c. II. (καὶ τῇ D.) Vulg. (Syr. Pst.) Eth. Arm. — ἐπιουστῇ add. ἡμερᾶ D. Syr. Pst.
— Νεαν πόλιν ABND*. | † Νεαπόλιν c. D* CE. rel.
12. κακεῖθεν ABNCDE. 13. 31. 61. | † ἐκεῖθεν τε c. H. (ἐκεῖθεν δὲ Lf? Syr. Hcl. Theb.) || add. τε BMai. ed. 2. (citra, Alford diserte, vid. et errata in Mai ed. 1.)
— πρώτη κεφαλὴ D. Syr. Pst.
— τῆς μερίδος om. D. Syr. Pst. & Hcl. Eth. | μερὶς EGr. Arm. | (om. τῆς B.)

12. Maked. | † praem. τῆς c. BMai DHLL. 13 ut vid. | om. ANCE. 31. 61.
— κολώνια A. 61*. κολονία E.
— ἡμῶν ἡμῶν D*.
— δὲ τε 13. (om. Memph.)
— ταυτῇ τῇ ABNCDE* E. 13. 61. Vulg. | αὐτῇ τῇ D*. 31. HL.
13. τε Vulg. | δὲ D. 13. e. Syr. Hcl. Memph. Theb. [Arm.]
— ἐξήλθομεν 13.
— πόλιν ABNCDE. 13. 61. Vulg. (Syr. Pst. add. τῆς πόλεως) Memph. ed. Theb. | † πόλεως c. E. 31. HL. Syr. Hcl. Memph. MS. Arm.
— παρα | add. τὸν D.
— οὐ | om. 61.
— ἐνομιζόμεν A? (man. ant.) B(C.) 13. 61. Memph. (Theb.) Eth. (-ζαμεν C.) (A* n.l.) | ἐνομιζεν N. | † ἐνομιζέτο c. E. 31. HL. Vulg. (Syr. Pst. & Hcl.) | ἔδοκει D. Vulg. d.e. Arm.
— προσευχὴν A? NC. 13. 61. | † προσευχὴ c. A* B? (χρ) DEHL. Vulg. | εὐχὴ 31.
— συνελθόντας | συνεληλυθίας D. || add. ἡμῶν N* CE. | om. ABNCDE. rel.
14. πόλεως praem. τῆς D.
— θεὸν κυριον D*. (corr.?) || add. ἧτις E.
— ἤκουεν | ἤκουσεν D* Gr. 13. L.
— ὅ | om. C.

14. κυριος θεος EGr. Hearne. (citra, Hansell ex ipso codice.) Memph. Wilkins.
— Πανλὸν | † praem. τὸν c. ANCE. 13. 31. 61. HL | om. BD.
15. ἐβαπτίσθη | add. αὐτῇ N* E. Fuld. Syrr. Pst. & Hcl. Theb. Arm.
— ὁ οἶκος | praem. τῆς D.
— κυρίῳ | θεῷ D.
— μένετε ABNCDE. 13. 61. | † μείνατε c. C. 31. HL.
— ἡμας ἡμας N*. (corr. c.)
16. τὴν προσευχ. ABNC. 13. 61. Orig. iv. 389*. | * om. τὴν c. D. 31. HL.
— παιδίσκη 61.
— Πιθωνα ABNC* D* Wist. Scr. 61. Vulg. Orig. iv. | † Πιθωνος c. C* D* E. 13. 31. HL. Tol. Syr. Pst. & Hcl. (et mg. Graec.) Lucif. 224.
— ὑπαντήσαι BNCE. 13. 61. Orig. iv. | † ἀπαντῆσαι c. AD. 31. HL.
— ἡμῶν ἡμῶν N*. (corr. c.)
— παριεν | χεῖρο C.
— αὐτῆς | om. DGr. || add. δια τούτου D*. (per hoc d.) | om. Orig. Lucif.
17. κατακοιλούθουσα BND Gr. | † κατακοιλούθησα c. ACE. 13. 31. HL. Orig. iv. 389*. Lucif. (224). | παρακοιλούθησα 61.

ABNCDE.
13 31 61.
HL.

τῷ Παύλῳ καὶ ἡμῖν ἔκραζεν λέγουσα, Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ὑμῖν ὁδὸν σωτηρίας. ¹⁸ τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. διαπονηθεὶς δὲ ¹⁹ Παῦλος, καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι εἶπεν, Παραγγέλλω σοι ἐν ²⁰ ὀνόματι Ἰησοῦ χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. ²¹ ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἴλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, ²² καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς ²³ εἶπαν, Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκτάρσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν Ἰουδαίῳ ὑπάρχοντες. ²⁴ καὶ καταγγέλλουσιν ἐθῇ ἃ οὐκ ἐξέστιν ἡμῖν παραδέχσθαι οὐδὲ ποιεῖν Ῥωμαίοις οὖσιν. ²⁵ Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ ²⁶ περιρῆξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ραβδίζειν ²⁷ πολλὰς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι, ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς. ²⁸ ὃς παραγγελίαν τοιαύτην ²⁹ λαβὼν ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν, καὶ τοὺς

Paulum et nos clamabat dicens, Isti homines servi dei excelsi sunt, qui adiungunt vobis viam salutis. ¹⁸ Hoc autem faciebat multis diebus. Dolens autem Paulus et conversus spiritui dixit, Praecipio tibi in nomine Iesu Christi exire ab ea. Et exiit eadem hora. ¹⁹ Videntes autem domini eius quia exivit spes quaestus eorum, apprehendentes Paulum et Silam perduxerunt ad forum principes, ²⁰ et offerentes eos magistratibus dixerunt, Hi homines conturbant civitatem nostram, cum sint Iudaei, ²¹ et adiungunt morem quem non licet nobis suscipere neque facere, cum sinus Romani. ²² Et concurrebat plebs adversus eos, et magistratus scissis tunicis eorum iusserunt virgis caedi, ²³ et cum multas plagas eis imposuissent, miserunt eos in carcerem, praecipientes custodi ut diligenter custodiret eos; ²⁴ qui cum tale praeceptum accepisset, misit eos in interioriorem carcerem et pedes eorum

17. τῷ Παύλῳ | om. τῷ B. Orig. iv.
— καὶ ἡμῖν Orig. iv. | καὶ τῷ Σίλῳ L.
— ἐκράζεν Orig. iv. | καὶ ἐκράζον D*.
— ἀνθρωποὶ Orig. iv. | om. D*. Orig. Int. iv. 610.^c Lucif. 224.
— καταγγέλλουσιν Orig. iv. | εὐαγγελίζοντες D. (-τε i.e. -ται²).
— ἡμῖν Elz. BNDEGr. Vulg. Syrr.Pst. & Hel. Arm. (Æth. Plat. Tf.) Lucif. cod. | ἡμῖν St. 3. AC². 13. 31. 61 sic. HL. Memph. Thub. Æth. Orig. iv. Lucif. ed. (C* in his lineis n.l.) | om. Orig. Int. ii. 333^a.
18. δε 1^a. | om. H. | et hoc Orig. Int. ii.
— διαπονηθεὶς δε ὁ Παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι (Lucif. 224.) | ἐπιστρέψας δε ὁ Παῦλος τῷ πνεύματι καὶ διαπονηθεὶς D. (ἐπιστρέψας 13.)
— Παῦλος | † praem. ὁ σ. CDE. rel. | om. ABN.
— παραγγέλλω - γελω C. 61. Syr. Hel. mg. Graec.
— ονοματὶ | † praem. τῷ σ. D. 13s. 31. HL. | om. ABNCDE. 61.
— ἐξῆλθιν | ἵνα ἐξελθῆς D. Lucif. | ἐξῆλθε 13.

18. ἐξῆλθ. αυτ. τ. ὥρᾳ] ευθως εξηλθ. D. Æth. Rom.
19. ιδοντες δε οι κυριοι... της εργασίας αυτων Lucif. 224. | ὥς δε εἶδαν οἱ κυριοι της παιδεύσεως ὅτι απεστερησθαι της εργ. αυτ. ἡς εἶχαν δι' αυτης D.
— ιδοντες δε Syr. Hel. Memph. Theb. Arm. Lucif. | καὶ ιδοντες B. Syr. Pst. Æth. | om. δε A* ut vid.
— τον Σιλαν ABNE. rel. | om. τον CD.
— εἴλκυσαν] ἤλκ. C. | εἰσαν E.
20. προσαγαγοντες - τας D*.
— εἶπαν ABNE. 61. HTf. | † εἰπον σ. CD. 31. L. (13 n.l.)
— ἡμῶν] post την πολιν 13. Vulg. || ἡμῶν A* (corr. l.)
21. καταγγελλουσιν] - γελλουσιν 31. 61. H.
— ὅτι] τα εθνη D*. | ηθη L. | sectam Lucif. 224.
— ἡμῖν παραδεχσθαι Lucif. | ἡμας παραδεχσασθαι D.
— οὐδὲ] ουτε D.
— οὖσιν] ὑπαρχουσιν D.
22. καὶ συνεπεστη ὁ οχλ. κατ' αυτων καὶ

- (Lucif.) | καὶ πολυς οχλος συνεπεστησαν κατ' αυτων κραζοντες D. || add. τοτε D*. | add. καὶ D².
22. περιρῆξαντες AB*NCDE. 13. 61. HL. | † περιρῆξαντες σ. B². 31s.
23. τε ABNCDE. rel. Theb. | δε B. 61. e. Memph.
— παραγγείλαντες] παραγγίλας τε N*. (corr. c.)
— δισμῳ. E.
— τηρεῖν] τηριεσθαι D.
24. ὃς Lucif. | ὁ δε D. (Æth.)
— λαβων ABNCDE. 13. 31. 61. | † εἰληψως σ. HL.
— ἐβαλεν Lucif. | ἐβαλεν A.
— ἡσφαλισατο ante αυτων ABNC*. 13. 61. | † post σ. C²DE. 31. HL. Vulg. (ἡσφαλισατο D*.)
— εἰς το ξυλον] εν τῷ ξυλῳ D.
25. κατα δε το μεσονυκτιον] κατα δε μεσον της νυκτος D*. | om. το N.
— Παυλος] praem. ὁ D.
— Σιλας] praem. ὁ C.

19. in forum Am.³ Cl. | 22. cucurrit Cl. | jussurunt] add. eos Cl. Am.²

Vulg. Syrr. P.H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

πόδας ἡσφαλίσατο αὐτῶν" εἰς τὸ ξύλον. ²⁵ κατὰ δὲ
τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι
ὑμνοῦν τὸν θεόν· ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμοι.
²⁶ ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι
τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου· ἡνέφρχθησαν" ἡ δὲ
παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι, καὶ πάντων τὰ δεσμὰ
ἀνέθη. ²⁷ ἔξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ καὶ
ἰδὼν ἀνεφωγμένης τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος
τὴν μάχαιραν ἡμέλλεν· ἑαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων
ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους. ²⁸ ἐφώνησεν δὲ φωνῇ
κακῇ· Παῦλος λέγων, Μηδὲν πράξεις σεαυτῷ
κακόν· ἅπαντες γὰρ ἔσμεν ἐνθάδε. ²⁹ αἰτήσας δὲ
φῶτα εἰσεπήδησεν, καὶ ἔντρομος γενόμενος προσέπε-
σεν τῷ Παύλῳ καὶ Σίλᾳ, ³⁰ καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς
ἔξω ἔφη, Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ; ³¹ Οἱ δὲ
εἶπαν, Πίστευσον ἐπὶ τὸν κύριον Ἰησοῦν, καὶ
σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. ³² καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ
τὸν λόγον τοῦ κυρίου· ὅτι πᾶσιν τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ
αὐτοῦ. ³³ καὶ παραλαβόντες αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ
τῆς νυκτὸς ἔλυσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβαπτίσθη

strinxit in ligno. ²⁵ Media autem nocte Paulus et Silas adorantes deum hymnum dicebant; et audiebant eos qui in custodia erant. ²⁶ Subito vero terrae motus factus est magnus, ita ut moverentur fundamenta carceris, et aperta sunt statim ostia omnia, et universorum vincula soluta sunt. ²⁷ Expergetus autem custos carceris et videns apertas ianuas carceris, evaginato gladio volebat se interficere, aestimans fugisse vinctos. ²⁸ Clamavit Paulus magna voce dicens, Nihil mali tibi feceris: universi enim hic sumus. ²⁹ Petitque lumine introgressus est, et tremefactus procidit ad pedes Paulo et Silae, ³⁰ et producents eos foras ait, Domini, quid me oportet facere ut salvus fiam? ³¹ At illi dixerunt, Crede in domino Iesu, et salvus eris tu et domus tua. ³² Et locuti sunt ei verbum domini, cum omnibus qui erant in domo eius. ³³ Et tollens eos in illa hora noctis lavit plagas eorum, et baptizatus est ipse et

28. Παῦλος αὐτῷ
φωνῇ μεγάλῃ.

25. αὐτῶν] add. και C. | om. Lucif.
— δέσμοι] δέσμοι D*.
26. ηνευχθησαν BCD. 31. | ηνοιχθησαν
ANE. 13. 61. Orig. i. 414^d. | † ανεωχθη-
σαν 5. HL.
— δε ABNDE. 13. 31. 61. Syr. Hcl.
Memph. Theb. | † τε 5. CHL. Vulg.
Syr. Pst. Arm. Æth.
— παραχρημα] om. B. Lucif. 224.
— ανεβη] ανεβηθη N* D*. (corr. N*.)
27. εξυπνος δε] και εξυπνος D. Syr. Pst.
Æth. | (δεσμοφυλας N.)
— ανεφωγμενας] post τας θυρας C. Vulg.
Cl.
— σπασαμενος] praeam. και D* Gr.
— την μαχαιραν BCD. 61*. | * om. την
5. ANE. 13. 31. 61². HL.
— ημελλεν ABNCE. 61. L. | † ημελλεν
5. D. 13s. 31. H.
— ιαντον] αυτον 31*.
— αναρειν] ανελεν C* (corr. 2)
— εκπεφευγεναι] εκπεφυγεναι A.
28. φωνη μεγαλη ὅτι Πανλος (N)(C)
D Gr. E. 13. 31. 61. HL. Syr. Hcl.
Arm. (ὅτι Π. 5. AC² DE. rel.] om. ὅ
NC* 13. et B infra) | μεγαλη φωνη

- ὁ Παυλ. A. d. | Παυλ. μεγ. φωνη B.
(Π. φων. μεγ. Bly.) (Vulg.) Syr. Pst.
Memph. (Theb.) Lucif. 225. [Æth.]
28. πρεξς] ποιησς E.
— σιαντω] -τον 61. || add. τι D Gr.
29. αιτησας δε φωτα (Lucif. 225.) | φωτα
δε ιτησας D.
— γενομενος] υπαρχων C* D Gr.
— προσπεισεν] add. προς τους ποδας
D*. Vulg. Syr. Hcl. † Memph. Theb.
Lucif. 225.
— Σδα] † praeam. τω 5. ANC² E. 13s. 31.
61. HL. | om. BC* D.
30. προαγαγων ABN² E. rel. (προαγων
N*) | προαγαγων C. 61. | προηγαγεν
D.
— εξω] add. τους λοιπους ασφαλισομε-
νος (add. και*) D. Syr. Hcl.* | (add. ap-
propinquavit et Syr. Hcl.*) | om. Lucif.
— εφη] ειπεν αυτος D. Syr. Pst. Memph.
Theb. Æth.
31. ειπαν ABNC(ut vid.) DE. 61. |
† ειπον 5. 13. 31. HL.
— πιστευσον] -σαν N* (corr. 5)
— ειπ] εις E.
— Ιησουν] † add. χριστον 5. CDE. 31.

- HL. Syrr. Pst. & Hcl. Theb. Arm.
Æth. | om. ABN. 13. 61. Vulg.
Memph. Lucif. (in deum Jesum.
Lucif. 225 1°. in dominum nostrum
Jesum 2°.)
31. σωθησει E. || (σοι 13.)
— ὁ οίκος] praeam. πας E. 13. Arm. |
om. Lucif.
32. τον κυριον AN² C(D) E. rel. Vulg.
Syr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. Arm.
Lucif. [Æth.] | τον θεου BN*. | om.
τον D.
— συν πασιν ABNCD. 13. 61. Vulg.
Lucif. | † και πασι 5. E. 31. HL.
Syr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. Arm.
Æth.
33. εν εκεινῳ] om. εν 13.
— ελυσεν Lucif. 225. | ελυσεν D*.
(solvit Lat.)
— βαπτισθη] post αυτος D. | Contra,
Lucif.
24. stritixit Am.* | om. in Cl. Am.* | 25. orantes
laudabant deum Cl. | 26. et statim aperta
sunt omnia ostia Cl. | 27. januas apertas Cl. |
28. Clamavit autem Cl. | voce magna Cl. | tibi
mali Cl. | 29. Paulo et Silae ad pedes Cl. |
31. dominum Jesum Cl.

ABN(C)DE.

13. 31. 61.

HL.

33. ἅπαντες.

αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα. ³⁴ ἀναγαγόν
 τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον [αὐτοῦ] παρέθηκεν τράπεζαν,
 καὶ ἡγαλλιάσατο πανοικί πεπιστευκῶς τῷ θεῷ. ³⁵ Ἡμέ-
 ρας δὲ γενομένης ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς ῥαβ-
 δούχους λέγοντες, Ἀπόλυσον τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους.
³⁶ ἀπήγγειλεν δὲ ὁ δεσμοφύλαξ τοὺς λόγους ἑπὶ πρὸς
 τὸν Παῦλον, ὅτι ἡ ἀπέσταλκαν οἱ στρατηγοὶ ἵνα
 ἀπολυθῇτε· νῦν οὖν ἐξελθόντες πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ.
³⁷ ὁ δὲ Παῦλος ἔφη πρὸς αὐτοὺς, Δείραντες ἡμᾶς
 δημοσίᾳ ἀκατακρίτους, ἀνθρώπους Ῥωμαίους ὑπάρ-
 χοντας, ἔβαλαν εἰς φυλακὴν, καὶ νῦν λάθρα ἡμᾶς
 ἐκβάλλουσιν; οὐ γὰρ ἀλλὰ ἐλθόντες αὐτοὶ ἡμᾶς ἐξα-
 γάγεωσαν. ³⁸ ἀπήγγειλαν δὲ τοῖς στρατηγοῖς οἱ
 ῥαβδούχοι τὰ ῥήματα ταῦτα· ἐφοβήθησαν δὲ ἀκού-
 σαντες ὅτι Ῥωμαῖοί εἰσιν, ³⁹ καὶ ἐλθόντες παρεκάλε-
 σαν αὐτοὺς, καὶ ἐξαγαγόντες ἡρώτων ἅπαλθεῖν ἀπὸ
 τῆς πόλεως. ⁴⁰ ἐξελθόντες δὲ ἐκ τῆς φυλακῆς εἰσηλ-
 θον πρὸς τὴν Λυδίαν· καὶ ἰδόντες παρεκάλεσαν
 τοὺς ἀδελφούς· καὶ ἐξῆλθαν.

omnis domus eius continuo:
³⁴ cumque perduxisset eos in
 domum suam, adposuit eis
 mensam et lactatus est cum
 omni domo sua credens deo.
³⁵ Et cum dies factus esset, mis-
 erunt magistratus lictores dice-
 ntes, Dimittite homines illos.
³⁶ Nuntiavit autem custos carceris
 verba haec Paulo, quia
 miserunt magistratus ut dimit-
 tami: nunc igitur exeuntes
 ite in pace. ³⁷ Paulus autem
 dixit eis, Caesos nos publice
 indemnatos homines Romanos
 miserunt in carcerem, et nunc
 abscondite nos eiciunt? Non
 ita, sed veniant et ipsi nos
 eiciant. ³⁸ Nuntiaverunt autem
 magistratibus lictores verba
 haec: timeuruntque auditu
 quod Romani essent, et ve-
 nientes deprecati sunt eos, et
 educentes rogabant ut et egre-
 derentur urbem. ⁴⁰ Exeuntes
 autem de carcere introierunt
 ad Lydiam, et visis fratribus
 consolati sunt eos, et profecti
 sunt.

33. οἱ] οἱ οικιοι Α. | νῖοι (om. οἱ) 31.

— παντες ACDE. rel. | ἅπαντες BN.

34. αναγαγόν] praem. καὶ D* Gr.

— τε Syr.Pst. Theb. Lucif. 225. | δε C.
13. Syr.Hcl. Memph.— αυτου ANDE. 13. 31. HL Vulg. Syrr.
Pst.&Hcl. Memph. Theb. Arm. Aeth.
| om. BC. 61. Lucif. 225.— παρεθηκεν] praem. καὶ D*. | Contra,
Lucif. | add. αυτοις E. Memph. Theb.
Arm. | Contra, Lucif.— ηγαλλιασατο ABNC*EGr. 13. 61.
HL. Vulg. Memph. Arm. Aeth. |
ηγαλλιατο C* ut vid. D. 31. Syrr.Pst.&
Hcl. Theb.— πανοικι] om. E. (— AB*NC. 13.) |
συν τω οικω αυτου D. (Lucif.)

— τω θεω] επι τον θεου D.

35. γενομένης] γεναμένης E.

— απιστευλαν οἱ στρατηγοι τους] συνηλ-
θον οἱ στρατηγοι επι το αυτο εις την
αγοραν καὶ αναμνησθεντες τον σεισμον
τον γεγονοτα εφοβηθησαν καὶ απιστ.
τους D. Syr.Hclmg.

— λεγοντες] —τας D.

— εκεινους] add. ους εχθρες παρελαβες
D. Syr.Hcl.36. απηγγειλεν δε ο δεσμοφυλαξ] καὶ
εισλθων ο δεσμοφυλαξ απηγγειλεν D.| et cum audivisset custos carceris in-
gressus dixit Syr.

36. δε] τε EGr. Theb. Aeth.

— λογους] † add. τοντους C. ANE 13.
31. 61. HL. Vulg. Syrr.(Pst.)&Hcl.
Memph. Theb. | om. BCD Gr. Arm.

[Aeth.]

— απισταλκαν ABN. | † απισταλκασιν
C. DE. 13 ut vid. 31. HL | απιστευλαν
C. 61.

— εν ειρηνη] om. D. | εις ειρηνην N.

37. εφω] om. 61.

— προς αυτους] om. E. | add. αναιτειους
D.— εβαλαν BD. | † εβαλον C. ANE 31.
61. HL. (13 n.l.)

— γαρ] om. 13.

— αλλα] αλλ' 31. L.

— ελθοντες] post αυτοι ημας E. (om.
ημας H.)38. απηγγειλαν ABNCDE. 31. 61. (13 n.l.)
| † απηγγ. C. HL.— δε ABD. rel. Vulg. Arm. | τε NE.
(Syr.Pst.) Aeth. om. Syr.Hcl. Memph.
Theb.— τοις στρατηγοις] post οἱ ραβδουχοι E.
(Syr.Pst.) | αυτοις οἱ στρατηγοι D*.— ταυτα] add. τα ρηεντα προς τους
στρατηγους D.

38. εφοβηθησαν δε ABN. 31. 61. Memph.

| — παντες (sic) δε 61*. (13 n.l.) | † καὶ
εφοβηθησαν C. EHL. Syrr.(Pst.)&Hcl.
Theb. Aeth. timeuruntque Vulg.
[Arm.] | οἱ δε ακουσαντες οτι Ρωμαιοι
εισιν εφοβηθησαν D. (Syr.Pst.)39. ver. καὶ παραγενομενοι μετα φιλων
πολλων εις την φυλακην παρεκαλεσαν
αυτους εξελθειν, ειποντες, Ηγνωσαμεν
τα καθ' ημας, οτι εσται ανδρες δικαιοι
καὶ εξαγαγοντες παρεκαλεσαν αυτους
λεγοντες, Εκ της πολεως ταυτης εξελ-
θατε, μη ποτε παλιν συνστραφωσιν
ημειν επικραζοντες καθ' ημων D.
Syr.Hcl.(K. &*)

— ηρωτων] — τουν Α. | — των E. Syr.Pst.

— απελθειν ABN. 13. 61. Arm. |
† εξελθειν C. E. 31. HL. Vulg.— απο ABN. 13. 61. de Vulg. Cl. Fuld.
| add. εκ E. | *om. C. 31. HL. Am.

40. εκ ADE. rel. | απο BN.

— ισηλθον] ηλθον D. c.

— προς ABNCDE. 13. 31. 61. HL. | † εις C.

— παρεκαλεσαν τους αδελφους ABN. 13.
61. Memph. | † τους αδελφους παρεκ.
C. E. 31. HL. Vulg. Syrr.Pst.&Hcl.
Theb. Arm. Aeth. | τους αδελφ. εγγηγ.— 35. dimittite Am. | 37. nunc occulte Cl. | 39.
om. *et* ult. Cl. | de urbe Cl.

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.
K'E XVII.

19. ¹ Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ τὴν Ἀπολλωνίαν ἦλθον εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν συναγωγή τῶν Ἰουδαίων. ² κατὰ δὲ τὸ εἰθὺς τῷ Παύλῳ εἰσῆλθεν πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἐπὶ σάββατα τρία ³ διελέξατο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν, ⁴ διανοίγων καὶ παρατιθέμενος ὅτι ὁ τὸν χριστὸν ἔδει παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ χριστός, Ἰησοῦς ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. ⁵ καὶ τινες ἐξ αὐτῶν ἐπίσθησαν καὶ προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σιλᾷ, τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων ⁶ πλήθος πολὺ, γυναικῶν τε τῶν πρώτων οὐκ ὀλίγαι. ⁷ ζηλώσαντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ προσλαβόμενοι τῶν ἀγοραίων ⁸ ἄνδρας τινὰς ⁹ πονηροὺς, καὶ ὀλοποιήσαντες, ἐθόρυσον τὴν πόλιν, ¹⁰ καὶ ἐπιστάντες τῇ οἰκίᾳ Ἰάσονος ἐζήτουν αὐτοὺς ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰

¹ Cum autem perambulasset Amphipolim et Apolloniam, veniunt Thessalonicam ubi erat synagoga Iudaeorum. ² Secundum consuetudinem autem Paulus introivit ad eos, et per sabbata tria dissecabat eis de scripturis, ³ adaptans et insinuans quia Christus oportuit pati et resurgere a mortuis, et quia hic est Christus Iesus quem ego adsumto vobis. ⁴ Et quidam ex eis crediderunt et adiuncti sunt Paulo et Silae, et de colentibus gentilibus quo multitudo magna et mulieres nobiles non paucae. ⁵ Zelantes autem Iudei adsumentesque de vulgo viros quosdam malos et turba facta concitaverunt civitatem, et assistentes domui Iasonis quaerebant eos producere in populum; ⁶ et cum non invenissent eos, trahebant Iasonem et quosdam fratres ad principes civitatis, clamantes quoniam hi qui urbem concitant et huc venerunt, quos susceperat Iason: et hi omnes contra

4. "[καί]" Ἑλλή-
νων.

σαντο ὅσα ἐποιήσεν κυριος αὐτοῖς
παρεκαλεσάντες (παρεκαλεσαν τε) D.
|| † add. αὐτοὺς. DE. 31. HL. Vulg.
Syrr.Pst.&Hcl. Theb. Arm. Æth. |
om. ABN. 31. 61. Memph.

40. ἐξῆλθον ND. | † ἐξῆλθον. ABE.rel.
1. διοδεύσαντες | ἐκλυθόντες E. || post
ἐε add. οἱ ἀποστολοὶ 31.
— Ἀμφίπολιν | πόλιν N*. (corr.ε)
— τὴν Ἀπολλωνίαν ABN(E). 13. 61.
(τὴν Ἀπολλ. καὶ τὴν Ἀμφίπ. E. | *om.
τὴν. 5. 31. HL. | καὶ (om²) κατηλθον
(add. κα²) εἰς Ἀπολλωνίδα κακίβιν D.
(om. ἡλθον).
— Ὀεσσ. | praem. τὴν B.
— συναγωγῇ | † praem. ἡ. 5. E. 31. HL.
Arm. 1 MS. | om. ABND. 13. 61.
Memph. Theb.

2. κατὰ δέ | κατὰ D*. Syrr.Pst. Æth.
— τῷ Παύλῳ | ὁ Παῦλος D. e. Vulg. Arm.
— ἡσπλθον. -θον 61.
— καί | om. D. Theb.
— διελέξατο ABN. 13. 61. Syrr.Pst.&Hcl.
Memph. | ἐκτελεθῇ DEGr. | † διελεγρο
5. HL. Vulg. e. Theb. Arm. Æth.
— ἀπο | εἰς D.
3. τὸν | om. D*.
— ἐκεῖ | ante τὸν χριστὸν 31. Syrr.Pst.
— χριστὸς Ἰησοῦς A(B)D. rel. Am. Tol.

Syrr.Hcl. Theb. Arm. ed. Æth. | Ἰησοῦς
χριστὸς N. Vulg. Cl. Fuld. Syrr.Pst.
Memph. Arm. MSS. | Ἰησοῦς ὁ χρι-
στὸς E. | ὁ χρισ. ὁ Ἰησ. B. || † praem.
ὁ 5. (B). 13. 31. HL. | om. AND. 61.

3. καταγγέλω 61.
4. ἐπιστήσαν | ἐπιστένσαν E. 13.
— προεκληρώθησαν 31 Scr.
— τῷ Σιλᾷ | om. τῷ B.
— Σιλα τῶν τε σεβομένων | Σιλαί τῃ
διδασχ πολλοὶ τῶν σεβομένων D. ||
τῶν τε | τῶν δε 61. H.
— Ἑλλήνων | praem. καὶ AD. 13. 61.
(Vulg.) Memph. | om. BNE. 31. HL.
Syrr.Pst.&Hcl. Theb. Arm. Æth.
— πλῆθος ante πολὺ ABNDE. 13. 31.
61. Vulg. Arm. | † post 5. HL.
— γυναικῶν τε | καὶ γυναῖκες D.
— οὐχ ὀλίγ. B*.
5. ζηλώσαντες δε... καὶ προσλαβόμενοι
ABNE. 13. (31.) 61. Vulg. Syrr.Pst.&
Hcl. Memph. (Theb.) Arm. (Æth.) |
προσλαβόμενοι δε οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ἀπει-
θουντές HL. | Ζηλωσ. οἱ Ἰουδ. οἱ ἀπει-
θουντές (om. καὶ προσλαβόμενοι) 31. |
οἱ δε ἀπειθουντές Ἰουδαῖοι συνστρεψαν-
τες D.
— Ἰουδαῖοι | † praem. ἀπειθουντές 5.
(D. 31. HL. supra) | om. ABN(E) hic

13. 61. Vulg. Syrr.Pst.&Hcl. Memph.
Theb. Arm. Æth. (om. et Ἰουδαῖοι) ||
ἀπειθήσαντες post πονηροὺς habet E.
5. τῶν ἀγοραίων | post τινὰς ἀνδρας D.
Arm.
— ἀνδρας ante τινὰς ABE. 13. 61. Vulg.
| † post 5. ND. 31. HL.
— καὶ ὀλοποιήσαντες | om. D.
— ἐθόρυσον | ἐθουρυσσαν D.
— καὶ ἐπιστάντες ABNDE. 13. 31. 61.
Vulg. | † ἐπιστάντες τε 5. HL.
— Ἰασονος | -σωνος ADE. 31. (et Ἰασωνα
ver. 6. E. 13.).
— αὐτοὺς | αὐτὸν A* ut vid.
— προαγαγὶν ABByl.MaiN. 13. 61.
(παράγ. BBle.) | προαγαγὶν EGr.
| ἐξαγαγὶν DGr. | ἀναγαγὶν L.
| † ἀγαγὶν 5. 31. H.
6. ἔστυρον AB(N). 13(-ρων) 31. 61. HL.
| -ραν DE. | ἔστυρον N*. (corr.ε)
— Ἰασωνα | † praem. τὸν 5. E. 31. HL.
| om. ABND. 13. 61. (Ἰσωναν D*.)
— τινὰς | τινες D*. || add. ἀλλοὺς E.
Cod.Bed.
— βωνντας | βωνντας A. || add. καὶ λε-
γοντές D.
— οὗτοι | add. εἰσιν D*. Tol. | om. Eus.
in Ps 193⁴.

3. hic est Jesus Christus Cl.

ABNDE.
13. 31. 61.
HL.

τῶν δογμάτων Καίσαρος[†] πρᾶσσουσιν, βασιλέα[†] ἔτε-
ρον λέγοντες" εἶναι Ἰησοῦν. ⁸ Ἐτάραξαν δὲ τὸν
ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας ἀκούοντας ταῦτα ⁹ καὶ
λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν
λοιπῶν ἀπέλυσαν αὐτούς. ¹⁰ οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθὺς
διὰ[†] νυκτὸς ἐξέπεμψαν τὸν τε Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν
εἰς Βέροϊαν, οἵτινες παραγενόμενοι εἰς τὴν συναγωγὴν
τῶν Ἰουδαίων ἀπήσαν. ¹¹ οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι
τῶν ἐν Θεσσαλονικίᾳ, οἵτινες ἐδέξαντο τὸν λόγον
μετὰ πάσης προθυμίας, [†] καθ' ἡμέραν ἀνακρίνοντας
τὰς γραφάς, εἰ ἔχοι ταῦτα οὕτως. ¹² πολλοὶ μὲν οὖν
ἐξ αὐτῶν ἐπίστευσαν, καὶ τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν
τῶν εὐσχημόνων καὶ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι. ¹³ ὥς δὲ
ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονικῆς Ἰουδαῖοι, ὅτι καὶ
ἐν τῇ Βεροίᾳ κατηγγέλη ὑπὸ τοῦ Παύλου ὁ λόγος τοῦ
θεοῦ, ἡλθον κακεῖ σαλεύοντες^{*} καὶ ταρασσόντες" τοὺς
ὄχλους. ¹⁴ εὐθὺς δὲ τότε τὸν Παῦλον ἐξαπέστειλαν
οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι[†] ἕως[†] ἐπὶ τὴν θάλασσαν[†]
[†] ὑπέμεινάν[†] [†] τε[†] ὃ τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος ἐκεῖ.
¹⁵ οἱ δὲ [†] καθιστάνοντες" τὸν Παῦλον ἤγαγον[†] ἕως

decreta Caesaris faciunt, regem
alium dicentes esse Iesum.
⁸ Concitaverunt autem plebem
et principes civitatis audientes
haec, et accepto satis ab Iaso-
ne et a ceteris dimiserunt
eos. ¹⁰ Fratres vero confestim per
noctem dimiserunt Paulum et
Silam in Beroeam: qui cum ad-
venissent, in synagoga Iudaeo-
rum introierunt. ¹¹ Ibi autem
erant nobiliores eorum qui sunt
Thessalonice, qui susceperunt
verbum cum omni aviditate,
cotidie scrutantes scripturas, si
haec ita se haberent. ¹² Et
multi quidem crediderunt ex
eis, et gentiliium mulierum
honestarum et viri non pauci.
¹³ Cum autem cognovissent in
Thessalonica Iudaei quia et
Beroeae praedicatum est a
Paulo verbum dei, venerunt
et illic commoventes et turbantes
multitudinem. ¹⁴ Statimque
tunc Paulum dimiserunt fratres
ut iret usque ad mare: Silas
autem et Timotheus remane-
bant ibi. ¹⁵ Qui autem deduce-
bant Paulum, perduxerunt eum

11. [τὸ] καθ'

7. πρᾶσσουσιν ABM^aiNDE. 13. 61.
HL. | † πρᾶττουσι §. 31.
— ἔτερον ante λεγοντες ABM^ai Alf^sN.
13. 61. Vulg. Syr. Hcl. (Arm.) | † post
§. DE. 31. HL. Syr. Pst. Memph.
Theb. (λεγ. εἰν. ἐτ. E.) (ἐτ. εἰν. λεγ.
BB^lly.) [J. Eth.]
8. ἐταραξαν δὲ] καὶ ἐταραξαν D.
— τον οχλον καὶ τους πολιτάρχας
Syr. Hcl. Petr. Alex. Routh. iv. 40. |
τους πολιτάρχας καὶ τον οχλον D.
(Syr. Pst.) | την πολιν καὶ τους
πολιτάρχας E.
— ακουοντας] ακουσαντες D*. | ακου-
σαντα D².
9. Ιασωνος DE.
10. ενθως.... νυκτος] om. A. || δια
νυκτος] om. 61.
— νυκτος] † praem. της §. EHL. | om.
BND. 13. 31. Petr. Alex. Routh. iv. 40.
— ἐξεπεμψαν] ante δια νυκτος §. | post
rel. Petr. Alex.
— τε Petr. Alex. | om. D. Arm. | δε 61*.
— απησαν] εισησαν E. | ante των
Ιουδαίων EHL.
11. ευγενεστεροι] praem. οἱ 31. | ευγε-
νης DGr.

11. Θεσσ.] praem. τη D.
— λογον] add. του θεου E.
— πασης προθυμίας] παρησιας EGr.
— καθ'] † praem. το §. B. 31. HL.
| om. το Aut vid. NDE. 13. 61.
Arm.
— εχοι] εχει D*E. | post οὕτως 31.
— ταυτα οὕτως] ταυθ' οὕτως 31.
— fin.] add. sicut Paulus evangelizavit
Syr. Hcl.*
12. πολλοι] τινες DGr.
— ουν] om. E.
— ἐξ] om. D.
— επιστευσαν] add. τινες δε ηπιστησαν
D.
— Ἑλληνιδων γυναικων] Ἑλληνων καὶ
D*. | Ἑλληδων (s. -ηνων) γυναικων
61*.
— καὶ ανδρων ουκ ολιγοι] ανδρες καὶ
γυναικες ικανοι επιστευσαν D*.
13. της] om. DE.
— οτι κα εν τ. β.... του θεου ηλθον] οτι
(ὁ²) λογος (του²) θεου κατηγγελι εν
Βεροϊαν καὶ (om.²) επιστευσαν καὶ
ηλθον ενς αυτην D. (om. ενς αυτ.
D²).
— κατηγγελη] -γγελη 61.

13. σαλευοντες καὶ ταρασσοντες ABND.
13. 31. 61. Vulg. Syr. Pst. & Hcl.
Memph. Theb. Arm. (τασσοντες D*.
πρασσοντες BB^h.) | * om. καὶ τα-
ρσσο. §. EHL. Æth.
— τους οχλους] τον οχλον H. || add.
ου ειλημπανον D. Syr. Pst.
14. ευθως δε τοτε τον] τον μεν ουν
D. | (δε) om. 61*, add. 1^a Et" Syr. Pst.)
— εξαπιστειλαν] post οἱ αποστολ. D.
— επεμειναν] απελθιν D.
— εως ABNE. 13. 61. Vulg. Syr. Pst.
Memph. Æth. | † ως §. 31. HL.
Syr. Hcl. Arm. | om. D. Theb.
— υπεμειναν B^s. 61. Vulg. Memph.
| επεμειναν 31 Scr. | απεμειναν E. 13.
| † υπεμεινον §. HL. | υπεμειναν
AD. Theb.
— τε ABNE. 13. 61. 61. Syrr. Pst. & Hcl.
Æth. | † δε §. DHL. Vulg. Memph.
Theb. Arm.
— ο τε] om. τε D.
— εκει ante ο τε Σιλ. H.

9. accepta satisfactione a Cl. | 10. qui] Am.*] venissent Cl. | 11. Thessalonicea Cl. | 12. mulierum gentiliium Cl. | 13. Beroeae Am. | illic Cl.

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

Ἀθηναίων, καὶ λαβόντες ἐντολὴν πρὸς τὸν Σίλαν καὶ τὸν Τιμόθεον, ἵνα ὡς τάχιστα ἔλθωσιν πρὸς αὐτόν, ἐξήσαν.

Κ 5⁺

20 ¹⁶ Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ἐκδεχομένον αὐτοὺς τοῦ Παύλου, παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, ¹⁷ θεωροῦντος κατέιδωλον οὔσαν τὴν πόλιν. διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς σεβομένοις, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ πᾶσαν ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας. ¹⁸ τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἑπικουρείων καὶ ¹⁹ Στωϊκῶν φιλοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ καὶ τινες ἔλεγον, Τί ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν; Οἱ δὲ, Ξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεῖς εἶναι, ὅτι τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν ²⁰ ἐὺηγγελίζετο. ²¹ ἐπιλαβόμενοι δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἀρειὸν πάγον ἤγαγον λέγοντες, Δυνάμεθα γινῶναι τίς ἡ καλὴ αὕτη [ἡ] ὑπὸ σοῦ λαλομένη διδασχῇ; ²² ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν; βουλόμεθα οὖν γινῶναι τίνα θέλει ταῦτα εἶναι. ²³ Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἕτερον ἢ ἡκαίρουν ἢ λέγειν τι ἢ ἀκούειν [τι] καινότερον.

19. ἐπιλαβόμενοι
τε.

usque Athenas, et accepto mandato ab eo ad Silam et Timotheum, ut quam celeriter venissent ad illum, profecti sunt.

¹⁶ Paulus autem cum Athenis eos expectaret, incitabatur spiritus eius in ipso, videns idolatriam deditam civitati. ¹⁷ Disputabat igitur in synagoga cum Iudeis et colentibus, et in foro per omnes dies ad eos qui aderant: ¹⁸ quidam autem Epicurei et Stoici philosophi disserebant cum eo, et quidam dicebant, Quid vult semivertibus hic dicere? alii vero, Novorum daemoniorum videtur adiunctior esse; quia Iesum et resurrectionem adiunctabat eis: ¹⁹ et apprehensum cum ad Ariopagum duxerunt, dicentes, Possimus scire quae est haec nova quae a te dicitur doctrina? ²⁰ Nova enim quaedam infers auriibus nostris: volumus ergo scire quidnam velint haec esse. ²¹ Athenienses enim omnes et advenae hospites ad nihil aliud vocabant nisi aut dicere aut audire aliquid novi. ²² Stans

15. καθίστανοντες AB. | καταστανοντες D*. | αποκαθίστανοντες 61. | † καθίστανοντες 5. N^c D^e E. 13. 31. HL. | καθίστανοντες N^b.
— ἡγαγον | † add. αυτον 5. EHL. Vulg. Am. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. Arm. (Æth.) | om. ABND. 13. 31. 61. Fuld. Tol.
— ἔως | add. των E.
— καὶ λαβόντες | παρελθὼν δε την θεσσαλιαν, εκωλυθη γαρ εις αυτους κηρυξαι τον λογον, λαβόντες δε D.
— ἐντολὴν Syr. Hcl. | ἐπιστολὴν EGr. Syr. Pst. || add. απ' αυτου E. Vulg. Arm. Usc. | add. παρα Παυλου D.
— τον Τιμοθ. BNE. 13. 61. | *om. τον 5. AD. 31. HL.
— ἵνα ὡς τάχιστα | ὥπως εν ταχει D. (in 31 S^c).

16. αντους αυτου N* D*. (corr. N^c).
— τον Παυλου | om. N*. (add. c).
— το | om. D*. (παριξενοντι α.)
— θεωρουντος ABNE. 13. 61. | † -ουντι 5. D. 31. HL.

17. καὶ ult. | add. τοις D. Syr. Hcl. mg.
— παρατυγχανοντας | παρατυχοντας D*.

18. τινες δε και ABND. 13. 31. 61. HL. Syr. Pst. | *om. και 5. E. Vulg. Syr. Hcl. Memph. Theb. Arm. [Æth.]

— Στωικων | † praem. των 5. D. 31 HL. | om. ABNE. 13. 61. | Στωικων ANDE. 13. HL T^f. (non B. 31. 61.)
— συνεβαλλον | συνεβαλον D². 31. L. | συνελαβον D*.

— θελοι | θελη D*. | θελει 13.
— καταγγελεως A (corr. 1) NE.
— οτι τον.... fin. ver. | om. D.
— ευηγγελιζετο | † praem. αυτοις 5. | add. αυτοις AN^c E. 13. 31. 61. H. Vulg. Syr. Pst. Memph. | om. BN* L. Syr. Hcl. Theb. Arm. Æth. ut vid.

19. επιλαβόμενοι.... ηγαγον | μετα δε ημερας τινας επιλαβόμενοι αυτον ηγαγον αυτον επι (add. τον 2) Αρειον παγον πυνθανόμενοι και D. Syr. Hcl. (*)
— δε B. 13. 61. Memph. Theb. | † τε 5. ANE. 31. HL. (Vulg.) Syr. Pst. Arm. Æth.

— Αρειον | αγριον L.
— ηγαγον | ηγον A.
— αὕτη ἡ ANE. rel. Vulg. | om. ἡ BD.

19. ὑπο σου | απο σου D* Wetst. ("ἐὶδ elot. sub υπο p.m." Scr.)

— λαλομένη | λεγομένη E. 61. | καταγγελομένη D. Arm.

20. εισφέρεις | φερεις D. | εισφερις N*. (corr. c) | praem. ρηματα E. | add. sic id. D.

— βουλωμεθα 61.
— τινα θελει ABN. (13.) 61. Vulg. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. (θελη 13.) | † τι αν θελοι 5. DE. 31. HL. Arm. Æth. (vid. ver. 18.)

— ταυτα | om. E.
21. επιδημουντες | add. εις αυτους DGr. Theb.

— ηκαιρουν ABNDE. 13. 61. | † ευκαιρ. 5. 31. HL.

— η ακου. ABND. Vulg. Syr. Hcl. Theb. Arm. | † και ακου. 5. E. 13. 31. 61. HL. Syr. Pst. Memph. Æth.

— ακουειν | add. τι ABN. Vulg. (om. anteα) Syrr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. Æth. | *om. 5. DE. 13. 31. 61. HL. Arm.

16. idololatriae Cl. | 21. Athenienses autem Cl.

ABNDE.
13. 31. (61.)
HL

²² σταθεὶς δὲ † Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου πάγου
ἔφη, Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα ὡς δεισδιαιμονε-
στέρους ὑμᾶς θεωρῶ. ²³ διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεω-
ρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν εὗρον καὶ βωμὸν ἐν ᾧ
ἐπεγέγραπτο, Ἀγνώστῳ θεῷ. † δ' οὖν ἀγνοοῦντες εὐσε-
βεῖτε, † τοῦτο ἔγω καταγγέλλω ὑμῖν. ²⁴ ὁ θεὸς ὁ
ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος οὐ-
ρανοῦ καὶ γῆς † ὑπάρχων κύριος, οὐκ ἐν χειροποιήτοις
ναοῖς κατοικεῖ, ²⁵ οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν † ἀνθρωπίνων
θεραπεύεται προσδεόμενός τις, αὐτὸς διδούς πᾶσιν
ζῶν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα. ²⁶ ἐποίησέν τε ἐξ
ἐνὸς † πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ † παντὸς
προσώπου † τῆς γῆς, ὀρίσας † προσταγμένους † καιροὺς
καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν, ²⁷ ζητεῖν τὸν
* θεόν, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὗροιεν,
καί † γε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἐνὸς ἐκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα.
²⁸ ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμεν, ὥς καὶ
τινες † τὸν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασιν, Τῷ γὰρ καὶ

autem Paulus in medio Ariopagi ait, Viri Athenienses, per omnia quasi superstitiores vos video: ²³ praeterea enim et videns simulacra vestra invenit et aram in qua scriptum erat, Ignoto deo. Quod ergo ignorantes colitis, hoc ego adnunzio vobis. ²⁴ Deus qui fecit mundum et omnia quae in eo sunt, hic caeli et terrae cum sit dominus, non in manufactis templis inhabitat, ²⁵ nec manibus humanis colitur indigens aliquo, cum ipse det omnibus vitam et inspirationem et omnia, ²⁶ fecitque ex uno omne genus hominum inhabitare super universam faciem terrae, definiens statuta tempora et terminos habitationis eorum, ²⁷ quaerere deum, si forte adtractet eum aut inveniatur, quamvis non longe sit ab unoquoque nostrum. ²⁸ In ipso enim vivimus et movemur et sumus; sicut et quidam vestrum poetarum discurrunt, Ipsius

27. ἡ εὗροιεν.

¶ 61.

22. Παῦλος † praem. ὁ Σ. DE. 13s. 31. 61. HL. | om. ABN.
— ἐν μέσῳ 61 Scr. | ἐμμέσω AE.
— ἐφη | εἶπεν NE.
23. ἀναθεωρῶν Clem. 696. | διιστορῶν D*. | ἱστορῶν Clem. 372.
— σεβάσματα | σεβάστα N.
— εἶρον Clem. bis Orig. iv. 167^a. | ἡρουν E.
— ἐπεγέγραπτο Clem. 696. | ἦν (ἡ*) γεγραμμένον D. | ἀνεγέγραπτο Clem. 372. | ἐγγέγραπτο Orig. iv.
— ὁ ἐκ τούτου A*BN*⁶¹. (61.) Vulg. Orig. iv. (τούτου sic 61.) | † ὃν ἐκ τούτου Σ. A*N*E. 13s. 31. HL. Memph. et Theb. ut vid. Arm. Clem. bis [Æth.]
— ἐνσεβεῖτε Clem. bis Orig. iv. | σεβητε L.
— καταγγεῶν 61. H.
— ὑμῖν ὑμῶν B*Maï ed. 2.
24. ὁ 22. Clem. 372. 691. | om. A*.
(add. 1)
— πάντα | add. καὶ E. | om. Iren. 197. Clem. 372. 691. Hil. 416^a.
— ὑπάρχων | ante κυριος ABNE. 13. 31. 61. Vulg. m. Syrr. Pst. & Hel. Memph. Theb. Arm. Æth. Clem. 372. (Hil.) | † post Σ. DHL. Clem. 691. Iren. 197.
25. οὐδὲ | οὐδ' 31 Scr. | οὐδὲ D*.

25. ἀνθρωπίνων ABND. 61. Vulg. Clem. 372. 691. Iren. 197. | † ἀνθρωπῶν Σ. E. 13. 31. HL. | (ante χειρῶν N.)
— θεραπεύεται | add. ὡς N*. (corr.) d.e. Litm. Iren.
— τις Clem. bis Iren. | om. D*. | τε αὐτός D.
— αὐτοῦ Clem. bis Iren. 197. | ὅτι (om. 2) οὗτος ὁ (om. 2) D*. | om. H.
— διδούς Clem. 691. | δους D*H. Clem. 372.
— καὶ τὰ πάντα Elz. ABBlc. MaïN*D. Vulg. Syr. Hel. Memph. Arm. Clem. bis Iren. | καὶ πάντα (om. τα) N*E. 61. | κατὰ πάντα St. 3. Bbch. 31. HL. Theb. | om. 13. Syr. Pst. Æth.
26. τε Clem. 372. | om. DE. Syr. Hel. Arm. (qui fecit Iren.) | δε 31. [Memph.]
— ἵνος † add. αἱματος Σ. DE. 31. HL. Cod. Beza. Syrr. Pst. & Hel. Arm. Iren. 197. | om. ABN. 13. 61. Vulg. Memph. Theb. Æth. Clem. 372. (ἐξ ἵνος παν γένος.)
— ἀνθρώπων Clem. 372. Iren. | — πον DGr.
— παντός προσώπων ABND. 13. 61. Clem. 372. | παν προσώπων E. | † παν το προσώπων Σ. 31. HL.
— προσταγμένους ABND*E. 31. 61.

HL. Clem. 372. | † προτεταγμ. Σ. D*. 13s. (om. Iren.)
— καὶ τὰς ὁροθεσίας Clem. | κατὰ ὁροθεσίαν D* Gr. Iren. 197.
27. ζητεῖν | praem. μαλιστα DGr. | om. Clem. 372. Iren. 197.
— τὸν θεόν ABN. 13. 61. HL. Vulg. Syrr. Pst. & Hel. Memph. Theb. Arm. | τὸ θεῖον D. Clem. 372. Iren. 197. | † τὸν κυριον Σ. E. 31. [Æth.] || add. εἶσιν D. (non Clem.)
— ψηλαφήσειαν Clem. | — σαισαν D. | — σιεν N. | — σιεν E.
— αὐτοῦ | αὐτο D*. Iren. | om. Clem.
— καὶ εἶρ. BNE. 13. 31. 61. HL. Tol. Syrr. Pst. & Hel. (Memph.) Arm. Æth. | ἡ εἶρ. AD. Vulg. Theb. Clem. (sic) Iren.
— εὗροιεν Clem. | — ροισαν D*. | — ρυεν E. | (add. an Clem.)
— καὶ γε BD². 13. 31. 61. HL. (καὶ τε D*). | καὶ τοι AE. Clem. † καὶ † τοι γέ Σ. N.
— οὐ | οὐκ ἀμαρτυροῦν 61*. (vid. xiv. 17.)
— ἀπο Clem. | ἀπ' H. | ἀφ' E. 31. | οὐ (ω²) ἀφ' D. (Iren.)

23. om. et 2^a. A*^a. | 24. habitat Cl. | 28. vestrorum Cl.

Valg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

30. ἀπαγγέλλει

γένος ἔσμεν. ²⁹ γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ θεοῦ οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον. ³⁰ τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ θεὸς τὰ νῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις, ³¹ πάντας πανταχοῦ μετανοεῖν ³² καθότι ἔστησεν ἡμέραν ἐν ᾗ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὥρισεν πίστιν παρασχὼν πᾶσιν, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. ³³ Ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν οἱ μὲν ἐχλεύαζον, οἱ δὲ εἶπαν, Ἀκουσόμεθα σου ³⁴ περὶ τούτου ³⁵ καὶ πάλιν. Οὗτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν. ³⁶ τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ ἐπίστευσαν, ἐν οἷς καὶ Διονύσιος [ὁ] Ἀρεοπαγίτης καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

cum et genus sumus. ²⁹ Genus ergo cum simus dei, non debemus aestimare autem aut argento aut lapidi, sculpturae artis et cogitationis hominis, divinum esse simile. ³⁰ Et tempora quidem huius ignorantiae despiciens deus nunc advenit hominibus ut omnes ubique paenitentiam agant, ³¹ eo quod statuit diem in quo iudicaturus est orbem in aequitate, in viro in quo statuit, fidem praebens omnibus suscitans eum a mortuis. ³² Cum audissent autem resurrectionem mortuorum, quidam quidem iridebant, quidam vero dixerant, Audiamus te de hoc iterum. ³³ Sic Paulus exivit de medio illorum. ³⁴ Quidam vero viri adherentes ei crediderunt; in quibus et Dionisius Aropagita et mulier nomine Damaris et alii cum eis.

XVIII. ΚΖ'

21 ¹ Μετὰ ταῦτα χωρισθεὶς ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἦλθεν εἰς Κόρινθον, ² καὶ εὗρών τινα Ἰουδαῖον ὀνόματι Ἀκύλαν, Ποντικὸν τῷ γένει, προσφάτως ἐληλυθότα ἀπὸ

¹ Post haec egressus ab Athenis venit Corinthum, ² et inveniens quendam Iudaeum nomine Aquilam, Ponticum genere, qui nuper venerat

27. ἡμῶν A(corr.) BND^e. 13. 61. II. Clem. 372. Iren. 197. | ἡμῶν A*. 31. L. Arm. 1 MS.
— ὑπάρχοντα | om. D*. | ὑπάρχων D². | ὑπάρχοντος E. Clem. Iren.
28. αὐτῷ Clem. 372. Iren. 197. Orig. i. 505*. iii. 301*. 350*. Eus. E. Pr. 104*. D E. 145^b. c. Mel. 194^b. Hil. 353*. 570^d. 831^b. | αὐτῷ D*.
— εἰμεν | add. το καθ' ἡμέραν D. (om. Clem. 372. Iren. 197. Orig. iii. bis Eus. Hil. quater.)
— ὡς Clem. Orig. iv. 167*. | ὡς περ D.
— τινες | post τῶν καθ' ἡμᾶς D. | Contra, Clem. Orig. iv.
— ἡμᾶς Clem. 372. Orig. iv. | ἡμᾶς B Mai. Memph.
— ποιητῶν Clem. Orig. iv. | om. D. Æth. Iren. 197. | "ex sapientibus vestris" Syr. Pst. "et fuerunt ex vobis" Æth.
— του Clem. Orig. iv. | τουτου D*. Iren. 197. | αὐτου E². c. Vulg. Hil. 203*. | Ὁμηρου και Αρατου Hmg. Ex Arato Poeta Syr. Helmg.
29. νομίζειν | add. ουτε D*.
— χρυσῷ BD. 31. HL. | -σιρ ANE. (31 n.l.)
— ἀργύρῳ BND. 31. HL. | -ριρ AE. 13.

29. και | η D. (om. Memph. Theb. Æth.)
— ἀνθρώπου Iren. 197. | -πων B Gr.
30. τους μιν ουν χρονους Iren. | και τους χρονους μιν ουν E. Vulg.
— αγνοιας | add. ταυτης D*. Vulg. | om. Iren.
— ὑπεριδων | περιδων D*.
— παραγγελλει AN^e DE. 31. L. (παραγγελλει II.) | απαγγελλει BN*. (13 n.l.)
— παντας ABND² E. 13. Vulg. m. | ‡ πασιν ς. 31. HL. Iren. | ινα παντες D*.
31. καθοτι ABND^e. 13. | ‡ διοτι ς. 31. HL.
— ιστησεν | -σαν D.
— εν γ μελλει κρινειν | κριναι D. Iren. 197.
— εν ανδρι Iren. | om. εν D. || add. Ιησουν D. Iren.
— ορισεν E.
— παρασχων | παρσχειν D.
32. ιαπαν BNE. | ‡ ιαπον ς. AD. rel. (13 n.l.)
— 33. περι τουτου και παλιν ABN. 13. (Æth.) | περι τουτου παλιν DE. Vulg. Arm. (add. και E.) | ‡ παλιν περι τουτου. ³³ και ς. 31. HL. Syrr. Pst. & Hel. Memph. | om. παλιν Theb.

34. κολληθεντες | εκκολληθησαν D* Gr.
— ὁ Αρεοπαγιτης ANE. 13s. 31. HL. | om. ὁ B. | τις Αρεοπαγιτης ενσχημων D.
— και γυνη ονοματι Δαμαρις | om. D.
— γυνη | add. τιμα E.
1. μετα ταυτα χωρισθεντες | αναχωρησας εε D.
— μετα | ‡ add. εε ς. (Dsupra) E. 31. HL. Syrr. Pst. & Hel. Theb. (Æth.) Orig. Int. iv. 681*. | om. ABN. 13. Vulg. Memph. Arm.
— χωρισθεντες | ‡ add. ὁ Παυλος ς. AE. 31. HL. Syrr. Pst. & Hel. Arm. Æth. Orig. Int. iv. | om. BND. 13. Vulg. Memph. Theb.
— εκ | απο D.
2. Ακυλαν 31.
— προσφάτως... ὁμοσεχων ειναι ver. 3. | hi autem exierant a Roma, eo quod praecepisset Claudius ut discederent omnes Iudaei ab Italia. hi [venerunt] Achaia, ipse autem Paulus agnovit Aquilam; et quia ejusdem gentis et ejusdem officii esset. Syr. Helmg.
— ἐληλυθота | ισληλυθота 13.

30. ubi Am.* | 31. diem in quo Cl. | 33. eorum. 2. om. et Am.*

ABNDE.
13. 31.
HL.

2. [δια]τεταχέναι

τῆς Ἰταλίας, καὶ Πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐτοῦ, διὰ το
διατεταχέναι Κλαύδιον χωρίζεσθαι πάντας τοὺς Ἰου-
δαίους ἀπὸ τῆς Ῥώμης, προσήλθεν αὐτοῖς.³ καὶ διὰ
τὸ ὁμοτεχνον εἶναι ἔμενεν παρ' αὐτοῖς καὶ ἡργάζετο"
(ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τῇ τέχνῃ).⁴ διελέγετο δὲ
ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον, ἐπειθὲν τε
Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας.⁵ ὥς δὲ κατήλθον ἀπὸ τῆς
Μακεδονίας ὁ τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος, συνείχετο τῷ
λόγῳ ὁ Παῦλος, διαμαρτυρόμενος τοῖς Ἰουδαίοις
εἶναι τὸν χριστὸν Ἰησοῦν.⁶ ἀντιτασσομένων δὲ
αὐτῶν καὶ βλασφημούντων, ἐκτιναξάμενος τὰ ἱμάτια
εἶπεν πρὸς αὐτούς, Τὸ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
ὑμῶν· καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορευο-
μαι⁷ καὶ μεταβὰς ἐκείθεν ἦλθεν εἰς οἰκίαν τινὸς
ὀνόματι [Τιτίου] Ἰούστου σεβομένου τὸν θεόν, οὗ ἡ
οἰκία ἦν συνομοροῦσα τῇ συναγωγῇ.⁸ Κρίσπος δὲ
ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίστευσεν τῷ κυρίῳ σὺν ὅλῳ τῷ
οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τῶν Κορινθίων ἀκούοντες
ἐπίστευον καὶ ἐβαπτίζοντο.⁹ εἶπεν δὲ ὁ κύριος ἐν

ab Italia, et Priscillam uxorem
eius, eo quod praecipisset
Claudius discedere omnes Iu-
daeos a Roma, accessit ad eos,
et quia eiusdem erat artis,
manebat apud eos et operaba-
tur: erant autem scenae fac-
toriae artis. Et disputabat
in synagoga per omne sabba-
tum, suadebatque Iudaeis et
Graecos. Cum venissent
autem a Macedonia Silas et
Timotheus, instabat verbo
Paulus, testificans Iudaeis esse
Christum Iesum. Contradi-
centibus autem eis et blas-
phemantibus excutiens vesti-
mentum dixit ad eos, Sanguis
vester super caput vestrum:
mundus ego ex hoc ab gentes
vadum. Et migrans inle-
intravit in domum cuiusdam
nomine Titi Iusti, colentis
deum, cuius domus erat con-
iuncta synagoga. Crispus
autem archisynagogus credidit
domino cum omni domo sua, et
multi Corinthiorum audientes
credebant et baptizabantur.
Dixit autem dominus nocte

7. εἰσῆλθεν

9 1 Cor. 1:14.

2. δια] add. δε E.

— διατεταχέναι ABN*H. | τεταχέναι
DE. 13. 31. L. (τεχεναι N*.)

— Κλαύδιον Orig. Int. iv. 681c. | om. B.
| Κλαυδίου D*.

— τους] om. D.

— Ἰουδαίους] ιδίους 31 Scr.

— ἀπο ABNDE. 31. L. Vulg. | ‡ εκ τ.
H. | om. 13.

— Ῥώμης] add. οἱ κε i.e. καὶ ("et") d.
κατωκισεν (-σαν*) εἰς τὴν Ἀχαϊαν D.
(vid. Syr. Helmg. supra.)

— αυτοῖς] αὐτῶ D* | add. ὁ Παῦλος
D.

3. εἶναι] om. D.

— ἐμενεν ABND. 13. Syr. Pst. Orig.
Int. iv. 681c. | ἐμεινεν E. 31. HL.
Syr. Hcl.

— παρ' αυτοῖς] πρὸς αὐτοὺς D.

— ἡργαζ- AB*N*DE. 13. | ‡ ἐργαζ-
τ. B*N*. 31. HL. | -ζετο AN*DE. 13.
31. HL. | -ζοντο BZtly. Bch. Mai N*.
| -σαντο B Rulotta.

— ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τ. τεχν. Orig.
Int. iv. | om. D.

— τῇ τεχνῇ ABNE. (13.) L. m. | ‡ τῇ
τεχνῇ σ. 31. H. | τῇ τε τεχ. 13.

4. νεκ. εἰσπορευομένων δὲ εἰς τὴν συνα-
γωγὴν κατὰ πᾶν σάββατον διελέγετο

καὶ ἐντιθίς το ὀνομα του κυριου Ιησου,
καὶ (om. 2) ἐπιθεν δε ου μονον Ιουδαίους
ἀλλα καὶ Ἕλληνας D. | om. ver. Am.*
Fuld.

4. παν σαββατον] μιαν σαββατον H.
| παντα σαββ. 13. || add. interponens
nomen Domini Jesu (vid. D. supra)

Vulg. Cl. Syr. Hcl. mg. | om. Am. Tol.

5. ὥς δὲ κατήλθον] παρεγινοντο δε
D.

— τῆς] om. L.

— ὁ τε] tote D* Gr.

— ὁ Τιμόθ.] om. ὁ D.

— λογι ABNDE. 13. Vulg. Syr. Pst. &
Hcl. txt. Memph. Theb. Aeth. | ‡ πνευ-
ματι σ. 31. HLoic. Syr. Helmg.
Arm.

— ὁ Παῦλος] om. ὁ D.

— διαμαρτυρομένων] -ρουμένων D*. |
-ρωμένων 13.

— τοις Ἰουδαίοις] om. AH.

— ἵνα τον χριστον ABND. 13. Vulg.
Syr. Pst. & Hcl.* Memph. Theb. Arm.
Aeth. (add. κυριον D.) | * om. εἶναι
σ. E. 31. HL. Syr. Hcl. txt.

6. ἀντιτασσομένων] praeem. πολλων δε
λογων γενινομενων καὶ γραφων διερχο-
μενων D. Syr. Hcl. mg. || εἰτε [ut
vid.] (αντι-)*τασσομένων D.

6. ἐκτιναξάμενος] add. ὁ Παῦλος D.
Tol.

— τα ἱμάτια] add. αὐτων D. Vulg. Cl.
Syr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. Aeth. |
praeem. id. 31. | om. rel. Am. Fuld.

Arm.

— πρὸς αὐτοὺς] αὐτοῖς EGr. (om.
Theb.)

— ἀπο του] ἀφ' ὑμῶν D*, ut vid.

— πορευομαι] πορευομαι D*H*(Tf.)L.

7. καὶ] om. D*.

— ἐκείθεν] ἀπο του Ἀκλου D*. Kipl. |
[δε ἀπο] Ἀκλου Scr.

— ἦλθεν BD*E. 31. HL. Syr. Hcl. txt.
Memph. | ἰσῆλθεν AND*. 13. Vulg.
Syr. Pst. & Hcl. mg. Theb. Arm.

— οικίαν] τον οικον D*.

— ονοματι] ονοματος D*. | om. A.
Aeth.

— * Τιτιον Ἰουστον B*D*Gr. Syr. Hcl.
| Τιτον Syr. Pst. Theb. | Τιτον
Ιουστον NE. Cod. Bed. Vulg. Memph.
Arm. | Ιουστον (tantum) σ. AB'D*.
13. 31. HL d. Aeth.

3. erat Am.* | scenofactoriae Cl. | 4. om. ver.
Am.* | sabbatum add. interponens nomen
domini Jesu Cl. | Iudaeis et Graecis Cl. | 5.
de Macedonia Cl. | 6. vestimenta sua Cl. | 7.
Titi nomine Am.*

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

νυκτὶ δι' ὁράματος" τῷ Παύλῳ, Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ
λάλει καὶ μὴ σιωπήσῃς, ¹⁰ διότι ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ,
καὶ οὐδεὶς ἐπιθήσεται σοὶ τοῦ κακῶσαι σε· διότι
λαός ἐστίν μοι πολλὸς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. ¹¹ Ἐκάθισεν
δὲ ἐν αὐτῷ καὶ μῆνας ἕξ διδάσκων ἐν αὐτοῖς τὸν
λόγον τοῦ θεοῦ. ¹² Γαλλίωνος δὲ ἀνθυπάτου ὄντος
τῆς Ἀχαΐας κατεπέστησαν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι
τῷ Παύλῳ, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα, ¹³ λέγοντες
ὅτι Παρὰ τὸν νόμον ἠ ἀναπείθει οὗτος" τοὺς ἀνθρώ-
πους σέβεσθαι τὸν θεόν. ¹⁴ Μέλλοντος δὲ τοῦ Παύ-
λου ἀνοίγειν τὸ στόμα, εἶπεν ὁ Γαλλίων πρὸς τοὺς
Ἰουδαίους, Εἰ μὲν ἦν ἀδίκημά τι ἢ ῥαδιουργία
πονηρόν, ὃ Ἰουδαῖοι, κατὰ λόγον ἂν ἀνεσχόμεν"
ὑμῶν. ¹⁵ εἰ δὲ ζήτημάτ' ἐστὶν περὶ λόγου καὶ ὀνο-
μάτων καὶ νόμου τοῦ καθ' ὑμᾶς, ὤψεσθε αὐτοί· κριτὴς
ἐγὼ τούτων οὐ βούλομαι εἶναι. ¹⁶ καὶ ἀπῆλθεν
αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος. ¹⁷ ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες τὴν
Σωσθένην τὸν ἀρχισυνάγωγον ἔτυπτον ἔμπροσθεν
τοῦ βήματος· καὶ οὐδὲν τούτων τῷ Γαλλίῳ ἐμελεν.

per visionem Paulo, Noli ti-
mere, sed loquere et ne taceas;
¹² propter quod ego sum tecum,
et nemo adponetur tibi ut
noccat te, quoniam populus
est mihi multus in hac civitate.
¹¹ Sedit autem annu et sex
mensis docens in eis verbum
dei. ¹² Gallione autem pro-
consule Achaiae insurrexerunt
uno animo Iudaei ad Paulum
et adduxerunt eum ad tribu-
nal, ¹³ dicentes quia contra le-
gem hic persuadet hominibus
colere deum. ¹⁴ Incipiente
autem Paulo aperire os dixit
Gallio ad Iudaeos, Si quidem
esset iniquum aliquid ad fac-
inus pessimum, o viri Iudaei,
recte vos sustinerem; ¹⁵ si vero
quaestiones sunt de verbo et
nominibus et legis vestrae, vos
ipsi videritis: index ego horum
nolo esse. ¹⁶ Et eminavit eos
a tribunali. ¹⁷ Adprehendentes
autem omnes Sostene principem
synagoga percutiebant
eum ante tribunal, et nihil
eorum Gallioni curae erat.

7. οὐ ἡ οικία ἦν] ουκ (sic) ἦν ἡ οικία 13.

— συνομορροῦσα BNE. rel. Syr.Hcl.mg. Graece. | συνομορροῦσα AD. | συνομορροῦσα 13.

8. Κρισπος δὲ ὁ ἀρχισυναγωγός] ὁ δὲ ἀρχισυναγωγός Κρισπος D.

— τῷ κυρίῳ] εἰς τὸν κυρίον D.

— σὺν] ἐν H*. (corr. mg.)

— ὅλῳ] παντὶ 31.

— ἀκουόντες] -σαντες 31. HL.

— ἐμβαπτίζοντο] add. πιστευόντες τῷ θεῷ Ἰησοῦ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ D. | post τῷ. E(H)L. Syr.Hcl. Memph. Theb. (Æth.) (της νυκτος H. Æth.) | post τῷ Παύλῳ D. | om. A. Syr.Pst.

9. ὁ κύριος] om. ὁ D.

— ἐν νυκτὶ ante δι' ὁράματος BNE. 13. 31. Vulg. Arm. | ‡ post τῷ. E(H)L. Syr.Hcl. Memph. Theb. (Æth.) (της νυκτος H. Æth.) | post τῷ Παύλῳ D. | om. A. Syr.Pst.

— δι' ὁράματος Syr.Hcl. | ἐν ὁράματι A. Syr.Pst.

— σιωπήσῃς] σιωπῇ D*. || add. ἀλλὰ N*. (corr. *)

10. σοὶ] om. DGr.E. Tol.

— ἐστὶν μοι πολλὺς] μοι πολλὺς ἐστὶ 31. | μοι ἐστὶν πολλὺς L.

11. ἐκάθισεν δὲ ABN. 13. 31. Vulg. e. Syrr.Pst.&Hcl. Memph. Theb. | ‡ ἐκάθισεν τε τῷ. EGr.HL | καὶ ἐκάθισεν D. Æth. || add. ἐν Κορινθῳ D. Syrr. Pst.&Hcl.* | add. ἐκεῖ Vulg.Cl. Theb.

— ἐνιαυτὸν] add. κενὰ N. (ε del.')

— ἐν αὐτοῖς] αὐτοὺς D. Arm.

12. δὲ Syr.Hcl. | τε D. Syr.Pst.

— ἀνθυπατοῦ ὄντος ABND. | ‡ ἀνθυπατείνοντος τῷ. E. 13. 31. HL.

— οἱ Ἰουδαῖοι] ante ὁμοθυμαδὸν B. Memph. Theb. | om. Syr.Pst. (om. οἱ 31.)

— τῷ Παύλῳ καὶ] συναλθάναντες μὴ ταῦτα ἐπι τὸν Παῦλον καὶ ἐπιθέντες τὰς χεῖρας D. (Syr.Hcl.*)

— αὐτὸν] add. ad proconsul Syr.Hcl.*

— ἐπὶ] παρα N.

13. λεγόντες] praec. καταβῶντες καὶ D. — ἀναπείθει ante οὗτος ABN. 13. | ‡ post τῷ. DE. 31. (H)L. Vulg. (Syr.Pst.&Hcl.) Memph. Theb. (πειθεὶ H.) [Æth.]

14. εἰ] ἡ A.

— μὲν] ‡ add. οὖν τῷ. 31. HL | om. ABNDE. 13. Vulg. Syrr.Pst.&Hcl. Memph. Theb. Arm. Æth.

— ἦν] om. 31. L. | ἡ A*. (corr.')

— ὡ] add. ἀνδρὲς D. Vulg.

14. ἀν ἀνεσχόμεν BN*. 13. ἀνεσχόμεν A. | ‡ ἀν ἀνεσχόμεν τῷ. N*DE. 31. HL.

15. εἰ] ἡ 13. H.

— ζήτηματα ABNDGr.*EGr. Vulg. Syrr.Pst.&Hcl. Memph. Theb. | ‡ ζητήματα τῷ. D*. 13s. 31. HL e. Arm.? [Æth.]

— ἰστί] ἐχετε DGr.

— κριτῆς] ‡ add. γὰρ τῷ. E. 31. HL. Syrr.Pst.&Hcl. Theb. Arm. | om. ABND. 13. Vulg. Memph. Æth.

— βούλομαι] θέλω D.

16. ἀπῆλθεν] ἀπελθὼν D*.

— ἀπο τοῦ] om. Hclt.

17. ἐπιλαβόμενοι] ἀπολαβόμενοι D*Gr. — παντες] ‡ add. οἱ ἑλληνες τῷ. DE. 13. 31. HL. Cod.Bed. Syrr.Pst.&Hcl. Theb. Arm. Æth. | om. ABN. Vulg. Memph. || add. μετὰ D*Mill.Wetst. Kiopl. (stan Ussher.)

— ἐτυπτον] add. αὐτὸν 13.

— καὶ οὐδὲν... ἐμελεν] τότε Γαλλίῳ... (Wetst.) Kipl. π—ω Γαλλίῳ—εν Ser. (rel. n.l.) D*. tune Gallio fingebat eum non videre d. — ἐμελεν] ἐμελλεν NE. 31. HL.

11. autem ibi Cl. | docens apud eos Cl. | 12. Achaei Am. (Ty.) | 15. lego vestra Cl. | 16. minavit Cl.

ABNDE.
13. 31.
HL.

22 ¹⁸ Ὁ δὲ Παῦλος ἔτι προσμείνας ἡμέρας ἱκανάς, τοῖς ἀδελφοῖς ἀποταξάμενος ἐξέπλει εἰς τὴν Συρίαν, καὶ σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας, κειράμενος ἔν Κεγχρεαῖς τὴν κεφαλὴν" εἶχεν γὰρ εὐχήν. ¹⁹ κατήντησαν δὲ εἰς Ἐφέσον κακέκινους κατέλιπεν αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν διελέξατο τοῖς Ἰουδαίοις, ²⁰ ἐρωτῶντων δὲ αὐτῶν ἐπὶ πλείονα χρόνον μείναι, οὐκ ἐπένευσεν, ²¹ ἀλλὰ ἀποταξάμενος καὶ εἰπὼν, Πάλιν ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς τοῦ θεοῦ θέλοντος, ἀνήχθη ἀπὸ τῆς Ἐφέσου. καὶ κατελθὼν εἰς Καισαρείαν, ἀναβάς καὶ ἀπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν, κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν. ²³ καὶ ποιήσας χρόνον τινα ἐξήλθεν, διερχόμενος καθέξῃς τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν, στηρίζων πάντας τοὺς μαθητάς.

²⁴ Ἰουδαῖος δέ τις Ἀπολλῶς ὀνόματι, Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει, ἀνὴρ λόγιος, κατήντησεν εἰς Ἐφέσον, δυνατὸς ὧν ἐν ταῖς γραφαῖς. ²⁵ οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ κυρίου, καὶ ζῶν τῷ πνεύματι ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐπιστά-

¹⁸ Paulus vero cum adhuc sustinisset dies multos, fratrilus vale faciens navigavit Syriam, et cum eo Priscilla et Aquila, qui sibi totoderat in Cenchris caput: habebat enim votum: ¹⁹ devenitque Ephesum, et illos ibi reliquit; ipse vero ingressus synagogam disputavit cum Iudaeis. ²⁰ Rogantibus autem eis ut ampliori tempore maneret, non consensit, ²¹ sed vale faciens et dicens, Iterum revertar ad vos deo volente, profectus est ab Efeso, ²² et descendens Caesaream ascendit et salutavit ecclesias, et descendit Anthiochiam, ²³ et facto ibi aliquanto tempore profectus est, perambulans ex ordine Galaticam regionem et Frygiam, confirmans omnes discipulos.

²⁴ Iudaeus autem quidam Apollo nomine, Alexandrinus natione, vir eloquens, devenit Ephesum, potens in scripturis. ²⁵ Hic erat edoctus viam domini, et fervens spiritu loquebatur et docebat diligenter ea quae sunt Iesu, sciens tantum

18. Παῦλος] add. ἐφ' N*. (corr. C*)
— προσμείνας] επιμείνας E.
— ἐξέπλει] ἐπένευσεν D. | ἐξεπένευσεν E.
— ἐν Κεγχρεαῖς ante τὴν κεφαλὴν ABN. 13. 31. Vulg. | † post C. DEHL. Syr. Pst. & Hcl. Theb. Arm. Aeth. Platt. [Memph.] | (Κεγχρεαῖς 13. H.)
— εὐχήν] προσευχὴν D*.
19. κατήντησαν ABNE. 13. Tol. Syr. Pst. Theb. | καταντήσας D. Arm. | † κατηντήσεν C. 31. HL. Vulg. Syr. Hcl. Memph. Aeth.
— κακ. κατ. αὐτὸν] om. hic Syr. Pst. (in ver. 21. sub fin.) Theb. (in ver. 21. ab init.)
— κακέκινους] καὶ ἐκείνους E. 31. H. | καὶ τῶ ἐπὶ οὐκ ἐπὶ σαββατοῖς ἐκείνους D. (Syr. Hcl. *)
— κατέλιπεν] -λείπεν A. 13. HL Tj.
— αὐτὸν B. 31. HL. | ἐκεῖ ABNE. 13.
— αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν] Sablato sequenti ingressus est Paulus Theb.
— διελέξατο ABN. 13. Syr. Hcl. | † διελέχθη C. E. 31. HL. | διελέγετο D. Syr. Pst.
20. δέ] τε D*.
— αὐτῶν] αὐτὸν D*. 31. L. Arm.

20. πλείον χρόνον D.
— μείναι] επιμείναι N*. || † add. παρ' αὐτοῖς C. DE. 31. HL. Syr. Pst. Memph. | om. ABN. 13. Vulg. Syr. Hcl.† Theb. Arm. Aeth.
21. ἀλλὰ ABNDE. 13. | † ἀλλ' C. 31. HL. | om. Syr. Pst.
— ἀποταξάμενος καὶ ABND(E). 13. Vulg. (ἀποταξάμ. αὐτοῖς καὶ E.) | † ἀπαταξάτο 'αὐτοῖς' C. (31.) HL. Memph. Theb. Aeth. (ἐπεταξ. 31.) | om. Syr. Pst.
— εἰπὼν] † add. δεῖ με παντὶ τὴν ἰστορίαν τὴν ἐρχομένην ποιῆσαι εἰς Ἱερουσόλυμα C. (D.) 31. HL. Demid. Syr. Pst. & Hcl. (με] δε D*). | τῇν' ἡμεραν D.) | om. ABNE. 13. Vulg. Memph. Theb. Arm. Aeth.
— πάλιν] om. D. || † add. δε C. 31. HL. Syr. (Pst.) & Hcl. Memph. Theb. | om. ABNDE. 13. Vulg. Arm. Aeth.
— ἀνακάμψω] ἀναρκαψω D* Welst.
— ἀνήχθη] † praem. καὶ C. E. 13. 31. HL. Aeth. | om. ABND. Vulg. Theb. Arm. (ἀπαχθη 13.) || add. δε N*. (corr. C*) Memph.
— τῆς] τὸν D*.
22. Καισαρείαν] add. ὁ Παῦλος 31.

22. ἀναβάς] om. Memph. | praem. καὶ D. Syr. Pst. & Hcl. Theb. Aeth.
23. κατέβη] κατέβη D*. || praem. καὶ N*. (corr. C*)
— Φρυγίαν] add. καὶ D.
— στηρίζων ABN. 13. | † ἐπιστηρίζων C. DE. 31. HL.
24. Ἀπολλῶς ABNE. rel. | Ἀπελλῆς N*. Memph. Arm. | Ἀπολλωνίος D. | post ὀνόματι D. 13. Memph.
— Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει] γένει Ἀλεξανδρεὺς D. (Syr. Pst.).
25. οὗτος] ὁς DGr.
— ἦν] om. 31.
— κατηχημένος] add. ἐν τῇ πατριῇ D.
— τὴν ὁδὸν] τὸν λόγον D.
— τὸν κυρίον] om. τὸν B.
— ἐλάλει] ἀπελάλει D*. || add. δε B. || praem. ω N*. (corr. C*)
— τὸν Ἰησοῦ ABN(D)E. (13.) Lsle. Vulg. Syr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. Arm. Aeth. (om. τὸν D. 13.) | † τὸν κυρίον C. 31. H.

18. in Syriam Cl. | totoderunt Am. | habebat aut Am. | 19. disputabat Cl. | 21. Alexand. genere Cl.

Vulg. Syrr. P.H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

μενος μόνον τὸ βάπτισμα ἰωάννου." ²⁶ οὗτος τε ἤρξατο παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ. ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ Ἰρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας προσελάβοντο αὐτόν, καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ." ²⁷ βουλομένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν εἰς τὴν Ἀχαΐαν, προτρέψαμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδέξασθαι αὐτόν· ὃς παραγενόμενος συν-
²⁸ εὔτῳως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγχετο δημοσίᾳ ἐπιδεικνὺς διὰ τῶν γραφῶν, εἶναι τὸν χριστὸν Ἰησοῦν.

XIX. κη'

1. κατελθεῖν.

3. οὗ ἐῖπεν

ἢ Matt. 3:11.

Mar. 1:4, 8.

Lu. 3:16.

Jo. 1:26.

Act. 1:5.

— 11:16.

23. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν Ἀπολλὸν εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ ἄνωτερικὰ μέρη ἐλθεῖν εἰς Ἐφεσον καὶ εὐρεῖν τινὰς μαθητάς, ² ἐπῆεν τε πρὸς αὐτούς, Εἰ πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες· οἱ δὲ πρὸς αὐτόν, Ἄλλ' οὐδὲ εἰ πνεῦμα ἅγιον ἐστιν, ἠκούσαμεν. ³ ἐπῆν τε, Εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε· οἱ δὲ εἶπαν, Εἰς τὸ ἰωάννου βάπτισμα. ⁴ εἶπεν δὲ Παῦλος, ἰωάννης ἐβάπτισεν βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ'

baptisma Iohannis. ²⁶ Ille ergo coepit fiducialiter agere in synagoga. Quam cum audissent Priscilla et Aquila, adsumserunt eum et diligentius exposuerunt ei viam dei. ²⁷ Cum autem vellet ire Achaia, exhortati fratres scripserunt discipulis ut susciperent eum. Qui cum venisset, contulit multum his qui crederant: ²⁸ vehementer enim Iudasos revincebat publice ostendens per scripturas esse Christum Iesum.

¹ Factum est autem, cum Apollosset Corinthi, ut Paulus peragrans superioribus partibus veniret Ephesum et inveniret quosdam discipulos, dixitque ad eos, Si spiritum sanctum accepistis credentes? At illi ad eum, Sed neque si spiritus sanctus est audivimus. ² Ille vero ait, In quo ergo baptizati estis? Qui dixerunt, In Iohannis baptismate. ³ Dixit autem Paulus, Iohannes baptizavit baptismata paenitentiae populum, dicens in eum qui

26. οὗτος | ἠρξασθαι D*. | οὗτως 31.

— τε | om. DGr. H. Arm.

— παρρησιάζεσθαι ND.

— τηρῇ | om. D*.

— ἀκούσαντες δὲ Syr.Hcl. | καὶ ἀκου-
σαντος D*, Syr.Pst.

— αὐτοῦ | αὐτὸν 31 Scr.

— Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας AB(N)E. 13.

Vulg. Memph. Æth. (Ἀκυλα N.) |

† Ἀκ. καὶ Πρίσκ. 5. D. 31. HL.

Syr.Pst.&Hcl. Theb. Arm.

— ἐξέθεντο -θοντο D. | -θετο H.

— τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ ABN. 13. 31. Am.

Fuld. Tol. Syr.Hcl. Memph. sic Theb.

Arm. | τὴν ὁδὸν τοῦ κυρίου E. Vulg.

Cl. Syr.Pst. [Æth.] | τὴν ὁδὸν tan-
tum D. | † τὴν τοῦ θεοῦ ὁδὸν 5.

HL.

27. ver. ἐν δὲ τῇ Ἐφέσῃ ἐπιδημούντες

τινὲς Κορινθιοὶ καὶ ἀκουσάντες αὐτὸν

παρεκαλὸν διελθεῖν σὺν αὐτοῖς εἰς τὴν

πατρίδα αὐτῶν συνκατανοήσαντες δὲ

αὐτὸν οἱ Ἐφεσῖοι ἔγραψαν τοῖς ἐν

Κορίνθῳ μαθηταῖς ὅπως ἀποδείξωται

τὸν ἀνδρα (huc usque Syr.Hcl.mg.)

ὃς ἐπαγγέλλεται εἰς τὴν Ἀχαΐαν πολὺν

(λνῷ) συνεβαλεῖν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις

D. (Syr.Hcl.mg.)

27. διελθεῖν | post εἰς τὴν Αχαΐαν

E.

— παραγενόμενος | -γενόμενος 13.

— συνεβαλεῖν | -βαλεῖν Δ (vid. D

supra.)

28. εὐτῳως | συντῳως 13.

— διακατηλέγχετο | διακατῆλεγετο Α.

| κατῆλεγετο E. | διακῆλεγετο

31.

— δημοσίᾳ | add. διαλεγόμενος καὶ D. |

add. καὶ κατ' οἶκον E. Con. B. d.

— εἶναι τὸν χριστὸν Ἰησοῦν | (om. τον

E.) | τον Ἰησ. εἶναι χριστὸν D. (Syr.

Pst.&Hcl.) Theb.

1. ἐγένετο ... διελθόντα | θελοντος δὲ του

Παυλου κατα τὴν ἰδιαν βουλήν πο-

ρευεῖσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ εἶπεν αὐτῷ

τὸ πνεῦμα ὑποστρεφῆναι εἰς τὴν Ἀσίαν

διελθὼν δὲ D. Syr.Hcl.mg.

— Ἀπολλῶν | -λων A²LTf. in Gr. Test. |

Ἀπελλῶν N*. (corr. 5)

— ἐλθεῖν B. 31. HL | κατελθεῖν ANE.

13. Arm. | ἐρχεται D.

— εὐρεῖν ABN. 13. (Vulg.) Memph.

Arm. | † εὐρων 5. D(E). 31. HL

Theb. (εὐρον E.)

2. εἶπεν τε ABN. 13. Vulg. (Memph.

Wilkins) Æth. | * om. τε 5. DE. 31.

HL. Syrr. (Pst.)&Hcl. Memph. Boett.
Theb. Arm.

2. οὗ ἐῖ | † add. ἔπειτα 5. 31. HL. Vulg.

Cl. Fuld. Syr.Pst. Memph. Theb. Arm.

| om. ABNDE. 13. Am. Tol. Syr.Hcl.

— οὐδὲ B.Mai D*E. 13. 31. HL. | οὐδ'

AB/Byz. A/f. dis. ND².

— εἰ ult. | om. D*.

— ἐστιν Orig. iv. 133^e. | λαμβανουσιν

τινὲς D*. Syr.Hcl.mg. Theb.

3. εἶπεν τε B. 31. HL. Arm. Æth. |

εἶπεν δὲ D. | ὃ δὲ εἶπεν ANE. 13.

Vulg. Memph. [Syr.Pst.&Hcl. Theb.]

|| add. † πρὸς αὐτοὺς 5. 31. HL.

Syr.Pst. Memph. Theb. Æth. | om.

ABNDE. 13. Vulg. Syr.Hcl. Arm.

— εἶπαν ABNE. 13. | † εἶπον 5. 31.

HL. | ελεγον DGr.

— Ἰωαν. post βάπτισμα E. 31. | Contra,

Orig. iv. 133^d.

4. δὲ | τε H. | add. ὃ D.

— Ἰωάννης | † add. μεν 5. E. 31. HL.

Syr.Hcl. Memph. Æth. | om. ABND.

13. Vulg. Theb. Arm.

26. quae Am.* | viam domini Cl.
2. at illi dixerunt Cl. | 4. baptismo Cl.

ABNDE.
13. 31.
HL.

αὐτὸν ἵνα πιστεῦσάσιν, τουτέστιν εἰς τὸν Ἰησοῦν.
5 ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
κυρίου Ἰησοῦ. 6 καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου ἡ
χείρας ἦλθεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς, ἐλάλουν
τε γλώσσαις καὶ ἑκπροφήτεον. 7 ἦσαν δὲ οἱ πάντες
ἄνδρες ὥσει ὡδέκα. 8 εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συνα-
γωγὴν ἐπαρρησιαίετο, ἐπὶ μῆνας τρεῖς, διαλεγόμενος
καὶ πείθων ὑπὲρ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ. 9 ὥς δὲ
τινες ἐσκληρύνοντο καὶ ἠπείθουν κακολογοῦντες τὴν
ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ πλήθους, ἀποστὰς ἀπ' αὐτῶν ἀφώ-
ρισεν τοὺς μαθητάς, καθ' ἡμέραν διαλεγόμενος ἐν τῇ
σχολῇ Τυράννου. 10 τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ ἑτῇ δύο,
ὥστε πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἀσίαν ἀκοῦσαι
τὸν λόγον τοῦ κυρίου, Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας.
11 δυνάμεις τε οὐ τὰς τυχούσας ὁ θεὸς ἐποίει διὰ
τῶν χειρῶν Παύλου, 12 ὥστε καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθενούντας
ἑκποφθεῖσθαι ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουνδάρια ἢ
σιμικίνθια, καὶ ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους
τὰ τε πνεύματα τὰ πονηρὰ ἑκπορεύεσθαι. 13 ἔπε-

venturus esset post ipsum ut crederent, hoc est in Iesum.
5 His auditis baptizati sunt in nomine domini Iesu. 6 Et cum imposuisset illis manum Paulus, venit spiritus sanctus super eos, et loquebantur linguis et prophetabant. 7 Erant autem omnes viri fere duodecim. 8 Introgatus autem synagogam cum fiducia loquebatur per tres menses disputans et suadens de regno dei. 9 Cum autem quidam indurarentur et non crederent, maledicentes viam coram multitudinem, discendens ab eis segregavit discipulos, cottidie disputans in schola Tyranni cuiusdam. 10 Hoc autem factum est per biennium, ita ut omnes qui habitabant in Asia audirent verbum domini, Iudaei atque gentiles. 11 Virtutesque non quilibet deus faciebat per manus Pauli, 12 ita ut etiam super languidos deferrentur a corpore eius sudaria vel semicinctia, et recedebant ab eis languores et spiritus nequam egrediebantur. 13 Tem-

4. τον Ἰησοῦν ABNE. 13 e spat. Vulg. Syr.Hcl. Memph. Aeth. | τον Ἰησοῦν" Ιησουν ς. 31. HL. | Iesum Christum Syr.Pst. Theb. Arm. | χριστον tantum D.
5. δε] add. τουτο D. (Syr.Pst.)
— του] om. D*.
— Ιησου] add. χριστου εις αφειον αμαρτιων D. Syr.Hcl.* | add. Christi Syr.Pst.
6. επιθεντος] επιθεντο D*.
— του Παυλου χειρας] χριστα του Παυλου D.
— χειρας] † praem. τας ς. EL. | om. ABN(D). 31. H. (13 n.l.)
— ηλθεν] ευθως επεπεσεν D.
— αυτους] αυτους D*.
— ελαουν] λαουν D*.
— γλωσσαις] add. linguis aliis et sentiebant in seipsis quod et interpretarentur illas hi ipsi; quidem autem prophetabant Syr.Hcl.mg.
— τε] δε D. Memph. Theb. | om. 31.
— εκπροφητεον ABND. (13 n.l.) | † προφητ. ς. E. 31. HL.
7. δωδεκα ABNDE. 13. 31. | † δεκαδυο ς. HL.
8. εισελθων δε] add. ο Παυλος D. Syr. Pst. Aeth.

8. συναγωγην] add. εν δυναμει μεγαλη D. Syr.Hcl.mg.
— επαρρησιαζετο] -σατο EGr.
— περι] † praem. τα ς. ANE. 13. 31. HL. | om. BD. Vulg. Syr.Pst.&Hcl. Memph. Theb. Arm. Aeth.
9. ὥς δὲ τινες] τινες μεν ουν αυτων D.
— ὁδον] add. του κυριου E. Vulg. CL & Am*. Dei Syr.Pst. (non 31.)
— πληθους] add. των ιθνων DE. Syrr. Pst.&Hcl.*
— αποστας] τοτε αποστας ο Παυλος D. Syr.Pst. (τοτε Syr.Hcl.*)
— αφορισε H.
— καθ' ημ.] praem. το D.
— εν] om. N*. (add. l.)
— Τυραννου] Τυραννιου DGr. || † add. τινος ς. DE. 31. HL. Vulg. Syr.Hcl. Arm. | om. ABN. 13 e spat. Fuld. Tol. Syr.Pst. Memph. Theb. [Aeth.] || add. απο ωρας ι' ιως δεκατης D. Syr.Hcl.mg.
10. ετη] post δυο L.
— ὥστε παντας... Ἕλληνας] ιως παντες οι κατοικουντες την Ασ. ηκουσαν τους λογους του κυριου Ιουδαιοι και Ἕλληνας D*Gr. || παντας] ἀπαντας D.
— κυριον] † add. Ιησου ς. 31. HsicL. |

- om. ABNDE. 13. Vulg. Syr.Pst.&Hcl. Memph. Theb. Arm. Aeth.
11. τε] δε D*. Syr.Hcl. Memph.
— ο θεος ante επομι ABNDE. 13. 31. Am. Fuld. Tol. Theb. | † post ς. HL. Vulg. CL. Syrr.Pst.&Hcl. Memph. Arm. Aeth.
12. αποφθεῖσθαι ABNE. 13. Vulg. Memph. Theb. Arm. | † επιφερεσθαι ς. D. 31. HL. Aeth.
— αυτου] add. iterum επιφερεσθαι L*.
— η] η και DGr.
— ἀπαλλασσθ. B*. Rl.
— πνιυματα τα] πνα τα DE. (om. τα BBlc.)
— εκπορευεσθαι ABNE. 13. | † εξερχεσθαι ς. 31. HL. || † add. απ' αυτων ς. 31. HL. Theb. | om. ABNDE. 13. Vulg. Syrr.Pst.&Hcl. Memph. Arm. Aeth.
13. τινες και ABNE. 31. H. Vulg. Syrr.Pst.&Hcl. | *om. και ς. D. 13. L. Arm.
— των περιρχ.] † praem. απο ς. 13. HL. Syr.Hcl. Memph. Arm. | praem. εκ D. de Vulg. | om. ABNE. 31. Syr.Pst. Theb. Aeth.

6. manus CL. | 9. viam domini CL. Am.* | 11. faciebat deus per manum CL. | et semicinctia CL.

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

χείρησαν δέ τινες * καὶ * τῶν περιερχομένων Ἰου-
δαίων ἐξορκιστῶν ὀνομάζων ἐπὶ τοὺς ἔχοντας τὰ πνεύ-
ματα τὰ ποιηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, λέγον-
τες, * Ὁρκίζω ὑμᾶς τὸν Ἰησοῦν ὃν * Παῦλος κηρύσ-
σει. ¹⁴ ἦσαν δέ * τινος * Σκενᾶ Ἰουδαίου ἀρχιερέως
ἐπτά υἱοὶ * τοῦτο ποιοῦντες. ¹⁵ ἀποκριθὲν δὲ τὸ
πνεῦμα τὸ πονηρὸν εἶπεν * αὐτοῖς, Τὸν Ἰησοῦν γινώ-
σκω, καὶ τὸν Παῦλον ἐπίσταμαι ὑμεῖς δὲ τίνας ἐστέ; ¹⁶
καὶ * ἐφαλόμενος * ὁ ἄνθρωπος ἐπ' αὐτούς, ἐν ᾧ
ἦν τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν, * κατακυριεύσας * ἀμφοτέ-
ρων, ἴσχυσεν κατ' αὐτῶν, ὥστε γυμνοὺς καὶ τετραυ-
ματισμένους ἐκφυγεῖν ἐκ τοῦ οἴκου ἐκείνου. ¹⁷ τοῦτο
δὲ ἐγένετο γνωστὸν πᾶσιν, Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλληνι-
στοῖς κατοικοῦσιν τὴν Ἐφεσον, καὶ * ἔπρεσεν φόβος
ἐπὶ πάντας αὐτούς, καὶ ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ
κυρίου Ἰησοῦ, ¹⁸ πολλοὶ τε τῶν πεπιστευκότων ἤρχον-
το ἐξομολογούμενοι καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς πράξεις
αὐτῶν. ¹⁹ ἱκανοὶ δὲ τῶν τὰ περίεργα πραξάντων συνε-
νέγκαντες τὰς βίβλους κατέκαιον ἐνώπιον πάντων

taverunt autem quidam et de
circumstantibus Iudaeis exorcistis
invocare super eos qui habebant
spiritus malos nomen
domini Iesu, dicentes, Adiuvo
vos per Iesum quem Paulus
predicatur. ¹⁴ Erant autem
quidam Scevae Iudaei princi-
pis sacerdotum septem filii qui
hoc faciebant. ¹⁵ Respondens
autem spiritus nequam dixit
eis, Iesum novi et Paulum
scio: vos autem qui estis?
¹⁶ Et insiliens homo in eos, in
quo erat daemonium pessimum,
et dominatus amborum invaluit
contra eos, ita ut nudi et vul-
nerati effugerent de domo illa.
¹⁷ Hoc autem notum factum
est omnibus Iudaeis apud
gentilibus qui habitabant Ephesi,
et cecidit timor super omnes
illos, et magnificabatur nomen
domini Iesu, ¹⁸ multique creden-
tium veniebant confitentes
et adnuntiantes actus suos
¹⁹ Multi autem ex his qui
fuerant curiosi sectati contulerunt
libros et combusserunt
ceram omnibus: et computatis

13. πνεύματα τα] πᾶτα DE.

— τον] om. D*.

— ορκίζω ABND. 13. Vulg. Memph.
Arm. ed. et MSS. | † -ζωμεν 5. 31.
HL Syrr.Pst.&Hcl. Theb. Arm. MSS.
Æth.

— Ἰησοῦν] praem. κυριον N* (corr. c)

— Παυλος] † praem. ὁ 5. L. | om.
ABMaND. 13. 31. HTf. in Gr. Test.

14. ver. εν οἷς καὶ υἱοὶ Σκενα τινος ἱερέως
ἠθέλησαν τὸ αὐτο ποιησαι, εθος ἱχαν
τους τοιούτους ἐξορκίζων. καὶ εἰσελθον-
τες προς τον δαιμονιζομενον ηρξάτο επι-
καλῆσθαι τὸ ὄνομα λεγοντες, Παραγ-
γελλομεν σου εν Ἰησοῦ ὃν Παυλος
κηρυσσει ἐξελθῆν (ἐξελθ. κηρυσσει*) D.
Syr.Hcl.mg. (add. "septem" post
υἱοί.)

— τινος D(Bsupra)EGr.Syr.Pst.Memph.
Arm. | † τινες 5. AN. 13. HL. Vulg. e.
Syr.Hcl. [Æth.] | τινας 31. (om.
Theb.)

— υἱοί] post αρχιερέως επτα ABNE.
13 sic. Vulg. (Arm.) | † ante Σκενα
Ιουδ. 5. HL. Memph. | om.
31.

— Σκενα] Σκενια Λ.

— Ἰουδαίου] -δαίον L.

— τουτο] † praem. οἱ 5. E. 31. HL.

Vulg. Syrr.Pst.&Hcl. Arm. (Æth.) |
om. ABN. 13. Memph. Theb.

15. αποκριθεν δε] τοτε απεκριθη D.

— πονηρον] add. καὶ D².

— ειπεν αυτοις ABND. 13. 31. Vulg.
Syr.Pst.&Hcl. Memph. Theb. Arm.
Æth. | * om. αυτοις 5. EHL.

— τον] add. μεν BN*EGr. | om. AN* D.
13. 31. HL.

— τινες] τινος 13.

16. εφαλόμενος ABN*. | † εφαλόμενος
5. N*E. 13. 31. HL. | εναλλόμενος D.

— ὁ ἄνθρωπος ante επ' αὐτους ABN. 13.
31. Vulg. Syr.Hcl. | † post 5. DHL.
Syr.Pst. Memph. Theb. Æth. | ὁ ἄνθρ.
εν ᾧ ην τὸ πνεῦμα τὸ πον. επ' αὐτοῖς
E. (om. επ' αυτ. Arm.)

— επ' αὐτους] εις αὐτους D. | επ' αυ-
τοις E.

— κατακυρι.] † praem. καὶ 5. N*. 31.
HL. Vulg. Syrr.Pst.&Hcl. Arm. | om.
ABN*DEGr. 13. Memph. Theb.

— κατακυριενσας BN(D.) 13. Vulg.
(κυριενσας D.) | -σαν AE. 31. HL.

— αμφοτερον ABND. 13. Vulg. Syr.Hcl.
et ing. Graccē Memph. Arm. | † αυ-
των 5. 31. HL. Syr.Pst. Theb. (eos
septem) | eos omnes Æth. | om. E.

— ισχυεν] ενισχ. N* (corr. c)

16. εκφυγειν] add. αὐτους A.

17. εγενετο] post γνωστον 31. Syr.Pst.

— πασιν] add. τοις E.

— τε] om. DE. Memph. Theb.

— την] om. A*E.

— ειπεν AD(E). 13. (επειεν E.) |
† ειπισιν 5. BN. 31. HL | (post
φοβος D.) || add. ὁ N* (corr. c)

— τον κυριον] om. τον D.

18. τε] δε D. Memph. Theb.

— πεπιστευκτων ABN. 13. 31. HL. |
πιστευοντων D. Vulg. | πιστευοντων
E. || praem. ηρξαντο Syr.Hcl.mg.
Graccē.

— εξομολογουμενοι] add. τας αμαρτιας
αυτων BBeh. Syr.Pst. (non habet
BMai.)

19. ικανοι δε των τα περιεργα πραξαν-
των Eus. D.E. 128*. | om. 31.

— δε Eus. D.E. | om. D*Gr. | τε E.
Syr.Hcl. (non Pst.)

— τα περιεργα Eus. D.E. | περι τα εργα
D*Gr.

— συνενενκαντες] add. καὶ D. | om.
Eus. D.E.

— κατεκαιον Eus. D.E. | κατεκαισαν E.

13. circumstantibus 17. 14. Iudaei Scevae 17.
16. in eos homo 17. 19. ex eis 17.

A B N D E.
13. 31.
HL.

καὶ συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν καὶ ἔδρον ἀργυρίου μυριάδας πέντε. ²⁰ οὕτως κατὰ κράτος τῷ κυρίῳ ὁ λόγος¹⁹ ᾗξανεν καὶ ἴσχυεν.

• 1 Cor. 16:5.

† Rom. 15:25.

²¹ Ὡς δὲ ἐπληρώθη ταῦτα,⁸ ἔθετο ὁ Παῦλος ἐν τῷ πνεύματι διελθὼν τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν πορεύεσθαι εἰς τὴν Ἱερουσόλυμα, εἰπὼν ὅτι Μετὰ τὸ γενέσθαι με ἐκεῖ, δεῖ με καὶ Ῥώμην ἰδεῖν. ²² ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν Μακεδονίαν δύο τῶν διακονούντων αὐτῷ, Τιμόθεον καὶ Ἐραστον, αὐτοὺς ἐπέσχεν χρόνον εἰς τὴν Ἀσίαν.

²³ Ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον τάραχος οὐκ ὀλίγος περὶ τῆς ὁδοῦ. ²⁴ Δημήτριος γάρ τις ὀνόματι, ἀργυροκόπος ποιῶν ναοὺς ἀργυροῦς Ἀρτέμιδος, παρείχετο τοῖς τεχνίταις οὐκ ὀλίγην ἐργασίαν, ²⁵ οὓς συναθροίσας καὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργάτας εἶπεν, Ἄνδρες, ἐπίστασθε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας ἡ εὐπορία ἡμῖν ἔστιν, ²⁶ καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε ὅτι οὐ μόνον Ἐφέσου ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς Ἀσίας, ὁ Παῦλος οὕτως πείσας μετέστησεν ἱκανὸν ὄχλον, λέγων ὅτι οὐκ εἰσὶν θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν γινόμενοι. ²⁷ οὐ μόνον

preiis illorum invenerunt pecuniam denariorum quinquaginta milium. ²⁰ Ita fortiter verbum domini crecebat et confirmabatur.

²¹ His autem expletis proposuit Paulus in spiritu, transita Macedonia et Achaia ire Hierosolymam, dicens quoniam postquam fuero ibi, oportet me et Romam videre. ²² Mittens autem in Macedoniam duos ex ministrantibus sibi, Timotheum et Erastum, ipse remansit ad tempus in Asia. ²³ Facta est autem in illo tempore turbatio non minima de via. ²⁴ Demetrius enim quidam nomine, argentarius, faciens aedes argenteas Deanae praestabas artificibus non modicum quaestum; ²⁵ quos convocans et eos qui huiusmodi erant officines, dixit, Viri, scitis quia de hoc officio adquisitio est nobis, ²⁶ et videtis et auditis quia non solum Ephesi sed pene totius Asiae Paulus hic suadens avertit multam turbam, dicens quoniam non sunt dii qui manibus fiant. ²⁷ Non solum

19. συνεψήφισαν Eus. D.E. | συνεψήφισον D*. | συνεκατεψήφισαν E. | συνεψήφισαν το 31.

— καὶ εἶρ. Eus. D.E. | om. καὶ D*.

— εἶρον Eus. D.E. | ἤνρον E.

— ἀργυρίου Eus. D.E. | -ον 31.

— μυριάδας Eus. D.E. | μυριάδας D.

20. του κυριου ὁ λογος ABN*. | † ὁ λογος του κυριου 5. N*. 13. 31. HL. Am. Memph. Theb. mg. Arm. | ὁ λογος του θεου E. Vulg. Cl. Theb. tzt. [Æth.] || ad fin. ver. | ἐπισχυσεν καὶ ἡ πίστις του θεου ᾗξανεν⁽²⁰⁾ καὶ ἐπληθυνεν⁽²⁰⁾ D.

21. ὥς δὲ ἐπληρώθη ταῦτα Orig. Int. iv. 678^d. | τοτε D.

— ἐπληρώθη | -θησαν E.

— ἐβίτο post ὁ Παῦλος (D) E. (om. ὁ D).

— ἐν om. EGr.

— διελθὼν BN. 13s. 31. HL. | -θεν ADE.

— Ἀχαΐαν praem. την ADE. 13. | om. BN. 31. HL.

— πορεύεσθαι praem. καὶ D. Syr. Pst.

— Ἱερουσόλυμα ABNDE. 13. Vulg. Orig. Int. iv. | † Ἱερουσαλημ 5. 31. HL.

22. ἀποστείλας δε Syr. Hcl. | καὶ ἀποστείλας D. Syr. Pst.

22. την Μακ.] om. την NE. 31.

— διακονούντων αὐτῷ διακονοῦν αντων Α. | διακονούντων αὐτων sic H.

— Ἐραστον] praem. τον 13.

— χρόνον] add. ὀλιγον D.

— εἰς την Ἀσίαν] εν τη Ασια D.

23. ταραχος] add. δε 31.

— ουχ AND.

— ὁδον] add. dei Syr. Pst. & Hcl.* add. d. mini Vulg. Cl.

24. ονοματι] ην DGr. (om. d.)

— ναους ἀργυρους] ναον ἀργυρον N*. (corr. 5)

— ἀργυρους] om. B.

— Ἀρτέμιδος] add. δε D.

— παρείχετο A²BN. 13. 31. HL. | παρείχεν DE. | παριχε Α*.

— ουκ ὀλιγον ante ἐργασίαν ABND. 13. 31. Vulg. | † post 5. EHL. (ουχ N.)

25. οὓς συναθρ. καὶ οὕτος συναθρ. (om. καὶ) D. Tol. Syr. Pst. Theb.

— τα τοιαυτα sic N.

— ἐργατας] τεχνεγταις D*. (-τας²)

— εἶπεν] εἶη D. || add. προς αυτους D.

— ἀνδρες] add. συνετενεται D. Syr. Hcl.* add. ὑμεις αυτοι Arm.

— ἐπιστασθε] ἐπιστασαι D.

25. ἡμιν ABNDE. 13 sic. Vulg. Memph. Theb. Arm. | † ἡμιν 5. 31. HL.

Syr. Pst. & Hcl. & Eth.

26. θεωρετε καὶ ἀκουετε Syr. Hcl. | ακου. καὶ θεωρ. D. Syr. Pst.

— ὅτι om. D.

— Εφεσου] ἕως Εφεσου D. | της Εφεσου 31.

— ἀλλα] add. καὶ ADGr. 13. L. Syr. Pst. | om. BNE. 31. H. Vulg. Syr. Hcl. Memph. Theb. Arm. & Eth.

— της Ας.] om. της D*. 31.

— οὗτος] add. τις tote D*.

— πεισας] -σαν Α. | om. N.

— μετεστησεν] απεστησεν E.

— ὅτι ult. add. ουτοι DGr.

— οἱ om. N*. (add. 5)

— γινόμενοι] γινωμ. D* L sic. (γινωμ. D².)

27. δε 1°.] om. EGr.

— κινδυνευει ἡμιν το μερος B(N)E. 13. HL. Vulg. | το μερ. κινδ.

ἡμ. Α. | ἡμ. κινδ. το μερ. D.

31. | (κινδυνευ)σι N. κινδυνευσει D².)

20. crecebat verbum dei Cl. | 23. om. "in" Cl. | via domini Cl. | 25. est nobis adquisitio Cl.

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

δὲ τοῦτο κινδυνεύει ἡμῖν τὸ μέρος εἰς ἀπειλεμὸν
ἐλθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος
ἱερὸν εἰς οὐθὲν²⁸ λογισθῆναι, μέλλειν τὲ καὶ κα-
θαίρεισθαι τῆς μεγαλειότητος αὐτῆς ἣν ὅλη [ἡ] Ἀσία
καὶ ἡ οἰκουμένη σέβεται. ²⁸ ἀκούσαντες δὲ καὶ γενό-
μενοι πλήρεις θυμοῦ ἔκραζον λέγοντες, Μεγάλη ἡ
Ἀρτεμις Ἐφεσίων. ²⁹ καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις τῆς
συγχύσεως ὥρμησάν τε ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον,
συναρπάσαντες Γάϊον καὶ Ἀρίσταρχον Μακεδόνας,
συνεκδήμους Παύλου. ³⁰ Παύλου δὲ βουλομένου
ἰσελεθεῖν εἰς τὸν δῆμον, οὐκ εἶων αὐτὸν οἱ μαθηταί
³¹ τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἀσιαρχῶν ὄντες αὐτῷ φίλοι,
πέμψαντες πρὸς αὐτὸν παρεκάλουν μὴ δοῦναι ἑαυτὸν
εἰς τὸ θέατρον. ³² ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι ἔκραζον ἣν
γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη, καὶ οἱ πλείους οὐκ
ᾔδεισαν τίνας ἔνεκα συνεληλύθεισαν. ³³ ἐκ δὲ τοῦ
ὄχλου συνεβίβασαν Ἀλέξανδρον, προβαλόντων αὐ-
τὸν τῶν Ἰουδαίων· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος κατασείσας τὴν
χεῖρα ἤθελεν ἀπολογεῖσθαι τῷ δήμῳ. ³⁴ ἐπιγνόντες

autem hac periclitabitur nobis
pars in redagationem venire,
sed et magne Deamē tem-
plum in nihilum deputabitur,
sed et destrui incipiet maiestas
eius, quam tota Asia et orbis
colit. ²⁸ His auditis repleti
sunt ira et exclamaverunt
dicientes, Magna Deama Ephe-
siorum. ²⁹ Et impleta est civi-
tas confusione, et impetum
fecerunt uno animo in thea-
trum, rapto Gaio et Aristarcho
Macedonibus, comitibus Pauli.
³⁰ Paulo autem volente intrare
in populum non permiserunt
discipuli: ³¹ quidam autem et
de Asia principibus, qui erant
amici eius, miserunt ad eum
rogantes ne se daret in thea-
trum. ³² Alii autem aliud cla-
mabant: erat enim ecclesia
confusa, et plures nesciebant
qua ex causa convenissent.
³³ De turba autem detraxerunt
Alexandrum, propulerunt
eum Iudaeis. Alexander ergo
manu silentio postulato vole-
bat rationem reddere populo.
³⁴ Quem ut cognoverunt

27. ἀλλὰ om. N*. (add. c.)

— ἱερὸν ante Ἀρτέμιδος DEH. | post
ABN. 13. 31. L. Vulg.

— οὐθὲν ABNH. | † οὐδὲν c. DE. 13.
31. L.

— λογισθῆναι BN. 13. 31. HL | λο-
γισθῆσθαι ADE. Syr.Hcl. [Syr.
Pst.]

— μέλλειν Δ²BN(D²) rel. | μέλλει Δ*(*)
Syr.Hcl. (μέλλει τε καὶ καθαίρεισθαι)
ἀλλὰ καθὲρ. μέλλει(ν²) D. [Syr.Pst.]

— τε Elz. AB.MaiNE. 13. Vulg. Syr.Hcl.
Memph. Theb. Arm. [Syr.Pst. Æth.]
| δε St.3. BBch. 31. HL

— καὶ seq. om. E.

— τῆς μεγαλειότητος ABNE. 13. | † τὴν
μεγαλειότητα c. (31.) HL (μεγαλο-
τητα 31 Scr.) [? om. Syr.Pst.] | om. D.

— αὐτῆς AB.MaiNE. 13. 31. HL Vulg.
Syr.Hcl. Memph. Theb. Arm. Æth.
| om. B.Bch. D.

— ἡν ἡ D(**Kipl.; de cor. sil. Scr.)
(I non om.)

— ὅλη post ἡ Asia 31.

— ἡ Asia ANE. (13.) 31. HL | om. ἡ
BD. (ἡ οὐσία 13 sic.)

— ἡ οἰκουμένη om. ἡ B. 31.

28. ἀκούσαντες ἐξ ταῦτα ἐξ ἀκούσαντες
D. Arm.

28. πλήρης AE. 13. L.

— θυμον add. ἑραμοντες εἰς το ἀμφο-
δον D. Syr.Hcl.mg.

— ἡ om. D*.

29. ἐπλήσθη ... συγχύσεως συνεχυθη
ὅλη ἡ πόλις αἰσχυνης D*.

— ἡ πόλις | † add. ὅλη c. E. 31. HL
Syr.Pst.&Hcl. Theb. Æth. | praem.

id. D. | om. ABN. 13. Vulg. Memph.
Arm.

— τῆς συγχ. AB.MaiAΓ.N²D². 31. HL
*om. της c. N²E. 13. | αἰσχυνης
D*.

— τε δε DGr. 31. Memph. [Theb.]

— συναρπάσαντες praem. καὶ D. Syr.
Pst.

— Μακεδόνες D*.

— Πανλὺν | praem. του c. | om.
ABNDE. 13. 31. HL Petr. Alex.

Routh. iv. 41.

30. Παυλὺν δε βουλομενον ABN*. 13. 31.
| † του δε Παυλου βουλομενον c.
EHL | του Παυλ. δε βουλ. N² |

βουλ. δε του Παυλου D. [Petr.
Alex.]

— οὐκ εἰων αυτον οἱ μαθηται Petr. Alex.
| οἱ μαθηται εκωλυον D. || (εἰων) εἰων
E. | (εἰων HL.)

31. οντες Petr. Alex. | ὑπαρχοντες D.

31. αυτῳ αυτου EGr.

— εἰαυτον αυτον N*. (corr. c.)

32. τι om. D.

— ἡν γὰρ ἡ ἐκκλησία | ἡ γὰρ εκκλ. ην
D.

— πλείους | πλειστοι DGr.

— ἐνεκα ABN. 13. | † ἐνεκεν c. DE.
31. HL

— συνεληλυθεισαν -θασιν H. | -θησαν
L.

33. συνεβιβασαν ABNE. (13.) (οὐν
ἰβιβασαν 13 ut vid.) | † προσιβιβα-
σαν c. D². 31. HL | κατιβιβασαν
D*.

— προβαλοντων St. 3. ABNE. 31.
H. | προβαλλοντων Elz. D. 13.

LTf.

— αυτον αυτων L*.

— ὁ δε Vulg. Cl. Memph. Theb. | ὁ οὖν
A. Am. | ὁ δ' οὖν N*. (corr. c.)

— την χειρα τῇ χειρὶ N²D.

— ηθελεν ηλθεν N² (corr. c.)

— δημῳ λαῳ E.

34. επιγνοντες ABNDE. 13. 31. HL
(γνωτ-BBch. 13. H.) | † επιγνοντων
c.

27. reputabitur Cl. | 33. Alexander autem Cl.
| reddere rationem Cl.

ABNDE.
13. 31.
HL.

δὲ ὅτι Ἰουδαίος ἐστίν, φωνὴ ἐγένετο μία ἐκ πάντων ὡς ἐπὶ ὥρας δύο κρᾶζοντων, Μεγάλη ἡ Ἀρτεμις Ἐφεσίων. ³⁵ καταστείλας δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον φησίν, Ἄνδρες Ἐφεσίοι, τίς γάρ ἐστιν ἄνθρωπον ὃς οὐ γινώσκει τὴν Ἐφεσίαν πόλιν νεώκτορον οὕσαν τῆς μεγάλης ἡ Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ Διοπετοῦς; ³⁶ ἀναντιρρήτως οὖν ὄντων τούτων, δέον ἐστὶν ὑμᾶς κατεσταλμένους ὑπάρχειν καὶ μηδὲν προπετές ἡ πράσσειν. ³⁷ ἡγάγετε γὰρ τοὺς ἄνδρας τούτους οὔτε ἱεροσύλους οὔτε βλασφημοῦντας ἡ τὴν θεὸν ἡμῶν. ³⁸ εἰ μὲν οὖν Δημήτριος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τεχνῖται ἔχουσιν πρὸς τινα λόγον, ἀγοραῖοι ἄγονται καὶ ἀνθύπατοι εἰσὶν ἔγκαλείτωσαν ἀλλήλοις. ³⁹ εἰ δέ τι ἡ περαιτέρω ἐπιζητεῖτε, ἐν τῇ ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται. ⁴⁰ καὶ γὰρ κινδυνεύομεν ἐγκαλεῖσθαι στάσεως περὶ τῆς σήμερον, μηδενὸς αἰτίου ὑπάρχοντος περὶ οὗ οὐ δυνησόμεθα ἀποδοῦναι λόγον περὶ τῆς συστροφῆς ταύτης. ⁴¹ Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπέλυσεν τὴν ἐκκλησίαν.

Iudaicum esse, vox facta est una omnium quasi per horas duas clamantium. Magna Deana Ephesiorum. ³⁵ Et cum sedasset scriba turbas, dixit, Viri Efesii, quis enim est hominum qui nesciat Ephesiorum civitatem cultricem esse magnae Dianae Iovisque prolis? ³⁶ Cum ergo his contradicere non possit, oportet vos sedatos esse et nihil temere agere. ³⁷ Adduxistis enim homines istos neque sacrilegos neque blasphemantes deam vestram. ³⁸ Quod si Demetrius et qui cum eo sunt artifices habent adversus aliquem causam, conventus forenses aguntur et proconsoles sunt, accenset invicem: ³⁹ si quid autem alterius rei quaeritis, in legitima ecclesia poterit absolvi. ⁴⁰ Nam et periclitamur argui seditiosos hodiernae, cum nullus obnoxius sit de quo possimus reddere rationem concursus istius. ⁴¹ Et cum haec dixisset, dimisit ecclesiam.

ΚΟ΄ XX.

¹ Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον ἡ μεταπεμ-

¹ Postquam autem cessavit

34. εκ] om. D. Vulg.

— ὡς ANDE. 31. HL. | ὡσεὶ B. 13.

— ἐπεὶ περὶ 13.

— ὥρας] post δυο 31.

— κρᾶζοντων] -τες AN.

— ἡ] om. D*.

— μεγάλη ἡ Ἀρτεμις Ἐφεσίων] bis B.

35. καταστείλας] καταστεισας DE.

— ὁ γραμματεὺς] post τον οχλον B. 31.

Memph. | ante ANDE. 13. HL. Vulg.

Syr.Hcl. Theb. Arm. [Syr.Pst.]

— φησιν] εφη E.

— Ἐφεσίοι] ἀδελφοὶ N* (corr. c)

— ἀνθρώπων ABNE. 13. 31. Vulg.

Syr.Pst. Memph. (Theb. ut vid.) Arm.

| † πος c. DHL Syr.Hcl. Aeth.

(praem. ὁ D*.)

— Ἐφεσίων] ἡμετέρων D.

— πολιν] ante Ἐφεσίων E.

— νεοκτορον] ναοκτορον D*. | νεοκορον

E. 13. (ν.ωκ. D*)

— οὕσαν] εἶναι D. || add. καὶ N*.

(corr. c)

— μεγάλη] † add. θεας c. 31. HL.

(Arm.) | om. ABNE. 13. 31. Vulg.

Syr.Pst. & Hcl. Memph. Theb. Aeth.

— Διοπετοῦς] Διοπετους D.

36. ἀναντιρρήτων B* (—τηρητ. LTf.)

— τούτων] ante οντων A. | om. N*.

13. (corr. Nc)

— πράσσειν ABNDE. 13. HL. | † πρα-

τειν c. 31. || praem. τι Nc.

37. τούτους] add. ενθαδε D. Syr.Hcl.mg.

Arm.

— ουτε 1°] ουθ' 31. | μητε D.

— ουτε 2°] μητε D.

— την θεον ABND*E*. 31. HL. |

† την θεαν c. D*E*. 13 ut vid.

— ἡμων ABM^{ai}NDE*. 13. Syr.Pst.

Theb. Arm. | † ἡμων c. E*Gr. 31.

HL. Vulg. Syr.Hcl. Memph. Aeth.

38. Δημήτριος] add. οὗτος D.

— καὶ οἱ] οἱ καὶ D*.

— εχουσιν πρὸς τινα λογον ABNE. 31.

HL. Vulg. Syr.Hcl. (Memph. Theb.)

Arm. | εχουσι πρὸς αὐτους τινα

λογον D. | † πρὸς τινα λογ. εχ. c.

13 ut vid. [Syr.Pst. Aeth.]

39. περιετρω B. 13 (περιετρω), Vulg. |

περ ετρων E. | † περὶ ετρων c.

ANDE. 31. HL. Syr.Pst. & Hcl. Memph.

Theb. (Arm.) Aeth.

— ἐπιζητεῖτε] ζητεῖτε E.

— τῷ εννομῷ] τῷ νομῷ D*.

— ἐκκλησίᾳ] -σίας D*.

40. ἐγκαλεῖσθαι στασεως περι της σημ-

ρον μηδ. αιτ. υπαρχοντος] σημερον

ενκαλεισθαι στασεως μηδ. αιτ. οντος D.

— περι ου ου ABM^{ai}Alf.N. 31. H. Syr.

Pst. & Hcl. Arm. Aeth. | † περι ου c.

DE. 13s. Vulg. Memph. Theb. |

περι ουν ου sic L.

— ευνησμεθα] -σωμεθα 13.

— αποδουναι] δουναι HL.

— λογον περι ABNE. 31. | *om. περι c.

DHL. Vulg. Memph. Theb. (13 n.l.)

— ταυτης] add. και ει ταυτα ουτως εχει

13.

1. μετα δε] τα δε H in mg.

— μεταπεμψαμενος BNE. 13. 31. Memph.

Theb. Aeth. | † προσκαλεσαμενος c.

ADHL. Vulg. (Syr.Pst. & Hcl. ut vid.)

Arm.

— ε] om. D.

— καὶ *πακαλεσας* ασπ. AB(N)(D)

(E.) 13. 31. Vulg. Syrr.Pst. & Hcl.

Memph. Theb. Arm. Aeth. (κ. παρ.

καὶ ασπ. NE. Syrr.Pst. & Hcl. Theb.) |

καὶ πολλὰ πακαλεσας (-λιεσας*

Kipl. -λενας ? Scr.) D. (-καλεσας c.) |

καὶ ασπ. (*om. πακαλεσας) c. HL.

34. una est Cl. | 33. proconsulibus Am.*

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

ψάμενος" ὁ Παῦλος τοὺς μαθητὰς καὶ * παρακαλέσας" ἀσπασάμενος ἐξῆλθεν ἑπορευέσθαι" εἰς ἱ Μακεδονίαν.

24 ² Διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα καὶ παρακαλέσας αὐτοὺς λόγῳ πολλῷ, ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. ³ ποιήσας τε μῆνας τρεῖς, γενομένης ἑπιβουλῆς αὐτῷ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων μέλλοντι ἀνάγεσθαι εἰς τὴν Συρίαν, ἐγένετο ἑ γνώμης" τοῦ ὑποστρέφειν διὰ Μακεδονίας. ⁴ συνείπετο δὲ αὐτῷ [ἀχρὶ τῆς Ἀσίας] Σώπατρος * Πύρρου Βεροιαῖος, Θεσσαλονικέων δὲ Ἀρίσταρχος καὶ Σεκοῦνδος καὶ Γάιος Δερβαιοὺς καὶ Τιμόθεος, Ἀσιανὸν δὲ Τυχικὸς καὶ Τρόφιμος, ⁵ οὗτοι * δὲ" ἑ προσελθόντες" ἔμενον ἡμῶς ἐν Τρωάδι. ⁶ ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων, καὶ ἤλθομεν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν Τρωάδα ἄχρι" ἡμερῶν πέντε, οὗ διετρίψαμεν ἡμέρας ἑπτά. ⁷ ἐν δὲ τῇ μῇ τῶν σαββάτων, συνηγμένων ἑ ἡμῶν" ἑ κλάσαι ἄρτοι, ὁ Παῦλος διελέγετο αὐτοῖς, μέλλων ἐξίεναι τῇ ἑπαύριον, παρέτεινεν τε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίου. ⁸ ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπεράφ' οὗ ἑ ἡμεν" συνηγμένοι. ⁹ καθεζόμενος" δὲ τις νεανίας ὀνόματι

tumultus, vocatis Paulus discipulis et exhortatus eos valens, et profectus est ut iret in Macedoniam.

² Cum autem perambulasset partes illas et exhortatus eos fuisset multo sermone, venit ad Graciam; ubi cum fecisset menses tres, factus sunt illi insidiae a Iudeis navigatio in Syriam, habuitque consilium ut reverteretur per Macedoniam. ³ Comitatus est autem cum eo Sopater Pyri Beroensis, Thessalonicensium vero Aristarchus et Secundus et Gaius Derbeus et Timotheus, Asiani vero Tychicus et Trophimus; ⁵ hi cum processissent, sustinebant nos Troade: nos vero navigavimus post dies azymorum a Philippis, et venimus ad eos Troadem in diebus quinque, ubi demorati sumus diebus septem. ⁷ In una autem sabbati cum convenerissemus ad frangendum panem, Paulus disputabat eis, profecturus in crastinum, protractique sermonem usque in mediam noctem: erant autem lampadae copiosae in cenaculo ubi eramus congregati. ⁹ Sedens autem quidam adulescens nomine

1. ἀσπασάμενος] ἀσπασάμενος D*. | add. τε D². 31. (Syrr. Pst. & Hel.) Theb.
- πορευέσθαι ABNE. (post εἰς Μακεδονίαν E.) | † πορευθῆναι Ξ. 13s. 31. HL. | om. D.
- Μακ.] † praem. την Ξ. A. 13s. H. | om. την BCh. Mai NDE. 31. LTF; in Gr. Test.
2. ἐλθὼν δε] add. πάντα D.
- ἐκεῖνα] -νη D*.
- παρακαλέσας αὐτούς] χρησάμενος D*.
3. τε] δε D. Memph. (13n.l.)
- γενομένης] καὶ γεννηθείς D*. (-θισης D²) | add. δε LTF;
- ἐπιβουλῆς ante αὐτῷ ABNE. 13. | † post Ξ. D. 31. HL. Vulg. Syrr. Pst. & Hel.
- μέλλοντι ἀναγεσθαι] μέλλων ἀγεσθαι E.
- μέλλοντι ἀναγεσθαι εἰς τὴν Συρίαν εγεν. γνομ. του] ἠβλήθησαν ἀναγεσθαι εἰς Συρίαν, ἵπεν δε το πνεῦμα αὐτῷ D. Syr. Hel. mg.
- γνώμης AB* Mai NE. 13. | † γνομῆς Ξ. B². 31. HL. Syr. Hel. mg. Graecē.
- δια] add. της D.
4. συνειπετο δε αυτῳ. αχρὶ] μέλλοντος ουν εξιεναι αυτου μεχρι D. (Syr. Hel. mg.)
- δε αυτῳ] δ' αυτῳ 31.

4. αχρὶ της Ασίας A(D)E. 31. HL. Cod. Becl. Syrr. Pst. & Hel. Arm. | om. BN. 13. Vulg. Memph. Theb.
- Σωπατρος Πυρρου ABNE. (13.) 31. Vulg. Syr. Hel. mg. (Theb.) Arm. Orig. Int. iv. 686². (Πυρου 13.) | * om. Πυρρου Ξ. HL. Syrr. Pst. & Hel. txt. | " Petrus" tantum Æth.
- Βεροιαιος Α² B Mai Alf D². 13. | Βεροιαιος BCh. | Βεροιος N*. | Βεροιοις N*. | Βερναιος D* E. | Βηροιαιος A*. ut vid. 31 Scr. ILLTF.
- Δερβαιοις] praem. ὁ A. 13. | Δουβριοις D*. Doverius d.
- Τιμοθειος] add. qui ex Lystri Syrr. Pst.
- Ασσανου] Εφεσιοι D. Theb. | ex Asia Ephesii Syrr. Hel. mg.
- Τυχικος] Ευσχος D.
5. οὔτοι δε ABNE. 13. Syr. Hel. Memph. (Theb.) Æth. | * om. δε Ξ. D. 31. HL. Vulg. Syrr. Pst. Arm.
- προσελθόντες Aut vid. B* Mai NE. 31. HL. | † προελθ. Ξ. B² Mai D. (13 n.l.)
- ἐμενον] ἐμενον N*.
- ἡμας] αυτου DGr.
- Τρωαδῖ] Τρωαδὶ D* E. (Τρο. E. ver 6.)
6. την] om. D.

6. αχρὶ ABL. | † αχρὶς Ξ. 31. H. | απο NE. 13.
- αχρὶς ἡμερων πέντε] πέμπταιοι D.
- οὐ B. 31. HL. | ὅπου ANE. 13. | εν ᾗ κατ. D. Syr. Hel. (ubi et Iren. 20.)
7. δε Syr. Hel. | τε D. Syr. Pst.
- τυ] om. E.
- μῆς] die Arm. | add. πρωτη sic DGr.
- ἡμερον ABNE. 13. Vulg. Syrr. Pst. & Hel. (Memph.) Theb. Arm. Æth. | † των μαθητων Ξ. 31. HL.
- κλασαι] † praem. του Ξ. D. | om. ABNE. 13. 31. HL. | (αρτων H.)
- μελλων] μελλοντες sic 31.
- παρετεινεν τε] om. τε DGr. | δε Syr. Hel. Memph. Theb. | παρετεινοντος 13.
8. λαμπάδες] ὑπολαμπάδες D.
- ημεν ABNE. 13. 31. HL. Vulg. Syrr. Pst. & Hel. Theb. Arm. | † ησαν Ξ. Memph. Æth.
- συνηγμένοι] om. E.
9. καθεζόμενος ABNE. 13. | † καθήμενος Ξ. 31. HL.
- νεανίας] om. E.

3 fuisset Am. Fuld. | 4. om. est Am. * | autem cum Cl. | 5. sustinuerunt Cl. | 7. om. "in" 19. Cl. | cum eis Cl. | 8. lampadae Cl.

ABN[C]DE.
13. 31.
HL.

§ C

Εὐτυχος ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερόμενος ὕπνω βαθεῖ, διαλεγόμενου τοῦ Παύλου ἐπὶ πλείον, κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστέγου κάτω, καὶ ἤρθη νεκρός. ¹⁰ καταβὰς δὲ ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ καὶ συμπεριλαβὼν ⁵ εἶπεν, Μὴ θορυβείσθῃ· ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστίν. ¹¹ ἀναβὰς δὲ καὶ κλάσας * τὸν ἄρτον καὶ γευσάμενος, ἐφ' ἱκανόν τε ὁμιλήσας ἄχρι αὐγῆς, οὕτως ἐξῆλθεν. ¹² ἤγαγον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν οὐ μετρίως.

²⁵ ¹³ * Ἡμεῖς δὲ * προσελθόντες * ἐπὶ τὸ πλοῖον ἀνήχθημεν * ἐπὶ τὴν Ἀσσον, ἐκείθεν μέλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν Παῦλον· οὕτως γὰρ * διατεταγμένος ἦν, μέλλων αὐτὸς πεζεύνειν. ¹⁴ ὥς δὲ * συνέβαλεν * ἡμῖν εἰς τὴν Ἀσσον, ἀναλαβόντες αὐτὸν ἤλθομεν εἰς Μιτυλην. ¹⁵ κάκειθεν ἀποπλεύσαντες τῇ ἐπιούσῃ κατηντήσαμεν ἄντικρὺς Χίου, τῇ δὲ ἑτέρᾳ παρεβάλομεν εἰς Σάμον, * τῇ * δὲ * ἐχομένη ἤλθομεν εἰς Μίλητον. ¹⁶ * κεκρίκει * γὰρ ὁ Παῦλος παραπλεῖσαι τὴν Ἐφέσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτρι-

Eutychus super fenestram, cum mergetur somno gravi, disputante diu Paulo, eductus somno cecidit de tertio cenaculo deorsum et sublati est mortuus. ¹⁰ Ad quem cum descendisset Paulus, incliuit super eum et complexus dixit, Nolite turbari: anima enim ipsius in eo est. ¹¹ Ascendens autem frangensque panem et gustans, satisque allocutus usque ad lucem, sic profectus est. ¹² Adduxerunt autem puerum viventem, et consolati sunt non iniuste. ¹³ Nos autem ascendentes navem enavigavimus in Asson, inde suscepit Paulum: sic enim dispoierat ipse per terram iter facturum. ¹⁴ Cum autem convenisset nos in Asson, adsumto eo venimus Mytilenem, ¹⁵ et inde navigantes sequenti die venimus contra Chium, et alia die ad plieum Samum, et sequenti die venimus Miletum. ¹⁶ Proposuerat enim Paulus transnavigare Ephesum, ne qua mora

9. ἐπὶ τῆς θυρίδος καταφερομενος ὕπνω βαθεῖ (vid. Orig. iv, 96c.) | ἐπὶ τῇ θυρίδι κατεχομενος ὕπνω βαρι D.
— του Παυλ.] om. του D.
— κατανεχθεῖς E.
— ἀπο 1^ο. ABNE. 31. L. | ὑπο D. 13. H.
— ἐπισεν] πσιων E.
— καὶ ἤρθῃ] om. καὶ E. | καὶ ὅς ἤρθῃ D* Gr. (καὶ ἐπῆρθῃ D. ap. Mill.)
10. ἐπισεν] ἐπισεν ἐπ' D.
— συμπεριλαβων] -βαλων C* (...δλων C.) | add. αὐτου C. Syrr.Pst.&Hcl. || add. καὶ D*. Syr.Pst.
— ἐν αὐτῷ] ἐν ἰαντῷ L.
11. καὶ 1^ο.] om. B.Mai.
— τον αρτον ABN*CD*. 13. | * om. τον ς. N*D*E. 31. HL.
— τε] δε DGr. EGr.
— αχρι ABNE. 13. | † αχρις ς. CD. 31. HL.
— αγγης] αυτης N*.
12. ηγαγον δε τον παιδα] ασαζομενων δε αυτων ηγαγον τον νεανισκον D.
13. προσελθοντες AB*E. 31. H. | † προσελθοντες ς. B*NC. 13s. L. | κατελθοντες DGr.
— ἐπὶ το] εἰς το D.
— ἐπὶ την ABNCE. 13. | † εἰς την ς. D. 31. HL.

13. Ασσον Vulg. Memph. Arm. (Ασσον 13.) | Ασσον L. Syrr.Pst.&Hcl. Theb. (et in ver. 14. exc. L.)
— οὕτως] οὗτος 13.
— διατεταγμενος ante ην ABNE. 13. 31. (-νον B*) | † post ς. DHL | εντεταλμενος ην C.
— μελλον αυτος] praem. ὡς D. | αυτος μελλον E.
14. δε om. C* ut vid.
— συνεβαλεν AB(N)EGr. (-λλον N* corr. c.) | † συνεβαλεν ς. CD. 13s. 31. HL. Vulg. Syrr.Pst.&Hcl. Menjih. Theb. Arm.
— εἰς την] ἐπὶ την N*. (corr. c.)
— ηλθομεν] ανηλθομεν L* Tj. (nunc ras. ante ηλθ.)
— Μιτυληνην] -ληνην ΔΕ. | Μιτυληνην L.
15. κακειθεν] καὶ εκειθεν E.
— αντικρυσ AB*NCDE. 13. L. | † -κρυ ς. B*. 31. H.
— ἐτερε] ἐσπερα B.
— παρεβαλουμεν] παρελαβομεν D*.
— Σαμον] † add. καὶ μεναντες εν Τρωγυλιω ς. D. 31. HL. Syrr.Pst.&Hcl. Theb. | om. ABNCE. 13. Vulg. Memph. Arm. Aeth. (Τρωγυλια DGr.

- Τρωγυλιω L. Τρωγυλιω 31. | (om. ad fin. ver. Aeth.)
15. τη δε ABNCE. 13. | * om. δε ς. D. 31. HL. Syr.Hcl. Memph. Theb. (et sequenti Vulg. Syr.Pst. Arm.)
— εχομενη] ερχομενη D*. 31.
16. κεκρικει ABNC*DE. 13. Vulg. Syr. Hcl. Arm. (κερικει B*. Rl. κερικει* Alf. κερικει* Alf.) | † κρικεν ς. C*. 31. HL. Syr.Pst.
— ὅπως μη γενηται αυτη χρονοτριβησαι] μηποτε γενηθῃ αυτη κατασχσεις τις D.
— αυτη 1⁴.] αυτον Hsic.
— εσπευθεν] ? εδει C*.
— ι δυνατον ειη (s. ην) αυτη] om. DH. Aeth.
— ειη ABNCE. 13. | † ην ς. 31. L.
— την ημεραν] praem. εἰς D. | τη ημερα H.
— εἰς] εν D*.
— Ἱεροσολυμα BCD. 31. HL. Vulg. | Ἱερουσαλημ ANE. 13.
17. μετεκαλεσάτο] μετεπεμψατο D.
— τους] om. E.
18. παρενενοντο] ισκληρυνοντο EGr.

9. ductus Cl. | 10. in ipso Cl. | 11. in lucem Cl. | 13. navigavius Cl. | 15. om. die 2°. Cl.

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. 1 heb.
Arm. Æth.

βῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδεν γάρ, εἰ δυνατόν ἔειπ' αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα. ¹⁷ ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἔφεσον μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. ¹⁸ ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν εἶπεν αὐτοῖς, Ὑμεῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς μετ' ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον ἐγενόμην, ¹⁹ δουλεύων τῷ κυρίῳ μετὰ πάσης ταπεινότητος καὶ ἰσχυροῦ καὶ πειρασμῶν τῶν συμβάντων μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων. ²⁰ ὡς οὐδὲν ὑπεστειλάμην τῶν συμφερόντων τοῦ μὴ ἀναγεῖλαι ὑμῖν καὶ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ κατ' οἶκους, ²¹ διαμαρτυρόμενος Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλήσιν τὴν εἰς ἑαυτὸν μετάνοιαν, καὶ πίστιν εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν [Χριστόν]. ²² καὶ νῦν ἰδοὺ ἡμεῖς ἐδεσμένοι ἐγὼ τῷ πνεύματι πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, τὰ ἐν αὐτῇ συναντήσονται μοι μὴ εἰδώς, ²³ πλὴν ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον κατὰ πόλιν διαμαρτύρεται μοι λέγον ὅτι δεσμὰ καὶ θλίψεις με μένουσιν. ²⁴ ἀλλ' οὐδενὸς

illi fieret in Asia : festinabat enim, si possibile sibi esset, ut diem pentecosten faceret Hierosolymis. ¹⁷ A Mileto autem mittens Ephesum vocavit maiores natu ecclesiae : ¹⁸ qui cum venissent ad eum et simul essent, dixit eis, Vos scitis, a prima die qua ingressus sum in Asiam, qualiter vobiscum per omne tempus fuerim, ¹⁹ serviens domino cum omni humilitate et lacrimis et temptationibus quae mihi acciderunt ex insidiis Iudaeorum, ²⁰ quomodo nihil subtraxerim vobis utilium, quominus adiutorem vobis et decorem vos publice et per domos, ²¹ testificans Iudaeis atque gentilibus in deum paenitentiam et fidem in domino nostro Iesu Christo. ²² Et nunc ecce ego alligatus spiritu valde in Hierusalem, quae in ea ventura sunt mihi ignominiae, ²³ nisi quod spiritus sanctus per omnes civitates protestatur mihi dicens quoniam vincula et tribulationes me manent in Hierosolymis. ²⁴ Sed nihil horum vereor,

18. προς αυτον] add. ὁμον οντων αυτων A. Vulg. | ὁμως εοντων αυτων D*. | ὁμοθεν οντων αυτων D*. | ὁμοθεν οντων αυτων E. || non habent BSC. 13. 31. HL. Syrr. Pst. & Hel. Memph. Theb. Arm. — αυτοις] προς αυτους D*. — επιστασθε] add. αδελφοι D. | om. Lucif. 227. — πρωτης] praem. της 31. — αφ' εφ' D*. — εις] επι E. — πως... εγεννηθη Lucif. 226 ("fui per omne tempus" | ὡς τριετιαν η και πλειον ποταπως (πως) μετ' ὑμων ην παντος χρονου D. (μετ' ὑμ. τον παντα χρονον εγεννηθη D*.)
19. κυριω] add. μετ' ὑμων C. Syr. Hel. | om. Lucif. 226. — δακρυων] † praem. πολλων σ. C. 31. HL. Syr. Hel. Arm. (Æth.) | om. ABND. 13. Vulg. Syr. Pst. Memph. Theb. Æth. Platt. (Ty) Lucif. 226. — συμβαντων] συμβανοντων C. — επιβουλαις 31.
20. των συμφεροντων] ante ευσπειλαμην C. | Contra, Lucif. 227. — μη] om. D. Arm. MSS. — ιμας] om. D. Lucif.

20. δημοσια και κατ' οικους] κατ' οικ. κ. δημ. D. — διαμαρτυρομενος] -ρονημενος D*. | -ραμενος 31. H. — θεον] † praem. τον σ. AD. 13s. 31. HL. | om. BNCE. — πιστιν] † add. την σ. E. 31. HL. | om. ABMai NCD. 13. Arm. Lucif. 227. — εις τον κυριον ad fin. ver. Lucif. | δια του κυριου ημων Ιησουν χριστον D. — ἡμων Lucif. | om. E. — χριστον ANCD(E)E. 13. 31. Vulg. Syr. Pst. Memph. Arm. Æth. Platt. | om. BHL. Syr. Hel. Theb. Æth. Rom. Lucif.
22. δεδεσμενος ante εγω ABNCE. 13. Vulg. Cl. Fuld. | † post σ. D. 31. HL. Am. Tol. Syrr. Pst. & Hel. (om. εγω Lucif. 227.) — Ἱερουσαλημ Lucif. | Ἱεροσολυμα D. — συναντησονται BNL | -σαντα ADGr. EGr. 13. 31. H. | συμβησονται C. — μοι AN*CD. rel. | εμοι BN*. | με EGr.

22. ειδως] γενωσκων D. — το πνευμα το αγιον] το αγιον πνευμα D. — κατα πολιν] om. E. | κατα πασαν πολ. D. (Vulg.) Lucif. 227. — διαμαρτυρεται BN*CD. 31. HL. Memph. Theb. Lucif. | διαμαρτυρωτο AN*E. 13. — μοι ABNCE. 13. 31. Vulg. Syrr. Pst. & Hel. Memph. Theb. Arm. Æth. Platt. (Ty) Lucif. | * om. σ. HL. Æth. Rom. — λεγον ABMai ed. 1. Alf. NC. 31². | λεγων BMai ed. 2. Bly. s. DE. 13. 31* Scr. HL. — με] post και θλιψεις ABNCE. 13. H. (Syr. (Pst.) & Hel.) (Arm.) Lucif. (Et tribulationes Hierosolymis me manent Vulg. Cl. et absque "Hieros." Fuld. Tol.) | ante σ. 13. L. | (και θλιψεις μενουσιν μοι εν Ιεροσολυμοις D. Am. (Syr. Hel. *) (Theb.) (Lucif.) "tibi" Syr. Pst. Memph. Theb. Arm. Æth.

16. pentecosten Cl. | 20. om. vobis 1°. Cl. Am. 2 | 21. in dominum nostrum Jesum Christum Cl. | 22. alligatus ego Cl. | sicut Cl. | 23. mihi protestatur Cl. | [me] meae Am. * | in Hier. † in cod. Am. (Hierosolymis me manent Cl.)

ABNCDE.
13. 31.
HL.

† λόγου" ποιούμεαι † τὴν ψυχὴν † τιμίαν ἐμαυτῷ, ὥς
τελειώσαι τὸν δρόμον μου † καὶ τὴν διακονίαν ἣν
ἔλαβον παρὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, διαμαρτύρασθαι τὸ
εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ. ²⁵ καὶ νῦν ἰδοὺ
ἐγὼ οἶδα ὅτι οὐκέτι ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου ὑμεῖς
πάντες, ἐν οἷς διήλθον κηρύσσων τὴν βασιλείαν.
²⁶ διὸ μαρτύρομαι ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, ὅτι κα-
θαρός † εἰμι" ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων. ²⁷ οὐ γὰρ
ὑπεστειλάμην τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι † πᾶσαν τὴν βουλὴν
τοῦ θεοῦ ὑμῖν. ²⁸ προσέχετε † ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ
ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθετο ἐπισκό-
πους, "ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ † κυρίου," ἣν
περιποιήσατο διὰ † τοῦ αἵματος τοῦ ἰδίου. ²⁹ ἐγὼ †
οἶδα ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἀφίξίν μου λύκοι
βαρεῖς εἰς ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου, ³⁰ καὶ
ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διε-
στραμμένα, τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὁπίσω
† ἑαυτῶν. ³¹ διὸ γρηγόρετε, μνημονεύοντες ὅτι τριε-

nec facio animam meam pre-
tiosiorē quam me, damniōdo
consummē cursum meum et
ministerium quod accepi a
domino Iesu, testificari evan-
gelium gratiae dei. ²⁵ Et nunc
ecce ego scio quia amplius
non videbitis faciem meam
vos omnes per quos transivi
praedicans regnum dei. ²⁶ Qua-
propter contestor vos hodierna
die quia mundus sum a san-
guine omnium: ²⁷ non enim
subterfugi quominus adnu-
tiamem omne consilium dei
vobis. ²⁸ Adtendite vobis et
universo gregi, in quo vos
spiritus sanctus posuit episco-
pos regere ecclesiam dei, quam
adquisivit sanguine suo. ²⁹ Ego
scio quoniam intrabunt lupi graves
in vos, non patentes gregi,
³⁰ et ex vobis ipsis exsurgent
viri loquentes perversa, ut ab-
ducant discipulos post se.
³¹ Propter quod vigilate, me-

26. διότι

" 1 Pet. 5:2
28. ἔκκ του
θεοῦ (?)

30. αὐτῶν

24. λογον BN^cCD². | † λογον Ξ.
AN^cD²*E. 13. 31. HL.
— ποιουμεαι tantum BN^cCD² Syr.Pst.
Memph. Theb. Arm. Ἐθ. Orig. iv.
628^c. Lucif. 227. | εχω ουδε ποιουμεαι
AN^c(D²)*. 13. Syr.Hcl. (εχω μοι D²*)
| ποιουμεαι † ουδε εχω Ξ. E. 31. HL.
(Vulg.)
— ψυχην εὐχην sic 13. || † add. μου Ξ.
D²*E. 31. H. Vulg. Syrr.Pst.&Hcl.
Memph. Theb. Arm. Ἐθ. Lucif. |
om. ABNCd². 13. L.
— ἐναντῷ -του D*.
— ὡς ABN^c(C.) rel. (ὡς N^c) | ὥστε
E. 13. | ὡς το C. | του D.
— τελειωσαι ACDE. rel. | τελειωσω BN.
— ὁρομον μου om. μον 31. || † add.
μετα χαρας Ξ. CE. 31. HL. Syr.Hcl.
Arm. | om. ABND. 13. Vulg. Syr.Pst.
Memph. Theb. Ἐθ. Lucif.
— ἦν ελαβον του λογον ὃν παραλαβον
D*. Vulg. Cl. Lucif. (ἦν D²)
— διαμαρτυρασθαι add. Ιουδαιας και
Ἑλληνιν D. Theb. Lucif.
— του θεου om. του D*.
25. ιδου om. E. 13.
— οἶδα ante εγω C. 31. | post Lucif.
227.
— ουκετι ουκ N.
— την βασιλειαν † add. του θεου Ξ. E.

31. HL. Vulg. Syr.Pst. Memph.
(Wilkins.) Arm. (Rieu.) Ἐθ. | om.
ABNC. 13. Syr.Hcl. Memph. Gb.
Arm. Gb. | του Ιησου D. Theb.
(Domini Jesu Lucif. 227.
26. διο CD². 13. 31. HL. | εἰστι ABNE.
(om. εἰο μαρτυρομαι D*)
— ἔμιν εν τη σημερον ἡμερα ὅτι Lucif.
227. | αχρι ουν της σημερον ἡμερας
D*.
— ἔμιν ἡμιν 31*.
— καθαρως εἰμι BNCDE. 13. Vulg.
Syr.Hcl. Arm. Iren. 201. Lucif. 227. |
† καθαρως εγω Ξ. A. 31. HL. Syr.Pst.
Ἐθ.
— παντων add. ὁμων E. Syrr.Pst.&Hcl.
Memph. Arm. MSS. Ἐθ. | om. Iren.
Lucif.
27. μν om. D*. Arm.
— πασ. τ. βουλ. τ. θεου ante ὅμιν
BN^c(D²) 13. 31. Vulg. Iren. 202.
| † post Ξ. AN^cEHL. Syrr.Pst.
&Hcl. Memph. Theb. Arm. Ἐθ.
(ἡμιν D*) Iren. 201. | om. ὅμιν Lucif.
227.
28. προσεχετε † add. ουν Ξ. CE. 31.
HL. m. Syrr.Pst.&Hcl. Iren. 201. |
om. ABND. 13. Vulg. Memph. Arm.
Ἐθ. Lucif. 227. [Theb.]
— ἱαντοις αυτοις D*.

28. του πνευμα το ἅγιον Iren. Orig. ii.
593^b. Lucif. | το ἅγιον πνευμα
DGr. m.
— του κυριου AC*DE. 13. Syr.Hcl.mg.
Memph. Theb. Arm. Iren. 201. (Eus.
in Es. 494^c. ποριουσονται εν αυτῷ
λελυτρωμένοι και συνηγμένοι διὰ κυρίου,
οὗς αὐτὸς ἰλυτρώσαστο τῷ ἰδίῳ αἵματι)
Lucif. 227. Chrysost. in Eph. iv. 12. (xī.
83^b.) Did. Const. Ap. ii. 61. 4. Hieron.
Aug. | τ. του θεου Ξ. BN. Vulg.
Syr.Hcl.tet. [Ἐθ. Rom. anc.] Cyr.
Alex.bis. (Mai. Scrip. Coll. Vat. viii. p.
2. 125, 126.) Epiph. Bas. | του
κυριου και θεου C². 31. HL. |
Christi Syr.Pst. Ἐθ. Platt. | Jesu
Christi m.
— περιποιησατο add. ἱαντω D. |
praem. Iren.
— του αιματος του ιδιου ABNCDE. 13.
31. Vulg. Iren. Lucif. (Syr.Hcl.mg.
Græce του ιδιου) | † του ιδιου αιματος
Ξ. HL.
29. εγω praem. ὅτι B. || † add. γαρ Ξ.
C²E. 31. HL. Syrr.Pst.&Hcl. Theb.
Arm. Ἐθ. | om. A(B vid. supr.)N^cD².
24. ministerium verbi Cl. | 29. lupi rapaces
Cl.

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

τίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων
νουθετῶν ἓνα ἕκαστον. ³² καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι
ὑμᾶς ἰ τῷ θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, τῷ
δυναμένῳ ἰ οἰκοδομῆσαι καὶ δοῦναι ἰ τὴν κληρονο-
μίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. ³³ ἀργυρίου ἢ χρυ-
σίου ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα. ³⁴ αὐτοὶ ἰ
γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς οὖσιν μετ'
ἐμοῦ ὑπῆρέτησαν αἱ χεῖρες αὐταί. ³⁵ πάντα ὑπέδειξα
ὑμῖν ὅτι οὕτως κοπιώντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν
ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ κυρίου
Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπεν, Μακάριόν ἐστιν ἰ μάλλον
διδόναι ἢ λαμβάνειν. ³⁶ Καὶ ταῦτα εἰπὼν θεῖς τὰ
γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηύξατο. ³⁷ ἰκα-
νὸς δὲ ἰ κλαυθμὸς ἐγένετο πάντων, καὶ ἐπιπεσόντες
ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ Παύλου, κατεφίλουν αὐτόν,
³⁸ ὁδυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅ ἰρήκει, ὅτι
οὐκέτι μέλλουσιν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ θεωρεῖν. πρό-
εμπον δὲ αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον.

morla retinentes quoniam per triennium nocte et in die non cessavi cum lacrimis monens unumquemque vestrum. ³² Et nunc commendando vos deo et verbo gratiae ipsius, qui potens est aedificare et dare hereditatem in sanctificatione omnibus. ³³ Argenti aut aurum aut vestem nullius concupivi: ³⁴ ipsi scitis quoniam ad ea quae mihi opus erant et his qui mecum sunt ministraverunt manus istae. ³⁵ Omnia ostendi vobis, quoniam sic laborantes oportet suscipere infirmos ac meminisse verbi domini Iesu, quoniam ipse dixit, Beatus est magis dare quam accipere. ³⁶ Et cum haec dixisset, positus genibus suis cum omnibus illis oravit. ³⁷ Magnus autem fletus est omnium, et procumbentes super collum Pauli osculabantur eum, ³⁸ dolentes maxime in verbo quod dixerat, quoniam amplius faciem eius non essent visuri. Et deducebant eum ad navem.

13. Vulg. Iren. 201. Lucif. 227. (εγω δε Ν*, Memph.)
29. οἶδα ἰ add. τουτο σ. C²E. 31. HL. Syr.Hcl. ἰ om. ABNC²D. 13. Vulg. Syr.Pst. Memph. Theb. Arm. Æth. Iren. 201. Lucif.
— αφεξιν DE. αῖξιν L.
— ἐισελουσονται ἰ ελευσονται 13.
50. αυτων 1°. Iren. 202. Lucif. 228. ἰ om. B. Æth.
— αποσπαν ἰ αποστρεφειν DGr.
— ἱαντων ABN. Iren. 202. ἰ ἰ αυτων σ. CDE. 13. 31. HL.
31. νικτα ἰ -ταν Α.
— και ἰ δε D*.
— ἱκαστον ἰ add. ἱμην DE. Syrr.Pst.& Hcl. Memph. Theb. Arm. MSS. Æth. Lucif. 228.
32. παρατιθεμαι παρατιθεμι E.
— ἱμας ἰμην NH. ἰ ἰ add. ἀδελφοι σ. CE. 31. HL. Æth. Rom. ἰ om. ABND. 13. Vulg. Syrr.Pst.&Hcl. Memph. Theb. Arm. Æth. Platt. (Tf.)
— θεω ANCDE. rel. ἰ κυριω B. Memph. Theb.
— οἰκοδομησαι ABNCDE. 13. Arm. ἰ ἰ ἐποικοδ. σ. 31. HL. ἰ add. ἱμας DE. Syr.Pst. Theb. Æth.
— δουναι ἰ add. ἱμην σ. C. 13. 31. HL. Syrr.Pst. & Hcl. Theb.

- Arm. Æth. ἰ om. ABNDE. Vulg. Memph.
32. την κληρονομiam ABM²ai Alf²NCE. ἰ * om. την σ. D. 13. 31. HL. ἰ add. αυτου Α.
— εν ἰ add. αυτοις D*Scr. ut vid.
— πασιν ἰ των παντων D.
— fin. ἰ add. cui gloria in secula. Amen. Syr.Hcl.*
33. η 1°. ἰ και D. Vulg. Cl. m.
— ουδενος BCD. rel. ἰ ουθερος ANE. ἰ add. ἱμην DE. m. Arm.
34. αυτοι ἰ add. δε σ. 13s. (Syr.Pst.)
Memph. (Æth.) ἰ om. ABNCDE. 31. HL. Vulg. m. Syr.Hcl. Theb. Arm.
— γινωσκετε οἶδατε Α.
— τας χρειας μου ἰ τας χρειας μου πασιν sic D*.
— αυται ἰ μου D. Theb. ἰ add. id. Syr.Pst. Memph.
35. ab init. ἰ praem. και CD². Syr.Pst. Arm.
— παντα πασι D*Kipl. et Scr.
— διἰ ante οὕτως κοπ. 13.
— αντιλαμβανεσθαι post των ασθενουντων Α.
— τε ἰ om. ?A*D*. Memph. Theb.
— τον λογον m. ἰ τον λογον L. Vulg. Theb. Arm. Æth.
— Ιησου ἰ om. A².

35. αυτος οὕτος D*.
— μακαριον ἰ -ος D*.
— μαλλον ante διδοναι ABNCDE. 13. HL. Vulg. m. Syr.Hcl. Arm. ἰ ἰ post σ. 31. Syr.Pst. ἰ εκ των διαταξεων Hmg.
36. επων ἰ επαρ D*.
— αυτον ἰ om. 1°. Arm.
— αυτοις ἰ om. C*. Arm.
— προσηνεξατο ἰ προσενεξατο B*D.
37. δε τε N.
— κλαυθμος ante εγενετο ABNCDE. 13. 31. Vulg. Theb. ἰ ἰ post σ. HL. Syrr.Pst.&Hcl. Memph. Arm. [Æth.]
— του Πανλου ἰ om. του D².
— κατεφλουν ἰ -λων N*. (corr.°)
38. οδυνωμενοι μελλουσιν ἰ μάλιστα επι τη λογω (add. ὅ ἰ ερηκει) οδυνωμενοι ὅτι ειπεν (om.²) ουκειτι μελλι σοι (μελλουσιν²) D.
— οδυνωμενοι HTJL.
— φἰ ἰ sic 13.
— αυτον ἰ om. D*.
— εις ἰ επι D.

31. om. "in" Cl. Am.² ἰ 33. et aurum Cl. ἰ fin. ἰ add. sicut Cl. ἰ 36. oravit cum omnibus illis Cl. ἰ 37. fletus factus est Cl.

ABNC(Π)E.
13. 31.
HL. XXI.

¶ D.

26 ¹Ὡς δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀποσπασθέν-
τας ἀπ' αὐτῶν, εὐθυδρομήσαντες ἤλθομεν εἰς τὴν
† Κῶ, τῇ δὲ ἑξῆς εἰς τὴν Ῥόδον, κακείμεν εἰς Πάταρα.
² καὶ εὐρόντες πλοῖον διαπερὼν εἰς Φοινίκην ἐπι-
βάντες ἀνήχθημεν. ³ ἀναφανέντες δὲ τὴν Κύπρον καὶ
καταλιπόντες αὐτὴν εὐώνυμον ἐπλέομεν εἰς Συρίαν,
καὶ † κατήλθομεν εἰς Τύρον· ἐκείσε γὰρ τὸ πλοῖον
ἦν ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον. ⁴ † ἀνευρόντες δὲ
τοὺς μαθητὰς ἐπεμείναμεν αὐτοῦ ἡμέρας ἑπτὰ, οἵτινες
τῷ Παύλῳ ἔλεγον διὰ τοῦ πνεύματος μὴ † ἐπιβαίνειν
εἰς † Ἱεροσόλυμα. ⁵ ὅτε δὲ ἐγένετο † ἐξαρτίσαι ἡμᾶς
τὰς ἡμέρας, ἐξελθόντες ἐπορευόμεθα προπεμπόντων
ἡμᾶς πάντων σὺν γυναῖξιν καὶ τέκνοις ἕως ἔξω τῆς
πόλεως, καὶ θέντες τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν
† προσευξάμενοι ⁶ † † ἀψησασάμεθα ἁλλήλους,
καὶ † ἐνέβημεν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκείνοι δὲ ὑπέστρε-
ψαν εἰς τὰ ἴδια. ⁷ ἡμεῖς δὲ τὸν πλοῦν διανύσαντες
ἀπὸ Τύρου κατηντήσαμεν εἰς Πτολεμαῖδα, καὶ ἀσπα-
σάμενοι τοὺς ἀδελφούς ἐβίναμεν ἡμέραν μίαν παρ'
αὐτοῖς. ⁸ τῇ δὲ ἐπαύριον ἐξελθόντες † ἤλλαμεν εἰς

¹ Cum autem factum esset ut navigarem abstracti ab eis, recto cursu venimus Cho, et sequenti die Rodum, et inde Patara. ² Et cum invenissemus navem transfretan-tem Phoenicem, ascendentes navigavimus. ³ Cum parvissemus autem Cypro et relinquentes eam ad sinistram, navigavimus in Syriam et venimus Tyrum: ibi enim navis erat expositura onus. ⁴ Inventis autem discipulis mansimus ibi diebus septem, qui Paulo dicebant per spiritum ne ascenderet Hierosolyma. ⁵ Et explicitis diebus profecti ibamus deducitibus nos omnibus cum uxoriis et filiis usque foras civitatem, et positis genibus in litore oravimus: ⁶ et cum vale fecissemus invicem, ascendimus in navem, illi autem redierunt in sua. ⁷ Nos vero navigatione explicita a Tyro descendimus Ptolemaidam, et salutatis fratribus mansimus die una apud illos. ⁸ Alia autem die

1. ὡς δὲ ἐγεν. αναχθ. ἡμᾶς ἀποσπασθ.] καὶ ἐπιβάντες ἀναχθῆναι ἀποσπασθέντων δὲ ἡμῶν D*.
- ἀναχθῆναι] om. A* ut vid. | post ἡμᾶς Δ corr.† || ἀναχθῆναι N* (corr.†)
- ἀποσπασθέντας ANCD*E*. 31. II. | -θέντες BE* L sic. (13 n. L)
- ἡλθόμεν] ἡκομεν D.
- τὴν Κ.] om. τὴν D.
- Κω ABNCDE. Syrr.Pst.&Hcl. (13 n. L) | † Κων σ. 31. HL
- ἑξῆς] ἐπισυν D.
- τὴν 'P. ABNE. 31. HL. | om. τὴν CD. (13 n. L)
- Παταρα BNDE. rel. Syr.Hcl.mg. Graecē. | Πατέρα AC. || add. καὶ Myra D. Theb.
2. διαπερῶν] -ρουν E. (-ρον N*, L.)
3. ἀναφανέντες Elz. AB*(Rul)CE. 13. 31. HL. | -ναντες St. 3. B*Rul.Alf.N. videntes d.
- τὴν] om. E.
- καὶ 1^ο.] om. A. 31. Vulg. Cl. (non Am. Fuld.)
- καταλιπόντες] -λειπόντες A. 13. HL.
- ἐπιβαίνειν] om. A* ut vid. add.† (-ωμεν 13.) | ἐπιβέσαμεν E*.

3. κατήλθομεν ABNE. 13. Vulg. Syr.Hcl. Memph. Theb. ἔθ. | † κατήχθημεν σ. C. 31. HL. Syr.Pst. Arm. (enavigavimus d.)
- ἐκείσε] ἐκεῖ H.
- το πλοῖον ante ἡν ABNCE. 13. Vulg. | † post σ. 31. HL. d. Syrr.Pst.&Hcl. Arm.
4. ἀνευρόντες δὲ ABNC*E. 13. 31. Vulg. Memph. Theb. | † καὶ ἀνευρόντες σ. C*HL. d. Syrr.Pst.&Hcl. Arm. ἔθ. || add. καὶ 13.
- τους μαθ.] om. τους HL.
- ἐπιμειναιμεν] ἐπεκριναιμεν sic 13.
- αὐτον BNC. rel. Vulg. Arm. | αὐτοῖς AEL. d. Syrr.Pst.&Hcl. Memph. Theb.
- ἐλεγον] -γαν B. (add. id. post πνευματος D* Alf.)
- ἐπιβίναμεν ABNC. 13 ut vid. | † ἀναβαίνειν σ. E. 31. HL.
- Ἱεροσόλυμα ABNCE. 13. d. Vulg. | † Ἱερουσαλημ σ. 31. HL.
5. ὅτε δὲ ἐγένετο ἐξαρτίσαι ἡμᾶς τὰς ἡμέρας ἐξελθ. ἐπορ.] ὅτε δὲ ἐγένετο ἐξελθῆναι ἡμᾶς ἡμέρας ἐξορτῆσαι ἐξελθόντες sic 13. | sequenti autem die excentes ambulamus viam nostram d.

5. ἐξαρτίσαι αὐτὴν ἡμᾶς ABE. | † post σ. NC. 31. HL. [Vulg. Syrr.Pst.&Hcl.]
- ἐξελθόντες] om. A.
- ἰως] om. N. d.
- τα γόνατα] add. τα 31.
- προσευξόμενοι ABNCE. 13. Syr.Hcl. (-νῆς-) | † προσηνέξαμεθα σ. (31.) H(L). (-ενξ- 31. L) d. Vulg. Syrr.Pst. Memph. Theb. Arm. ἔθ. (N* et ante et post ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν. 1^ο delevit ipse scriptor.)
6. ἀψησασάμεθα BN(C)E. 13. ἔθ. (ἀπεισ. C. ἀψησασάμεθα A. 13*) | † καὶ † ἀσπασάμενοι σ. 31. HL. d. Vulg. Syrr.Pst.&Hcl. Memph. Theb. Arm.
- ἀλλήλους καὶ ABNCE. 13. Syr.Pst. ἔθ. | * om. καὶ σ. 31. HL. d. Vulg. Memph. Theb. Syr.Hcl. Arm.
- ἐνέβημεν BN*E. | † ἐπιβημεν σ. 13s. 31. HL. | ἀνέβημεν ΔN*C.

1. Coum Cl. | Rhodum Cl. | Pataram Cl. | 2. in Phoenicem Cl. 3. apud nos in Cl. om. *et* ante reliq. Cl. | expositura erat Cl. 4. Hierosolyma Cl. | 5. expletis Cl. | 6. om. "in" ante navem Cl. | 7. expletis Cl.

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

Α'

§ D

Καيسάρειαν, καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τοῦ εὐαγγελιστοῦ, ὅς τις ἐκ τῶν ἐπτά, ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ. ⁹ τούτῳ δὲ ἦσαν θυγατέρες [†] τέσσαρες παρθένοι [†] προφητεύουσαι. ¹⁰ ἐπιμενόντων δὲ [†] ἡμέρας πλείους κατῆλθεν τις ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας [†] προφήτης ὀνόματι Ἀγαθος, ¹¹ καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς καὶ ἄρας τὴν ζώνην τοῦ Παύλου, δῆσας [†] αὐτοῦ [†] τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας εἶπεν, Τάδε λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, Τὸν ἄνδρα οὗ ἐστιν ἡ ζώνη αὕτη, οὕτως δὴ σουνσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ παραδώσουσιν εἰς χεῖρας ἐθνῶν. ¹² ὥς δὲ ἠκούσαμεν ταῦτα, παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ. ¹³ [†] τότε ἀπεκρίθη [†] ὁ Παῦλος, Τί ποιεῖτε κλαίοντες καὶ συνθρύπτοντές μου τὴν καρδίαν; ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεθῆναι, ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐτόμως ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. ¹⁴ μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ ἡσυχάσαμεν εἰπόντες, [†] Τοῦ κυρίου τὸ θελημα [†] γινέσθω.

27 ¹⁵ Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας [†] ἐπισκευασά-

profecti venimus Caesaream, et intrantes in domum Philippi evangelistae, qui erat de septem, mansimus apud eum. ⁹ Huic autem erant filiae quatuor virgines prophetantes. ¹⁰ Et cum moraremur per dies aliquot, supervenit quidam a Iudaea propheta nomine Agathus. ¹¹ Is cum venisset ad nos, tulit zonam Pauli et alligavit sibi pedes et manus dixit, Haec dicit spiritus sanctus, Virum cuius est zona haec sic alligabunt in Hierusalem Iudaei et tradent in manus gentium. ¹² Quod cum audissemus, rogabamus nos et qui loci illius erant ne ascenderet Hierosolyma. ¹³ Tunc respondit Paulus et dixit, Quid facitis flentes et affligentes cor meum? Ego enim non solum alligari sed et mori in Hierusalem paratus sum propter nomen domini Iesu. ¹⁴ Et cum ei suadere non possemus, quiescimus dicentes, Domini voluntas fiat. ¹⁵ Post dies autem istos praeparati

7. καθηγησαμεν BN* C. rel. | κατεβημεν ANE.

— Προλεμαιῶαν N*. Προλομαιδα C.

— ἐμιναμεν | ἐπεμιναμεν Λ.

8. ἐξελθόντες | † add. οἱ περὶ τον Πανλον ς. 31. HL. Æth. | om. ABNCE. 13. d. Vulg. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. Arm.

— ἤλθαμεν B. (ἡλθομεν Elz. ANCE. 13.) d. Vulg. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. Eus. H.E. iii. 31. (126.) | ἤλθον St. 31. HL.

— οντος | † praem. τον ς. 13s. | om. ABNCE. 31. HL. Eus. H.E.

9. εκ των ἐπτά... τουτῳ δε | om. 31. hab. Eus. H.E.

9. θυγατερες τεσσαρες παρθενοι ABN. 13. 31 sic. d. Am. Fuld. | † θυγ. παρθ. τεσσ. ς. EHL. Syrr. Pst. & Hcl. | παρθ. θυγ. τεσσ. C. Eus. H.E. iii. 31. (126.) quat. fil. virg. Vulg. Cl. Æth.

10. επιμεν. δε | † add. ἡμων ς. N* E. 31. L. Syrr. Hcl. mg. Arm. | αυτων N*. | om. ABC. 13. H. Vulg. Syrr. (Pst.) & Hcl. txt. (Memph. Theb. ut vid)

— απο της Ιουδ. | post προσφ. Λ.

11. και ελθων | ανελθων δε D*.

— δεσας | † add. τε ς. HL. Vulg.

Syr. Pst. (Æth.) | om. ABNCE. 13. 31. Syrr. Hcl. Memph. Theb. Arm.

11. αυτων ABNCE. 13. Vulg. Syrr. Pst. (αυτων Orig. iii. 708^c) | † αυτων ς. 31. HL. Syrr. Hcl. (habent αυτου non aut.)

— τους ποδας και τας χειρας BNCE. 13. HL. Vulg. Syrr. Pst. & Hcl. Arm. | † τας χειρας και τους ποδας ς. A. 31. Memph. Theb. Æth. (χειρων και ποδων Orig. iii.)

— εν | εις D.

— ο | om. D*.

— χειρας | praem. τας N*. (corr.)

12. τε | om. D.

— εντοπιοι | add. τον Πανλον D. Æth.

— αναβαιναι | επιβαιναι D.

— αυτον | om. E.

13. τοτε απεκριθη ABNCE. 13. 31. Vulg. Syrr. Pst. Memph. Theb. Arm. | (add. δε C*. 13. add. τε 31.) | ειπεν δε προς ημας D. | † απεκριθη † δε ς. Syrr. Hcl. | απεκριθη τε HL. Æth.

— ο Παυλος | om. ο B*. (add. Alf.) || add. και ειπεν ANE. 13. (Syr. Pst.) Arm. Æth.

— κλαιοντες και | om. N*. (add. ς)

— συνθρυπτοντες Orig. iii. 708^c. | θορυβωντες D*.

13. γαρ Orig. iii. Tert. de fuga 7. | δε EGr. Tert. Scorp. 15.

— δεθηναι | add. βουλομαι D. om. Orig. iii.

— εις Ἱερους. Orig. iii. | post ἐτοιμως εχω Λ. (Syr. Pst.) (Æth.) ctra, Orig. iii. (εν Ἱερ. N*. corr.)

— Ἰησουν | add. χριστου CD. Syrr. Pst. Arm. Tert. bis. | om. Orig. iii.

14. ειποντες | praem. οἱ D*. | add. προς αλληλων D.

— τον κυριον ante το θελημα ABNCE. 13. 31. Vulg. Arm. | † post ς. (D.) HL. Tert. Scorp. 15. de fuga. 6. (12.)

(τ. θιον DGr. vid. Mart. Polyc. vii. Tert. de fuga. 12.)

— γινεσθω ABNCE. 31. | † γινεσθω ς. 13s. HL. vid. Mart. Polyc.

15. τας ημερας ταντας | τινας ημερας D.

— επισκευασαμενοι AB(N)E. 31. L. (-ον N*) | επισκεψαμενοι H. | † αποσκευασαμενοι ς. 13. | παρασκευασαμενοι C. | αποταξαμενοι D.

9. om. * in ante domum Cl. | erat unus de Cl. | 9. quatuor filiae Cl. | 12. Ierosolymam Cl.

ABNC[D]E.

13. 31.

HL.

† D.

AA'

§ D.

μενοι" ἀνεβαίνομεν εἰς [†] Ἱεροσόλυμα." ¹⁶ συνῆλθον δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπὸ Καισαρείας σὺν ἡμῖν, ἀγοντες παρ' ᾧ ξενισθῶμεν Μνάσωνι τινι Κυπρίῳ, ἀρχαίῳ μαθητῇ.

¹⁷ Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀσμένως [†] ἀπεδέξαντο" ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί. ¹⁸ τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰσῆε ὁ Παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς Ἰάκωβον, πάντες τε [§] παρεγένοντο οἱ πρεσβύτεροι. ¹⁹ καὶ ἀσπασάμενος αὐτοὺς ἐξηγγείτο καθ' ἐν ἑκάστῳ ὧν ἐποίησεν ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσιν διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ. ²⁰ οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν [†] θεόν, [†] εἰπάν" τε αὐτῷ, Θεωρεῖς ἀδελφέ, πόσαι μυριάδες εἰσὶν [†] ἐν τοῖς Ἰουδαίοις" τῶν πεπιστευκότων, καὶ πάντες ζηλωταὶ τοῦ νόμου ὑπάρχουσιν. ²¹ κατηχήθησαν δὲ περὶ σοῦ, ὅτι ἀποστασίαν διδάσκεις ἀπὸ [†] Μωυσέως" τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη [πάντας] Ἰουδαίους, λέγων μὴ περιτέμνειν αὐτοὺς τὰ τέκνα μηδὲ τοῖς ἔθνεσιν περιπατεῖν. ²² τί οὖν ἐστίν; πάντως [†] ἀκούσονται [†] ὅτι ἐλήλυθας. ²³ τοῦτο οὖν ποίησον ὃ σοι λέγομεν· εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες εὐχὴν ἔχοντες ἐφ' ἑαυτῶν. ²⁴ τούτους

ascendebamus Hierusalem : ¹⁶ venerunt autem et ex discipulis a Caesarea nobiscum, adducentes apud quem hospitaremur, Mnasonem quendam Cyprum, antiquum discipulum. ¹⁷ Et cum venissemus Hierosolyma, libenter exceperunt nos fratres. ¹⁸ Sequenti autem die introiit Paulus nobiscum ad Iacobum, omnesque collecti sunt seniores. ¹⁹ Quos cum salutasset, narrabat per singula quae fecisset deus in gentibus per ministerium ipsius. ²⁰ At illi cum audissent, magnificabant deum, dixerunt, quae ei, Vides, frater, quot milia sunt in Iudaica qui crediderunt, et omnes aemulatores sunt legis, ²¹ audierunt autem de te quia discessionem doceas a Mose eorum qui per gentes sunt Iudaeorum, dicens non debere eos circumcidere filios suos neque secundum consuetudinem ingredi. ²² Quid ergo est? utique oportet convenire multitudinem: audient enim te supervenisse. ²³ Hoc ergo fac quod tibi dicimus. Sunt nobis viri quattuor votum habentes super se : ²⁴ his

15. ανεβαινομεν ABNC*. rel. | αναβαινομεν CDL*. | om. N*.

— Ἱεροσόλυμα ABNC D Wist. E. d. | [†] Ἱερουσαλημ Σ. 13. 31. HL. Vulg.

16. συνῆλθον δε και των μαθητων] om. D* Wist. et d.

— και των μαθητων] post απο Καισαρειας 31.

— και] add. εκ E.

— απο] εκ D.

— αγοντες] οὔτοι δε ηγαγον D Wist. || add. ημας D Wist. E. d. Arm.

— παρ' ᾧ] προς οὓς D Wist. (non d.) παρ' ᾧ Uss.

— ξενισθωμεν] add. και παραγενομενοι εἰς τινα κομην εγενομεθα παρα D Wist. d. Syr. Hel. mg.

— Μνασωνι] Νασωνι D* Wist. d. Fuld. Tol. | Μνασω. B. Ιασωνι N. Memph. Μνασωνι 13.

— τινι] om. A*. (add.')

— αρχαιψ] post μαθητην D Wist. d.

17. ver. κακειθεν εξιοντες ηλθομεν εἰς Ἱεροσολυμα υπεδεξαν τε (δε Uss. et d.) ημας ασμενως οἱ αδελφοι D Wist. d. Syr. Hel. mg.

17. απεδεξαντο ABNC. 13. | [†] δεξαντο Σ. 31. HL.

18. δε BC. d. rel. | τε ANE. Syrr. Pst. & Hel. Aeth.

— παρεγενοντο] ησαν δε παρ' αυτω D*.

— πρεσβυτεροι] add. συνηγμενοι D.

19. και ασπασαμενος αυτους εξηγειτο καθ' εν] οὓς ασπαμενος δεχηται ενα D* Gr.

— αυτου] αυτου C*. | αντοις L.

— καθ' εν] καθ' ενα H*.

— ω] ως D*.

— εν τοις] om. εν D*.

— ενα] om. N.

20. ακουσαντες] ακουοντες HL.

— εδοξαζον ABCE. rel. | -σαν ND.

— θεον ABNC. 13. L. Vulg. Syr. Pst. Memph. Arm. | [†] κυριον Σ. D. 31. H. Syr. Hel. Theb.

— ειπαν τε NE. ([†] ειπον τε Σ. ABHL.) Vulg. Syr. Pst. | ειπεν τε 13. | ειποντες CD. 31. Syr. Hel.

— αυτω om. D.

— εν τοις Ιουδαιοις ABCE. 13. Vulg. Memph. Aeth. | εν τη Ιουδαια D.

Syr. Pst. Theb. | om. N. | [†] Ιουδαιων Σ. HL. Syr. Hel. Arm. (post των πεπιστ.)

20. παντες] add. τουτοι D*. οὔτοι D*. Tol. Syr. Pst. | add. ζητουνται και 13.

21. κατηχησαν] κατηκησαν D*.

— δε] om. N*. (add. ε)

— Μωυσεως BNCE. 13. 31. H. | [†] Μωυσεως Σ. ADL.

— τα] om. D*.

— παντας BNCD*. 31. HL. Syrr. Pst. & Hel. Theb. Arm. Aeth. | om. AD* E. 13. Vulg. Memph.

— Ιουδαιων] εἰσιν Ιουδαιοις D*.

— λεγων] om. D. | λεγω N*. (corr. ε)

— μη] add. οφειλεν E. Vulg.

— μηδε τοις εθεσιν] μητε εν τοις εθνεσιν αυτου D*. Syr. Hel. mg. | μηδε τοις εθεσιν αυτους D*.

22. παντως] [†] add. δε πληθος συνελθεν Σ. D. 31. HL. (το πλη. D*) | δεῖ συνελθ. πληθος ANCE. 13. Vulg. | om. BC*. Syrr. Pst. & Hel. Memph. Theb. Arm. Aeth.

— ακουσωνται] [†] add. γαρ Σ. ANCE. 13. 31. HL. Vulg. Aeth. | om. BN* C. Syrr. Pst. & Hel. Memph. Theb. Arm.

15. in Jerusalem Cl. | 16. adducentes secum apud Cl. | 17. Ierosolymam Cl. | 19. deus fecisset Cl. | 21. dicentes Am.*

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.
* Num. 6:21.

W cap. 15:20, 29.
25. ἐπιστείλαμεν

AB'

* Num. 6:5, seq.

παραλαβὸν ἀγνίσθητι σὺν αὐτοῖς, καὶ δαπάνησον ἐπ' αὐτοὺς ἵνα ἡ ἐκκλησία τὴν κεφαλὴν, καὶ γνώσκονται πάντες ὅτι ὧν κατήχηται περὶ σοῦ οὐδὲν ἔστιν, ἀλλὰ στοιχεῖς καὶ αὐτὸς φυλάσσωσιν τὸν νόμον. ²⁵ W περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἐθνῶν ἡμεῖς ἀπεστείλαμεν κρίναντες φυλάσσεσθαι αὐτοὺς τὸ τε εἰδωλόθυτον καὶ αἷμα καὶ πνικτὸν καὶ πορνείαν. ²⁶ τότε ὁ Παῦλος παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ σὺν αὐτοῖς ἀγνισθεὶς εἰσήει εἰς τὸ ἱερόν, διαγγέλλων τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀγνισμοῦ, ²⁷ ὥς δὲ ἐμελλον αἱ ἑπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι, οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι θεασάμενοι αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ συνέχεον πάντα τὸν ὄχλον, καὶ ἐπέβαλαν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας ²⁸ κράζοντες, Ἄνδρες Ἰσραηλίται, βοηθεῖτε. οὗτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου τούτου πάντας ²⁹ πανταχῇ διδάσκων, ἔτι τε καὶ Ἕλληνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερόν καὶ κεκοίνωκεν τὸν ἅγιον τόπον τούτου. ²⁹ ἦσαν γὰρ προεωρακότες

adsumtis sanctifica te cum illis, et impende in illis ut radant capita, et scient omnes quia quos de te audierunt falsam sunt, sed audulas et ipse custodiscis legem. ²⁵ De his autem qui crediderunt ex gentibus nos scripsimus indicantes ut abstinent se ab idolis immolato et sanguine et suffocato et fornicatione. ²⁶ Tunc Paulus adsumtis viris postera die purificatus cum illis intravit in templum, adnuntians explicationem diernum purificationis donec offerretur pro unoquoque eorum oblatio. ²⁷ Dum enim septem dies consummarentur, hi qui ab Asia erant Iudaei cum vidissent eum in templo, coniecerunt omnem populum et iniecerunt ei manus, clamantes. ²⁸ Viri Israhelitae, adiuuate. Hic est homo qui adversus populum et legem et locum hunc omnes ubique docens, insuper et gentiles induxit in templum et violavit sanctum locum istum. ²⁹ Viderant enim

23. ὅτι] om. N*. (add. c.)
— ἐληλυθας] -θες B.
— ὅ] ὅπερ E.
— ἐφ' ACDE, rel. | ἀφ' B*.
24. ἐπ' αὐτοῖς A' BNCE. 31. HL | ἐπ' αὐτοὺς A*. 13. | εἰς αὐτοὺς D.
— ξυρησονται B* ND² E. 13. | † ξυρησονται C. AB² C. 31. H. | ξυρῶνται D*. | ξυρίσων sic L.
— γινωσκονται ABNCDE. 13. 31. | † γινωσκόν C. HL.
— ὧν] praem. περι C.
— σου] ου D*.
— ἀλλα] add. και A.
— ἀλλα στοιχεις καὶ] ἀλλ' ὅτι πορεύου D*.
— φυλάσσωσιν ante τον νομον ABNCDE. 13. 31. Vulg. Syr. Hcl. | † post C. HL. Syr. Pst. | (φύλασσωσιν E.)
25. ἐθνῶν] ἀνθρώπων E. Cod. Bed. || add. ουδεν εχουσι λεγειν προς σε D. Theb.
— ἡμεῖς] add. γαρ D.
— ἀπεστείλαμεν BDGr. Syr. Hcl. Memph. Arm. | † ἐπιστείλαμεν C. ANCE. 13. 31. HL. d. Vulg. Syr. Pst. Theb. (Æth. ut vid.) (destinavimus e.)

25. κρίναντες] -νοντες D*. || † add. μηδεν τοιουτον τηρειν αυτους ει μη C. (C) D(E) 31. HL. Cod. Bed. Syr. Hcl. Arm. Æth. ut vid. | om. ABN. 13. Vulg. Syr. Pst. Memph. Theb. (τοιουτου CE.)
— το τε εἰδωλοθυτον...πορνειαν] απο ιδωλοθυτον και αιματος και πνικτον και πορνιαις E. Syr. Pst. & Hcl.
— τε] om. D. Syr. Pst.
— αἷμα] † praem. το C. 31. HL. | om. ABNCDE. 13. (vid. E supra.)
— και πνικτον] om. D. | κ. το πνικτ. 31.
26. ὁ Παῦλος] om. ὁ DE.
— εχομεν] ερχομεν 31. | επιουση D.
— εισηει] εισηλθεν D. | εισιει sic L.
— εως ου] ὅπως D.
— ἡ προσφ.] om. ἡ D.
27. ὁ δε... συντελεισθαι] συντελουμένης δε της ιβδουρης ημερας D.
— ἐμελλον] ημελλον E. 31. Ser. L.
— αἱ] om. E.
— οἱ] add. δε D.
— Ἰουδαῖοι] add. ἐληλυθοτες D.
— θεασαμενοι αυτον εν τῷ ἱερῷ] ante οἱ απο της Ασίας Ιουδαῖοι C. Arm.
— συνεχεον ABND. 13. 31. HL. |

- συνεχεαν C. Vulg. e. | συνεκινησαν τε E.
27. παντα] om. E.
— ἐπέβαλαν AN*. | ἐπέβαλον C. BN² CE. 13. 31. HL. | ἐπιβαλλουσιν DGr.
— ἐπ' αυτον ante τας χειρας ABNCDE. 13. 31. Vulg. Syr. Pst. & Hcl. Arm. | † post C. HL. Memph. Theb.
28. βοηθεῖτε] βοηθησαται E.
— τοσου] add. του αγιου AC². (vid. ver. 28. & 13.)
— τουτου] -τους N*. (corr.!)
— πανταχῇ ABNCDE. 13. | † πανταχου C. 31. HL.
— ετι] ιι 13.
— τε] om. D. 31.
— εισηγαγεν] εισηγεν D*.
— το] om. D*.
— κεκοινωκεν AB² N² C. 13. 31. HL. | κεκοινωηκεν B'E. (κεκοινωκεν N*.) | κεκοινωησεν D*. | κεκοινωσεν D².
29. προεωρακότες] ἑορακότες (31.) HL. Vulg. (εωρ. 31.)

ADN(C)DE.
13. 31.
HL.

TC

Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον ὅτι εἰς τὸ ἱερὸν εἰσῆγαγεν ὁ Παῦλος.
³⁰ ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη, καὶ ἐγένετο συνδρομὴ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπιλαβόμενοι τοῦ Παύλου, εἵλκον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ· καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι.
³¹ ζητούντων ἃ τε αὐτὸν ἀποκτείνειν, ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆς σπείρης ὅτι ὅλη ἃ συγχύννεται· Ἱερουσαλήμ· ³² ὃς ἐξαυτῆς παραλαβὼν στρατιώτας καὶ ἑκατοντάρχας κατέδραμεν ἐπ' αὐτούς. οἱ δὲ ἰδόντες τὸν χιλιάρχον καὶ τοὺς στρατιώτας ἐπαύσαντο τύπτοντες τὸν Παῦλον.
³³ τότε ἐγγίσας ὁ χιλιάρχος ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ ἐκέλευσεν δεθῆναι ἀλύσειν δυσίν, καὶ ἐπυνθάνετο τίς ἔϊη καὶ τί ἐστὶν πεποιηκός.
³⁴ ἄλλοι δὲ ἄλλο τι ἃ ἐπεφώνουν· ἐν τῷ ὄχλῳ μὴ ἃ δυναμένον· δὲ ἃ αὐτοῦ γινῶναι τὸ ἀσφαλὲς διὰ τὸν θόρυβον, ἐκέλευσεν ἄγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν.
³⁵ ὅτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τοὺς ἀναβαθμούς, συνέβη βαστάξῃσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου.
³⁶ ἡκολούθει γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἃ κράζοντες, Αἴρε αὐτόν.
³⁷ μέλλων τε εἰσάγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολήν ὁ Παῦλος λέγει τῷ χιλιάρχῳ, Εἰ ἔξεστὶν μοι εἰπεῖν τι πρὸς σε; ὁ δὲ ἔφη, Ἑλληνιστὶ γινώσκεις; ³⁸ οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰγύπτιος ὁ πρὸ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀναστατώσας καὶ ἐξαγα-

Trofimum Ephesium in civitate cum ipso, quem aestimaverunt quoniam in templum induxisset Paulus. ³⁰ Comotumque est civitas tota, et facta est concursio populi, et adprehendentes Paulum trahabant eum extra templum, et statim clausae sunt ianuae. ³¹ Querentibus autem cum occidere, nuntiatum est tribuno cohortis quia tota confunditur Hierusalem; ³² qui statim adsumtis militibus et centurionibus decenecurit ad illos. Qui cum vidissent tribunum et milites, cessaverunt percutere Paulum. ³³ Tunc accedens tribunus adprehendit eum et iussit alligari catenis duabus, et interrogabat quis esset et quid fecisset. ³⁴ Alii autem aliud clamabant in turba: et cum non posset certum cognoscere prae tumultu, iussit duci eum in castra. ³⁵ Et cum venisset ad gradus, contigit ut portaretur a militibus propter vim populi: ³⁶ sequebatur enim multitudo populi clamans, Tolle eum. ³⁷ Et cum coepisset induci in castra Paulus, dicit tribuno, Si licet mihi loqui aliquid ad te? Qui dixit, Grece no-ti? ³⁸ nonne tu es Aegyptius qui ante hos dies tumultum concitasti et eduxisti in desertum

29. τον Εφεσ.] om. τον Ν.
— ενομιζον] ενομισαμεν DGr.
— ὃ] om. D.
30. του Παυλου] τον Παυλον Ε.
— ειλκον] ειλκων D. | ηλκον Ε. 13.
— αυτον] om. D. Fuld.
— και ult.] om. Ν*. (add.ε*)
— ευθως] post εκλεισθ. Ν*. (corr.ε*) | εκλεισθη Ν*. add. -σαν¹.
— αι θυραι] om Ν*. (add.ε*)
31. ζητούντων τε ABNE. Syr.Pst. Æth. (13 n. l.) | † ζητ. δε Σ. D². 31. HL. Vulg. Syr.Hcl. Memph. Theb. Arm. | και ζητ. D*.
— συγχυννεται AB*N*D. (13.) Vulg. (χυνει. B². 13.) | † συγκεχυται Σ. Ν*Ε. 31. HL.
— fin.] add. Vide igitur ne faciant insurrectionem Syr.Hcl.*
32. παραλαβων ANDE. rel. | λαβων B.
— εκατονταρχας ABND*Ε. 13. | † -χους Σ. D². 31. HL.

33. ποτε εγγισας Syr.Hcl. | εγγισας δε HL. (Syr.Pst.)
— επελαβετο] επεβαλετο 31.
— αυτον] αυτον L.
— τις] τε EGr. Æth. || † add. αν Σ. Ε. 31. HL. | om. ABND. (13 n. l.)
— τι] τις D*.
34. αλλο τι] αλλα DGr. Syr.Hcl.
— επεφωνουν ABNE. 13. | επιβων sic 31. | † ιβων Σ. HL.
— μη δυναμενον δε αυτου ABN(D)E. 13. 31. (και μη δυν. D.) | † μη δυναμενος δε (*om. αυτου) Σ. HL.
— εκλευσεν] -σαν 31 Scr.
— αυτον] ante αγεσθαι 31.
35. δε] om. 13.
— επι] εις D.
— βασταζεισθαι αυτον] τον Παυλον βασταζεισθαι D.
— των στρατ.] om. των 13.
— οχλου] λαου D.
36. του λαου] om. D.
— κραζοντες ABNEGr. 13. Syr.Pst.

- (Arm.) | † κραζον Σ. D. 31. HL. Vulg. Syr.Hcl.
36. αιρε] αναρεισθαι DGr. (tolle e medio inimicum nostrum Theb.)
— ὁ Παυλος] om. D. (trsp. Arm.)
— λεγει τῷ χιλιάρχῳ] τῷ χιλ. αποκριθεις ειπεν D. | ειπε τῷ χιλ. 31.
— ειπαι] λαησαι D. Arm.
— τι ABNE. 13. Vulg. Syr.Hcl. Memph. (Theb.) | om. DHL. Tol. Syr.Pst. Arm. | τις 31.
38. ουκ αρα Syr.Hcl. Eus. H.E. ii. 21. (75.) | ου D.
— αναστατωσας Eus. H.E. | εξαναστατωσας E.
— σικαριων Syr.Hcl.mg. Graecè. | σιρικαριων E.
39. ὁ Παυλος] om. ὁ 31.
— ειμι] om. Ν*. add.ε

29. introduxisset Cl. | 32. decurrit Cl. | 33. jussit eum allig. Cl.

Valg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

γὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους ἄνδρας τῶν σικαριῶν; ³⁹ εἶπεν δὲ ὁ Παῦλος, Ἐγὼ ἄνθρωπος μὲν εἰμι Ἰουδαῖος, Ταρσεύς, τῆς Κιλικίας οὐκ ἀσήμου πόλεως πολίτης, δέομαι δέ σου, ἐπίτρεψόν μοι λαλήσαι πρὸς τὸν λαόν.

⁴⁰ Ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ ὁ Παῦλος ἐστὼς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν κατέσεισεν τῇ χειρὶ τῷ λαῷ, πολλῆς δὲ σιγῆς γενομένης προσεφώνησεν τῇ Ἑβραϊδὶ διαλεκτῇ λέγων, ¹ Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατέ μου τῆς πρὸς ὑμᾶς ἡ νυνὶ ἀπολογίας. ² Ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ προσεφώνει αὐτοῖς, μάλιστα παρέσχον ἡσύχϊαν. καὶ φησι, ³ Ἐγὼ ἔειμι ἀνὴρ Ἰουδαῖος, γεγεννημένος ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, παρὰ τοὺς πόδας Γαμαλιὴλ πεπαιδευμένος κατὰ ἀκρίβειαν τοῦ πατρῴου νόμου, ζηλωτὴς ὑπάρχων τοῦ θεοῦ καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστέ σήμερον, ⁴ ὅς ταύτην τὴν ὁδὸν ἐδίδωξα ἄκρι θανάτου, δεσμεύων καὶ παραδιδούς εἰς φυλακὰς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, ⁵ ὥς καὶ ἄρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι, καὶ πᾶν τὸ πρεσβυτέριον, ² παρ' ὧν καὶ ἐπιστολὰς δεξάμενος πρὸς τοὺς ἀδελφούς εἰς Δαμασκὸν ἐπορευόμην, ἄξων καὶ τοὺς ἐκέισε ὄντας δεδεμένους εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἵνα τιμωρηθῶσιν. ⁶ ἐγένετο δέ μοι πορευομένῳ καὶ ἐγγίζοντι τῇ Δαμασκῷ, περὶ

quattuor milia virorum sicariorum? ³⁹ Et dixit ad eum Paulus, Ego homo sum quidē Iudaeus, a Tharso Ciliciae, non ignotus civitatis munitissimae rogo autem te, permittite mihi loqui ad populum.

⁴⁰ Et cum ille permisisset, Paulus stans in gradibus anuit manu ad plebem, et magno silentio facto allocutus est hebraea lingua dicens, ¹ Viri fratres et patres, audite quum ad vos nunc reddo rationem. ² Cum audisset autem quia hebraea lingua loquitur ad illos, magis praestiterunt silentium. ³ Et dixit, Ego sum vir Iudaeus, natus Tharso Ciliciae, nutritus autem in istam civitatem, secus pedes Gamaliel eruditus iuxta veritatem paternaē legis, aculeator legis sicut et vos omnes estis hodie, ⁴ qui hanc viam persequentis sum usque ad mortem, alligans et tradens in custodia viros et mulieres, ⁵ sicut princeps sacerdotum testimonium mihi reddidit et omnes maiores nati, a quibus et epistulas accipiens ad fratres Damascus pergebam ut adducerem inde vincitos in Hierusalem ut punirentur. ⁶ Factum est autem eunte me et adpropinquante Damasco,

XXII.

2. προσφώνει

7 cap. 8:3.
26:9.

7 || 9:1, seq.
26:9, seq.

39. Ταρσεύς της Κιλ. ουκ ασημ. πολ. πολιτης] εν Ταρσῳ δε της Κιλ. γεγεννημενος DGr. (vid. xxii. 3.)
— διομαι δε] om. δε L. Syr. Pst.
— επιτρεψον] συγχωρησαι D. | επιτρεψον 31 Scr.
— λαλησαι] praem. λογον N*. (corr. 5)
40. επιτρεψαντος] praem. και D*. | δε L non om. | επιστρεψαντος 31.
— αυτου] του χιλιάρχου D.
— ο Παυλος] post ιστως D.
— κατασεισεν] και εισας D.
— τῳ λαῳ] τον λαον H. | προς αυτους D. Syr. Pst.
— δε σιγης] τε ησυχιας D. Theb.
— γενομένης N. rel. | γεναμ. A. | ante σιγης B.
— Ἑβραϊδὶ] ιδιᾳ A.
1. ὑμας] ἡμας Lsc.
— νυνι ABDE. 31. HTY. (in Gr. Test.) L. | † νυν 5. 13s.
2. προσεφώνει ABN. 31. Vulg. Cl. Syr. Pst. Memph. Theb. Æth. 13 n.l. |

- προσφώνει DEH. Am. Fuld. Tol. | προσεφώνησεν L. Syr. Hcl.
2. αυτοις] om. D. | αυτων A* ut vid.
— παρεσχον ησυχιαν | ησυχασαν D.
3. εγω] † add. μεν 5. 31. HL. Syr. Hcl. Memph. Æth. | om. ABNDE. 13. Vulg. Theb. Arm.
— ανηρ] post Ιουδαίος D. | ante ειμι N.
— γεγεννημενος] γεγεννημ. A. | post εν Ταρ. της Κιλ. D.
— αναθρεμμενος 13.
— Γαμαλιηλ] Γαμαλιηλον B.
— πεπαιδευμενος] παιδευομενος D. || add. δε 31. H. Syr. Hcl.
— κατα] κατ' B. 31.
— υπαρχων] om. D.
— του θεου] legis Vulg. | traditionum paternarum mearum Syr. Hcl.*
— παντες υμ. εστε] εσται υμ. παρ. D.
4. ος Syr. Hcl. | και D. Syr. Pst. Æth.
— ειδωξα] ειξειωσαι 13.
— αχρι] μεχρι D.

4. φυλακας] φυλακην D.
5. ο] om. D*.
— αρχιερευσ] add. Ananias Syr. Hcl.*
— μαρτυρει ANE. 13s. 31 (post μοι). HL. Vulg. Syr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. Æth. | μαρτυρει B. | μαρτυρησε D.
— παν] όλον D.
— παρ' ὧν] παρ' ὧ sic 13.
— και επιστ. Syr. Hcl. | om. και D. Fuld. Syr. Pst. Memph. Theb. Æth.
— προς τους αδελφους] παρα των αδελφων D.
— αξων] αξια E. | ιξ ὧν sic 13.
— αξ. κ. τ. εκ. οντ. δεδεμ.] om. H.
— εισε] εκει D.
— εις Ἱερ.] εν Ἱερ. D.
6. εγενετο... μεσημβριαν] ενεγizonτι δε μοι μεσημβριας Δαμασκῳ D*.

40. lingua Hebraea Cl.
2. loqueretur Cl. | 3. dicit Cl. | in Tarso Cl. | in ista civitate Cl. | 4. in custodias Cl. | ac mul. Cl. | 5. mihi testimonium Cl.

A BN[C](D)E.
13. 31.
HL(F^a.)

μεσημβρίαν ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιαστράφαι
φῶς ἱκανόν περὶ ἐμέ. ⁷ ἔπεισά" τε εἰς τὸ ἔδαφος καὶ
ἤκουσα φωνῆς λεγουσῆς μοι, Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με
διώκεις; ⁸ ἔγὼ δὲ ἀπεκρίθην, Τίς εἰ κύριε; εἶπέν τε
πρὸς ἑμέ, "Εγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὃν σὺ
διώκεις. ⁹ οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ ὄντες τὸ μὲν φῶς ἐθέασαντο
¹, τὴν δὲ φωνὴν οὐκ ἤκουσαν τοῦ λαλοῦντός μοι.
¹⁰ εἶπον δέ, Τί ποιήσω κύριε; ὁ δὲ κύριος εἶπεν πρὸς
με, Ἀναστὰς πορεύου εἰς Δαμασκόν, κακεῖ σοι λαλη-
θήσεται περὶ πάντων ¹¹ ὧν τέτακται σοι ποιῆσαι.
¹¹ ὥς δὲ οὐκ ἐνέβλεπον ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ φωτός
ἐκείνου, χειραγωγούμενος ὑπὸ τῶν συνόντων μοι
ἦλθον εἰς Δαμασκόν. ¹² Ἀναρίας δέ τις, ἀνὴρ ἑὺλα-
βῆς" κατὰ τὸν νόμον, μαρτυρούμενος ὑπὸ πάντων
τῶν κατοικοῦντων Ἰουδαίων, ¹³ ἔλθων πρὸς ἑμέ" καὶ
ἐπιστὰς εἶπέν μοι, Σαοὺλ ἀδελφέ, ἀνάβλεψον. κἀγὼ
αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν. ¹⁴ ὁ δὲ εἶπεν, Ὁ
θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε γινῶναι τὸ
θέλημα αὐτοῦ καὶ ἰδεῖν τὸν δίκαιον, καὶ ἀκούσαι φων-
ὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. ¹⁵ ὅτι ἔσθ' μαρτυς αὐτῷ
πρὸς πάντας ἀνθρώπους ὧν ἐώρακας καὶ ἤκουσας.
¹⁶ καὶ νῦν τί μέλλεις; ἀναστὰς βάπτισαι καὶ ἀπόλου-
σαι τὰς ἁμαρτίας σου, ἐπικαλεσάμενος τὸ ὄνομα
ἑαυτοῦ. ¹⁷ Ἐγένετο δὲ μοι ὑποστρέψαντι εἰς Ἱερου-

media die subito de caelo circumfulsit me lux copiosa, et decidens in terram audiui vocem dicentem mihi, Saule Saule, quid me persequeris? Ego autem respondi, Quis es, domine? Dixitque ad me, Ego sum Iesus Nazarenus quem tu persequeris. Et qui necum erant lumen quiddam viderunt, vocem autem non audierunt eius qui loquebatur necum. Et dixi, Quid faciam, domine? Dominus autem dixit ad me, Surgens vade Damascum, et ibi tibi dicetur de omnibus quae te oportet facere. Et cum non viderem prae claritate luminis illius, ad manum deductus a comitibus veni Damascum. Annanias autem quidam vir secundum legem testimonium habens ab omnibus habitantibus Iudaeis, veniens ad me et astans dixit mihi, Saule frater, respice. Et ego eadem hora respekti in eum. At ille dixit, Deus patrum nostrorum praeordinavit te ut cognosceres voluntatem eius et videres iustum et audires vocem ex ore eius, quia cristus testis illius ad omnes homines eorum quae vidisti et audisti. Et nunc quid moraris? Exsurge baptizare et ablue peccata tua invocato nomine ipsius. Factum est autem revertenti mihi in Hierusalem

¶ D.
11. ἐβλεπον

6. εκ] απο D*.

— περιαστραφαι] περιστραψεν E. | περιστραψαμε D*. | περιστραψαι D².

7. ἐπεισα ABNE. 13. 31. H. | † -σων ὧ, DL.

— ἐπισ. τέ] καὶ ἐπισ. D. Vulg. ἐπισ. δε Memph. Theb.

— Σαοὺλ Σαοὺλ] Σαυλε Σαυλε D. Vulg. — fin.] add. σκληρον σοι προς κεντρα λακτιζειν E. (Cod. Bed.) Demid. Syr.Hcl.mg.

8. ἀπεκρίθην] add. καὶ ἐπα Ν.

— τε] δε D. (om. Memph. Theb.)

— ἐμε ABN*. | † με ὧ, N²DE. 13. 31. HL.

— Ναζωραῖος N²D*.

9. ἐθεασαντο] εθεατο N*, (corr. c) || † add. καὶ ερφοβοι εγενοντο ὧ, DE. Cod. Bed. 31. L. Syr.Hcl. Theb. Aeth. | om. ABN. 13. H. Vulg. Syr.Pst. Memph. Arm.

— ηκουσαν ABN²D. rel. | ηκουον N²E.

10. ἐπιπον] ἐπα D.

10. κυριος] om. D. Theb.

— σοι] post λαληθησεται E.

— περι παντων ὧν τετακται σοι | τι σε δει H. | περι παντων D et statim deficit.

— τετακται] εντετακται B²Mai | εντεταλται B²Mai (εντεταλται B.Bly.)

— σοι ult.] om. E.

11. ὧς] add. surrexissem Syr.Hcl.mg.

— ουκ] ουδεν B.

— ενεβλεπον AN. 13. 31. HL | εβλεπον BE. Vulg. ut vid. Arm.

— ὑπο] απο A.

12. ευλαβης BN. 13. HL | † ευσεβης ὧ, E. 31. | om. A. Vulg.

— μαρτυρουμενος] -ρομενος A*, (corr. l) — κατοικουντων] add. εν Δαμασκω 13.

31. HL. Syr.Hcl. Theb. Arm. Aeth.

13. ἐμε ABN.] † με ὧ, E. 13s. 31. HL.

— ανεβλεψα] εβλεψα A.

14. προσεχισατο] προσεχ. N*. | -ρησατο A. 13. L.

— καὶ ιδειν] om. καὶ A*. (add. l ut vid.)

14. φωνην] -νης 31.

— του] om. A. 13.

15. εσθ] post ανθρωπους B.

— προς] πανς E* (Hearne) | εις E².

— ὧν] add. τε E.

16. αυτον ABNE. 13. d. Vulg. Syr.Pst. &Hcl. Memph. Theb. Arm. Aeth. | † του κυριου ὧ, 31. HL.

17. υποστρεψαντι] υποστρεφοντι 13. | επιστρεψαντι 31.

— προσερχομενου μου] προσερχομενη E.

— με] μοι L.

— εν εκαστοι] praem. ὧς 13.

18. ιδων] ιδον N.

— μαρτυριαν] † praem. την ὧ, E. 31. HL | om. ABN. 13.

19. πιστευοντα] πιστευοντα E.

20. εξηκοντη AB²N(E) (13.) (-χυνε- B²E. 13.) | † εξηκοντο ὧ, 31. HL.

— στεφανου] om. A.

12. cohabitantibus Cl.

Vulg. Syrr. P.H.
Memph. (Theb.)
Arm. Æth.

σταλήμι καὶ προσευχομένου μου ἐν τῷ ἱερῷ γενέσθαι
με ἐν ἐκστάσει, ¹⁸ καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγοντά μοι, Σπέν-
σον καὶ ἔξελθε ἐν τάχει ἐξ Ἱερουσαλήμι, διότι οὐ
παραδέξονται σου ¹⁹ μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ. ¹⁹ καὶ
εἶπον, Κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται ὅτι ἐγὼ ἡμῖν φυλά-
κίζω καὶ δέρω κατὰ τὰς συναγωγὰς τοὺς πιστεύον-
τας ἐπὶ σέ ²⁰ καὶ ὅτε ²⁰ ἐξεχύννεται τὸ αἷμα Στεφάνου
τοῦ μάρτυρός σου, καὶ αὐτὸς ἡμῖν ἐφeskῶς καὶ
συνευδοκῶν ²¹ καὶ φυλάσσων τὰ ἱμάτια τῶν ἀναι-
ρούντων αὐτόν. ²¹ καὶ εἶπεν πρὸς με, Πορεύου, ὅτι
ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν ἐξαποστελῶ σε.

§ D

§ G

¶ Theb.

§ F^a¶ F^a

²² Ἦκουον δὲ αὐτοῦ ἄχρι τούτου τοῦ λόγου, καὶ
ἐπήραν τὴν φωνὴν αὐτὸν λέγοντες, ²² Αἶρε ἀπὸ τῆς
γῆς τὸν τοιοῦτον. ²³ οὐ γὰρ ²³ καθῆκεν αὐτόν ζῆν.
²³ κραυγάζοντων ²⁴ τε αὐτῶν καὶ ῥιπτούντων τὰ ἱμά-
τια καὶ κοινορτὸν βαλλόντων εἰς τὸν αἶρα, ²⁴ ἐκέλευ-
σεν ²⁵ ὁ χιλιάρχος εἰσαγάσθαι αὐτόν ²⁵ εἰς τὴν παρεμ-
βολήν, ²⁶ εἰπας ²⁶ μαστίξιν ἀντάξασθαι αὐτόν, ἵνα
ἐπιγνῶ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐπεφώνουν αὐτῷ. ²⁵ ὥς δὲ
²⁶ προσέειπεν αὐτόν τοῖς ἱμάσιν, εἶπεν πρὸς τὸν ἐστώ-
τα ἐκατόνταρχον ὁ Παῦλος, Εἰ ἄνθρωπον Ῥωμαῖον
καὶ ἀκατόκριτον ἔξεστιν ὑμῖν μαστίξιν; ²⁶ ἀκούσας
δὲ ὁ ἐκατόνταρχος προσελθὼν ²⁷ τῷ χιλιάρχῳ ἀπήγ-
γειλεν ²⁸ λέγων, ²⁸ Τί μελλεῖς ποιεῖν; ὁ γὰρ ἄνθρωπος

et oranti in templo, fieri me in
stupore nimis ¹⁸ et videre
illum dicentem mihi, Festina
et exi velociter ex Hierusalem,
quoniam non recipient testi-
monium tuum de me. ¹⁹ Et
ego dixi, Domine, ipsi sciunt
quia ego eram concludens in
carcerem et eadem per syna-
gogas eos qui erodebant in te;
²⁰ et cum funderetur sanguis
Stephani testis tui, ego adsta-
bam et consentiebam et custo-
diebam vestimenta interficientium
illum. ²¹ Et dixit ad me,
Vade, quoniam ego in nationes
longe mittam te.

²² Audiebant autem eum ut
sueque ad hoc verbum, et levave-
runt vocem suam dicentes,
Tolle de terra eiusmodi: non
enim fas est eum vivere.
²³ Vociferantibus autem eis et
proicientibus vestimenta sua et
pulverem iactantibus in aerem,
²⁴ iussit tribunus induci eum in
castra et flagellis caedi et tor-
queri enim, ut sciret propter
quam causam sic adclamerent
ei. ²⁵ Et cum adstrinxissent
eum loris, dixit adstanti sibi
centurioni Paulus, Si hominem
Romanum et indematium licet
vobis flagellare? ²⁶ Quo au-
dito centurio accessit ad tribu-
num et nuntiavit dicens, Quid
acturus es? hic enim homo

20. μαρτυρος] πρωτομαρτυρος 31. L.
Syr.Hcl.

— ερισως] ισως A.

— συνευδοκων] † add. τη αναρισει αυτου ̅. (13.) 31. HL. Syr.Hcl. Arm.
[vid. viii. 1.] (om. αυτου 13.) | om.
ABNDE. Vulg. Syr.Pst. Memph.

Theb. Æth. [non habent D. d.]

— και φυλ.] om. και HL. Syr.Hcl.

— φυλασσων] -των 31.

21. με] εμε C.

— εθνη] -νος EGr.

— εξαποστελω ANC. rel. | εξαποστελλω D. | αποστελω B. | αποστελλω EGr.

22. ηκουον] ηκουσαν D. Syrr.Pst.&Hcl.
— τουτου] post τον λεγον 31.

— την φωνην] post αυτων 13. 31.

— καθηκεν ABNCDE*E. 13. 31. HL. |
† -κον ̅. D².

23. κραυγάζοντων] κρῶζοντων C.

— τε ABC. Syr.Pst. Æth. | † δε ̅.
NDE. 13s. 31. HL. Vulg. Syr.Hcl.
Memph. Arm. (h. Theb.)

— αυτων] om. D. (? e defectu folii.)

23. ριπτούντων ABNC. 13s. 31. | -τούντων
DEHL.

— ἱματια] add. αυτων E. Vulg. Memph.
(h. Theb.)

— αερα] ουρανον D. Syr.Pst. | αεραν
N* (corr.)

24. ὁ χιλιάρχος εισαγῆσθαι αὐτόν ABNC
DE. (13.) 31. Vulg. Syrr.Pst.&Hcl.
Memph. Arm. Æth. (αγῆσθαι 13 sic) |

† αὐτον ὁ χιλιάρχος αγῆσθαι ̅. HL.
[h. Theb.]

— ειπας ABNCDE. | ειπων ̅. 13 (-πον).
31. HL.

— ανταξῆσθαι] εταξῆσθαι E. 31. | αν-
ταξιν D*. (ανταξῆσθαι BBily.)

— ἱνα] iv' 31 Scr.

— επιγνῶ] γνῶ A. 13.

— επεφωνουν αυτω] κατεφωνουν περι
αυτου D. Arm.

25. προσειπεν BN. 13. L. Vulg. Syrr.
Pst.&Hcl. Memph. (h. Theb.) |

προσειπεν AE. | προστειπεν CD. |
προσειπεν sic H. | † προτειπεν ̅. 31.

— εκατονταρχον] -χην D.

25. ὁ Παῦλος] om. D. Syr.Hcl. (trs. Arm.)

— ανθρ. Ῥωμ. και ακατακρ.] post εισησιν
υμιν D. Syr.Pst. Æth.

— εισησιν] εισησιν N*. (corr.)

— υμιν] post μαστιξην H.

26. ακουσας δε] τουτο ακουσας D.

— εκατονταρχος BN*E. 13. 31. HL. |
-χης AN*CD. || add. ὅτι Ῥωμαιοι εαν-
των λεγει D.

— τῷ χιλιάρχῳ ante απηγγειλεν
ABNC(D)E. 13. 31. Vulg. Syrr.Pst.&
Hcl. Memph. Arm. Æth. (επηγγ. D*)

[h. Theb.] | † post ̅. HL.

— λεγων] αυτω sic D. | praem. Vulg.
Cl. | add. Syr.Hcl.*

— τι] † praem. ora ̅. D. 31. HL.
(Æth.) om. ABNCE. 13. Vulg.
Syrr.Pst.&Hcl. Memph. Arm. [h.
Theb.]

— μελλεις 13.

— γαρ] om. D*.

22. hujusmodi Cl. | 23. dicit Cl. | 26. nuncia-
vit ei Cl.

ABNC(D)E.
13. 31. [61].
HL.

οὗτος Ῥωμαῖός ἐστιν. ²⁷ προσελθὼν δὲ ὁ χιλιάρχος εἶπεν αὐτῷ, Λέγε μοι, ὅτι σὺ Ῥωμαῖός εἶ; ὁ δὲ ἔφη, Ναί. ²⁸ Ἀπεκρίθη δὲ ὁ χιλιάρχος, Ἐγὼ πολλοὺ κεφαλαίον τῇν πολιτείαν ταύτην ἐκτησάμην. Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη, Ἐγὼ δὲ καὶ γεγέννημαι. ²⁹ εὐθὺς οὖν ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάξιν. καὶ ὁ χιλιάρχος δὲ ἐφοβήθη, ἐπιγινούς ὅτι Ῥωμαῖός ἐστιν καὶ ὅτι αὐτὸν ἦν δεδεκώς.

³⁰ Τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος γινῶναι τὸ ἀσφαλές, τὸ τί κατηγορεῖται ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐτὸν καὶ ἐκέλευσεν συνελθεῖν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ πάντων τὸ συνέδριον, καὶ καταγαγὼν τὸν Παῦλον ἔστησεν εἰς αὐτούς.

¹ Ἀτεινίσας δὲ τῷ συνεδρίῳ ὁ Παῦλος εἶπεν, Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας. ² ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξεν τοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα. ³ τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπεν, Τύπτειν σε μελλεὶ ὁ θεός, τοῖχε κεκοιναμένε· καὶ σὺ κἀπὶ κρίνων με κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι; ⁴ οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπαν, Τὸν ἀρχιερέα τοῦ θεοῦ λοιδορεῖς; ⁵ ἔφη τε

cives romanus est. ²⁷ Accedens autem tribunus dixit illi, Dic mihi, tu Romanus es? At ille dixit, Etiam. ²⁸ Et respondit tribunus, Ego multa pecunia capitalem hanc consecutus sum. Et Paulus ait, Ego autem et natus sum. ²⁹ Protinus ergo discesserunt ab illo qui eum torturi erant: tribunus quoque timuit, postquam rescivit quia civis romanus esset et quia alligasset eum.

³⁰ Postera autem die volens scire diligentius quia ex causa accusaretur a Iudeis, solvit eum et iussit sacerdotes convenire et omne concilium, et produci Paulum statuit inter illos.

¹ Intendens autem concilium Paulus ait, Viri fratres, ego omni conscientia bona conversatus sum ante deum usque in hodiernum diem. ² Princeps autem sacerdotum Ananias praecepit adstantibus sibi percutere os eius. ³ Tunc Paulus ad eum dixit, Percutiet te deus, paries dealbate. Et tu sedens iudicas me secundum legem, et contra legem iubes me percuti? ⁴ Et qui adstant dixerunt, Summum sacerdotem dei maledicis? ⁵ Dixit

† D

† Theb. A1'

XXIII.

a Lev. 19:15.

27. προσελθ. δε ὁ χιλ. εἶπεν αὐτῷ τότε προσελθ. ὁ χιλ. ἐπηρωτησεν αὐτον D.
— αὐτῷ τῷ Παύλῳ L.
— μοι om. N*. (add. c)
— συ] † praem. ei c. L. Vulg. Cl. Demid. | om. ABNCDE. 13. 31. H. Am. Fuld. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. Arm. Aeth. | h. Theb.
— ἔφη, ναί] εἶπεν, Εἰμι D.
28. ἀπεκρ. ... χιλιάρχος] καὶ ἀποκριθεὶς ὁ χιλιάρχος καὶ (om. a) εἶπεν (add. αὐτῷ) D.
— ἀπεκρ. δε BNCE. 13. Syr. Hcl. Memph. | h. Theb. | † ἀπεκρ. τε c. 31. H. Vulg. Syr. Pst. (Aeth.) | om. te s. δε AL. Arm.
— πολλοὺ οἶδα ποσόν D. "Alia editio ... Ego enim scio." Beda in Exp.
— τῇν] om. C.
— ὁ δὲ Παῦλος ἔφη] om. H. || Παῦλος δε ἐφη D. | ὁ δὲ Παῦλ. εἶπεν 13.
— ἐγὼ δε] om. δε N*. (add. c) C. Memph. Arm.
— γεγεννημαι AD². 13. 31*.

29. εὐθὺς οὖν] τότε D. (Aeth.)
— δε] om. N*. (add. c)
— Ρωμ.] praem. πολιτῆς E. Vulg.
— αὐτον] ante ην ABNCE. 13. | † post c. 31. HL.
— καὶ ὅτι ad fin.] om. Aeth.
— δεδεκώς] δεδωκώς A* ut vid. 31. | δεδωκώς A²C. || add. et illico solvit eum Syr. Hcl.* (καὶ παραχρημα ἔλυσεν αὐτον 137.)
30. το τί] om. το E.
— ὑπο ABNCE. 13. Vulg. | † παρα c. 31. HL.
— αὐτον] † add. απο των δεσμων c. 31. HL. | om. ABNCE. 13. Vulg. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. Arm. Aeth.
— συνελθεν ABNCE. 31. Vulg. Theb. | † ελθεν c. 31. HL. Memph. (13 n. L.)
— παν ABNCE. 13. 31. Vulg. | † ολον c. 31. HL.
— συνεδριον] † add. αυτων c. 31. HL (av. supra scr.) Syr. Pst. | om. ABNCE. 13. Vulg. Syr. Hcl. Memph. Theb. Arm. Aeth.

30. τον Παυλον] om. τον E.
1. τῷ συνεδρίῳ ante ὁ Παῦλος ANCE. 13. Vulg. Lucif. 228. | † post c. B. 31. HL. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. Arm. Aeth. (om. ὁ B.)
— τῆς ἡμέρας] ante ταυτης 13. 31. Syr. Hcl.
2. ἐπεταξεν] ἐκέλευσεν C. (13 n. 1.)
— αὐτῷ] om. N*. (add. c)
3. πρὸς αὐτον ante εἶπεν ABE. rel. Syr. Hcl. Arm. Lucif. 228. | post εἶπεν C. Vulg. Cl. Syr. Pst. Memph. Theb. Aeth. (13 h.) | ante ὁ Παῦλος N. Am. (Orig. in Prov. 33.)
— παρανομον] παρα τον νομον E. Vulg. Arm. Lucif.
— κεινοιμανει Syr. Hcl. mg. Gr. | -ασμενε C*. Orig. iii. 254^a. sic.
4. εἰπαν BN. 13. | † εἰπον c. ACE. 31. HL.

28. civis Cl. | 27. mihi si tu Cl. | 28. summa civilitatem Cl.
1. in concilium Cl. | 3. dixit ad eum Cl. | sedes Am.*

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. (Theb.)
Arm. Æth.
b Ex. 22:128.

6. ἐκραξεν

c cap. 24:121.

6. [ἐγώ]

§ 61.

ὁ Παῦλος, Οὐκ ᾔδειν, ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεὺς·
γέγραπται γάρ "ὅτι" ^b "Ἀρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ
ἐρεῖς κακῶς." ⁶ γνοὺς δὲ ὁ Παῦλος ὅτι τὸ ἐν μέρος
ἐστὶν Σαδδουκαίων τὸ δὲ ἕτερον Φαρισαίων, [†] ἐκρα-
ξεν" ἐν τῷ συνεδρίῳ, "Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ Φαρισαῖός
εἰμι, υἱὸς [†] Φαρισαίων" ^c περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστά-
σεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι. ⁷ τοῦτο δὲ αὐτοῦ [†] εἰπόν-
τος" ἐγένετο στάσις τῶν Φαρισαίων καὶ [†] Σαδδου-
καίων, καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος, ⁸ (Σαδδουκαῖοι [μὲν]
γὰρ λέγουσιν μὴ εἶναι ἀνάστασιν, [†] μήτε" ἄγγελον
μὴτε πνεῦμα· Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσιν τὰ ἀμφό-
τερα). ⁹ ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη· καὶ ἀναστάτες
[†] τινες" [†] τῶν γραμματέων" τοῦ μέρους τῶν Φαρι-
σαίων διεμάχοντο λέγοντες, ⁸ Οὐδὲν κακὸν εὐρίσκομεν
ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ
ἢ ἄγγελος; [†] ¹⁰ πολλῆς δὲ γενομένης στάσεως, [†] φο-
βηθεὶς" ὁ χιλιάρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ'
αὐτῶν, ἐκέλευσεν τὸ στράτευμα καταβὰν ἀρπάσαι
αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, ἄγειν τε εἰς τὴν παρεμβολήν.

29 ¹¹ Τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ κύριος
εἶπεν, Θάρσει [†]· ὥς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς
Ἱερουσαλὴμ, οὕτως σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι.

autem Paulus, Nesciebam, fratres, quia princeps est sacerdotum: scriptum est enim, Principem populi tui non maledicis. ⁶ Sciens autem Paulus quia una pars esset Sadduceorum et altera Phariseorum, exclamavit in concilio, Viri fratres, ego Phariseus sum, filius Phariseorum: de spe et de resurrectione mortuorum ego iudico. ⁷ Et cum haec dixisset, facta est dissensio inter Phariseos et Sadduceos, et soluta est multitudo. ⁸ Sadducei enim dicunt non esse resurrectionem neque angelum nec spiritum, Pharisei autem utraque confitentur. ⁹ Factus est autem clamor magnus. Et surgentes quidam Phariseorum pugnantibus dicentes, Nihil mali invenimus in homine isto: quid si spiritus locutus est ei aut angelus? ¹⁰ Et cum magna dissensio facta esset, timens tribunus ne discerperetur Paulus ab ipsis, iussit milites descendere et rapere eum de medio eorum ac deducere eum in castra.

¹¹ Sequenti autem nocte assistens ei dominus ait, Constant esto: sicut enim testificatus es de me Hierusalem, sic te oportet et Romae testificari.

5. ὅτι ante *Ἀρχοντα* ABN. 13. Syrr.Pst. & Hel. | *om. C. CE. 31. HL. Vulg. Memph. Theb. Æth. Cyp. 113. 122.
6. ἕτερον] add. των L.
— ἐκραξεν BNC. Syrr.Pst. | † ἐκραξεν C. AE. 13. 31. HL. Vulg. Syr.Hel. Memph. Theb. Arm. Æth.
— υἱὸς φαρισαίων ABNC. 13. Vulg. Syrr.Pst. Tert. de Res. Car. 39. | † υἱ. φαρισαίου C. E. 31. HL. Syrr.Hel. Memph. Theb. Arm. Æth.
— ἐγὼ ANC^cE. 13. 31. HL. Vulg. | om. B (? C* n.l.) Memph. Theb. Tert.
7. εἰπόντος AN^cE. 13. Syrr.Pst. | εἰπαν- τος N*. | † λαλήσαντος C. BMai Alf. C. 31. HL. Syrr.Hel. | λαλούντος BEth.
— ἐγένετο] ἐπεπισεν B*. | ἐπισεν B². Syrr.Pst.&Hel.
— φαρισαίων et Σαδδουκαίων hoc ordine ABCHL. Vulg. Syrr.Pst. | transponunt NE. 13. 31. Syrr.Hel.
— καὶ 1°. | † add. των C. HL. | om. ABNCE. 13. 31.

7. ἐσχίσθη] διεσχίσθη E.
8. μὲν ANCEGr. rel. Syrr.Hel. Memph. Arm. | om. B. Vulg. Theb. [Æth].
— μήτε αγγ. ABNCE. 13. | † μήτε αγγ. C. 31. HL. | neque Vulg.
— τα ἀμφότερα] quod est resurrectio et angelus et spiritus Theb.
9. ἀναστάντες τινες ABNCE. 13. 31. Vulg. Syrr.Pst. Memph. Theb. Arm. | † ἀναστάντες οἱ C. | ἀναστάντες tantum HL. Syrr.Hel. Æth.
— των γραμματέων του μερους BN(C). (31.) Syrr.Hel. (Theb.) Arm. (ante γραμ. φαρισαίων 31*. εκ των C.) | † γραμματεῖς του μερους C. HL. Syrr.Pst. | om. AE. 13. Vulg. Memph. ("Scribae et Pharisei" Æth.)
— λεγοντες] praem. προς αλληλους N.
— εν] om. N*. (add.^c)
— ἄγγελος] † add. μη θεομαχωμεν C. 31. (H)L. Theb. (-χομεν H.) | om. ABNCE. 13. 61. Vulg. Syrr.Hel. Memph. Arm. Æth. | add. quid est in hoc? Syrr.Pst.

10. γενομένης ante *στάσεως* (B)NE. 13. 31. 61. HL. (γενομ. B.) | post AC. Vulg. (-νος N*. (corr.¹))
— φοβηθείς ABNCE. 13. 61. timens, Vulg. Syrr.Pst.&Hel. Arm. Lucif. 152. | † ἐλαβηθείς C. 31. HL.
— ὑπ'] απ' CE. Syrr.Hel. ut vid.
— καταβαν] καταβηται καὶ 31. HL. Vulg.
— εκ μεσου αυτων] om. N*. (add.^c)
— αγειν BNC. 13. 31. 61. HL. | απα- γειν AE.
— τε ANCE. 13s. HL. | om. B. 31. | δε 61 sic.
11. θαρσει] † add. Παντε C. 3. 31. 61. HL. Arm. ed. Orig. Int. ii. 101.^a | om. ABNC^cE. 13. Vulg. Syrr.Pst.& Hel. Memph. Theb. Arm. MSS. Æth. Lucif. 152.
— διεμαρτυρω] -ρω C.

5. maledices Cl. | 6. om. "do" ante resurr. Cl. | 11. in Jerusalem Cl.

ABN(C)E.
13. 31. 61.
HL.

¹² γενομένης δὲ ἡμέρας ποιήσαντες ^{††} συστροφὴν οἱ Ἰουδαῖοι, ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς, λέγοντες μὴτε φαγεῖν μὴτε πίνειν ἕως οὗ ἀποκτείνωσιν τὸν Παῦλον.
¹³ ἦσαν δὲ πλείους [†] τεσσαράκοντα [†] οἱ ταύτην τὴν συνωμοσίαν [†] ποιησάμενοι [†] οἷτινες προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς πρεσβυτέροις [†] εἶπαν, Ἐναθέματι ἀνεθεμάτισαμεν ἑαυτοὺς μηδενὸς γέυσασθαι ἕως οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν Παῦλον.
¹⁵ νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφάνισατε τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνεδρίῳ, ὅπως ^{††} καταγάγῃ αὐτὸν ^{††} εἰς ὑμᾶς, ὥς μέλλοντας διαγινώσκειν ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ· ἡμεῖς δὲ πρὸ τοῦ ἐγγίσει αὐτὸν ἔτοιμοι ἐσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν.
¹⁶ ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς Παύλου τὴν ἐνέδραν, παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπήγγειλεν τῷ Παύλῳ.
¹⁷ προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Παῦλος ἓνα τῶν ἑκατοντάρχων ἔφη, Τὸν νεανίαν τοῦτον [†] ἄπαγε [†] πρὸς τὸν χιλιάρχον· ἔχει γὰρ [†] ἀπαγγεῖλαί τι [†] αὐτῷ.
¹⁸ ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν αὐτὸν ἤγαγεν πρὸς τὸν χιλιάρχον, [†] καὶ φησιν, Ὁ δέσμιος Παῦλος προσκαλεσάμενός με ῥώτῃσει, τοῦτον τὸν [†] νεανίσκον [†] ἀγαγεῖν πρὸς σε, ἔχοντά τι λαλήσαι σοι.
¹⁹ ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλιάρχος, καὶ ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν ἐπυνθάνετο, Τί ἐστὶν ὃ ἔχεις ἀπαγγεῖλαί μοι;

¹² Facta autem die collegerunt se quidam ex Iudeis et devoverunt se dicentes neque manducaturi neque bibituros donec occiderent Paulum.
¹³ Erant autem plus quam quadraginta qui hanc coniurationem fecerant: ¹⁴ qui accesserunt principes sacerdotum et eniores et dixerunt, Devotione devotimus nos nihil gustaturos donec occidamus Paulum.
¹⁵ Nunc ergo vos notum facite tribuno cum concilio ut producat illum ad vos, tamquam aliquid certius cognitur de eo: nos vero prius quam adpropriet parati sumus interficere illum.
¹⁶ Quod cum audisset filius sororis Pauli insidias, venit et intravit in castra narravitque Paulo.
¹⁷ Vocans autem Paulus ad se unum ex centurionibus ait, Adulescentem hunc perduc ad tribunum: habet enim aliquid indicare illi.
¹⁸ Et ille quidem assumens eum duxit ad tribunal et ait, Vincitus Paulus rogavit me hunc adulescentem perducere ad te, habentem aliquid loqui tibi.
¹⁹ Adprehendens autem tribunus manum illius secessit cum eo seorsum et interrogavit illum, Quid est quod habes indicare

17. ἀπάγαγε

† c.

12. δε Lucif. 152. | τε B. Syrr.Pst.&Hcl. Æth.
— συστρ. οἱ Ἰουδαῖοι ABNCE. 13. 61. (Syr.Hcl.) Memph. Arm. Æth. | συστρ. τινες τῶν Ἰουδαίων 31. L. (Vulg.) Syr.Pst. (Lucif.) | † τινες † τῶν Ἰουδαίων συστρ. 5. H. Theb.
— λεγοντες Syr.Hclmg. Lucif. | om. N^cC. Syrr.Pst.&Hcl.txt. Arm.
— πειν] ποιειν 31*.
— αποκτεινωσιν] ανελωσιν A.
13. τεσσαρακοντα AB^cNC. | † τεσσαρ. 5. B^eE. 13s. 31. HL. (μ 61.)
— αποκτεινωσιν] ανελωσιν A.
13. τισις 31. HL. (μ 61.)
— ποιησαντες L. | † ποιησαντες 5. 31. H. Vulg.
14. ειπαν ABNCE. 61. | † ειπον 5. 13s. 31. HL.
— μηθενος BNCE. 31. 61. H. (13 n.l.) | μηθενος AL.
— ου] om. 13.

15. ιμεις] om. 13. || (Rogamus vos ut hoc nobis faciatis: ut cum congregaveritis concessum indicetis tribuno ut producat eum ad nos Syr.Hclmg. Theb. Lucif. "nunc ergo vos colligite concilium et notum facite tribuno ut deducat eum ad vos" 152.)
— οπως] † add. αυριον 5. 31. HL. (vid. ver. 20.) | om. ABNCE. 13. 61. Vulg. Syrr.Pst.&Hcl. Memph. Theb. Arm. Æth. Lucif. 152.
— καταγαγῃ ante αυτον ABNCE. 13. 31. 61. L. Vulg. Arm. Lucif. (-γι 13.) | † post 5. H.
— εις ABNE. 61. | † προς 5. C. 13s. 31. HL.
— μελλοντας] -τα E. 13. (-† 61.)
— ακριβεστερον] ante διαγινωσκεν (C.) 31. Vulg. Arm. (Lucif.) (γινωσκεν C.) (διαγινωσκεν St 3.)
— εγγ. αυτον] add. ad vos Syrr.Pst.& Hcl.*
— του ανελ.] om. του N^eE. (corr. N^c.)

15. fin.] add. Etiam si necesse sit mori Syr.Hclmg.
16. την ενεδραν Elz. ABBlc.MaiNCE. 13. 61. | το ενεδρον St.3.BBuly. et Beh. e sil.31. HL.
— παραγενόμενος] -ναμενος B*RI.Mai.
— παρεμβολην] συναγωγην A.
17. εφη] ειπεν C. 61. (non L.) (13 n.l.)
— νεανιαν] -νια H.
— απαγε BN. 61. | † απαγαγε 5. ACE. 13. 31. HL.
— απαγγεῖλαι ante τι ABE. 13. 61. | † post 5. NC. 31. HL. Vulg. Syrr.Pst.& Hcl. Arm. Æth.
18. με] om. EGr.
— νεανισκον ANE. 13. 61. | † νεανια 5. B. 31. HL. (vid. ver. 17.)
— σοι] om. B*RI.Mai. (add. 1 Alf.)
19. επιλαβομενος] -νον N^e. (corr. 5) | επιλαμενος E.
— επυνθανετο] ante κατ' ιδιαν A.
20. θυνεθεντο] -θοντο H*.
13. quad. viri Cl. | 14. ad principes Cl. | 16. nunciavitque Cl.

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

²⁰ εἶπεν δὲ ὅτι Οἱ Ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτήσαι σε ὅπως αὔριον τὸν Παῦλον καταγάγῃς εἰς τὸ συνέδριον ὥς ἂν μέλλων τι ἀκριβέστερον πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ. ²¹ σὺν οὖν μη πεισθῇς αὐτοῖς, ἐνεδρεύουσιν γὰρ αὐτὸν ἐξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσσεράκοντα, οἵτινες ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν ἕως οὐ ἀνέλυσιν αὐτόν, καὶ νῦν ἔσιν ἑτοιμοὶ προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ σοῦ ἐπαγγελίαν. ²² ὁ μὲν οὖν χιλιάρχος ἀπέλυσεν τὸν νεανίσκον, παραγγέλλας μηδενὶ ἐκκαλεῖσθαι ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας πρὸς ἐμέ. ²³ καὶ προσκαλεσάμενός τινας δύο τῶν ἑκατοντάρχων εἶπεν, Ἐτοίμαστε στρατιώτας διακοσίους ὅπως πορευθῶσιν ἕως Καισαρείας, καὶ ἱππεῖς ἑβδομήκοντα καὶ δεξιολάβους διακοσίους, ἀπὸ τρίτης ὥρας τῆς νυκτός, ²⁴ κτήνη τε παραστήσαι, ἵνα ἐπιβιβάσαντες τὸν Παῦλον διασώσωσιν πρὸς Φήλικα τὸν ἡγεμόνα. ²⁵ γράψας ἐπιστολὴν ἔχουσιν τὸν τύπον τοῦτον. ²⁶ Κλαύδιος Λυσίας τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι Φήλικι χαίρειν. ²⁷ Τὸν ἄνδρα τοῦτον συλλημφθέντα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν, ἐπιστὰς σὺν τῷ στρατεύματι ἐξειλάμην μαθὼν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστιν. ²⁸ βουλόμενός τε ἐπιγνῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκάλουν αὐτῷ, κατήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ

mihī? ²⁰ Ille autem dixit, Iudeis convenit rogare te ut crastina die Paulum perducas in consilium, quasi aliquid certius inquit sciri sint de illo. ²¹ Tu vero ne credideris illis; insidiantur enim ex eis viri amplius quadraginta, qui se devoverunt non manducare neque bibere donec interficiant eum, et nunc parati sunt expectantes promissum tuum. ²² Tribunus igitur dimisit adolescentem, precipiens ne cui loqueretur quoniam hæc nota sibi scisset. ²³ Et vocatis duobus centurionibus dixit illis, Parate milites ducentos ut eant usque Caesarem, et equites septuaginta et lancearios ducentos, a tertia hora noctis, et iumenta præparate, ut inponentes Paulum saluum perducerent ad Felicem præsidem; ²⁵ scribens epistolam continentem hæc; ²⁶ Claudius Lysias optimo præsidi Felici salutem. ²⁷ Virum hunc comprehensum a Iudeis et incipientem interfici ab eis superveniens cum exeretis eripui, cognito, quia Romanus est: ²⁸ volensque scire causam quam obiciebant illi, deduxi eum in

20. οἱ] om. 13.

— του ερωτ.] om. τον 31.

— τον Παυλον καταγ. εις το συνεδριον ABNE. 13. 31. 61. Am. Fuld. Tol. Arm. | καταγ. τ. Παυλ. εις το συνεδρ. L. Vulg. Cl. Syrr. (Pst) & Hel. Memph. (Theb.). Æth. | ἔς το συνεδρ. καταγ. τ. Παυλ. Σ. H.

— μελλον AB(N)E. (13.) 61. Memph. & Æth. (μελλον N*. 13.) | μελλοντα 31. HL | μελλοντες N*. | μελλοντες τ. Vulg. Syrr. Pst. & Hel. Theb. Arm. (vid. ver. 15.) — πυνθανεσθαι] add. τα II (? ττ*)

21. πεισθῇς] πισθεις 13. 61.

— τεισσερακ. AB*N. | † τεισσαρ. Σ. B*E. 13s. 31. HL (μ. 61.)

— κητε 1*. | μη 13.

— ου] ουν E.

— ειν ante ἑτοιμοι ABNE. 13. 31. 61. | † post Σ. HL Vulg. s.

22. νεανισκον ABNE. 13. | † νεανιαν Σ. 31. 61. HL

— παραγγελλας] add. αυτον 61. Syrr. Pst. & Hel. Memph. Theb.

22. προς εις BN. | † προς με Σ. AE. rel.

23. τινας ante ενο BN. 13. 61. | † post Σ. AE. 31. HL. Syrr. Hcl. | om. Vulg. Syrr. Pst. Arm.

— ετοιμασα τε ... κτηνη τε παραστησαι (ver. 24) Parati estote exire. Et centuriones jussit ut etiam jumentum pararent Syrr. Hcl. mg.

— ιδδομηκοντα] centum Syrr. Hcl. marg. (ισαον 137.)

— δεξιολαβους BNE. 13. 31. 61. HL. Syrr. Hcl. mg. Graecè | δεξιολοβους A. 24. τει] om. H sic.

— ειασωσωσιν AB*N. 13. 31. 61. L. | διασωσιν B*N. | διασωσωσιν E. || praem. per noctem Syrr. Hcl. mg. | add. in Caesarem Syrr. Hcl.

— φιλικα N*H.

— fin.] add. Timuit enim ne forte raperent eum Iudaei et occiderent, et ipse postea calumniam sustineret tamquam accepturus pecuniam Vulg. Cl. Syrr. Hcl. * Arm. Use. (sed in MS. Arm. nullo) (εφοβηθη γαρ μη ποτε αρπασαν-

τες αυτον οι Ιουδαιοι αποκτενωσι, και αυτος μεταξυ εγκλημα εχρ, ως αργυριον ειληφως 137.)

25. εχουσιν ABNE. 13. 61. | † περιεχουσιν Σ. A. 31. HL

26. Φηλικι] om. Hzt.

27. μελλοντα] μελλον 13.

— εξειλαμην ABNE. 13. 61. | † λομην Σ. 31. HL || † add. αυτον Σ. 31. HL. Syrr. Pst. & Hel. Memph. Theb. Æth. | om. ABNE. 13. 61. Vulg. Arm.

28. τε ABNEGr. Vulg. Syrr. Pst. Æth. | † δε Σ. 13s. 31. 61. HL. e. Syrr. Hcl. Memph. Arm. [Theb.]

— επιγνωνα ABN. 13. 61. | † γωνων Σ. E. 31. HL

— κτηγ. αυτον εις το συνεδρ. αυτων (A) Bmg. Alf. (N) E. (13.) 31. HL. (om. αυτον AN. 13. habent Bmg. E. 31. HL. vv.) | om. Bzt. (Rul.) 61. || om. εις το συνεδρ. αυτ. Æth.

20. produces Paulum Cl. | et certius Am.* | 21. enim ei Cl. | amplius quam Cl. | 24. fin.] add. Timuit enim ne forte raperent eum Iudaei et occiderent, et ipse postea calumniam sustineret tamquam accepturus pecuniam C.

ABNE.
13. 31. Cl.
HL.

30. Ξανθῆς

—λίγην αὐτοῦς

συνέδριον αὐτῶν· ²⁹ ὃν εὗρον ἐγκαλούμενον περὶ
ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν. μηδὲν δὲ ἄξιον θανάτου
ἢ δεσμῶν ἔχοντα ἐγκλημα." ³⁰ μνησθείσης δέ μοι
ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἀνδρα ἔσεσθαι· ἔξ αὐτῶν"
ἔπεμψα πρὸς σέ, παραγγέλλας καὶ τοῖς κατηγοροῖς
λέγειν ἑκαστὸν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σοῦ.

³¹ Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται κατὰ τὸ διατεταγμένον
αὐτοῖς, ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον ἤγαγον διὰ νυκτὸς
εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα. ³² τῇ δὲ ἐπαύριον ἑσπείραντες τοὺς
ἰππεῖς ἀπέρχεσθαι· σὺν αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν
παρεμβολήν· ³³ οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν,
καὶ ἀναδόντες τινες ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι, παρέστη-
σαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ. ³⁴ ἀναγνόντες δὲ καὶ ἐπε-
ρωτήσας ἐκ ποίας ἐπαρχίας ἐστίν, καὶ πυθόμενοι ὅτι
ἀπὸ Κιλικίας, ³⁵ Διακούσομαί σου, ἔφη, ὅταν καὶ οἱ
κατήγοροί σου παραγέωνται. κεύθε· ἐν τῷ πραι-
τωρίῳ τοῦ Ἡρώδου φυλάσσεσθαι αὐτόν.

³⁰ ¹ Μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς
Ἀνανίας μετὰ ἑπρεσβυτέρων τινῶν καὶ ῥήτορος
Τερτύλλου τινός, οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ

concilium eorum; ²⁹ quem in-
veni accusari de quatuordecim
legis ipsorum, nihil vero dig-
nam morte aut vinculis habenti-
um crimen. ³⁰ Ita cum mihi
perlatum esset de insidiis quas
paraverunt ei, misi ad te, de-
nuntians et accusatores ut
dicant apud te.

³¹ Milites ergo secundum
praecceptum sibi adsuntes
Paulum duxerunt per noctem
in Antiparidem, ³² et postera
die, dimissis equitibus ut irent
cum eo, reversi sunt ad castra.
³³ Qui cum venissent Caesa-
ream et tradidissent epistolam
praesidi, statuerunt ante illum
et Paulum. ³⁴ Cum legisset
autem et interrogasset de qua
provincia esset, et cognoscens
quia de Cilicia, ³⁵ Audiam te,
inquit, cum et accusatores tui
venerint, iussisque in praetorio
Herodis custodiri eum.

¹ Post quinque autem dies
descendit princeps sacerdotum
Ananias cum senioribus qui-
busdam et Tertullo quodam
oratore, qui adierunt praesidem

XXIV. ΔΕ'

29. εἶρον] ἦρον EL.

— του νομου αυτων] legis Mosis et de
Jesu quodam Syr.Hel.mg. (vid. xxv.
19.) (add. Μωσεις και Ιησου τινος
137.)

— εἰ] om. 61. L.

— εχοντα ante εγκλημα ABN. 13. 31.
61. Hsic. Vulg. Syr.Hcl. Arm. |
† post ε. EL. Syr.Pst.

— fin.] add. abduxit eum vix violentia
Syr.Hcl.* (ἐξηγαγον αυτον μοις τη
βια 137.)

30. μνησθεισης... προς σε] et propterea
misi ad te illum vixum ἔσθ.

— εις] προς 31*.

— ανδρα] † add. μελλειν ε. 31. HL.
Syr.Hcl. Memph. Theb. | om. ABNE.
13. 61. Vulg. Syr.Pst. Arm.

— εισεσθαι] ante εις τον ανδρα 13.
— εισεσθαι] † add. υπο των Ιουδαιων ε.
31. HL. (Syr.Pst.) Theb. || om.
ABNE. 13. 61. Memph. Vulg. Syr.Hcl.
Arm.

— εξ αυτων ANE. 13. 61. (Vulg.)
Syr.Hcl. Arm. | † εξ αυτης ε. B. 31.
HL. Syr.Pst. Memph. Theb. || add.
ων L.

30. κατηγοροις] add. αυτου E. Syr.Pst.
Memph. Theb.

— λεγειν] † add. τα ε. E. 31. 61. HL.
Syr.Hcl. | om. ABN. 13. Vulg.
Syr.Pst. Memph. Theb. Arm. ἔσθ.

— προς αυτον BE. 31. 61. H(L) Syrr.
(Pst.)&Hcl. (Arm.) | αυτους AN. 13.
Vulg. || add. αυτους L. | om. Memph.
Theb. ἔσθ.

— εις σου] om. 61.

— fin.] † add. ερωσω ε. NE. 31. 61. L.
Vulg. Cl. Syrr.Pst.&Hcl. Arm. |
ερωσωδε H. | om. AB. 13. Am. Fuld.
Memph. Theb. ἔσθ.

31. αυτοις] add. ποιοουν L.

— νυκτος] † praem. της ε. 31. HL. |
om. ABNE. 13. 61.

— εις την Αντιπατρ.] om. ἔσθ.

32. απερχεσθαι ABNE. 13. 61. | † πο-
ρευεσθαι ε. 31. HL. (post συν αυτω
31. Vulg. Cl.)

— υπεστρεψαν] επιστρ. N.

33. την επιστολην] post τη ηγεμονι 31.
L. Arm.

— και τον Πανλον] om. E.

34. Cum legisset autem epistolam in-
terrogavit Paulum, Ex qua provincia

es? Et dixit, Cilicia: et cum cogno-
visset, dixit Syr.Hel.mg.

34. αναγν. εἰ] † add. ο ηγεμων ε. 31.
HL. Theb. | om. ABNE. 13. 61. Vulg.
Syrr.Pst.&Hcl. Memph. Arm. ἔσθ.

— επερωτησας] ερωτησας LTf.

— Κιλικιας] praem. της L. || add. εστιν
AN*. (corr. ant.) om. BNe corr. E. rel.

35. παραγινονται] γονται 61. HL.

— κειλευσαι ABNE. 61. Syr.Hcl. (κε-
λευσας N*). | † εκλευσεν τε ε.
31. HL. Vulg. Syr.Pst. Memph. (Theb.)
ἔσθ. (13 n. l.)

— του Ἡρ. ANE. 13. 31. 61. | τη Ἡρ.
B. | om. του HL.

— φυλασσεσθαι] λατρεσθ. 31.

— αυτον ad fin. vor. ABNE. 13. 61. Vulg.
Memph. Theb. Arm. | † ante εν τη
πραιτ. ε. 31. HL. [Syr.Pst.&Hcl.]

1. πιντε] τινας A.

— πρεσβυτερων τινων ABNE. 13. 31.
61. Vulg. Syr.Hcl. Theb. Arm. |
† των πρεσβυτερων ε. HL. Syr.Pst.
Memph. ἔσθ.

²⁹ criminis Cl. | ³⁰ paraverant illi Cl. |
misi eum Cl. | fin.] add. Volo Cl. | ³² cum eo
irent Cl. | ³⁵ om. *et et Cl.

Vulg. Syr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

τοῦ Παύλου. ² κληθέντος δὲ αὐτοῦ ἤρξατο κατηγορεῖν
ὁ Τέρτυλλος λέγων, Πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες
διὰ σοῦ καὶ ³ διορθωμάτων γινομένων τῷ ἔθνει τούτῳ
διὰ τῆς σῆς προνοίας, ⁴ πάντα τε καὶ πανταχοῦ, ἀπο-
δεχόμεθα, κράτιστε Φηλιξ, μετὰ πάσης εὐχαριστίας.
⁵ ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ πλείον σε ἐγκόπτω, παρακαλῶ ἀκοῦ-
σαί σε ἡμῶν συντόμως τῇ σῇ ἐπιεικεῖα. ⁶ εὐρόντες
γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν καὶ κινεῶντα ἑστάσεις
πᾶσιν τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην, πρω-
τοστάτην τε τῆς τῶν Ναζωραίων αἰρέσεως. ⁷ ὅς καὶ
τὸ ἱερὸν ἐπέειπεν βεβηλῶσαι, ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν.
⁸ ⁹ παρ' οὗ δὲ δυνήσῃ αὐτὸς ἀνακρίνας περὶ πάντων
τούτων ἐπιγνῶναι ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ.
¹⁰ ¹¹ συνεπέθεντο δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι φάσκοντες ταῦτα
οὕτως ἔχειν.

¹² Ἀπεκρίθη ἑταίρος ὁ Παῦλος, νεύσαντος αὐτῷ τοῦ
ἡγεμόνος λέγειν, Ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν
τῷ ἔθνει τούτῳ ἐπιστάμενος ¹³ εὐθύμως τὰ περὶ ἑμῶν
τοῦ ἀπολογεῖμαι. ¹⁴ δυναμένου σου ¹⁵ ἐπιγνῶναι ὅτι
οὐ πλείους εἰσὶν μοι ἡμέραι ¹⁶ ὡς δώδεκα ἢ ὅτις ἀνέβην

adversus Paulum. ² Et citato
Paulo coepit accusare Ter-
tullus dicens, Cum in multa
pace agamus per te et multa
contingantur per tuam provi-
dentiam ³ semper et ubique,
suscepimus, optime Felix, cum
omni gratiarum actione. ⁴ Ne
diutius autem te protraham,
oro breviter audias nos pro
tua clementia. ⁵ Invenimus
hunc hominem pestiferum et
contumacem seditionis omni-
bus Iudeis in universo orbe
et auctorem seditionis sectae
Nazarenorum, ⁶ qui etiam
templum violare conatus est,
quem et adprehendimus: ⁷ a
quo poteris ipse iudicans de
omnibus istis cognoscere de
quibus nos accusamus eum.
⁸ Adhuc enim autem et Iudei
dicentes haec ita se habere.
⁹ Respondit autem Paulus,
admente sibi praeside dicere,
Ex multis annis esse te iudi-
com genti huic sciens, bono
animo pro me satisfaciam.
¹⁰ Potes enim cognoscere quia
non plus sunt mihi quam
duodecim ex quo ascendi

1. τινος] om. Syr.Hcl.
2. αὐτοῦ] om. B.
- Τέρτυλος H. Syr.Hcl.mg.Gr.
- διορθωμάτων ABNE. 13. 61. (Vulg.)
| † κατορθωμάτων Σ. 31. HL
- γινομένων] γενομένων L. | γιν. 31.
- τῷ] om. E.
3. παντ] παντὶ 13. 61. (τε non om. H.)
- ἀποδεχόμεθα] ὑποδεχόμεθα 13.
4. ἐγκόπτω A²BNE. 61. H. | κοπτῶ
Λ* ut vid. 13. 31. | εκκοπῶ L.
- σε 2°.] om. 31. L. | ante ακουσαι E.
- ἡμῶν] ἡγεμων sic 13.
- συντόμως] 2° om. A*. (add.')
5. στασις ABNE. 13. 61. Vulg. Memph.
| † στασις Σ. 31. HL. Syrr.Pst.&Hcl.
Theb.
- πρωτοστάτην] -της 13.
- τε] δε E. 13. (enim Syr.Pst.)
6. 7, 8. post ἐκρατήσαμεν ver. 6.] † add.
† καὶ κατὰ τὸν ἡμετέρον νομιον ἡθελήσα-
† μὴν κρινειν (7) παρελθὼν δε Λυσίας ὁ
† χλιαρχος μετὰ πολλῆς βίας ἐκ τῶν
† χειρῶν ἡμῶν ἀπηγαγεν (8) κελύσας
† τοὺς κατηγοροὺς αὐτοῦ ἐρχεσθαι ἐπὶ σε
Σ. (E.) (13.) (31.) Vulg. Cl. Am.**
Syr.Pst.&Hcl. Arm. (Æth.) "In

- Graeco ita leguntur." Beda in Exp. | καὶ
κατὰ... κρινειν] om. hic Æth. Rom. (habet
ed. Platt.) in Æth. Rom. in ver. 8. |
ἡθελήσαμεν] ἐβουλήθημεν 31. | κρινειν]
κριναι E. 13. 31. | (7) Lysias] om.
Æth. | ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀπηγαγεν]
ἀπηγαγεν αὐτον ἐκ τῶν χειρ. ἡμ. 31.
| om. εκ. τ. χειρ. ἡμ. Æth. (add. et ad
te misit enim Syr.Pst.) | (8) ἐπὶ σε]
προς σε E. | ἐπὶ σου (ante ἐρχεσθαι)
13. | non habent ABNE (ut liquet e
spat.) 61. HL. Am.* Fuld. Tol. Memph.
Theb.
8. παρ' οὗ] παρ' ὃ E. | παρ' ὧν 31. Scf.
 - δυνήσῃ] -σει E. 13.
 - αὐτος] om. Λ.
 - ἴν.] add. ut secundum legem nostram
iudeis cum v. d. mus, et quisquil
accusamus cum oportet te ut cognoscas
examinari Æth.
 9. συνεπέθεντο ABNE. 31. 61. HL.
| συνεπέθοντο 13. | † συνεθέντο Σ. ||
| iam cum dixisset autem Theb. & Syr.
Hcl.* (ιποντος δε αὐτον ταυτα 137).
— δε] om. 13.
 - οἱ Ἰουδ.] om. οἱ 13. Lsc. (ιδιοι
61. Scf.)

10. ἀπεκρ. τε ABNEGr. 61. (Syr.Pst.)
Æth. | † ἀπεκρ. δε Σ. 13s. 31. HL.
Vulg. c. Syr.Hcl. Memph. (Theb.)
[Arm.]
- λεγειν... κριτην] Defensionem habere
pro se, statum autem assumens di-
vinum dixit, Ex multis annis es iudex
Syr.Hcl.mg.
- ετων] εναντων E.
- κριτην] add. εικαιον E. Syr.Hcl.txt.
(om. m2.)
- ευθυμως ABNE. 13. 61. Vulg. Memph.
Theb. Arm. Æth. | ευθυμοτερον Σ.
31. HL(-ωτερον)
11. σου] om. Λ.
- επιγνωαι ABNE. 61. | † γνωαι Σ.
13. 31. HL
- ημεραι] † add. η Σ. Vulg. | om.
ABNE. 13. 61. HL. Arm.
- δωδεκα ABNE. 13. 31. 61. | † δε-
καδω Σ. HL.
- αμβην] -βη L.

6. apprehensum Am.** Cl. | add. voluimus
secundum legem nostram iudicare: (7) Super-
veniens autem Ispas triumphans (trih. Lys. 7.)
cum vi magis cepit eum et manibus nostris,
(*) jubens accusatores ejus ad te venire Cl.
Am.** Cl. | 10 Ex] et Am.* | te esse Cl. | 11. mihi
dies Cl.

ABN[C]E.
13. 31. 61.
HL.

13. οὐδὲ

ξ C.
cap. 23:6.

f cap. 21:26.

¶ Theb.

προσκυνήσων † εἰς" Ἱερουσαλήμ. ¹² καὶ οὔτε ἐν τῷ
ἱερῷ εἰδὼν με πρὸς τινα διαλεγόμενον ἢ † ἐπίστασιν"
ποιούντα ὄχλου, οὔτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς οὔτε κατὰ
τὴν πόλιν. ¹³ οὔτε παραστήσαι δύνανται * σοι" περὶ
ὧν ἔνυνι" κατηγοροῦσίν μου. ¹⁴ ὁμολογῶ δὲ τοῦτο
σοι, ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν ἣν λέγουσιν αἵρεσιν οὕτως
λατρεύω τῷ πατρί τῷ θεῷ, πιστεύων πᾶσιν τοῖς κατὰ
τὸν νόμον καὶ † τοῖς ἐν τοῖς" προφήταις γεγραμμένοις,
¹⁵ ἔλπίδα ἔχων εἰς τὸν θεὸν ἣν καὶ αὐτοὶ οὗτοι
προσδέχονται, ἀνάστασιν μέλλειν ἔσθαι † δικαίον
τε καὶ ἀδίκων. ¹⁶ ἐν τούτῳ † καὶ" αὐτὸς ἀσκῶ ἀπρόσ-
κοπον συνείδησιν ἔχειν πρὸς τὸν θεὸν καὶ τοὺς
ἀνθρώπους διὰ παντός. ¹⁷ δι' ἐτῶν δὲ πλείονων † ἐλεη-
μοσύνας ποιήσαντες εἰς τὸ ἔθνος μου παρεγενόμενον" καὶ
προσφοράς, ¹⁸ ἐν † αἷς" εὐδὼν με ἡγνισμένον ἐν τῷ
ἱερῷ, οὐ μετὰ ὄχλου οὐδὲ μετὰ θορύβου, τινὲς δὲ ἀπὸ
τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι, ¹⁹ οὓς ἔδει ἐπὶ σοῦ παρεῖναι
καὶ κατηγορεῖν, εἴ τι ἔχιοιεν πρὸς † ἐμέ". ²⁰ ἢ αὐτοὶ
οὗτοι εἰπάτωσαν † τί εἶδον [ἐν ἐμοὶ] ἀδίκημα στάντος

adorare in Hierusalem: ¹² et
neque in templo invenerunt
me cum aliquo disputante
aut concursum faciente tur-
bae, neque in synagoga neque
in civitate: ¹³ neque probare
possunt tibi de quibus nunc
accusant me. ¹⁴ Confiteor au-
tem hoc tibi quod secundum
sectam quam dicunt heresim
sic deservio patri deo meo,
credens omnibus quae in lege
et prophetis scripta sunt,
¹⁵ spem habens in deo quatenus
hi ipsi expectant resurrectionem
futuram iustorum et iniquorum.
¹⁶ In hoc et ipse studeo sine
offendiculo conscientiam ha-
bere ad deum et ad homines
plures. ¹⁷ Post annos autem
plures elemosinas facturus in
gentem meam veni et obla-
tiones et vota, ¹⁸ in quibus
invenerunt mepurificatum in tem-
plo, non cum turba neque cum
tumultu, ¹⁹ quidam autem ex
Asia Iudaei, quos oportebat
apud te praesto esse et accu-
sare, si quid haberent adver-
sum me. ²⁰ Aut hi ipsi dicant
si quid invenerunt in me ini-

11. προσκυνῶν] -σαι E. | -σω 61.
— εἰς Ἱερ. ABMa¹NE. 61. H. Syr.Pst.
Æth. | † ἐν Ἱερ. 5. 31. L. Syr.Hcl.
| om. ἐν s. εἰς 13.
12. εὐδὼν] ἡδύον E.
— τινὰ] τινὰς EGr.
— ἐπίστασιν ABNE. 13. | ἐποστασίου
sic 61*. (ἀποστ. 61*Scr.) | † ἐπισυστα-
σιν 5. 31. HL.
— οὔτε κατὰ] οὐδὲ κατὰ 61.
13. ab init. οὔτε AE. 13. 31. HL. neque
Vulg. | οὐδὲ BN. 61.
— παραστήσαι] add. με Sl.3. 31. H.
Memph. Æth. | om. Elz. ABNE. 13.
61. L. Vulg. Syrr.Pst.&Hcl. Theb.
Arm. || add. postea νυν H.
— δύνανται σοι ABNE. 13. 31. 61. Vulg.
Syr.Pst. Memph.Arm. (σὺν A*.corr.) |
* om. σοι. s. HL. Syr.Hcl. Theb. Æth.
— νυνι ABN. 31. 61. | † νυν 5. E. 13s.
HL. | om. Memph. Æth.
— μου] μοι 13.
14. πατρί E.
— πασίν] om. B.
— τὸν νομὸν] om. τὸν B.
— καὶ τοῖς ἐν τοῖς προφ. BBlty. in coll.
Ma¹NE. 31. 61. | καὶ τοῖς προφ.

- Sl.3. AN^c. 13. HL. Vulg. Memph.
Theb. Arm. | καὶ ἐν τοῖς πρ. Elz.
Syr.Pst.&Hcl. Æth.
15. εἰς τὸν] πρὸς C. | πρὸς τὸν S.
— οὗτοι] om. S.
— εἰσθαι] † add. νεκρὸν 5. E. 31. HL.
Syr.Pst.&Hcl. Æth. | om. ABNC.
13. 61. Vulg. Memph. Theb. Arm.
16. τούτῳ καὶ ABNCE. 61. L. Vulg.
Syr.Pst.&Hcl. Theb. Arm. Æth. |
† τούτῳ δὲ 5. 13s. H. Memph. | τού-
τῳ τε καὶ 31.
— ἐχὼν] ἐχὼν 31. HL.
— πρὸς] add. τε L. Syr.Hcl.
— εἰς πάντας] ante πρὸς τὸν θεὸν κ.τ.λ.
E.
17. παρεγενόμενον] post ἐλεημοσ. ποι. εἰς
το ἐθν. μου BN* C. 13. 31. 61. Vulg. |
† ante C. HL. Syrr.Pst.&Hcl. Memph.
Theb. Æth. || om. παρεγ. A. | post
καὶ προσφοράς N* E. | post ἐλεημ. Arm.
18. ἐν αἷς ABNCE. 13. 61. | † ἐν οἷς 5.
31. HL.
— εὐδὼν] ἡδύον E.
— τινὲς δὲ Sl.3. ABNCE. 13. 31. 61.
Vulg. Syr.Hcl. Memph. Theb. | om.
δὲ Elz. HL. (Syr.Pst.) Arm. Æth.

- (nisi quod tumultuati sunt quidam
Iudaei qui venerunt ex Asia. Syr.Pst.)
18. ἀπὸ] praem. τὸν CE.
— Ἰουδαῖοι] Ἰουδαῖων E. Syr.Hcl.
19. εἰ ἐν Elz. ABMa¹NCE. 13. 61. Vulg.
Syr.Pst.&Hcl. Memph. Arm. | εἰ
Sl.3. BBeh. dis. Btlty. e sil. 31. HL. Theb.
[Æth.]
— ἐν τῷ] ἡ τῷ H. | L non habet ἐν (εἰ τῷ
ἐχ. πρ. ἐμε] om. Æth.)
— ἐμε] ABNCE. 13. 61. | † με 5. 31. HL.
20. ἡ] αἰ AC.
— τῷ] † praem. εἰ 5. Vulg. Syr.Hcl.
Æth. | om. ABNCE. 13. 31. 61. HL.
Syr.Pst. Memph. Arm. (hiat Theb.)
— εὐδὼν] ἡδύον E.
— ἐν ἐμοὶ CE. 31. HL. Vulg. Syrr.Pst.
&Hcl. Memph. Arm. | om. ABN. 13.
61. [Æth.]
21. ταύτης] post φωνῆς E.
— ἐκίραθα ABMa¹NC. 13. 31. 61. |
† ἐκράξα 5. EHL.
— ἐν αὐτοῖς ante ἰσθως ABNCE. 13. 31.
61. Vulg. Memph. | † post 5. HL.
Syr.Pst.&Hcl. Arm. [Æth.]

13. me accusant Et | 14. patri et deo Et.

Vulg. Syrr. P.H.
Memph. (Theb.)
Arm. Æth.
ε cap. 23:6.

μου ἐπὶ τοῦ συνεδρίου, ²¹ ἥ περὶ μιᾶς ταύτης φωνῆς ἧς ἑκέκραξα ²² ἐν αὐτοῖς ἐστώς, ὅτι Περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ²³ ἐφ' ὃ ὤμω. ²⁴ ἀνεβάλετο δὲ αὐτοὺς ὁ Φήλιξ, ἀκριβέστερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ, ²⁵ ἔπας, ὅταν Λυσίας ὁ χιλιάρχος καταβῇ, διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς. ²⁶ διαταζόμενος ²⁷ τῷ ἑκατοντάρχῃ τηρεῖσθαι ²⁸ αὐτόν, ἔχειν τε ἄνεσιν, καὶ μηδὲνα κωλύειν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηρετεῖν ²⁹ αὐτῷ.

31 ²⁴ Μετὰ δὲ ἡμέρας τινὰς παραγεγνημένος ὁ Φήλιξ σὺν Δρουσίλλῃ τῇ ἰδίᾳ γυναικί, οὔσῃ Ἰουδαία, μετεπέμψατο τὸν Παῦλον καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς χριστὸν πίστεως. ²⁵ διαλεγόμενον δὲ αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ τοῦ κρίματος τοῦ μέλλοντος ²⁶ ἔμβορος γενόμενος ὁ Φήλιξ ἀπεκρίθη, Τὸ νῦν ἔχον πορεύου· καιρὸν δὲ μεταλαβὼν μετακαλέσομαι σε. ²⁷ ἅμα ²⁸ καὶ ἐλπίζων ὅτι χρήματα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Παύλου, διὸ καὶ πυκνότερον αὐτὸν μεταπεμπόμενος ὁμίλει αὐτῷ.

quiritatis, cum stem in concilio, nisi de una hac solummodo voce qua clamavi inter eos stans quoniam de resurrectione mortuorum ego iudicor hodie a vobis. Distulit autem illos Felix, certissime sciens de via, diebus. Cum tribunus descenderet Lysias, audiam vos, iustissime centurioni custodire eum, et habere requiem, nec quoniam prohibere de suis ministrare ei.

²⁴ Post aliquot autem dies veniens Felix cum Drusilla uxore sua, quae erat Iudaea, vocavit Paulum et audit ab eo fidem quae est in Iesum Christum: ²⁵ disputante autem illo de iustitia et de castitate et de iudicio futuro, timefactus Felix respondit, Quod nunc attinet vale, tempore autem opportuno accersiam te; ²⁶ simul et sperans quia pecunia daretur ei a Paulo, propter quod et frequenter accersiens eum loquebatur cum eo.

24. ἡμισυὶν ἑ[κατον-
ταῖς]

21. εγω] om. C.
— εφ' ABC. 13. 31. 61. | † ἐφ' C. NEHL. Vulg. Memph.
22. ἀνεβάλετο δε αὐτοὺς ὁ Φήλιξ ABN CE. 13. 61. Vulg. Syr.Hcl. Memph. Theb. Gb. Arm. (Æth.) | † ἀκούσας δε ταῦτα ὁ Φήλιξ ἀνεβάλετο αὐτοὺς C. 31. HL | Felix autem quia noverat viam hanc distulit eos Syr. Hcl.
— εἰπας ABNC. 61. | † ἐπιων C. E. 13. 31. HL || add. ὅτι E.
— ὁ χιλιάρχος ante Λυσίας 31. Vulg. Cl. [Am.] om. Lysias Syr.Pst.
23. διαταζόμενος † add. τε C. 31. H. Vulg. Syr.Pst. Æth. | add. δε L. | om. ABNCE. 13. 61. Syr.Hcl. Memph. Arm.
— ἑκατοντάρχῃ -χρ E. 13. | χιλιάρχῃ N*. (corr. 1)
— αὐτον ABNCE. 13. 61. Vulg. Syr.Hcl. Memph. Arm. | † τον Παῦλον C. 31. HL Syr.Pst. Æth.
— εχεν τε] εχ. δε 31.
— αὐτον] om. E.
— ὑπηρετεῖν] ὑπηρετην 61. || † add. η προσερχεσθαι C. 31. HL. Theb. Gb. |

- om. ABNCE. 13. 61. Vulg. Syrr.Pst. & Hcl. Memph. Arm. Æth.
24. ἡμερας ante τινας BNC. 13. 31. 61. HL. Vulg. Syr.Hcl. | post AE. Syr. Pst.
— Δρουσίλλῃ E. 13. | Δρουσίλλῃ L.
— τῇ ιδίᾳ γυναικὶ BC². 31. (Syr.Hcl.mg.) | τῇ ιδίᾳ γυναικὶ αὐτον AN*. 13. 61. | τῇ γυναικὶ tantum C*HL | † τῇ γυναικὶ αὐτον C. N*E. Vulg. Syrr.Pst. & Hcl. Memph. Arm.
— μετεπέμψατο] praem. και N*. (corr. 2)
— μετεπέμψατο τον Παυλον] quae rogabat videre Paulum et audire verbum. Volens igitur satisfacere ei accersivit Paulum Syr.Hcl.mg.
— ἡκούσεν] ἡκουειν C*. -σαν Syr.Pst. ἡκουει C² ut vid.
— αὐτον] om. C*. (add. 2)
— εἰς] om. 31.
— χριστον] add. Ἰησουν BN*E. 31. 61. L. Vulg. Cl. Syr.Hcl. Memph. (Iησοῦ [i. e. -ον] B²Itly. in ipsa coll. Iησοῦ Mat) | (praem. Am. Arm. Æth.) | om. AN* C* ut vid. 13. H. Syr.Pst.
25. εγχαρ. και δικαιοσυνης N.

25. του κριματος του μελλοντος | του μελλ. κριμ. C. 31. Arm. | κριμ. του μελλ. (om. ton 1°) 13. || † add. εισεσθαι C. 31. HL | om. ABNCE. 13. 61. Vulg. Syrr.Pst. & Hcl. Memph. Arm. Æth.
— εμβορος] add. δε AH. Memph.
— το νυν] τοιουν EGr. (quod nunc e.)
— εχον] εχουν H. | εχων 13. L.
— καιρον δε μεταλαβων] καιρο δε επι-τηδω E. Arm.
— μεταλαβων BNC. 31. HL | παραλαβων Δ. | λαβων 13. 61.
26. ἅμα] † add. δε C. Memph. Æth. | om. ABNCE. 13. 31. 61. HL. Vulg. Syr.Hcl. Arm. [Syr.Pst.]
— αυτη] om. B.
— Παυλον] † add. ὁπως λυσῃ αυτον C. 31. HL. Memph. | om. ABNCE. 13. 61. Vulg. Syrr.Pst. & Hcl. Arm. Æth.
— ὁμίλει] (ὁμιλ. 13. L.) | διελεγετο C.

²² via hac Cl. | Lysias descenderit Cl. | ²³ de suis prohibere Cl. | ²⁴ Christiani Iesum Cl. | ²⁵ om. * de "ante castit. Cl. | timefactus Cl. | accersiam te Cl. | ²⁶ sperans quod Cl. | ei daretur Cl. | accersiens Cl.

ABNCE Δ⁵
13. 31. 61.
HL.

32 ²⁷ Διετίας δὲ πληρωθείσης ἔλαβεν διάδοχον ὁ Φήλιξ Πόρκιον Φήστον, θέλων τε [†] χάριτα καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φήλιξ κατέλιπεν τὸν Παῦλον δεδεμένον.

XXV.

¹ Φήστος οὖν ἐπιβὰς τῇ ἐπαρχίᾳ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ Καισαρείας, ² ἐνεφάνισάν τε [†] αὐτῷ [†] οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων κατὰ τοῦ Παύλου, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ³ αἰτούμενοι χάριν κατ' αὐτοῦ, ὅπως μεταπέμψῃται αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐνέδραν ποιούντες ἀνελεῖν αὐτὸν κατὰ τὴν ὁδόν. ⁴ ὁ μὲν οὖν Φήστος ἀπεκρίθη τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον [†] εἰς Καισαρείαν, ἐαυτὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει ἐκπορεύεσθαι. ⁵ οἱ οὖν [†] ἐν ὑμῖν, φησὶν, δυνατοὶ συγκαταβαίντες, εἴ τί ἐστιν ἐν τῷ ἀνδρὶ [†] ἄτοπον, κατηγορεῖτωσαν αὐτοῦ. ⁶ διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας [†] οὐ [†] πλείους [†] ὅκτω [†] ἢ δέκα, καταβὰς εἰς Καισαρείαν, τῇ ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος ἐκέλευσεν τὸν Παῦλον ἀχθῆναι. ⁷ παραγενομένου δὲ αὐτοῦ περίεστησαν [†] αὐτὸν [†] οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι, πολλὰ καὶ βαρέα [†] αἰτιώματα [†] καταφέροντες [†], ἃ οὐκ ἴσχυον ἀποδείξαι, ⁸ [†] τοῦ Παύλου ἀπολογουμένου ὅτι Οὐτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων, οὔτε εἰς τὸ ἱερόν, οὔτε εἰς Καίσαρά τι ἥμαρτον. ⁹ ὁ Φήστος δὲ [†] θέλων τοῖς Ἰουδαίοις

²⁷ Biennio autem expleto accepit successorem Felix Porcium Festum: volens autem gratiam praestare Iudaeis Felix reliquit Paulum vinctum.

¹ Festus ergo cum venisset in provinciam, post triulum ascendit Hierosolyman a Caesarea, ² adieruntque cum principes sacerdotum et primi Iudaeorum adversus Paulum, et rogabant eum ³ postulantes gratiam adversum eum, ut iuberet perducere eum Hierusalem, insidias tendentes ut eum interficerent in viro.

⁴ Festus autem respondit servare Paulum in Caesarea, se autem maturius profecturum. ⁵ Qui ergo in vobis, ait, potentes sunt, descendentes simul, si quod est in viro crimen, accisent eum. ⁶ Demoratus autem inter eos dies non amplius quam octo aut decem, descendit Caesaream, et altera die sedit pro tribunali et iussit Paulum adduci. ⁷ Qui cum perductus esset, circumsteterunt eum qui ab Hierosolyma descenderant Iudaei, multas et graves causas obicientes, quas non poterant probare, ⁸ Paulo autem rationem reddente quoniam neque in legem Iudaeorum neque in templum neque in Caesarem quicquam peccavi. ⁹ Festus autem volens Iudaeis gratiam praestare

27. θέλων τε] θελ. δε N⁶. 13. 61². Vulg. e. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. (om. δε s. τε Arm.)

— θέλων... ἐδεχόμενον] Paulum autem reliquit in carcere propter Drusillam Syrr. Hcl. mg. (τον δε Παυλον εισαεν εν τηρησει δια Δρουσιλλαν 137).

— χαριτα ABN⁶ C. 13. 61. Vulg. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. [† χαριτας 31. H. Arm. | χαριν N⁶ EL.

— ὁ Φήλιξ 2⁹.] om 31.

— κατέλιπεν] λειπεν A. 61. HL.

1. τη επαρχιαν BN⁶ CE. 13. rel. | την επαρχιαν 61. | τη επαρχιω Δ-χιμ N⁶. | (ver. sic in Syrr. Pst. Et cum venerit Festus Caesarem post tres dies ascendit Hierosolymam.)

2. ενεφανισαν] αναφανισαν 31. | ενεφανισαν L sic (non H.)

— τε ABNC. 13. 61. Vulg. Syrr. Pst. Eth. | † δε 31. E. 31. HL. Syrr. Hcl. Memph. Arm.

— οἱ αρχιερεις ABNCE. 13. 61. L. Vulg.

Syrr. Pst. & Hcl. Memph. Arm. Eth. | † ὁ αρχιερεως 31. H.

2. των Ιουδαιων] της πολωως 61. | add. κα 13.

3. κατ' παρ' C. Arm.

— αυτον 1⁹.] αυτον C⁶.

— Ιερουσαλημ] Ιεροσολυμα E.

— fin.] add. illi qui votum fecerant quomodo obtinerent ut in manibus suis esset Syrr. Hcl. mg.

4. εις Καισαριαν ABNCE. 13. 61. | † εν Καισαρεια 31. HL. Vulg.

— δε] om. 13.

— μελλειν] om. E. Lucif. 153.

— εκπορευεσθαι ante εν ταχει N⁶. | et ego festino ut proficiscar Syrr. Pst.

5. οι] ει 31. L sic.

— εν υμιν φησιν ante δυνατοι AB(N)CE. (13.) 31. 61. Vulg. Syrr. Hcl. (ημιν N.) (δυνατος sic 13.) | † post 31. HL. Arm. [Syrr. Pst. Memph. Eth.] | om. φησιν Lucif.

— συγκαταβαιντες] καταβαιντες N.

5. αποπον ABNCE. 13. 61. Vulg. Memph. (Arm.) Lucif. | † ρουτιω 31. HL. Eth.

| ρουτιω αποπον 31. Syrr. (Pst.) & Hcl.

6. * ου' πλειους οκτω η δεκα Δ(B) (N)C' E. 13. 31. 61. Vulg. e. (Syrr. Hcl. e corr.) Memph. (om. ου) Arm.

Lucif. 153. (om. ου E Gr. | πλειονας B. | ου πλει. ημερας οκτω η δεκα N.) | * om. ου et οκτω 31. HL. | οκτω η δεκα Syrr. Pst. & Hcl. txt. Theb. Gb. Eth.

— τη επαυρ.] praem. και Λ. Lucif.

— αχθηναι] ante τον Παυλον L. Memph.

| † προαχθηναι N⁶. (corr. e)

7. περιστ. αυτον ABNCL. Vulg. Syrr. Pst. & Hcl. Arm. Lucif. 153. | περιστ. αυτω E. 13. 61. | * om. αυτον 31. H. Memph. [Eth.]

— βαρια E.

— αιτιωματα ABNCE. 31. 61. HL. | αιτηματα 13. | † αιτιαματα 31.

3. adversus Cl. | in Jerusalem Cl. | interficerent eum Cl. | S. om. autem Cl. | 9. gratiam praes. Jud. Cl.

Vulg. Syrr. P. II.
Memph.
Arm. Æth.

10. ἡδίκησα

χάριν καταθέσθαι, ἀποκριθεὶς τῷ Παύλῳ εἶπεν, Θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβὰς ἐκεῖ περὶ τούτων κριθῆναι ἐπ' ἐμοῦ; ¹⁰ εἶπεν δὲ ὁ Παῦλος, Ἐπὶ τοῦ βήματος Καίσαρος ἵστώς εἰμι, οὐ με δεῖ κρίνεσθαι. Ἰουδαίους οὐδὲν ἡδίκηκα, ὥς καὶ σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις. ¹¹ εἰ μὲν ὁὖν ἀδικῶ καὶ ἄξιον θανάτου πέπραχά τι, οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ οὐδὲν ἔστιν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσίν μου, οὐδεὶς με δύνάται αἰτοῖς χαρίσασθαι. Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι. ¹² τότε ὁ Φῆστος συλλαλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου ἀπεκρίθη, Καίσαρα ἐπικέκλησαι, ἐπὶ Καίσαρα πορεύσθαι.

ΛΖ'

33 ¹³ Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ Βερνίκη κατήντησαν εἰς Καισάρειαν, ἀσπασάμενοι τὸν Φῆστον. ¹⁴ ὥς δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβον ἐκεῖ, ὁ Φῆστος τῷ βασιλεὶ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν Παῦλον λέγων, Ἀνὴρ τις ἐστὶν καταλελειμμένος ὑπὸ Φήλικος δέσμιος, ¹⁵ περὶ οὗ γενομένου μου εἰς Ἱεροσόλυμα ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, αἰτοῦμενοι κατ' αὐτοῦ καταδικῆναι. ¹⁶ πρὸς οὓς ἀπεκρίθη ὅτι οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαι τινα ἄνθρωπον πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος κατὰ πρόσωπον ἔχει τοὺς κατηγοροὺς, τόπον τε ἀπολογίας λάβοι περὶ τοῦ ἐγκλήματος.

16. τόπον ἐξ

7. καταφεροντες ABNC. 13. 61. | ἐπιφέροντες E. | † φέροντες S. 31. HL. | † add. κατα του Παυλου S. 31. H. Syr. Hcl. | τῷ Παύλῳ E. | κατ' αὐτον L. Syr. Pst. Memph. Arm. (MISS. quidam.) (Æth.) | om. AB NC. 13. 61. Vulg. Arm. Zoh. Lucif. 153. — ἀ οὐκ | ἀλλ' οὐκ 31.
— ισχυρον | ισχυσαν N*. (corr. c)
8. του Παυλου απολογουμενου ABNC (E.) 13. 31. 61. (L.) Vulg. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. Arm. Æth. (Lucif. 153.) | του δε Παυλ. E. Am. Fuld. Tol. Lucif. | add. αυτου L. | † απολογ. αυτου S. H.
9. ἐξ | ουν A.
— θιλων ante τοις Ιουδαίοις ABNC. 13. 31. 61. Am. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. Arm. (Æth.) | † post S. H. L. | (τοις om. B Bily.)
— χαριν | χαριτα A. (13 n.l.)
— κριθναι ABNC. 13. 61. | † κρινεσθαι S. 31. HL. | add. ἡ 13 sic.
— επ' | επι 61.
10. ὁ Παυλος | om. ὁ A. | add. ἐστως

- B [Bily. et Mai] (habet ἵστωσ et post Καίσαρος | ἵστωσ ante επι του βήματος Καίσαρος N*. (corr. c) 31. | ἵστωσ post Καίσαρος ANCE. 13. rel.
10. ἡδίκηκα BN. (61.) (ἡδικηκα ὥς) ἡδίκηκός sic 61.) | † ἡδίκησα S. ACE. rel.
— επιγινώσκεις | γινώσκεις C.
11. ουν ABNC. 61. Memph. Arm. (13 n.l.) | † γαρ S. 31. HL. Vulg. Syr. Hcl. Æth. [Syr. Pst.]
— και | η E. Vulg. Syr. Pst. (13 n.l.)
— το αποθ. | του αποθ. 31. II.
— δε | δι E.
— μου | μοι L.
— με | μου 31.
— αυτοις | τουτοις CL.
12. συμβουλιου ABNE. 13. 31. II. | συμβουλου L. | συμβολιου 61. | συνεριου C.
— επικεκλησαι | επικαλισαι E.
13. Βερνικη | Βερνικη C* ut vid. Arm. (Berynk C*)
— κατηντησαν | -σεν C.

respondit Paulo et dixit, Vis Hierosolyma ascendere et ibi de his iudicari apud me? ¹⁰ Dixit autem Paulus, Ad tribunal Caesaris sto, ubi me oportet iudicari: Iudicos non mecum, sicut tu iudicis nosti. ¹¹ Si cum mecum aut dignum morte aliquid feci, non recuso mori; si vero nihil est eorum quae isti accusant me, nemo potest me illis donare. Caesarem appello. ¹² Tunc Festus cum consilio locutus respondit, Caesarem appellasti, ad Caesarem ibis.

¹³ Et cum dies aliquot transacti essent, Agrippa rex et Bernice descendunt Caesarem ad salutandum Festum, ¹⁴ Et cum dies aliquot ibi dei morarentur, Festus regi indicavit de Paulo, dicens, Vir quidam est derelictus a Felice victus, ¹⁵ de quo, cum essem Hierosolymis, adierunt me principes sacerdotum et seniores Iudaeorum, postulantes adversus illum damnationem; ¹⁶ ad quos respondi quia non est consuetudo Romanis donare aliquem hominem prius quam is qui accusatur praesentes habeat accusatores locumque defendendi accipiat ad

13. ασπασαμενοι AB Mai NE Gr. 13. 31. Sr. HL. Memph. | † ασπασομενοι S. 61. Syrr. Pst. & Hcl. Arm. (C n.l.)
14. διετριβον | -βεν II.
— τα | om. A*.
15. μου | om. 31.
— ενεφανισαν | ανεφανισαν 13. | ανεφανισθαν B*. | add. μοι E. Arm. Vulg. — των Ιουδαίων | om. 13.
— καταδικην ABNC. 13. Vulg. | † δικην S. E. 31. 61. HL.
16. Ρωμαιοις | -ους 31.
— τινα | τινι C. (id praem. Arm.)
— ανθρωπων | † add. εις απολιων S. 31. HL. Syrr. Pst. & Hcl.* | om. ABNC. 13. 61. Vulg. Syr. Hcl. txt. Memph. Thieb. (Ab. Arm. Æth.)
— εχοι | ante κατα προσωπον N.
— τε ANC. 13s. 31. 61. HL. Vulg. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. | δε BE Gr.

9. respondens Paulo dixit Cl. | Ierosolyma Cl. | 10. ibi Cl. | Iudaeis Cl. | 11. quae ibi Cl. | 12. concilio Cl. | 14. dies plures ibi Cl. | 15. audierunt Am.* | 16. Romanis consuetudo damnamo Cl.

ABNCE.
13. 31. 61.
HL.

18. πονηράν

17 συνελθόντων οὖν αὐτῶν ἐνθαδὲ ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιησάμενος, τῇ ἐξῆς καθίσατο ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέλευσα ἀχθῆναι τὸν ἄνδρα· 18 περὶ οὗ σταθέντες οἱ κατήγοροι οὐδεμίαν αἰτίαν ἔφερον· ὧν ἐγὼ ὑπενόουν· * πονηρῶν· 19 ζήτηματα δέ τινα περὶ τῆς ἰδίας δεισδιαιμονίας εἶχον πρὸς αὐτόν, καὶ περὶ τίνος Ἰησοῦ τεθνηκότος, ὃν ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν· 20 ἀπορούμενος δὲ ἐγὼ τὴν περὶ τούτων ζήτησιν, ἔλεγον εἰ βούλοιτο πορεύεσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα· κακεῖ κρίνεσθαι περὶ τούτων. 21 τοῦ δὲ Παύλου ἐπικαλεσαμένου τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ Σεβαστοῦ διάβωσιν, ἐκέλευσα τηρεῖσθαι αὐτὸν ἕως οὗ ἀναπέμψω αὐτὸν πρὸς Καίσαρα. 22 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Φῆστον, Ἐβουλόμην καὶ αὐτὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀκοῦσαι. Ἄβριον, φησί, ἀκούσῃ αὐτοῦ.

34 23 Τῇ οὖν ἐπαύριον ἐλθόντος τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆς Βερνίκης μετὰ πολλῆς φαντασίας, καὶ εἰσελθόντων εἰς τὸ ἀκροατήριον σὺν τε χιλιάρχοις καὶ ἀνδράσιν τοῖς κατ' ἐξοχὴν τῆς πόλεως, καὶ κελεύσαντος τοῦ Φήστου ἡχθῆ οὐ Παῦλος. 24 καὶ φησιν οὐ Φῆστος, Ἀγρίππα βασιλεῦ καὶ πάντες οἱ συμπαρόντες ἡμῖν

abluenda crimina. 17 Cum ergo huc convenisset sine ulla dilatione, sequenti die sedens pro tribunali iussi adduci virum; 18 de quo cum stetitis accusatores nullam causam deferabant de quibus ego suspicabar malam, 19 quaestiones vero quasdam de sua superstitione habebant adversus eum et de quodam Iesu defuncto, quem adfirmabat Paulus vivere. 20 Hesitans autem ego de huiusmodi quaestione dicebam si vellet ire Hierosolymam et ibi iudicari de istis. 21 Paulo autem appellante ut servaretur ad Augusti cognitionem, iussi servari cum donec mittam eum ad Caesarem. 22 Agrippa autem ad Festum, Volebam et ipso hominem audire. Cras, inquit, audies eum.

23 Altera autem die cum venisset Agrippa et Bernice cum multa ambitione et introissent in auditorium cum tribunis et viris principalibus civitatis, et iubente Festo adductus est Paulus. 24 Et dixit Festus, Agrippa rex et omnes qui simul adestis nobiseum

17. αυτων ante εἰθαδὲ ANCE. 13 sic. 31.

61. HL. | post C. | om. αυτων B.

— μηδεμιαν] ante αναβολην E.

— ποιησάμενος] -νοι N*. (corr. c)

— ἐκέλευσα] -σιν 13.

18. οὐ] οὖν 61.

— ἐφερον ABNCE. 13. 61. L. | † ἐπεφερον

ς. 31. H.

— ἐγω ante ὑπενοουν ABNC. 13. 31. 61.

Vulg. Syr. Hcl. | † post ς. EHL.

[Syr. Pst.]

— πονηρων BNCE. 61. | πονηραν AC*. 13.

31. Vulg. Syr. Pst. & Hcl. Ἰ. Eth. Arm.

(-ρα N* C².) | * om. ς. HL. Memph.

19. αυτων] αυτου A.

20. δε] δ' 31. Scr.

— την] † praem. εις ς. CE. 13s. 31. L.

| om. εις AB. Mai. N. 61. HL. [v. n. l.]

— περι] om. 31.

— τουτων ABNCE. 13. 31. 61. L.

Syr. Pst. & Hcl. Memph. (Arm.) Ἰ. Eth.

| † τουτον ς. H. Vulg.

— πορευεσθαι] κρινεσθαι N*. (corr. c)

— Ἱεροσολυμα ABNCE. 31. 61. H. Vulg.

| † Ἱερουσαλημ ς. 13s. L.

— κακει] add. σε 31.

20. κρινεσθαι] κριθναι L.

21. τηρηθῆναι] τηρεσθαι C.

— τηρεσθαι] post αυτον 13.

— αναπεμψω ABNCE. 13. 31. 61. |

† πεμψω ς. HL.

— Καισαρα] praem. τον 31.

22. Φηστον] † add. εφη ς. CE. 31.

61 sic. HL. (Vulg. Cl.) Syrr. (Pst.) & Hcl.

Memph. Arm. Ἰ. Eth. | om. ABN. 13. Am.

(om. προς τον Φηστον Syr. Pst.)

— αυριον] † praem. ο δε ς. CE. 13. 31.

61. HL. Syrr. Pst. & Hcl. Arm. (Ἰ. Eth.)

om. ABN. Vulg. Memph.

23. ελθοντος] εισελθοντος E.

— Βερνικης] Βεροικης C.

— ακροατηριον] ακροτηριον H. | ακρω-

τηριον N*. (corr. c)

— χιλιαρχοις] † praem. τοις ς. 31. HL.

Arm. | om. ABNCE. 13. 61.

— και ανδρασιν] om. και C. | add. και

E. || ανδρασι... της πολεως] qui de-

scendissent de provincia Syr. Hcl. mg.

— καθ' C.

— εξοχην] † add. ουσιν ς. E. 31. HL.

| om. ABNC. 13. 61. Vulg. Memph.

Arm. Ἰ. Eth.

23. και κελευσαντος] om. και 61. | κελευσαντος H.

24. συμπαραγοντες B HL.

— απαν ABNCE. 13. 61. | † παν ς.

31. HL.

— ενετευχον ANCE. 13s. 31. 61. L.

Memph. | -χεν BH. Vulg. Syrr. Pst.

& Hcl.

— Ἱεροσολυμοις] Ἱερουσαλημ EGr.

— βωντες ABN. 61. | † επιβωντες

ς. CE. 13. 31. HL.

— βωντες μη θυν... (26) τφ κυριω ουκ

εχω] ut traderem eum iis ad tormentum

sine defensione: non potui autem

trudere eum propter mandata quae

habebam ab Augusto. Si autem quis

cum accusaturus esset, dicebam, ut

sequebatur me in Caesarem, ubi custo-

diabatur: qui cum venissent, elama-

verunt ut tolleretur e vita. Cum au-

tem hanc et alteram partem audivis-

sem, comperi quod in nulla re reus

esset mortis. Cum autem dicerem,

18. malum Cl. | 20. Ierosolymam Cl. | 22. au-

tem] add. dixit Cl. | 23. om. "et" ante iubente

Cl. | 24. dixit Cl.

Vulg. Syrr. P. H.
Memph.
Arm. Æth.

ἄνδρες, θεωρεῖτε τούτον περὶ οὗ ἅπαν τὸ πλῆθος
τῶν Ἰουδαίων ἐνέτυχόν μοι ἐν τῇ Ἱεροσολύμοις καὶ
ἐνθάδε ἡ βοῶντες μὴ δεῖν αὐτὸν ζῆν μηκέτι. ²⁵ ἐγὼ
δὲ κατελαβόμην μὴδὲν ἄξιον αὐτὸν θανάτου
πεπραχέναι, αὐτοῦ δὲ τούτου ἐπικαλεσαμένου τὸν
Σεβαστὸν ἔκρινά πέμπειν. ²⁶ περὶ οὗ ἀσφαλὲς τι
γράψαι τῷ κυρίῳ οὐκ ἔχω, διὸ προήγαγον αὐτὸν ἐφ'
ὕμῶν, καὶ μάλιστα ἐπὶ σοῦ, βασιλεῦ Ἀγρίππα,
ὅπως τῆς ἀνακρίσεως γενομένης σχῶ τι γράψω.
²⁷ ἄλογον γάρ μοι δοκεῖ πέμποντα δέσμιον, μὴ καὶ
τάς κατ' αὐτοῦ αἰτίας σημῶναι.

XXVI.

¹ Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη, Ἐπιτρέπεται
σοι περὶ σεαυτοῦ λέγειν. τότε ὁ Παῦλος ἐκτείνας
τὴν χεῖρα ἀπελογεῖτο, ² Περὶ πάντων ὧν ἐγκαλοῦμαι
ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἤγμαι ἐμὰν τὸν
μακάριον ἐπὶ σοῦ μέλλον σήμερον ἀπολογεῖσθαι.
³ μάλιστα γνώστην ὄντα σε πάντων τῶν κατὰ Ἰου-
δαίους ἐθῶν τε καὶ ζητημάτων. διὸ δέομαι μακρο-
θύμως ἀκοῦσάι μου. ἤν μὲν οὖν βιώσιν μου ἐκ
νεότητος, τὴν ἀπ' ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου
ἐν * τε Ἱεροσολύμοις, ἴσασι πάντες Ἰουδαῖοι,

viri, videtis hunc de quo omnis
multitudo Iudeorum inter-
pellavit me Hierosolymis po-
tens et hic clamantes non
oportere eum vivere amplius.
²⁵ Ego vero comperi nihil dig-
num eum morte admisisse,
ipso autem hoc appellante ad
Augustum iudicavi mittere.
²⁶ De quo quid certum scribam
domino non habeo: propter
quod produxi eum ad vos et
maxime ad te, rex Agrippa,
ut interrogatione facta habeam
quid scribam: ²⁷ sine ratione
enim mihi videtur mittere
vincum et causas eius non
significare.

¹ Agrippa vero ad Paulum
ait, Permittit tibi loqui pro
temet ipso. Tunc Paulus ex-
tenta manu coepit rationem
reddere. ² De omnibus qui-
bus accusor a Iudeis, rex
Agrippa, aestimo me beatum
apud te cum sim defensurus
me hodie, ³ maxime te sciente
omnia quae apud Iudeos
sunt consuetudines et quæ-
stiones: propter quod obsecro
patienter me audias. ⁴ Et
quidem vitam meam a iuven-
tute, quae ab initio fuit in
genere meo in Hierosolymis,
noverunt omnes Iudei,

Vid. iudicari cum iis Hierosolymae?
Caesarem appellavit. De quo nihil
certum scribere domino meo habeo.
Syr. Helmg.

24. αὐτον ante ζην ABNC. 13. 31. 61.
Vulg. Arm. | † post σ. HL.

25. κατελαβόμην ABNC. 61. Vulg.
Syr. Pst. Memph. Arm. | † καταλαβό-
μενος σ. N*. 13s. 31. HL. Syr. Hel.

— αὐτον ante θανάτου ABCE. 13. Am.
Fuld. Tol. | † post σ. N. 31. HL
Vulg. Cl. | om. αὐτον 61.

— πεπραχέναι | † add. και σ. 31 HL.
Syr. (Pst.) & Hel. Arm. Æth. | om.
ABNC. 13. 61. Vulg. Memph.

— τουτου του Παυλου B*.

— πέμπειν | † add. αὐτον σ. E. 31. HL.
Memph. Syr. Hel. | om. ABNC. 13. 61.
Vulg. Syr. Pst. Arm.

26. οὗ ὅν 31*.

— ἀσφαλὲς C.

— τι om. 31. | τις 61* Scr.

— προήγαγον BNC. 13. 31. 61. HL. |
προσηγαγον EGr. | ἐπηγαγον Δ.
— ἐπὶ σοῦ om. σου N*. (add. α*)

— ἀνακρίσεως κρισεως E.

26. σχω] έχω AE. 61. (13 n.l.)

— γράψω ABCh. Mai. NC. 13. 61. Vulg.
(Syr. Pst. & Hel. ut vid.) Memph. |
† γράψαι σ. E. 31. HL. (γραφῶ B Btl.)

27. γαρ] add. εἶναι 31.

— πέμποντα] — τι L.

— μη] post και τ. κ. αντ. αιτιας E. Vulg.
1. επιτρεπεται επιτετραπται 61. | επι-
τετραπται L.

— περι ANCE. 13. 61. H. Arm. | † ι περι
σ. B. Mai. 31. L. "pro" Vulg.

— λεγιω] ante περι σταν. Hic.

— Παυλος] add. confidens et in spiritu
sancto consolationem accipiens Syr.
Helmg.

— εκτεινας την χειρα ante απελογετο
ABNC. (13.) 31. 61. Vulg. Syr. Pst.
Memph. Arm. Æth. | † post σ. HL.

Syr. Hel. (απελογησατο 13.)

2. επι σου μελλων σημερον απολογεσθαι
ABNC. 13. 31. 61. Syr. Pst. Arm.
(Æth.) | επι σου μελλ. απολογ. σημ.

BHL. Vulg. Syr. Hel. (μελλω 61 Scr.)

"Hunc versum alia elisio truncatit,
Æstimo me ipsum beatum apud te,
incipiens rationem reddere hodie."

Beda in Exp. | † μελλ. απολογ. επι
σου σημ. σ. (Memph.)

3. μαλιστα] add. quia scio Syr. Pst.

— οντα] post σε N*. C. 31*. (corr. N*). |
ante των κατα 31*.

— ante των κατα 31*.

— παντων.

— παντων] om. A. Memph. Æth.

— Ιουδαιους] — ων ΔΕ.

— εθων] εθων Α. | ηθων 31 Scr.
HTf. L.

— ζητησαντων] add. επισταμενος AN*. C.
13. (vid. ειδως 31 supra.) Syr. Pst. | non
habent BN*. E. 61. HL. vv.

— ειομαι | † add. σου σ. C. 31. HL. Syr.
Pst. Memph. | om. ABNC. 13. 61.

Vulg. Syr. Hel. Arm. Æth.

4. εκ νεοτ.] † praem. την σ. ANC. (E.)
13. 61. L. | om. BC*. 31. H.

— την απ' αρχης] ante την εκ νεοτ. E.

— εν τε Ιερ. ABNEGr. Syr. Pst. | *om.
τε σ. C. 13 sic. 31. 61 HL. Vulg.
Syr. Hel. Memph. Arm. Æth.

— Ιουδαιοι] † praem. οι σ. ANC. HL.
| om. BC*. E. 13. 31. 61.

24. petentes Cl. | et acclamantes (om. "hic")
Cl. | 25. morte cum Cl.
3. omnia et quae Cl.

Α Β Ν (Ο) Ε [II].
13. 31. 61.
HL.

⁵ προγινώσκοντές με ἄνωθεν, ἐὰν θέλωσιν μαρτυρεῖν, ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἴρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας ἐξήσα Φαρισαῖος· ⁶ καὶ νῦν ἐπ' ἐλπίδι τῆς [†] εἰς " τοὺς πατέρας * ἡμῶν " ἐπαγγελίας γενομένης ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἔστηκα κρινόμενος, ⁷ εἰς ἣν τὸ δωδεκάφυλον ἡμῶν ἐν ἐκτενεῖα νύκτα καὶ ἡμέραν λατρεῖον ἐλπίζει καταντῆσαι, περὶ ἧς ἐλπίδος [§] ἐγκαλοῦμαι [†] ὑπὸ [†] Ἰουδαίων, βασιλεῦ, " ⁸ τί ἄπιστον κρίνεται παρ' ὑμῖν εἰ ὁ θεὸς νεκροὺς ἐγείρει; ⁹ ἐγὼ μὲν οὖν ἔδοξα ἐμαντῶ πρὸς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου δεῖν πολλὰ ἐναντία πράξαι, ¹⁰ ὃ καὶ ἐποίησα ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ πολλοὺς * τε " τῶν ἁγίων ἐγὼ * ἐν φυλακαῖς κατέκλεισα, τὴν παρὰ τῶν ἀρχιερέων ἐξουσίαν λαβὼν, ἀναιρουμένον τε αὐτῶν κατήνεγκα ψῆφον· ¹¹ καὶ κατὰ πάσας τὰς συναγωγὰς πολλὰκίς τιμωρῶν αὐτοὺς ἠνάγκαζον βλασφημεῖν, περισσῶς τε ἐμμανόμενος αὐτοῖς ἐδωκον ἕως καὶ εἰς τὰς ἔξω πόλεις. ¹² ^h ἐν οἷς [†] πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς [τῆς] [†] τῶν ἀρχιερέων, ¹³ ἡμέρας μέσης, κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου περιλάμπαν με φῶς καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους. ¹⁴ πάντων [†] τε " καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν ἦκουσα φωνὴν [†] λέγουσιν πρὸς με " τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ, Σαουλ

⁵ praescientes me ab initio, si velint testimonium perhibere, quoniam secundum certissimam sectam nostrae religionis vixi Phariseus. ⁶ Et nunc in spe quae ad patres nostros repromissionis facta est a deo, sto iudicio subiectus, ⁷ in qua XII tribus nostrae nocte ac die deservientes sperant devenire: de qua spe accusor a Iudaeis, rex. ⁸ Quid incredibile indicatur apud vos si deus mortuos suscitavit? ⁹ Et ego quidem existimaveram me adversus nomen Iesu Nazarei debere multa contra agere; ¹⁰ quod et feci Hierosolymis, et multis sanctorum ego in carceribus inclusi, a principibus sacerdotum potestate accepta, et cum occideretur detuli sententiam, ¹¹ et per omnes synagogas frequenter puniens eos compellebam blasphemare, et amplius insaniens in eis persequabar usque in externas civitates. ¹² In quibus dum irem Damascus cum potestate et permissu principum sacerdotum, ¹³ die media vidi in via, rex, de caelo supra splendorem solis circumfussisse me lumen et eos qui mecum simul erant, ¹⁴ omnesque nos cum decidissemus in terram, audivi vocem loquentem mihi hebraeica lingua, Saule

§ II.

^h || cap. 9:3, seq.
|| cap. 22:3, seq.

5. προγιν.] προγγιν. C*.

6. εἰς ABNE. 13. 61. | † πρὸς Ξ. C. 31. HL. (vid. xiii. 32.)

— πατέρας ἡμῶν ABNCE. 13 Scr. 61. Vulg. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. Aeth. | * om. ἡμῶν Ξ. 13. HL. Arm.

— του θεου] om. του L.

— κρινόμενος - νειμένος 61.

— νυκταν 13.

7. λατρεῖον] -ων 13. HTf.

— ἐλπίζει] -ζειν EGr.

— καταντῆσαι] -τησιν B.

— ὑπο Ἰουδαίων βασιλεῦ BNCEII. 13. (31.) 61. Vulg. (Syr. Pst.) Memph. (Aeth.) (add. Ἀγριππα 31. Syr. Pst. Aeth.) | † βασιλεῦ Ἀγριππα" ὑπο [†] τῶν Ἰουδαίων Ξ. (HL.) Syrr. (Pst.) & Hcl. | βασιλεῦ ὑπο των Ιουδαιων Arm. | om. Ἀγριππα A (et bas.) BCEII. 13. 61. Vulg. Memph. Arm. | om. των ABCEII. 13. 31. 61. HL. Arm. Codd. quidam. | ὑπο Ιουδαιων tantum A.

9. μεν] om. B.

9. Ἰησου] praem. του N* (corr. c)

— Ναζωραίου N.

10. ὃ] εἰο B.

— ἐποιησα] -σαν N*.

— πολλους τε ANCEII ut vid. 13. 61. |

* om. τε Ξ. B. 31. HL.

— ἐν φυλακ. ABNCEII. 13. 31. 61. L.

Vulg. | * om. εν Ξ. H.

— τε 2^a.] δε H. Syr. Hcl. Memph.

— αυτων] om. E.

— κατηνεγκα] -καν N.

11. τε] om. B. | δε EGr. Memph.

— ἐμμανόμενος] ἐμμενος E.

— αυτοις] αυτοις Hcl.

12. πορευομ.] † praem. και Ξ. 31. HL.

Syr. Pst. | om. ABNCEII. 13. 61 sic

Vulg. Syr. Hcl. Memph. Arm. Aeth.

— την BNCEII. rel. | om. AE.

— της BMai N* C. rel. | om. AEII. (N* puncta impositi sed rursus deleti) Arm.

— των αρχ.] † praem. παρα Ξ. C. 13s.

31. HL. Syr. Hcl. Aeth. | om. ABNEII.

61. Vulg. Syr. Pst. Memph. Arm.

12. ἡμερας] om. N* (add. c)

13. κατα την] κατην N.

— περιλαμψαν] -ψαντα 31. 61.

— με] μοι L.

— πορευόμενος] H sic.

14. τε ABNEII. 13. 61. Vulg. Syrr. Pst. & Hcl. | † δε Ξ. C. 31. HL. Memph. [Aeth.]

— ἡμῶν] om. B.

— εἰς] εἰς 61. (II n. l.)

— εἰς την γην] prae timore in terram ego tantum audivi &c. Syr. Hcl. mg. ¹ (δια τον φοβον εγω μονος 137.)

— φωνην λεγουσαν προς με ABNC(E)II. (31.) 61. Vulg. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. Aeth. | φωνην λαλουσαν προς με H. Arm. (φωνην λεγουσσε E. 31.) | φωνην tantum 13. | † φωνην λαλουσαν" προς με και λεγουσαν Ξ. L.

— Σαουλ Σαουλ] Σαυλε Σαυλε E. Vulg. 15. δε] om. II*.

5. vellint Am.* | 7. in quam Cl. | 9. Nazareni Cl. | contraria Am.* Cl. | 13. in via vidi Cl. | Hebraica Cl.

Vulg. Syrr. P. H.
Memph.
Arm. Æth.

Σαούλ, τί με διώκεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. ¹⁵ ἐγὼ δὲ *εἶπα, Τίς εἰ κύριε; ὁ δὲ *κύριος* εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις. ¹⁶ ἀλλὰ ἀνίστασθαι καὶ στήθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι, προχειρίσασθαι σε ὑπέρθετον καὶ μάρτυρα ὧν τε εἶδες ὧν τε ὀφθήσομαί σοι, ¹⁷ ἔξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ *ἐκ* τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς *ἐγὼ* ¹⁸ ἀποστέλλω σε ¹⁹ ἀνοίξαι ὀφθαλμούς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ²⁰ ἀπὸ σκοτόντος εἰς φῶς καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ σατανᾶ ἐπὶ τὸν θεόν, τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ κλήρον ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πιστεῖ τῇ εἰς ἐμέ. ²¹ ὅθεν βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθὴς τῇ ²² οὐρανίῳ ὁπτασίᾳ, ²³ ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρῶτόν *τε* καὶ Ἱεροσολύμοις, ²⁴ πᾶσάν τε τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀγγέλλον μετανοεῖν καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας. ²⁵ ἕνεκα τούτων με ²⁶ Ἰουδαῖοι συλλαβόμενοι ἐν τῷ ἱερῷ ἐπειρώων το διαιχερίσασθαι. ²⁷ ἐπικουρίας οὖν τυχὼν τῆς ²⁸ ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης ἔσθηκα, ²⁹ μαρτυρόμενος μικρῷ τε καὶ μεγάλῳ, οὐδὲν ἐκτός λέγων ὧν τε οἱ προφῆται ἐλάλησαν μελλόντων γίνεσθαι καὶ ³⁰ Μωσῆς, ³¹ εἰ παθητός ὁ χριστός, εἰ πρῶτος ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν φῶς μέλλει καταγγέλλειν

Saul, quid me persequeris? durum est tibi contra stimulum calcitrare. ¹⁵ Ego autem dixi, Quis es, domine? Dominus autem dixit, Ego Iesus quem tu persequeris. ¹⁶ Sed et surge et sta super pedes tuos: ad hoc enim apparui tibi ut constituum te ministrum et testem eorum quae videris et eorum quibus apparebo tibi, ¹⁷ eripiens te de populis et gentibus, in quas nunc ego mitto te, ¹⁸ aperire oculos eorum, ut convertantur a tenebris ad lucem et de potestate satanae ad deum, ut accipiant remissionem peccatorum suorum et sortem inter sanctos per fidem quae est in me. ¹⁹ Unde, rex Agrippa, non fui incredulus caelestis visioni, ²⁰ sed his qui sunt Damasci primum et Hierosolymis et in omni regione Iudaeae et gentibus adiutabam ut poenitentiam agerent et converterentur ad deum, digna poenitentiae opera facientes. ²¹ Hac ex causa me Iudaei, cum essem in templo, comprehensum temptabant interficere. ²² Auxilio autem adutus dei usque in hodiernum diem sto testificans minori atque maiori, nihil extra dicens quam ea quae prophetae sunt locuti futura esse et Moses, ²³ si passibilis Christus, si primus ex resurrectione mortuorum lumina adiuturum est populo

¶ II.

¶ C.

20. [εἰς] πᾶσαν

i cap. 21:27.

15. εἶπα ABCE. 13. 61. H. | † εἶπον Σ.
NH. 31. L.

— ὁ δὲ κυριος ABNCEH. 31. 61. L.
Vulg. Syrr. (Pst.) & Hel. Memph. Arm.
(13 n. l.) | * om. κυριος Σ. H. Æth.

— εἶπεν add. προς me E. Syr. Pst.
Memph. Æth.

— Ἰησοῦς add. ὁ Ναζωραῖος 31. Syrr.
Pst. & Hel. * Æth.

16. καὶ στήθι om. B*.

— προχειρίσασθαι προχειρασθαι A.

— σε | εἰς sic 31. | σοι N*, corr.^o

— εἶδες add. me B (C*) Syrr. Pst. & Hel. sic
Arm. (καὶ C*)

17. ἐκ τῶν ἐθνῶν ABNE Gr. II. 13. 61. Fuld.
| * om. εκ Σ. C. 31. HL. Vulg. e. Æth.

— εἰς οὓς ἐγὼ ABNCEH. 13. 31. 61. HL.
Syr. Pst. & Hel. Memph. Arm. | † εἰς οὓς
γιν Σ. in quas nunc ego Vulg. (Æth.)

— ἀποστέλλω σε ABNE (II) 13. Vulg. Arm.
| ἐξαποστέλλω σε C. (31. 61.) (-στέλω
II. 31. 61. H. Memph. Æth.) | † σε

ἀποστέλλω Σ. (H) L.

18. αὐτων Clem. 372. | τυφλῶν EII. Tol.
— ἐπιστρέψαι BNCEH. 13. L. Clem. |
ἀποστρέψαι A. 31. 61. H.

— τῆς ἐξ.] praem. απο CEL. Vulg. |
om. ABN. 13. 31. 61. H. Clem.

— ἡγιασμένοις add. πασιν E. | non hab.
Clem.

20. πρῶτον τε ABN. 61. | * om. τε Σ. E.
13. 31. HL.

— Ἱερ.] praem. εν AE. | om. BMaiN.
13s. 31. 61. HL. Vulg. | (Ἱεροσολαίμ
E.)

— πασαν] † praem. εις Σ. E. 13. 31.
61. HL. Vulg. Arm. | om. εις ABN.

— τε 2°] om. L.

— τῶν om. H*.

— ἀγγέλλον Elz. ABNE. (13 -ων).
61. Vulg. Syrr. (Pst.) & Hel. Memph.

Arm. Æth. | ἀγγέλλον SE. 31. HL.
— θεν] praem. ζῶντα 31. Arm.

— ἀξια add. τε E.

— πρᾶσσοντας] πραττ. 31.
21. τούτων] τούτων sic II.

21. με post τούτων BN. 13. H. | post
συλλαβομένοι Λ. Memph. | post Ιου-

δαῖοι E. 31. 61. L.

— Ιουδαῖοι] † praem. οἱ Σ. AN^o EII. | om.
BN*. 13. 31. 61. L.

— συλλαβομένοι] -βουμένοι N.

— εν τῷ ἱερῷ] praem. οὐτα NE. 13. 31.
61. (οὐτα me N*.)

— διαχερῖς. AE? διαχρῶσασθαι N*. -ρι-
σασθ^ς

22. τῆς 1°.] om. 31δscr.

— απο ABNE. 13. 61. | † παρα Σ. 31. HL.

— μαρτυρομένοις ABN. (13.) 31. 61.
HTf. L. (-ρωμ. 13.) | † μαρτυρουμένοις
Σ. E.

— Μωσῆς N. 13. 31. 61. HL. | † Μωσῆς
Σ. B (Btl. in ipsa coll. Mai) AE.

23. μέλλει] μέλλειν N*. 31. 61. H.

— καταγγέλλειν] -γέλλει EGR. | -γέλειν
61. H.

15. ego sum Jesus Cl. | 16. sed exurge Cl. |
17. populo Cl. | 18. om. asorum Cl. | 19. caelesti
visioni Cl. | 20. omnem regionem Cl. | 22. locuti
sunt Cl.

A B N (E).
13. 31. 61.
HL.

τῷ * τε" λαφὶ καὶ τοῖς ἔθνεσιν. ²⁴ ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἀπολογουμένου, ὁ Φῆστος μεγάλη τῇ φωνῇ † φησίν, Μαίην Παῦλε· τὰ πολλὰ σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπει. ²⁵ ὁ δὲ * Παῦλος, "Οὐ μαίνομαί, φησιν, κράτιστε Φῆστε, † ἀλλὰ" ἀληθείας καὶ σωφροσύνης ῥήματα ἀποφθέγγομαι. ²⁶ ἐπίσταται γὰρ περὶ τούτων ὁ βασιλεὺς, πρὸς ὃν καὶ παρῥησιαζόμενος λαλῶν λανθάνειν γὰρ αὐτὸν τι τούτων οὐ πείθομαι † [οὐθέν]." οὐ γὰρ ἐστὶν ἐν γωνίᾳ πεπραγμένον τοῦτο. ²⁷ πῖστεύεις, βασιλεῦ Ἀγρίππα, τοῖς προφήταις; οἶδα ὅτι πιστεύεις. ²⁸ ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς τὸν Παῦλον †, "Ἐν ὀλίγῳ με πείθεις Χριστιανὸν † ποιῆσαι." ²⁹ ὁ δὲ Παῦλος †, "Εὐξάμην ἂν τῷ θεῷ, καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν † μεγάλῳ" οὐ μόνον σὲ ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντάς μου σήμερον γενέσθαι τοιούτους ὅποιοι καὶ γὰρ εἰμι, παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τούτων. ³⁰ † ἀνέστη * τε" ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμὼν ἥ τε Βερνίκη καὶ οἱ συγκλημένοι αὐτοῖς." ³¹ καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες ὅτι Οὐδὲν θανάτου ἢ δεσμῶν ἄξιον" πράσσει ὁ ἄνθρωπος οὗτος. ³² Ἀγρίππας δὲ τῷ

et gentibus. ²⁴ Haec loquente eo et rationem reddente Festus magna voce dixit, Insanis, Paule: multae te litterae ad insaniam convertunt. ²⁵ Ait Paulus, Non insanio, optime Feste, sed veritatis et sobrietatis verba loquor. ²⁶ Scit enim de his rebus, ad quem et constanter loquor: latere enim eum nihil horum arbitror; neque enim in angulo quicquam horum gestum est. ²⁷ Credis, rex Agrippa, prophetas? Scio quia credis. ²⁸ Agrippa autem ad Paulum, In modico suades me Christianum fieri. ²⁹ Et Paulus, Opto apud deum et in modico et in magno non tantum te sed et omnes hos qui audiunt hodie fieri tales qualis et ego sum, exceptis vinculis his. ³⁰ Et exsurrexit rex et praeses et Bernice et cum accessissent, loquebantur ad invicem dicentes quia nihil morte aut vinculo dignum quid fecit homo iste. ³² Agrippa autem

† E.

23. τῷ τε ABNEGr. 13. 61. H. | *om. τε
5. 31. L. Vulg. e. Memph. Arm.
24. αὐτοῦ post ἀπολογουμένου H sic. |
λαλουντος αὐτου και απολ. E. Vulg.
— φησιν ABNE. 13. 61. | † φησιν 5. 31.
HL. Vulg. Memph. Arm.
— μανῖν] -νει 13. 61.
— γραμματα] add. ἐπιστασε A.
25. ὁ δὲ Παῦλος ABNE. 13. 61. (Vulg.)
(Syr.Pst.) Memph. Arm. (Æth.) ait
Paulus Am. (om. inquit) | *om. Παῦλος
5. 31. HL. Syr.Hcl.
— αλλα ANE. 13 ut vid. 31. 61. L. | † ἀλλ'
5. BHL.
— λαλῶ] λεγῶ 13.
26. λανθανειν] -νει 31.
— καὶ] om. B. Memph. Arm.
— τι] om. B.
— οὐ πειθομαι οὐθεν BN* | † οὐ πειθομαι
οὐθεν 5. HL. | οὐ πειθομαι AN*E. 13.
| οὐθεν πειθομαι 31. (61 οὐθεν sic)
(Vulg. anc.)
— οὐ γαρ] οὐδε γαρ E*. 31. (οὐθεν
E*.)
— εστιν] om. HL sic. | post εν γωνια
31.

28. Παῦλον] + add. ἐφη 5. E. 31. HL.
Tol.Syr.(Pst.) & Hcl.(Memph.) (Arm.)
Æth. | om. ABN. 13. 61. Vulg.
— πειθεις BNE. rel. | πειθη A.
— χριστιανον N*.
— ποιησαι ABN. 13. 61. Syr.Hcl.mg.
Memph. (?Æth.) [confer "ist zu bemer-
ken dass die verba jubendi regelmässig,
wenn auch nicht ohne Ausnahme mit
dem Infinitivus activi construiert
werden...während die Lateiner um-
gekehrt ungleich häufiger z. B. *jubeo*
occidi hominem sagen als, mit Bezug-
nahme auf die Person, welcher den
Befehl erteilt wird, *jubeo occidere*
hominem." W. Dindorf, "Beiträge zur
Kritik des Aeschylus," 14.] | † γενεσθαι
5. E. 31. HL. Vulg. Syr.Pst. & Hcl.txt.
(Arm.) (vid. ver. 29.)
29. Παῦλος] † add. ειπεν 5. 31 HL.
Syr.Pst. Memph. Arm. Æth. | om.
ABN. 13. 61. Vulg. Syr.Hcl.
— ευξαμην] -ξαμην N*. 61. HL.
— αν] om. 13.
— μεγαλῶν ABN. 13. 61. Vulg. Syrr.
Pst. & Hcl. Syr.Hcl.mg. Graecè. Memph.

- nt vid. | † πολλῶν 5. (31.) HL. Arm.
| (εν πολλῶν και εν ολιγῳ 31*.)
29. καγῶ] και εγω B.
30. ab init.] και ταυτα ειποντος αὐτου
5. 31. HL. Syr.Hcl.* | om. ABN. 13.
61. Vulg. Syrr.Pst. & Hcl.txt. Arm.
Æth. Memph.
— ανεστη τε ABN. 61. Vulg. Syr.
Pst. Æth. | *om. τε 5. 31. HL. Arm.
| δε 13 sic Syr.Hcl. Memph.
— αυτοις] -τω 13.
31. ελαλουν] εκαλουν 31*.
— οτι] om. 31.
— θανατον η δεσμων αξιον BN. 13. 31.
61. Vulg. | αξιον θαν. η δεσμ. A.
Memph. (Æth.) | † θαν. αξ. η δεσμ. 5.
HL. Arm.
— πρασσι Syr.Hcl.mg. Graecè. | πρα-
τειν 31. || praem. τι AN. 13. 31. 61.
(Memph.) | om. BHL.
32. εδυνατο AB*N. 13. (61.) HL. | ηδυν.
B². 31.

25. Et Paulus Cl. | insanio inquit Cl. | 29. sed
etiam omnes qui Cl. | 31. vinculis Cl.

Vulg. Syrr. P. H.
Memph.
Arm. Æth.

XXVII. ΔΗ'

† H'.

Φήστω ἔφη, Ἀπολεύσθαι ἐδύνατο ὁ ἄνθρωπος οὗτος,
εἰ μὴ ἔπεκέκλητο Καίσαρα.

35¹ Ὡς δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν
Ἰταλίαν, παρὰ τοὺς τὸν τε Παῦλον καὶ τινὰς ἑτέρους
δεσμώτας ἐκατοντάρχῃ ὀνόματι Ἰουλίῳ σπείρης Σε-
βαστῆς. ² ἐπιβάντες δὲ πλοῖον Ἀδραμυττηνῶ³ ἡμέ-
λουτ⁴ πλεῖν⁵ εἰς⁶ τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους,
ἀνῆχθημεν, οὗτος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου Μακεδόνα
Θεσσαλονικέως. ⁷ τῇ τε ἑτέρᾳ κατήχθημεν εἰς Σιδῶνα,
φιλανθρωπῶς τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος
ἐπέτρεψε πρὸς⁸ τοὺς⁹ φίλους¹⁰ πορευθέντι ἐπιμελείας
τυχεῖν.¹¹ ¹² κάκειθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν
Κύπρον διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους,¹³ τὸ τε
πέλαγος. τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν
διαπλεύσαντες,¹⁴ κατήλλαμεν¹⁵ εἰς¹⁶ Μύρρα¹⁷ τῆς Λυ-
κίας. ¹⁸ κάκει εὐρὼν ὁ ἑκατοντάρχης¹⁹ πλοῖον Ἀλεξαν-
δρίνου πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς
αὐτό. ²⁰ ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες καὶ μόλις
γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ
ἀνέμου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνην,

Festo dixit, Dimitti poterat
homo iste si non appellasset
Caesarem.

¹ Ut autem iudicatum est
cum navigare in Italiam, et
tradi Paulum cum reliquis
custodis centurioni nomine
Julio cohortis Augustae,
² ascendentes autem navem
hadrametinam incipientem
navigare circa Asiae loca,
egressi sumus perseverante
nobiscum Aristarcho Mace-
done Thessalonicense. ³ Se-
quenti autem die devenimus
Sidonem: humane autem
tractans Iulius Paulum per-
misit ad amicos ire et curam
sui agere. ⁴ Et inde cum sus-
tulissimus, subnavigavimus
Cypro, propterea quod essent
venti contrarii, ⁵ et pelagus
Ciliciae et Pamphylicae navi-
gantes venimus Lystram quae
est Lyciae. ⁶ Et ibi inveniens
centurio navem alexandrinam
navigantem in Italiam, trans-
posuit nos in eam. ⁷ Et cum
multis diebus tarde naviga-
remus et vix devenissemus
contra Cium prohibente nos
vento, adnavigavimus Cretae
secundum Salmonem, ⁸ et vix

32. ἐπεκέκλητο B⁸. 13s. 61. H. | ἐπικεκ.
AL¹ Ty. | ἀπικεκ. 31. (-κλειτο L.)

1. ver.] Et praecipit de eo Festus ut
mitteretur ad Caesarem in Italiam,
ac tradidit Paulum et vinctos alios
cum eo viro cuidam centurioni ex
cohorte Augusta, cuius nomen erat
Julius. Syr. Pst. | Sic igitur iudicavit
praeses mittere eum ad Caesarem.
Cum die postero vocasset centurionem
quendam cuius nomen Julianus ex
cohorte Augusta tradidit ei Paulum
cum et caeteris vinctis. Syr. Hel. mg.
| Ut autem iudicatum est navigare nos
in Italiam, tradiderunt Paulum et
quosdam alios vinctos centurioni
Cod. Gr. Bed.

— ἡμᾶς | τοὺς περὶ τὸν Παῦλον 31. |
eum Vulg.
— παριδιδόν² | -δον A. Demid. Syr. Pst.
— ἐπερούς | om. 61*. Syr. Hel. | post
δεσμώτας L.
— δεσμοτάς | δεσμους οὐτάς 13.
— ἰουλιφ³ bis N*. et ante et post ονοματι
(om. 10c.)

2. ἀδραμυττηνῶ B⁸ Mai⁸. 31. H. |

-μυττηνῶ B⁸ Bly. in ipsa coll. | -μυττηνῶ
A. | -μυττινῶ 13. | -μυττινῶ 61? |
-μυττινῶ LTf. | Ἀδραμυττηνέως
Memph. Arm.

2. μέλουτι AB⁸. 13. 61. Syr. Pst. & Hel.
Memph. Arm. Æth. | † μέλουτες 5.
31. HL. Vulg.

— πλεῖν εἰς AB⁸. (13.) 61. (Vulg.) (Syr.
Pst. & Hel.) Arm. | πλεῖν ἐπὶ B* Th.
Bly. | *om. εἰς 5. 31. HL. (πλεῖν 13.)

— οὐτος συν⁷ | οὐτες συνούτος 13.
— Ἀριστάρχου⁸ -χος N*. (corr. c.) | add.
ex Thessalicensibus autem Aristar-
chus et Secundus Syr. Hel.

3. τῇ τε AB⁸*. rel. | τῇ δε N*. 31. 61.
L. Vulg. Memph.
— Σιδῶνα N*.

— φιλανθρωπῶς 31*.
— Ἰουλίως⁹ Ἰουλιανός A.
— τοὺς φίλους AB⁸. 13. 31. 61. HL.
Arm. | *om. τοὺς 5.
— πορευθέντι AB⁸. 13. 61. | † -θεντα 5.
31. HL.

4. τοὺς ἀνέμους¹³ post εἶναι 31.
5. διαπλεύσαντες¹⁴ πλευσάντες H. | add.
per dies quindecim Syr. Hel.*

5. κατήλλαμεν AB⁸. | † -θομεν 5. B. 13s.
31. 61. HL.

— Μύρρα B. | † Μύρα 5. 13s. L. | Μύραν
61. | Μοίρων H. | Σμυρναν 31. "Pro
Lystra in Graeco Smyrna positum
est." Beda. Σμύρα Arm. ed. Ζμυρνία
Arm. MS. | Ἀνστρα A. | Ἀνστραν N.
Vulg. Memph. "pervenimus Lystiam
quae Asiae est" Æth.

— Λυκίας¹⁵ Ciliciae Am. Memph. (Λικυα-
ς A.)

6. κακεῖ AB⁸. 13. 61. HL. | κακεῖθεν A. |
κακεῖσι 31.

— ἐκατοντάρχῃ AB⁸. 61. | † -χος 5.
13. 31. HL.

— τὴν¹⁷ om. H.

— ἐνεβίβασεν¹⁸ -σαν 31 Ser. | ἀνεβίβασεν
13.

— αὐτο¹⁹ | add. τοῦτο N*. (corr. c.)

7. ἱκαναῖς²⁰ ἐκείναις 61.

— κατὰ Σαλμώνην²¹ Syr. Hel.* (Σαλα-
μὴν Memph. Arm.)

32. "isto" sic Am. "hic" Cl.

1. navigare cum Cl. | 2. om. autem Cl. |
loca sustulimus persever. Cl. | Thessalonicensi
Cl. | 4. Cyprus Cl. | 5. Ciliciae Am. | 7. contra
Guidum Cl. | iuxta Salmonem Cl.

ABN[Cl].
13. 31. 61.
HL.

⁸ μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν ἤλθομεν εἰς τόπον
τινὰ καλούμενον Καλοὺς Λιμένας, ᾧ ἐγγὺς ἦν πόλις
† Λασέα.⁹ ἱκανοὺ δὲ χρόνον διαγενομένων, καὶ οὕτως
ἤδη ἐπισφαλούς τὸ πλὸς διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν
ἤδη περιηλυθέναι, παρήνει ὁ Παῦλος ¹⁰ λέγων αὐ-
τοῖς, Ἄνδρες, θεωρῶ ὅτι μετὰ ὕβρεως καὶ πολλῆς
ζημίας οὐ μόνον τοῦ † φορτίου καὶ τοῦ πλοίου ἀλλὰ
καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν ἔσσεσθαι τὸν πλοῦν.
¹¹ ὁ δὲ † ἐκατοντάρχης τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῷ ναυκλίρῳ
† μᾶλλον ἐπέειθετο ἢ τοῖς ὑπὸ † Παύλου λεγομένοις.
¹² ἀνευθέτου δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς παραχει-
μασίαν, οἱ † πλείονες ἔθεντο βουλὴν ἀναχθῆναι † ἐκεῖ-
θεν, εἴ πως δύναντο καταστήσαντες εἰς Φοίνικα πα-
ραχειμάσαι, λιμένα τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ λίβα
καὶ κατὰ χώρον. ¹³ ὑποπνεύσαντος δὲ νότου δόξαντες
τῆς προθέσεως κεκρατήκенаι, ἄραντες ἄσπον παρελέ-
γοντο τὴν Κρήτην. ¹⁴ μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλεν κατ'
αὐτῆς ἄνεμος τυφανικός ὁ καλούμενος † Εὐρακύλων.
¹⁵ συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου, καὶ μὴ δυναμένου
ἀντοφθαλμῶν τῷ ἀνέμῳ, ἐπιδόντες ἐφερόμεθα. ¹⁶ νη-
σίον δέ τι ὑποδραμόντες καλούμενον † Καῦδα, † ἰσχύ-
σαμεν μόλις περικρατέας γενέσθαι τῆς σκάφης, ¹⁷ ἣν
ἄραντες βοηθείαις ἐχρῶντο, ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον
φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν σύρτιν ἐκπέσωσιν, χαλά-
σαντες τὸ σκεῦος, οὕτως ἐφέροντο. ¹⁸ σφοδρῶς δὲ

iuxta navigantes venimus in
locum quandam qui vocatur
Boni portus, cui iuxta erat
civitas Thassa. ⁹ Multo au-
tem tempore peracto, et cum
iam non esset tuta navigatio
eo quod et ieiunium iam prae-
terisset, consolabatur Paulus
¹⁰ dicens eis, Viri, video quon-
iam non solum oneris et multo
damno non solum oneris et
navis sed etiam animarum
nostrarum incipit esse naviga-
tio. ¹¹ Centurio autem guber-
natori et nauclicio magis cre-
debat quam his quae a Paulo
dicebantur. ¹² Et cum aptus
portus non esset ad hieman-
dum, plurimi statuerant con-
siliū navigare inde, si quo
modo possent devenientes
Phoeniceum hiemare, portum
Cretae respicientem ad afri-
cum et ad chorum. ¹³ Adspi-
rante autem austro aesti-
mantes propositum se tenere,
cum susulibus de Asso, le-
gebant Cretam. ¹⁴ Non post
multum autem misit se contra
ipsam ventus typhonicus qui
vocatur euroquilo: ¹⁵ cumque
arripa esset navis et non
posset conari in ventum, data
nave flatibus ferebatur. ¹⁶ In-
sulam autem quandam decur-
rentes, quae vocatur Cauda,
potuimus vix opinione scap-
ham; ¹⁷ quia subolata adiutoris
utabantur, accingentes navem;
timentes ne in syrtim incide-
rent, summisso vase se fere-
bantur. ¹⁸ Valide autem nobis

§ C.

8. τινὰ om. A. Syr.Pst.
— ἦν post πόλις AN. 13. | ante B.
31. 61. rel.
— Λασα B. 13. 31. 61. Syrr.Pst.&
Hcl.txt. Memph. | † Λασαia ς.
HL Arm. | Λασαia N*. Λαῖσσα N*.
| Λασσα A. Syr.Hcl.mg. Thalassa
Vulg. Æth.
10. μετα| μεθ' 31.Scr.
— φορτίον ABN. 13. 31. 61. HTf.L. |
† φορτον ς.
— ἡμῶν| ἡμῶν N*(2Tf. in N.T.)
Memph.
11. ἑκατοντάρχης ABN. 13. 31. 61. HL
| † ἀρχος ς.
— μᾶλλον ante ἐπέειθετο ABN. 13. 31.
61. Vulg. | † post ς. HL Syrr.Pst.&
Hcl. Arm.
— Παυλου| † praem. του ς. 13s. 31.
HL | om. ABN. 61.
12. ἀνευθέτου| -θουτο 31.

12. πλείονες ABN. 61. | † πλείους ς. 13.
31. HL.
— κειθεν ABN. 13. 61. L. Vulg. Syr.Pst.
Memph. Arm. | † κακειθεν ς. 31. H.
Syr.Hcl.
— δυναντο| δυνανται A.
— βλέποντα| βλέπον sic L.
— και κατα χωρον| om. Syr.Pst.
13. ὑποπνευσαντος| -τες N.
— δοξαντες| δοξαντος 13.
— ασπον| de asson Vulg Cl.Fuld. de asso
Am. ex Asso Memph. Æth. "circa"
Syrr.Pst.&Hcl. add. προς την χωραν
Arm. MSS.
14. κατα ταυτης N.
— ανειμος| add. μεγας 13.
— Ευρακυλων AB* sic in Cod. N. Memph.
Boett. | ευρακυλων B*. | Euroquilo
Vulg. | Ευρακυλων Memph. Wilkins.
| Ευρακυλων Theb. Gb. | ευρακοδον
13. | † ευρακυλων ς. 31. HL(εἰρ.)

- Syr.Pst. ευρακυλων Syr.Hcl. et mg.
Graecē. | ευρακυλων 61. | ευρακυλων
Arm. (aquilo Æth.)
15. ὑναμενον| δυναμενον B*.
— ἐπιδόντες| -τος 13.
— fin. | et collegimus artemonem Syr.
Hcl.*
16. ὑποδραμοντες B*.
— Κανδα BNe corr. Vulg. Æth. |
Κανδα N*. 13. 61. Syr.Hcl.(et mg.
Graecē.) Memph. Arm. | † Κανδην
ς. 31. HL | Καν... A. | Cura Syr.Pst.
— ισχυσαμεν ante μοις ABN. 13. 31.
61. Vulg. | † post ς. HL Syrr.Pst.&Hcl.
17. βοηθειαις| -θιας C. 61. H. || -θιαν
N*. (corr. ς)
— συρτιν| -την HTf.L. Syr.Hcl.mg.
Graecē.

9. consol. eos Cl. | 11. nauclero Cl. | 12. Corum
Cl. | 13. Asson Cl. | 16. in insulam Cl. | 17. Syr-
tim Cl. | 18. valida Cl.

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. [Theb.]
Arm. Æth.

χειμαζομένων ἡμῶν τῇ ἐξῆς ἐκβολὴν ἐποιούντο. ¹⁹ καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου * ἐρρίψαν. ²⁰ μίτη δὲ ἡλίου μίτη ἀστρων ἐπιφαινόντων ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένου, λοιπὸν περιηρέϊτο * ἐλπίς πᾶσα τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς. ²¹ πολλῆς * τε * ἀσιτίας ὑπαρχούσης, τότε σταθεὶς ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν εἶπεν, Ἔδει μέν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης, κερδησαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν. ²² καὶ τὰ νῦν παραιῶ ὑμᾶς εὐθυμεῖν ἀποβολῇ γὰρ ψυχῆς οὐδεμία ἔσται ἐξ ὑμῶν πλὴν τοῦ πλοίου. ²³ παρόστη γάρ μοι * ταύτῃ τῇ νυκτί * τοῦ θεοῦ οὐ εἰμι ὧ καὶ λατρεύω ἄγγελος, ²⁴ λέγων, Μὴ φοβοῦ, Παῦλε, Καίσαρί σε δεῖ παραστῆναι, καὶ ἰδοὺ κεχάρισται σοι ὁ θεὸς πάντας τοὺς πλείοντας μετὰ σοῦ. ²⁵ διὸ εὐθυμεῖτε ἄνδρες· πιστεύω γὰρ τῷ θεῷ ὅτι οὕτως ἔσται καθ' ὃν τρόπον λελάληταί μοι. ²⁶ εἰς νῆσον δὲ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν.

§ Theb.

²⁷ Ὡς δὲ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ νύξ ἐγένετο, διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρίᾳ, κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ναῦται προσάγειν τινα αὐτοῖς χώραν. ²⁸ καὶ βολίσαντες εὗρον ὀργυιὰς εἴκοσι, βραχὺ δὲ διαστήσαντες καὶ πάλιν βολίσαντες, εὗρον ὀργυιὰς δεκαπέντε. ²⁹ φοβούμενοί τε * μήπου * κατὰ * τραχεῖς τόπους * ἐκπέσωμεν, ἐκ πρύμνης ῥίψαντες ἀγκύρας

29. φοβ. ἐι

tempestate iactatis, sequenti die lectum fuerunt, et tertia die suis manibus alimentis navis provicerunt. ²⁰ Neque sole autem neque sideribus apparentibus per plures dies, et tempestate non exigua imminente, iam ablata erat spes omnis salutis incunatio fuisset, tunc stans Paulus in medio eorum dixit, Oportet quidem, o viri, auditu me non egredi a Creta luerique facere iniuriam hanc et lucturam. ²² Et nunc suadco vobis bono animo esse: amitto enim nullius animae erit ex vobis praeterquam navis. ²³ Adstitit enim mihi hac nocte angelus dei cuius sum ego et cui deservio, ²⁴ dicens, Ne times, Paule: Caesaris te oportet assistere, et ecce donavit tibi deus omnes qui navigant tecum. ²⁵ Propter quod bono animo estote, viri: credo enim deo quia sic erit quemadmodum dictum est mihi. ²⁶ In insulam autem quandam oportet nos devenire.

²⁷ Sed postea quam quarta decima nox supervenit navigantibus nobis in Hadria, circa mediam noctem suspicabantur nautae arparere sibi aliquam regionem. ²⁸ qui summittentes invenerunt passus viginti, et pusillum inde separati invenerunt passus XV; ²⁹ timentes autem ne in aspera loca incideremus, de puppi mittentes anchoras quattuor,

17. εκπλεωσιν Ν*.

— το σκευος] om. το Ν*, (add. c)

18. ἐε Memph. Boett. | τε Α. Syr. Pst. [Syr. Hcl.]

19. αυτοχειρεῖς] -ρωε 13.

— ἐριψαν ΔΒΝC. 13. 61. Vulg. s. Arm. (ἐριψαν Ν. ἐριψαν Β*) | † ἐριψάμεν §. 31. HL. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. Wilkins. Æth.

20. ουχ ολιγου Α.

— ἐπιφαινόντων] ἐπιφερόντων 31* (corr.)

— πλειονας] πλειους Ν* (corr. c)

— λοιπον] om. Β.

— ελπις ante πασα ΑΒ. 13. 31. 61. Vulg. s. | † post §. NCHL (πασα ἡ ελπ.)

21. πολλης δε ΑΒΝC. 13. 61. Vulg. s. Syr. Pst. Arm. Æth. | † πολλ. δε §. 31. HL. Syr. Hcl. Memph.

— τότε] om. Α.

21. ἐμμεσω Α.

— της] om. Η.

22. εὐθυμειν] εὐθυνην 13.

— ουδεμια] -ας 31. Vulg. s. | ante ψυχης Ν* (corr. c)

23. ταυτη τη ante νυκτι ΔΒΝC. 13. 31.

61. H TFL. Vulg. s. Arm. (τηδε τη Ν* corr. c) | † post §.

— του θεου] κυριον 61.

— εμι] add. εγω ANC. Vulg. Arm. | om. BC*. 13 ut vid. 31. 61. HL. s.

— αγγελος] post λατρεω ΔΒΝC. 31. | post οὐ εμι 13. | † ante του θιου §.

61. HL. Vulg. s. Memph. Arm.

24. σε] post δε 13.

25. διε] δι' Λ.

26. δει] post ἡμας Β.

27. τεσσαρεις] -ρας 61.

— εγενετο ΒΝC. 13. 31. HL. | επεγενετο Α. 61. Vulg.

— ἡμων] om. 13.

27. προσαγειν ANC. 13. 31. 61. HL. | προαγειν Β* | προσανειν Β² | προαγειν Ν*.

28. και] οι τινες Ν* (corr. c)

— οργυας bis ΑΒΜαι ΝC. 31. Η(19) Λ. | -γυας ΒΒtly. 13. 61. Η2^o.

— βολισαντες 2°] λυσισταντες 31.

— εῦρον 2°] εῦρομεν C*.

29. τε ΑΒ. 31. HL. Syr. Pst. | δε ΝC. 13. 61. Vulg. Syr. Hcl. Memph. [Theb. Arm.]

— μηπου ΒΝC. 13. 61. (μη Ν*, corr. 1. s.) | μητω Α. | † μηπως §. 31. HL.

— κατα ΑΒΝC. 13. 61. | † εις §. 31. HL. Vulg. Arm.

— εκπεσωμεν ΑΒ(Ν)C. 13. 31. HL. Vulg. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. (εκπεσωμεν Ν.) | † -σωμεν §. 61. Theb.

Arm. Æth.

29. autem sole Cl. | 21. non tollere a Creta Cl. | 27. Adria Cl. | 28. qui et summittentes bolidem Cl.

ABNC.
13. 31. 61.
HL.

τέσσαρας ἑϋχοντο ἡμέραν γενέσθαι. ³⁰ τῶν δὲ ναυ-
τῶν ζητούντων φυνεῖν ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ χαλασάν-
των τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν προφάσει ὥς ἐκ
πρώρας ἁγκύρας μελλόντων ἐκτείνειν, ³¹ εἶπεν ὁ
Παῦλος τῷ ἑκατοντάρχη καὶ τοῖς στρατιώταις, Ἐάν
μὴ οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ
δύνασθε. ³² τότε ἁπέκοψαν οἱ στρατιῶται τὰ σχοι-
νία τῆς σκάφης, καὶ εἵσαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν. ³³ ἄχρι
δὲ οὐ ἡμέρα ἡμελλεν γίνεσθαι, παρεκάλει ὁ Παῦλος
ἅπαντας μεταλαβεῖν τροφῆς λέγων, Τεσσαρεσκαίδε-
κάτην σήμερον ἡμέραν προσδοκῶντες ἄστικοι διατε-
λεῖτε, ἡμῶν προσλαβόμενοι. ³⁴ διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς
μεταλαβεῖν τροφῆς· τοῦτο γὰρ πρὸς τῆς ὑμετέρας
σωτηρίας ὑπάρχει· οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν θριξὶ ἀπὸ
τῆς κεφαλῆς ἀπολείται. ³⁵ εἶπας δὲ ταῦτα καὶ
λαβὼν ἄρτον εὐχαρίστησεν τῷ θεῷ ἐνώπιον πάντων,
καὶ κλάσας ἥρξατο ἐσθίειν. ³⁶ εὐθύμιοι δὲ γενόμενοι
πάντες καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς. ³⁷ ἡμεθα
δὲ αἱ πάσαι ψυχαὶ ἐν τῷ πλοίῳ διακόσμαι ἐβδόμη-
κοντα ἕξ. ³⁸ κορεσθέντες δὲ τροφῆς ἐκούφισαν τὸ
πλοῖον, ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν θάλασσαν. ³⁹ ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον,

optabant diem fieri. ³⁰ Nautis vero quærentibus fugere de navi, cum misissent scapham in mare sub optentu quasi a prora inciperent anchoras extendere, ³¹ dixit Paulus centurioni et militibus, Nisi hi in navi manserint, vos salvi fieri non potestis. ³² Tunc absceiderunt milites funes scaphæ, et passi sunt eam excidere. ³³ Et cum lux inciperet fieri, rogabat Paulus omnes sumere cibum, dicens, Quarta decima hodie die expectantes ieiuni permanetis, nihil accipientes: ³⁴ propter quod rogo vos accipere cibum pro salute vestra, quia nullius vestrum capillus de capite peribit. ³⁵ Et cum hæc dixisset, coepit manducare. ³⁶ Animæque omnes autem facti omnes et ipsi adsumserunt cibum. ³⁷ Eramus vero universæ animæ in navi ducentæ septuaginta sex. ³⁸ Et satiatî cibo adlevabant navem, iactantes triticum in mare. ³⁹ Cum autem dies factus esset, terram non agnoscebant, sinum vero quendam conspi-

¶ Theb.

29. τεσσαρες N.
— ευχοντο B*CH. | † ηυχοντο C. AB*N.
13. 31. 61. L.
30. φυγειν' εκφυγειν A.
— πωρας BC. 31. 61. HL. | -ρης AN.
13. (πλωρης N*. corr.)
— αγκυρας ante μελλοντων ABC. 13.
31. 61. | † post C. NHL (Vulg.)
Arm.
31. ειπεν' add. δε 61.
— εν τω πλοιω' ante μεινωσιν N*.
(corr.) Vulg. Syrr.Pst.&Hcl. | Contra,
ABNC.C.rel. Memph. Theb. Arm. Æth.
32. απεκοψαν ante οι στρατιωται ABNC.
13. 31. Vulg. Syrr.Pst.&Hcl. Æth. |
† post C. HL Memph. Theb. Arm. |
om. οι στρατιωται 61.
33. ημερα ante ημελλ. (s. μελλ.) ABNC.
13. 61. Vulg. | † post C. 31. HL.
Syrr.Pst.&Hcl. Arm. Æth.
— ημελλεν BC. 13. 61. L. | † ημελλεν C.
AN. 31. H.
— γινισθαι' γιγνισθαι 31.
— τεσσαρεσκαιδεκατην' τεσσαρεσκαιδε-
κατην 61.

33. ημεν ABNC. | † ημεν C. 13. 31.
61. HL.
— προσλαβομενοι' προσλαμβανομενοι A.
34. διο' add. και B ap. Thom. Bentley. Mai.
— μεταλαβαιν ABNC. 13. 61. | † προσ-
λαβαιν C. 31. HL. Arm. || add. τε
N*. (corr.)
— προσ' προ B Th. Bentley. Mai.
— υμετερας BNC. 13s. 31. 61. H. Vulg.
Syr.Pst. Memph. Theb. Arm. Æth. |
ημετ. AL. Syr.Hcl.
— υπαρχει' add. νυν 13 sic.
— ουδενος' ουθινος A.
— απο ABC. 13. 61. (de Vulg.) | † εκ
C. N. 31. HL.)
— απολειται ABNC. 13. 31. 61. Vulg.
Syr.Pst. Memph. Arm. | † πεσειται
C. HL. Syr.Hcl. Theb.
35. ιηπας ABNC. | † ειπων C. 13. 31.
61. HL.
— αρτον' αρτους 13.
— ευχαρ.' ευχαρ. 31. 61. | ευχαρι-
στησας N.
— fin.] add. et dedit etiam nobis
Syr.Hcl.* Theb.

36. παντες' ἀπαντες N*.
— προσελαβοντο' προσελαβον A. (με-
ταλαβαν N sic.)
37. ημεθα ABNC. 61. | † ημεν C. 13s.
31. HL.
— αι πασαι ψυchai BNC HL. | πασ. ψυχ.
(om. αι) A. 61. Arm. | πασαι αι ψυchai
13. | απσαι ψυchai 31. | habent ante
εν τω πλοιω ABNC. 13. 31. 61. Vulg.
Memph. (Theb.) Arm. | † post C.
HL. Syrr.Pst.&Hcl. | om. Æth.
— διακοσμαι ιβδομηκοντα εξ NC. 13. 61.
HL. (CΘ C 61. [non σοξ]) Vulg. Syrr.
Pst.&Hcl. Memph. ed. Arm. | ως
Memph. MS. ρος Memph. MS. |
ως ιβδομηκοντα εξ B. Theb. | διακ.
ιβδομηκ. πεντε 31. | διακ. ιβδομηκ.
(om. εξ) 31. | ως διακοσμαι εξ
Æth. (ως ιβδομηκοντα Epirph Ancor.
78.)
38. τροφης' praeft. της 31. HL.
— εκβαλλομενοι' -βαλομ. L.

30. inciperent a prora Cl. | 33. die hodie Cl. |
36. sumptus: runt Cl.

Vulg. Syrr. P. H.
Memph. (1 heb.)
Arm. Æth.

κόλπον δέ τινα κατεβούον ἔχοντα αἰγιαλόν, εἰς ὃν ἔβουλεύοντο, εἰ δύναιντο, ἐξῶσαι τὸ πλοῖον. ⁴⁰ καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες εἶον εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων, καὶ ἐπάραντες τὸν ἄρτεμωνα τῇ πνεύσῃ κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλόν. ⁴¹ περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον διθάλασσον ἔπέκειλαν τὴν ναὺν· καὶ ἡ μὲν πρῶτα ἐρείσασα ἔμεινεν ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας [τῶν κυμάτων]. ⁴² τῶν δὲ στρατιωτῶν βουλὴ ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσιν, μή τις ἐκκολυμβήσας διαφύγῃ. ⁴³ ὁ δὲ ἑκατοντάρχης βουλόμενος διασῶσαι τὸν Παῦλον, ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ βουλήματος, ἐκέλευσέν τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾶν ἀπορρίψαντας πρῶτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξίεναι, ⁴⁴ καὶ τοὺς λοιποὺς οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν, οὓς δὲ ἐπὶ τινων τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου, καὶ οὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν.

XXVIII.

¹ Καὶ διασωθέντες, τότε ἔπἐργονμεν ὅτι Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται. ² οἱ τε βάρβαροι παρεῖχαν οὐ τὴν τυχοῦσαν φιλανθρωπίαν ἡμῖν· ἄψαντες γὰρ πυρὰν προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς διὰ τὸν ὑετὸν τὸν ἐφεστῶτα καὶ διὰ τὸ ψύχος. ³ συστρέψαντος δὲ τοῦ

derabant habentem litus, in quem cogitabant si possent eicere navem. ⁴⁰ Et cum anchoras abstulissent, committentes se mari, simul laxantes iuncturas gubernaculorum, et levato artemono secundum flatum aurae tendebant ad litus. ⁴¹ Et cum incidissemus in locum bithalassum, inpeceperunt navem: et prora quidem fixa manebat immobilis, puppis vero solvebatur a vi maris. ⁴² Militum autem consilium fuit ut custodias occiderent, ne quis cum cecidisset effugeret: quis cum cecidisset servare Paulum prohibuit fieri, iussitque eos qui possent natante mittere se in mare primos et evadere et ad terram exire, et ceteros alios in tabulis ferocant, quosdam super ea quae de navis essent. Et sic factum est ut omnes evaderent ad terram.

¹ Et cum evasissemus, tunc cognovimus quia Militene insula vocatur. Barbari vero praestabant non modicam humanitatem nobis: accensa enim pruna reficiebant nos omnes propter imbrem qui iminebat et frigus. ³ Cum

38. τὴν] om. N*. (add. c)

39. ἐπεγινώσκον] ἐγινώσκον B.

— κατεβούον] ὑπεβούον 31.

— εἰς ὃν] προσ ὃν A.

— ἐβουλεύοντο BNC. 13 sic. Vulg. Syrr. Pst. & Hel. Memph. Arm. | ἐβούλοντο A. 61. Æth. | † ἐβούλευσαντο 5. 31. HL

— δύναιντο ABN. 13. 31*. 61. Vulg. Syr. Hel. | δύνατον C. 31 et corr. 1 HL Tj. (Syr. Pst.) Arm.

— ἐξῶσαι] ἐκῶσαι B* C. Memph. Arm. Æth.

— περιελόντες] προελ. N*. (corr. c)

40. ζευκτηρίας] βακτηρίας 13.

— ἀρτεμωνα ABNC. 31*. 61. HTj. Syr. Hel. mg. Graec. | † -μονα 5. 13s. 31*. L.

— πνεύσῃ] πνευνοσῃ A.

41. ἐπέκειλαν AB* NC. 13. 61. | † ἐπωκεῖλαν 5. B*. 31. (H.) L. (εποκίλαν H.)

— ναὺν] add. eo ubi syrtis Syr. Hel.*

— πύρρα] πρώτη A*.

— ἐμεινεν] ἐμενεν A. (non H.)

41. ἐλυετο] ἐιδλυετο 31. L. | ἐλυτο N.

— ὑπο] απο N*. (corr. 1)

— τῶν κυμάτων N* C. 13. 31. 61. HL Syrr. Pst. & Hel. Memph. Æth. | om. ABN*. Arm. | maris Vulg.

42. δε] om. C*.

— ἀποκτείνωσιν] απεκτ. C.

— μη τις] praeim. ἵνα N*. | add. ex iis Syr. Hel. mg. | (εκκολυμβήσας sic N.)

— διαφυγῇ ABNC. 13. 61. H(L.) (-γε L.) | † -γοι 5. 31.

43. ἑκατοντάρχης ABNC. 13. 31. 61. | † -αρχος 5. HL.

— διασῶσαι] post τον Παῦλον A. 13.

— βουλήματος] βημματος N*. (corr. c)

— τε ABN. 31. HL. | δε C. 13. 61. Syr. Hel. Memph. [Syr. Pst. Arm.]

— κολυμβᾶν] ἐκκολυμβᾶν B.

— ἀπορίψαντας NC.

— τὴν γῆν] τῆς γῆς N.

1. διασωθέντες] add. οἱ περὶ τον (om. C*). Παῦλον εκ του πλοος C* mg. 31. L.

— ἐπεγινώμεν ABNC. 13. 61. Vulg.

Syrr. Pst. & Hel. Memph. Arm. | † ἐπεγινώσαν 5. C* mg. 31. HL Æth.

1. Μελίτη AB* NC. rel. Vulg. ed. Syrr. Pst. & Hel. txt. Æth. | Μελιτη B*. (Am. Fuld. Demid.) Syr. Hel. mg. Graec. (Memph.) Arm.

2. οἱ τε ABC. 13. 61. Syrr. Pst. & Hel. Æth. | † οἱ δε 5. N. 31. HL Vulg. Memph. Arm.

— παρείχαν ABN. | † -χον 5. C. 13. 31. 61. HL.

— τυχοῦσαν] τοιχοῦσαν AH*.

— ἡμῖν] om. 31.

— ἀψαντες ABNC. 13. 61. | † ἀναψαντες 5. 31. HL.

— προσελαβοντο] προσαναλαμβάνοντο N*. (corr. c)

— παντας] om. A. | post ἡμας 13.

— ἐφίστῳτα] ὑφίστῳτα 13. L.

— εἰα 2*. N*. (add. c)

40. sustulissent Cl. | auroe flatum Cl. | 41. bithalassum Cl. | 43. emittite Cl. | om. in mare Cl. | 44. de navi erant Cl. | omnes] add. antive Cl. Am.²

1. Melita Cl. | vocabatur Cl. | 2. enim pyra Cl.

ABN (C) (II)
13. 31. 61.
HL.

† C.
5. αποτιναξάμε-
νος

§ II.

ΛΘ'

Παύλου φρυγάνων * τι¹ πλήθος καὶ ἐπιθέντος ἐπὶ την πυράν, ἔχιδνα² ἀπὸ³ τῆς θέρμης ἐξελθοῦσα καθήψεν τῆς χειρὸς αὐτοῦ. ⁴ ὥς δὲ⁵ εἶδαν⁶ οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ⁷ πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον, Πάντως φονεύς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὃν διασωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ δίκη ζῆν οὐκ εἴασεν.⁸ ⁹ ὁ μὲν οὖν ἀποτιναξάσας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ ἔπαθεν οὐδὲν κακόν. ¹⁰ οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι ἢ καταπίπτειν ἄφρων νεκρόν· ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκῶντων, καὶ θεωρούντων μηδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον, ¹¹ μεταβαλόμενοι¹² ἔλεγον ¹³ αὐτὸν εἶναι θεόν.¹⁴ ¹⁵ ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκείνου ὑπῆρχεν χωρία τῷ πρώτῳ τῆς νήσου, ὀνόματι Ποπλίῳ, ὃς ἀναδεξάμενος ἡμᾶς τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν.¹⁶ ¹⁷ ἐγένετο δὲ τὸν πατέρα τοῦ Ποπλίου πυρετοῖς καὶ¹⁸ δυσεντερίῳ¹⁹ συνεχόμενον κατακεῖσθαι²⁰ πρὸς ὃν ὁ Παῦλος εἰσεκόντων, καὶ προσενξάμενος²¹ ἐπιθεῖς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ²² ἰάσατο αὐτόν. ²³ τοῦτο²⁴ δὲ²⁵ γενομένου, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ²⁶ ἐν τῇ νήσῳ ἔχοντες ἀσθενείας,²⁷ προσήρχοντο καὶ ἐθεραπεύοντο.²⁸ ²⁹ οἱ καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς, καὶ ἀναγομένοις ἐπέθεντο τὰ πρὸς ³⁰ τὰς χρεῖας.³¹

36³² Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἀνήχθημεν ἐν πλοίοις

congregasset autem Paulus sarmentorum multitudinem et inposuisset super ignem, viperæ a calore cum processisset, invasit manum eius. ⁴ Ut vero viderunt barbari pendentem bestiam de manu eius, ad invicem dicebant, Utique homicida est homo iste, qui cum evaserit de mari, ultio cum non dimisit vivere. ⁵ Et ille quidem executionis bestiam in ignem nihil mali passus est: ⁶ at illi existimabant eum in tumore convertendum et subito casurum et mori. Diu autem illis sperantibus et videntibus nihil mali in eum fieri, convertentes se dicebant eum esse deum. ⁷ In locis autem illis erant prædia principis insulæ, nomine Puplii, qui nos suscipiens triduo benigne exhibuit. ⁸ Contigit autem patrem Puplii febribus et dysenteria vexatum iacere: ad quem Paulus intravit, et cum orasset et inposuisset ei manus, salvavit eum. ⁹ Quo facto et omnes qui in ipsa insula habebant infirmitates accedebant et curabantur: ¹⁰ qui etiam multis honoribus nos honoraverunt, et navigantibus inposuerunt quæ necessaria erant.

¹¹ Post menses autem tres

3. φρυγανων τι ABN (add. ut vid.) C. 13. (61 τε). Vulg. Cl. (Memph.) Æth. | *om. τε. N*. 31. HL. Am. Syrr. Pst. & Hcl. Arm.
— ἐπιθέντος] -θεντες N. || add. του Παυλου Α.
— απο ABNC. 13. 61. HL. Vulg. | † εκ. 31.
— ἐξελθουσα ABNC. 13. 31. 61. | ἐξεληλθ. HL.
— καθήψεν] -ψατο C.
4. δε] δ' 31 Scr.
— ειδαν B. | † -δον. 31. ANC. 13. 31. 61. HL.
— κρεμαμενον] κρεμμεμενον L. | post το θηριον 61. | ante Orig. ii. 27.
— προς αλληλους ante ελεγον ABNC. 13. 31. 61. Vulg. Syr. Hcl. | † post 31. HL. Memph. Arm. Æth. (om. Syr. Pst.)
— της θαλ.] om. της N*. (add. c)
5. αποτιναξας BN 31. | -ξαμενος Α. 13. 61. HL.
— κακον] om. N*. (add. c)

6. οι δε] add. προσελθοντες 13.
— προσεδокων] -κων 13. HTf. L.
— μελλειν] μελλων Α.
— πιμπρασθαι BNc. rel. | πιπρασθαι Α. | επιπιπρασθαι N*.
— καταπιπτειν] add. αυτον 31.
— προσδοκωντων] -κωντων Α. | -κωντων 61. L
— θεωρουντων] -ρωντων N*. (corr. c)
— μηδεν AN. rel. | μηθεν B.
— αυτον γινομενον] αυτο γιγνομενον 31.
— μεταβαλομενοι AB Mai. 61. | † -βαλομε. 31. N. 13. 31. HL.
— ελεγον] -γαν B.
— αυτον εναι θεον BN. 61. Vulg. Æth. | εν. αυτ. θεον Α. | αυτ. θεον εναι 13. 31. Syrr. Pst. & Hcl. | † θεον αυτ. εν. 31. HL. Arm.
7. τον τοντων εκεινων 61.
— Ποπλιω] Πουπλιω 61.
— τρεις] post ημερας B. 31. | ante AN. (13.) 61. rel. | (τρεις ημερ. post φιλοφρονως 13.) || add. in domo sua Syrr. Pst. & Hcl. *

8. Πουπλιον 61.
— δυσεντεριω ABN. 31. HL. | † -ριω 31. Vulg. | -ριος 13.
— επιθεις] add. τε 31. (Syr. Pst.)
9. δε ABNI. 13. 61. Syrr. (Pst. & Hcl. Memph. (Æth.)) | † ουν. 31. HL. [Vulg. Arm.]
— γενομενου] γενομ. L. | add. υγιους sic H.
— και] om. B. Memph.
— εν τη νησῳ ante εχοντες ασθενειας ABNI. 13. 31. 61. Vulg. (Syr. Pst.) Memph. | † post 31. HL. Syr. Hcl. (Æth.)
— προσηρχοντο] προηρχον B.
10. αναγομοις] praeem. αναθεμις ut vid. 13.
— επιθεντο] add. in navi Syr. Hcl. *
— τα] om. N*. (add. c) | τας Α.
— τας χρειας ABNI. 13. | † την χρειας 31. 61. HL.
11. ανηχθημεν] ηχθημεν 31. H.

3. sarmentorum] add. aliquantum Cl. | 4. homo hic Cl. | ultio non sinit eum Cl. | 6. illis expectantibus Cl. | in eo Cl. | 7. Puplii Cl. | 9. om. * et 13. Cl. | om. ipsa Cl.

Vulg. Syrr. P.H.
Memph.
Arm. Æth.

παρακεχειμακότι ἐν τῇ νήσῳ, Ἀλεξανδρίῳ, παρα-
σῆμψ Διοσκούροις· ¹² καὶ καταχθέντες εἰς Συρακού-
σας ἐπεμείνανε ἡμέρας τρεῖς, ¹³ ὅθεν περιελθόντες
κατηγτησάμεν εἰς Ῥήγιον καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν
ἐπιγενομένου νότου δευτεραῖοι ἤλθομεν εἰς Ποτιούλον·
¹⁴ οὐ εὐρόντες ἀδελφούς παρεκλήθημεν ἵπαρ" αὐτοῖς
ἐπιμεῖναι ἡμέρας ἑπτὰ· καὶ οὕτως εἰς τὴν Ῥώμην
ἦλθαμεν." ¹⁵ κάκειθεν οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ
περὶ ἡμῶν ἦλθαν" εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρι" Ἀππίου
Φόρου καὶ Τριῶν Ταβερνῶν, οὓς ἰδὼν ὁ Παῦλος
εὐχαριστήσας τῷ θεῷ ἔλαβεν θάρσος.

¹⁶ "Ὅτε δὲ ἰσιήλαμεν" εἰς Ῥώμην, ἵ ἐπετράπη
τῷ Παύλῳ μένειν καθ' ἐαυτὸν σὺν τῷ φυλάσσοντι
αὐτὸν στρατιώτῃ. ¹⁷ ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς
συγκαλέσασθαι ἑαυτὸν τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων
πρώτους· συνελθόντων δὲ αὐτῶν ἔλεγεν πρὸς αὐτούς,
ἵ "Εγὼ, ἄνδρες ἀδελφοί," οὐδὲν ἐναντίον ποιήσας τῷ
λαῷ ἢ τοῖς ἔθεσιν τοῖς πατράσι, δέσμιος ἐξ Ἱεροσο-
λύμων ἵ παραδόχῃν εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων,
¹⁸ οἵτινες ἀνακριναντές με ἐβούλοντο ἀπολύσαι, διὰ
τὸ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου ὑπάρχειν ἐν ἐμοί. ¹⁹ ἀν-
τιλεγόντων δὲ τῶν Ἰουδαίων ἠναγκάσθη ἐπικαλέ-
σασθαι Καίσαρα, οὐχ ὥς τοῦ ἔθνους μου ἔχων τι

navigavimus in navi alexan-
drina, quae in insula hie-
marat, cui erat insigne Cas-
torum. ¹² Et cum venissemus
Syracusas, mansimus ibi tri-
dium: ¹³ inde circumlegentes
devenimus Regium: et post
unum diem flante austro se-
cundo die venimus Puteolis,
¹⁴ ubi inventis fratribus rogati
sumus manere apud eos dies
septem, et sic venimus Ro-
mam. ¹⁵ Et inde cum audis-
sent fratres occurrerunt nobis usque
ad Appii forum et Tribus
tabernis; quos cum vidisset
Paulus, gratias agens deo
accepit fiduciam, ¹⁶ Cum ve-
nissemus autem Romam, per-
missum est Paulo manere
sibi cum custodiente se milite.
¹⁷ Post tertium autem diem
convocavit primos Iudaeorum:
cumque convenissent, dicebat
eis, Ego, viri fratres, nihil ad-
versus plebem faciens aut
morem paternum, vincitus ab
Hierosolymis traditus sum in
manus Romanorum; ¹⁸ qui
cum interrogationem de me
habuissent, voluerunt me di-
mittere eo quod nulla causa
esset mortis in me: ¹⁹ contra-
dicentibus autem Iudeis coac-
tus sum appellare Caesarem,
non quia gentem meam habens

14. ἦλθαμεν εἰς
Ῥώμην

M'

¶ II

11. διοσκοροις 61² Scr.
12. ἡμερας τρεις ABII. 13. 31. 61. HL |
ἡμεραις τρισιν B.
13. περιελθόντες AN^c. 13. 31. 61. HL.
| περιελθόντες B.Mai N^c.
— ἦλθομεν] -θον 31*.
— Ποντιούλους A*.
14. ἀδελφούς] -φοῖς 61*, -φοῖς 61².
— παρ' ABNII. 13. 31. 61. | ἵ ἐπ' ἑ. 31.
31², HL.
— ἐπιμεῖναι] ἐπιμενάντες H. Syr.Hcl. |
ἐπιμεῖνα A. || add. apud eos Syr.Hcl.*
Arm. MSS.
— εἰς τὴν Ῥώμην ante ἡλθ. BN. 31. HL.
Syr.Hcl. Arm. | post (AII. 13.) 61.
Vulg. Syr.Pst. Memph. Æth. (om. eis
H. | om. τὴν AII. 13.)
— ἦλθαμεν ABN. | ἵ ἦλθομεν 3. II. 13.
31. 61. H. | εἰσηλθομεν L.
15. οἱ] om. B.
— ἦλθαν BNII. | ἦλθον A. 61. | ἵ ἐξῆλ-
θον 3. 31. HL. (13 n.l.)
— ἀπάντησιν] ἵπαντ. N^c. (corr. c)
[13 n.l.]

15. ἡμιν AB(N.) 31. HL. | ἡμιν II. 13.
61. Arm. (ἡμιν N^c, corr. c)
— ἀχρι ABN. 13. 61. | ἵ ἀχρις 3. II.
31. HL.
— Παππίου N^c. (corr. i) | Αππίου 13.
16. εἰσηλθ. ABNII. 13. 31. 61. Arm.
(-θαμεν A. -θομεν BN. 31. 61. -θομεν
13. (Hn.l.)) | ἵ ἦλθομεν 3. L. | ἦλ-
θον H.
— Ῥωμην] praem. τὴν N*L. | om.
ABN^c. rel. (13 n.l.) || ἵ add. ὁ εκατο-
νταρχος παρέδωκεν τοὺς δεσμούς τῃ
στρατοπεδαρχῇ 3. (31. HL) Syr.Hcl.*
Æth. (παραδίδωκεν 31. στρατοπεδαρχῇ
31. IIL) | om. ABNII. 13 e spat. 61.
Vulg. Syr.Pst.&Hcl.txt. Memph. Arm.
— ἐπετράπη τῇ Παύλῳ ABNII. 61. Vulg.
Syr.Pst.&Hcl. Memph. Arm. | ἵ τῇ
δε Παύλῳ ἐπετράπη 3. 31. HL.
(B.Bch.IIL. -πει) (Æth.) [13 hiat.]
— ἵαντον] αὐτον B. | * extra castra* seor-
sum Syr.Hcl.
— φυλάσσοντι] -ττοντι 31.
— αὐτον] -τω L.

17. μετα] μεθ' 31.
— συγκαλ. αὐτον ABNII. 13. 61. Vulg.
Syr.Hcl. Memph. Arm. Æth. | ἵ συγ-
καλ. τον Παυλον 3. 31. HL. Syr.Pst.
— ἔλεγον] εἶπαν 61.
— εγω ante ἀντρες ἀδελφοι ABNII. 13.
61. Vulg. Syr.Hcl. Memph. Arm.
Æth. | ἵ post 3. 31. HL. Syr.Pst.
(λεγῶ N^c, corr. ul.vid.)
— ποιήσας] πράξας 61.
18. ἀνακριναντές] -κρινοντες N^c. (corr. c)
praem. "in multis" Syr.Hcl.*
— ἐβούλοντο] ἠβούλοντο 31 Ser. ITy.L.
(add. με N^c, corr. c)
— αἰτιαν] post θανατον 13.
19. Ἰουδαίων] add. et clamarent, Tolle,
iniunium nostrum Syr.Hcl.* (ἐπικρα-
ζοντων, Αἰρε τον εχθρον ἡμων 137.)
— ἠναγκάσθη] ἠνγκ. A. | ἠνγκ.
61 Ser.
— εχων] praem. ου N^c. (corr. i)

11. Castrorum Am. * | 12. Syracusam Cl. |
13. Rhegium Cl. | secunda Cl. | Puteolos Cl. |
15. ac tres Tabernis Cl. | 16. autem venis-
semus Cl. | sibi met Cl. | 18. esset causa Cl.

ABN[E.]
13. 31. 61.
HL.

ἡ κατηγορεῖν." ²⁰ διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν παρεκά-
λεσα ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ προσλαλήσαι· ἔνεκεν γὰρ τῆς
ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ τὴν ἄλυσιν ταύτην περικείμεαι.
²¹ οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν ἔειπαν, "Ἡμεῖς οὐτε γράμματα
περὶ σοῦ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, οὔτε παραγε-
νόμενός τις τῶν ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν ἢ ἐλάλησέν τι
περὶ σοῦ πονηρόν." ²² ἀξιοῦμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι
ἃ φρονεῖς· περὶ μὲν γὰρ τῆς αἰρέσεως ταύτης γνω-
στὸν ἡμῖν ἐστὶν ὅτι πανταχοῦ ἀντιλέγεται. ²³ Ταξά-
μενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν ἥλθον πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν
βενιάν πλείονες, οἷς ἐξετίθετο διαμαρτυρόμενος τὴν
βασιλείαν τοῦ θεοῦ, πείθων τε αὐτοὺς ἑκαστὸν περὶ
τοῦ Ἰησοῦ, ἀπὸ τε τοῦ νόμου Μωυσέως καὶ τῶν προφη-
τῶν, ἀπὸ πρῶτῃ ἕως ἐσπέρας. ²⁴ καὶ οἱ μὲν ἐπέειπον τοῖς
λεγομένοις, οἱ δὲ ἠπίστουν. ²⁵ ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες
πρὸς ἀλλήλους ἀπελύοντο, εἰπόντος τοῦ Παύλου ῥήμα
εἶναι, ὅτι Καλῶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλησεν διὰ

aliquid accusare. ²⁰ Propter hanc igitur causam rogavi vos videre et adloqui: propter spem enim Israel catena hac circumdatus sum. ²¹ At illi dixerunt ad eum. Nos neque litteras accepimus de te a Iudeis, neque adveniens aliquis fratrum adnuntiavit tui locutus est quid de te malum. ²² Rogamus autem a te audire quae sentis: nam de secta hac notum est nobis quia ubique ei contradicatur. ²³ Cum constituerent autem illi diem, venerunt ad eum in hospitium plures, quibus exponebat testificans regnum dei suadenque eos de Iesu ex lege Mosi et prophetis, a mane usque ad vespertinam. ²⁴ Et quidam credebant his quae dicebantur, quidam vero non credebant: ²⁵ cumque invicem non essent consentientes, discedebant dicente Paulo unum verbum, quia Bene spiritus sanctus

19. κατηγορεῖν ABN. 13. 61. | † -ρησαι
ς. 31. HL. || add. sed ut servarem ani-
mam meam a morte Syr.Hcl.*
(αλλ' ἵνα λυτρωσωμαι την ψυχην μου
εκ θανατου 137).
20. παρεκάλεσαν N*. (corr.°)
— προσλαλήσαι] λαλήσαι H.
— ἐνεκεν BN*. rel. | ἐνεκεν AN*.
— Ἰσραὴλ N.
21. εἶπαν ABN. 61. II. | † εἶπον ς. 13s.
31. L.
— οὐτε] οὐδε 61.
— περὶ σου ante ἐδεξάμεθα B(N.) 31. 61.
HL. Syrr.Pst.&Hcl. (κατα σου N.) |
post A. 13. Vulg. (Ecclh.)
— πονηρόν] om. 13.
22. ἀξιοῦμεν δε] om. L.
— παρα] περὶ H.
— ἀκούσαι] post παρα σου AB. 31.
61. (H.) (om. 13.) | ante παρα σου
NL.
— γὰρ] om. Lsic.
— ἠγνώσαν] αγνώσαν 13.
— ἡμῖν ante ἐστὶν ABN. 13. 31. (61
ὡμω). | † post ς. HL. Vulg. s. Syr.Hcl.
Memph. [Syr.Pst.]
23. ἦλθον (A)BN. 13. 61. (-θαν A.) |
† ἦγον ς. 31. HL.
— ἐδιαμαρτυρόμενος (-ρονιμένοις 61. -ρα-

- μενοι N*. -ραμενος Nc.) | πα-
ρατιθέμενος A. || add. αυτοῖς L. Syr.
Pst.
23. τε] om. N*. (add.°)
— περὶ] † praem. τα ς. 31. L. | om.
ABN. 13. 61. H. Vulg. s. Syrr.Pst.&
Hcl. Memph. Arm. Æth.
— Μωυσέως BN. 13. 61. L. | † Μωσέως
ς. A. 31. H.
24. μὲν] add. οὖν N*. (corr.°)
25. δε] τε N*. (corr.°) Syr.Pst.
— εἰα Ἰησ. τ. προφητου] post προς τ.
πατρ. ὡμων A. || δια] περὶ N*.
corr.°
— ὡμων ABN. 13. 61. Syr.Pst. | † ὡμων
ς. 31. HL. Vulg. s. Memph. Arm.
Æth. om. Syr.Hcl.
26. λεγων BN. 13. L. | † λεγον ς. A.
31. 61. H.
— εἶπον ABNE. 13. 31. 61. HL. | † εἶπε
ς.
— ἀκούσετε BNHL. | -σητε AE. 13. 31.
61.
— συνητε] συνειτε 61. L. | συνιτε 13.
— καὶ βλεπ. βλεψ. om. 61.
— βλεψετε BN*L. | -ψητε ANcE. 13. 31.
H.
— εἰτετε 13.
27. επαχυνθη] εβαρυνθη N*. (corr.°)

27. ωσιν] add. αυτων AN. 13. Syr.Pst.
Arm. Æth. (om. s.)
— και τη καρδια συνωσιν] om. N*.
add.°
— επιστρεψωσιν BN. 13s. 31. HL. Vulg. |
— ψουσιν AE. 61.
— ιασμαι ABNHL. | † -σωμαι ς. E.
13. 31. 61. Vulg. ("clemens sit eis
dominus" Æth.)
28. εστω ante ὡμων ANE. 13. HL. Vulg.
Syr.Hcl. Arm. | post B. 31. 61. [Syr.
Pst.]
— απιστ. τουτο ABN*. 13. 61. Vulg. e.
Syr.Pst.&Hcl. | *om. τουτο ς. Nc
EGR. 31. HL. Tol. Memph. Arm.
Æth.
— του θεου] om. του B.
29. ver. † και ταυτα αυτον ειποντος
† απηλθον οι Ιουδαιοι πολλην ιχοντες
† εν ιαυτοις συζητησαν ς. 31. HL.
Vulg. Cl. Syr.Hcl.* Arm. Use. (sed
non in MSS.) Æth. Rom. | om. ABNE.
13. 61. Am. Fuld. s.c. spatio certissime
Syr.Pst.(Widm.)&Hcl.txt. Memph.
Arm. Zoh. Æth. Platt.
30. ενεμινεν BN. 13. 61. | ενεμιναν
21. nunciavit Cl. | 23. hospitium plures
Cl. | eis Cl. | et lego Am.

Vulg. Syrr. P. H.
Memph.
Arm. Æth.

Es. 6:9, seq.
Matt. 13:14, seq.
Jo. 12:40, seq.
§ E

Ἡσαίου τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν²⁶ λέγων, "ἡ § Παρεῖσθητι πρὸς τὸν λαὸν τούτων καὶ εἰπόν," Ἀκοῇ ἀκούσετε καὶ οὐ μὴ συνήτε, καὶ βλέποντες βλέψετε καὶ οὐ μὴ ἴδητε. ²⁷ ἐπαγγέλλη γὰρ ἡ καρδιά τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὥσιν βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν· μὴ ποτε ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὥσιν ἀκούσωσιν, καὶ τῇ καρδίᾳ συνώσιν, καὶ ἐπιστρέψωσιν καὶ ἰάσονται" αὐτοῖς. ²⁸ Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη²⁹ τούτῳ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ, αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται. ²⁹†

³⁰† Ἐνέμεινεν δὲ ἡ διέτιν ὅλην ἐν ἰδίῳ μισθώματι, καὶ ἀπεδέχετο πάντας τοὺς εἰσπορευομένους πρὸς αὐτόν, ³¹ κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ διδάσκων τὰ περὶ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ, μετὰ πάσης παρρησίας ἀκωλύτως.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

N*. (corr. -νευ¹.) | † εἰμενεν Ξ. AN²E.
31. HL.
30. δε] † add. ὁ Πανλος Ξ. 31. HL. Tol.
Syrr. Pst. & Hcl.* Æth. | om. ABSE.
13. 61. Vulg. Syr. Hcl. txt. Memph. Arm.
— εν] om. 13.
— προς] εἰς 13. 31*.
— fin.] add. Judaeos et Gentiles Tol.
Syr. Hcl.* (Ιουδαίους 137.)

31. χριστου] om. N*. (add. s) Syr. Hcl.
— fin.] add. dicens, quod hic sit Jesus
Christus filius dei per quem futurus
est totus mundus judicari. Amen
Syr. Hcl. | Tol. habet "et docens
quoniam hic est Christus filius
dei per quem omnis mundus judi-
cabitur cum omni fiducia, sine pre-
hibitione." || add. Amen Am.

Subscriptio.
Πραξεις αποστολων BN.
Πραξεις των αγιων αποστολων AEHL.
Πραξεις των αποστολων 61.
Nihil in 13. 31. add. στι . βφεδ L.

26. die ad eos Cl. | om. "et" ante videntes
Am. | videtis et non Am.* | et non perspicitis
Cl. | 27. sanem eos Cl. | 28. et ipse Cl. | 29. et cum
haec dixisset exierunt ab eo Iudei multam
habentes inter se questionem Cl. | 30. con-
ducto Cl. | 31. om. Am. Cl.

Capita LIBRI ACTUUM e Cod. Coislinianno apud Montefalconium.
(vid. Biblioth. Coisl. Cod. XXV.)

Ἐκθεσις κεφαλαίων τῶν Πράξεων τοῦ Παμφίλου.

Ἐκ πατέρων ἡμεῖς καὶ διδασκάλων τὸν τρόπον καὶ τὸν τύπον ὠφελιμῶν, ἐχειροῦμεν μετρίως τῆς τῶν κεφαλαίων ἐκθέσει, αἰτοῦντες συγγνώμην προπετίας ἡμεῖς, οἱ νέοι ἡμεῖς, τὴν καὶ μαθημίαν² παρ' ἡμῶν³ ἐκάστων τῶν ἀναγιγνωσκόντων εὐχὴ τῇ ὑπὲρ ἡμῶν τὴν συμπεριφορὰν κομιζόμενοι. ἐκτιθέμεθα³ οὖν αὐτὴν κατ' ἱστορίαν Λουκᾶ τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ συγγραφέως. ταίγαρον διὰ μὲν⁴ τοῦ ἄλφα καὶ βήτα⁵ αὐτοτελὴ τὰ κεφάλαια διὰ δὲ⁶ τοῦ ἰσπερίσκου⁷ τὰς ἐν μέρει τούτων ἔχομενας ὑποδιαίρεσεις ἐσημειώσαμεθα.⁸

α'. περὶ τῆς ἐξ ἀναστάσεως διδασκαλίας χριστοῦ καὶ ὁπτασίας πρὸς τοὺς μαθητάς, καὶ περὶ ἐπαγγελίας τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος δωρεᾶς· θέας τε καὶ τρόπου τῆς ἀναλήψεως τοῦ χριστοῦ.¹ [i. 1].

β'. Πέτρου διάλογος πρὸς τοὺς μαθητευθέντας περὶ θανάτου καὶ ἀποδόλης² Ἰούδα.³
[1]. ἐν ᾧ περὶ ἀντεισαγωγῆς Ματθίου κληρωθέντος χάριτι θεοῦ διὰ προσευχῆς. [i. 13 s. 15].

Varietas lectionis Codicum Vaticanorum apud Zacagnium. (vid. Collectanea Monumentorum Vaticanorum pp. 428—434.)

Inscriptio apud Zacagnium.

Ἐκθεσις κεφαλαίων τῶν πράξεων τῶν ἀποστόλων.
¹ χρόνων Z. ² om. M. ³ γοῖν Z. ⁴ τοῦ μέλανος Z. ⁵ τοῦ κινδύ-
ρειος Z. ⁶ add. στίχοι i' Z. et postea κεφάλαια τῶν πράξεων Z.

α'. ¹ add. καὶ περὶ τῆς ἐνδόξης ἐνέτιρας αὐτοῦ παρονσίας Z.
β'. ¹ ἀποδόλης Z. ² add. τοῦ προέδου Z.

- γ'. περί ¹θέας τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπιφοιτήσεως ἐν ἡμέρᾳ πεντηκοστῆς γενομένης εἰς τοὺς πιστευσάντας. [ii. 1.]
- [2]. ἐν ᾧ Πέτρου κατηχήσεις. [ii. 14.]
- [3]. ¹καὶ" περί τούτου ἐκ τῶν προφήτων. [ii. 17.]
- [4]. περί πάθους καὶ ἀναστάσεως καὶ ἀναλήψεως χριστοῦ, δωρεάς τε τοῦ ἁγίου πνεύματος. [ii. 22.]
- [5]. περί πίστεως τῶν παρόντων, καὶ τῆς διὰ τοῦ βαπτίσματος αὐτῶν σωτηρίας. [ii. 37.]
- [6]. περί ὁμοιοῦς κοινωνηλοῦς, καὶ προσθήκης τῶν πιστευόντων. [ii. 42 σ. 44.]
- δ'. περί τῆς ἐν χριστῷ θεραπείας τοῦ ἐκ ¹γεννητῆς" χωλοῦ, Πέτρου τε κατηχήσεως ἐλεγκτικῆς συμπαθητικῆς συμβουλευτικῆς πρὸς σωτηρίαν αὐτῶν. [iii. 1.]
- [7]. ἐν ᾧ ἐπιστασία ²ἀρχιερέων, ξίλη τοῦ γεγονότος, καὶ κρίσις τοῦ θαύματος, Πέτρου τε ὁμολογία τῆς χριστοῦ δυνάμεως τε καὶ χάριτος. [iv. 1.]
- [8]. περί ³ἀπίστων" ⁴ἀρχιερέων προσταττόντων ὡς οὐ δεῖ παρῆρσιάζεσθαι ἐπὶ ⁵τῷ νόματι" ⁶χριστοῦ, καὶ ⁷ἀνέσεως" τῶν ἀποστόλων. [iv. 15 σ. 18.]
- [9]. εὐχαριστία ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ὑπὲρ τῆς τῶν ἀποστόλων πιστῆς καρτερίας. [iv. 24.]
- ε'. περί ὁμοψύχου καὶ καθολικῆς κοινωνίας τῶν πιστευόντων. [iv. 32.]
- [10]. ἐν ᾧ περί Ἀνανίου καὶ ¹Σαπφείρας" καὶ ²τῆς" πικράς αὐτῶν τελευτῆς [v. 1.]
- ς'. ὅτι τοὺς ἀποστόλους ἐμβληθέντας ¹ἐν" τῷ δεσμοτηρίῳ, ²ὅ" ἀγγελος ³κυρίου" νύκτωρ ἐξέσωσεν ἐπιτρέψας ἀκολύτως κηρύσσειν τὸν ⁴Ἰησοῦν. [v. 17.]
- [11]. ἐν ᾧ ὅτι τῇ ἐξῆς ⁵οἱ ἀρχιερεῖς αὐτοὺς πάλιν" συλλαβόμενοι, ἐφ' ᾧ μηκέτι διδάσκειν μαστίζαντες ἀπέλυσαν. [v. 27.]
- [12]. Γαμαλιήλου γνώμη πιστῇ περί ⁶ἀποστόλων μετὰ παραδειγμάτων τινῶν καὶ ἀποδείξεων. [v. 34.]
- ζ'. περί χειροτονίας τῶν ἑπτα διακόνων. [vi. 1.]
- η'. ¹Τουδαῖον ἐπανάστασις καὶ συκοφαντία κατὰ Στεφάνου, αὐτοῦ τε δημηγορία περί τῆς πρὸς Ἀβραάμ διαθήκης τοῦ θεοῦ καὶ περί τῶν ²δωδεκά" πατριαρχῶν. [vi. 8.]
- [13]. ἐν ᾧ τὰ περί τοῦ λιμοῦ καὶ πυρῶναις, καὶ ἀναγνωρισμοῦ τῶν νιῶν Ἰακώβ, καὶ περί

- γενέσεως ³Μωυσέως" καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν ⁴Μωυσέα" θεοφανείας ἐν ὄρει Σινά γενομένης. [vii. 11.]
- [14]. περί τῆς ἐξόδου καὶ μοσχοποιίας τοῦ Ἰσραὴλ ἄχρι ⁵τῶν" χρόνων" τοῦ" Ἱσαακ, καὶ τῆς τοῦ ναοῦ κατασκευῆς. [vii. 36.]
- [15]. ⁶ὁμολογία" τῆς ὑπερουρανίου δόξης Ἰησοῦ χριστοῦ ἀποκαλυφθείσης ⁹αὐτῷ" Στεφάνῳ, ἐφ' ᾗ λιθολευστος γενομένος αὐτὸς Στέφανος ¹⁰εὐσεβῶς" ἐκοιμήθη. [vii. 55.]
- θ'. περί διωγμοῦ τῆς ἐκκλησίας καὶ ταφῆς Στεφάνου. [viii. 1. ἐγένετο δέ.]
- [16]. ἐν ᾧ περί Φιλίππου ¹ἀποστόλου πολλοὺς ἰσαμαρὸν ἐπὶ τῆς Σαμαρείας. [viii. 5.]
- ι'. περί Σίμωνος τοῦ μάγου πιστευσάντος καὶ βαπτισθέντος σὺν ἑτέροις πλείοσιν. [viii. 9.]
- [17]. ἐν ᾧ περί τῆς ¹τοῦ" Πέτρου καὶ Ἰωάννου πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆς, καὶ ἐπὶ κλήσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐπὶ τοὺς βαπτισθέντας. [viii. 14.]
- ια'. ὅτι ¹οὐκ" ἀργυρίου οὐδὲ ὑποκριταῖς ἀλλ' ἁγίοις διὰ πίστεως ἢ μετοχῇ τοῦ ἁγίου πνεύματος ²ἐδίδοντο". [viii. 18 σ. 20.]
- [18]. ἐν ᾧ τὰ περί ὑποκρισεως καὶ ἐπιπληξέως Σίμωνος. [viii. 20 σ. 22.]
- ιβ'. ὅτι τοὺς ἀγαθοὺς καὶ πιστοὺς εὐδοῖ ὁ θεὸς τὴν σωτηρίαν ¹δῆλον" ἐκ τῆς κατὰ τὸν εὐχούχον υποθέσεως. [viii. 26.]
- ιγ'. περί τῆς οὐρανόθεν θείας κλήσεως ¹τοῦ" Παύλου εἰς ἀποστόλην χριστοῦ. [ix. 1.]
- [19]. ἐν ᾧ περί ἀνάστασις καὶ βαπτίσματος Παύλου ²διὰ" Ἀνανίου κατ' ἀποκάλυψιν θεοῦ, παρῆρσις τε αὐτοῦ καὶ συντυχίας τῆς διὰ ³Βαρνάβαν" πρὸς τοὺς ἀποστόλους. [ix. 17.]
- ιδ'. περί Ἀίνεον" παραλυτικὸν ἰαθέντος ἐν Αἰνίδῃ διὰ Πέτρον. [ix. 32.]
- [20]. ἐν ᾧ ²τὰ" περί Ταβιθά τῆς φιλοχέρου ἣν ³ἡγείρειν" ἐκ νεκρῶν ὁ Πέτρος διὰ προσευχῆς ἐν Ἰόππῃ. [ix. 36.]
- ιε'. περί Κορνηλίου ὅσα τε πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος ἔλεπεν. [x. 1.]
- [21]. ¹ἐν ᾧ καὶ ὅσα" Πέτρω οὐρανόθεν περί κλήσεως ἐθίων ²ἐρρήθη" ³ὅτι μετασταλαῖς ὁ Πέτρος ἦλθεν πρὸς Κορνηλίον. [x. 10.]
- [22]. ἐπανάληψις ⁴παρὰ Κορνηλίου" ὃν ⁵εἶπεν ὁ ἄγγελος" αὐτῷ ⁶τῷ" Κορνηλίῳ. [x. 30.]

γ'. ¹ om. Z.
δ'. ¹ γενετῆς Z. ² add. τῶν Z. ³ ἀπειλῆς Z. ⁴ add. τῶν Z.
⁵ τὸ ὄνομα Z. ⁶ add. τοῦ Z. ⁷ ἀνανεώσεως M.
ε'. ¹ Σαπφείρης Z. ² om. Z.
ς'. ¹ om. Z. ² om. Z. ³ θεοῦ Z. ⁴ κύριον Z. ⁵ αὐτ. οἱ ἀρχ. πάλιν Z. ⁶ add. τῶν Z.
η'. ¹ om. notam sectionis M. ² ιβ'. M. ³ Μωσέως M. ⁴ om. Z. ⁵ om. Z. ⁶ om. Z. ⁷ Σαλομῶντος Z. ⁸ ὁμολογίας M. ⁹ om. Z. ¹⁰ om. MSS. ap. Z.

θ'. ¹ add. τοῦ Z.
ι'. ¹ om. Z.
ια'. ¹ οὐ δὲ Z. ² διδοται Z.
ιβ'. ¹ δῆλον M.
ιγ'. ¹ om. Z. ² δὲ' Z. ³ Βαρνάβαν Z.
ιδ'. ¹ Αἰνέα Z. ² om. Z. ³ ἡγείρειν Z.
ιε'. ¹ καὶ ὅσα πάλιν Z. ² ἐρρήθη Z. ³ add. ἐν ᾧ Z. ⁴ om. Z.
⁵ ὁ ἀγγ. ἐμαρτύρησεν καὶ ὑψήγησας Z. ⁶ om. Z.

- [23]. Πέτρον κατήχησας εἰς χριστόν, τοῦ τε ἁγίου πνεύματος ἐπὶ τοὺς ἀκούοντας δωρεά, καὶ ὅπως ἐβαπτίσθησαν τότε ἐξ ἐθνῶν πιστεύσαντες. [x. 34].
- ιγ'. ὡς Πέτρος τὰ καθ' ἑξῆς καὶ τὰ ἕκαστα τῶν γενομένων διηγείται τοῖς ἀποστόλοις διακριθεῖσι πρὸς αὐτόν. [xi. 1. 4].
- [24]. ¹τῷ² τηνκάδε ²τὸν³ Βαρνάβαν ³ἐκ-
πέμψας⁴ πρὸς τοὺς ἐν Ἀντιοχείᾳ ἀδελφούς. [xi. 22].
- ιδ'. προφήτεια Ἀγάβου περὶ λιμοῦ ¹οἰκουμένης², καὶ καρποφορίας πρὸς τοὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀδελφούς. [xi. 27].
- ιη'. Ἰακώβου τοῦ ἀποστόλου κατασφαγὴ. [xii. 1].
- [25]. ἐν ᾧ ¹καὶ² Πέτρον σύλληψις πρὸς ²Ἡρώδου³, ὅπως τε αὐτὸν ἄγγελος θεῶ κελεύσῃ ³ἐξέλαιτο⁴ τὸν δεσμῶν, καὶ ὁ Πέτρος ἐμφανὲς γενόμενος νύκτωρ τοῖς ἀδελφοῖς ὑπανεχώρησεν. [xi. 4].
- [26]. ἐν ᾧ περὶ τῆς τῶν φυλάκων κολάσεως καὶ μετέπειτα περὶ τῆς τοῦ ἀσεβοῦς Ἡρώδου πικρᾶς τε καὶ δλεθρίου ⁴κατασφαγῆς⁵. [xii. 19].
- ιθ'. ἀποστόλῃ Βαρνάβᾳ καὶ Παύλῳ πρὸς τοῦ θεοῦ πνεύματος εἰς Κύπρον, ὅσα τε ¹εἰργάσαντο² ἐν ὀνόματι χριστοῦ εἰς Ἑλύμαν τὸν μάγον. [xiii. 1].
- κ'. Παύλῳ εὐθαλὲς διδασκαλία εἰς χριστόν, ἐκ τε τοῦ νόμου καὶ καθ' ἑξῆς τῶν προφητῶν, ἱστορικῇ καὶ εὐαγγελικῇ. [xiii. 16].
- [27]. ἐν ᾧ ἐλεγκτικὴ καὶ συλλογιστικὴ ¹δι-
δασκαλία² χρῆται³ περὶ μεταθέσεως τοῦ κη-
ρύγματος εἰς τὰ ἔθνη, διωγμοῦ τε αὐτῶν², καὶ ἀφίξεως εἰς Ἰκόνιον. [xiii. 32].
- κα'. ὅπως ἐν Ἰκονίῳ κηρύξαντες τὸν χριστόν πολ-
λῶν ¹πιστευόντων² ἐδιώχθησαν οἱ ἀπόστο-
λοι. [xiv. 1].
- κβ'. περὶ τοῦ ἐν Λύστροις ἐκ ¹γεννητῆς² χωλοῦ
ιαθέντος διὰ τῶν ἀποστόλων διόπερ εἶναι τε
θεοὶ καὶ παρεῖναι ἐδοξαν τοῖς ἐγχωρίοις. [xiv. 8].
- [28]. ἐνθα δὴ καὶ μετέπειτα λιθαίνεται ὁ
Παῦλος παρὰ τῶν ²ἀστυγεϊτῶν. [xv. 19].
- κγ'. ὅτι οὐ δεῖ περιτέμνεσθαι τοὺς ἐξ ἐθνῶν ¹πι-
στεύοντας² δόγματι καὶ κρίσει τῶν ἀποστό-
λων. [xv. 1].
- [29]. ἐν ᾧ ἐπιστολὴ αὐτῶν ²τῶν³ ἀποστόλων

ιγ'. ¹τὸ Ζ. ²om. Z. ³ἐκπέμψας M.
ιδ'. ¹οἰκουμένης Z.
ιη'. ¹om. Z. ²Ἡρώδην Z. ³ἐξέλειτο Z. ⁴καταστροφῆς Z.
ιθ'. ¹εἰργάσατο M.
κ'. ¹om. Z. ²add. ἐκεί Z.
κβ'. ¹add. τε Z.
κγ'. ¹γεννητῆς Z. ²add. Ἰουδαίων Z.

- πρὸς τοὺς ἐξ ἐθνῶν περὶ τῶν ³φυλακτέων⁴. [xv. 23].
- [30]. ἀντιρρήσις Παύλου πρὸς Βαρνάβαν διὰ Μάρκον. [xv. 36].
- κδ'. περὶ κατήχησης Τιμοθέου καὶ τῆς ¹κατ'²
ἀποκάλυψιν ἀφίξεως Παύλου εἰς Μακεδο-
νίαν. [xvi. 1].
- [31]. ἐν ᾧ περὶ πίστεως καὶ σωτηρίας γυναι-
κὸς τινος Λυδίας. [xvi. 14].
- [32]. ²καὶ³ περὶ ἰώσεως τῆς πνεύμα ³πύθωνος⁴
ἐχούσης παιδίσκης, δι' ἣν τὸν Παῦλον κα-
θεῖρξαν οἱ δεσπότες ⁴αὐτῆς τῆς παιδίσκης⁵. [xvi. 16].
- [33]. ⁵καὶ⁶ περὶ τοῦ συμβάντος ⁶ἐκείσε⁷
σεισμοῦ καὶ θαύματος καὶ ὅπως πιστεύσας
ὁ εἰρκοφύλαξ ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἐβαπτίσθη
παρακρήμῃ ⁷πανέστιος⁸. [xvi. 25].
- [34]. ὅτι παρακληθέντες ἐξήλθον τότε ἐκ τοῦ
δεσμοφύλου οἱ ἀπόστολοι. [xvi. 38].
- κε'. περὶ στάσεως γενομένης ἐν Θεσσαλονικῇ τοῦ
κηρύγματος ἔνεκεν, φυγῆς τε Παύλου εἰς
Βέροian καὶ κείθεν εἰς Ἀθήνας. [xvii. 1].
- κς'. περὶ τῆς ἐν Ἀθήναις ἐπιβωμοῦ γραφῆς, φιλο-
σοφῶν τε κηρύγματος καὶ εὐσεβείας τοῦ
Παύλου. [xvii. 16. 22].
- κζ'. περὶ ¹Ἀκύλᾳ² καὶ Πρισκίλλῃς καὶ τῆς Κοριν-
θίων ἀπειθείας ²καὶ τῆς³ κατὰ πρόγνωσιν
αὐτοῦς εὐδοκίας τοῦ θεοῦ ἀποκαλυφθείσης
τῷ Παύλῳ. [xviii. 1].
- [35]. ἐν ᾧ περὶ ⁴Κρίσπου⁵ ἄρχισυναγωγῶ
πιστεύσαντος σὺν ἑτέροις τισὶν καὶ βαπτισ-
θέντος. [xviii. 8].
- [36]. ὅτι στάσεως κινήθεισης ἐν Κορίνθῳ
ὁ Παῦλος ὑπανεχώρησεν, ἐλθὼν τε εἰς
Ἔφεσον καὶ διαλεχθεὶς ἐξήλθεν. [xviii. 12. 5.
18].
- [37]. ⁵καὶ⁶ περὶ Ἀπολλῶ ἀνδρὸς λογίου⁶ καὶ
πιστοῦ [xviii. 24].
- κη'. περὶ βαπτίσματος καὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος
δωρεᾶς δοθείσης διὰ προσευχῆς ¹Παύλου²
τοῖς ἐν Ἐφέσῳ ²πιστεύουσιν³, καὶ περὶ
ἰώσεως τοῦ λαοῦ. [xix. 1].
- [38]. ³περὶ τῶν υἱῶν Σκευᾶ, καὶ ὅτι οὐ δεῖ
προσχωρεῖν πῖστους καὶ ἀναξίους τῆς πί-
στεως γενομένους, καὶ περὶ ἐξομολογήσεως
τῶν πιστευόντων. [xix. 14].
- [39]. περὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ κινήσεισης στάσεως
ὑπὸ Δημητρίου τοῦ ἀργυροκόπου κατὰ τῶν
ἀποστόλων. [xviii. 23].

κγ'. ¹πιστεύσαντας Z. ²om. M. ³φυλακτέων M.
κδ'. ¹κατὰ Z. ²om. Z. ³πύθωνος M. ⁴om. Z. ⁵om. Z. ⁶ἐκεί Z.
κζ'. ¹πανέστιος M.
κς'. ¹Ἀκύλου Z. ²τῆς τε Z. ³add. ἐπ' Z. ⁴Πρίσκου M. ⁵om. Z.
⁶add. τε Z.
κη'. ¹om. Z. ²πιστεύσαντας Z. ³add. ἐν φ Z.

- κθ'. περιόδους Παύλου, ἐν ᾗ τὰ περὶ ¹ τοῦ² θανάτου καὶ ἀνακλήσεως Εὐτύχου διὰ προσευχῆς ἐν Τρωαδὶν ² παραινέσεις τε αὐτοῦ ποιμαντικαί³ περὶ τοὺς ἐν Ἐφέσῳ πρεσβυτέρους. [xx. 1 s. 2].
- [40]. ἐν ᾧ παράπλους Παύλου ἀπὸ Ἐφέσου ἄχρι Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης. [xxi. 1].
- λ'. Ἀγάβου προφητεία περὶ τῶν συμβησομένων τῷ Παύλῳ ἐν Ἱερουσαλὴμ. [xxi. 10].
- λα'. παραινέσεις Ἰακώβου πρὸς Παῦλον περὶ τοῦ μὴ δοκεῖν κωλύειν Ἑβραίους περιτέμνεσθαι. [xxi. 18].
- λβ'. περὶ τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ κατὰ τοῦ Παύλου κινήσεως ἀταξίας, ὅπως τε αὐτὸν ὁ χίλιарχος τοῦ πλῆθους ἐξαιρείται. [xxi. 26 s. 27].
- [41]. ἐν ᾧ Παύλου κατάστασις περὶ ἑαυτοῦ καὶ τῆς εἰς ἀπόστολον ¹ ἑαυτοῦ² κλήσεως. [xxi. 40].
- [42]. περὶ ὧν ὁ Ἀνανίας ² πρὸς τὸν Παῦλον ἐν Δαμασκῷ, ὁπτασίας τε καὶ φωνῆς θεοῦ γενομένης ποτὲ πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ. [xxii. 12].
- [43]. ὅτι μέλλων ἐπὶ τούτοις ὁ Παῦλος τύπτεσθαι, εἰπὼν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστιν, ἀνείθῃ. [xxii. 25].
- λγ'. ὅσα ¹ Παῦλος καταβὰς εἰς τὸ συνᾶδριον ἔπαθ' ἐν τε καὶ εἶπεν, καὶ εὐθυβόλως ἔπραξεν. [xxii. 30].
- λδ'. περὶ ἐπιβουλῆς μελετωμένης ¹ Ἰουδαίους² κατὰ Παύλου καὶ μηνύσεως αὐτῆς πρὸς Λυσίαν. [xxiii. 12].

- [44]. ἐν ᾧ ὅτι παρεπέμφθη ὁ Παῦλος τῷ ἡγεμόνι εἰς ² Καισαρείαν μετὰ στρατιωτῶν καὶ γραμμάτων. [xxiii. 23].
- λε'. Τερτύλλου περὶ Παύλου ³ κατηγορία⁴ καὶ αὐτοῦ ² ἀπολογία⁵ ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος. [xxiv. 1].
- λς'. περὶ τῆς Φήλικος διαδοχῆς καὶ τῆς Φήστου ¹ προσαγωγῆς², τῆς τε ἐπ' αὐτοῦ³ ἀνακρίσεως Παύλου καὶ ³ ἀφάσεως⁴. [xxiv. 27].
- λζ'. Ἀγρίππου καὶ Βερνίκης παρουσία, καὶ πείσεις τῶν κατὰ ¹ Παῦλου². [xxv. 13].
- [45]. ἐν ᾧ ² ἀπολογία Παύλου³ ἐπὶ Ἀγρίππου καὶ Βερνίκης⁴ περὶ τῆς ⁴ ἐν νόμῳ⁵ ῥησκειας αὐτοῦ καὶ κλήσεως εἰς τὸ εὐαγγέλιον. [xxv. 1].
- [46]. ὡς οὐδὲν ἀδικεῖ Ἰουδαίους ὁ Παῦλος Ἀγρίππας ἔφη τῷ Φήστῳ. [xxvi. 31].
- λη'. πλοῦς Παύλου ἐπὶ Ῥώμην κινδύνων ¹ πλείστον τε² καὶ μεγίστων ² ἀμύλων. [xxvii. 1].
- [47]. ἐν ᾧ παραινέσεις Παύλου πρὸς τοὺς σὺν αὐτῷ περὶ ἐλπίδος σωτηρίας. [xxvii. 21].
- [48]. ναυάγιον Παύλου, ὅπως τε διεσωθήσαν εἰς Μελέτην ³ τὴν⁴ νῆσον, καὶ ὅσα ⁴ τε⁵ ἐν αὐτῇ ⁵ ἐθανματούργει⁶. [xxviii. 41].
- λθ'. ὅπως ἀπὸ Μελέτης εἰς Ῥώμην κατήντησεν ὁ Παῦλος. [xxviii. 11].
- ¹ μ'.² περὶ διαλέξεως Παύλου² πρὸς τοὺς ἐν Ῥώμῃ Ἰουδαίους. [xxviii. 17].
- ³ Κεφάλαια μὲν τὰ ὅλα μ'. τὰ δὲ τούτοις ἐπόμενα ⁴ ἅπαντα τὰς σημειώσεις ἔχουσι διὰ τοῦ * μῆ'.

"Asteriscorum porro huiusmodi notae penitus abeunt ab hoc Codice; quia asterisci quos Pamphilus initio adscriperat, Librarium oecientia postea exciderant." *Montefalcuntis*. Numeros harum sectionum ego inter uncas supplēvi.

κθ'. ¹ om. Z. ² παραινέσεις τε αὐτ. ποιμαντικὴ Z.
λβ'. ¹ αὐτοῦ Z. ² add. εἶπεν Z.
λγ'. ¹ add. ὁ Z.
λδ'. ¹ ὑπὸ Ἰουδαίων Z. ² add. τὴν Z.
λε'. ¹ κατηγορίας M. ² ἀπολογίας M.
λς'. ¹ προσαγωγῆς Z. ² αὐτῶν M. ³ ἐφάσεως Z.

λζ'. ¹ Παῦλον Z. ² Παῦλ. ἀπολ. Z. ³ ἐπ' αὐτῶν Z. ⁴ ἐννόμῳ Z.
λη'. ¹ τε πλείστον Z. ² ἐμύλων Z. ³ om. Z. ⁴ om. Z. ⁵ add. ὁ Παῦλος Z. ⁶ ἰθανματούργειν Z.
μ'. ¹ om. not. sect. M. ² add. τῆς Z.
³ add. ἐπὶ τοῖς ροβ'. Z.
⁴ μῆ'. ἅπαντα τὰς σημειώσεις ἔχουσι διὰ κινναβάρους.

ΙΑΚΩΒΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ABNC. A
13. 31.
KL.

Vulg. ff.
Syr. P. H.
Memph.
Arm. Eth.

* Rom. 5: 3.
1 Pet. 1: 7.

1 ¹ Ἰάκωβος θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ χριστοῦ δοῦλος
ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ, χαίρειν.
² Πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πει-
ρασμοῖς περιπέσῃτε ποικίλοις, ³ γινώσκοντες ὅτι τὸ
δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν.
⁴ ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἐχέτω, ἵνα ᾗτε τέλειοι
καὶ ὁλόκληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι. ⁵ εἰ δέ τις ὑμῶν
λείπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ διδόντος θεοῦ
πᾶσιν ἀπλῶς καὶ μὴ ὀνειδίζοντος, καὶ δοθήσεται
αὐτῷ. ⁶ αἰτείτω δὲ ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος· ὁ
γὰρ διακρινόμενος ἔοικεν κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζο-
μένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ. ⁷ μὴ γὰρ οἴεσθω ὁ ἄνθρωπος
ἐκεῖνος, ὅτι λήμψεται τι παρὰ τοῦ κυρίου. ⁸ ἄνθρω-
πὸς δὲ ψυχῆς ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.
⁹ κανχάσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ,
¹⁰ ὁ δὲ πλούσιος ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ὅτι ὡς ἄνθος
χόρτου παρελεύσεται. ¹¹ ἀνέτειλεν γὰρ ὁ ἥλιος σὺν
τῷ καύσωνι, καὶ ἐξήρανε τὸν χόρτον, ¹² καὶ τὸ ἄλθος
αὐτοῦ ἐξέπεσεν καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ
ἀπώλετο· οὕτως καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς πορείαις
αὐτοῦ μαρανθήσεται. ¹² μακάριος ἄνθρωπος ὃς ὑπομένει
πειρασμοὺς, ὅτι δοκίμος γενόμενος λήμψεται τὸν στέ-
φανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγειλατο τοῖς ἀγαπῶσιν

¹ Iacobus dei et domini nostri Iesu Christi servus duodecim tribubus quae sunt in dispersione salutem. ² Omne gaudium existimate, fratres mei, cum in temptationibus variis incideritis, ³ scientes quod probatio fidei vestrae patientiam operatur. ⁴ Patientia opus perfectum habeat, ut sitis perfecti et integri, in nullo deficientes. ⁵ Si quis autem vestrum indiget sapientiam, postulet a deo qui dat omnibus affluenter et non inproperat, et dabitur ei. ⁶ Postulet autem in fide, nihil haesitans: qui enim haesitat, similis est fluctui maris qui a vento movetur et circumfertur. ⁷ Non ergo aestimet homo ille quod accipiat aliquid a domino. ⁸ Vir duplex animo inconstans in omnibus viis suis. ⁹ Glorietur autem frater humilis in exaltatione sua, ¹⁰ dives autem in humilitate sua, quoniam sicut flos faeni transibit. ¹¹ Exortus est enim sol cum ardore et arcescit faenum, et flos eius decidit et decor vultus eius deperit: ita et dives in itineribus suis marcescet. ¹² Beatus vir qui suffert temptationem, quia cum probatus fuerit accipiet coronam vitae, quam repromisit deus diligentibus se.

b Es. 40: 7.
1 Pet. 1: 24.

c cap. 5: 11.

Inscriptio.
ΙΑΚΩΒΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
in BK.
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ
in L.
Επιστολή του ἁγίου ἀποστόλου Ἰακώβου
καθολικῇ in 31.
Περὶ ὑπομονῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου
καὶ ταπεινόφρονος πρὸς τοὺς
Ἰακώβου ἐπιστολῇ καθολικῇ 13.

(In AC inscriptio abscissa est.
in N nihil.)

2. ἡγησασθε] ηγησθε 13.
3. τῆς πίστεως] om. B² ut vid. ff. Syr. Hcl.
5. του διδοντος θεου] του θεου του δι-
δοντος A. Vulg. ff. Arm.
- μη] ουκ 31. K.
6. θαλασσης] θαλαττης 13.
7. τ] om. N.
- κυριου] ? θεου A* (corr. 1) Arm.
9. ὁ ἀδελφος] om. ὁ B. Arm.
11. αντου 29.] om. B.

11. αντου 39.] ? ιαντου C*.
12. ανηρ] ανθρωπος A.
— υπομινει] -μινει 13. | -μινει KL. |
— μινει 31.
— γενομενος] γινωμ. K.
— επηγγειλατο] † add. ὁ κυριος C. (C.)
31. KL. Syr. Hcl. Eth. (om. ὁ C.)
post τοις αγαπ. αυτ. Arm. Zoh. | add.
ὁ θεος 13 ut vid. Vulg. Syr. Pst. Memph.
| om. ABN. ff. Arm. codd. multi.

2. tentationes varias Cl. | 4. patientia autem Cl. | habet Cl. | 5. sapientia Cl. | 8. inconstans est Cl. | quoniam cum Cl.

ABNC.
13. 31.
KL

αὐτόν. ¹³ μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω ὅτι Ἀπὸ [†] θεοῦ
πειράζομαι· ὁ γὰρ θεὸς ἀπείραστός ἐστιν κακῶν, πει-
ράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα. ¹⁴ ἕκαστος δὲ πειράζεται ὑπὸ
τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελεκόμενος καὶ δελεαζόμενος.
¹⁵ εἴτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα τίκτει ἁμαρτίαν, [†] ἡ δὲ
ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύνει θάνατον.

α Rom. 6:23.

² ¹⁶ Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. ¹⁷ πᾶσα
δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἀνωθέν ἐστίν
καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, παρ' ᾧ οὐκ
ἐνὶ παραλλογῇ ἡ τροπὴ ἀποσκίασμα. ¹⁸ βουλευθεὶς
ἀπεκύνησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς
ἀπαρχὴν τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων.

Rom. 8:23.

B'

¹⁹ [†] Ἰστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί· ἔστω * δέ" πᾶς
ἄνθρωπος ταχὺς εἰς τὸ ἀκοῦσαι, βραδὺς εἰς τὸ λαλῆ-
σαι, βραδὺς εἰς ὀργήν. ²⁰ ὀργὴ γὰρ ἀνδρὸς δικαιοσύ-
νην θεοῦ [†] οὐκ ἐργάζεται. ²¹ διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν
ῥηνυρίαν καὶ περισσεῖαν κακίας ἐν πραύτητι ἐξέσθε
τὸν ἐμφυτον λόγον τὸν δυνάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς
ὑμῶν. ²² γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου, καὶ μὴ ἰ ακροα-
τῆς λόγου ἐστίν· καὶ οὐ ποιητῆς, οὗτος εἴκειν ἀνδρὶ
κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν
ἐσόπτρῳ. ²⁴ κατενόησεν γὰρ ἑαυτὸν καὶ ἀπελήλυθεν
καὶ εὐθὺς ἐπελάβετο ὁποῖος ἦν. ²⁵ ὁ δὲ παρακύνψας

1 Pet. 2:1.

22. μόνον ἀκροα-
ταί.

ε Matt. 7:26.

¹³ Nemo cum temptatur dicat
quoniam a deo temptatur.
Deus enim intemptator malo-
rum est, ipse autem neminem
temptat: ¹⁴ unusquisque vero
temptatur a concupiscentia
sua abstractus et inlectus;
¹⁵ dehinc concupiscentia cum
conceperit parit peccatum,
peccatum vero cum consum-
matum fuerit generat mortem.

¹⁶ Nolite itaque errare, fra-
tres mei dilectissimi. ¹⁷ Omne
datum optimum et omne do-
num perfectum de sursum est
descendens a patre luminum,
apud quem non est transmuta-
tio nec vicissitudinis obum-
bratio. ¹⁸ Voluntarie enim
genuit nos verbo veritatis, ut
simus aliquid initium crea-
turae eius.

¹⁹ Scitis, fratres mei dilecti.
Sit autem omnis homo velox
ad audiendum, tardus autem
ad loquendum et tardus ad
iram: ²⁰ ira enim viri iustitiam
dei non operatur. ²¹ Propter
quod abiciens omnem in-
munditiam et abundantiam
malitiae in mansuetudine sus-
cipite insitum verbum dei,
quod potest salvare animas
vestras. ²² Estote autem fa-
ctores verbi, et non auditores
tantum fallentes vosmet ipsos.
²³ Quia si quis auditor est
verbi et non factor, hic compa-
rabitur viro consideranti vul-
turn nativitatis suae in speculo:
²⁴ consideravit enim se et abiit
et statim oblitus est qualis

13. απο] ὑπο N.

— θεου] † praem. του σ. | om. ABNC.

13. 31. KL.

15. ἡ ἐπιθ.] om. ἡ C.

16. μη] μηδε 13.

17. καταβαῖνον] -ων A. 13.

— απο] παρα K.

— ουκ ἐν] ουκ ἐστιν N.

— αποσκίασμα AN^cC. 13. 31. KL. Vulg.
Arm. | -ματος BN^{*}. (ff^a "modicum
obumbrationis") | figura umbrae trans-
euntis Memph. | quidquam quod effu-
git Æth.

18. αυτου BN^{*}. 31. KL. | ιαυτου AN^cC.
(h. 13.)

19. ιστε ABNC. Vulg. ff. Syr. Hcl. mg.
Memph. Arm. | ιστω N^{*}. | † ὡστε σ.
31. KL. Syr. Hcl. txt. (13 n. l.) "Et"
Syr. Pst. "etiam" Æth. || add. δε
A.

— ἀδελφοι μου αγαπητοι] αγαπ. μου
αδελφ. 13.

19. εστω *δε" BNC. Vulg. ff. m. Memph.

| και εστω A. 13. | *εστω tantum σ.

31. KL. Syr. Pst. & Hcl. Arm. Æth.

20. ουκ εργαζεται ABNC^a. 31. | † ου
κατεργαζεται σ. C^{*}. 13 ut vid. KL.

21. περισσεειαν] περισσευμα A. 13.

— ὑμων] ἡμων L.

22. λογον] praem. του 31. || νομον C^a.

— ακροαται ante μονον B. Vulg. ff. Syr.

Pst. & Hcl. Memph. Arm. Æth. (n. l. 13.)

| † post σ. ANC. 31. KL.

23. οτι] om. A. 13. Syr. Pst. Æth. qui

enim est Memph.

— ει] η A. 13.

— εστιν] ante ακροατης λογου L.

— ουτως] ουτως 31.

— κατανοουντι] -τες N^{*}. (corr. ε)

— της γενεσεως] om. Syr. Pst. | habet

Syr. Hcl. (et mg. Graecē.)

25. παραμεινας] add. εν αυτη Vulg.

Syr. Pst. & Hcl. Arm.

25. ουκ ακροατης] † praem. ουτος
σ. 31. KL. Syr. Hcl. Arm. | om.
ABNC. 13. Vulg. ff. Syr. Pst. Memph.
Æth. || add. εργον K. (om. post
ποιητης.)

— αλλα ποιητης] αλλ' ακροατης νομον
και ποιητης 13.

26. ει] add. δε C. 13. 31. Vulg. ff.
Memph. (Syr. Pst.) "et" Æth. | om.

ABN. KsL. m. Syr. Hcl. Arm.

— εινα] † add. εν ὑμω σ. 31. KL. |
om. ABNC. 13. Vulg. ff. m. Syr.

Pst. & Hcl. Memph. (Theb.) Arm.

— χαλιναγωγων ANC^a. 13. 31. KsL. |

χαλινων B^{Mai}. χαλινων B^{Ble}. (et ut
vid. recte) | χαλινων B^{Bth}. χαλινων

B^{Bch}. (C^{*} n. l.)

15. deinde CL. | 18. voluntarie Am. | initium

aliquid CL. | 19. dilectissimi CL. | 21. om. dei

CL.

Vulg. ff.
Syr. P. H.
Memph. [Theb.]
Arm. Æth.

§ Theb.
26. εἰ [εἰ] τῆς.

I' II.

3. ἐπιβλέψετε.

¶ Theb.

b1 Cor. 1:29.

εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ παραμείνας,
ὅκ ἀκροατῆς ἐπιλησμονῆς γενόμενος ἀλλὰ ποιητῆς
ἔργου, οὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται.

3²⁵ § Εἴ τις δοκεῖ ῥησος εἶναι, μὴ χαλινωγαῶν
γλῶσσαν αὐτοῦ· ἀλλὰ ἅπατων καρδίαν αὐτοῦ, τού-
του μάταιος ἡ θρησκεία. ²⁷ θρησκεία καθαρὰ καὶ
ἀμίαντος παρὰ τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὕτη ἐστίν, ἐπι-
σκέπτεσθαι ὀρφανούς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν,
ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

¹ Ἀδελφοί μου, μὴ ἐν προσωπολημνίαις ἔχετε τὴν
πίστιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ τῆς δόξης.
² ἔαν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς ἡμῶν ἀνὴρ χρυ-
σοδακτύλιος ἐν ἐσθίῃ λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς
ἐν ῥυπαρᾷ ἐσθίῃ, ³ καὶ ἐπιβλέψῃτε ἐπὶ τὸν φοροῦντα
τὴν ἐσθῆτα τὴν λαμπράν, καὶ εἶπητε, Σὺ κάθου ὧδε
καλῶς, καὶ τῷ πτωχῷ εἶπητε, Σὺ στήθι ἐκεῖ ἢ κάθου
ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου, ⁴ οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς,
καὶ ἐγένεσθε κριταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν· ⁵ ἀκού-
σατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, οὐχ ὁ θεὸς ἐξελέξατο
τοὺς πτωχοὺς τῷ κόσμῳ, ⁶ πλουσίους ἐν πίστει, καὶ
κληρονομοῦν τῆς βασιλείας ἧς ἐπηγγέλατο τοῖς ἀγα-
πῶσιν αὐτόν· ⁷ ὑμεῖς δὲ ἡτιμάσατε τὸν πτωχόν. οὐχ
οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν καὶ αὐτοὶ ἔλ-
κουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια· ⁷ οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσιν

fuerit. ²⁵ Qui autem perspexerit
in lege perfecta libertatis et
permanerit in ea, non auditor
obliviosus factus sed factor
operis, hic beatus in facto suo
erit. ²⁶ Si quis autem putat
se religiosum esse, non refræ-
mans linguam suam sed sed-
ucens cor suum, huius vana
est religio. ²⁷ Religio autem
munda et immaculata apud
deum et patrem hæc est,
visitare pupillos et viduas in
tribulatione eorum, et imma-
culatum se custodire ab hoc
saeculo.

¹ Fratres mei, nolite in per-
sonarum acceptione habere
fidem domini nostri Iesu
Christi gloriam. ² Etenim si
introierit in conventu vestro
vir aureum anulum habens in
veste candida, introierit autem
et pauper in sordido habitu,
et intendatis in eum qui in-
tendat in vestro praecleara et
dixeritis ei, Tu sede hic bene,
pauperi autem dicatis, Tu sta
illic aut sede sub scabellum
pedum meorum, nonne iudicatis
apud vosmet ipsos et facti es-
tis iudices cogitationum iniquarum? ³ Audite, fratres mei
dilectissimi. Nonne deus elegit
pauperes in hoc mundo divites
in fide et heredes regni quod
promisit deus diligentibus se?
⁴ Vos autem exhonorastis pau-
perem. Nonne divites per
potentiam opprimunt vos, et
ipsi adtrahunt vos ad iudicia?
⁵ Nonne ipsi blasphemant

26. γλῶσσ. αὐτοῦ ANC. 13. 31. KL. |
γλῶσσ. ἱαντοῦ B. Vulg. ff. m.
— ἀλλὰ ABNC. | † ἀλλ' ὅ. 13s. 31.
Ks.

— καρδ. αὐτοῦ AN. 13. 31. KL. | καρδ.
ἱαντοῦ BC. Vulg. ff. m.

— τουτοῦ του Ν*. (corr.°)

27. θρησκεία om. 13. || add. γὰρ Α.
Syr. Pst. | † add. autem Am. ff. m.
Syr. Hcl. * (Æth.)

— τῷ θεῷ ABNC*. 13. | om. τῷ Ν* C*.
31. KL. Arm. || apud dominum ff. om.
πατρι.

— πατρι] praem. τῷ Α.

— ἱαντοῦ] σιαντοῦ Α. Æth.

— ἀπο] ἐς C.

1. τῆς δόξης om. 13. Theb.

2. συναγωγῇ] † praem. την ὅ.
AN*. 13. 31. KL. Arm. | om.
BN* C.

3. καὶ ἐπιβλέψ. AN. 13. 31. LE (e sil. Matt.)
Vulg. Syr. Pst. (Memph.) Theb. Æth.

| ἐπιβλέψ. ἔε BCKTf. ff. Syr. Hcl.
[Arm.]

3. εἶπητε 1°. | † add. αὐτῶν ὅ. 31. KL.
Vulg. (et Am.) Syr. Pst. Memph. Theb.
Æth. | om. ABNC. 13. Fuld. Harl. ff.
Syr. Hcl. Arm.

— ἐκ] post καθου 2°. B. ff.

— ἦ] καὶ C.

— καθου 2°. | † add. ὧδε ὅ. NC*. 31. KL.
Syr. Pst. Memph. Theb. (Arm.) Æth. |
om. AB (habet ἐκεῖ hic) C*. 13. Vulg.
(ff. habet hic "illo") Syr. Hcl.

— ὑπο ΑΒ (*Rul. Mai) NC. 31. KL. Vulg.
Æth. | ἐπὶ Β (*Rul. Mai) 13. Syr. Hcl.

Theb. Arm. | "ante" Syr. Pst. Memph.

— ὑποποδιον] add. των ποδων Α. 13.
Vulg. Syr. Pst. & Hcl. Æth. | om.

BNC. rel. ff.

— μου] σου Α.

4. ab init. | † add. καὶ ὅ. 31. KL. | om.
ABNC. 13. Vulg. ff. Syr. Pst. & Hcl.
Memph. Theb. Arm. Æth.

4. ου] om. B*. ff.

5. ἀδελφοί μοι ἀγαπητοί] ἀγαπητοί μου
ἀδελφοί 13.

— οὐκ ὁ Ν.

— τῷ κοσμῷ Α* atvid. BNC*. Syr. Hcl.
in hoc mundo Vulg. | † του κοσμου
ὅ. A* C*. 13. 31. KL. ff. Syr. Pst.

Memph. Arm. Æth. || † add. τουτου
ὅ. Æth. | om. ABNC. 13. 31. KL. ff.

Syr. Pst. & Hcl. Memph. Arm.

— κληρονομος] praem. ἐν κληρονομῳ
13.

— βασιλείας BN* C. 13. 31. KL. vv. |
ἐπαγγελίας Α. (-ας Ν*.)

— ἡς] οἷς 13.

6. ουχ BNC*. 13s. 31. KL. | ουχι AC*.

— ὑμῶν BN* C. 13s. 31. KL. | ὑμας
AN*.

7. ουκ Syr. Pst. rel. | καὶ Α. 13. Syr. Hcl.

25. legem perfectam Cl. | 27. om. autem Cl.
2. conventum vestrum Cl. | 5. repromisit
Cl. | 6. ipsi trahunt Cl.

ABNC
13. 31.
KL.

§ Theb.
1 Lev. 19:18.

Ex. 20:13, 14.

Δ'
14. [τὸ]
— τις λέγει

16. [τὸ]

18. κάγω εἰζώ
σοι

τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς; ⁸ εἰ μόνου νόμον τελεῖτε βασιλικόν, κατὰ τὴν γραφὴν; ¹ Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν, καλῶς ποιεῖτε. ⁹ εἰ δὲ προσπολημπτεῖτε, ἁμαρτίαν ἐράξεσθε, ἐλεγχομένοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς παραβάται. ¹⁰ ὅστις γὰρ ὅλον τὸν νόμον ἡ τηρήσῃ, ¹¹ ἡ πταίσῃ δὲ ἐν ἐνί, γέγονεν πάντων ἐνοχος. ¹² ὁ γὰρ εἰπών, ¹³ Μὴ μοιχεύσης, εἶπεν καί, Μὴ φονεύσης· εἰ δὲ οὐ ¹⁴ μοιχεύεις, φονεύεις δέ, γέγονας παραβάτης νόμου. ¹⁵ οὕτως λαλεῖτε καὶ οὕτως ποιεῖτε, ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι. ¹⁶ ἡ γὰρ κρίσις ἡ ἀνέλεος τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος. ¹⁷ κατακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως.

4 ¹⁸ Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί μου, εἰ ἐν πίστιν λέγει τις ἔχειν, ἔργα δὲ μὴ ἔχει; μὴ δύναται ἡ πίστις σῶσαι αὐτόν; ¹⁹ εἰ ἂν ἡ ἀδελφὸς ἡ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχουσιν καὶ λειπόμενοι τῆς ἐφημέρου τροφῆς, ²⁰ εἴπῃ δέ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν, Ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνετε καὶ χορτάζεσθε, μὴ δώτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος; τί τὸ ὄφελος; ²¹ οὕτως καὶ ἡ πίστις, εἰ μὴ ²² ἔχει ἔργα, νεκρά ἐστίν καθ' ἑαυτήν. ²³ ἀλλ' ἐρεῖ τις, Σὺ πίστιν ἔχεις, καὶ ἔργα ἔχω· δεῖξόν μοι τὴν πίστιν σου ²⁴ χωρὶς τῶν ἔργων, ²⁵ κάγω ²⁶ σοι δείξω

bonum nomen quod invocatum est super vos? ⁸ Si tamen legem perficitis regalem secundum scripturas, Diligis proximum tuum sicut te ipsum, bene facitis: ⁹ si autem personas accipitis, peccatum operamini, redarguti a lege quasi transgressores. ¹⁰ Quicumque autem totam legem servaverit, offendat autem in uno, factus est omnium reus. ¹¹ Qui enim dixit, Non mechaaberis, dixit et, Non occides: quod si non mechaaberis, occides autem, factus es transgressor legis. ¹² Sic loquimini et si facite, sicut per legem libertatis incipientes iudicari: ¹³ iudicium enim sine misericordia illi qui non fecerit misericordiam, superexaltat autem misericordia iudicio.

¹⁴ Quid proderit, fratres mei, si fidem qui dicat se habere, opera autem non habeat? numquid poterit fides salvare eum? ¹⁵ Si autem frater aut soror nudi sint et indigent victu cotidiano, ¹⁶ dicat autem aliquis de vobis illis, Ite in pace, calefacimini et saturamini, non dederitis autem eis quae necessaria sunt corporis, quid proderit? ¹⁷ Sic et fides, si non habeat opera, mortua est in semet ipsa. ¹⁸ Sed dicet aliquis, Tu fidem habes, et ego opera habeo: ostende mihi fidem

7. ἐπικληθὲν ἐπικληθὲν C*.
8. τέλειτε post βασιλικόν C. Syr.Hcl.
- αγαπ. τ. πλησ. σου bis Δ*.
- σιαυτον ANC. 13. KL. | σιαυτον B. | ειαυτον 31.
10. ὅστις] ὅς C.
- ὅλον] post τον νομον C. 31.
- τηρησιν BNC. Vulg. ff. Syr.Pst. | † τηρήσῃ ̅. 13s. 31. KsL. | praem. πληρώσας 13. || πληρώσει A. Syr.Hcl. — παισιν ABNC. (Vulg.) ff. | † σαι ̅. 13s. 31. KL.
- εν ἐνί] ἐν ἐνί sic 31.
11. εἰπων] εἰπας A.
- μοιχεύσης et φονεύσης] transponit C. Syr.Hcl.Arm. | μοιχεύσεις ABMaNC. 13.
- μοιχεύεις φονεύεις ABMaNC. | transpon. Arm. | † μοιχεύσεις φονεύσεις ̅. Ks. Vulg. ff. | μοιχεύσεις μεν φονεύσεις 13. | μοιχεύσεις φονεύσεις L. | μοιχεύεις φονεύσεις Bbtlly.
- γεγονας] γεγονα A. 13.
- παραβάτης] αποστρατης A (non 13.)
13. ανελεος ABbtlly.Mai NC. 31. K.

- (ανελως BBch.) | † ανελως ̅. L. | ανηλεος 13.
13. ελεος 19. | ελεον K (non 13.)
- κατακαυχ.] † praem. και ̅. | om. A (vid. infra) BNC. 13. 31. KL. Syr.Pst. Memph. Theb. (Vulg. ff. Syr.Hcl.Arm. vid. infra) | "at" Aeth. ["quoniam"] m.
- κατακαυχαιτα B-(te)N. 31. KL. | κατακαυχασθε C². (C* n.l.) | κατακαυχαιτε B. gloriamini Syr.Pst. | κατακαυχασθω Δ. 13. Memph. || add. δε ΔN^c (sed postea delevit) Vulg. ff. Syr.Hcl. (enim Arm.)
- ελεος 29. ABbtlly in coll. Mai NC. | ελεον C. 13. 31. KL.
14. τι το ΔN^c. 13. 31. L. | om. το BC*. Arm.
- ωφελος L.
- λεγῃ] (Λεγῃ L.) post τις ΔC. Vulg. ff. m. Memph. Theb. Aeth. | ante BN. 13. 31. KL.
- εχῃ] εχει 13. L. (ερχῃ A.)
- αυτον] ауто L. || add. sine operibus Theb. (fides sola ff. m.)

15. εαν] † add. δε ̅. ACKL. Vulg. Syr. Hcl. | γαρ Theb. "etsi" Syr.Pst. | om. BN. 13. 31. ff. m. Memph. Arm. Aeth.
- υπαρχουσιν 31.
- και] η A. Arm.
- λειπομενοι] † add. ωσιν ̅. A. 13. 31. L. (Memph. Theb.) | om. BNCk. Syrr.Pst.&Hcl. Arm. Aeth. [Latt.]
16. ειπῃ δε BN^c C. rel. Vulg. ff. m. Syr. Hcl. Memph. | ειπε δε N^c Tregelles (ειπει δε Tf.) | και ειπῃ Δ. 13. Syr.Pst. Theb. Aeth. [Arm.]
- τας] τι N^c. (corr.^c)
- υπαγετε] υπαγε C* ut vid.
- επιτηδεια] post τον σωματος 31.
- τι το ΔN^c. 13. 31. KsL. Arm. | om. το BC*.
17. εχῃ ante εργα ABNC. (13.) 31. K. Vulg. ff. m. Memph. Theb. Aeth. (εχει 13.) | † post ̅. L. Arm. | om. εχῃ Δ* ut vid.)

8. diliges Cl. | 13. non fecit Cl. | iudicium Cl. | 15. frater et soror Cl. | 16. ex vobis Cl. | califacimini Cl. | 18. dicet quis Cl.

Valg. ff.
Syr. P. H.
Memph. [Theb.]
Arm. Æth.
19. εἰς θεός ἐστιν

Gen. 22:9, 12.

22. συνήργει

Gen. 15:6.

Es. 41:8.

Theb.

Jos. 2:1.

6:23.

Heb. 11:31.

ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν¹. ¹⁹ σὺ πιστεύεις ὅτι
ἔἰς ἐστὶν ὁ θεός·²⁰ καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμόνια
πιστεύουσιν, καὶ φρίσσουν. ²⁰ θέλεις δὲ γνῶναι, ὡ
ἄνθρωπε κενεῖ, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων ἄργή
ἐστίν; ²¹ Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων ἐδι-
καιώθη ἀνερέκας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον; ²² βλέπεις ὅτι ἡ πίστις ἰσχυρῶς
τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτε-
λειώθη; ²³ καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα,
Ἐπίστευσεν δὲ Ἀβραὰμ τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῇ
εἰς δικαιοσύνην, καὶ ὁ φίλος τοῦ θεοῦ ἐκλήθη.²⁴ ὁράτε
ὅτι εἰς ἔργων δικαιούται ἄνθρωπος, καὶ οὐκ ἐκ πίστεως
μόνον; ²⁵ ὁμοίως δὲ καὶ Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐκ ἐξ ἔργων
ἐδικαιώθη, ὑποδεξαμένη τοὺς ἀγγέλους, καὶ ἐτέρα
ὁδὸν ἐκβαλοῦσα; ²⁶ ὥσπερ γὰρ τὸ σῶμα χωρὶς πνεύ-
ματος νεκρὸν ἐστίν, οὕτως καὶ ἡ πίστις χωρὶς [τῶν]
ἔργων νεκρά ἐστίν.

III. Ε

Ἡ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ἀδελφοί μου,
εἰδότες ὅτι μείζων κρίμα λημφόμεθα. ² πολλὰ γὰρ
πταίμεν ἅπαντες· εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὗτος
τέλειος ἄνθρωπος, δυνατὸς χαλινωγῆσαι καὶ ὅλον τὸ
σῶμα. ³ εἰ δὲ τῶν ἵππων τοὺς χαλινούς εἰς τὰ στό-

tuam sine operibus, et ego ostendam tibi ex operibus fidem meam. ¹⁹ Tu credis quoniam unus est deus: Bene facis: et daemones credunt et contremescunt. ²⁰ Vis autem scire, o homo inanis, quoniam fides sine operibus mortua est? ²¹ Abraham pater noster nonne ex operibus Isaac filium suum super altare? ²² Vides quoniam fides cooperabatur operibus illius, et ex operibus fides consummata est. ²³ Et suppleta est scriptura dicens, Credidit Abraham deo, et reputatus est ei ad iustitiam et amicus dei appellatus est. ²⁴ Videtis quoniam ex operibus iustificatur homo et non ex fide tantum? ²⁵ Similiter autem et Raab meretrix nonne ex operibus iustificata est, suscipiens nuntios et alia via eiciens? ²⁶ Sicut enim corpus sine spiritu mortuum est, ita et fides sine operibus mortua est.

¹ Nolite plures magistri fieri, fratres mei, scientes quoniam maius iudicium sumitis. ² In multis enim offendimus omnes: si quis in verbo non offendit, licet perfectus est vir: potest etiam circumducere freno totum corpus. ³ Si autem equus frenos in ora mittimus ad

18. ἀλλ' ἄλλα Α.

— εχω om. 31.

— πιστιν σου χωρις ABNC. 13. 31. Vulg. ff. Syr. Pst. & Hel. Memph. Theb. Arm. Æth. | † πιστιν σου εκ C. 31. KsL.

— εργων Ιε. | † add. σου C. 31. KsL. Æth. | om. ABN. 13. Vulg. ff. Syr. Pst. & Hel. Memph. Theb. Arm.

— σοι ante δεξω BN. 31. | † post C. AC. 13. KL. Vulg. Syr. Pst. Memph. Theb. (om. δεξω ff. Memph.)

— πιστιν 29. | † add. μου C. A. 31. KsL. Vulg. Syr. Pst. & Hel. Memph. Theb. Æth. | om. BNC. 13. ff. Arm.

19. εἰς ἐστιν ὁ θεός AN. Vulg. Syr. Pst. Memph. Theb. Arm. (Æth.) | † ὁ θεός εἰς ἐστιν C. 13. 31 (om. D). K (om. εἰς* add.) L. | εἰς (ὁ C) θεός ἐστιν BC. Syr. Hel. (unus deus ff.)

20. αργη BC*. Am. Fuld. ff. Theb. Arm. Zoh. | † νεκρα C. AC. 13. 31. KL. Vulg. Cl. (Am. ut vid.) Syr. Pst. & Hel. Memph. Arm. Æth. vid. ver. 17 & 26 (Orig. iv. 306° ver. 26 ut vid. spectat.)

21. ἀνερέκας ἀλλ' ενερέκας sic 31.

22. συνήργει AN*. ff. | † συνήργει C. BN. C. 13s. 31. KsL. Vulg. Syr. Pst. & Hel.

23. δε vid. Orig. iv. 318^a. | om. L. Vulg. ff. Syr. Pst. & Hel. Memph. Theb. Arm. Æth.

— φίλος servus Syr. Hel. txt.

24. ὁράτε | † add. τοινυν C. 31. KsL. | om. ABNC. 13. Vulg. ff. Syr. Pst. & Hel. Memph. Arm. Æth.

25. ὁμοίως δε Am. Fuld. (ff.) Syr. Hel. | οὕτως C. (Vulg. Cl.) Syr. Pst. Memph. Arm. (Æth.)

— ἀγγέλους ABN. 13. 31. Ktxt. Vulg. Syr. Hel. txt. Memph. | κατασκοπεῖς CLKmg. ff. Syr. Pst. & Hel. mg. Arm. Æth. | † add. ex xii. tribus filiorum Israel ff. | add. Jesu Syr. Hel. mg.

26. γαρ ANC. rel. Vulg. m. | om. B. Syr. Pst. Arm. | autem ff. | δε Orig. ii. 644^e.

— πνευματος praem. του 13. 31. | Contra, Orig. ii. 644^e.

26. των εργων AC. 13. 31. KsL. | om. των B. Mai. N. Orig. iv. 318^a.

1. πολλὰ | πολλὰ L.

— μείζων μείζονα K. — ληψόμεθα L. | sumitis Vulg. Memph. (extra, ff.)

2. πολλά γαρ. πται. άπ. Orig. Int. ii. 671^l. | om. Ktxt.

— πταιωμεν 13.

— δυνατος δυναμενος N. || add. τε C (ut vid.)

3. ι δε ABN. 13. 31. KL. Vulg. ff. Memph. | ι δε C. Arm. | † ιδου C. Syr. Pst. & Hel. Theb. | quare ergo m. (et praeterea equis etiam Æth.) || add. γαρ N*. (corr.) Syr. Pst.

— τα στομα BNC. rel. Vulg. ff. m. Theb. | το στομα A. Syr. Pst. & Hel. Arm. | corpus Æth. (om. Memph.)

19. contremiscunt Cl. | 20. ctiosa Am. o corr. | 23. est illi Cl. | 25. om. autem Cl. | Rahab Cl.

2. freno circumducere Cl. | 3. frenata Cl.

ΑΒΝ (C.)

13. 31.

KL

3. ἡμῖν αὐτοῖς

§ Theb.

4. ὅπου [ἀν]

ματα βάλλονεν [†] εἰς ^ν τὸ πείθεσθαι αὐτοὺς ἡμῖν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν μετάγομεν. ⁴ ἰδοὺ καὶ τὰ πλοῖα, τηλικαῦτα ὄντα καὶ ὑπὸ [†] ἀνέμων σκληρῶν ^ν ἐλαυνόμενα, μετάγεται ὑπὸ [†] ἐλαχίστου πηδαλίου, ὅπου [†] ἡ ὀρμὴ τοῦ εὐθύνοτος [†] βούλεται. ⁵ οὕτως καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐστίν, καὶ [†] μεγάλη αὐχεῖ. ⁶ ἰδοὺ [†] ἡλικὸν ^ν πῦρ ἡλικὴν ὕλην ἀνάπτει. ⁶ καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὃ κόσμος τῆς ἀδικίας. [†] ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν ἡ σπιλοῦσα ὅλον τὸ σῶμα, καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως, καὶ φλογίζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης. ⁷ πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων τε καὶ πετεινῶν, ἐρπετῶν τε καὶ ἐναλίων, δαμάζεται καὶ δεδάσκαται τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ. ⁸ τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς [†] δαμάσαι δύναται ἀνθρώπων. ⁹ ἀκατάστατον ^ν κακόν, μεστὴ ἰοῦ θανατηφόρου. ⁹ ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν [†] κύριον ^ν καὶ πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθ' ὁμοίωσιν θεοῦ γεγονότας. ¹⁰ ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρ. οὐ χρή, ἀδελφοί μου, ταῦτα οὕτως γίνεσθαι. ¹¹ μὴ τι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρῆι τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν; ¹² μὴ δύναται, ἀδελφοί μου, συκὴ ἐλαίας ποιῆσαι ἢ ἄμπελος σύκα; [†] οὔτε ἄλκυον γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ.

consentiendum nobis, et omne corpus illorum circumferimus: ⁴ ecce et naves, cum magnae sint et a ventis validis minentur, circumferuntur a modico gubernaculo ubi impetus dirigentis voluerit: ⁵ ita et lingua modicum quidem membrum est et magna exaltat. Ecce quantus ignis quam magnam silvam incendit. ⁶ Et lingua ignis est, universitas iniquitatis. lingua constituitur in membris nostris, quae maculat totum corpus et inflammat rotam nativitatibus nostrae, inflammata a gehenna. ⁷ Omnis enim natura bestiarum et volucrum et serpentium ceterorumque domantur et domata sunt a natura humana: ⁸ linguam autem nullus hominum domare potest: inquietum malum, plena veneno mortifero. ⁹ In ipsa benedicimus deum et patrem, et in ipsa maledicimus homines qui ad similitudinem dei facti sunt: ¹⁰ ex ipso ore procedit benedictio et maledictio. Non oportet, fratres mei, haec ita fieri. ¹¹ Numquid fons de eodem foramine emanat dulcem et amaram aquam? ¹² Numquid potest, fratres mei, ficus uras facere aut vitis ficus? Sic neque salsa dulcem potest facere aquam.

† Theb.

8. ἐν. ἔσμ. ἀνθρ.

3. εἰς το πειθ. BNC. | † πρὸς ^ν το πειθ.

Σ. A. 13. 31. KsL.

— αὐτοὺς ante ἡμῖν BN. 31. KsL. | post AC. 13.

— αὐτῶν | post μεταγομεν A. 13.

4. τηλικαῦτα | praem. τα B.

— ἀνέμων ante σκληρῶν BNC. 31. K.

Vulg. ff. m. | † post Σ. A. 13. L.

— ὅπου | † add. αν Σ. AC. 13. 31. KsL. | om. BN.

— βούλεται BNL(sic). | βουλήθη 13. | † βουλήται Σ. AC. 31. Ks. Vulg. m. [ff.]

5. οὕτως ὡσαντως A.

— μεγάλη αὐχὴ AB(sic Alford. Mai ed. 2.) C*P. Vulg. ff. | † μεγαλαυχί Σ. B Mai. ed. 1. NC² ut vid. 13. 31. KsL.— ἡλικὸν πῦρ A²BNC*P. Vulg. | † ολιγον πῦρ Σ. A* C². 13. 31. KsL.

ff. m. Syr. Pst. & Hel. Memph. Theb. Arm. (praem. καὶ) Aeth.

— ἡλικὴν ὕλην 13.

6. καὶ ab init.] om. N*. (add. C.)

— et mundus iniquitatis sicut silva est. Syr. Pst.

— τῆς ἀδικίας | † add. οὕτως Σ. 13. 31. L. Syr. Hel.* | om. ABNC. Vulg. ff. m. Syr. Pst. & Hel. t. Memph. Theb. Arm. Aeth. || add. καὶ N* (corr. ipse) L. Syr. Pst.

— καθίσταται B* Rul. Mai.

— ἡ σπιλοῦσα | καὶ σπιλ. N* (corr. C.)

— τροχὸν | τροχὸν C.

— γενεῖσις | add. ἡμῶν N. Vulg. Syr. Pst. Aeth. | om. rel. ff. m. Syr. Hel. Memph. Theb. Arm. (series generationum nostrarum Syr. Pst. et add. "quae currunt veluti rotae.")

7. τε 2*. | om. A. Arm.

— δαμάζεται καὶ δεδαμασται | δεδαμ. καὶ δαμάζ. C. | "domantur" tantum Syr. Pst.

8. δαμάσαι δύναται ἀνθρ. BC. Syr. Hel. | δύναται ἑσμ. ἀνθρ. AN. 31. K. | † δύναται ἀνθρ. δαμασαι Σ. L. Arm.

hominum domare potest Vulg. ff. (m.) nemo potest domare Syr. Pst. Memph. Aeth. | (δαμασαι post γλωσσαν 13, qui statim hiat).

8. ἀκατάστατον ABNC. Vulg. ff. Memph. | † ἀκατασχίτον Σ. C. 31. KsL. Syr. Pst. & Hel. Arm. Aeth. (13 hiat.)

9. κυριον ABNC. 13. Vulg. MS. (ap. Ln.) ff. Syr. Pst. Memph. Arm. (Aeth.?) | † θεον Σ. 31. KL. Vulg. Syr. Hel.

— γεγονότας | γεγεννημένους A. 13.

12. συκα | † add. οὕτως Σ. NC². 13. 31. KsL. Vulg. ff. Syr. Pst. & Hel.* Memph. Aeth. | om. ABC*. Syr. Hel. t. t. Arm.

— οὐτε ἄλκυον γλυκὺ AB(N)C. (13.) Vulg. ff. Syr. Pst. (οὐτε N. 13.) | † ου-εἶμα πηγῇ ἄλκυον [†] καὶ [†] γλυκὺ Σ. (31.) KL. Syr. Hel. (om. καὶ 31.) | ita fonti dulci facere aquam amaram

7. et ceterorum CL | domita CL.

Vulg. ff.
Syr. P.H.
Memph. (Theb.)
Arm. Æth.

Β¹³ Τὸ σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν· δεξιότατος
τῇ καλῇ ἀναστροφῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πρᾶντι
σοφίας. ¹⁴ εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ
καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψευδεσθε κατὰ
τῆς ἀληθείας. ¹⁵ οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἄνωθεν κατ-
ερχομένη, ἡ ἀλλὰ ἐπίγειος ψυχικὴ δαιμονιώδης.
¹⁶ ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ
πάν φαῦλον πρᾶγμα. ¹⁷ ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον
μὲν ἀγνὴ ἐστίν, ἔπειτα εἰρηνικὴ ἐπικρῆς εὐπειθής,
μεστὴ ἐλέους καὶ καρπὸν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος, ἄν-
πόκριτος. ¹⁸ καρπὸς δὲ δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπεί-
ρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην.

IV.

¹ Πόθεν πόλεμοι καὶ πόθεν μάχαι ἐν ὑμῖν; οὐκ
ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατενομένων ἐν
τοῖς μέλεσιν ὑμῶν; ² ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε· φο-
ρεῦτε καὶ ζήλουτε, καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν· μάχεσθε
καὶ πολεμεῖτε. ³ οὐκ ἔχετε διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς·
⁴ αἰτέτε, καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτέσθε,
ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσθε. ⁵ μοιχαλίδες,
οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ θεοῦ
ἐστίν; ὃς ἂν οὖν βουληθῇ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου,
ἐχθρὸς τοῦ θεοῦ καθίσταται. ⁶ ἡ δοκεῖτε ὅτι κενῶς
ἡ γραφὴ λέγει; πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα

¹³ Quis sapiens et disciplina-
tus inter vos? ostendat ex
bona conversatione opera-
tionem suam in mansuetudi-
nem sapientiae. ¹⁴ Quod si
zelum amarum habetis et con-
tentiones in cordibus vestris,
nolite gloriari et mentes
esse adversus veritatem. ¹⁵ Non
est ista sapientia de sursum
descendens, sed terrena ani-
malis diabolica. ¹⁶ Ubi enim
zelus et contentio, ibi incon-
stantia et omne opus pravam.
¹⁷ Quae autem de sursum est
sapientia, primum quidem
publica est, deinde pacifica
modesta suavis, plena mi-
sericordiae et fructibus bonis,
non iudicans, sine simulatione.
¹⁸ Fructus autem iustitiae in pace
seminat qui facientibus in pace.

¹ Unde bella et lites inter vos?
nonne ex concupiscentiis vestris
quae militant in membris
vestris? ² Concupiscitis, et non
habetis: occiditis et zelatis, et
non potestis adipisci: litigatis
et belligeratis, et non habetis
propter quod non postulatis:
³ petitis, et non accipitis, eo
quod male petitis, ut in con-
cupiscentiis vestris insumatis.
⁴ Adulteri, nescitis quia amicitia
huius mundi inimica est
dei? Quicumque ergo voluerit
amicus esse saeculi huius, inimicus
dei constituitur. ⁵ Ad putatis
quia inaniter scriptura dicit,
Ad invidiam concupiscitis

ε. c.

Memph. [neque salius locus aquam
dulcem facere Arm.] et aqua dulcis
non erit amara et aqua amara non erit
dulcis Æth.

13. τις om. K. (non 13.)

14. εἰ δε] add. ara A. 13. Æth.

— τη καρδία ABC. rel. Æth. | ταις
καρδίαις N. Vulg. ff. s. Syrr. Pst. & Hcl.
Memph. Arm.

— κατακαυχᾶσθε] καυχᾶσθε A. 31.

— και ψευδεσθε] post αληθείας N.

— κατα] om. N*. (corr. c)

15. αὕτη] post ἡ σοφία C.

— ἀλλα BN. | † ἀλλ' c. AC. 13. 31.
KsL.

16. ἐριθεία] ερις CP.

— ἐκεῖ] add. και AN. 13. Vulg. MS.
(Ln.) Syrr. Pst. | om. BC. 31. KsL
Vulg. ff. s. Syrr. Hcl. Memph. Arm.
Æth.

17. καρπῶν] add. ἔργων C.

— ἀνυπόκριτος] † praem. και c. 31.
KsL. (Syr. Pst. "et" additur etiam

ante) Æth. | om. ABNC. 13. Vulg. ff. s.
Syr. Hcl. Memph. Arm.

18. καρπὸς δε] add. δ N*.

— δικαιοσύνης] † praem. της c. 31. Ks.
(13 n.l.) | om. ABNCL. Arm.

— σπειρεται] "πειρεται sic" BBtly. (si-
lent Mai, Bek, rel.)

1. ποθεν μαχαι ABNC. (13.) 31. ff. m.
Syr. Hcl. Memph. | * om. ποθεν
c. KL. Vulg. s. Syrr. Pst. Arm.
Æth.

— εν ὑμῖν] ante και ποθ. μαχ. A. Arm.
cdd. (Æth.) | ante μαχαι 13. Syrr. Pst. ||
add. et sunt vobis suavissima m.

2. ονε 2^a] ουχ A Woide.

— εχετε 2^a] † add. δε c. | om. ABN
vid. infra. 13. 31. KL | praem.
και N. "et non habetis" Vulg. ff. Syrr.
Pst. & Hcl. Memph. Arm. (Æth.)

3. αιτειτε] add. δε 31.

— αιτεισθε] αιτειρε 31.

— δαπανησθε ANc. rel. | δαπανησете
B. | καταδαπανησете N*.

4. μοιχαλίδες] † praem. μοιχοι και c.
Nc. 31. KL. Syrr. Hcl. | om. ABN*.

13. "adulteri" tantum Vulg. Syrr.
Pst. Memph. Arm. Æth. "fornica-
tores" ff.

— κοσμον 1^a] add. τουτου N. Vulg.
Arm. Æth. Orig. Int. iv. (om. ff.)

— του θιου ιστιν AB. rel. ff. Syrr. Hcl.
Æth. Orig. Int. iv. | ιστιν τω θεω N.
Vulg. Syrr. Pst. Memph. [Arm.]

— ay] om. N*. (add. c)

— αν ANc. 13s. 31s. KsL. | εαν
BN*.

— ουν] om. 13. L. Orig. Int. iv. 535c.
(enim Arm.)

— βουληθη] -θης Nc. (corr. ipse).

— εχθρος] -θρα N*. (corr. c)

5. η] α 13.

13. mansuetudine Cl. | 14. consentiens sicut
Cl. | 15. non est enim Cl. | 17. suavis illis add.
bonis consentiens Cl.
1. lites in vobis Cl. | nonne hinc Cl. | 3. accipit
tis Cl.

ABN.
13. 31.
KL.

Prov. 3:34.
1 Pet. 5:5.

Za. 1:5.

Theb.

Rom. 14:4.

ε'

14. [τά] τῆς αὐ-
ριον

ὁ κατωκισεν" ἐν ἡμῖν; ⁶ μείζονα δὲ δίδωσιν χάριν διὸ λέγει, ⁷ Ὁ θεὸς ὑπερηφάνους ἀντιτάσσει, ταπεινοὺς δὲ δίδωσιν χάριν.

7 ⁷ Ὑποτάγητε οὖν τῷ θεῷ. ἀντίστητε * δὲ τῷ διαβόλῳ καὶ φεύξεται ἀπ' ὑμῶν, ⁸ ἔγγιστε τῷ θεῷ καὶ ἐγγίει ὑμῖν. καθαρῖσατε χεῖρας, ἁμαρτωλοί, καὶ ἁγνίστατε καρδίας, διψυχοί. ⁹ ταλιπωρήσατε καὶ πενήθησατε καὶ κλαύσατε· ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μεταστραφήτω, καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν. ¹⁰ ταπεινώθητε ἐνώπιον κυρίου, καὶ ὑψώσει ὑμᾶς. ¹¹ Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, ἀδελφοί· ὁ καταλαλῶν ἀδελφοῦ, ¹² ἢ κρίνων τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καταλαλεῖ νόμον καὶ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον κρίνεις, οὐκ εἰ ποιητὴς νόμου, ἀλλὰ κριτὴς. ¹³ εἰς ἐστὶν ὁ νομοθέτης * καὶ κριτὴς ὁ δυνάμενος σῶσαι καὶ ἀπολῆσαι· τὸ δὲ τίς εἰ ὁ κρίνων τὸν πλησίον;

¹³ Ἄγε νῦν οἱ λέγοντες, Σήμερον ἡ αὔριον πορευσόμεθα εἰς τήνδε τὴν πόλιν, καὶ ποιήσωμεν ἐκεῖ ἐνιαυτόν, καὶ ἐμπορευσόμεθα καὶ κερδήσομεν. ¹⁴ οἷτινες οὐκ ἐπίστασθε τὸ τῆς αὔριον· ποία [γὰρ] ἡ ζῶη ὑμῶν; ἀτμὶς γάρ ἐστε ἢ πρὸς ὀλίγον φαινομένη

spiritus qui habitat in vobis? ⁶ Maiorem autem dat gratiam: propter quod dicit, Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam.

⁷ Subditi igitur estote deo: resistite autem diabolo, et fugiet a vobis: ⁸ adpropinquate deo, et adpropinquabit vobis. Emundate manus, peccatores, et purificate corda, duplices animo. ⁹ Miseri estote et lugete et plorate: risus vester in luctum convertatur et gaudium in merorem. ¹⁰ Humiliamini in conspectu domini, et exaltabit vos. ¹¹ Nolite detrahere alterutrum, fratres mei. Qui detrahit fratrem suum, detrahit legem et iudicat legem: si autem iudicas legem, non es factor legis sed iudex. ¹² Unus est legislator et iudex, qui potest perdere et liberare: tu autem quis es qui iudicas proximum?

¹³ Ecce nunc qui dicitis, Hodie aut crastino ibimus in illam civitatem et faciemus quidem ibi annum et mercabimur et lucrum faciemus, ¹⁴ qui ignoratis quid sit in crastinum: ¹⁵ quae enim est vita vestra? vapor est ad modicum parens

5. κατωκισεν] ABN. | † κατωκισεν Σ. 13s. 31. KsL.

6. διο λεγει... διδ. χαριν] om. L. (habent rel. Clem. 533. Eus. P.E. 531^d. in Psa. 446^d.)

7. αντιστητε δε ABN. 13 sic. 31. Vulg. ff. Syr. Hel. Memph. Orig. Int. ii. 139^e. | * om. εε. KL. Orig. Int. iv. 536^e. | και αντιστ. m. Syr. Pst. Arm. Aeth.

8. τω θεω] om. τω K.
— εγγιμι] — γισει B.

9. και κλαυσατε B. 13. 31. KL. vv. | om. και AN.

— μεταστραφητω] μετατραπητω B.

10. ταπεινωθητε] add. ουν N. | Contra, rel. vv. Orig. ii. 815^e.

— κυριου] † praem. του Σ. 31. L. | om. ABN. 13. K. Orig. ii.

11. αλληλων αδελφοι BN. rel. Eus. in Psal. 648^p. | αδελφοι μου αλληλων A. 13 sic. (Memph. Theb.) | vos invicem fratres nostri Aeth.

— η κρινων ABN. 13. Vulg. Syrr. Pst. &

Hcl. Memph. Theb. Arm. | † και κρινων Σ. 31. KL. ff. m.

11. ει] η A.

— ουκ ει ποιητης] ουκ ετι ποιητης ει K. m. Floriac. | ουκ ετι ει ποιητης 31.

12. ο νομοθ.] om. ο BMai.

— νομοθ. και κριτης ABN. 13. 31. Vulg. ff. m. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. Arm. Aeth. | * om. και κριτης Σ. KL.

— ο ευν.] om. ο A.

— ον δε ABN. 13. 31. KL. Vulg. ff. m. Syrr. Pst. & Hcl. * Memph. (Aeth.) |

* om. εε Σ. Syr. Hcl. txt. Theb. Arm.

— ο κρινων ABN. 13. 31. Syrr. Pst. & Hcl. | † ος κρινει Σ. KL.

— τον πλησιον ABN. 13. Vulg. ff. m. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. Arm. | † τον ιτερον Σ. 31. KL. Aeth.

— fin.] add. οτι ουκ εν ανθρωπω αλλ εν θεω τα διαβηματα ανθρωπου κατευθυνεται K.

13. η αυριον Elz. BN. 13. Vulg. ff.

Syr. Pst. Memph. Theb. Aeth. | και αυριον St. 3. A. 31. KL. Syr. Hcl. Arm.

13. πορευσομεθα Elz. BMai. N. Vulg. ff. Memph. Theb. Aeth. | — σωμεθα St. 3. ABCh. (& Bily. esil.) 13. 31. KL. Arm.

— ποιωμεν St. 3. ABCh. N. 13. 31. KL. Memph. Theb. | — σωμεν Elz. BBily. Mai. Vulg. ff. Arm. Aeth.

— εκει] om. A. 13. (post "quidem" Vulg.)

— ιναυτον] † add. ενα Σ. A. 13. 31. KL. Syrr. Pst. & Hcl. Arm. | om. BN. P. Vulg. ff. Memph. Theb. (parumper Aeth.)

— εμπορευσομεθα Elz. ABily. Mai. N. 13. Vulg. Memph. Theb. Aeth. | — σωμεθα St. 3. BCh. 31. KL. ff. Arm.

7. subditi ergo Cl. | 8. adpropinquavit Am. | 10. exaltavit Am. | 11. om. mei Cl. | 13. ibi quidem Cl. | 14. quid crit in crastino Cl. | 15. est enim Cl.

Vulg. ff.
Syr. P.H.
Memph. [Theb.]
Arm. Æth.
15. θελγ

Luc. 12:47.

¶ Theb.

V.

ἔπειτα [†] καὶ ἄφаницομένη ¹⁵ ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς,
Ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ καὶ [†] ζήσομεν, καὶ ποιήσομεν
τοῦτο ἢ ἐκείνο. ¹⁶ νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις
ὑμῶν· πᾶσα καύχῃσις τοιαύτη πονηρά ἐστιν. ¹⁷ ⁸ εἰδότες
οὖν καλὸν ποιεῖν καὶ μὴ ποιοῦντι, ἁμαρτία αὐτῷ ἐστιν. [†]

¹ Ἀγε νῦν οἱ πλοῦστοι, κλαύσατε ὀλολύζοντες ἐπὶ
ταῖς ταλαιπωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις. ² ὁ πλοῦ-
τος ὑμῶν σέσηπεν, καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σητόβρωτα
γέγονεν. ³ ὁ χρυσοὺς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κατιώται,
καὶ ὁ ἰὸς αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἐσται, καὶ φάγεται
τὰς σάρκας ὑμῶν ὡς πῦρ· ἐθῆσανρίσατε ἐν ἐσχάταις
ἡμέραις. ⁴ ἰδοὺ ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμυσάν-
των τὰς χώρας ὑμῶν ὁ [†] ἀφυστερημένος [†] ἀφ' ὑμῶν
κράζει, καὶ αἱ βοαὶ τῶν θερισάντων εἰς τὰ ὦτα κυ-
ρίου σαβᾶθ [†] εἰσεληλύθαι. ⁵ ἐτρύφήσατε ἐπὶ τῆς
γῆς καὶ ἐσπαταλήσατε, ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν [†]
ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς. ⁶ κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν
δίκαιον· οὐκ ἀντιτάσσεται ὑμῖν.

⁸ Μακροθυμήσατε οὖν, ἀδελφοί, ἕως τῆς παρο-
σίας τοῦ κυρίου. ⁹ ἰδοὺ ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον
καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐτῷ ἕως [†] λάβῃ

et deinceps exterminabitur:
pro eo ut dicatis, Si dominus
voluerit, et vixerimus, faciemus
hoc aut illud. ¹⁴ Nunc autem
exultatis in superbiis vestris.
Omnis exultatio talis maligna
est. ¹⁵ Sciatis igitur bonum
facere et non facienti, peccatum
est illi.

¹ Agite nunc, divites, plorate
ululantes in miseriis quas ad-
venient vobis. ² Divitiae vos-
trae putrefactae sunt, et vesti-
menta vestra a tineis comesta
sunt, aurum et argentum
vestrum eruginavit, et erugo
eorum in testimonium vobis
erit et manducabit carnes
vestras sicut ignis. ³ Thesaurizastis iram in novissimis diebus.
⁴ Ecce merces operatio-
rum qui messuerunt re-
giones vestras, qui fraudatus
est a vobis, clamat, et clamor
ipsorum in aures domini sa-
bath introivit. ⁵ Epulati estis
super terram et in luxuriis
enutristis corda vestra in diem
occisionis. ⁶ Adduxistis, oculis
iustum, et non resistit
vobis.

⁷ Patientes igitur estote, fra-
tres, usque ad adventum do-
mini. Ecce agricola expectat
praetiosum fructum terrae, pa-
tienter ferens donec accipiat

§ Theb.

13. κερδῶμεν Elz. AB²Mai⁸. Vulg. ff.
Memph. Theb. Æth. (h. 13.) | -σωμεν
St. 3. BBch. 31. KL. Arm.
14. το Ν. 31. KL. Vulg. Syr. Pst. Memph.
Theb. | τα Α. 13 sic. P. Syr. Hel. |
om. B. ff. Arm.
— γαρ. 1°. AN^c. 13. 31. KsLs. Vulg.
Syr. Pst. Memph. | om. BN^c. Syr. Hel.
Arm. Æth. autem ff. (vita vestra enim
est sicut vapor Theb.)
— ἦ] om. B.
— ὑμῶν] ἡμῶν 13.
— αἱμῖς] αἱμῇ L.
— αἱμῖς γαρ εστ.] om. N.
— γαρ 2°. ff. Syr. Hel. Theb. Arm. | om.
A. 13. Vulg. Syr. Pst. Memph. Æth.
— εστε B. (εσται A. 31. KP.) Syr. Hel.
Arm. Æth. | † εστω Ν. 13s. L.
Vulg. ff. | om. Syr. Pst.
— ἡ προσ] om. ἡ BP.
— επειτα καὶ ABNK. | επ. δε καὶ 31. L.
| et deinceps Vulg. Æth. deinde et ff.
| "et" Syr. Pst. Arm. | † επ. δε Ν.
13s. Theb. | επειτα Syr. Hel. Memph.

15. θελήσῃ AN. rel. Vulg. ff. | θελγ BP.
— ζήσομεν καὶ ποιήσομεν ABN. ff. (aut
fac.) (Theb.) Æth. (vixerimus, faci-
emus Vulg. Memph.) | † ζήσομεν καὶ
ποιήσομεν Ν. 13s. 31. KL. Arm.
(ποιήσομεν Elz.)
16. νῦν] νυνι 31.
— καυχᾶσθε] κατακαυχᾶσθε N.
— πασα] ἀπασα N.
17. ποιῶν] ποιῆσαι A* ut vid.
1. κλαύσατε] κλαυθονται 13.
— ἐπερχομέναις] add. ὑμῶν N. Vulg.
Syr. Pst. Memph. Arm. Æth. (non m. ff.
Syr. Hel.)
3. καὶ ὁ ἀργυρὸς] post κατιώται A. 13.
— φάγεται] φαίετε N* (corr. c)
— ὡς πῦρ] praem. ὁ ἰὸς AN^c. 13. P.
Syr. Hel. | om. BN*. 31. KL. Vulg. ff.
m. (ὥσπερ 13.) (Thesaurizastis vobis
(om. Am.) iram in novissimis diebus
Vulg. | ignem congressistis vobis in
novissimos dies Syr. Pst. (om. ὡς πῦρ.)
— ἐσχάταις] post ἡμεραις A. 13.
4. ἀφυστερημένος B* RL Mai⁸ N. | † απε-

- στερημένος Ν. AB². 13s. 31. | απο-
στερημένος KL.
4. εἰσεληλύθαι BP. | -θεν Α. | † -θαῖον
Ν. 13s. 31. KsL.
5. επ] ενι Ν*. (corr. 2^a)
— καὶ] om. A. Memph.
— εν ἡμερ.] † praem. ὡς Ν. 31. KsL.
Syr. Pst. & Hel. Arm. | om. ABN*. 13.
P. Vulg. ff. m. Memph. (om. εν ἡμ.
σφαγ. Æth.)
— ἡμερε] -ραις Α.
7. επ' αυτω] επ' αυτον KL. | om. Vulg.
Arm.
— εως] † add. αν Ν. N. 13s. 31. Syr.
Hel. mg. | om. AB² Mai⁸ KL. Syr. Pst.
& Hel. txt.
— λαβῃ] † add. ἕτερον Ν. A. 13. KL.
Syr. Pst. & Hel. txt. | om. BN. 31.
Vulg. ff. Memph. Theb. Arm. Æth.

15. om. dominus Am. (add. 1) | et si vixerimus
Cl. 1. Ago Am. (corr. 1) | miseris vestris Cl. |
3. Thesaurizastis vobis Cl. | 4. quae fraudata
Cl. | clamor eorum Cl. | 5. in die Cl. | 6. ad-
dixistis et occidistis Cl. | restitit Cl.

A B N.
13. 31.
KL.

[†] cap. 1: 12.

^u Psa. 103(102): 8.

^w Matt. 5: 34.

[†] προΐμον" καὶ ὄψιμον" ⁸ μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, στηρίζατε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ κυρίου ἤγγικεν. ⁹ Μὴ στεναίετε, [†] ἀδελφοί, κατ' ἀλλήλων, "ἵνα μὴ [†]κριθῆτε" ἰδοὺ ⁸ ὁ κριτὴς πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν. ¹⁰ Ὑπόδειγμα λάβετε, [†] ἀδελφοί, τῆς κακοπαθείας" καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς προφήτας οἱ ἐλάλησαν ⁸ ἐν" τῷ ὀνόματι κυρίου. ¹¹ ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς [†] ὑπομείναντας" τὴν ὑπομονὴν Ἰωβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος κυρίου εἶδετε, ὅτι ^u πολὺσπλαγχνός ἐστιν ὁ κύριος καὶ οἰκτίρμων. ¹² ^w πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε, μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν μήτε ἄλλον τινὰ ὅρκον· ἦτω δέ ὑμῶν τὸ ναὶ ναί, καὶ τὸ οὐ οὐ· ἵνα μὴ ὑπὸ κρίσιν πέσητε.

⁹ ¹³ Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω. ¹⁴ ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν

temporaneum et serotinum: ⁸ patientes estote et vos, confirmate corda vestra, quoniam adventus domini adpropinquavit. ⁹ Nolite ingemescere, fratres, in alterutrum, ut non iudicemini: ecce iudex ad ianuam adsistit. ¹⁰ Exemplum accipite, fratres, laboris et patientiae prophetas qui locuti sunt in nomine domini. ¹¹ Ecce beatificamus qui sustinuerunt: sufferentiam Iob audistis, et finem domini vidistis, quoniam misericors est dominus et miserator. ¹² Ante omnia autem, fratres mei, nolite iurare, neque per caelum neque per terram neque aliud quodcumque iuramentum. Sit autem sermo vester est est, non non, ut non sub iudicio decidatis.

¹³ Tristatur aliquis vestrum? oret: aequo animo est? psallat. ¹⁴ Infirmatur quis in vobis? inducat praesbyteros ecclesiae, et orent super eum, ungentes

7. προῖμον] praem. καρπον τον Ν. (om. τον^c) Syr.Hcl.mg. Memph. (add. fructum ff.) | praem. και τον 31. | non habent AB. 13. KL. Vulg. Syr.Pst. Theb. Arm. (Æth. expectans vesperis et mane donec maturescat et fructificat ei ac demetatur). || προῖμ. AB**Rul.* Mai^uN. | † πρωμ. Ξ. B²*Rul.* Mai. 13. 31. KL.
8. μακροθυμησατε] add. ουν ΝL. Vulg. Cl. Æth. | om. AB. 13. 31. K. Am. ff. Syrr.Pst.&Hcl. Memph. Theb. Arm.
9. ἀδελφοί κατ' ἀλλήλων (A)B. (13.) 31. Vulg. ff. Æth. (ἀδελ. μου A. 13. Syr.Pst. Memph. Theb.) | † κατ' ἀλλήλων ἀδελφοί Ξ. (N)L. Syrr.Pst.&Hcl. Memph. Theb. Arm. (κατα Ν.) | κατ' ἀλλήλων tantum K.
- κριθητε ABN. 13. 31. KL. Vulg. ff. Syrr.Pst.&Hcl. Memph. Theb. Arm. | † κατακριθητε Ξ.
- ὁ κριτης ABN. 13. 31. KL. Syr.Hcl.mg. Graecē. Arm. | *om. ὁ Ξ.
10. λαβετε] om. A. 13. (vid. post μακροθυμ.) Æth.
- ἀδελφοί της κακοπαθείας AB. 13. (31.) (KL.) Vulg. ff. Syr.Hcl. (Memph. Theb.) Arm. Æth. (ἀδελ. μου 31. KL. Memph. Theb. (Æth.)) | fratres, exitus mali et laboris Vulg. Cl. | ἀδελφοί

- μου της καλοκαγαθίας Ν. | † της κακοπαθείας, ἀδελφοί μου Ξ. (Syr. Pst.)
10. μακροθυμίας] add. εχετε AN^c (-ται) | add. δεχετε 13. | sunt Æth.
- εν τῳ ονομ. B(N.) 31. Vulg. ff. Arm. (om. τῳ Ν.) | *om. εν Ξ. A. 13. KsL.
- κυριον] praem. τον BBch. (non habet Mai.) 31.
11. ὑπομειναντας ABBcl.Mai^uN. Vulg. ff. Syrr.Pst.&Hcl. Æth. | † ὑπομεινοντας Ξ. 13. 31. KsL. Memph. Theb. Arm.
- ειδετε B*NKs. vv. | ιδετε AB². 13. 31. L. Arm.
- ὁ κυριος A(B)N. 13. vv. (om. ὁ BBly. Mai.) | om. 31. KL.
12. δε 1° ABN^c. 13. 31. L. Vulg. ff. Syrr.Pst.&Hcl. Memph. Theb. Æth. | ουν Ν*. | om. K. Arm. (at quod vero omnium primum est, amate vos invicem, fratres nostri; ne juretis Æth.)
- τινα] post ὅρκον A.
- ἦτω δε] add. ὁ λογος Ν*. (corr.^c) Vulg. Memph. Æth. | om. ff. Theb.
- και το ον Syrr.Pst.&Hcl. Theb. vid. Clen. 707. 872. | om. και 13. Vulg. ff. Memph.

12. μη ὑπο κρισιν Elz. ABN. 13. Vulg. ff. Syrr.Pst.&Hcl. Memph. Theb. Æth. | μη εις ὑποκρισιν St. 3. 31. KL. Arm.
14. ἀσθενει τις] add. σο Ν*. (corr.¹)
- επ' αυτον ABN^c. 13. 31². KsLs. | επ' αυτω 31*. | επ' αυτους Ν*.
- αλειψ. αυτον Orig. Int. ii. 191^c. | om. αυτον B. ff.
- τον κυριον (A)N. 13. 31. KsL. Orig. Int. ii. (om. του A. Arm.) | om. B.
15. αφηθησεται] -σονται 31.
16. εξομολ. ουν ABNK. Vulg. Syr.Hcl. Memph. Theb. | *om. ουν Ξ. 13. 31. L. ff. Arm. Æth. || autem Syr.Pst. Eus. c. Mcl. 152^a.
- τας ἀμαρτίας ABN. 13. Vulg. ff. Syr.Hcl. Memph. Theb. Eus. c. Mcl. | † τα παραπτώματα Ξ. 31. KsL. Syr.Pst. || add. ὕμων L. Vulg. ff. Syrr.Pst.&Hcl. Memph. Theb. Æth. (ὁ Ἰάκωβος φησιν, Ἰαλλήλοις ἐξαγγέλετε τὰ παραπτώματα ὕμων, ὅπως ἰαθῇτε Orig. in Prov. Mai. N. Bibl. vii. 51.)

8. patientes igitur Cl. | et confirmate Cl. | adpropinquabit Am. | 9 ante jan. Cl. et Am.* | 10. laboris, praem. exitus mali Cl. | per prophetas Am. | 11. eos qui Cl. | dominus est Cl. | 13. animo et Am.

Vulg. ff.
Syr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

16. προσεύχεσθε

* 1 Reg. 17: 1.
18: 41—45.

18. ἔτεδὸν ἔδωκεν

20. γινώσκετε

— ψυχὴν * [αὐ-
τοῦ]

7 Prov. 10: 12.

τῷ ὀνόματι [τοῦ] κυρίου. ¹⁵ καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως
σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ κύριος· καὶ
ἀμαρτίας ἡ πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. ¹⁶ ἐξομο-
λογείσθε * οὖν ἄλλήλοις † τὰς ἀμαρτίας, καὶ εὐχέσθε
ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῇτε· πολὺ ἰσχύει δέησις
δικαίου ἐνεργουμένη. ¹⁷ * Ἡλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιο-
παθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι·
καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆ-
νας ἑξ. ¹⁸ καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς
† ἔδωκεν ἔτεδόν καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησεν τὸν καρπὸν
αὐτῆς.

¹⁹ Ἀδελφοί * μου, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ
τῆς ἀληθείας καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, ²⁰ γινώσκέτω
ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἀμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ,
σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου, καὶ καλύψει πλῆθος
ἀμαρτιῶν.

cum oleo in nomine domini.
¹⁵ Et oratio fidei salvabit in-
firmum, et allevabit eum do-
minus; et si in peccatis sit,
dimittentur ei. ¹⁶ Confitemini
ergo alterutrum peccata vestra,
et orate pro invicem, ut salve-
mini: multum enim valet de-
precatio iusti assidua. ¹⁷ He-
lias homo erat similis nobis
passibilis, et oratione oravit ut
non plueret super terram, et
non pluit annos tres et menses
sex; ¹⁸ et rursus oravit, et
caelum dedit pluviam, et terra
dedit fructum suum.

¹⁹ Fratres mei, si quis ex vo-
bis erraverit a veritate et con-
verterit quis eum, ²⁰ scire debet
quoniam qui converti fecerit
peccatorem ab errore viae suae,
salvabit animam eius a morte,
et cooperit multitudinem pec-
catorum.

ΙΑΚΩΒΟΥ.

16. ευχεσθε N. 13. 31. KL. | προσευχεσθε
AB.

18. ἔδωκεν ἔτεδον A(N.) 13. Vulg. ff.
Syr.Pst. Memph. Theb. (Æth.) (τον
ἔτε. N.) | † ἔτε. εδ. S. B. 31. KsL.
Syr.Hcl. Arm.

19. ἀδελ. μου ABN. 31. K. Vulg. ff.
s. Syrr.Pst. (pro more)&Hcl. Memph.
Theb. Arm. (Æth.) | *om. μου S. L.
(13 n.l.)

— της ἀληθ.] praem. της ὁδοῦ N. 13.
Syr.Pst. Memph. Arm. | om. AB. 31.

KsL. Vulg. ff. s. Syr.Hcl. Theb.
Æth.

19. ἐπιστρέψῃ] ἐπιστρεψει 31. K. (13 n.l.)
20. γινώσκετω ANKL. (scire debet
Vulg.s.) (13 n.l.) | γινώσκετε B. 31.
Syr.Hcl. Æth. (om. ff. Theb.)

— ψυχην] praem. την A. Arm. || om. BN.
13. 31. KsL. || add. αὐτου AN. 13.
Vulg.s. Syrr.Pst.&Hcl. Memph. Arm.
cdd. Æth. Orig. Int. ii. 191^b. ed. | om.
B. 31. KsL. ff. Theb. Arm. Zoh.
Orig. Int. ii. 191^b. Cod.

20. θανατου] add. αὐτου B. ff. Æth. |
Contra, AN.rel.Vulg. s. rel. Orig. Int. ii.
— fin.] add. αμην Syr.Hcl.

Subscriptio Ιακωβου B. | επιστολη Ια-
κωβου N. | Ιακωβου επιστολη A. |
τελος του ἁγίου αποστολου Ιακωβου
επιστολη καθολικη στιχ. συμβ.
L. | In 13. 31. nihil, de K sil.
Matthaei.

15. alleviabit Cl. | remittentur Cl. | 18. rursus Cl. | 20. errore vitas Am. | et operiet Cl.

ΠΕΤΡΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

A'.

ABN[Cl. A' 31. 31. KL.

§ C

a Tit. 3:5, 7.

6. δέον [ίστιν]

b Jac. 1:3.

1 ¹ Πέτρος ἀπόστολος Ἰησοῦ χριστοῦ ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασποράς Πόντου, Γαλατίας, Καπποδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας, ² κατὰ πρόγνωσιν θεοῦ πατρός, ἐν ἁγιασμῷ ³ πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ χριστοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη.

³ Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ^a ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, ⁴ εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμείαντον καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς, ⁵ τοὺς ἐν δυνάμει θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως εἰς σωτηρίαν ἐτοιμῇ ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἑσχατῷ· ⁶ ἐν ᾧ ἀγαλλιάσθε, ὀλίγον ἄρτι, εἰ δέον ¹, λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ⁷ ^b ἵνα τὸ δοκίμιον

¹ Petrus apostolus Jesu Christi electis adveniens dispersionis Ponti Galatiae Cappadociae Asiae et Bythiniae, ² secundum praescientiam dei patris, in sanctificationem spiritus, in obedienciam et asperisionem sanguinis Jesu Christi. Gratia vobis et pax multiplicetur.

³ Benedictus deus et pater domini nostri Jesu Christi, qui secundum magnam misericordiam suam regeneravit nos in spem vivam per resurrectionem Jesu Christi ex mortuis, ⁴ in hereditatem incorruptibilem et inmarcescibilem, conservatam in caelis vobis ⁵ qui in virtute dei custodimini per fidem in salutem paratam revelari in tempore novissimo. ⁶ In quo exultatis, modicum nunc si oportet contritari in variis temptationibus, ⁷ ut probatio vestrae fidei multo

Inscriptio

ΠΕΤΡΟΥ Α

in B.

ΠΕΤΡΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ Α

in ANC. 13.

Πέτρον ἐπιστολὴ πρώτη

in 31. K.

ἐπιστολὴ καθολικὴ α' τοῦ ἁγίου καὶ πανευφρήμου ἀποστόλου Πέτρον Ι.

1. ἐκλεκτοῖς] add. καὶ Ν*.

— Ἀσίας] om. Ν*. (add.)

— καὶ Βιθυνίας] om. B* Rul. Bch. Mai. (Βυθινίας 13. Βυνίας 31. Βυθανίας B*mg. sic Rul.)

3. αὐτοῦ] post ελεος 13. 31. Vulg.

— ἡμᾶς] ἡμᾶς Elz.

— δι'] δια Ν.

— ἐκ νεκρῶν] om. Syr. Pst.

4. καὶ ἀμαραντον] ante καὶ ἀμειαντον Ν. | post Eus. in Psal. 30°.

— τετηρημενον Ν*.

— ουρανους] -νφ Ν.

— εἰς ἡμᾶς ABNC. 13. 31. KL. Vulg. s. Syrr. Pst. & Hel. Arm. | εἰς ἡμᾶς Σ. Harl. Memph. (nobis et vobis Æth.)

5. ἵτοιμην] -μως Ν*. (corr. c)

6. ἐν ᾧ] om. C². Æth.

— ἀγαλλιάσθε] add. in aeternum Syr. Pst. — εἰ δέον] † add. εστιν Σ. ANC. 13. 31.

KsL. Orig. i. 300b. | om. BN*. Clem. 622.

— λυπηθεντες ABNC. rel. Clem. Orig. i. | -τας Ν*L.

— ποικιλοις Clem. Orig. | -λαις C. (tentationibus variis quae transeunt super vos Syr. Pst.)

7. πολυτημιερον AB Btly. Alford. NC.

Memph. ut vid. Arm. | πολυτημιερον 31. | πολυ τιμιερον L. | † πολυ τιμιερον Σ. B. Mai (Beh. e sil.) 13. Ks. Vulg. s. Æth. Clem. 622. Orig. i. 300b.

7. χροσιον Clem. Orig. | -τον B.

— του απολλ.] om. Vulg. Cl. Am. (non Fuld. Tol.)

— δοξαν καὶ τιμην ABNC. 13. 31. Vulg. Syr. Hel. Memph. Arm. Orig. i. | † τιμην καὶ δοξαν Σ. (KL εἰς δοξ.) Syr. Pst. ut vid. Æth. επαινον καὶ δοξαν Clem. [s.]

8. ουκ] ουγ B*.

— ιδοντες BNC. Vulg. s. Syrr. Pst. & Hel. Arm. Æth. Polyc. ad Phil. i. Iren. 238. 301. | † ιδοτες Σ. A. 13s. 31. KsL. Memph. Clem. 622. (ιδ. πιστευε Polyc.)

3. misericordiam suam magnam Cl. 14. in vobis Cl. 6. exultabitis Cl.

Vulg.
Syr. P. H.
Memph. [Theb.]
Arm. Æth.

8. ἀγαλλιᾷτε

§ Theb. B'

ε' Lev. 11:44.
— 19:2.
Matt. 5:48.

ὑμῶν τῆς πίστεως ἡ πολυτιμότερον χρυσίου τοῦ ἀπολυμένου διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὐρεθῇ εἰς ἔπαινον καὶ ἡ δόξαν καὶ τὴν ἑν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ χριστοῦ. ὃν οὐκ ἰδόντες ἡγαπάτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὁρῶντες πιστεύοντες δὲ ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκκαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῳ, κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν. ¹⁰ περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζητήσαν καὶ ἐξηραύνησαν προφηταὶ οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες. ¹¹ ἔρανύνωντες εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα χριστοῦ, προμαρτυρόμενον τὰ εἰς χριστὸν παθήματα καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας. ¹² οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς ὑμῖν δὲ δικόνουν αὐτά, ἀλλὰ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς πνεύματι ἁγίῳ ἀποσταλῆντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύναι.

2 ¹³ Διὸ ἀναξωσάμενοι τὰς ὁσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ χριστοῦ. ¹⁴ ὥς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συνσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις, ¹⁵ ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ἡμᾶς ἅγιον καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε, ¹⁶ διότι γέγραπται, Ὁ ἅγιοι ἔσσεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι. ¹⁷ καὶ εἰ πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήμπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ

præciosior sit auro quod per ignem probatur, inveniat in laudem et gloriam et honorem in revelationem Iesu Christi; quem cum non videritis diligitis, in quem nunc quoque non videntes creditis; quem cum videritis, exultabitis læticia inenarrabili et glorificata, reportantes finem fidei vestrae, salutem animarum vestrarum. ¹⁰ De qua salute exquisierunt atque scrutati sunt prophetae qui de futura in vobis gratia prophetaverunt, scrutantes in quod vel quale tempus significaret in eis spiritus Christi prænuntians eas quae in Christo sunt passionis et posteriores glorias; ¹¹ quibus revelatum est quia non sibi ipsis, vobis autem, ministrabant ea quae nunc adnuntiata sunt vobis per eos qui evangelizaverunt vobis spiritu sancto misso de caelo, in quem desiderant angeli prospicere.

¹³ Propter quod succincti lumbos mentis vestrae, sobrii, perfecte sperate in eam quae offertur vobis gratiam in revelatione Iesu Christi. ¹⁴ Quasi filii obediencie, non configurati prioribus ignorantiae vestrae desideris, ¹⁵ sed secundum eum qui vocavit vos sanctum et ipsi sancti in omni conversatione sitis, ¹⁶ quoniam scriptum est, Sancti estote, quia et ego sanctus sum. ¹⁷ Et si patrem invocatis eum qui sine acceptione personarum iudicat secundum uniuscuiusque opus, in timore incolatus

8. ἀγαλλιᾶσθε ANC². 13. 31. KsL. Polyc. Clem. | -ate BC* ut vid. Orig. iii. 692°.

9. ὑμῶν ANC. 13. 31. KL. vv. | om. B. Clem. 622. Orig. Int. iii. 282°. | nostrae Orig. Int. i. 95°.

10. ἔρανύντησαν AB* Rul. Mai. N. | † -ρενύντησαν Ξ. B² Rul. Mai. C. 13. 31. KsL.

— ὑμᾶς ἡμᾶς 13. K. Syn. Ant. Routh. iii. 299.

11. ἐρανύνωντες B* N. | † -ρενύν. Ξ. AB² C. 13. 31. KsL.

— ἐδήλου το] ἐδηλοῦτο 31. L.

— πνεῦμα] το πν. του 31.

— χριστοῦ] om. B.

— προμαρτυρόμενον] -ρουμένον A.

12. ὅτι] add. καυχασθε 13. [quicquid scrutabantur propterea quod non semetipsis inquirebant Syr. Pst.]

12. οὐχ ἱαντοῖς] οὐκ αυτοῖς C². | οὐχ ἱαντον 13.

— ὑμῶν δε ABNC. 13. 31. L. Vulg. Syr. Hel. Æth. | † ἡμῶν δε Ξ. Ks. Syr. Pst. Memph. Arm. | add. καὶ 13.

— α' 1°.] om. C.

— ἀνηγγέλη] ἀνηγγέλη 31.

— πνεύματι] † praem. εν Ξ. NC. 31. KsL. | om. AB. 13. Vulg. Hil. 586°.

— εἰς ἃ] Iren. 140. Clem. 948. Exc. Theod. 971. 989. Orig. iii. 95°. 456°. 692°. 814°. Orig. Int. iii. 95°. | in quem Vulg. | quae ipsa Memph. | quem Iren. 337. Orig. Int. ii. 307°. | in qua re Hil.

13. νήφοντες B* Rul. Mai.

14. συνσχηματιζόμενοι ANC. rel. Clem. 562. | -μεναι B.

16. διότι γέγραπται Clem. 561. | om. 13.

16. διότι Clem. | διο NC.

— ἅγιοι] praem. ὅτι B. 31. Syrr. Pst. & Hel. Æth. | om. ANC. 13. KsL.

Vulg. m. Memph. Theb. Clem.

— εἰσθε ABNC. 13. Vulg. Cl. Syr. Hel. Æth. Clem. | γενεσθε 31. L. | † γε- νεσθε Ξ. Ks. Am. m. Syr. Pst. Memph. Theb. Arm.

— ὅτι] διοτι N. Clem.

— ἅγιος] † add. εἰμι Ξ. A² C. 13. 31. KsL. Vulg. m. Syrr. Pst. & Hel. Memph. Theb. Arm. | om. A* BN. Æth. Clem.

17. κρίνοντα] κρίνοντα C.

7. om. sit Cl. | revelatione Cl. | 8. creditis, credentes autem Cl. | quem cum non videritis Am.* corr.) | 9. om. vestrarum Cl. | 12. sibi- metipsis Cl. | nunc nuntiate Cl. | 13. revelationem Cl. | 15. in omni conversatione sancti Cl. | 16. sancti eritis, quoniam ego Cl.

ABNC
13. 31.
KL.

τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε· ¹⁸ εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοὶς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαιίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαροδότου, ¹⁹ ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμόμου καὶ ἀσπίλου χριστοῦ, ²⁰ προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτου τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς ²¹ τοὺς δι' αὐτοῦ πιστοὺς εἰς θεόν, τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς θεόν.¹

3 ²² Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς· ²³ ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζωῆτος θεοῦ καὶ μένοντος· ²⁴ διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα ὁῦσα αὐτῆς ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπεσεν· ²⁵ τὸ δὲ ῥῆμα κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. τοῦτο δὲ ἐστὶν τὸ ῥῆμα τὸ ἐυαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς.

¹ Ἀποθήμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ πάσας καταλαλίας, ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπι-

vestri tempore conversamini, ¹⁸ scientes quod non corruptibilibus, auro vel argento, redempti estis de vana vestra conversatione paternae traditionis, ¹⁹ sed practioso sanguine quasi agni immaculati et incontaminati Iesu Christi, ²⁰ praecogniti quidem ante constitutionem mundi, manifestati autem novissimis temporibus propter vos, qui per ipsum fideles estis in deo qui suscitavit eum a mortuis et dedit ei gloriam, ut fides vestra et spes esset in deo. ²² Animas vestras castificantes in obediencia caritatis, in fraternitatem amore simplici, ex corde invicem diligite attentius, ²³ renati non ex semine corruptibili sed incorruptibili, per verbum dei vivi permanentis in aeternum. ²⁴ Quia omnis caro ut fenum, et omnis gloria eius tamquam flos feni: exaruit fenum, et flos decidit: ²⁵ verbum autem domini manet in aeternum. Hoc est autem verbum quod evangelizatum est in vobis.

¹ Deponentes igitur omnem malitiam et omnem dolum et simulationes et invidias et omnes detractiones, sicut modo geniti infantes, rationabile et sine dolo lac concupiscite, ut

21. πιστεύοντας

¶ Theb.

d Es. 40:6—8.

24. τὸ ἀνθος [αὐτοῦ]

II. I'

* Jac. 1:21.

17. ἀναστράφητε ἀναστρεφόμενοι N*. (corr. c)

18. φθαρτοὶς ABNC. rel. Clem. 303. Orig. iii. 546^c. 726^c. | -τον N*.

— ἀργυρίῳ ABNC. rel. Clem. Orig. iii. bis. | -ριον N*.

— ἀναστροφῆς | post πατροπαροδότου C. 31. | Contra, Clem. Orig. iii. 726^c.

19. τιμίῳ praem. τῷ C. 31. Scr. | Contra, Clem. 303. Orig. iii. 546^c. 726^c.

20. προεγνωσμένου ABNC². rel. | ἀνεγνωσ. N*. | προγεγνωσ. C*.

— ἐσχάτου ABNC. 13. Syrr. Pst. & Hel. Memph. | † -των C. 31. KsL Vulg. Theb. Arm. Aeth.

— τῶν χρόνων | του χρόνου N*. (corr. c) | των ἡμερῶν 31.

— ἕμας ἡμᾶς A. (propter illud Aeth.)

21. πιστοὺς AB. Vulg. | † πιστεύοντας C. 31. KsL. Syrr. Pst. & Hel. | πιστεύσαντας 13. (πιστευσαντες Polyc. ad Phil. ii.)

— ἐμεινάντα ABNC. rel. Polyc. | -ροντα N*.

22. ἀληθείας | † add. εἰς πνεύματος C. 31. KsL (m.) (Arm. Zoh.) (Aeth.) |

om. ABNC. 13. Vulg. Syrr. Pst. & Hel. Memph. Arm. Usc. Clem. 562.

22. καρδίας | praem. καθαρὰς C. N* C. 13. 31. KsL. Syrr. Pst. & Hel. Arm. (ex corde puro et perfecto Syr. Pst. in corde sancto Memph.) | om. ABNC. Vulg. Aeth. | add. ἀληθινῶς N*. Aeth.

— ἀγαπήσατε ἀγαπάτε 13.

23. ἀναγεγεννημένοι ἀναγενομένοι 31.

— σπορὰς B. 13. 31. KsL. Vulg. Syrr. Pst. & Hel. rel. | φθορὰς ACN.

— ἀλλὰ ἀλλ' C. 31.

— μένοντος | † add. εἰς τὸν αἰῶνα C. 31. KsL. Vulg. Cl. Arm. Syrr. Pst. (Arm.) Aeth. ("semper") | om. ABNC. 13. Fuld. Demid. Syr. Hel. Memph.

24. ὡς 1^a. BC. 31. KsL. Vulg. Cl. Arm. Fuld. Demid. Tol. Syr. Hel. Memph. Arm. Zoh. Aeth. Orig. i. 226^a. | om. AN^c. 13. Am^c. Harl. Syrr. Pst. & Hel. txt. Arm. add. (vid. Esa. xl. 6. LXX.) Hipp. Phil. vi. 10 (164.) | ὥσει N*.

— πᾶσα | add. ἡ N* (om. c)

— δοξα αὐτῆς ABNC. 13. K Ty. Vulg. Syrr. Pst. & Hel. Memph. Aeth. Orig. i. | δοξα αὐτοῦ N* | † δοξα ἀνθρώπου

C. 31. KsL sic. Arm. vid. Esa. xl. 6. | δοξα σαρκος Hipp. Phil.

24. ἄνθος 2^a. | † add. αὐτοῦ C. 31. KsL. Vulg. Cl. Memph. Aeth. Hipp. Phil. | om. ABN. 13. Am. Syrr. Pst. & Hel. Arm. Orig. i. | vid. Es. xl. 7.

25. το δε ῥημα το Hipp. Phil. vi. 10 (164.) | om. A.

1. ὑποκρίσεις AN^c. C. rel. Vulg. Syrr. Hel. Arm. | -σιν BN^c ut vid. Syrr. Pst. Memph. Aeth. Clem. 124. (praem. την) Orig. Int. iv. 508^a.

— φθόνους ANC. rel. | φονούς B. | φθονον L. | φθονον Clem.

— πάσας καταλαλίας (A)BN^c. C. 13. 31. Ks. Vulg. Syrr. Hel. Arm. (om. πάσας A. Syrr. Pst. Aeth. Clem.) | πάσαν καταλαλίαν N*. Memph. Clem. (om. πασαν).

2. ἀρτιγέννητα Orig. iii. 550^a. 606^a. 607^b. 756^a. iv. 243^c. | -γέννητα A. Clem. 124. simplices Syrr. Pst.

19. immaculati Christi et incontaminati Cl. | 20. mundi const. Cl. | 22. in obediencia Cl. | 23. ex om. Am^c. | 24. ut om. Am^c. | Hos ejus Cl. | in vos Cl.

2. rationabile sine dolo Cl.

Vulg.
Syr. P. H.
Memph. (Theb.)
Arm. Æth.
P. 116 (117): 22.

E. 29: 16.

P. 118 (117): 22.

E. 8a: 14.

E. 43: 20.

Exod. 19: 6.

E. 43: 21.

Hos. 1: 9.
2: 1, 23.

ποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῇτῃ * εἰς σωτηρίαν,"
3^a εἰ^a ἐγενήσαθε ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος. 4^a πρὸς ὃν προσ-
ερχόμενοι λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδε-
δοκιμασμένον, παρὰ δὲ θεῷ ἐκλεκτὸν ἐντιμον, 5^a καὶ
αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομείσθε οἶκος πνευματικός,
* εἰς^a ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνεγκάκι πνευματικὰς θυσίας
ἐνπροσδέκτους^a 1 θεῷ διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ. 6^a διότι^a
περιέχει ἐν^a γραφῇ, 7^a Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιών λίθον ἀκρο-
γωνιαῖον ἐκλεκτὸν ἐντιμον, καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῇ
οὐ μὴ καταισχυνηθῇ. 7^a ὅνιν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς πιστεύουσιν^a
2 ἀπιστοῦσιν^a δέ, 3^a λίθος^a ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ
ἀειδομένους, αὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας^a 8^a καὶ
λίθος προσκόμιματος καὶ πέτρα σκανδάλου, οἱ προσ-
κόπτουσιν τῷ λόγῳ ἀπειθοῦντες, εἰς ὃ καὶ ἐτέθησαν^a
9^a ὑμεῖς δὲ^a κ^a γένος ἐκλεκτὸν, 1^a βασιλείαν ἱεράτευμα, ἕθνος
ἅγιον, 2^a λαὸς εἰς περιποίησιν, ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγ-
γελήητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θαν-
μαστὸν αὐτοῦ φῶς. 10^a οἱ ποτὲ οὐ λαὸς, νῦν δὲ λαὸς
θεοῦ, οἱ οὐκ ἡλεθμένοι, νῦν δὲ ἐλεηθέντες. 11^a Ἀγαπη-
τοί, παρακαλῶ ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμιους ἀπέ-
χεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται

in eo crescat in salutem, 3^a si
tamen gustatis quoniam dul-
cis est dominus. 4^a Ad quem
accedentes lapidem vivum, ab
hominibus quidem reprobatum,
a deo autem electum et hono-
rificatum, 5^a et ipsi tamquam
lapides vivi superedificamini,
domus spiritalis, sacerdotium
sanctum, offerre spirituales hos-
tias acceptabiles deo per Ie-
sum Christum, 6^a propter quod
continet scriptura, Ecce pono
in Sion lapidem summum angu-
larem electum praetiosum, et
omnis qui crediderit in eo
non confundetur. 7^a Vobis igitur
honor creditibus: non creditibus
autem lapis quem reproba-
verunt aedificantes, hic
factus est in caput anguli 8^a et
lapis offensionis et petra scan-
dali, his qui offendunt verbo
non credunt, in quo et positi
sunt. 9^a Vos autem genus elec-
tum, regale sacerdotium, gens
sancta, populus acquisitionis,
ut virtutes annuntietis eis qui
de tenebris vos vocavit in ad-
mirabile lumen suum; 10^a qui
aliquando non populus, nunc
autem populus dei; qui non
consecuti misericordiam, nunc
autem misericordiam consecuti.
11^a Carissimi, obsecro tamquam
advenas et peregrinos abstinerere
vos carnalibus desideriis, quae

2. ἀλοον Orig. i. 512^b. iii. ter iv. om.
Clem. | praem. καὶ 13. Am. Tol. Syrr.
Pst. & Hel. Arm. Orig. iii. 607^b. Orig.
Int. iii. 508^a. (ipsum sermonem tan-
quam lac mundum et spirituale Syrr. Pst.)
— αὐξηθῇτε Clem. | αὐξωθῇτε 31.
— εἰς σωτηρίαν ABNC. 13. 31. K. Vulg.
Syrr. Pst. & Hel. Memph. Arm. Æth.
Clem. Orig. Int. iii. | * om. S. L.
3. εἰ ABN* C. Clem. 124. | * εἰ παρ S. N* C.
31. KsL. Vulg. | εἰσπερ sic 13. (si
gustatis et vidistis Syrr. Pst.)
— χρηστὸς | χς (i.e. χριστός) 13. 31. KL.
χριστός Clem.
4. ἐπο AN. rel. | ἐπ' B. | απο C.
— ἀποδοκίμασμενον | ἀποδοκίμενον
31.
5. λίθοι ζῶντες Orig. i. 757^b. Orig. Int. ii.
418^d. Eus. in Psal. 316^d. Hil. 70^a. | λι-
θοὶ οὐκ N* (corr. e.)
— οἰκοδομείσθε A* B. 13. 31. KL. Clem.
in Cat. Niceph. ii. 697. Orig. i. (iii.
750^a. iv. 202^a. 223^a.) Hil. 70^a. 80^d.
(582^d.) | ἐποικοδομείσθε A* N* C. Vulg.
| (seq. καὶ οἶκος Orig. i. | om. καὶ
Orig. Int. ii.)

5. πνευματικός | πῦς (i.e. πνευματός)
N* (corr. e.)
— εἰς ἱεράτευμα ABNC. Tol. Memph.
Arm. Æth. Orig. i. iv. (197^a.) 203^a.
Orig. Int. ii. Hil. 70^a. Eus. in Psal.
316^d. | * om. εἰς S. 13. KsL. Vulg.
Syrr. Hel. Clem. ap. Niceph. Orig. iv.
223^a. Hil. 80^d. | (et estote templa
spiritualia Syrr. Pst.)
— ἀνεγκάκι ABN* C. 31. KsLs. Orig. i.
| ἀνεγκας N*. | ἐνεγκά 13.
— πνευματικὰς om. N. Syrr. Pst.
— θρω | † praem. τῷ S. N*. 31. KsL.
Orig. i. | om. ABN* C. Arm. (13 n.l.)
6. διότι ABNC. 31. KL. Vulg. Syrr. Hel.
Memph. Arm. Æth. (13 n.l.) | † διο
καὶ S. | "enim" Syrr. Pst.
— ἐν γραφῇ ABN. 13. (ἐν τῇ) γραφῇ
S. 31. KL.) Syrr. Pst. & Hel. Arm.
| ἡ γραφή C. Vulg. (scriptum Æth.)
— ἀκρογωνιαῖον post ἐκλεκτον BC. 31.
Syrr. Pst. Memph. Arm. (vid. LXX.
Esai. xxviii. 16.) sic Barnab. vi. | ante
AN. 13. KL. Vulg. Syrr. Hel. Æth.
— ἐπ' αὐτῷ ἐπ' αὐτῶν N*. (corr. f) sic
Barnab. (vid. LXX. cod. Alex.)

7. ὅνιν | ἡμιν N* (?)
— ἀπιστοῦσιν BNC. Vulg. Syrr. Hel.
Memph. (13 n.l.) | † ἀπισθοῦσιν S.
A. 31. KL. Syrr. Pst. Arm. Æth. (vid.
ver. 8.)
— λίθος ἐν ABN* C* ut vid. Vulg. (13 n.l.)
| † λίθον ἐν S. N* C* ut vid. 31. KL.
(λιθ. ὄν... κεφ. γωνίας) om. Syrr. Pst.)
— ἐγενήθη K.
8. λίθος προσε. | λίθον προσ. 31.
— πέτρα πετρὰν N.
— οἱ ABNC. KsL. (h. 13.) Vulg. |
δοσι C*. 31. || add. καὶ N*.
— ἀπειθοῦντες ANC. 13. 31. KsL. vv.
| ἀπιστοῦντες B. Vulg. (vid. ver. 7.)
9. ὑμεῖς | ἡμεῖς 31. Clem. 52.
10. ηλεθθέντες C.
11. ἀπεχέσθαι BN. 31. K. Vulg. Clem.
544. | ἀπεχεσθε AC. 13. L. Syrr. Pst. &
Hel. Memph. Æth. Cypr. 12. 308. |
add. vos Vulg. Cypr. bis. || add. απο
C*. Vulg. Cypr. bis.

3. gustatis Am. | 5. domus spirituales Am. |
6. et qui crediderit in eum et confutatur
Am. * | 10. secuti Am. * | 11. obsecro vos Cl.

ABNC
13. 31.
KL.

κατὰ τῆς ψυχῆς¹² τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς
ἔθνεσιν ἔχοντες καλὴν, ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν
ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἑποπτεύοντες¹³
δοξάσωσιν τὸν θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς.

4¹³ Ὑποτάγητε ἡ ψυχὴ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν
κύριον· εἴτε βασιλεῖ ὡς ὑπερέχοντι·¹⁴ εἴτε ἡγεμόσιν
ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν ἡ κακοποιῶν,
ἐπαινοῦν δὲ ἀγαθοποιῶν·¹⁵ ὅτι οὕτως ἐστὶν τὸ θέλημα
τοῦ θεοῦ, ἀγαθοποιούντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων
ἀνθρώπων ἀγνωσίαν·¹⁶ ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπι-
καλύμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς
ἡ θεοῦ δούλοι·¹⁷ πάντας τιμᾶτε, τὴν ἀδελφότητα
ἀγαπᾶτε, τὸν θεὸν φοβεῖσθε, τὸν βασιλέα τιμᾶτε.

18⁹ Οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς
δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν,
ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολοῖς.¹⁹ τοῦτο γὰρ χάρις,⁵ εἰ διὰ
συνείδησιν θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας πάσχω· ἀδίκως.
20⁹ ποῖον γὰρ κλέος εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι
ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιούντες καὶ πάσχοντες
ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ θεοῦ.²¹ εἰς τοῦτο γὰρ
ἐκλήθητε, ὅτι καὶ χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν
ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς

militant adversus animam,
12 conversationem vestram inter
gentes habentes bonam, ut in
eo quod de rebus de vobis
tamquam de malefactoribus,
ex bonis operibus vos conside-
rantes glorificent deum in
die visitationis.

13 Subiecti estote omni hu-
manae creaturae propter deum,
sive regi quasi praecellenti,
14 sive ducibus tamquam ab eo
missis ad vindictam malefac-
torum, laudem vero bonorum;
15 quia sic est voluntas dei, ut
beneficientes obmutescere faci-
atis imprudentium hominum
ignorantiam, 16 quasi liberi, et
non quasi velamen habentes
maliitiae libertatem, sed sicut
servi dei. 17 Omnes honorate,
fratritatem diligite, deum
timeate, regem honorificate.

18 Servi, subditi in omni ti-
more dominis, non tantum bo-
nis et modestis, sed etiam dis-
colis. 19 Haec est enim gratia,
si propter conscientiam dei sus-
tinet quis tristitias patiens
iniuste. 20 Quae enim gloria
est, si peccantes et colaphizati
suffertis? Sed si bene facientes
et patientes sustinetis, haec est
gratia apud deum. 21 In hoc
enim vocati estis, quia et
Christus passus est pro vobis,
relinquens vobis exemplum ut
sequamini vestigia eius, 22 qui

12. ὑμῶν Clem. 285. | ὑμῖν N.

— ἐχοντες καλὴν] ante εν τοις εθνεσιν
KL. Syr. Pst. Memph. (Clem. καλ. εχ.
544.) | post A(B)NC. 13. 31. Vulg.
(Syr. Hel.) Æth. Clem. 285. Cypr. 12.
308. conversationem vestram irrepre-
hensibilem habentes in gentibus Polyg.
Int. x. | om. εχοντες B.
— καταλαλοῦσιν Clem. 285. | -λωσιν 31.
L. Clem. MS.

— ἐποπτεύοντες BNC. 31. Vulg. Syrr.
Pst. & Hel. Cypr. bis. | † ἐποπτευσαν-
τες C. A. 13s. KsL. Clem.
— δοξάσωσιν Clem. | δοξάσουσιν τρεῖς
N*, (corr. c)

13. ὑποτάγητε | † add. οὖν C. KsL.
Vulg. Cl. Syr. Hel. | om. ABNC. 13.
31. Am. Fuld. Demid. Tol. m. Memph.
Theb. Arm. Æth. Eus. c. Mcl. 151*,
(c Et* Syr. Pst.)

— ἀνθρωπίνῃ om. N*, (add. c) | post
κτίσει C. 31. Eus. c. Mcl.

— εἶα] mg. * 31.

14. ἐκδίκησιν Cut vid. || † add.

μεν C. Cut vid. Syr. Hel. * | om. ABNC.
13. 31. KL. Vulg. m. Syrr. Pst. & Hel. tzt.
Memph. Arm.

15. ἀγαθοποιούντας Clem. 544. | -τες C.
| ἀγαθοποιῶν 13. || add. ἡμας C. 31.
Syr. Pst. & Hel.

— φιμοῦν] praem. καὶ 13. | om. Clem. |
φιμοῦν N*, (corr. c)

16. θεον ante δουλοι BNC. 31. K. | † post
C. A. 13. L. Vulg. m.

17. παντας] παντες N.
— αγαπατε] αγαπησατε 31. KL.

18. ὑποτασσόμενοι] post εν παντι φοβω N.
— δεσποταις] add. ἡμῶν N. | Contra,
Clem. 296.

— αλλα καὶ Clem. | om. καὶ 31.

19. χάρις] add. παρα τω θεῳ C. (13 om.
τῳ) m. Syrr. Pst. & Hel. * Arm. (η δια
BRI/L.)

— θεου A²BN. rel. m. Vulg. Syr. Hel.
Memph. Theb. Æth. | αγαθην C. Syrr.
Pst. & Hel. Arm. | θεον αγαθην A*. 13.

20. κολαφιζόμενοι] praem. κακοποιούντες
31. (κολαζόμενοι N^c)

20. ὑπομενετε 1⁹. —μενετε N^c.

— αλλ' ει αγαθ. καὶ πασχ. ὑπομ. om. L.

— ὑπομενετε 2⁹. | om. C. (-νετε
31.)

— τουτο] add. γαρ A. 13. (vid. verr. 19,
21.) | om. γαρ B²btly. in coll. Mai NC.

31. KL. Vulg. m. Syrr. Pst. & Hel.
Memph. Theb. Arm. Æth.

— θεω] praem. τω A. 31.

21. οτι καὶ Vth. Syrr. Pst. Memph. ut vid.
Arm. Æth. | om. καὶ A. Syr. Hel.
Theb.

— χριστος επαθεν ABC ut vid. 13. 31.
KsL. Vulg. Syr. Hel. Memph. Theb.
Æth. Cypr. 250. 259. | ὁ χριστος

απῳαθεν N. Syr. Pst. (Arm.)

— ὑπερ] περι A.

— ἡμῶν ἡμῶν Elz. ABNC. 31. (Am.)
(Demid.) (Tol.) Harl. Syr. Hel. Theb.

12. quod detractant Cl. | 13. subiecti iugitur
Cl. | 14. malorum Am. | 18. subditi estote Cl. |
19. dei conscientiam Cl. | 20. est gloria Cl. |
et patienter sustinetis Cl. | 21. pro nobis vobis
relinquens Cl.

Vulg.
Syr. P.H.
Memph. [Theb.]
Arm. Æth.
Esa. 53:9.

Esa. 53:5.
24. μώλωπι [αὐ-
τοῦ]
Esa. 53:6.

III.

Eph. 5:22.
Col. 3:18.

1 Tim. 2:9.

6. ὑπήκουεν
* Gen. 18:12.

ἔχουσιν αὐτοῦ. ²² ὅς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐ-
ρέθη δόλος ἐν τῇ στόματι αὐτοῦ, ²³ ὅς λοιδορούμενος
οὐκ ἀντελοιδορεῖ, πάσχων οὐκ ἠπείλει, παρεδίδου δὲ
τῷ κρίνουντι δικαίως. ²⁴ ὅς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς
ἀνήγειρεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς
ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν.
²⁵ ὅς τῷ μώλωπι ἰάθητε. ²⁵ ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα
ἄπλανώμενοι ἄλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα
καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

¹ Ὅμοιως ἡ γυναῖκες ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις
ἀνδράσιν, ἵνα καὶ εἰ τις ἀπειθοῦσιν τῷ λόγῳ, διὰ
τῆς τῶν γυναικῶν ἀνατροφῆς ἀνευ λόγου ἡ κερδηθῇ-
σονται. ² ὑποπατέουσιν τὴν ἐν φόβῳ ἀγνὴν ἀνα-
τροφὴν ὑμῶν. ³ ὡς ἔστω οὐχ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς
τριχῶν καὶ περιθέσεως χρυσίων ἢ ἐνδύσεως ἱματίων
κόσμος, ἄλλ' ὁ κρυπτός τῆς καρδίας ἄνθρωπος ἐν
τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ ἡσύχιον πνεύματος, ὃ
ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πολυτελές. ⁵ οὕτως γὰρ ποτε
καὶ αἱ ἅγαι γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσιν ὅτι εἰς τὸν ἐκό-
σμου ἐαυτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν.
⁶ ὡς Σάρρα ὑπήκουσεν τῷ Ἀβραάμ κύριον αὐτὸν
καλοῦσα, ἥς ἐγενήθητε τέκνα ἀγαθοποιούσαι καὶ μὴ

peccatum non fecit, nec dolus
inventus est in ore eius, ²³ qui
cum malediceretur non maledi-
cebat, cum pateretur non com-
minabatur, tradebat autem
se iudicanti iniuste, ²⁴ qui pec-
cata nostra ipse portuli in cor-
pore suo per lignum, ut pec-
cati mortui iustitiae viveremus,
cuius livore sanati estis: ²⁵ erat
enim sicut oves errantes,
sed conversi estis nunc ad pasto-
rem et episcopum animarum
vestrarum.

¹ Similiter et mulieres subdi-
tae sint suis viris, ut et si qui
non credunt verbo, per mulie-
rum conversationem sine verbo
lucifient, ² considerantes in
timore eam conversationem
vestram. ³ Quarum sit non ex-
trinsecus capillatura aut cir-
cumdatio auri aut indumentis
vestimentorum cultus, ⁴ sed qui
absconditis cordis est homo in
in corruptibilitate quieti et mo-
desti spiritus, quod est in con-
spectu dei locuplex. ⁵ Sic enim
aliquando et sanctae mulieres
sperantes in domino ornabant
se, subiectae propriis viris,
sicut Sarra obediit Abrahamae,
dominum eum vocans, cuius
estis filiae bene facientes et non

Arm. Æth. | ἡμῶν ἡμῶν St. 3. Syr. Pst.
Memph. | ἡμῶν ἡμῶν 13. KL. Vulg.
Cl. Fuld. Cyr. 250. 259.
22. εὐρέθη ABC rel. Polyg. ad Phil. iii.
Orig. ii. 718^c. iii. 225^c. iv. 392^c. 451^b.
Eus. Ecl. Pr. 234. | ὑρέθη NK.
23. ἀντελοιδορεῖ Eus. in Psal. 171^a. Cyr.
250. Lucif. 247. | ελοιδορεῖ N*. (corr. c.)
— δε Cyr. 250. | τε C.
— "judicanti se iniuste" Vulg. Cyr.
250. 317.
24. ἡμῶν ANC. rel. Polyg. ad Phil. viii.
| ὑμῶν B.
— αὐτοῖς post ἀνήγειρεν 31. | om. Polyg.
— εν] om. N*. (add. c.)
— ἁμαρτίας] add. ἡμῶν A. Æth. (om.
Polyg.)
— ζήσωμεν] συνζήσωμεν C.
— μώλωπι] † add. αὐτοῦ c. N* L.
(Clem. 463. ? Esa.) | om. ABN^c C. 13.
31. K. Vulg.
25. ἦτε γὰρ] om. B.
— πλανώμενοι ABN. Tol. Harl. | † -μενα
c. C. 13s. 31. KL.

25. ἀλλ'] αλλα B.
— ἐπεστράφητε AB. 13. 31. KsL. | ἐπι-
στράφητε N. | ἐπεστρεψάτε C.
— ἡμῶν] ἡμῶν 31. L.
1. γυναῖκες] † praem. αἱ c. N^c C. 13.
31. KL. | om. ABN*.
— και ει AN. 13. L. Vulg. | ι και C. 31.
K. | ὡς και C. Clem. 292. (om. ινα.) |
ι B. Memph. Arm.
— απειθοισι 31. | απειθουν Clem.
— κερδηθησονται AB Btl. Beh. sic Alford.
NC. 13. 31. KL. Clem. | † -σονται c.
B Mai. Vulg.
2. υποπατεουσιν Clem. 292. | -τενοντες
N*. (corr. c.)
3. ουκ ο N.
— τριχων] om. C. Arm. Clem. 292.
— και Clem. | η C. Vulg. m. Syr. Pst.
Cyr. 317.
4. τω αφθαρτω Clem. 292. | om. τω N*.
(corr. c.) || τω φαρτω A*. (corr. ant.)
— πρα. και ησυχιον A(N)C. 13. 31. KL.
Syr. Hel. Clem. 292. | πραιω BN. 13.
31. KL. | † πραιω c. AC. Clem. ||

om. και N* (add. c.) | ησυχιον και
πραιω B. Vulg. m. Memph. ut vid.
| ησυχιον N*. || om. και ησυχ. Syr. Pst.
Arm. 4 edd. Æth.
4. τον θεον Clem. | om. τον K.
5. ποτε] ποτε 13.
— εκοσμου ιαντας] ante αι ελπίζουσαι
επι τον θεον N.
— ελπίζ. εις ABC. 13. | † ελπίζ. επι c.
N. 31. KL. | (αι ελπ. θεον] om.
Æth.)
— θεον] † praem. τον c. N. | om. ABC.
13. 31. KL.
6. υποκουσιν AB Mai (sil. Beh.) NC. 13.
KL. Am. Syr. Hel. Arm. | -κουιν
BBtl. Be. Alf. 31. Vulg. Cl. m. Syr. Pst.
Æth. [Memph.]
— εγεννηθητε] εγεννηθ. K.

22. inventus est dolus Cl. | 23. iudicanti se
Cl. | 24. super ligum m Cl. | vivamus Cl.
1. viris suis Cl. | 3. non sit Cl. | 4. est cordis
Cl. | qui est Cl. | locuples Cl. | 5. in deo Cl. | 6.
obediabat Cl.

ABNC.
13. 31.
KL.

7. συγκληρονόμοι
(i.e. μψ)
1 Cor. 7:3.
Eph. 5:25.
Col. 3:19.

2 Rom. 12:17.

8 Psa. 34(33):13—
16.

11. εκκ. [24]

φοβούμεναι μηδεμίαν πτόσην. ⁷ Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοικούντες κατὰ γνώσιν, ὡς ἀσθενεστέρῳ σκευεῖ τῷ γυναικέῳ ἀπονέμοντες τιμὴν ὡς καὶ ἡ συγκληρονόμοις ἡ χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν.

5 ⁸ Τὸ δὲ τέλος πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὐσπλαγχοι, ⁹ ταπεινόφρονες, ¹⁰ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας, τοῦναντίον δὲ εὐλογούντες, ¹¹ ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε. ¹² Ὁ γὰρ θέλων ζῶν ἁγαπᾶν, καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς πανσάτω τῇ γλῶσσῃ ἀπὸ κακοῦ καὶ χεῖρ ¹³ τῷ μὴ λαλῆσαι δόλον. ¹⁴ ἐκκλινάτω ¹⁵ δὲ ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιησάτω ἀγαθόν, ζητησάτω εἰρήνην καὶ διωξάτω αὐτήν. ¹⁶ ὅτι ὁφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὅσα αὐτοῦ εἰς δέξιν αὐτῶν, πρόσπιπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιούντας κακὰ. ¹⁷ καὶ τίς ὁ κακώσων ὑμᾶς, ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ ¹⁸ ζήλωται ¹⁹ γένησθε; ²⁰ ἀλλ' εἰ καὶ πάσχετε διὰ

timentes ullam perturbationem. ⁷ Viri similiter, cohabitantes secundum scientiam quasi infirmiori vaso muliebri, impertientes honorem tamquam et coheredibus gratiae vitae, ut ne impediuntur orationes vestrae.

⁸ In fine autem omnes unanimis, compatientes, fraternitatis amatores, misericordes, humiles, non reddentes malum pro malo vel maledictum pro maledicto, sed e contrario benedicentes, quia in hoc vocati estis ut benedictionem hereditate possideatis. ¹⁰ Qui enim vult vitam diligere et videre dies bonos, cohereat linguam suam a malo et labia eius ne loquantur dolum, ¹¹ declinet autem a malo et faciat bonum, inquirat pacem et sequatur eam, ¹² quia oculi domini super iustos et aures eius in preces eorum, vultus autem domini super facientes mala. ¹³ Et quia est qui vobis nocet, si boni aemulatores fueritis? ¹⁴ Sed et si quid patimini

6. φοβουμένην] -νοι L.
— πτοσην] πτωσιν 13. | πτωσιν L.
7. αἱ] om. B.
— συνοικούντες Orig. iii. 637c. | συνοικούντες N*. (corr. c) || add. cum uxori-bus vestris Syr.Pst. Æth.
— κατὰ γνώσιν] om. N*. (corr. c)
— σκευεῖ Orig. iii. | μερεῖ 13.
— συγκληρονόμοις BBly in coll. Rul. MaiN*. 13. 31. Vulg. Arm. | † -μοι γ. ABBC. CKL. Syr. Hcl. Memph. utrid. (qu. -μοι pro -μοι [s. μψ] cohe-redi m.) | -μοις N*. (eo quod etiam ipsae vobiscum haereditas erant Syr.Pst. Æth.)
— χαριτος] praem. ποικίλης ANC*. Syr. Hcl. Memph. (vid. cap. iv. 10.) | om. BC*. 13. 31. KL. Vulg. m. Syr. Pst.
— ζωῆς] om. C.
— εγκόπτεσθαι ABN. | † ἐκκοπτ. γ. C*. 13s. 31. KL. (C* n.l.)
— τας προσευχας] ταις προσευχαις B.
8. ὁμοφρονες] add. εἰσαθε K (-θαι L) m. (Syr.Pst.) | om. Clem. 296.
— ταπεινόφρονες ABNC. 13. Am. Demid. Syrr.Pst. & Hcl. Memph. Arm. Clem. | † φιλοφρονες γ. 31. K. | φιλοφρ. τα-

πεινόφρονες L. modesti humiles Vulg. Cl. m. bis. | (φιλάδελφοι ad fin.) om. Æth.)
9. ἡ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας Polyx. ii. | om. 13.
— ὅτι εἰς] + praem. εἰδοτες γ. 31. L. Syr. Hcl. m. | om. ABNC. 13. K. Vulg. m. Syrr.Pst. & Hcl. txt. Memph. Arm. Æth.
10. ἰδεῖν] post ἡμέρας C. Vulg. Cl.
— γλωσσῶν] † add. αὐτον γ. N. 31. KL. Vulg. Syrr.Pst. & Hcl. Memph. Arm. Æth. | om. ABC. 13.
— χεῖρ] praem. τα C*. (αἱ N*. corr. a) || † add. αὐτον γ. 31. L. Vulg. Syr.Pst. Memph. Arm. Æth. | om. ABNC. 13. K. Fuld. Syr. Hcl.
11. ἐκκλινάτω δε ABC*. 31. Am. 2. Tol. Harl. Syr. Hcl. ("et" Æth.) | * om. δε γ. NC*. 13. KL. Vulg. Cl. Am. * Fuld. Syr. Pst. Memph. Arm. (vid. LXX.)
— αγαθον ζητησάτω] om. St. 3.
12. ὁφθαλμοί] † praem. οἱ γ. C*. | om. ABNC*. 13. 31. KL. Arm.
— δειν] praem. την C.
— fin.] add. ad delendum * eos "e terra Syr. Hcl.
13. εἰν Clem. 303. | εἰ B (sic Alf.)

13. ζήλωται ABNC. 13. Vulg. Syrr.Pst. & Hcl. Memph. Arm. Æth. Clem. | † μμηται γ. 31. KL.
— γενήσθε ANC. 13. 31. KL. | γενιοσθε B. | γενισθαι N*.
14. ἀλλ' εἰ καὶ B(N*)C. 31. KL. Vulg. Clem. 584. (ἀλλα N*). | εἰ δε καὶ ANC. 13.
— πάσχετε] -χητε 31. L. | πασχομεν Clem.
— μακαριοί] add. εἰσται N. Arm. | om. rel. Clem.
— μηδε παραχθῆτε ANC. 13. 31. K. vv. Clem. | om. BL.
15. χριστον ABNC. 13. Vulg. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. Arm. Clem. 284. | † θεον γ. 31. KL. (Æth.) (τον αὐτον καὶ χριστον Arm.
— ἀγιασατε Clem. | -σαντες 31.
— ἐτοιμοί] † add. δε γ. A. 31. KL. Clem. | om. B. MaiNC. 13. Vulg. m. Memph. Arm. Orig. i. 468d, 702d. iii. 5*. ("et estote parati" Syrr.Pst. & Hcl. Æth.)

6. pertimentes Cl. | 7. vasculo Cl. | impar-tientes Cl. | ut non Cl. | 8. in fide Am. | mis-ericordes, add. modesti Cl. | 9. nec maledictum Cl. | 10. dies videre Cl. | 11. autem om. Cl. Am. mg.

Vulg.
Syr. P. H.
Memph.
Arm. Æth.
b Eas. 8:12, 13.

16. καταλαθεθε.
om. ὑμ. ὡς
κακοπ.

δικαιοσύνην, μακάριοι. ^b τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φο-
βηθήτε μηδὲ ταραχθήτε. ¹⁵ κρίναι δὲ τὸν ^c χριστὸν
ἀγιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. ἔτοιμοι ^d αἰεὶ πρὸς
ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς
ἐν ὑμῖν ἐλπίδος, ¹⁶ ἀλλὰ μετὰ πραύτητος καὶ
φόβου· συνειδήσιν ἔχοντες ἀγαθὴν, ἵνα ἐν ᾧ
^e καταλαοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, καταισχυνθῶσιν
οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν χριστῷ ἀνα-
στροφῇ. ¹⁷ κρείττον γὰρ ἀγαθοποιούντας, εἰ ^f θέλοι
τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, πάσχειν ἢ κακοποιούντας. ¹⁸ ὅτι
καὶ χριστὸς ἁπᾶς περὶ ἁμαρτιῶν ^g ἀπέθανεν, ^h δίκαιος
ὑπὲρ ἀδίκων, ἵνα ἡμᾶς προσαγάγῃ τῷ θεῷ, θανατω-
θεὶς μὲν σαρκί, ζωοποιηθεὶς δὲ ⁱ πνεύματι, ¹⁹ ἐν ᾧ καὶ
τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασιν πορευθεὶς ἐκήρυξεν, ²⁰ ἀπει-
θήσασιν ποτε, ὅτε ^j ἀπεξεδέχετο ^k ἡ τοῦ θεοῦ μακρο-
θυμία ἐν ἡμέραις Νωε κατασκευαζομένης κιβωτοῦ,
εἰς ἣν ^l ὀλίγοι, ^m τοὔτεστιν ὁκτὼ ψυχὰι δισσώθησαν
δι' ὕδατος. ²¹ ὁ καὶ ⁿ ὑμᾶς ἀντίτυπον νῦν σώζει

propter iustitiam, beati. Ti-
morem autem eorum ne ti-
meritis, et non conturbemini.
¹⁵ dominum autem Christum
sanctificite in cordibus vestris,
parati semper ad satisfactionem
omni poscenti vos rationem de
ea quae in vobis est spe, ¹⁶ sed
cum modestia et timore, con-
scientiam habentes bonam, ut in
eo quod detrahatur de vobis
confundantur qui calumniantur
vestram bonam in Christo
conversationem. ¹⁷ Melius est
enim bene facientes, si velit
voluntas dei, pati quam male
facientes. ¹⁸ Quia et Christus
semel pro peccatis mortuus est,
iustus pro iniustus, ut nos
offerret deo, mortificatus carne,
vivificatus autem spiritu: ¹⁹ in
quo et his qui in carcere erant
spiritibus veniens praedicavit,
²⁰ qui increduli fuerant ali-
quando, quando expectabant
dei clementiam in diebus Noe,
cum fabricaretur arca, in qua
pauci, id est octo animae salvae
factae sunt per aquam. ²¹ Quod
et vos nunc similis formae
salvos facit baptisma, non

15. αἰ Clem. Orig. i. bis. iii. | om. A.
Syr. Pst. Arm. Eus. P. E. 7c. 14d.

— αἰτοῦντι BN^c. C. res. Clem. Orig. i. bis.
iii. | απαιτοῦντι AN^c. | ἐπερωτῶντι
Orig. in Prov. (Mai Nov. Bibl. vii. 37.)
Eus. P. E. bis (mox πιστῶς Orig. i. 468^d.)

16. ἀλλὰ μετὰ ABNC. 13. Vulg. Syr. Hel.
Memph. Arm. Clem. | * om. ἀλλὰ C.
31. KL. m. Syr. Pst. (Æth.).

— καταλαοῦσιν ANC. 13. K. Vulg.
| † λωσιν C. 31. L. | -λεισθε B. Clem.
585. Syr. Hel. mg.

— ὑμῶν ὡς κακοποιῶν ANC. Fuld. ?
Tol. Harl. Syr. Pst. & Hel. * Memph.
Æth. | om. B. Vulg. Cl. Am. m. Syr.
Hel. txt. Arm. Clem.

— ἐπεριάζοντες A. 13. L. | ἐπηρεάζ. C*.
— τὴν ἀγαθὴν ἐν χριστῷ ABNC. 13. 31.
Vulg. m. Syr. Pst. & Hel. txt. Memph.
Arm. (Æth.) | τὴν ἀγαθὴν εἰς
χριστὸν N*. | τὴν ἐν χριστῷ ἀγαθὴν
KL. | τὴν ἐν χριστῷ ἀγνῇ C. (Syr.
Hel. mg.) | τὴν καλὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν
ἐν χριστῷ Clem.

17. ἀγαθοποιούντες C.
— θελοι ABNC. 31. KL. Clem. 585. |
† θελει C. 13c.
— εἰ κακοπ. N*. (corr. c.) L.

17. κακοποιούντες C.

18. κα] om. N. Orig. Int. i. 884.

— ἁμαρτιῶν] praem. τῶν N*. (om. c.) ||
add. ἡμῶν C² (ut vid.) Vulg. Cl. Syr.
Pst. Cypr. 296. | add. ὑπὲρ ἡμῶν
NC* ut vid. 13 sic. L. Memph. | add.
ὑπὲρ ὑμῶν A. Arm. | add. hominum
et propter nos Æth. | non habent B.
31. K. Am. Tol.

— ἀπέθανεν ANC. 13. Vulg. Syr. Pst.
& Hel. Memph. Arm. Æth. Cypr.
| † ἐπαθεν C. B. 31. KL. (vid. ii. 21.
iv. 1. et πασχειν in ver. 17.)

— ἡμᾶς ANmg. C. 13s. KL. Vulg.
Syr. Hel. mg. Memph. Æth. Petr. Alex.
Routh. iv. 46. Cypr. | ὑμᾶς B. 31 ut vid.
Syr. Pst. & Hel. txt. Arm. | om. N*.

— τῷ θεῷ Petr. Alex. Cypr. | om. B. |
om. τῷ C.

— μὲν] om. A*.
— πνεύματι] † praem. τῷ C. 13. | om.
ABNC. 31. KL. Arm. Orig. iv. 135^a.
Petr. Alex.

19. φυλακῇ] add. κατακελισμένοις C.
Tol. Harl. | om. Orig. ii. 553^d. iv. 135^a.
Hib. 306^a.

20. ἀπεξεδέχετο ABNC ut vid. L. Am.
Fuld. Demid. Arm. Orig. ii. 553^d.

iv. 135^a. cod. Orig. Int. iii. 922^d. (ex-
pectabant Vulg. Cl.) expectarent Orig.
Int. i. 88^c. spectaret Tol. retinerent
Harl.* sustinerent Harl.² (13 n. l.) |
ἀπαξ ἐδέχετο 31. (* Codex g. [i. e. K.]
hoc loco dubium me quodammodo
reliquit inter ἀπαξ ἐδέχετο et ἀπεξε-
δέχετο? Matthaei.) | † ἀπαξ ἐξεδέχετο
C. Orig. iii. 135^a. ed.

20. ἡ τοῦ θεοῦ μακροθυμία Orig. ii. iv.
Orig. Int. iii. | τὴν τοῦ θεοῦ μακροθυ-
μίαν N*. Orig. Int. i.

— ολίγοι ABN. Vulg. Orig. ii. Orig. Int.
i. iii. Cypr. 142. 152. | † -γαί C. C.
13s. 31. KL. Syr. Hel. | om. Syr. Pst.

— τοὔτεστιν Orig. ii. | τοὔτο ἐστὶν 31.

21. ὁ St. 3. ABNC. Tj. C. 13. 31. KL.
Vulg. Arm. Orig. Int. i. 88^c. Cypr. 142.
152. | om. N*. (? add. l.) Æth. | † ἐλξ.

— καὶ ὑμᾶς ABN. 31. Vulg. Syr. Pst. &
Hel. Arm. Orig. Int. i. Cypr. bis. | † καὶ
ἡμᾶς C. C. 13s. KL. Memph. Æth.
— ἀντίτυπον νῦν] ante καὶ ἡμᾶς K. |
νῦν ἀντίτυπον N. Vulg. (om. νῦν
Syr. Pst.)

16. om. de Cl. 17. voluntas dei velit Cl. |
18. peccatis nostris Cl. | mortificatus Am.;
add. quidem Cl. | vivificatus Am. ** | 20. expect-
abant Dei patientiam Cl.

ABN(C).
13. 31.
KL.

βάπτισμα, (οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ρύπου, ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς θεόν), δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ χριστοῦ, ²² ὅς ἐστιν ἐν δεξιᾷ¹ τοῦ πορευθεῖς εἰς οὐρανόν, ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων.

† Χριστοῦ οὖν παθόντος[†] σαρκὶ καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὀπλίσασθε, ὅτι ὁ παθὼν[†] σαρκὶ πέπνυται ἁμαρτίας·² εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίας, ἀλλὰ θελήματι τοῦ ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιώσαι χρόνον. ³ ἄρετὸς γὰρ[†] ὁ παρεληλυθὸς χρόνος[†] τὸ[†] βούλημα[†] τῶν ἐθνῶν[†] κατεργάσθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις·⁴ ἐν ᾧ[†] ξενίζονται μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες,⁵ οἱ ἀποδώσουσιν λόγον τοῦ ἑτοίμως ἔχοντι κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς.[†] ⁶ εἰς τῷδ' οὖν γὰρ καὶ νεκροὺς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσιν μὲν κατὰ ἀνθρώπου σαρκί, ζῶσιν δὲ κατὰ θεὸν πνεύματι.⁷ Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικεν·⁸ σφωρρονήσατε οὖν καὶ νήψατε εἰς[†] προσευχάς,⁹ πρὸ πάντων[†] τὴν εἰς ἑαυτοῦ ἀγάπην ἔκτενῇ ἔχοντες, ὅτι ὁ ἀγάπῃ[†] καλύπτει[†] πλῆθος ἁμαρτιῶν.⁹ φιλιζένοι εἰς ἀλλήλους ἀνευ

carnis depositio sordium, sed conscientiae bonae interrogatio in deum, per resurrectionem Iesu Christi, ²² qui est in dextera dei, deglutiens mortem ut vitae aeternae heredes efficeremur, profectus in caelum, subiectis sibi angelis et potestatibus et virtutibus.

¹ Christo igitur passo in carne et vos eadem cogitatione armamini, quia qui passus est carne desit a peccatis, ² ut iam non hominum desideris sed voluntati dei quod reliquum est in carne vivat temporis. ³ Sufficit enim praeteritum tempus ad voluntatem gentium consummandam, qui ambulaverunt in luxuriis, in desideriis, vinolentis, comestitionibus, potationibus et illicitis idolorum cultibus; ⁴ in quo ammittantur non concurrentibus vobis in eandem luxuriae confusionem, blasphemantes; ⁵ qui reddent rationem ei qui paratus est iudicare vivos et mortuos. ⁶ Propter hoc enim et mortuis evangelizatum est, ut indicentur quidem secundum homines in carne, vivant autem secundum deum in spiritu. ⁷ Omnium autem finis adpropinquavit: esote itaque prudentes et vigilate in orationibus, ⁸ ante omnia matutina in vosmet ipsos caritatem habentes continuam, quia caritas

† C.

§ Theb.

• Prov. 10:12.

21. δὲ[†] εἰα Α.

22. θεοῦ[†] praem. του σ. AN^cC. rel. | om. BN^a. || add. deglutiens mortem ut vitae aeternae haeredes efficeremur Vulg. (et Am. Fuld. Arm. mg. in ed. Amstelod.)

1. παθόντος[†] αποθανόντος N^a. (corr. c) || † add. ὑπὲρ ὑμῶν σ. AN^c. 13. KL. Syr. Hcl. Memph. (Arm. Aeth. post. sarkī). | add. ὑπὲρ ὑμῶν N^a. 31. Syr. Pst. | om. BC. Vulg. Theb.

— καὶ ὑμεῖς τ. αντ. σαρκί om. 13.

— σαρκί 2^a. | † praem. εν σ. 31. K. Vulg. Cl. | om. AB^a Mai^a NCL. Am. Arm.

— ἁμαρτίας AN^aC. | ἁμαρτίας BN^c. Vulg. ? Aeth. (ab omnibus peccatis Syr. Pst.)

2. ἀνθρώπων (-πον N^a, corr. c) | post επιθυμίας C. Vulg. Cl.

— θεοῦ ἀνθρώπων N^a. (corr. c)

3. γὰρ[†] † add. ἡμῖν σ. C. 13. 31. KL. | add. ὑμῖν N^a. Memph. Aeth. | om.

ABN^c. Vulg. Syr. Pst. & Hcl. Arm. Clem. 303.

3. παρεληλυθὸς[†] -θος N^a. (corr. c) 13. | παραλ. A.

— χρόνος[†] † add. του βίου σ. KL. | om. ABNC. 13. Vulg. Syr. Pst. & Hcl. Memph. Arm. Aeth. Clem. | ante ὁ παρελ. χρόν. 31.

— βούλημα ABNC. 13. Clem. | † βούλημα σ. 31. KL.

— κατεργασθαι ABNC² ut vid. Clem. (sic) (κατεργασσασθαι C^a.) | † κατεργασσασθαι σ. 13 ut vid. 31. KL.

— πορευομένους N.

— οἰνοφλυγίας AB^a Rul. Mai^a N^cC. Clem. | οἰνοφλυγίας N^a. | οἰνοφλυγίαις B^a Rul. Mai. | οἰνοφλογίαις Syr. Hcl. mg. Graec.

— αθεμίτοις Clem. | -ταις C.

4. βασιφημοντες ABNC². 31. K (praem. καί.) L. Vulg. Syr. Hcl. Memph. Arm. (-ται B^a Mai^a. -ταις^c -τις^a Rul. (13 n.l.) | καὶ βασιφημονται N^aC^a. (Aeth.) [Syr. Pst.]

5. οἱ ἀποδώσουσιν λόγον[†] om. N^a. (add. c) — τῷ ἑτοίμως[†] οι (ut vid.) ἑτοίμως N^a. (corr. t) (om. Syr. Pst.)

— ἐχοντι κρίναι ANC² (2 ut vid.) 13. 31. KL. Vulg. Memph. Arm. Aeth. | κρινοντι B^a (C^a fortasse.)

6. ζῶσιν[†] ζήσουσι N^c.

7. καὶ νήψ[†]. om. καὶ N^a. (add. c)

— προσευχάς[†] † praem. τας σ. 31. KL. Polyc. ad Phil. vii. | om. ABN. 13. (προσευχῇ 13.)

8. παντῶν[†] † add. δε σ. 31. KL. Vulg. Cl. Fuld. Demid. m. Syr. Hcl. Memph. Theb. Aeth. | om. A ut vid. BN. 13. Am. Tol. Harl. Arm. ("Et" Syr. Pst.)

— ἀγαπῇ[†] praem. ἡ Elz. 31. | om. St. 3. ABN. 13. KL. Clem. Rom. 49.

22. deglutiens, ... efficeremur, om. Luzon.

1. passus est in carne Cl. | desit Cl. | 2. desid. hominum Cl. | 3. consummandam his Cl. | om. in ante desid. Cl. | 7. adpropinquabit Am. | 8. omnia autem Cl. | vobismetipsis Cl. | continuum habentes Cl.

Vulg.
Syr. P. H.
Memph. [Theb.]
Arm. Æth.
Rom. 12:6—8.

† γογγυσμοῦ." ¹⁰ ἕκαστος καθὼς ἔλαβεν χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος θεοῦ. ¹¹ εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια θεοῦ· εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ἡς χορηγεῖ ὁ θεός· ἵνα ἐν πᾶσιν δοξάζεται ὁ θεὸς διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ, ὃ ἐστὶν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

ς'

7 ¹² Ἀγαπητοί, μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινομένη, ὡς ξένον ὑμῖν συμβαινόντος. ¹³ ἀλλὰ καθό κοινωεῖτε τοῖς τοῦ χριστοῦ παθήμασιν χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρήτε ἀγαλλιώμενοι. ¹⁴ εἰ οὐκ ἐδίξεσθε ἐν ὀνόματι χριστοῦ, μακάριοι· ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ τοῦ θεοῦ πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται. ¹⁵ μὴ γάρ τις ὑμῶν πασχέτω ὡς φονεὺς ἢ κλέπτης ἢ κακοποιός ἢ ὡς ἄλλοτριεπίσκοπος." ¹⁶ εἰ δὲ ὡς χριστιανός, μὴ αἰσχυνέσθω, δοξάζτω δὲ τὸν θεόν ἐν τῷ ὀνόματί τουτοῦ. ¹⁷ ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ· εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων τῷ τοῦ θεοῦ εὐαγγελίῳ; ¹⁸ καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανείται; ¹⁹ ὥστε καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ

* Matt. 5:10.

† Theb.

† Prov. 11:31.

cooperit multitudinem peccatorum, ² hospitalis invicem sine murmuratione, ¹⁰ unusquisque sicut accepit gratiam, in alterum illam administrans sicut boni dispensatores multiformis gratiae dei; ¹¹ si quis loquitur, quasi sermones dei, si quis ministrat, tamquam ex virtute quam administrat deus, ut in omnibus honorificetur deus per Iesum Christum, cui est gloria et imperium in saecula, amen.

¹² Carissimi, nolite peregrinari in fervore qui ad temptationem vobis fit, quasi vobis aliquid vobis contingat, ¹³ sed communicantes Christi passionibus gaudete, ut et in revelationem gloriae eius gauditis exultantes. ¹⁴ Si exprobrimini in nomine Christi, beati eritis, quoniam gloriae dei spiritus in vobis requiescit, ab aliis blasphematus, a vobis autem honorificatus. ¹⁵ Nemo enim vestrum patiatur quasi homicida aut fur aut maleficus aut alienum appetitor: ¹⁶ si autem ut Christianus, non erubescat, glorificet autem deum in isto nomine. ¹⁷ Quoniam tempus ut incipiat iudicium de domo dei: si autem primum a nobis, qui finis eorum qui non credunt dei evangelio? ¹⁸ Et si iustus vix salvabitur, impius et peccator uli parebunt? ¹⁹ Itaque et hi qui patiuntur secundum

8. καλυπτει AB. 13. K. Vulg. Syr. Pst. & Hcl. sic. Memph. Theb. Arm. Hil. 626^d. | † καλυψει 5. N. 31. L. Æth. co-operuit m.

9. γογγυσμον ABN. 13. Vulg. m. Syr. Pst. & Hcl. Theb. Arm. ut vid. | † -μων 5. 31. KL. [Memph. Æth.]

10. καθως εν ψ L.

11. εἰ τις bis. | η τις A.

— εἰ τις λαλ. ὡς λογ. θεου | om. L. Fuld*.

— ης | ὡς 31. KL.

— δοξαζεται 13.

— εστων | om. A. 13. Arm.

— των ανων | om. 31. Am. Syr. Hcl. Arm. ed.

12. πειρασ. ὑμιν Clem. 585. | πειρασ. ὑμων 31.

13. καθο St. 3. ABN. 13. 31. KL. Clem. 585. | καθως Elz. Arm.

— του χριστου Clem. 585. | om. του BBth. (non sic Alford diserte.)

— χαρητε | χαριτε 13. L. | χαιρετε Clem.

14. εν | om. N*. (add. 5)

14. χριστου | prae. Iesou 13. | Contra, Cypr. 90. 267.

— δοξης | add. και δυναμεις A. 13. Vulg. Cl. Syr. Hcl. Memph. Theb. Arm. Æth. (Cypr. bis.) | add. και της δυναμεις αυτου N. (om. αυτου.) | non habent B. 31. KL. Am. Lux. Syr. Pst. Clem. 585. Tert. Scorp. 12.

— εφ' Clem. | επι A. ut vid.

— αναπαυεται BN*. 31. KL. Clem. | επαναπαυεται A. | επαναπιναυεται N*. | αναπειπαυτε (i.e. -ται) 13.

— fin. | † add. κατα μεν αυτους βλασφημιαται κατα δε υμας δοξαζεται 5. 31. KL. (Am.) Harl. Tol. Syr. Hcl. * Theb. Cypr. 90. 267. | om. ABN. 13. Vulg. Cl. Fuld. Demid. Syr. Pst. & Hcl. txt. Memph. Arm. Æth. Tert. Scorp. 12. Clem. non habet ad fin. loci laudati.

15. φονευ | add η λουδορος 31.

— η κακοποιος Tert. Scorp. 12. | om. K.

— αλλοτριεπισκοπος BN. | αλλοτριος επισκοπος A. 31. | † αλλοτριεπισκοπος 5. 13s. KL. (om. η ως αλλοτρι. Syr. Pst.)

16. χριστιανος | χριστιανος N*.

— δοξαζεται δε τον θεον | δοξαζεται δε ο θεος 13.

— τη ονοματι ABN. 13. 31. Vulg. Syr. Pst. & Hcl. Memph. Arm. Æth. Tert. Scorp. 12. | † τη μερει 5. KL.

17. ο καιρος | om. ο AN.

— του θεου | του mg. 31^a.

— αφ' απο B.

— ημων A* BN*. 13s. KL. Vulg. rel. | ημων A* N*. 31. Æth.

— τη του θεου ευαγγελιου | τη 'λογω' του θεου ευαγγελιου N*.

18. ο ασιβης ABN. 13. 31. KL. Vulg. Syr. Pst. Memph. Arm. Æth. Orig. Int. ii. 87*. | ο δε ασ. B* Mai. Syr. Hcl.

— αμαρ- | prae. ο AN. | om. B. 13. 31. KL.

19. hi CL

8. operit Cl. | 10. accipit Am. | 11. saecula saeculorum Cl. | 13. in revelatione Cl. | 14. beati eritis, quoniam quod est honoris gloriae et virtutis dei et qui est eius spiritus super vos requiescit Cl. (om. "ab aliis blas. a vobis aut. honorificatus.") | 15. nemo autem Cl. | ut homicida Cl. | 17. tempus est Cl. | a domo Cl. | 19. hi CL

ABN.

13. 31.

KL.

19. ἀγαθοποιῶν
V. Z'

Act. 20:28.

2. [κατὰ θεόν]

b Prov. 3:34
Jac. 4:6.

1 Psal. 55(54):22.

θέλημα τοῦ θεοῦ, [†] πιστῶ κτίστη παρατιθέσθωσαν
τὰς ψυχὰς [†] αὐτῶν [†] ἐν ἀγαθοποιῶν.

8 ¹ Πρεσβυτέρους * οὖν [†] ἐν ὑμῖν παρακαλῶ ὁ
συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ χριστοῦ παθη-
μάτων, ὁ καὶ τῆς μελλουσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης
κοινωνός, ² ποιμαίνατε τὸ ἐν ὑμῖν ποιμνιον τοῦ θεοῦ,
ἐπισκοποῦντες μὴ ἀναγκαστῶς, [†] ἀλλὰ [†] ἐκουσίως
* κατὰ θεόν, [†] μηδὲ αἰσχροκερδῶς ἀλλὰ προθυμῶς.
³ μηδ' ὡς κατακυριεύοντες τῶν κληρῶν ἀλλὰ τύποι
γινόμενοι τοῦ ποιμνίου. ⁴ καὶ φανερωθέντος τοῦ ἁρ-
χιποίμενος κομείσθε τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης
στέφανον. ⁵ ὁμοίως νεώτεροι ὑποτάγῃτε πρεσβυτέ-
ροις, πάντες δὲ ἀλλήλοις [†] τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγ-
κομβώσασθε, ὅτι [†] ὁ θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται,
ταπεινοὶς δὲ δίδωσιν χάριν. ⁶ ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ
τὴν κρατῶν χεῖρα τοῦ θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν
καιρῷ, ⁷ ἵνα πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν [†] ἐπιρρίψαντες
ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν. ⁸ νήψατε, γρηγο-

voluntatem dei, fidei creatori
commendant animas suas in
benefactis.

¹ Seniores ergo qui in vobis
sunt obsecro consenior et testis
Christi passionum, qui et eius
quae in futuro revelanda est
gloriae communicator. ² Pas-
cite qui est in vobis gregem
dei, providentes non coactus
sed spontaneae secundum deum
neque turpis lucri gratia
sed voluntarie, ³ neque ut do-
minantes in cleris, sed forme
facti gregi ex animo: ⁴ et cum
apparuerit princeps pastorum,
percipietis inmarcescibilem
gloriae coronam. ⁵ Similiter
adulescentes subditi estote se-
nioribus, omnes autem invicem
humilitatem insinuate, quia
deus superbis resistit, humili-
bus autem dat gratiam. ⁶ Humi-
liamini igitur sub potenti
manu dei, ut vos exaltet in
tempore visitationis, ⁷ omnem
solicitudinem vestram proci-
cientes in eum, quoniam ipsi
cura est de vobis. ⁸ Sobrii es-

19. πιστῶ] † praem. ὡς 31. KL.
Syr.Pst.&Hcl. Hil. 1114*. | om. ABN.
13. Vulg. Memph. Arm. Aeth. | πιστῶς
τῇ 13.

— αὐτῶν ANKL | † αὐτῶν 31. 13s. 31.
Vulg. | ante ψυχὰς 31. | om. B.

— ἀγαθοποιῶν BN. 31. KL. Memph. |
— ποιῶν A. 13. Vulg. Syr.Pst.&Hcl.
Arm. [Aeth.].

1. πρεσβυτέρους οὖν ABN. Vulg. Syr.
Hcl.* Arm. | *om. οὖν 31. 13s. 31.
KL. Syr.Hcl.txt. Memph. | δε m. Syr.
Pst. | etiam Aeth.

— ἐν ὑμῖν] † praem. τοὺς 31. N. 13s. 31.
KL. Vulg. m. Syrr.Pst.&Hcl. Memph.
| om. AB. (om. τοὺς ἐν ὑμῖν Arm.).

— ἀποκαλύπτεσθαι] post δόξης A.

2. θεόν] χριστοῦ BBlc.

— ἐπισκοποῦντες AN*. 13. 31. KL.
Vulg. m. (Syrr.Pst.&Hcl.) Memph.
Arm. | om. BN*.

— ἀναγκαστῶς] ἀναγκαστικῶς 13.

— ἀλλὰ BN. 13. | † ἀλλ' 31. A. 31. KsL.

— ἐκουσίως] add. κατὰ θεόν AN. 13. 31.
Vulg. Syr.Hcl. Memph. Arm. Aeth.
(ad fin. ver. 3. m.) | *om. κατὰ θεόν 31.
BKL. Syr.Pst.

— μηδὲ BN. 13. 31. K. Vulg. Syr.Hcl.
Memph. | μη AL. Syr.Pst. Arm.
Aeth.

2. προθυμῶς] μακροθυμῶς 31.

3. om. ver. B.

4. στέφανον] ante δόξης 31.

5. ὁμοίως] add. δε N*. | 13. Syr.Hcl.
(? add. postea οἱ 13.) | add. καὶ οἱ
31. m. Arm. Aeth. | praem. καὶ Syr.Pst.
| non habent ABN*KL. Vulg.
Memph.

— πρεσβυτέροις] praem. τοὺς N.

— ἀλλήλοις] † add. ὑποτασσόμενοι 31.
31. KL. Syr.Hcl. Aeth. | om. ABN.

13. Vulg. m. Syr.Pst. Memph. Arm.
— ὁ θεός AN. rel. Clem. 533. | om. ὁ B.
Clem. ad Cor. xxx.

6. χεῖρα Orig. i. 489^b. 641^c. iii. 724^c. |
— ἥν AN.

— ὑψώσει 13.

— καιρῷ] add. ἐπισκοπῆς A. 13. Vulg. m.
Syr.Hcl.* Memph. Arm. Aeth. (vid.
cap. ii. 12.) | om. BN. 31. KL. Syr.
Hcl.txt. Orig. i. 489^b. | in tempore
congruo Syr.Pst.

7. ἐπιρρίψαντες AB*N. | † ἐπιρρίψ. 31.
B. 13. 31. KL.

— μέλει] μέλλει 31. L.

— περὶ] ὑπὲρ 13.

— ὑμῶν] ἡμῶν N* (corr.*). 13. | de
omnibus m.

8. ὁ ἀντί.] † praem. ὑπὲρ 31. N*. 13. 31.
L. Vulg. Syrr.Pst.&Hcl. Memph. Arm.

Aeth. Orig. Int. ii. 86^b. 164^c. 195^b. 416^c.
Cypr. 256. | om. ABN*K. Orig. iii.
162^a. Orig. Int. iii. 372^b. Eus. in Psal.
34^a. Lucif. 216. | ὁ γὰρ avv. Orig. iii.
315^a. (ὁ ἐκθρὸς ἡμῶν Orig. in Prov.
Mai. N. Biblioth. vii. 36. vid. iii.
338^c.)

8. διαβολός] praem. ὁ 13.

— τινα ante καταπ. AN. 13. KL. Vulg.
Syrr.Pst.&Hcl. Aeth. Orig. iii. bis.
Orig. Int. ii. 86^b. 164^c. 195^b. 267^a.
416^c. iii. iv. 606^b. Eus. in Psal. 35^a.
58^a. Cypr. Lucif. 216. | post 31. | om.
B. Orig. Int. iii. 396^f.

— καταπινῶ BN. 31. KL sic. Memph.
Orig. iii. 162^a. cod. Orig. Int. iii. 396^f.
Cypr. Hil. 502^c. (καταπινῶ N*). | κατα-
πινῶ 13. | † καταπινῶ 31. A. Vulg. Syrr.
Pst.&Hcl. Arm. Aeth. Orig. iii. bis.)
Orig. Int. ii. quinquies. iii. iv. Eus. in
Psal. bis. Lucif. 216.

9. τῇ ἐν τῷ κοσμ. | τὴν ἐν τῷ κοσμ. N*.
— τῷ κοσμῷ BN. | *om. τῷ 31. A. 13.
31. KL.

— ὑμῶν] om. L. Syr.Hcl. | post ἀδελφο-
τητῇ 31. K.

19. commendat Cl.

2. in vobis est Cl. | coacte Cl. | spontaneae
Am. | 3. formae facti gregis Cl.

Vulg.
Syr. P. H.
Memph.
Arm. Æth.

ρήσατε, ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος ὡς λέων ὠρνόμενος περιπατεῖ, ζητῶν τίνα καταπίειν.⁹ ὁ ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν τῷ κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι.

H'

¹⁰ Ὁ δὲ θεὸς πάσης χάριτος ὁ καλέσας ὑμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν χριστῷ [Ἰησοῦ] ὀλίγων παθόντας, αὐτοὺς καταρτίσει, ὁ στήριζει, σθενώσει, αὐτῷ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

11. σθενώσει, [θεμελιώσει].

¹² Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς λογίζομαι, δι' ὀλίγων ἔγραψα παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθὴ χάριν τοῦ θεοῦ, εἰς ἣν ἵστητε.¹³ ἀσπάζεταιται ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτή, καὶ Μάρκος ὁ υἱὸς μου.¹⁴ ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης. εἰρήνῃ ὑμῖν πᾶσιν τοῖς ἐν χριστῷ. †.

tote, vigilate, quia adversarius vester diabolus tanquam leo rugiens circuit, quaerens quem devoret; † cui resistite fortes fide, scientes eandem passionem ei quae in mundo est vestrae fraternitatis fieri.

¹⁰ Deus autem omnis gratiae, qui vocavit nos in aeternam suam gloriam in Christo Iesu, modicum passos ipse perficiet confirmabit solidabitque. † Ipsi imperium in saecula saeculorum, amen.

¹² Per Silvanum vobis fidellem fratrem, ut arbitror, breviter scripsi, obsecrans et contestans hanc esse veram gratiam dei, in qua et state. † Salutet vos ecclesia quae est in Babylone conlecta et Marcus filius meus. † Salutatio invicem in oculo sancto. Gratia vobis omnibus qui estis in Christo Iesu.

ΠΕΤΡΟΥ Α.

10. ὑμᾶς ABN. 13. 31. L. Demid. Syr. Hcl. Memph. Arm. Æth. | † ὑμᾶς S. K. Vulg. Syr. Pst.

— δοξαν] praem. βασιλειαν καὶ L.

— χριστῷ] praem. τῷ B.

— Ἰησοῦ A. 13. 31. KL. Vulg. Syrr. Pst. & Hcl.* Memph. Arm. Æth. | om. BN. Syr. Hcl. Txt.

— καταρτίσει ABN. 13. Vulg. Arm. Æth. | † -σαι S. 31. KL. || † add. ὑμᾶς S. 31. KL. Syr. Hcl.* Memph. Æth. | om. ABN. 13. Vulg. Syr. Hcl. Txt. Arm. | qui dedit nobis cum sustinerimus has afflictiones modicas ut corroboremur et confirmemur et stabiliamur in eo in aeternum. Syr. Pst.

— στήριζει σθενώσει ABN. 13. 31. KL. Vulg. Arm. Æth. | † στήριζει σθενώσει S. || † add. θεμελιώσει S. Syr.

Hcl. Memph. | θεμελιώσει N. 13. 31. KL. Arm. | om. AB. Vulg. Syr. Pst. Æth.

11. το κράτος AB. Am. Fuld. Æth. | † praem. ἡ δόξα καὶ S. NL. Vulg. Cl. Demid. Tol. Syrr. (Pst.) & Hcl. laus potentia et gloria Syr. Pst. | το κράτος καὶ ἡ δόξα 13. 31. Memph. Arm. | ἡ δόξα κράτος K.

— των αιωνων] om. B. Memph. Arm.

12. Σιλουανου] Σιλβανου B (?***.)

— τον πιστον] ? om. του BBtlg. ? | post ἀδελφον 13.

— ταυτην] praem. καὶ N*. (om. S.)

— τον θεου] om. του 13.

— στήτε ABN. 13. | † ἴστηκατε S. 31. KL. (vid. Rom. v. 2. 1 Cor. xv. 2.)

13. Βαβυλωνι] add. εκκλησια N. (Vulg.) Syr. Pst. Arm. | non habent AB, rel.

Orig. iii. 440^b. Euseb. H. E. ii. 5 (65.)

14. αγαπης] ἀγιω Vulg. Syr. Pst. (vid. Rom. xvi. 16. 1 Cor. xvi. 20. 2 Cor. xiii.

12. 1 Thes. v. 26.)

— ειρηνην] -νης N*.

— χριστῷ] † add. Ἰησοῦ S. N. 31. KL. Vulg. et Am. Syr. Hcl. Memph. Arm.

| om. AB. 13 ut vid. Fuld. Demid. Harl. Syr. Pst. Æth.

— fin.] † add. αμην S. N. 31. KL. Vulg. Cl. Fuld. Syrr. Pst. & Hcl. Arm. | om. AB. 13. Am. Harl. Memph. Æth.

Subscriptio, Πιτρον ᾧ ABN. | του ἀγιου αποστολου Πιτρον καθολικη επιστολη ᾧ στι^{xx} CΛ S. L. (de K. sil. Matthaei).

8. et vigilate Cl. | 9. in fide Cl. | fraternitati Cl. | 10. confirmavit Am. | 11. gloria et imperium Cl. | 12. fidem fratrem vobis Cl. | in qua statis Cl. | 13. coelecta Cl. | 14. fin. add. amen Cl.

ΠΕΤΡΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

B'.

ABN[C] A'
13. 31.
KL.

§ C.

3. ὡς * [τά]"
πάντα

¹ Συμεὼν Πέτρος δούλος καὶ ἀπόστολος Ἰησοῦ
χριστοῦ τοῖς ἰσότημον ἡμῶν λαχοῦσιν πίστιν ἐν δικαιο-
σύνῃ τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ χριστοῦ.
² ἡ χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη ἐν ἐπιγνώσει τοῦ
θεοῦ καὶ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. ³ ὡς πάντα ἡμῖν
τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσε-
βειαν δωρημένης διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαν-
τος ἡμᾶς ἰδίᾳ δόξῃ καὶ ἀρετῇ, ⁴ δι' ὧν τὰ μέγιστα
καὶ τίμια ἡμῖν ἐπαγγέλματα δεδώρηται, ἵνα διὰ
τούτων γένησθε θείας κοινωνοὶ φύσεως, ἀποφυγόντες
τῆς ἐν * τῷ κόσμῳ ἐν ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς. ⁵ καὶ αὐτὸ
τοῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες ἐπιχορη-
γήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ
τὴν γνώσιν, ⁶ ἐν δὲ τῇ γνώσει τὴν ἐγκράτειαν, ἐν δὲ
τῇ ἐγκρατείᾳ τὴν ὑπομονήν, ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν
εὐσεβειαν, ⁷ ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν, ἐν δὲ
τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην. ⁸ ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρ-

¹ Simon Petrus servus et
apostolus Iesu Christi his qui
coaequalem nobis sortiti sunt
fidem in iustitia dei nostri et
salvatoris Iesu Christi. ² Gra-
tia vobis et pax adimpleatur
in agnitione dei et Christi
Iesu domini nostri, ³ quomodo
omnia nobis divinae virtutis
suae quae ad vitam et pietat-
em donata est per cognitionem
eius qui vocavit nos propria
gloria et virtute, ⁴ per quam
maxima et praetiosa nobis
promissa donavit, ut per haec
efficiamini divinae consortes
naturae, fugientes eius quae in
mundo est concupiscentiae
corruptionem. ⁵ Vos autem
curam omnem subinferentes
ministrare in fide vestra vir-
tutem, in virtute autem scien-
tiam, ⁶ in scientia autem ab-
stinentiam, in abstinentia au-
tem patientiam, in patientia
autem pietatem, ⁷ in pietate
autem amorem fraternitatis, in
amore autem fraternitatis cari-
tatem. ⁸ Haec autem omnia si
vobiscum adsint et superent,

Inscriptio
ΠΕΤΡΟΥ Β

in ABN.

ΠΕΤΡΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ Β
in C. 13.

ΠΕΤΡΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ
in 31. K.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
ΠΕΤΡΟΥ in L.

1. Συμεων AN. 13. 31. KL. Eth. | Σιμων
B. Vulg. Memph. Theb. (Σιμων
B* Mai ed. 2.) | om. C ut vid.
— καὶ ἀπόστολος om. Syr. Bdl.
— ἰσότημον] -μοις 13.
— ἐν δικαιοσυνῇ] εἰς δικαιοσύνην N.
— θεοῦ] κυρίου N. Theb. (om. θεοῦ καὶ
Ἰησοῦ Am.)
— σωτηρος] add. ἡμῶν Elz. Syr. Bdl.
Memph. Theb. Arm. edd. Eth.
2. Ἰησον] add. χριστου ANL. m. Syrr.

Bdl. & Hcl. Memph. Arm. Eth. | praem.
χριστου 13. Vulg. Cl. | om. BC. 31.
K. (om. ver. Theb.)

2. του κυριου ἡμων (om. του θεου καὶ
Ἰησου) Am. Fuld. Demid. Harl.
3. παντα] praem. τα AN. 13. | om. τα
BC. 31. KL.

— προς ἡμᾶς] προς τον θεον καὶ ζωνν
N* (corr. ε)

— δωρημένης] -μενα K. (donata sunt
Vulg. Cl. donata est Am.)

— ἰδίᾳ δόξῃ καὶ ἀρετῇ ANC. 13. Vulg.
Memph. Theb. (Arm.) Eth. | ‡ δια
δόξης καὶ ἀρετῆς ε. B. 31. KL. Syrr.
Bdl. & Hcl. ut vid. | sua inlustri virtute
m. (bis.)

4. μέγιστα καὶ τίμια ἡμῖν (A) C. 13. 31.
Vulg. Syrr. Bdl. & Hcl. (Memph. Theb.)
(Arm.) (Eth.) (ὅμιν A. Syrr. Bdl. &
Hcl. mg.) | τίμια καὶ μέγιστα ἡμῖν
B. m. (bis.) | τίμια ἡμῖν καὶ μέγιστα
NKL. | ‡ μέγιστα ἡμῖν καὶ τίμια ε.

4. κοινωνοὶ] post φύσεως N.

— τῆς] την N.

— τῷ κόσμῳ ABN. (Arm.) | * om. τῷ ε.
C. 13s. 31. KL sic.

— ἐν ἐπιθυμίᾳ AB. 31. KsL. Eth. Platt
(om. in ed. Rom.) | ἐπιθυμίας καὶ C. |
ἐπιθυμίας 13. Vulg. Syr. Bdl. Memph.
Theb. (Arm.) | ἐπιθυμιαν N. Syr. Hcl.
ut vid. (postea καὶ φθορᾶς Syr. Hcl. mg.
Gr. | (in cupiditate perditae vitae m. bis.)

5. καὶ αὐτο τοῦτο δε BC* 31. KL. (Theb.)
(Eth.) | καὶ αὐτο δε τοῦτο NC*. 13 sic.
Syrr. Bdl. & Hcl. sic Arm. | καὶ αὐτο δε
A. | vos autem Vulg. [Memph.] sed
et vos m.

— πασαν Syrr. Bdl. & Hcl. * | om. C. Am*
(add. l.) Syr. Hcl. txt. | omnes m.

1. iis qui Cl. | nobiscum Cl. | 2. cognitione
Cl. | om. dei et Christi Iesu Am. | 3. donata
sunt Cl. | 4. per quem Cl. | 5. omnium om. Am*
(add. l.) | 8. haec enim si Cl.

Vulg.
Syr. Bdl. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

9. ἁμαρτιῶν
B'

χοντα καὶ πλεονάζοντα οὐκ ἄργους οὐδὲ ἀκάρπους καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ ἐπίγνωσιν.⁹ ὃ γὰρ μὴ παρέστιν ταῦτα, τυφλὸς ἐστίν, μυωπάζων, λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἁμαρτημάτων.¹⁰ διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλήσιν καὶ ἐκλογὴν ποιῆσθαι ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ πταίσθητέ ποτε.¹¹ οὕτως γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἰσόδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ χριστοῦ.

¹² Διὸ ἡμεῖς ὑμᾶς ὑπομνήσκωμεν περὶ τούτων, καί περ εἰδότες καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παραουσίᾳ ἀληθείας.¹³ δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμι ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει.¹⁴ εἰδὼς ὅτι ταχυνὴ ἐστὶν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς χριστὸς ἐδήλωσέν μοι.¹⁵ σπουδάσω δὲ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἐξόδον τὴν τούτων μνήμην ποιῆσθαι.¹⁶ Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος.¹⁷ λαβὼν γὰρ παρὰ θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαύτης ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης, Ὁυτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα.¹⁸ καὶ

non vacuos nec sine fructu vos constituit in domini nostri Iesu Christi cognitione: "cui enim non praesto sunt haec, equeus est et manu temptans, oblivionem accipiens paratulis veterum suorum delictorum." Quapropter, fratres, magis agite ut per bona opera certam vestram vocationem et electionem faciat: haec enim facientes non peccabitis aliquando. "Sic enim abundanter ministrabitur vobis introitus in aeternum regnum domini nostri et salvatoris Iesu Christi."

¹² Propter quod incipiam vos semper commone de his, et quidem scientes et confirmatos in praesenti veritate. ¹³ Iustum autem arbitror, quandiu sum in hoc tabernaculo, suscitare vos in commemoratione, ¹⁴ certus quod velox est depositio tabernaculi mei, secundum quod et dominus noster Iesus Christus significavit mihi. ¹⁵ Dabo autem operam et frequenter habere vos post obitum meum ut horum memoriam faciat.

¹⁶ Non enim doctas fabulas secuti notam fecimus vobis domini nostri Iesu Christi virtutem et praesentiam sed speculatores facti illius magnitudinis. ¹⁷ Accipiemus enim a deo patre honorem et gloriam, voce de lapsa ad eum huiusmodi a magna gloria, Hic est filius meus dilectus, in quo mihi complacui. ¹⁸ Et hanc vocem

17. ὁ υἱὸς μου ὁ
ἀγαπητός μου
οὗτός ἐστιν
• Matt. 3:17.
17:5.
et patr.

5. ἐπιχορηγήσατε] χορηγήσατε N*.
(corr.!)
— ὑμῶν] ἡμῶν C.
7. τὴν ἐνσίβια N.
8. ὑπαρχοντα BNC. 13. 31. KL. Syr. Hcl.
Memph. Arm. | παροντα A. Syr. Bdl.
ut vid. Theb. Æth. ut vid. (adsint Vulg.
sint m.)
— ακαρπους] add. ουδ N*. (corr.!)
— ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ] om. Syr. Hcl.
9. ἁμαρτημάτων ANK. Vulg. m. Arm. |
‡ ἁμαρτιῶν Ξ. BC. 13. 31. L.
10. σπουδάσατε] add. ἵνα δια τῶν κα-
λῶν ἔργων A (et mox ποιησθῇ) N.
Vulg. Syr. Bdl. & Hcl. Memph. Theb.
Arm. Æth. (ὑμῶν ἔργων A. Syr. Bdl.
Æth.) | add. δὲ ἀγαθῶν ἔργων ὑμῶν
13. | non habent BC. 31. KL.
— κλησιν] παρακλησιν A.
— ποτε] om. A. Æth.
11. ἡ εἰσόδος] om. ἡ N. || add. ἡ K.
— αἰωνιον] -νιαν C*.

11. ἡμῶν] post και σωτηρος A. Æth. |
in utroque loco Syr. Bdl. (bis Memph.
Theb.)
12. μελλήσω ABNC. Vulg. Memph.
Theb. Arm. Æth. (13 n.l.) | ‡ ουκ
αμείλω Ξ. 31. KL. Syr. Bdl. & Hcl.
— αι ante εμας BC. 31. KL. Arm.
(13 n.l.) | ‡ post Ξ. A. Vulg. Syr.
Bdl. sic & Hcl. Memph. Æth. (αι περι
τουτων υπομνησκωμεν υμας N.) | om.
αι Theb.
— και περ ειδοντας ad fin. ver.] om. N*.
(marg. c)
— ειδοντας] ειδοντας 13.
13. om. διεγ. υμας N*. (mg. c)
— τω] om. C* ut vid.
— διεγειρειν] διεγειρει Nc.
— υπομνησει] praem. τη AN. | om. BC.
13s. 31. KL.
14. καθως καὶ ὁ κυριος ἡμῶν] om. N.
15. σπουδασω ABC. rel. | -ω N. 31.
Arm. satagite Syr. Bdl. & Hcl.

15. δε] τε 13.
— μνημην] μνειαν 13.
16. δυναμιν] add. τε 13. 31.
— γενηθεντες] γεννηθ. A*.
17. θου] praem. του NC. | om. AB. 13.
31. KL.
— ενεχθεισης] ανεχθ. C².
— αυτω] post τοιαυτε C*. 13.
— ουτος εστιν ὁ υἱος μου ὁ ἀγαπητος
ANC. 13. 31. KL. Vulg. Syr. Bdl. &
Hcl. Memph. Theb. Arm. (Æth.) |
ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπ. μου ουτος εστιν
B.
— εις ὃν] εν ψ 13.
— εγω] om. 13. Syr. Hcl.
— ευδοκησα] ηυδοκ. A. 13. 31. || add.
ipsum audite Vulg. Cl. (non Am.)

10. magis satagite Cl. | 12. confirmatos vos Cl. | 16. om. ut praesentiam Am. | 17. fin. add. ipsum audite Cl.

ABNC.
13. 31.
KL.

ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἤκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ
ἐνεχθεῖσαν σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ἁγίῳ ὅρει.¹⁹ καὶ
ἐχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, ὃ καλῶς
ποιεῖτε προσέχοντες, (ὡς λύχνῳ φαίνονται ἐν ἀνχηρῷ
τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διανύσῃ καὶ φωσφόρος ἀνα-
τείλῃ), ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.²⁰ τοῦτο πρῶτον γινώ-
σκοντες, ὅτι πᾶσα προφητεία γραφῆς ἰδίᾳ ἐπιλύσῃ
οὐ γίνεται.²¹ οὐ γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἡνέχθη
ἡ προφητεία ποτέ,²² ἀλλὰ ὑπὸ πνεύματος ἁγίου φε-
ρόμενοι ἐλάλησαν ἅγιοι θεοῦ ἄνθρωποι.

¹⁹ b¹ Ἐγένοντο δὲ καὶ ψευδοπροφῆται ἐν τῷ λαῷ,
ὡς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες πα-
ρεισάξουσιν αἵρέσεις ἀπωλείας, καὶ τὸν ἀγοράσαντα
αὐτοὺς δεσπότην ἀρνούμενοι, ἐπάγοντες ἐαυτοῖς ταχι-
νὴν ἀπώλειαν.² καὶ πολλοὶ ἐξακολουθήσουσιν αὐτῶν
ταῖς ἁσελγείαις, δι' οὓς ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας βλασ-
φημηθήσεται.³ καὶ ἐν πλεονεξίᾳ πλαστοῖς λόγοις
ὑμᾶς ἐμπορεύσονται, οἷς τὸ κρίμα ἔκταται οὐκ ἄργει,
καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυστάζει.⁴ εἰ γὰρ ὁ θεὸς
ἀγγέλων ἀμαρτησάντων οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ σειροῖς⁵
ζόφου ταρταρώσας παρέδωκεν εἰς κρίσιν τήρονμέ-
νους,⁶ καὶ ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ ὁγδοὺν
Νῶε δικαιοσύνης κήρυκα ἐφύλαξεν, κατακλυ-

nos audivimus de caelo alla-
tam, cum essemus cum ipso
in monte sancto, ¹⁹ et habemus
firmiorem prophetium sermo-
nem, cui bene facitis attenden-
tes quasi lucernae lucenti in
caliginoso loco, donec luceat
dies et lucifer oriatur in cor-
dibus vestris, ²⁰ hoc primum
intelligentes quod omnis pro-
phetia scripturae propria in-
terpretatione non fit: ²¹ non enim
voluntate humana allata
est aliquando prophetia, sed
spiritu sancto inspirati locuti
sunt sancti dei homines.

¹ Fuerunt vero et pseudo-
prophetae in populo, sicut et
in vobis erunt magistri men-
daces, qui inducent sectas per-
ditionis, et eum qui emit eos
dominum negant, superdu-
centes sibi celerem perditionem,
² et multi sequentur eorum
luxurias, per quos via veritatis
blasphemabitur, ³ et in avaritia
fictis verbis de vobis negotia-
buntur, quibus iudicium iam
olim non cessat, et perditio
eorum non dormitat. ⁴ Si enim
deus angelis peccantibus non
pepercit, sed rugientibus in-
ferni detractos in tartarum
tradidit in iudicium cruciandos
reservari, ⁵ et originali mundo
non pepercit, sed octavum Noe
iustitiae praeconeum custodivit.

21. ποτε προφη-
τεία
— ἐλάλησαν ἀπὸ
θεοῦ

Γ' II.
b Matt. 24: 11.

c Jud. 4.

q Theb.

d Jud. 6.

18. ταυτην την φωνην.... ενεχθεισαν]
ταυτης της φωνης ενεχθεις (i.e.
-θεισης) 13. || ἡμεῖς] ὑμεῖς St. 3
(sph.)

— ἐξ BC. 13. 31. KsL. | ἐκ του AN.

— τῷ ἁγίῳ ὅρει BC*. 13. Arm. | ‡ τῷ
ὅρει τῷ ἁγίῳ C. ANC*. 31. KL. Vulg.

19. βιβαιοτερον] — ωτερον Δ.

— ανχηρῷ] ανμηρῷ Δ.

— ἡμερα] praem. ὃ N. 31. | om.
ΔBCKL.

— διανυσσ] — σε 13.

— φωσφορος] εωσφορος Syr. Helmg. Gr.

21. προφητεια ante ποτε BC. 13. 31. K.
Syr. Hcl. Memph. Theb. | ‡ post C.
ANL. Vulg. Syr. Bdl. Arm. [Eth. om.

ον γαρ... ποτε AEth.]

— αλλα BN. | ‡ αλλ' C. AC. 13s. 31.
KsL.

— ἐλάλησαν] † add. οἱ C. | om. ABNC.
13. 31. KL.

— ἅγιοι θεου (A) N. 13. 31. KL. Vulg.
Syr. Bdl. Eth. (του θεου Δ.) | απο

θεου B. Syr. Hcl. (Memph.) Arm. | απο
θεου ἁγίου C. | homines sancti (om.
θεου) Theb.

1. εν τῷ λαῷ] om. N*. Theb. | in
mundo Syr. Bdl.

— ἱαντοις] αποτοις B* Rul. Mai. 31.

— ἀπωλειαν] praem. την 13.

2. εξακολουθησουσιν] — σωσιν 13.

— ασελγεις ABNC. 13. 31. KL. Vulg.
Syr. Bdl. & Hcl. Theb. Arm. Eth. |
‡ απωλειαις C. Memph. (vid. ver. 1.)

— ὁδος BN* C. rel. Vulg. Syr. Bdl. & Hcl.
Memph. Arm. vid. Clem. 83. | δεξα
AN*. Theb. AEth.

3. ὑμας] post εμπορευονται 31. | ante
λογοις K.

— εμπορευονται] εκπορευοις N*. (corr.)*

— ουκ αργη] καταργη 31.

— νυσταζει] — ταει 31. KL.

4. ει] η N*. (corr.)*

— σειροις ABNC. | ‡ σειραις C. 13s. 31.
KsL. Syr. Bdl. & Hcl. Memph. Arm.

— σειροις Vulg. Cl. rugientibus Am.

(sed indidit eos in incendium iudicii
ignoti AEth.)

4. ζοφον BN* C. rel. | ζοφοις AN*. |
infernī Vulg.

— τηρονμενους BMaiC*. 31. KL. Syr.
Hcl. xct. Arm. | κολαζομενους τηρειν
AN. (13 -ρισθαι) (Syr. Bdl. & Hcl.)*

Memph. | add. ead. C. (vid. ver. 9.) |
cruciandos in iudicium (in jud. cruc.

Am.) reservari Vulg. et moveant in
cruciatu iudicii AEth. | ‡ τηρημενους
C. (2 om. εις κρίσιν BBeh; ctra, Bic.)

5. αλλα ABNC. | ‡ αλλ' C. 13s. 31.
Ks.

— κοσμη] κοσμον N*. (corr.)*

6. καταστροφη ANC*. 13. 31. KL. Vulg.
Syr. Bdl. & Hcl. AEth. | om. BC*.

Memph. (Arm.)

19. dies ante luceat Am.** Cl. (gluscesat
Cl.)

1. introductus Cl. | 2. sequuntur Am. | 3. om.
in Am. | 4. rudentibus Cl. | cruciandos in
iudicium Cl.

Vulg.
Syr. Bdl. H.
Memph. (Theb.)
Arm. Aeth.
Jud. 7.
6. [καταστροφῇ]

σμον κόσμω ἀσεβῶν ἐπάξας, ⁶ καὶ πόλεις Σοδόμων
καὶ Γομόρρας τεφρώσας καταστροφῇ κατέκρινεν,
ὑπόδειγμα μελλόντων ἀσεβεῖν τεθεικώς, ⁷ καὶ δίκαιον
Λωτ καταπονούμενον ὑπὸ τῆς τῶν ἀθέσμων ἐν ἀσελ-
γείᾳ ἀναστροφῆς ἔρυστο· ⁸ βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ
ὁ δίκαιος ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς ἡμέραν ἐξ ἡμέρας
ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις ἐβασάνιζεν. ⁹ οἶδεν
κύριος εὐσεβεῖς ἐκ πειρασμοῦ ῥύεσθαι, ἀδίκους δὲ εἰς
ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν. ¹⁰ μάλιστα δὲ
τοὺς ὀπίσω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ μισμοῦ πορευομέ-
νους καὶ κυριότητος καταφρονοῦντας. τολμηταί, αὐ-
θάδεις, δόξας οὐ τρέμουντι βλασφημοῦντες· ¹¹ ὅπου
ἄγγελοι ἰσχυροὶ καὶ δυνάμει μεζύοντες ὄντες, οὐ φέρουσιν
κατ' αὐτῶν [παρὰ κυρίῳ] βλάσφημον κρίσιν. ¹² οὗτοι
δέ, ὡς ἄλογα ζῶσ' ὑποκείμενα φυσικὰ εἰς ἄλλωσιν
καὶ φθοράν, ¹³ ἐν οἷς ἀγνοοῦσιν βλασφημοῦντες ἐν τῇ
φθορᾷ αὐτῶν καὶ φθαρῆσονται· ¹⁴ κομιούμενοι
μισθὸν ἀδίκων. ἡδονὴν ἡγοῦμενοι τὴν ἐν ἡμέρᾳ τρυ-
φῆν, ¹⁵ σπῖλοι καὶ μῶμοι, ἐντροφῶντες ἐν ταῖς ἀνά-
γκαις αὐτῶν συνευχαλοῦμενοι ὑμῖν, ¹⁶ ὀφθαλμοὺς
ἔχοντες μεστοὺς μοιχαλίδος καὶ ἀκαταπαύστους ἁμαρ-
τίας, δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, καρδίαν γε-
γυμνασμένην πλεονεξίας· ἔχοντες, κατάρας τέκνα,

diluvium mundo impiorum inducens, ⁶ et civitates Sodomorum et Gomoratium in cinerem redigens eversione damnavit, exemplum eorum qui impie acti sunt ponens, ⁷ et iustum Loti oppressum a nefandorum iniuria conversatione eruit: ⁸ aspectu enim et audita iustus erat habitans apud eos qui de die in diem animam iustam iniquis operibus cruciabatur: ⁹ novit dominus pios de temptatione eripere, iniquos vero in diem iudicii cruciandos reservare, ¹⁰ magis autem eos qui post carnem in concupiscentia immunditiae ambulantes dominationemque contemnant. Audaces, sibi placentes, sectas non metuunt facere blasphemantes, ¹¹ ubi angeli, fortitudine et virtute cum sint maiores, non portant adversum se execrabile iudicium: ¹² hi vero velut irrationabilia pecora naturaliter in captivum et in perniciem in his quae ignorant blasphemantes in corruptione sua et peribant, ¹³ percipientes mercedem iniustitiae, voluptatem existimantes diei delicias, conjunctiones et maculae delicias affluentes in convivii luxuriantes vobiscum, ¹⁴ oculos habentes plenos adulterio et incessabili delicto, pellicientes animas instabiles, cor exercitatum avaritia habentes, maledictionis filii,

6. ἀσεβεῖν] ἀσεβεῖ B.
7. Λωτ] Λωθ B* (Rul. Mai.) Arm. Fuld.
— ἀναστροφῆς] -φή A.
— ἐρύσσο B* Rul. Mai. | † ἐρυσσ. C.
AB⁹NC. 13. 31. KsL.
8. ὁ δὲ κυρ. Syr. Hcl. | om. ὁ B.
9. πειρασμον Vulg. Syr. Bdl. Arm. Aeth.
| -μων N*. (corr. 5) 31. Tol. Syr. Hcl.
Memph.
— ῥύεσθαι] ῥύσασθαι 31.
— ἀδίκους δὲ] add. περιφυλακισμένους
N* Tregelles (sed πεφυλακισμένους
Tisch.) corr.
— ἡμέραν] ἡραν N.
10. ἐπιθυμίᾳ] -ας N*. | -αις C. Syr. Bdl.
& Hcl. Memph.
— πορευομένους] πορευομ. 31.
— καταφρονοῦντας] -τες A.
— δόξας οὐ τρέμουντι βλασφημοῦντες]
sectas non metuunt introducere (facere
Am.) blasphemantes Vulg.
11. οὐ φέρουσιν] ἀνὸν οὐχ ὑπόφρουσιν
Kmg.

11. παρα κυρίῳ BNC. 31. KL. Tol. Syr.
Hcl. * Arm. Domini m. | om. A. 13.
Vulg. Syr. Bdl. & Hcl. text. Memph.
Arm. Gk. Aeth.
12. οὗτοι δὲ] αὐτοὶ δὲ N.
— γεγεννημένα ante φυσικά ABNC. 13.
(31.) Syr. Bdl. & Hcl. Arm. | † post 5.
KL. (m.) naturaliter Vulg. [Aeth.] |
γεγεννημένα St 3. A⁹N. 13. KL. | γενη-
μένα 31.
— ἀγνοοῦσιν βλασφημοῦντας Vulg. | ἀγ-
νοοῦντες βλασφημοῦσιν N.
— καὶ φθαρῆσονται ABNC* C. Am. Fuld.
Syr. Hcl. Aeth. | † καταφθαρῆσονται
5. N⁹C. 13s. 31. KL. Vulg. Cl. m.
Syr. Bdl. Memph. Theb. Arm.
13. κομιούμενοι AN⁹C. 13. 31. KL.
Vulg. m. Syr. Hcl. Memph. Theb.
Aeth. | ἀδικοῦμενοι BN*. Syr. Bdl.
(Arm.)
— τρυφῇ] τρυφῆν K.
— ἀγαπάς A (corr. 1) B. Vulg. Syr. Bdl.
& Hcl. mg. (Aeth.) [Theb.] voluptatibus

- m. | † ἀπαταῖς 5. A⁹NC. 13. 31.
KL. Syr. Hcl. text. Memph. Arm.
13. αὐτῶν] add. σπιλαῖς C. | om. αὐτῶν
Am.
14. μοιχαλίδος BC. 31. KL. | μοιχαλίας
AN. 13.
— ἀκαταπαύστους NC. 31. KL. (Memph.)
Theb. Arm. | -παύστους AB. | -παυ-
στον 13. Vulg. (Syr. Bdl. & Hcl.) | in-
cessabiles delicti Vulg. Cl. incessabili
delicto Am. incessabiles delicti Fuld.
indesinentis delicti Tol. incessabiles
delictis m.
— ἁμαρτίας] -ταις N.
— πλεονεξίας ABNC. 13. 31. KsL.
Vulg. Syr. Bdl. & Hcl. Memph. Arm.
| † πλεονεξίας 5. Theb. (cor exerci-
tatum; cupidi et maledicti m.)

7. Lot Cl. | injuria aus luxuriosis conversa-
tione eripuit Cl. | 9. reservare cruciandos Cl. |
10. metuunt introducere blas. Cl. | 12. sui per-
bunt Cl. | 13. voluntatem Am. | conjunctionis
Am. | convivii suis Cl. | 14. adulteri et inces-
sabiles delicti pellicientes Cl.

- ABNC. 13. 31. KL.
15. om. ὅς et leg. ἡγάπησαν
*Jud. 13.
†Jud. 16.
20. κυρίου "[ἡμῶν]"
*Matt. 12:45.
*Prov. 26:11.
22. κύλισμα
Δ' III.
15. καταλιπόντες¹ εὐθείαν ὁδὸν ἐπλανήθησαν, ἐξ ακολουθήσαντες τῇ ὁδῷ τοῦ Βαλαὰμ τοῦ Βοσόρ, ὃς μισθὸν ἀδικίας ἡγάπησεν,¹⁶ ἔλεγχεν δὲ ἔσχεν ἰδίας παρανομίας· ὑποζύγιον ἄφωνον ἐν ἀνθρώπου φωνῇ φθεγγόμενον ἐκώλυσε τὴν τοῦ προφήτου παραφρονίαν.¹⁷ οὗτοί εἰσιν πηγαὶ ἀνδρῶν, *καὶ¹⁸ ὁμίχλαι¹⁹ ὑπὸ λαίλαπος ἐλαινόμεναι, οἷς ὁ ζῶφος τοῦ σκότους²⁰ τετήρηται.²¹ ὑπέρογκα γὰρ ματαιότητος φθεγγόμενοι, δελεάζουσιν ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς ἀσελγείαις, τοὺς ὀλίγους²² ἀποφεύγοντας²³ τοὺς ἐν πλάνῃ ἀναστρεφόμενους,²⁴ ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοὶ δούλοι ὑπάρχοντες τῆς φθορᾶς· ὃ γάρ τις ἡττηται, τούτῳ [καὶ] δεδούλωται.²⁵ εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ μύσματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπignώσει τοῦ κυρίου καὶ σωτήρος Ἰησοῦ χριστοῦ, τούτοις δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἡττῶνται,²⁶ γέγονεν αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χεῖρονα τῶν πρώτων.²⁷ κρείττον γὰρ ἢν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, ἣ ἐπignούσιν ὑποστρέψαι²⁸ ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ἀγίας ἐντολῆς.²⁹ συμβέβηκεν αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας, ἡ κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμνεν καὶ, ὡς λουσαμένη εἰς³⁰ κύλισμὸν³¹ βορβόρου.

¹ Ταύτην ἤδη, ἀγαπητοί, δευτέραν ὑμῖν γράφω

¹⁵ derelinqentes rectam viam erraverunt, secuti sunt viam Balaam ex Bosor, qui mercedem iniquitatis amavit, ¹⁶ corruptionem vero habuit suae vaesantis: subingale mutum in hominis voce loquens prohibuit prophetam insipientiam. ¹⁷ Illi sunt fontes sine aqua et nebulae turbinebus exagitatae, quibus caligo tenebrarum reservatur. ¹⁸ Superbia enim vanitatis loquentes pellicent in desideris carnis luxuria eos qui paululum effugiunt, qui in errore conversantur, ¹⁹ libertatem illis promittentes, cum ipsi servi sint corruptionis: a quo enim quis superatus est, huius et servus est. ²⁰ Si enim refugientes coinquinationes mundi in cognitione domini nostri et salvatoris Iesu Christi, his rursus implicati superantur, facta sunt eis posteriora deteriora prioribus: ²¹ melius enim erat illis non cognoscere viam iustitiae, quam post agnitionem retrorsum converti ad eo quod illis traditum est sancto mandato. ²² Contigit eis illud veri verbi, Canis reversus ad vomitum, sum, et, Sus luti in volatibulo luti.

¹ Hanc ecce vobis, carissimi, secundam scribo

15. καταλιπόντες¹ -λειπ. AB² Mai¹ N. 13.
— ευθείαν | † praem. την σ. Arm. | om.
ABNC. 13. 31. KL.
— Βοσόρ AN²C. 13. 31. KsL. Syr.Hcl.
Memph. Aeth. | Βωρ B. Tol. Syr.Bdl.
Theb. Arm. | Βιωσόρ N², corr. N².
(ex Bosor Vulg.).
— ὅς AN²C. 13. 31. KsL. | om. BN².
Arm.
— ηγαπήσεν ANC. rel. | -σαν B.
Arm.
16. εν | om. N². (corr. ε.) Vulg. Cl.
— ανθρωπον AN²C. rel. | ανθρωποις B.
| ανθρωπων C². | humana voce Orig.
Int. ii. 321c.
17. * καὶ ὁμίχλαι ABNC. 13. (31.) vv.
ut vid. (post λαίλαπος 13.) καὶ ὁμίχλη
31. Syr.Hcl.mg. Graecē (et mox ελαι-
νομένη). | † νεφέλαι σ. L. Syr.Bdl. |
om. usque ad τετήρηται K.
— ἐλαινόμενοι 13.
— σκοτους | † add. εις αἰωνα σ. AC. 13.

31. L. Arm. Aeth. Platt. (Tyf.) (vid.
Jud. 13.) | om. BN. Vulg. Syrr.Bdl.&
Hcl. Memph. Theb. Aeth.
18. ματαιοτητος² ματαιοτητος BBtl.
Mai¹ ed². (ματαιοτης* Mai¹ ed.) | μα-
θητατοιοτης N.
— ἀσελγείαι³ praem. εν Elz. Vulg. |
om. St. 3. ABNC. 13. 31. KL.
— τους⁴ του N².
— ολιγους ABNC. 13. Vulg. Syrr.Bdl.&
Hcl. Memph. Theb. Aeth. | † οτως σ.
N²C. 31. KL Sic. Arm.
— αποφευγοντας ABNC. 13. Vulg.
Syrr.Bdl.&Hcl. | † αποφυγοντας σ.
31. KL.
19. ελευθεριαν bis N². (corr. ε.)
— αυτοι⁵ ? praem. και B² Rul.
— υπορχοντες⁶ ονοντες A.
— και δεδουλ. AN²C. rel. Vulg. Syrr.Bdl.
&Hcl. Arm. Orig. Int. ii. 174⁴. | om.
και BN². Memph. Theb. Aeth.
20. κυριον | add. ημων ANC. 13. L. Vulg.

- Syrr.Bdl.&Hcl. Memph. Theb. Arm.
Aeth. | om. B. 31. K.
20. και σωτηρος⁷ om. L. Memph. Aeth.
21. κριττον BC. 31. KsL. | κρεισσον AN.
13.
— ην | post αυτους A. (? om. ην A².)
— επιγινουσι⁸ | add. εις τα οπισω AN.
13. Vulg. Aeth. | om. BC. 31. KL. m.
(Syrr.Bdl.&Hcl. vid. seqq.) Arm.
— υποστρεψαι BC. Syrr.Bdl.&Hcl.
apostatare m. | † επιστρεψαι σ. 31.
KL. | ανακαμψαι AN. 13.
— εκ BC. 31. KsL. | απο AN. 13. Vulg.
22. συμβιβηκει⁹ | † add. δε σ. N²C. 13.
31. KL. Vulg. Cl. Syrr.Bdl.&Hcl. |
om. ABN². Am. m. Theb. Arm. | γαρ
Memph. * et¹⁰ Aeth.
— παροιμιας¹¹ παρανομιας sic 13.
— εξεραμα¹² εξερεμα K.

¹⁵ secuti viam Cl. | ¹⁶ mutum animal hominis voce Cl. | ¹⁸ superbia Cl. | ²⁰ pellicent Cl. | ²² contigit enim Cl. | suum vomitum Cl.

Vulg.
Syr. Bdl. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.
* Jud. 17.

† Jud. 18.

† Jud. 15.

7. τῷ αὐτῷ

† Psa. 90(89).4.

9. δι' ἡμᾶς

* 1 Thess. 5:2.

ἐπιστολὴν, ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν
ἐίλικρινή διάνοιαν, ²⁰ μνησθῆναι τῶν προειρημένων
ῥημάτων ὑπὸ τῶν ἁγίων προφητῶν καὶ τῆς τῶν ἀπο-
στόλων ὑμῶν ἐντολῆς, τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος.
³ τούτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι ἐλεύσονται ἐπ'
ἡμῶν τῶν ἡμερῶν ἐν ἐμπαίγμονῃ ἐμπαίκεται,
κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι ⁴ καὶ
λέγοντες, Ποῦ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία τῆς παρουσίας
αὐτοῦ; ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, πάντα
οὕτως διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως. ⁵ Λανθάνει γὰρ
αὐτοὺς τοῦτο θέλοντας, ὅτι οὐρανοὶ ἴσαν ἑκπαλαί,
καὶ γῆ ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕδατος συνεστῶσα τῷ τοῦ
θεοῦ λόγῳ, ⁶ δι' ὧν ὁ τότε κόσμος ὕδατι κατακλυ-
σθεὶς ἀπόλετο, ⁷ οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ ⁸ τῷ
αὐτοῦ λόγῳ τεθησαυρισμένοι εἰσὶν πυρὶ τηρούμενοι
εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώ-
πων. ⁹ ἐν δὲ τούτῳ μὴ λανθανέτω ὑμᾶς, ἀγαπητοί,
ὅτι μία ἡμέρα παρὰ κυρίῳ ὥς χίλια ἔτη, καὶ χίλια
ἔτη ὥς ἡμέρα μία. ¹⁰ οὐ βραδύνει ὁ κύριος τῆς ἐπαγγελ-
σίας, ὡς τινες βραδύνται ἡγοῦνται· ἀλλὰ μακροθυμεῖ
εἰς ὑμᾶς, ¹¹ μὴ βουλόμενος τινὰς ἀπολέσθαι, ἀλλὰ
πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι. ¹² ἥξει δὲ ἡμέ-
ρα κυρίου ὡς κλέπτῃς, ¹³ ἐν ᾗ οἱ οὐρανοὶ ροιζήδον

epistolam, in quibus excitō
vestram in commonitionem
sinceram mentem, ² ut me-
mores sitis eorum quae prae-
dixi verborum sanctorum pro-
phetarum et apostolorum
vestrorum, praeceptorum do-
mini et salvatoris, ³ hoc pri-
mum sciētes, quod venient in
novissimis diebus in decep-
tionem infusores iuxta pro-
prias concupiscentias ambu-
lantes, ⁴ dicentes Ubi est
promissio aut adventus eius?
ex quo enim patres dormie-
runt, omnia sic perseverant ab
initio creaturar. ⁵ Latet enim
eos hoc volentes quod caeli
erant prius et terra de aqua et
per aquam consistens dei ver-
bo, ⁶ per quae ille tunc perit,
caeli autem qui nunc sunt et
terra eodem verbo repositi
sunt, igni reservati in diem
iudicii et perditionis impiorum
hominum. ⁷ Unum vero hoc
non lateat vos, carissimi, quia
unus dies apud dominum sicut
mille anni et mille anni sicut
dies unus. ⁸ Non tardat do-
minus promissis sicut quidam
existimant sed patienter agit
propter vos, nolens aliquem
perire, sed omnes ad paeniten-
tiam reverti. ⁹ Adveniet
autem dies domini sicut fur, in
quo caeli magno impetu

22. κυλισμον BC*, in volutatione sua m.
| † μα σ. ANC². 13s. 31. KL. (in vo-
lulatro Vulg.)

1. ἡδῶ post ἀγαπητοὶ K. | om. Arm.
Æth.

2. ὑμῶν ABNC. 13 ut vid. 31. KL. Vulg.
Arm. | † ὑμῶν σ. Memph. Theb. Æth.
| mandati domini nostri et servatoris
(nostri om. Hel.) quod (fuit) per ma-
num apostolorum Syrr. Bdl. & Hel.

3. γινώσκοντες† προγινώσκ. C* ut vid.
— ἐλευσονται† ελευσόμεαι 31*.

— ἰσχατων ABNC. Vulg. Memph. Theb.
Arm. Æth. | † ἰσχατων σ. 13.
31. KL. Syrr. Bdl. & Hel. | ἰσχατω
C*.

— ἡμερῶν add. ἐν ἐμπαύμονῃ ABNC. (C.)
13. Vulg. Syrr. Bdl. & Hel. Memph.
(Theb.) Æth. (om. εν C.) | *om. σ.
31. KL. Arm. ut vid.

— ἐπιθυμίας ante αυτων BC. 13. 31.
KL. | † post σ. AN. Vulg.

5. γῇ om. K. | ἡ γῆ C.

— καὶ δι' ὕδατος† Syrr. Hel.* (δια σ.)

— συνεστῶσα ANC. 13. 31. L. Vulg. |

-στωσης B. | -στωσαι K. | -στωτα σ*.

6. δι' ὧν† δι' ὧν 31.

— ὁ τότε† ὁ τε 13.

7. τῷ αὐτοῦ BBNC. 13. 31. KL. Æth. |
τῷ αὐτῷ EL. ABM. Vulg. Memph.

Theb. Arm. | αὐτοῦ St. 3. Syrr. Bdl. &
Hel.

— πυρὶ† praem. εν C*.

— ἀπωλείας† ἀσεβείας Δ.

8. ἡμῶν† ἡμῶν C.

— παρα κυρίῳ† παρα κυρίῳ σ.

— καὶ χίλια ἔτη† om. σ. | ἡ γὰρ ἡμέρα
παρ' αὐτῷ χίλια ἔτη Barnabas iv.
quoniam enim dies Domini sicut mille
anni Iren. 321. ἡμέρα γὰρ κυρίου ὡς
χίλια ἔτη Hipp. in Dan. 4. ἡμέρα δὲ
κυρίου χίλια ἔτη Hipp. in Dan. 6.

9. κυρίου† praem. δ σ. 31. KL. | om.
ABNC. 13. Arm.

9. εἰς BC. 31. KL. (Memph.) Arm. |
δι' AN. 13. Vulg. m. Syrr. Bdl. & Hel.
Theb. Æth.

— ὑμᾶς ABNC. 13. 31. Vulg. m. Syrr.
Bdl. & Hel. Theb. Arm. Æth. | † ὑμᾶς
σ. KL. Memph.

— τινὰς† τινα 13. Am. Tol. m. Memph.
Arm.

— παντὰς† -τες σ.

10. ἡμῶν† praem. ἡ σ. AN (Tf) 13s.
31. KL. Arm. | om. BN (Treg.) C.

— κλεπτῆς† † add. εν νυκτι σ. C. 31.
KL. Syrr. Hel. (vid. 1 Thess. v. 2.) |
om. ABN. 13. Vulg. m. Syrr. Bdl.
Memph. Theb. Arm. Æth.

— οἱ οὐρανοὶ ABC. 13. | om. οἱ σ. 31.
KL. Arm. || add. μὲν σ. 13. Memph.

1. vestram excitō Cl. | commonitione Cl. |
2. a sanctis prophetis Cl. | 3. deceptione Cl. |
9. promissionem suam Cl. | om. sicut quidam
existimant Am. | aliquos Cl. | 10. ut fur Cl.

ABNC.
13. 31.
KL.

11. τούτων οὕτως

¹ Es. 65:17.
66:22.

Αποκ. 21:1.

13. καὶ τὰ ἐπαγ-
γέλματα

παρελεύονται, στοιχεῖα δὲ καυσούμενα¹ λυθήσεται,²
καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα³ εὐρεθήσεται."

¹¹ Τούτων οὖν πάντων λυομένων, ποταποὺς δεῖ
ὑπάρχειν ὑμᾶς ἐν ἀγίαίς ἀναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις,
¹² προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τὴν παρουσίαν τῆς
τοῦ θεοῦ ἡμέρας, δι' ἣν οὐρανοὶ πυρούμενοι λυθήσου-
νται, καὶ στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται,¹³ καὶ τὴν τοῦ
οὐρανοῦ καὶ γῆν καινὴν κατὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ
προσδοκῶμεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ. ¹⁴ διό,
ἀγαπητοί, ταῦτα προσδοκῶντες σπουδάσατε ἀσπιλοι
καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὐρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ,¹⁵ καὶ τὴν τοῦ
κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν σωτηρίαν ἠγείσθε, καθὼς
καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ τὴν
δοθεῖσαν αὐτῷ σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν,¹⁶ ὥς καὶ ἐν
πάσαις¹ ἐπιστολαῖς, λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων
ἐν² αἷς³ ἐστὶν δυσνόητά τινα, ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστή-
ρικτοι στρεβλοῦσιν, ὥς καὶ τὰς λοιπὰς γραφάς, πρὸς
τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν. ¹⁷ Ὑμεῖς οὖν, ἀγαπητοί,
προγινώσκοντες φυλάσσεσθε ἵνα μὴ τῇ τῶν ἀθε-
σμων πλάνῃ συναπαχθέντες ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου στη-

transient, elementa vero calore
solventur, terra autem et quae
in ipsa sunt opera exurentur.

¹¹ Cum haec igitur omnia
dissolvenda sint, quales oportet
esse vos in sanctis conv-
sationibus et pietatibus, ¹² ex-
pectantes et properantes in
adventu dñi domini, per quem
caeli aruentes solventur et ele-
menta ignis ardore tabescent.
¹³ Novos vero caelos et novam
terram et promissa ipsis ex-
pectamus, in quibus iustitia
habitat. ¹⁴ Propter quod, car-
issimi, haec expectantes satis
agite immaculati et inviolati ei
inveniri in pace, ¹⁵ et domini
nostri longanimitatem salutem
arbitramini, sicut et carissimus
frater noster Paulus secundum
datum sibi sapientiam scripsit
vobis, ¹⁶ sicut et in omnibus
epistulis, loquens in eis de his,
in quibus sunt quaedam diffi-
cilia intellectu, quae indocti et
instabiles depravant ad suam
ceteras scripturas ad suam ipso-
rum perditionem. ¹⁷ Vos
igitur, fratres, praescientes
custodite ne insipientium erro-
re transducti excidatis a

10. λυθήσεται BNC. | † -σονται Ξ. A. 13.
31. KL.

— καὶ γῆ ad fin. ver.] om. Am. Fuld.
Harl.

— καὶ 1°.] om. N.

— γῆ] ἢ γῆ C. 31.

— ευρεθήσεται BNC. Syrr.Bdl.&Hcl.mg.
Theb. Arm. (praem. "non" Bdl. Theb.)
| αφανισθῶνται C. | † κατακαίεται
Ξ. A. 13. L. Vulg. Cl. Syrr.Hcl.txt.
Memph. Aeth. | καταστρατα 31. (et
terra et ea quae in ipsa opera omnia
eorum omnium pereuntium, qualia
debent edere execrabilibus escis et
impietatis, non expectantes prae-
sentiam dei Domini (sic) m.

11. οὖν AN. 13s. (31.) KL. Vulg. Syrr.
Bdl.&Hcl.mg. Memph. Theb. Arm.
(οὖν παντῶν οὕτως 31.) | οὕτως BC.
Syrr.Hcl.txt. (om. m. Aeth.) | praem.
δε C.

— δεῖ] ὁ γ 13. K.

— ὑμᾶς ANC. rel. Vulg. Syrr.Bdl.&Hcl.

Theb. | ἡμᾶς N*. Memph. | om.
B.

12. προσδοκῶντας] praem. τοὺς 31.

— καὶ σπεύδοντας] om. N*. (add. c)

— θεοῦ Syrr.Bdl.&Hcl. Theb. Arm. |
κυρίου C. Vulg. m. Memph.

— τηκεται] τακῆσεται C. Vulg. Arm. |
praem. λυομενα 13.

13. γῆν] post καινην AN. 13. Vulg. |
ante BC. 31. KL.

— κατα BNC. 13s. 31. KL. Vulg. Cl.
Syrr.Bdl.&Hcl. Memph. Arm. (spe-
rando Aeth.) | καὶ A. Am. Fuld. Harl.
Demid. Theb.

— το επαγγελμα BC. 13. 31. KL. (om.
το C³) | τα επαγγέλματα AN. Vulg.
Memph. Theb. Arm.

— προσδοκομεν 13.

— εν] om. C*.

— κατοικει] εν οικει A. 13. | παρελθόντος
δε τοῦ σχήματος τούτου, καὶ ἀνανεω-
θέντος τοῦ ἀνθρώπου... ἐστὶν ὁ οὐρα-
νὸς καινὸς καὶ ἡ γῆ καινὴ. ἐν τοῖς

καινοῖς ἀναμενῖ ὁ ἀνθρώπος αἰ
καινὸς καὶ προσομιλῶν τῷ θεῷ Iren.
336, 7.

14. σπουδάσατε] post ασπιλοι 13.

— αμωμητοι] ανωμοι A. 13.

15. ηγεισθε] αγισθαί N*. (corr. c)

— ἡμων] post αδελφος K. Vulg.

— δοθεισαν ante αυτην ABNC. 13. 31.

K. Vulg. Syrr.Bdl.&Hcl. Memph.
Theb. (Arm.) | † post Ξ. L. | οὔτε
ἄλλος ὅμοιος ἰμοὶ δύναται κατακολου-
θῆσαι τῇ σοφίᾳ τοῦ μακαρίου καὶ
ἐνδοξου Παύλου ... ὅς καὶ ἀπὸν
ἡμῖν ἔγραψεν ἐπιστολάς. Polyg. ad
Phil. iij.

16. πασαις] † add. ταις Ξ. N. 31. KL.
Arm. | om. ABC. 13.

10. transeunt Am. | terra autem ad. fin. ver.
om. Am. | 11. igitur haec Cl. | vos esse Cl.
12. adventum Cl. | per quem Cl. | 13. secundum
promissa Cl. | 14. satagite Cl. | 15. arbitramini
Cl. | 17. traducti Cl.

Vulg.
Syr. Bdl. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

ριγμοῦ, ¹⁸ αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ
κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ χριστοῦ. αὐτῷ ἢ
δόξα καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέρων αἰῶνος. [ἀμήν].

propria firmitate, ¹⁸ crescite
vero in gratia et in cognitione
domini nostri et salvatoris Iesu
Christi. Ipsi gloria et nunc
et in die aeternitatis. amen.

ΠΕΤΡΟΥ Β'.

16. αὐταῖς] αὐτοῖς A.

— αἰς ABN. 13. 31. Syrr. Bdl. & Hcl. |

‡ οἷς C. CKL.

— ἐστίν] εἰσιν A. 13.

— στριβλουσιν] στριβλωσουσιν C*. |
στριβλωσιν C².

17. προγινωσκοντες | γινωσκοντες 31. |

προγινωσκ. A. | ante αγαπητοι C.

— συναπαχθεντες] συναναχθεντες L*.

18. αυξανετε] αυξανεσθε C.

— γνωσει] πιστει 31.

— χριστου] add. et Dei patris Syrr.
Bdl. & Hcl.

— και νυν] om. και K.

— fin. αμην ANC. 13. 31. KL Vulg.

Syrr. Bdl. & Hcl. Memph. Theb. Arm.

Æth. (Amen et Amen Æth.) | om.

B. Harl.*

Subscriptio Περου β. ABN. | Περου
καθολικη C. | του ἁγίου αποστολου
Περου επιστολη δευτερα στι^α ρνδ L.
| επιστολαι Περου α και β. 13. (De K.
sil. Matt.)

18. diem Cl.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Α΄.

ABNC. A'

13. 31.
KL.

^a Joh. 1:1.

^b Joh. 1:4.

1:14.

^c 2 Joh. 12.

4. χαρά ὑμῶν

5. ἐν αὐτῷ οὐκ
ἔστιν

1^a ^aΟ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὁ ἀκηκόαμεν, ὁ ἐωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὁ ἔθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς· ² ^b(καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἐωράκαμεν, καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἣτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα, καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν)· ³ ὁ ἐωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν * καὶ ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ χριστοῦ. ⁴ καὶ ταῦτα γράφομεν ἡμεῖς, ^c ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ἡ πεπληρωμένη. ⁵ καὶ ἔστιν αὕτη ἡ ἀγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ θεὸς φῶς ἐστὶν καὶ σκοτία ἡ οὐκ ἐστὶν ἐν αὐτῷ οὐδεμία. ⁶ εἰ ἐν εἰπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατοῦμεν, ψευδό-

¹ Quod fuit ab initio, quod audivimus quod vidimus oculis nostris, quod perspeximus et manus nostrae temptaverunt, de verbo vitae: ² et vita manifestata est, et vidimus et testamur et adnuntiamus vobis vitam aeternam, quae erat apud patrem et apparuit nobis: ³ quod vidimus et audivimus, et adnuntiamus vobis, ut et vos societatem habeatis nobiscum, et societas nostra sit cum patre et cum filio eius Iesu Christo. ⁴ Et haec scripsimus vobis ut gaudium nostrum sit plenum. ⁵ Et haec est adnuntiatio quam audivimus ab eo et adnuntiamus vobis, quoniam deus lux est et tenebrae in eo non sunt ullae. ⁶ Si dixerimus quoniam societatem habemus cum eo et in tenebris ambulamus, menti-

Inscriptio

ΙΩΑΝΝΟΥ Α̅ in B.

ΙΩΑΝΝΟΥ Α̅ in A.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ Α̅ in S.
ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ 31. K.
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΤΟΥ ἁΓΙΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ L.
Επιστολὴ ᾧ Ἰωάννου, ἐναγγελικὴ θεολο-
γία περὶ χριστοῦ 13.

1. ὁ ἦν] ὡς ἡν B**Rul.*

— ἰωρ.] ἰορ. B**Rul.* Mai.

2. ἰωρ.] praem. ὁ B. | ἰορ. B**Rul.* Mai.

— ἀπαγγέλλομεν 13.

— τὴν ζωὴν] om. K (ad fin. pag.)

3. ἰωρακαμεν καὶ ἀκηκοαμεν] ἀκη. καὶ ἰωρακ. καὶ S. | (ἰορ. B**Rul.* Mai.)

— ἀπαγγέλλομεν] -λωμεν 13.

— καὶ ἡμῖν ABNC. 13. (Am.) Harl. Syrr. Pst. & Hcl.* Theb. Arm. Aeth. | *om. καὶ S. 31. KL Vulg. Cl. Syr. Hcl. txt. Memph.

3. δε ABNC*. 31. KL. Syr. Pst. Memph. (Aeth.) | om. C.* 13. Vulg. m. Syr. Hcl. Theb. Arm. Orig. Int. ii. 200^b.

— ἡμετερα] add. ὡμων S*. (corr. c)

— μετὰ 2°] om. 31. Am*.

4. γραφομεν ἡμεῖς A*BN. 13. Harl.*

Theb. | † γραφ. ὡμων S. A (corr.) C.

31. KL. Vulg. Syrr. Pst. & Hcl. Memph.

Arm. Aeth.

— ὡμων St. 3. BN. 31. L. Am. Fuld.

Harl. Tol. (Syr. Pst.) Theb. | ὡμων

Elz. AC. 13. Ks. Vulg. Cl. Demid.

Syr. Hcl. Memph. Arm. Aeth. (gaudium

nostrum quod est in vobis Syr. Pst.

(vid. 2 Joh. 12.)

— πεπληρωμενη] add. εν ἡμιν C*.

5. ἐστιν ante αὕτη BNC. 31. KL. Syr.

Hcl. txt. | † post S. A. 13. Vulg.

Syr. Pst. & Hcl. mg. (vid. ii. 25.)

— ἀγγελια ABBlc. Mai^s N (e corr.) KL.

Vulg. Syr. Pst. Arm. Aeth. | † επαγγε-

λια S. C. 13. 31. Syr. Hcl. Memph.

Theb. (vid. ii. 25.) | επαγγελιας S*. (corr. ut supra; sed manus satis antiqua fecit ἀγαπη της επαγγελιας).

5. ουκ ἐστιν ante εν αυτω B. 13. 31.

Syr. Pst. Memph. Theb. Aeth. Orig. i.

441^a. iv. 78^a. 231^d. Orig. Int. i. 49^d. |

† post S. ANCKL. Vulg. Syr. Hcl.

Arm. Orig. i. 585^b. iii. 982^b. iv. 78^d.

79^a. 230^c. εν αυτω ἐστιν Orig. ii. 572^e.

6. εαν] add. γαρ A. | om. Orig. iv. 78^e.

— περιπατοουμεν B. | Contra, Clem. 526

Orig. iv.

— ψευδομεθα περιπατοουμεν ver. 7.]

om. 31. marg. man. rec.

— ποιοουμεν Clem. | ποιουμεν A.

7. τω φωτι Clem. 526. | om. τω 13.

— ως Clem. 526. | ὁ 31.

— ἐστιν] om. L. Clem.

1. audivimus et vidimus Am. | contractave-
runt Cl. | 3. om. et 2^a. Cl. | cum 2^a. om. Am.* |
4. scribimus Cl. | ut gaudeatis et gaudium
vestrum Cl. | 6. audiamus Am.

Vulg.
Syr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

μεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν· ⁷ ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτὶ, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ [†] τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. ⁸ ἐὰν εἰπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν καὶ ἡ ἀλήθεια [†] ἐν ἡμῖν οὐκ ἔστιν. ⁹ ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστιν καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθάρισεν ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. ¹⁰ ἐὰν εἰπωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτὸν καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

II.

2 [†] Τεκνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν ἵνα μὴ ἀμαρτῆτε· καὶ ἐὰν τις ἀμάρτη, παρὰ κλητὸν ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα, Ἰησοῦν χριστὸν δίκαιον, ^{2d} καὶ αὐτὸς ἱλασμός ἐστιν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου. ³ καὶ ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτόν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. ⁴ ὁ λέγων [†] ὅτι ἐγνώκα αὐτόν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστίν, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν. ⁵ ὃς δ' ἀντηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς [†] ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ τετελειώται. ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἔσμεν. ⁶ ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν ὀφείλει, καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησεν, καὶ αὐτὸς [†] περιπατεῖν.

^d 1 Joh. 4:10.

^e 1 Joh. 4:12.

6. αὐτὸς [οὕτως]

mur et non facimus veritatem: ⁷ si autem in luce ambulamus sicut et ipse est in luce, societatem habemus ad invicem, et sanguis Iesu Christi filii eius mundat nos omni peccato. ⁸ Si dixerimus quoniam peccatum non habemus, ipsi nos seducimus et veritas in nobis non est. ⁹ Si confiteamur peccata nostra, fidelis et iustus est, ut remittat nobis peccata nostra et emundet nos ab omni iniquitate. ¹⁰ Si dixerimus quoniam non peccavimus, mendacem facimus eum et verbum eius in nobis non est.

¹ Filioli mei, haec scribo vobis ut non peccetis: sed et si quis peccaverit, advocatum habemus apud patrem, Iesum Christum iustum, ^{2d} et ipse est propitiator pro peccatis nostris, non pro nostris autem tantum sed etiam pro totius mundi. ³ Et in hoc scimus quoniam cognovimus eum, si mandata eius observemus. ⁴ Qui dicit se nosse eum et mandata eius non custodit, mendax est et in eo veritas non est: ⁵ qui autem servat verbum eius, verum in eo caritas dei perfecta est: in hoc scimus quoniam in ipso sumus. ⁶ Qui dicit se in ipso manere, debet sicut ille ambulavit et ipse ambulare.

7. εχωμεν 13. (et ii. 1).

— ἀλλήλων] ουτου Α* ut vid. Tol. Clem. Tert. de Pudic. 19.

— Ἰησὺν] † add. χριστον C. A. 13. 31. KL. Vulg. Syr. Hcl. * Memph. Tert. de Pudic. 19. | om. BNC. Fuld. Syr. Pst. & Hcl. xt. Theb. Arm. Æth. Clem.

8. ἱαντους] ἱαντους C*.

— ἐν ἡμῖν ante ουκ ἐστιν AC. 13. 31. K. Vulg. m. Syr. Hcl. Arm. Cyr. 211. 238. Lucif. 157. (praem. Dei Syr. Hcl.) | † post C. BNL. Syr. Pst. Memph. Theb. Æth. Tert. de Pudic. 19. (vid. ver. 10.)

9. ἐστιν Cyr. 211. | om. N* (add. c)

— καὶ δίκαιος Cyr. | om. καὶ 31* (add. man. rec.)

— ἁμαρτίας 2^d.] add. ἡμῶν NC. Vulg. Syr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. (om. ἡμῶν) Arm. Æth. | om. AB. rel. m. — καθάρσιν] -σι AC. 13.

— ἡμᾶς] om. C.

10. ουκ ἡμαρτηκαμεν N.

1. πατερα Orig. iv. 24^b. 39^b. 154^d. 159^a. Cyr. 71. Petr. Alex. Routh. iv. 39. | θεον Arm. Eus. in Psal. 295^d. | Deum patrem Tert. de Pudic. 19.

— δίκαιον] praem. et immaculatam Arm.

2. ἐστιν] ante ἱλασμος A. Vulg. Syr. Pst. Orig. Int. i. 93^c. ii. 221^c. 239^c. Eus. in Psal. 295^d. Cyr. 71. Hil. 164^b. | post B (sic Alford). NC. 13. 31. KL. Clem. 309. Orig. i. 480^a. (521^c) (751^d) ii. 829^b. iii. 204^b. iv. 24^b. 39^c. 155^a. 159^a. Eus. D.E. 385^c. in Psal. 315^c. Petr. Alex. Routh. iv. 39. Tert. de Pudic. 19.

— μόνον] μόνον B. Memph. Theb. Orig. i. 521^c. | Contra, ANC. rel. Orig. in locis rel.

— ὅλον] post του κοσμου 31. | Contra, Clem. 310. Orig. i. bis. iii. iv. 155^a. 159^a. Eus. D.E. in Psal. 315^d.

3. γινωσκουμεν Clem. 310. | -κωμεν A. — τηρουμεν Clem. | φυλατουμεν N* (corr. c)

4. λεγων οτι ABN. Syr. Pst. & Hcl. sic Theb. Clem. 310. Cyr. 34. Lucif. 137. | *om. οτι C. 13. 31. KL. Memph. Arm. Æth. Clem. 531. [Vulg.]

— καὶ 2^d. Clem. Cyr. Lucif. | om. A. 13. — εν τουτῳ Clem. bis. Cyr. Lucif. | om. N.

— ἀληθεια] add. του θεου N. Æth. | om. rel. Clem. bis. Cyr. Lucif.

5. τηρη Clem. 310. | τηρε 13. K.

— εν τουτῳ] post η αγαπη του θεου 31. Æth. | Contra, Clem.

6. καὶ αὐτος [οὕτως] περιπατεῖν Clem. 310. Cyr. 90. 175. 250. | om. L.

— αὐτος] † add. οὕτως C. NC. 13. 31. K. Syr. Hcl. (Memph.) Arm. | om. AB. Vulg. Syr. Pst. Theb. Æth. Clem. Orig. Int. i. 192^a. Cyr. ter.

6. veritatem non facimus Cl. | 7. emundat nos ab Cl. | 9. est et iustus Cl. | 10. faciemus Am.* | non est in nobis Cl.

4. in hoc veritas C. | 5. in hoc Cl. | et in hoc scimus Cl.

ABNC. B' 3⁷⁴ Ἀγαπητοί, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐντολὴν παλαιὰν ἣν εἶχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιὰ ἐστὶν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε ¹. ⁸ πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ὃ ἐστὶν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν, ὅτι ἡ σκοτία παράγεται, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει. ⁹ ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι. ¹⁰ ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκανδαλὸν ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. ¹¹ ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστίν, καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ καὶ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. ¹² γράφω ὑμῖν, τέκνιά, ὅτι ἀφένονται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ¹³ γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρὸν. ¹⁴ ἔγραψα ὑμῖν, παῖδιά, ὅτι ἐγνώκατε τὸν πατέρα. ἔγραψα ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. ἔγραψα ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροὶ ἐστε καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει, καὶ νενικήκατε τὸν πονηρὸν. ¹⁵ μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον, μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ. ¹⁶ ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκός, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς,

⁷ Carissimi, non mandatum novum scribo vobis, sed mandatum vetus quod habuistis ab initio: mandatum vetus est verbum quod audistis. ⁸ Item mandatum novum scribo vobis, quod est verum et in ipso et in vobis, quoniam tenebrae transierunt et lumen verum iam lucet. ⁹ Qui dicit se in luce esse et fratrem suum odit, in tenebris est usque adhuc. ¹⁰ Qui diligit fratrem suum, in lumine manet, et scandalum in eo non est: ¹¹ qui autem odit fratrem suum, in tenebris est et in tenebris ambulat et nescit quo eat, quoniam tenebrae obcaecaverunt oculos eius. ¹² Scribo vobis, filii, quoniam remittuntur vobis peccata propter nomen eius. ¹³ Scribo vobis, patres, quoniam cognovistis eum qui ab initio est. Scribo vobis, adulescentes, quoniam vicistis malignum. ¹⁴ Scribo vobis, infantes, quia cognovistis patrem. [Scribo vobis, patres, quia cognovistis eum qui ab initio est.] ¹⁵ Scripsi vobis, iuvenes, quia fortes estis et verbum dei in vobis manet et vicistis malignum. ¹⁶ Nolite diligere mundum neque ea quae in mundo sunt. Si quis diligit mundum, non est caritas patris in eo: ¹⁶ quoniam omne quod in mundo est, concupiscentia carnis est et concupiscentia oculorum et superbia vitae, quae non est ex

7. ἀγαπητοί ABNC. 13. Vulg. Syrr. Pst.&Hel. Memph. Theb. Arm. | † ἀδελφοί 31. KL. Aeth. — ἐντολὴν om. 13. (habet ου). — ὑμῖν add. ὁ ἐστὶν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ 31*. — κούσατε † add. ἀπ' ἀρχῆς 31. — ἡ om. ABNC. 13. Vulg. Syrr.Pst.&Hel. Memph. Theb. Arm. Aeth. 8. ἀληθες post ἐν αὐτῷ A. | ἀληθ. καὶ ἐν αὐτῷ N. — ὑμῖν 2°. Vulg. Syrr.Pst.&Hel.txt. Memph. Theb. Arm. Aeth. | ἡμῖν A. 31. Tol. Syr.Hel.mg. — σκοτία σκία A. — το ἀληθινόν τον ἀληθ. N*. (corr.*). 9. μισῶν add. ψευθὴς ἐστὶν καὶ N. Arm. Aeth. Cyp. 305. Lucif. 137. | om. rel. Orig. iv. 78^c. Cyp. 258. (vid. ver. 4.) 10. ἐν αὐτῷ ante οὐκ ἐστὶν B. 13. 31. KL. Vulg. Syr.Hcl. Arm. | post ANC. m. Syr.Pst. Memph. Theb. Lucif.

12. ἀφένονται † αφενονται N*. (corr.*) (13.) remittentur Am. Memph. — ὑμῖν ὑμῶν 31. L sic. 13. το πονηρὸν N. 14. ἐγραψα ὑμ. παῖδ. ABNC. 13. L. Syrr.Pst.&Hel. Memph. Theb. Arm. Aeth. Orig. Int. iii. 27^c. | † γράφω ὑμ. παῖδ. 31. K. Arm. in cdd. quibusdam.) Orig. Int. ii. 300^c. Vulg. vertit et γράφω ver. 13. et ἔγραψα ver. 14. per "scribo." — ἐγραψα ὑμῖν πατ. ἀρχῆς Orig. Int. iii. 27^c. | om. Vulg. Cl. Am. (non Fuld. Demid. Harl.) — τον ἀπ' το ἀπ' B. — του θεου ANC. rel. vv. Orig. Int. iii. | om. B. Theb. 15. τῷ κόσμῳ Orig. i. 300^c. | om. τῷ 31. — οὐκ ἐστὶν post ἐν αὐτῷ 31. | Contra, Orig. i. Cyp. 175. 208. 236. — πατρός BN. 31. KL. Vulg. Syrr.Pst. &Hcl. Memph. sic. Theb. Arm. Orig. i.

Cyp. ter. | θεου AC. 13. Harl. Aeth. Orig. Int. ii. 247^c. 16. ἀλλα BC. | † ἀλλ' 31. AN. rel. Orig. 17. αὐτου Cyp. 175. 208. 236. 308. Lucif. 244. | om. A. 13. Arm. Zoh. Orig. i. 300^c. — fin. add. quemadmodum ille qui est in aeternum Theb. quomodo Deus manet in aeternum Tol. Cyp. 308. Lucif. quom. et Deus etc. Cyp. 308. quomodo et ipse manet in aeternum. Cyp. 311. 18. ἐσχατὴ ὥρα Iren. 206. Orig. iii. 476^a. 699^d. | ἐσχατὴ ὥρα C. — καὶ 1^o. Iren. 206. Orig. iii. 699^d. | om. K. — ὅτι Vulg. Syrr.Pst.&Hel. Iren. Orig. i. 692^d. iii. 699^d. Orig. Int. iii. 851^d.

8. est verum Cl. | quia Cl. | verum lumen Cl. | 11. quia Cl. | 12. remittentur Am. | 14. Scribo vobis juv. quoniam. Cl. (om. Scr. vobis patres. in. est. Am. Cl.) manet in vobis Cl. | 16. est in mundo Cl.

Vulg.
Syr. P.H.
Memph. Theb.
Aeth. Æth.

1°

6 cap. 2:22.

4:3

2 Joh. 7.

20. οἰδατε πάν-
τες.

h² Joh. 9.

† ἀλλὰ ἔκ τοῦ κόσμου ἐστίν. ¹⁷ καὶ ὁ κόσμος παρά-
γεται, καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα
τοῦ θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

4 ¹⁸ Παιδιά, ἐσχάτη ὥρα ἐστίν, καὶ καθὼς ἡκού-
σατε ¹⁹ ὅτι ἂν ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι
πολλοὶ γεγόνασιν, ὅθεν γινώσκουμεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα
ἐστίν. ¹⁹ ἐξ ἡμῶν ἔξηλθαν, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν·
εἰ γὰρ ἐξ ἡμῶν ἦσαν, μεμενέκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν.
ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶν πάντες ἐξ ἡμῶν.

²⁰ καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ οἰδατε
πάντα. ²¹ οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἰδατε τὴν ἀλή-
θειαν, ἀλλ' ὅτι οἰδατε αὐτήν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ
τῆς ἀληθείας οὐκ ἐστίν. ²² τίς ἐστὶν ὁ ψεύστης, εἰ
μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἐστὶν ὁ χριστός;
οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα
καὶ τὸν υἱόν. ²³ πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱὸν οὐδὲ τὸν
πατέρα ἔχει· ^a ὁ ὁμολογῶν τὸν υἱὸν καὶ τὸν πατέρα
ἔχει.

5 ²⁴ Ὑμεῖς ὁ ἡκούσατε ἀπ' ἀρχῆς ἐν ὑμῖν μενέτω.
ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνῃ ὁ ἀπ' ἀρχῆς ἡκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν
τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε. ²⁵ καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ
ἐπαγγελία ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν
τὴν αἰώνιον. ²⁶ ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανών-
των ὑμᾶς. ²⁷ καὶ ὑμεῖς τὸ χρίσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ

patre, sed ex mundo est. ¹⁷ Et
mundus transibit et concu-
piscencia eius: qui autem facit
voluntatem dei, manet in
aeternum.

¹⁸ Filii, novissima hora est,
et sicut audistis quia anti-
christus venit, nunc autem
anticristi multi facti sunt,
unde scimus quia novissima
hora est. ¹⁹ Ex nobis prodie-
runt, sed non erant ex nobis:
nam si fuissent ex nobis, per-
mansissent atque nobiscum;
sed ut manifesti sint quoniam
non sunt omnes ex nobis.
²⁰ Sed vos unctionem habetis
a sancto, et nostis omnia.
²¹ Non scripsi vobis quasi igno-
rantes veritatem sed quasi
scientibus eam, et quoniam
omne mendaciam ex veritate
non est. ²² Quis est mendax
nisi qui negat quoniam Iesus
non est Christus? Hic est
anticristus, qui negat patrem
et filium. ²³ Omnis qui negat
filium, nec patrem habet: qui
confitetur filium, et patrem
habet.

²⁴ Vos quod audistis ab initio,
in vobis permanet. Si in vo-
bis permanserit quod ab initio
audistis, et vos in filio et patre
manebitis. ²⁵ Et haec est pro-
missio quam ipse pollicitus est
vobis, vitam aeternam. ²⁶ Haec
scripsi vobis de his qui seducunt
vos. ²⁷ Et vos unctionem
quam accepistis ab eo, maneat

Cyp. 126. 152. Lucif. 195. | om. AL.
Æth.

18. ἀντίχριστος] † praem. ὁ σ. AN^c. 13.
31. KsL. | om. BN^cC. Arm. Orig. i.
699^d. iii. 699^d.

— ἀντίχριστος 31. (sed ἀντίχριστος)
| Contra, Clem. 532. Orig. iii. 699^d.
— γινώσκουμεν Orig. iii. 699^d. Cyp. 126.
| — κωμειν A. (εγνώκαμεν Clem.)

19. ἐξηλθαν ABC. | † — θον σ. N. 13s.
31. KL. Clem. 532. Orig. iv. 443^d.

— ἐξ ἡμῶν 2^a. ante ἦσαν BC. Syrr.Pst.&
Hae. 3. | † post σ. AN. 13. 31.
KL. Vulg. Arm. Iren. 206. Clem.
Orig. iii. 316^a. Cyp. 83. 126. 152. 197.
Lucif. (Lu.) [Æth.] Orig. Int. iii.
70^a. 279^b.

— μεμενέκεισαν Clem. | μεμενέκασαν
13.

20. καὶ 2^a. | om. B. Theb.

— πάντα AC. 13. 31. KL. Vulg. Syrr.

Pst.&Hel. Memph. Arm. Æth. |
πάντες BN. Theb. | omnem hominem
(παντα) Syr.Pst.

21. παν] om. C.

22. ὁ ψευστής] om. ὁ 13. Syr.Hol.txt.
(citra, marg.)

— ἀρνούμενος] add. καὶ N^a. (corr.')

— ἀντίχριστος 31.

23. fin. ὁ ὁμολογῶν τὸν υἱὸν καὶ τὸν πα-
τέρα ἔχει ABNC. 13. Vulg. (m.) Harl.
Syrr.Pst.&Hel. Memph. Arm. (Æth.)
Orig. i. 301^e. iv. 281^d. 282^a. Eus. in
Psal. 22^a. (et filium et patrem habet m.
Cyp. 265. 296. Hil. 907^e) Cyp.
(135.) (265.) (296.) (Hil. 907^e).
(Lucif. 171.) | * om. σ. 31. KL.
Theb. ut vid. (lacuna in codice, sed
"patrem" habet ad fin.)

24. υἱόν] † add. οὖν σ. 31. KL.
("etiam" Memph. Æth. de Theb.) |
om. ABNC. 13. Vulg. Syrr.Pst.&Hel.
Arm.

24. ἡκούσατε] ἀκησάτε N.

— ἐν ὑμῖν 2^a. | om. ἐν N^a. (add.')

— μὴν] μὴν K sic ap. Matthaeium.

— ἀπ' ἀρχῆς ἡκούσατε ABC. rel. Am.
Syr.Hel. Arm. | ἀκησάτε ἀπ' ἀρχῆς

N. Vulg. Cl. Syr.Pst. Memph. Theb.

— ἐν τῷ πατρὶ ANC. rel. om. ἐν B.
Vulg. | (ἐν τῷ πνεύματι 31.) || ἐν τῷ

πατρὶ ante ἐν τῷ υἱῷ N. Syr.Pst.

25. ἦσαν ANC. rel. vv. | ὕμιν B. Am.
Fuld.

— αἰωνίων] αἰωνίαν B.

26. ταῦτα] add. ἐε N. Syr.Pst. (et hoc
Æth.)

— πλανώντων] — ρουντων A. | — ρουντων
13.

27. χρίσμα 1°. ANC. rel. Vulg. | χρίσμα
B.

— ἐλάβετε] — βατε B* Rul. Mai.

17. transit Cl. | 18. et nunc antich. Cl. |
22. is qui Cl. | om. non Cl. | 24. audistis ab
initio Cl. | 25. repressio Cl. | nobis Cl.

ABNC.
13. 31.
KL.

28. ἔχωμεν

29. ὅτι [καί]

III.

1 Joh. 17: 25.

† μένει ἐν ὑμῖν, καὶ οὐ χρεῖαν ἔχετε ἵνα τις διδάσκη
ὑμᾶς, ἀλλ' ὡς τὸ † αὐτοῦ χρίσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ
πάντων, καὶ ἀληθὲς ἐστὶν καὶ οὐκ ἔστιν ψεῦδος, καὶ
καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς † μένετε ἐν αὐτῷ. ²⁸ καὶ νῦν,
τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ ἵνα † ἐὰν φανερωθῇ, † σχῶμεν
παρρησίαν καὶ μὴ αἰσχυρθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ πα-
ρουσίᾳ αὐτοῦ. ²⁹ ἐὰν εἰδῇτε ὅτι δίκαιός ἐστιν, γινώ-
σκετε ὅτι † καὶ † πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἐξ
αὐτοῦ γεγέννηται. ¹ Ἰδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν
ἡμῖν ὁ πατήρ, ἵνα τέκνα θεοῦ κληθῶμεν, † καὶ ἐσμεν.
¹ διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἐγνώ-
αυτὸν.

6 ² Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα θεοῦ ἐσμεν, καὶ οὐπώ
ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα· οἶδαμεν ὅτι ἐὰν φανερωθῇ,
ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὁσόμεθα αὐτὸν καθὼς
ἐστίν. ³ καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ
ἀγνίζει ἐαυτὸν καθὼς ἐκείνος ἀγνός ἐστιν. ⁴ πᾶς ὁ
ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ, καὶ ἡ
ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία. ⁵ καὶ οἰδατε ὅτι ἐκείνος
ἐφανερώθη ἵνα τὰς ἁμαρτίας † ἄρῃ, καὶ ἁμαρτία ἐν
αὐτῷ οὐκ ἔστιν. ⁶ πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἁμαρ-
τάνει· ^k πᾶς ὁ ἁμαρτάνων οὐχ ἑώρακεν αὐτὸν οὐδὲ
ἐγνώκεν αὐτόν. ⁷ τέκνία, μηδεὶς πλανάτω ὑμᾶς· ὁ

in vobis: et non necesse habetis ut aliquis doceat vos, sed sicut unctio eius docet vos de omnibus, et verum est et non est mendacium, et sicut docuit vos manete in eo. ²⁸ Et nunc, filii, manete in eo, ut cum apparuerit habeamus fiduciam, et non confundamur ab eo in adventu eius. ²⁹ Si scitis quoniam iustus est, scitote quoniam omnis qui facit iustitiam ex ipso natus est. ¹ Videte qualem caritatem dedit nobis pater ut filii dei nominemur et simus. Propter hoc mundus non novit nos, quia non novit eum.

² Carissimi, nunc filii dei sumus, et nondum apparuit quid erimus. Scimus quoniam cum apparuerit similes ei erimus, quoniam videbimus eum sicuti est. ³ Et omnis qui habet spem hanc in eo sanctificat se, sicut et ille sanctus est. ⁴ Omnis qui facit peccatum et iniquitatem facit, et peccatum est iniquitas. ⁵ Et scitis quoniam ille apparuit ut peccata tollerent, et peccatum in eo non est. ⁶ Omnis qui in eo manet non peccat, et omnis qui peccat non vidit eum nec cognovit eum. ⁷ Filii, nemo vos

27. μεν. ante ἐν ὑμῖν (A)BNC. 13. 31. Vulg. (Syr.Pst.) Memph. Theb. Arm. Æth. (ἵμιν A* ut vid.) | † post 5. KL. Syr.Hel.
— μενεῖ | μενετω 13. 31. Vulg. Syr.Hel.
— διδάσκη | -εις C. 13. KL.
— ἀλλ' ὡς ANC. rel. | ἀλλὰ B. Æth.
— το αὐτου B A f NC Vulg. Syr.Hel. Theb. Arm. (hic spiritus Memph. spiritus ejus Æth.) | † το αὐτο 5. A. 13. 31. KL. (unctio quae est a Deo Syr.Pst.)
— χρίσμα 2°. ABNC. 31. KsL. Vulg. Theb. | χρίσμα 13. | πνευμα N*. Memph. Æth.
— ἀληθες | -θης N.
— ψευδος | -δες C ut vid.
— καὶ καθως | om. καὶ A. Theb.
— 28. μεν. ἐν αὐτῷ καὶ νῦν τεκνία | om. N. (in alterutro loco μενετε).
— μενετε ABC (vid. N supra) Vulg. Syr. Pst. & Hel. Memph. Theb. Arm. Æth. | † μενετε 5. 13s. 31. KL.
28. καὶ νῦν τεκνία μενετε ἐν αὐτῷ | om. 31.

28. τεκνία] add. μον K. Memph. Theb. Æth.
— ἵνα εαν ABNC. 13. Theb. Arm. Æth. (ut eum Vulg. Memph.) | † ἵνα ὅταν 5. 31. KL. Syr.Pst. & Hel.
— σχῶμεν ABNC. C. | † ἔχωμεν 5. N*. 13s. 31. KL.
— αἰσχυρθῶμεν] ενσχυρθωμεν 31.
— ἀπ' αὐτου] post ἐν τῇ παρ. αὐτου N. | ante ABC. rel. (ab eo, sed sit nobis fiducia in adventu ejus Syr.Pst.)
29. εἰδῇτε BNC. | εἰδῇτε A. 31. KL. (13 n.l.)
— ὅτι καὶ ANC. 13. Vulg. Cl. Fuld. Demid. Syr.Pst. Theb. | *om. καὶ 5. B. 31. KL. Arm. Harl. Tol. Syr.Hel. Memph. Arm. Æth.
— γεγεννηται Elz.] γεγενηται 31. St. 3. Syr.Hel.txt. "fuit."
1. δέδωκεν BNC. 31. K. | ἔδωκεν A. 13. L sic.
— ἵμιν ANC. 13. 31. KsL. Vulg. Syr. Pst. & Hel. Memph. Theb. Arm. Æth. | ὅμιν BK*.

1. κληθωμεν add. καὶ ἐσμεν ABNC. 13. Vulg. ("et sumus" Fuld. Harl. Tol.) Syrr.Pst. & Hel. Memph. Theb. Arm. (2 MSS. penes Usc. et 1 penes Zoh.) Æth. | *om. 5. 31. KL. Arm. Zoh. (et simus Vulg. Cl. Am. Demid. et fecit nos Syr.Pst.)
— ἡμας ABNC. 13. Vulg. Syrr.Pst. & Hel. Memph. Theb. Arm. ed. Æth. | ἡμας N*. 31. KL. Arm. 1 MS.
2. τεκνία] post θιου 31. | ante Orig. iii. 797^a.
— οἰδαμεν] † add. δε 5. 31. KL. Syr.Pst. Memph. Æth. Orig. iii. 982^a. | om. ABNC. 13. Vulg. Syr.Hel. Theb. Arm. Orig. i. 522^a. iii. 797^a.
— οψομεθα 31.
3. ἐν' αὐτῷ] ἐν αὐτῷ 31. | ἐπὶ τῷ κυρίῳ Clem. 530.
— ἐαυτον Clem. | αὐτον 31*.

29. quoniam et omnis Cl.
3. hanc spem Cl. | 5. quia Cl. | peccata nostra Cl.

Vulg.
Syr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

ποιῶν τὴν δικαιοσύνην δίκαιός ἐστιν, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν.⁸ ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁμαρτάνει. εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.⁹ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ ἁμαρτίαν οὐ ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει· καὶ οὐ δύναται ἁμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται.¹⁰ ἐν τούτῳ φανερά ἐστιν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου. πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην οὐκ ἐστίν ἐκ τοῦ θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.¹¹ ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους·¹² οὐ καθὼς Καὶν ἐκ τοῦ πονηροῦ ἦν, καὶ ἔσφαξεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ χάριν τίνος ἔσφαξεν αὐτόν; ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια.

1 Joh. 15: 18.

7¹³¹ Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί¹, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.¹⁴ ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφοὺς· ὁ μὴ ἀγαπῶν¹ μένει ἐν τῷ θανάτῳ.¹⁵ πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἀνθρωποκτόνος ἐστίν· καὶ οἶδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν.¹⁶ ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκεν· καὶ

seducat. Qui facit iustitiam, iustus est, sicut et ille iustus est: quia facit peccatum, ex diabolo est, quoniam ab initio diabolus peccat. In hoc apparuit filius dei ut dissolvat opera diaboli. Omnis qui natus est ex deo peccatum non facit, quoniam semen ipsius in eo manet, et non potest peccare, quoniam ex deo natus est. In hoc manifesti sunt filii dei et filii diaboli. Omnis qui non est iustus non est ex deo, et qui non diligit fratrem suum; quoniam haec est adiunctio quam audistis ab initio, ut diligamus alterutrum, non sicut Cain ex maligno erat et occidit fratrem suum. Et propter quod occidit eum? quoniam opera eius maligna erant, fratris autem eius iusta.

¹³ Nolite mirari, fratres, si odit vos mundus. ¹⁴ Nos scimus quoniam translati sumus de morte in vitam, quoniam diligimus fratres: qui non diligit, manet in morte. ¹⁵ Omnis qui odit fratrem suum homicida est, et scitis quoniam omnis homicida non habet vitam aeternam in se manentem. ¹⁶ In hoc cognovimus caritatem dei, quoniam ille pro nobis animam suam posuit: et nos debemus

4. τὴν ἁμαρ.] om. την 31.
— ἐστιν] add. καὶ N*.
5. οἶδα ABC. rel. Memph. rel. Tert. de Pudic. 19. | οἶδαμεν N. Theb. Arm. — τας ἁμαρτίας] † add. ἡμῶν Ξ. NC. 31. KL. Vulg. Cl. Syr.Pst. Theb. | om. AB. 13. Am. Fuld. Harl. Tol. Syr.Hcl. Memph. Arm. Æth. Tert.
— αρι 13.
— ἐν αὐτῷ] post ουκ ἐστιν N. Memph. Theb. Æth.
6. ἱερ.] ἱερ. B* Rul. (2° Verc.)
7. τέκνα BN. 31. KL. Vulg. m. Syr. Pst. & Hcl.txt. Theb. Arm. Æth. | παῖδια AC. 13. Syr.Hcl.mg. Memph. (Lucif. 137.)
— μηδεις] ἡ τις A. [Cn1]
— τὴν δικαιοσ.] om. τὴν N*. (add. c)
— δικαιοσ 2^o. Tert. de Pudic. 19. | om. 13. (praem. Christus Syr.Pst.)
8. ὁ ab init. Orig. i. 233^a. iv. 320^b. 323⁽⁴⁾. 324^c. | ὁ ἐκ A. Tol. Memph. Arm. Æth. Lucif. 137. "et" Syr.Pst.

8. του θεου Orig. i. 233^c. iv. 323^d. Tert. de Pudic. 19. | om. 13.
— λυσῃ Orig i. iv. 323^d. | λυσει 13.
9. γεγεννημενος Orig. i. 232^{ad}. iv. 323^d. 324^c. 325de. | γεγεννημενος K. | γεννωμενος Orig. iv. 325^b.
10. πας] praem. καὶ C* ut vid. Æth. | Contra, Orig. iv. 323^d. Cypr. 308. Lucif. 138. 139.
— ὁ μὴ ποι. δικαιοσ.] qui non est justus Vulg. m. Syr.Hcl.mg. Theb. ὁ μὴ ὦν δικαιοσ Orig. iv. 323^d. Cypr. 305. Lucif. bis.
— δικαιοσυνην] praem. την AC. 31. K. (vid. ver. 7.) | om. BN. 13. L.
11. ἀγγελια AB. 13. 31. KL. Vulg. | επαγγελια NC. Syr.Hcl. Memph. Theb. Lucif. bis. | επαγγελια Syr.Hcl.mg. Gr. | mandatum Harl. Syr.Pst. Arm. Æth.
13. μῃ] praem. καὶ NC*. Syr.Pst. Arm. Æth. | om. ABC*. 13. 31. KL. Vulg. Syr.Hcl. Memph. Theb. Lucif. 138. 139.
— θαυμάζετε] -ζητε 31.

13. ἀδελφοί] † add. μου Ξ. KL. Syr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. (Æth.) | om. ABNC. 13. 31. Vulg. Arm. Lucif. bis.
14. ἡμεῖς] ὑμεῖς 13.
— μεταβεβηκαμεν] -βηκεν N.
— ἀδελφους] add. ἡμῶν N. Syr.Pst.
— αγαπων] † add. του ἀδελφον Ξ. C. 31. KL. Syr.Pst. & Hcl. Memph. Theb. Wide Æth. | om. ABN. 13. Vulg. Theb. Munt. Arm. Lucif. 138. 139.
15. αυτου] ιανου B. Vulg. Cypr. 212. 258. | om. Clem. 530.
— οιδατε] praem. ουκ 31.
— εν αυτω B. 13. 31. K. | εν αυτω ANCLsic. Vulg. Cypr. 305. Lucif. 138. 139.
16. αγαπων] add. του θεου Vulg. Arm. cdd. (ipsius m.)
— εθηκεν] τιθεικεν (ante την ψυχη αυτου). 31*.

11. diligatis (L. | 12. Cain qui Cl. | 13. nos Am. | 14. ad vii am Cl. | 15. in semetipso Cl. | 16. pro nobis animam suam Cl.

ABN(C)
13. 31.
KL.

ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς
† θεῖναι.¹⁷ ὃς δ' ἂν ἔχη τὸν βίον τοῦ κόσμου, καὶ
θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρεῖαν ἔχοντα καὶ κλείσῃ
τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πὼς ἡ ἀγάπη τοῦ
θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ; ¹⁸ τεκνία †, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ
μηδὲ τῇ γλώσσῃ, † ἀλλὰ * ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ.
¹⁹ [καὶ] ἐν τούτῳ † γνωσόμεθα ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας
ἐσμέν, καὶ ἐμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὰς καρδίας
ἡμῶν. ²⁰ ὅτι ἐὰν καταγινώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδιά, ὅτι
μείζων ἐστὶν ὁ θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν καὶ γινώσκει
πάντα. ²¹ ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδιά † μὴ καταγινώσκῃ
ἡμῶν, παρῆρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν θεόν, ²² καὶ ὁ ἐὰν
αἰτῶμεν λαμβάνομεν † ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ τηροῦμεν καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιού-
μεν. ²³ καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα † πιστεύω-
μεν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ χριστοῦ καὶ
ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν.
²⁴ καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει, καὶ
αὐτὸς ἐν αὐτῷ. καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν
ἡμῖν, ἐκ τοῦ πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν.

pro fratribus animas ponere.
¹⁷ Qui habuerit substantiam
mundi et viderit fratrem suum
necesse habere et clauserit
viscera sua ab eo, quomodo
caritas dei manet in eo? ¹⁸ Fi-
lioli, non diligamus verbo nec
lingua, sed opere et veritate.
¹⁹ In hoc cognoscimus quoniam
ex veritate sumus: et in con-
spectu eius suademus corda
nostra, ²⁰ quoniam si reprae-
henderit nos cor nostrum,
maior est deus corde nostro et
novit omnia. ²¹ Carissimi, si
cor nostrum non reprehenderit
nos, fiduciam habemus ad
deum, ²² et quodcumque pe-
titiuimus accipiemus ab eo, quoniam
mandata eius custodimus
et ea quae sunt placita coram
eo facimus. ²³ Et hoc est man-
datum eius, ut credamus in
nomine filii eius Iesu Christi et
diligamus alterutrum sicut de-
dit mandatum nobis. ²⁴ Et
qui servat mandata eius, in
illo manet et ipse in eo: et in
hoc scimus quoniam manet in
nobis, de spiritu quem dedit
nobis.

19. τὴν καρδίαν

21. ἡ καρδιά
[ἡμῶν] μὴ
καταγιν-
[ἡμῶν]

16. θειναι ABNC. | † θειναι S. 13 ut vid.
31. KL.
17. εχη 13. L.
— θεωρῇ — ρει 31. KL. [h. 13.]
— κλεισῇ κλησι 13. L.
— μενεί B⁴KL.
18. τεκνία † add. μου S. 31. KL. Vulg.
Cl. Syr. Pst. Memph. Theb. Aeth. |
om. ABNC. Am. m. Syr. Hcl. Arm.
Clem. 608. (13 n. l.)
— μηδε Clem. | και N. Syr. Pst.
Aeth.
— τη γλωσση ABC. 31. KL. || * om. τη
S. N. 13s. Arm. Clem.
— αλλα AN. | † ἀλλ' S. BC. rel. Clem.
— εν εργω AB Bly. Alford NC. 31. L.
Arm. Clem. | * om. εν S. B. Mai.
13s. K. Vulg.
19. και 1°. NC. 13. 31. KL. Syr. Pst. Theb.
Arm. Aeth. | om. AB. Vulg. Syr. Hcl.
Memph. Clem. 608.
— γνωσόμεθα ABNC. Memph. Theb.
Arm. Clem. (13 n. l.) | † γινώσκομεν S.
31. K. Lsle. Vulg. Syr. Pst. & Hcl. Aeth.
— εμπροσθεν † εκπροσθεν N.
— τας καρδιας A²NC. 13. 31. KL. Vulg.
Syr. Hcl. Memph. Arm. || την καρδιαν
A²B. Syr. Pst. Theb. Aeth.
20. εαν † an A.

20. καταγινώσκῃ — και 13. L. | (κατα-
γινώσκῃ N.)
— ὅτι 2°. BNC. 31. KL. Syr. (Pst.) & Hcl.
| om. A. 13. Vulg. Memph. Theb.
Arm. Aeth.
— μειζον K.
— θεος † κυριος C.
21. αγαπητοι ABC. rel. vv. | ἀδελφοι N.
— εαν Orig. iii. 230^d. 297^f. | an A.
— καρδια † add. ἡμων S. NC. 31. KL.
Vulg. Syr. Pst. & Hcl. Memph. Theb.
Arm. Aeth. Cypr. 325. | om. AB. 13.
(ἡ συνειδησις ἡμων Orig. iii. 230^d. et
om. ἡμων 297^f. conscientia nostra
Orig. Int. iv. 486^a.)
— καταγινώσκῃ BN^cC. rel. Orig. iii. bis.
| — σκει A. 13. L. | — σκυ N^c sic.
— ἡμων AN: 13. 31. KL. Vulg. Syr.
Pst. & Hcl. Memph. Theb. Arm. Aeth.
Orig. iii. 297^f. Orig. Int. iv. | om. BC.
Orig. iii. 230^d.
— εχομεν ANC. 31. KsL. Vulg.
Orig. iii. bis. Cypr. 325. | εχει B. |
εχωμεν 13. Lucif. 140.
22. εαν † an B. 31. Orig. iii. 230^e.
— αιτωμεθα αιτωμεθα N. Orig. iii.
— λαμβανομεν Orig. iii. | — νομει A.
31. | accipimus Vulg. Syr. Hcl. Theb.
Cypr. 325. Lucif. 140.

22. απ' ABNC. 13. | † παρ' S. 31. KL.
Orig. iii.
— τηρομεν BC. 13. 31. L. Lucif. |
— ρωμεν ANK.
23. πιστευομεν ANC. 13. | † πιστευσω-
μεν S. B. 31. KL.
— τη ονοματι του νιου αυτου Ιησου
χριστου BNC. rel. Vulg. rel. Lucif.
140. | τη ονοματι αυτου Ιησ. χριστου
A. | τη νιφ αυτου Ιησ. χριστου 13.
Aeth.
— ἡμιν ABNC. 13. 31. Vulg. rel. | om.
KL.
24. και εν τούτῳ ABN^cC. rel. Vulg.
Syr. Pst. & Hcl. Memph. Arm. Aeth. |
om. και N^c. Theb.
— ἡμιν ante ἔδωκεν ABC. 13. 31. L. |
post NK. Vulg. Syr. Pst. & Hcl. Memph.
Theb. Arm.
1. τα πνευματα † praeem. παντα K. |
om. Orig. Int. iv. 670^e.
— πιστευετε — ηγε 31.
— ψευδοπροφηται † γευδοπροφηται N^c.
(corr.^s)

17. hujus mundi Cl. | necessitatem Cl. |
18. filioi mei Cl. | neque lingua Cl. | 19. suade-
bimus Cl. | 22. et quidquid Cl.

Vulg. IV.
Syr. P.H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.
2 Pet. 2:1.
2 Joh. 7.

2. εν σαρκ. ἑλλην-
θῆναι
Γ C.

cap. 2:12.

Ε'

8¹ Ἀγαπητοί μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν, ^m ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφήται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. ² ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ θεοῦ ³ ἐστίν. ⁴ καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν ¹ ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἐστίν· καὶ τοῦτό ἐστιν τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, ⁿ καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. ⁴ ὁμοίως ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. ⁵ αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσίν· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσιν, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. ⁶ ὁμοίως ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμεν· ὁ γινώσκων τὸν θεὸν ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἀκούει ἡμῶν. ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.

9⁷ Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται καὶ γινώσκει τὸν θεόν· ⁸ ὁ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν θεόν, ὅτι ὁ θεὸς

¹ Carissimi, nolite omni spiritui credere, sed probate spiritus si ex deo sint, quoniam multi pseudoprophetae exierunt in mundum. ² In hoc cognoscite spiritus dei. Omnis spiritus qui confitetur Iesum Christum in carne venisse, ex deo est: ³ et omnis spiritus qui solvit Iesum Christum, ex deo non est; et hic est antichristus, quod audistis quoniam venit, et nunc iam in mundo est. ⁴ Vos ex deo estis, filii, et vicistis eum, quoniam maior est qui in vobis est quam qui in mundo. ⁵ Ipsi de mundo sunt: ideo de mundo loquuntur, et mundus eos audit. ⁶ Nos ex deo sumus: qui novit deum, audit nos; qui non est ex deo, non audit nos. In hoc cognoscimus spiritum veritatis et spiritum erroris. ⁷ Carissimi, diligamus invicem, quoniam caritas ex deo est, et omnis qui diligit ex deo natus est et cognoscit deum. ⁸ Qui non diligit, non novit deum, quoniam deus caritas

2. γινώσκετε ABⁿC. rel. Syr. Hel. Memph. Theb. Æth. cognoscite Iren. 207. | -κεται 31. K. cognoscitur Vulg. Syr. Pst. | -κομεν N*. Arm.

— Ἰησοῦν] post christum C. | Contra, Iren. *Cyp.* 288. *Lucif.* 217. (om. christum *Orig. Int.* ii. 70^b.)
— ἐληλυθότα ANC. rel. | ἐληλυθῆναι B. Vulg. Iren. *Cyp.* *Orig. Int.* ii. iv. 562^a. vid. *Polyc.* in ver. 3. (hunc versum ut vid. etiam spectantem.)

3. ὁ μὴ ὁμολογεῖ MSS. vv. (*Polyc.* ad Phil. vii.) | qui solvit Vulg. Iren. 207. "Sententia enim eorum homicidalis, Deos quidem plures confingens et Patres multos simulans; communiens autem et per multa dividens Filium Dei: quos... Joannes in praedicta epistola fugere eos praecepit dicens,.... Et omnis spiritus qui solvit Iesum, non est ex Deo sed de antichristo est" Iren. "Non solvimus suscepti corporis hominem, cum sit scriptum apud Joannem, Omnis spiritus qui solvit Iesum non est ex Deo." *Orig. Int.* iii. 883^b. αὐτίκα γοῦν ἠγγόνειεν [Νεστόριος] ὅτι ἐν τῇ καθολικῇ ἰωάννου γέγραπτο ἐν τοῖς παλαιῇς ἀντιγραφαῖς, ὅτι πᾶν πνεῦμα ὃ λύει τὸν Ἰησοῦν

ἀπὸ τοῦ θεοῦ οὐκ ἐστι. ταύτην γὰρ τὴν διάνοιαν ἐκ τῶν παλαιῶν ἀντιγραφῶν περιέκλει οἱ χωρίζον ἀπὸ τοῦ τῆς οἰκονομίας ἀνθρώπου βουλόμενοι τὴν διόττην· ἀπὸ καὶ οἱ παλαιοὶ ἱερυνεῖς αὐτὸ τοῦτο ἐπιστημύναντο, ὥς τινες εἰεν ραδιουργήσαντες τὴν ἐπιστολήν, λύειν ἀπὸ τοῦ θεοῦ τὸν ἀνθρώπου θεολόντες. Socr. *Hist. Eccles.* vii. 32. (Forsitan e versione Latina haec desumpsit Socrates). qui negat Tert. de car. Chr. 24. qui autem negat *Cyp.* 288. negantes Christum in carne venisse et solventes Iesum Tert. adv. Marc. v. 16. nec quod Iesum Christum solvant Tert. de Jejun. 1. qui destruit *Lucif.* 217.

3. τὸν Ἰησοῦν] om. Æth. Tert. *Cyp.* 288. || om. τὸν SK. *Polyc.* | habent AB. 13. 31. L. || † add. χριστὸν Σ. 31. KL. Am. Demid. Theb. Arm. ed. *Polyc.* Tert. de car. Ch. | add. κυρίου N. | om. AB. 13. Vulg. Syr. Pst. & Hel. Memph. Arm. edd. multi. Æth. Iren. *Lucif.* (*Cyp.*) || † add. postea ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα Σ. N. (13). 31. KL. Syr. Pst. & Hel. Arm. (ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα *Polyc.* Tert. (*Cyp.* 288.) ἐληλυθῆναι sic 13). sic habet *Polyc.* πᾶς γὰρ ὃς ἀν

μὴ ὁμολογῇ Ἰησοῦν χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθῆναι ἀντιχριστὸς ἐστίν. vid. ver. 2. (sic etiam Tert. de car. Chr.) | om. AB. Vulg. Memph. Theb. Æth. Iren. *Lucif.*

3. ἐκ] om. KL.

— ὃ ἀκηκόατε ὅτι AB. rel. | ὅτι ἀκηκοαμεν ὅτι N.

4. τεκνία] τεκνα 31.

6. ὃς οὐκ.... ἀκούει ἡμῶν BN. rel. vv. | om. AL.

— ἐκ τούτου BN. rel. | ἐν τούτῳ A. Vulg. Memph. Theb.

7. ἀγαπῶν] add. τὸν θεόν A. | add. fratrem Demid. Tol.

— καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν.... ver. 8. fin.] om. Syr. Hel.

— γινώσκει] γινώσκει N.

8. ὃ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν θεόν (A)B. (13). (31.) KL. vv. *Orig. Int.* iii. 29^a. | om. N*. (Syr. Hel. supra) Arm. edd. Æth. (ὃ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἐγνωσκον tantum N*. in marg.) | ad fin. ver. Syr. Pst.

— οὐκ ἔγνω BKL. | οὐ γινώσκει A. 13. Arm. | οὐ γινώσκει N*. 31. (ἐκ- γινωκε 31*.)

3. om. Christum Cl. | de quo aud. Cl. | 7. nos invicem quia Cl.

ABN.
13. 31.
KL.

cap. 2:2.
5

p Joh. 1:18.

ἀγάπη ἐστίν. ⁹ ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ θεὸς εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. ¹⁰ ἐν τούτῳ ἐστίν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, ^ο καὶ ἀπέστειλεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἰλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. ¹¹ ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. ¹² ὁ θεὸς οὐδεὶς πώποτε τεθέαται ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐν ἡμῖν ἐστίν. ¹³ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. ¹⁴ καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκεν τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. ¹⁵ ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ θεῷ. ¹⁶ καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν. ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ θεῷ μένει, καὶ ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ.

¹⁷ Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρῆρσίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστιν καὶ ἡμεῖς ἐσμέν ἐν τῷ κόσμῳ

est. ⁹ In hoc apparuit caritas dei in nobis, quoniam filium suum unigenitum misit deus in mundum, ut vivamus per eum. ¹⁰ In hoc est caritas, non quasi nos dilexerimus deum, sed quoniam ipse dilexit nos et misit filium suum propitiationem pro peccatis nostris. ¹¹ Carissimi, si sic deus dilexit nos, et nos debemus alterutrum diligere. ¹² Deum nemo vidit umquam: si diligamus invicem, deus in nobis manet, et caritas eius in nobis perfecta est. ¹³ In hoc intellegimus quoniam in eo manemus et ipse in nobis, quoniam de spiritu suo dedit nobis. ¹⁴ Et nos vidimus et testificamur quoniam pater misit filium salvatorem mundi. ¹⁵ Quicumque confessus fuerit quoniam Iesus est filius dei, deus in eo manet et ipse in deo. ¹⁶ Et nos cognovimus et credimus caritati dei, quam habet deus in nobis. Deus caritas est, et qui manet in caritate, in deo manet et deus in eo.

¹⁷ In hoc perfecta est nobiscum caritas, ut fiduciam habeamus in die iudicii, quia sicut ille est et nos sumus in hoc mundo.

9. ἐν τούτῳ 13. K.
— ἀπεστάλκεν Orig. ii. 392*. | ἀπεστείλεν K.
— ὁ θεός | om. m. Arm. Usc. Æth.
— ζήσωμεν Polyc. ad Phil. viii. Orig. ii. | ζῶμεν N*. (corr.)*
10. ἀγαπῇ add. του θεου N. Memph. Theb.
— ἠγαπήσαμεν AN*. | -ῆκαμεν B. | -ῆσιν N*.
— αὐτός| ἐκείνος A.
— ἀπεστείλεν| ἀπεστάλκεν N.
11. οφείλωμεν 13.
12. τετελειωμένη] prae. τετελειώται καὶ 13.
— ἐν ἡμῖν 2°. ante εἰσιν BN. | post ἀγαπῇ αὐτοῦ A. 13. 31. Vulg. | † post τετελ. εἰσιν 5. KL. Syr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. Arm. Æth.
13. μένομεν] μένωμεν 13. K. || add. καὶ ἡμεῖς 13.
— ἐδῶκεν| ἐδῶκεν A. 13.

14. τεθειάμεθα] ἐθειάσαμεθα A. (μοχ μαρτοῦμεν St. 3.)
15. ἀν AN. rel. | ἐαν B.
— ὁμολογήσῃ] -γῇ A. | -γῆσι 13.
— Ἰησοῦς] add. χριστός B. m. Arm. | "Christum" (om. Ἰησοῦς) Tert. adv. Prax. 31.
16. πισποτευκαμεν BN. 31. KL. Vulg. Cl. Fuld. Demid. | πιστινομεν A. 13. Am. Tf. Tol. Memph. | testificati sumus credidimus Theb.
— ἀγαπῇ] add. Dei Am. Arm.
— ὁ θεός 2°. AB. rel. Clem. 608. 652. Orig. ii. 751*. | om. δ N.
— ἐν αὐτῷ] add. μένι BN. 31. KL. Syr. Hcl. Memph. (Theb.) Arm. Cyp. 199. | om. A. 13. Vulg. Æth. Cyp. 305. (om. καὶ ὁ θεός ἐν αὐτῷ Syr. Pst.)
17. ἀγαπῇ] add. του θεου Vulg. Cl. Theb. | αὐτου Arm.
— μεθ' ἡμῶν] add. ἐν ἡμῖν N. | Contra, rel.

17. ἐχωμεν] εχομεν K.
— ἡμερα] ἀγαπῇ sic N.
— ἐκείνος] κακείνος 13.
— εσμεν] εσομεθα N. | simus Theb. (om. Memph.)
18. ἀλλα B. | † ἀλλ' 5 AN rel. Clem. 608.
— ἡ τέλεια ἀγαπῇ m. Clem. 608. 956. Orig. ii. (811*) iii. 606*. Orig. Int. ii. 79c. 161*. iv. 539c. 602c. 609*. Eus. in Ps. (Mai. iv. 74.) Tert. Scorp. 12. de fuga 9. 14. | ἡ ἀγαπῇ ἡ τέλεια 31.
19. ἡμεῖς] add. οὖν A. 13. 31. Vulg. Syr. Pst. | om. BNKL. Syr. Hcl. Memph. Theb. Arm. (et nos quoque Æth.)

10. ipse prior dil. Cl. | 13. in hoc cognoscimus Cl. | 14. filium suum Cl. | 15. quisquis Cl. | 16. credidimus Cl. | om. Dei Am. * Cl. | et om. Am. * | 17. charitas Dei nobiscum. Cl.

Vulg.
Syr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

τούτω. ¹⁸ φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἡ ἀλλὰ ἡ
τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος
κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ
ἀγάπῃ. ¹⁹ ἡμεῖς ἀγαπώμεν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἡγά-
πησεν ἡμᾶς. ²⁰ ἔάν τις εἴπῃ ὅτι Ἀγαπῶ τὸν θεόν, καὶ
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ
ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακεν, τὸν θεόν ὃν
οὐχ ἑώρακεν ἢ οὐ δύναται ἀγαπᾶν. ²¹ καὶ ταύτην τὴν
ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν θεόν
ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

20. πῶς δύναται
ἀγαπᾶν;

V.

10 ¹ Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ χριστὸς
ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννή-
σαντα ἀγαπᾷ [καὶ] τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. ² ἐν
τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ,
ὅταν τὸν θεόν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ
ποιῶμεν. ³ αὕτη γάρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ, ἵνα
τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ
βαρεῖαι οὐκ εἰσίν. ⁴ ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ
θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον, καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικη-
σασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. ⁵ τίς [δέ] ἐστὶν
ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς
ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; ⁶ οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδα-
τος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς ὁ χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι

9 Joh. 14:15.

¹⁸ Timor non est in caritate, sed perfecta caritas foras mittit timorem; quoniam timor poenam habet, qui autem timet non est perfectus in caritate. ¹⁹ Nos ergo diligamus invicem, quoniam deus prior dilexit nos. ²⁰ Si quis dixerit quoniam diligo deum, et fratrem suum oderit, mendax est: qui enim non diligit fratrem suum quem videt, deum quem non videt quomodo potest diligere? ²¹ Et hoc mandatum habemus a deo, ut qui diligit deum diligat et fratrem suum.

¹ Omnis qui credit quoniam Iesus est Christus, ex deo natus est; et omnis qui diligit eum qui genuit, diligit eum qui natus est ex eo. ² In hoc cognoscimus quoniam diligimus natos deo, eum deum diligamus et mandata eius facimus. ³ Haec est enim caritas dei, ut mandata eius custodiamus; et mandata eius gravia non sunt, quoniam omne quod natum est ex deo vincit mundum; et haec est victoria quae vincit mundum, fides nostra. ⁴ Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quoniam Iesus est filius dei? ⁵ Hic est qui venit per aquam et sanguinem, Iesus Christus: non in aqua solum, sed in

19. ἀγαπώμεν] † add. αὐτον Ξ. 31. K.L. | add. τον θεον Ν. 13. Vulg. Cl. Demid. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. Arm. | invicem Am. | om. AB. Theb. Fuld. (nos scimus Theb.) | add. nos invicem et amemus dominum Æth.
— αὐτος ΒΝ. 31. K.L. Harl. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. Arm. Æth. | ὁ θεος Α. 13. Vulg.
— ἡγαπήσιν] ἡγαπήκεν 13.
20. εἰπῇ] om. Ν*. sed add. man. ant.
— ὅτι] om. Ν.
— μισῇ] -σι Ν* ut vid. 13. 31. K.
— αὐτον 2°.] om. 31.
— ἑώρακεν 1°.] ἑώρα Κ.
— οὐ δύναται ΒΝ. Syrr. Hcl. Theb. Lucif. 140. | † πῶς δύναται Ξ. Α. 13. 31. K.L. Vulg. Syrr. Pst. Memph. Arm. Æth.
— ἀγαπᾶν] -πῆσαι 13.
21. ἔχομεν] -ομεν 13.
— απ' αὐτου Fuld. vv. Lucif. 140. | απο του θεου Α. Vulg. Cl.
— θιον ἀγαπᾷ καὶ τον] om. Α* Β* Rul.

- (“in marg. a 1^a m.” Alford.) | om. καὶ 13.
1. ἀγαπᾷ καὶ ΑΝ. 31. K.L. Vulg. Cl. m. Syrr. Pst. & Hcl. Arm. Æth. Hil. 1118^c. | om. καὶ Β. 13. Am. Demid Tol. Theb. Hil. 907^c. (om. ἀγαπᾷ καὶ τον γεγεννημένον Memph. Wilk.)
— τον γεγενν.] το γεγενν. NTf. 31.
2. ὅταν τον θιον ἀγαπώμεν] εν τῷ αγαπαν τον θεον 13.
— τα τεκνα] τον υιον Arm. “Dominum” tantum Æth.
— ποιῶμεν Β. Vulg. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. Arm. Æth. Lucif. 140. | † τηρῶμεν Ξ. Α (vid. infra) Ν. 13. (31.) K.L. Tol. Cav. (τηρουμεν 31.) vid. ver. 3.
3. αὕτη γαρ τηρῶμεν ΒΝ. rel. Clem. (sed δε et τηρῶμεν) 608. (om. γαρ) Lucif. 140. (iva τας εντ. αυτ. τηρῶμεν om. Arm. edd.) | om. Α. s. om. ab εντλας αὐτου ver. 2. ad eadem verba ver. 3.)

4. αὕτη] -της Ν*. (corr. c)
— ἡμῶν] ὅμων L sic. Æth.
5. τις δε εστιν Ν. 13. K. Demid. Tol. Cav. Syrr. Hcl. Memph. Arm. (Æth.) | τις εστιν δε Β. | * om. δε Ξ. Α. 31. L. Vulg. Cl. Am. Theb. sic. | quis enim Syrr. Pst.
— ὁ υιος] praeem. ὁ χριστος 13. (Arm. MSS.)
6. δι' ΑΒ. rel. | δια Ν.
— καὶ αἵματος] add. καὶ πνευματος ΑΝ. 13. Tol. Cav. Syrr. Hcl. Memph. Theb. (Arm. Æth. praeem.) | om. Β. 31. K.L. Vulg. et Am. Fuld. Syrr. Pst. Tert. de Bapt. 16.
— χριστος] † praeem. ὁ Ξ. 13s. Syrr. Hcl. | om. ΑΒΝ. 31. (K) L. Arm. (χριστος Ιησους Κ. Theb.)

19. diligamus Deum Cl.
1. diligit et eum Cl.

A B N.
13. 31.
KL.

μόνον, [†] ἀλλὰ ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἐν τῷ αἵματι καὶ τὸ πνεῦμά ἐστιν τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια· ⁷ ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες· ⁸ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἷμα, καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἰσιν. ⁹ εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ μέζων ἐστίν, ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ, [†] ὅτι μεμαρτύρηκεν περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. ¹⁰ ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν αὐτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ θεῷ, ψεύστην πεποιήκεν αὐτόν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. ¹¹ καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεός· καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστίν. ¹² ὁ ἔχων τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωὴν· ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει.

aqua et sanguine: et spiritus est qui testificatur quoniam Christus est veritas. ⁷ Quia tres sunt qui testimonium dant, ⁸ spiritus et aqua et sanguis, et tres unum sunt. ⁹ Si testimonium hominum accipimus, testimonium dei maius est: quoniam hoc est testimonium dei, quod maius est, quia testificatus est de filio suo. ¹⁰ Qui credit in filio dei, habet testimonium dei in se: qui non credit, mendacem facit eum, quoniam non creditur in testimonium quod testificatus est deus de filio suo. ¹¹ Et hoc est testimonium, quoniam vitam aeternam dedit nobis deus, et haec vita in filio eius. ¹² Qui habet filium, habet vitam: qui non habet filium, vitam non habet.

11. ὁ θεὸς ἡμῖν

6. μονον] μονφ B.
— αλλα A. | † αλλ' ε. BN. rel.
— και εν τῷ AB. 13. L. | * om. εν ε.
N. 31. Ks. Vulg. (εν τῷ αἵμ. και τῷ ὕδ. 31. Arm.)
— αἵματι BN. 13. 31. KL. vv. | πνευματι A. | add. idem Tol. Æth.
— πνευμα m. | Christus Vulg. (XPS pro SPS). Arm. Usc.
— ιστιν] τι B* Rul.
7. τρεις] praem. οἱ N. (Arm.)
—, 8. μαρτυροῦντες] † add. εν τῷ ουρανῳ
† ὁ πατηρ ὁ λογος και το ἅγιον πνευμα,
† και οἱ τοι οἱ τρεις εν ισι. ⁸ και τρεις
† ιστιν οἱ μαρτυροῦντες εν τῷ γῆ ε.
Vulg. Cl. Arm. Usc. et in codice uno
tantum (ex 18 collatis), et hoc A.D.
1656 scripto. | quoniam tres sunt qui
testimonium dicunt in terra spiritus
aqua et sanguis: et hii tres unum sunt
in Christo Jesu. Et tres sunt qui
testimonium dicunt in caelo, Pater,
Verbum, et Spiritus, et hii tres unum
sunt. m. | Patres qui e sacris Scripturis
omnia excitant quae vel Deitate
Domini nostri Jesu Christi vel nume-
rum ternarium (de Trinitate disputa-
ntes) de his vocibus nihil habent,
quamquam de mysterio Trinitatis ver.
8. explicant, | cod. 34. (saec. xvi.) habet
ὅτι: τρεις εἰσιν οἱ μαρτυρ' | ροῦν'· εν τῷ

ὁν·ψ, πῆρ', λόγος, και πᾶ ἅγιον, | και
οἱ τοι οἱ τρεις, εν ισι'. Και τρεις εἰσιν
οἱ μαρτυρ' | ροῦν'· εν τῇ γῇ, πᾶ, ὕδωρ,
και αἷμα, εἰ τὴν | μαρτυρίαν τῶν
ἀνῶν. | cod. 162. (Graeco-Lat.) saec. xv.
ut vid. habet, ὅτι τρεις εἰσιν | οἱ μαρ-
τυροῦντ' ἀπὸ τοῦ ὁνοῦ πῆρ' λόγος
εἰ πᾶ ἅγι· | εἰ οἱ τρεις εἰς τὸ ἓν εἰσι
και | τρεις εἰσιν οἱ μαρτυροῦντ' | ἐπι
τῆς γῆς: τὸ πᾶ τὸ ὕδωρ εἰ | τὸ αἷμα
εἰ τὴν μαρτυρίαν. | In uno cod. Neapo-
litano 83 (? 173 Scholz) adduntur
haec in marg. a man. rec. (in paucis-
simis qui ex impressis excerpti sunt
haec reperiuntur prout in ed. Steph.
leguntur: sed hi non sunt testes). | om.
ABN. 13. 31. KL. Am. Syr. Pst. & Hel.
Memph. Theb. Arm. Zoh. et MSS.
Æth. om. et codices minusculi quibus
hoc capitulum legitur (exceptis tantum
supra laudatis) omnes: i.e. codices
textus epistolae hujus 188, et Lec-
tionaria fere 60. om. et editiones 1^a. et
2^a. Erasmi, qui ipse e cod. 34. (ut pro-
missa praestaret) in ed. 3^a. introduxit.
non habent codices Latini antiquiores:
in Latinis primum haec verba in
marginibus inuenta sunt: postea in textu,
sed testes caelestes terrestribus postpo-

- nuntur; et tandem idem est ordo quem
tenet textus Clementinus. In codicibus
MSS. et impressis Syriacis nullis haec
reperiuntur nisi in quibus e Graecis
hodiernis inuenta sunt.
(“Dicit Dominus, Ego et pater unum
sumus. Et iterum de patre et filio et
spiritu sancto scriptum est, Et hii tres
unum sunt.” Cypr. 195, 6. Haec e ver.
8. desumpta sunt et magna in parte a
verbis Tertulliani pendunt. “Ceterum
de meo sumet, inquit, sicut ipse de
patris. Ita connexus Patris in Filio
et Filii in Paracleto tres efficit cohae-
rentes, alterum ex altero: qui tres unum
sunt, non unus; quomodo dictum est;
Ego et Pater unum sumus, ad sub-
stantiae unitatem non ad numeri
singularitatem.” Adv. Praxeam 25.)
8. εν τῇ ἐπιστολῇ ὁ μαθητὴς Ἰωάννης
τὸ πνεῦμα και τὸ ὕδωρ και τὸ αἷμα
ἀνέγραφε τὰ τρία εἰς ἓν γινόμενα Orig.
iv. 143^e. δοῦλοι κυρίου πατρός και υἱὸν
πνεῦμα και σῶμα (vid. Ps. 123. 1.)
παιδίσκη δὲ κυρία τοῦ ἁγίου πνεύμα-

7. quoniam Cl. | dant in caelo, Pater Verbum
et Spiritus sanctus, et hii tres unum sunt.
⁸ et tres sunt qui testimonium dant in terra
Cl. | 8. et hii tres Cl. | 9. quoniam Cl. | 10. filium
Cl. | credit 2^a add. filio Cl. in mg. Am. | quoniam
non credit in testimonium Cl. | 11. ejus est
Cl. | 12. filium 2^a add. Dei Am.^a

Vulg.
Syr. P. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.
Joh. 20:31.

7:

11 ¹³ τὰ ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν[†], ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον, τοῖς πιστεύουσιν[†] εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ. ¹⁴ καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐὰν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει ἡμῶν. ¹⁵ καὶ ἐὰν οἶδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν ὁ ἄν αἰτώμεθα, οἶδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ἠτήκαμεν[†] ἀπ' αὐτοῦ. ¹⁶ ἐὰν τις ἰδῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσῃ, καὶ δώσει αὐτῷ ζωὴν, τοῖς ἁμαρτάνουσιν μὴ πρὸς θάνατον. ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἡντιν ἐρωτήσῃ. ¹⁷ πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστίν, καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον. ¹⁸ οἶδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ, οὐχ ἁμαρτάνει· ἀλλὰ ὁ γενηθεὶς ἐκ τοῦ θεοῦ τηρεῖ αὐτόν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἄπτεται αὐτοῦ. ¹⁹ οἶδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ

¹³ Hæc scripsi vobis ut sciatis quoniam vitam habetis æternam, qui creditis in nomine filii dei. ¹⁴ Et hæc est fiducia quam habemus ad eum, quia quodcumque petierimus secundum voluntatem eius, audit nos. ¹⁵ Et scimus quoniam audit nos quicquid petierimus, scimus quoniam habemus petitiones quas postulamus ab eo. ¹⁶ Qui scit fratrem suum peccare peccatum non ad mortem, petit, et dabit ei vitam, peccantibus non ad mortem. Est peccatum non ad mortem: non pro illo dico ut roget quis. ¹⁷ Omnis iniquitas peccatum est, et est peccatum ad mortem. ¹⁸ Scimus quoniam omnis qui natus est ex deo non peccat, sed generatio dei conservat eum, et malignus non tangit eum. ¹⁹ Scimus quoniam ex deo

τοῦ ἡ ψυχῇ· τὰ δὲ τρία κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἰστὶν· οἱ γὰρ τρεῖς τὸ ἐν εἶναι. ii. 821⁴. Ἐν μόνον γέγονε Μωσῆς ὁ νόμος καὶ Ἠλίας ἡ προφητεία Ἰησοῦ τῷ εὐαγγελίῳ, καὶ οὐχ ὥσπερ ἦσαν πρότερον τρεῖς οὕτω μεμενέκασιν, ἀλλὰ γεγόνασιν οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἐν. iii. 565². 9. τῇν[†] om. B. Cure.

— των ἀνθρώπων[†] του θεου N*. (corr. c)
— λαμβανόμεν[†] νωμιν 13.
— ὅτι 1^ο. om. K. Arm.
— ὅτι 2^ο. ABN. 13. Vulg. Memph. Theb.
| † ἦν c. 31. KL. Arm. (Syr. anc.).
(Æth.) Tert. adv. Prax. 31. || prae-
quod majus est Vulg.

0. μαρτυριαν[†] add. του θεου A. 13 ut vid. Vulg. Memph. Æth. ejus m. | om. BN. 31. KL. Syrr. Pst. & Hcl. Theb. Arm.

— αὐτῳ ABM[†] KL. Syr. Hcl. | † ἱαντῳ c. N. 13s. 31. Vulg. m. Syr. Pst.

— τῳ θεῳ BN. 31. KL. Syrr. Pst. & Hcl. txt. Memph. | τῳ νῳ A. (13 n. l.) Vulg. Syr. Hcl. mg. (Theb. Arm. ed. add. θεου) Æth. | om. Am*. add. mg. | Jesu Christo m.

— αὐτον[†] Deum m.
— οὐ πιστεύεν B. 31. KL. | ουκ ἐπιστεύεν A. | ουκ ἐπιστεύεν sic N. | ουκ ἐπιστέν... 13.

— μεμαρτηρῆκεν[†] ἐμαρτηρῆκεν N.

11. ἡμιν ante ὁ θεος AN. 13. KL. Syr. Pst. Memph. Arm. | post B. 31. Vulg. Syr. Hcl. Theb. (Æth.)

— ἐστιν[†] ante ἡ ζωὴ A. | om. Am.

12. τῇν ζωὴν[†] του νιον 31 sic.

— του θεου[†] om. Vulg. Cl. Tert. adv. Prax. 31.

— ουχ A.

13. ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν[†] | add. τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα του νιον του θεου c. (31.) KL. (του θεου του νιον 31*) | om. ABN. 13 ut vid. Vulg. Syrr. Pst. & Hcl. Memph. Theb. Arm. Æth.

— ἐχετε ante αἰωνιον AB. 13. 31. | post NK(L) Vulg. (ἐχῆτε L.)

— τοῖς πιστεύουσιν BN*. Syrr. Pst. & Hcl. | οἱ πιστεύοντες AN*. 13. Vulg. Memph. Theb. Æth. | † καὶ ἵνα πιστεύητε c. 31. KL. Arm.

14. ἐχομεν[†] ἐχομεν A.

— ὅτι εἰαν τι BN. 31². KL. Syr. Hcl. (Memph.) Theb. Arm. | ὅτι εἰαν A. | ὅτι ὁ εἰαν 13. Vulg. Syr. Pst. Æth. | ὅτι εἰαν 31².

— θέλωμεν[†] ὄνομα A. (non 31. h. 13.) Æth.

— ἡμῶν[†] ἡμῶν St. 3.

15. καὶ εἰαν οἶδ. ὅτι ακ. ἡμῶν B(Nc) 13. 31. KL. vv. (αν B.) | om. AN*. | καὶ εἰαν ἰδῶμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν Nc in

marg. superiori. Memph. (om. εἰαν Vulg.)

15. ὁ αν c. ABM[†] 13. 31. K. | ὁ εἰαν NL.

— ἐχομεν[†] ἐχομεν N. 13. | prae- εἰαν N*. (corr. c)

— απ' BN. 13. | † παρ' c. A. 31. KL.

16. εἰδῃ ABN. 31. KL. Clem. 464. | εἰδῃ 13. scit. Vulg. Hil. 538².

— αἰτησις et δωσις N*. (c in utroque eraso).

— τοῖς ἁμαρτανουσιν μη Clem. | τοῖς μη ἁμαρτανουσιν μη A.

— ου περὶ[†] prae- καὶ 13. | Contra, Orig. i. 256.^b Orig. Int. ii. 201^a. Tert. de Pudic. 2.

— ἐρωτησῃ Clem. (add. τις) Orig. i. | -σι K*. | -σις N*. Arm.

17. ου προς Syr. Pst. Memph.? Æth. Platt. | om. ου 13. Vulg. Syr. Hcl. Theb. Arm. Æth. Rom. | μη προς Clem. 464.

18. ἀλλὰ BBly. sic Alf. Orig. iv. 358^b. | † ἀλλ' c. ABM[†] N. 31. KL. (ἀλλε- γεννηθη ὁ δε γεννηθεις sic 13.)

— αυτον A*B. | † ἱαντον c. A(corr.) N. 13s. 31. KL. Vulg. Orig. iv. 326^b.

13. scribo Cl. | 15. quia audit Cl. | 16. petat et dabitur ei vita peccanti Cl. | 18. quia Cl.

ΙΩΑΝΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

B'.

ABN.
13. 31.
KL.

Vulg.
Syr. Bdl. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

A'
* 3 Joh. 2.

b 1 Joh. 2:7.

¹ Ὁ πρεσβύτερος ἐκλεκτῇ κυρίᾳ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς, οὓς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ, καὶ οὐκ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν, ² διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μεθ' ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα· ³ ἔσται μεθ' ἡμῶν χάρις ἔλεος εἰρήνη παρὰ θεοῦ πατρὸς, καὶ παρὰ [†] Ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρὸς, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ.

^a ⁴ Ἐχάρην λίαν ὅτι εὑρήκα ἐκ τῶν τέκνων σου περιπατοῦντας ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ πατρὸς. ^b ⁵ καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, κυρία, οὐχ ὥς ἐντολὴν [†] καινὴν γράφων σοι, ἀλλὰ ἣν [†] εἶχαμεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. ⁶ καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. αὕτη [†] ἡ ἐντολή ἐστίν, καθὼς ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς

¹ Senior electae dominae et natis eius, quos ego diligo in veritate, et non ego solus sed et omnes qui cognoverunt veritatem, ² propter veritatem quae permanet in nobis et nobiscum erit in aeternum. ³ Sit nobiscum gratia misericordiae pax a deo patre et a Christo Iesu filio patris in veritate et caritate.

⁴ Gavisus sum valde quoniam inveni de filiis tuis ambulantes in veritate sicut mandatum accepimus a patre. ⁵ Et nunc rogo te, domina, non tamquam mandatum novum scribens tibi, sed quod habuimus ab initio, ut diligamus alterutrum. ⁶ Et haec est caritas, ut ambulemus secundum mandata eius. Hoc mandatum est, ut quemadmodum audistis ab initio in

Inscriptio

ΙΩΑΝΟΥ Β

in B.

ΙΩΑΝΝΟΥ Β
in K.

Ιωαννου επιστολη B in 13. (h. A.)

Ιωαννου επιστολη καθολικη δευτερα in 31
(sic fuit anno m.dccc. lxx.)

ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ Β
in K.

ΤΟΥ 'ΑΓΙΟΥ ΑΠΟΣΤ. ΙΩ. ΤΟΥ ΘΕΟ-
ΛΟΓΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ
in L.

1. εκλεκτη κυρια | εκλ. τη κυρια 31.

— και ουκ εγω BN. 13. 31. K. Vulg. Syr.Hcl. Memph. Theb. Arm. Æth. | ουκ εγω δε A. Syr.Bdl. | και ουκ εγω δε L.

2. μενουσαν BN. 31. KsL. | ενοικουσαν A. | ουσαν 13. Theb.

— εσται | εστιν 31. Syr.Bdl.&Hcl. | quia et vobiscum erit, et vos in aeternum nobiscum eritis Arm.

3. εσται μεθ' ἡμῶν St.3. BN. 13. L. Syr.Bdl. Theb. Æth. sit vobiscum Vulg. Cl. (Syr.Hcl.) (nobiscum Am.) | εσται μεθ' ἡμῶν Elz. 31. Ks. Memph. (Arm.) (gratia vobis et pax [om. ελεος] Syr.Hcl.) | om. A.

— παρα θεου | απο θεου N*. (corr. c) — και παρα | om. παρα N*. (add. c) Am.

— Ἰησου | † praem. κυριου σ. N. 13. 31. KsL. Tol. Syr.Hcl. Memph. Arm. | om. AB. Vulg. Syr.Bdl. Theb. Æth.

— του πατρος | praem. αυτου N*. (corr. c)

4. ελαβομεν AB. 31. KL. Vulg. Syr. Bdl.&Hcl. Memph. Theb. Arm. Æth. | ελαβον N. 13.

— παρα | απο A.
— του πατρος | om. του B.

5. καινην ante γραφων σοι AN. 13. 31. Vulg. Memph. Lucif. 25. | † post σ. BKL. Theb. || γραφω St. 3. Arm. Æth.

5. αλλα BN. 13. K. | αλλ' A. 31. L. || add. εντολην N. || add. mandatum vetus Syr.Hcl.* (Æth.) | non add. Lucif.

— ειχαμεν AN. | † ειχομεν σ. BKL. | ειχομεν 13. | εχομεν 31.

6. εντολας αυτου | add. 'ινα καθως' N*.

— η εντολη ante εστιν AB. 13. 31. K. Am. Syr.Bdl.&Hcl. | † post σ. NL. Vulg. Cl. Memph. Theb. Arm. Lucif. 25. || add. αυτου N. | Contra, Lucif. (ver. 6. Et hoc est praeceptum ejus ut incedamus in hoc quod audivistis antiquitus. Æth. om. cet.)

— καθως | praem. ινα AN. 13. 31. K. Vulg. Memph. Theb. Arm. | non habent BL. Syr.Bdl.&Hcl. Lucif.

3. vobiscum Cl. | Christo om. "a" Am. | 6. est enim mandatum Cl.

ABN.
13. 31.
KL.

Vulg.
Syr. Bdl. H.
Memph. Theb.
1 Joh. 2: 18.
4: 1.
8. α εἰργασάμεθα
1 Joh. 2: 23.

ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατῆτε. ⁷ ὅτι πολλοὶ πλάνοι ⁸ ἐξηλ-
θαν εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ ὁμολογοῦντες Ἰησοῦν
χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί. οὗτός ἐστιν ὁ πλάνος
καὶ ὁ ἀντίχριστος. ⁹ βλέπετε ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ ¹ ἀπολέ-
σῃτε ² αὐτῶν ἐργάσασθε, ἀλλὰ μισθοὺς πλήρη ³ ἀπολαβ-
βητε. ⁴ πᾶς ὁ ⁵ προάγων καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ
τοῦ χριστοῦ θεὸν οὐκ ἔχει. ⁶ ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ
οὗτος καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει. ¹⁰ εἰ τις
ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει,
μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ
λέγετε. ¹¹ ὁ λέγων γὰρ αὐτῷ χαίρειν, κοινωνεῖ τοῖς
ἔργοις αὐτοῦ τοῖς ποιηροῖς.

¹² Πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν οὐκ ¹ ἐβουλήθην διὰ
χάρτου καὶ μέλανος· ἀλλὰ ἐλπίζω ² γενέσθαι πρὸς
ὑμᾶς, καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, ἵνα ³ ἡ χαρὰ
⁴ ὑμῶν ᾗ πεπληρωμένη. ¹³ ἀσπάζεται σε τὰ τέκνα
τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς. ¹

ΙΩΑΝΟΥ Β.

6. ἵνα post απ' αρχης ABN. 31. L. Syr. Bdl. & Hel. *Lucif.* | om. 13. K. (vid. supra) Vulg. Memph. Theb. Arm.
— περιπατῆτε AB. (13.) 31. Ks(L). (-τεῖτε 13. L.) | περιπατησῇτε N.
7. ἐξηλθ. ABN. Vulg. m. Syr. Bdl. & Hel. Theb. Arm. Iren. 207. (-θαν A. -θον BN.) progressi sunt *Lucif.* 25. | ² εἰσηλ-
θον 5. 13s. 31. KL. [Memph.]
— ὁ ἀντίχρ.] om. ὁ N. (hi sunt seduc-
tores et antichristi Syr. Hel. marg. hii fallaces et antechristi sunt (sic) m. isti sunt fallaces et antichristi *Lucif.*)
8. ἰαντους] αὐτους KL. Iren. 207. *Lucif.* 25.
— ἀπολεσῇτε ABN. 13. Vulg. Syr. Bdl. & Hel. Memph. Theb. Arm. *Æth.* Iren. *Lucif.* 25. (B Bch. 13. -ται) | απο-
λεσθε N*. | ² ἀπολεσόμεν 5. 31. KL.
— ἐργάσασθε AN 13. Vulg. Syr. Bdl. & Hel. Memph. Arm. *Æth.* Iren. *Lucif.* | ² ἐργασάμεθα 5. B (ηγρ. *) 31. KL. Syr. Hel. mg. Theb.
— πληρῇ] πληρης L.
— ἀπολαβῆτε ABN. 13. Vulg. Syr. Bdl. & Hel. Memph. Theb. Arm. *Æth.* *Lucif.* | ² ἀπολαβόμεν 5. 31. KL.

9. προάγων ABN. Vulg. Memph. Theb. *Æth.* | ² παραβαίνων 5. 13. 31. KL. Syr. Bdl. & Hel. Arm. recedit *Lucif.* 25 ter. 26.
— μείνων] add. 'καὶ μὴ' N*.
— διδάχρ 1°. | αγαπη 13.
— διδάχρ 2°. | ² add. τον χριστον 5. 31. KL. Memph. *Æth.* (ejus Syr. Bdl. & Hel. * *Lucif.* 25. 26.) | om. ABN. 13. Vulg. Syr. Hel. txt. Theb. Arm.
— τον πατέρα καὶ τον υἱον BNKL. Vulg. Cl. Syr. Bdl. & Hel. Memph. Theb. Arm. *Æth.* *Lucif.* 25 bis. 26 bis. | τον υἱον καὶ τον πατέρα A. 13. (31.) Am. Fuld. Demid. Harl. Tol. (om. τον 2º. 31.)
10. ταύτην] post την διδαχην 31.
11. ὁ λέγων γὰρ ABN. 13. 31. | ² ὁ γὰρ λέγων 5. KL. Iren. Gr. 83. *Lucif.* 25.
— αὐτῷ] om. K.
— fin.] add. Ecce praedixi vobis ne in diem domini condemnemini m. similiter in Latinis quibusdam aliis.
12. ἔχων Δ' BN. rel. | ἔχω A* N*. *Æth.*
— γραφεῖν] γραψαί A.
— ἐβουλήθην ABNKL. | ² ἡβουλήθην 5. 13s. 31.

12. ἀλλα ἐλπίζω BN. (31.) K(L) Syr. Bdl. & Hel. Theb. (αλλ' 31. L.) | ἐλ-
πιζω γὰρ A. 13. Vulg. Memph. Arm. *Æth.*
— γενέσθαι ABN. 13. Vulg. Syr. Hel. | ² ἔλθωιν 5. 31. KL. Tol. Syr. Bdl. Theb. Arm. *Æth.* (videre Memph.)
— σόμα 1°. | add. τι N*. (corr. *)
— ὕμων AB. 13. Vulg. Memph. *Æth.* | ² ἡμῶν 5. N. 31. KL. Syr. Bdl. & Hel. Arm. (vid. 1 Joh. i. 4.) | meum Theb.
— πεπληρωμένη ante γ BN. Vulg. Cl. (ην N* corr. *) | ² post A. 13. 31. KL. Am.
13. Saluta filios sororis tuae Syr. Hel. txt. *Æth.* | add. gratia vobiscum Syr. Hel. * Arm. add. gratia et caritas vobiscum *Æth.*
— fin.] ² add. αμην 5. 31. KL. Fuld. Syr. Bdl. & Hel. | om. ABN. 13. Vulg. et Am. Memph. Theb. Arm. *Æth.*
Subscriptio Ἰωαννου β B. | Ἰωαννου β AN. | Ἰωαννου επιστολῆ β στιχ' λ L. tantum (13. 31. nihil. de K sil. Matt.)

7. statur Am. * venisse Cl. | carnem Cl. | 9. qui recedit Cl. | qui praecedit Am. * ut vid. | permanet Cl. | Patrem et Filium Cl. | 11. operibus ejus Cl. | illius Am. mg. (om. txt.) | 12. plenum sit Cl.

ΙΩΑΝΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Γ.

ABN [C].

13. 31.

KL.

Α'

Vulg.

Syrr. Edl. H.

Memph. Theb.

Arm. Æth.

3 C.

2 Joh. 4.

¹ Ὁ πρεσβύτερος Γαῖος τῷ ἀγαπητῷ, ὃν ἐγὼ ἀγα-
πῶ ἐν ἀληθείᾳ. ² Ἀγαπητέ, περὶ πάντων εὐχομαί σε
εὐδοδοῦσθαι καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς εὐδοδοῦταί σου ἡ
ψυχή. ³ ἔχαρην [γὰρ] λίαν ἐρχομένων ἀδελφῶν καὶ
μαρτυρούντων σου τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ
περιπατεῖς. ⁴ μειζότεραν τούτων οὐκ ἔχω χαράν, ἵνα
ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν *τῇ" ἀληθείᾳ περιπατοῦντα.
⁵ Ἀγαπητέ, πιστὸν ποιεῖς ὃ ἐὰν ἐργάσῃ εἰς τοὺς
ἀδελφοὺς καὶ *τοῦτο" ξένους, ⁶ οἱ ἐμαρτύρησάν σου
τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας, οὓς καλῶς ποιήσεις
προπέμψας ἀξίως τοῦ θεοῦ. ⁷ ὕπερ γὰρ τοῦ ὀνόματος
ἐξῆλθαν" μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἑθνικῶν."
⁸ ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν *ὑπολαμβάνειν" τοὺς τοιούτους,
ἵνα συνεργοὶ γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ. ⁹ Ἐγγραψά *τί"
τῇ ἐκκλησίᾳ· ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν Διοτρεφῆς

¹ Senior Gaio carissimè,

quem ego diligo in veritate.

² Carissime, de omnibus ora-

tionem facio prospere te in-

gredi et valere, sicut prospere

agit anima tua. ³ Gavisus sum

valde venientibus fratribus et

testimonium perhibentibus veri-

tati tue, sicut tu in veri-

tate ambulas. ⁴ Maiorem ho-

rum non habeo gratiam quam

ut audiam filios meos in veri-

tate ambulantes. ⁵ Carissime,

fideliter facis quicquid operaris

in fratres, et hoc in pere-

grinos; ⁶ qui testimonium red-

diderunt caritati tue in con-

spectu ecclesiae; quos bene

facies ducens digne deo. ⁷ Pro

nomine enim profecti sunt

nilil accipientes a gentibus.

⁸ Nos ergo debemus suscipere

huiusmodi, ut cooperatores si-

mus veritatis. ⁹ Scripsissem

fortisan ecclesiae: sed is qui

amat primum gerere in eis

Inscriptio

ΙΩΑΝΟΥ Γ

in B.

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ in B.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ Γ C. 13. (h. A.)

Ιωαννον καθολικῇ τριτῇ

in 31.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ἁΓΙΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

in L.

3. γαρ ABC. 31. KL. Syrr. Bdl. & Hcl.

Memph. | om. B. 13. Vulg. Theb. Arm.

Æth.

— μαρτυρούντων | μαρτυροῦν B.

— ου BNC. rel. Vulg. | om. A.

4. τούτων ουκ ἔχω γαρ. A(B)N. 13. KL.

Vulg. (Syrr. Bdl.) Arm. (ἐχων B* Mai)

| τούτων χاران ουκ ἔχω C. Æth.

| χاران ταυτης ουκ ἔχω 31. (Syrr. Hcl.)

(Memph. Theb.)

4. χاران ANC. rel. Tol. Theb. rel. |

χαριν B. Vulg. Memph.

— τη αληθ. ABC*. | *om. τγ. 5. NC².

13s. 31. KsL

5. εργασῇ] -ζρ A.

— και τουτο ABNC. Vulg. Syrr. Bdl. &

Hcl. (et marg. Graec.) Memph. Theb.

Arm. Æth. | ‡ και εις τους 5. 13. 31.

KL.

6. οἱ] ὁ K.

— σου] σοι 13.

— οἱς] ου B* Rul. Mai.

— ποιησεις προπεμψας ABN. rel. Am.

Fuld. Syrr. Hcl. (Vulg. Cl.) | ποιησας

προπεμψας C. Arm. | om. προπεμψας

Syrr. Bdl. ut vid. προπεμψας Syrr. Hcl.

marg.)

7. ονοματος] add. αυτου Elz. Vulg. Cl.

Syrr. Bdl. & Hcl.* Arm. 1 MS. Æth. |

om. St. 3. ABNC. 13. 31. KL. Am.

Syrr. Hcl. txt. Memph. Theb. Arm.

7. εξηλθαν BN. | ‡ -θον 5. AC. 13. 31.

KL.

— απο] παρα 13.

— των] om. C.

— εθνικων ABNC. 13. Gentilibus Fuld.

Tol. Memph. Gentibus Cl. Am. Theb.

| ‡ εθνων 5. 31. KL.

8. υπολαμβανειν ABNC*. 13. Vulg. |

‡ απολαμβανειν 5. C². 31. KL.

— γινωμεθα] γινωμεθα C. | γινωμεθα

K.

— αληθεια BN² C. 13. 31. KL. Vulg. rel.

| ικελησια AN*.

9. εργασα] εγραψας BBtly. Mai. || add.

an N². 13. Vulg. Syrr. Bdl. & Hcl.

— τι ante τη εκκλ. ABNC. Memph. Theb.

Arm. | *om. 5. N². 13. 31. KL.

Vulg. Syrr. Bdl. & Hcl. Æth.

4. ambulare Cl. | 6. benefaciens deduces Cl. |

7. enim ejus Cl. | 9. genere Am.

ABNC.
13. 31.
KL

Vulg.
Syr. Bdl. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.

B'

^b Joh. 21: 24.

Γ'

^c 2 Joh. 12.

οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς. ¹⁰ διὰ τοῦτο, ἐὰν ἔλθω, ὑπομνή-
σω αὐτοῦ τὰ ἔργα ἃ ποιεῖ, λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν
ἡμᾶς· καὶ μὴ ἀρκούμενος ἐπὶ τούτοις, οὔτε αὐτὸς
ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελφούς, καὶ τοὺς βουλομένους
κωλύει, καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλει. ¹¹ Ἀγαπητέ,
μὴ μιμοῦ τὸ κακόν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. ὁ ἀγαθοποιῶν,
ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν· ὁ [†] κακοποιῶν οὐχ ἑώρακεν τὸν
θεόν. ¹² Δημητρίῳ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων καὶ ὑπ'
αὐτῆς τῆς ἀληθείας· ^b καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυροῦμεν, καὶ
[†] οἶδας ^c ὅτι ἡ μαρτυρία ἡμῶν ἀληθὴς ἐστίν.
¹³ Πολλὰ εἶχον [†] γράψαι ^c σοι, ^c ἀλλ' οὐ θέλω
διὰ μέλανος καὶ καλάμου σοι [†] γράφειν. ¹⁴ ἐλπίζω
δὲ εὐθέως ^c σε ἰδεῖν, ^c καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσο-
μεν. ¹⁵ εἰρήνη σοι. ἀσπάζονται σε οἱ φίλοι. ἀσπάζου
τοὺς φίλους κατ' ὄνομα.

Diotripes non recipit nos. ¹⁰ Propter hoc, si venero, com-
moneam eius opera quae facit
verbis malignis garrisons in nos,
et quasi non ei ista sufficiunt,
nec ipse suscipit fratres, et eos
qui cupiunt prohibet, et de ec-
clesia eicit. ¹¹ Carissime, noli
imitari malum, sed quod bon-
um est. Qui bene facit, ex
deo est: qui male facit, non
vidit deum. ¹² Demetrio testi-
monium redditur ab omnibus
et ab ipsa veritate: et nos testi-
monium perhibemus, et nosti
quoniam testimonium nostrum
verum est.

¹³ Multa habui scribere tibi,
sed nolui per atramentum et
calamum scribere tibi: ¹⁴ spero
autem protinus te videre, et os
ad os loquemur. ¹⁵ Pax tibi.
Salutant te amici. Saluta
amicos per nomen.

ΙΩΑΝΟΥ Γ'.

10. εαν] αν Α.
— ἡμας] praem. ις C.
— βουλομενους ABN. rel. Am. Fuld.
Syr. Hcl. txt. Memph. Æth. | ἐπιδέχο-
μενους C. Vulg. Cl. Syrr. Bdl. & Hcl.
marg. Theb. Arm.
— εκ της εκκλ.] om. εκ B Mai N.
11. κακοποιων] † praem. δε ς. 31. L.
Tol. Memph. Arm. Æth. | om. ABNC.
13. K. Vulg. Syr. Hcl. sic. Theb. ("Et"
Syr. Bdl.)
— ουκ C.
— εωρ.] εωρ. B* Rul. Mai.
12. ὑπ'] ὑπο NC.
— αληθειας Vulg. Syr. Hcl. txt. | εκκλη-
σιας A*?? || praem. εκκλησιας καί
της C. Syrr. Bdl. & Hel. marg. Arm.
— οιδας ABNC. Vulg. Memph. Theb.
Arm. Æth. | † οιδατε ς. 13. 31. KL.
Syrr. Bdl. & Hcl. (et marg. Graecē.)

12. ἡ μαρτ. ἡμ. αληθ. εστιν ABN. 13.
KL. Vulg. Syrr. Bdl. & Hcl. Memph.
Theb. Arm. | αληθ. ἡμ. εστ. ἡ μαρτ.
C. | αληθ. εστ. ἡ μαρτ. ἡμ. 31. Æth.
13. γραψαι σοι ABNC. \ 31. Vulg. d.
Syrr. Bdl. & Hcl. Memph. Theb. Arm.
Æth. | † γραφειν (*om. σοι) ς. 13. KL.
— αλλ'] αλλα B Ety. (etra, Mai).
— ου θελω] ουκ εβουληθην Α.
— καλαμου] -μν L. (δια χαρτον και
μελανος Arm.)
— σοι ante γρα. BNC. 31. KL. | post
A. 13. Vulg. Syrr. Bdl. & Hcl. Memph.
Theb. (om. σοι Arm.)
— γραφειν ABNC. 31. | † γραψαι ς. 13
ut vid. KL.
14. σε ante ιδειν ABC. 31. Vulg. |
† post ς. N. 13. KL. Memph. (Mai
om. σε, non sic in cod. Alf.) | venire
ad te Theb.

14. λαλησομεν] -σαμεν N* (? corr.*) |
-σωμεν K.
— προς] προ B* Rul.
15. οἱ φίλοι BNCKL. Vulg. Syrr. Bdl. &
Hcl. txt. Memph. Theb. Arm. | οἱ
ἀδελφοι Α. 13. 31. Syr. Hcl. mg.
Æth.
— ασπαζον] ασπασαι N.
— φιλουσ] fratres Syr. Hcl.
— fin.] add. αμην L. Vulg. Tol.
Subscriptio Ιωαννου γ B. | Ιωαννου γ AN.
| Ιωαννου επιστολη γ C. | επιστολη γ
του ἁγιου αποστολου Ιωαννου στυι λβ
L. | nihil in 13. 31. de K sil. Matt.

10. commonebo Cl. | neque ipse Cl. | qui
suscepimus Cl. | 11. videt Am. | 12. sed et nos
Cl. | 13. habui tibi scribere Cl. | 15. nomi-
natum Cl.

ΙΟΥΔΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ABN(C).
13. 31.
KL.
Vulg.
Syr. Bdl. H.
Memph. Theb.
Arm. Æth.
A'
§ C.

1 ¹ 'Ιούδας 'Ιησοῦ χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ 'Ια-
κώβου, τοῖς ἐν θεῷ πατρὶ ¹ ἡγαπημένοις" καὶ 'Ιησοῦ
χριστῷ τετηρημένοις κλητοῖς. ² ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη
καὶ ἀγάπη πληθυνθείη.

§ ³ Ἀγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν
ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς ⁴ ἡμῶν" σωτηρίας, ἀνάγκη
ἔσχον γράφαι ὑμῖν παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ
ἁπαξ παραδοθείᾳ τοῖς ἁγίοις πίστει. ⁵ παρεσέδυσαν
γάρ τινες ἄνθρωποι, οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς
τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν ⁶ χάριτα"
μεταπιθέντες εἰς ἀσέλγειαν, ⁷ καὶ τὸν μόνον δεσπότην
⁸ καὶ κύριον ἡμῶν 'Ιησοῦν χριστὸν ἀρνούμενοι.
⁹ Ὑπομνήσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδότας ¹⁰ ἁπαξ ¹¹ πάν-
τα, ¹² ὅτι ¹³ κύριος λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας, τὸ
δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν. ¹⁴ ἀγγέ-
λους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἐαυτῶν ἀρχήν, ἀλλὰ

¹ Iudas Iesu Christi servus,
frater autem Iacobi, his qui in
deo patre dilectis et Iesu
Christo conservatis vocatis.

² Misericordia vobis et pax et
caritas adimpleatur.
³ Carissimi, omnem sollici-
tudinem faciens scribendi vobis
de communi vestra salute, ne-
cesse habui scribere vobis
deprecans supercertari semel
triditae sanctis fidei. ⁴ Subin-
troierunt enim quidam homi-
nes, qui olim praescripti
sunt in hoc iudicium, impii,
dei nostri gratiam transfe-
rentes in luxuriam, et solum
dominatorem et domi-
num nostrum Iesum (Christum)
negantes. ⁵ Commovere autem
vos volo, scientes semel omnia,
quoniam Iesus populum de
terra Aegypti salvans secundo
eos qui non crederunt perdidit,
angelos vero qui non
servaverunt suum principatum,

Inscriptio
ΙΟΥΔΑ
in BN.
ΙΟΥΔΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
in AC. 13. K.
Ιουδα ἐπιστολὴ καθολικὴ
in 31.
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ἈΓΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
ΙΟΥΔΑ L.

1. Iesum ante christum ABN. 13. 31. L.
Vulg. Syr. Bdl. & Hel. Memph. Theb.
Arm. Æth. Orig. iii. 463^a. | post K.
Demid. Tol. Lucif. 28. [C n.l.]
— θεῷ Orig. iii. 607.^a Lucif. | τῷ A ap.
Woide, per errorem.
— ἡγαπημένοις ABN. Vulg. Syr. Bdl. &
Hel. Memph. Theb. Arm. (Æth.)
Orig. iii. 607.^a Lucif. (13 n.l.) (praem.
ἐθνισι τοῖς Arm.) | ¹ ἡγαπημένοις C.
31. KL.
— καὶ Ἰησ. χρ. τετηρ. Orig. iii. | om.
Syr. Hel.

2. καὶ εἰρηνῇ om. καὶ K. | add. in
domino Syr. Hel.
3. γραφεῖν] praem. του N.
— κοινῆς ἡμῶν ABNC ut vid. (31.) (Vulg.)
Syr. Bdl. & Hel. Theb. Arm. Lucif.
28. (13 n.l. ὅμων 31. Vulg.) | * om.
ἡμῶν C. KL. Memph. Æth. (vid. ed.
Platt.)
— σωτηρίας] add. καὶ ζωῆς N. | Contra,
Lucif.
— παρασεῖσαν] γράφειν N.
4. παρεσέδυσαν] -δυσαν BBly. Beh.
Maid. 2.
— παλαι] praem. καὶ N.
— χάριτα AB. | ¹ χαριν C. NC. 13. 31.
KL.
— δεσποτὴν] ¹ add. θεοῦ C. 31. KL.
Syr. Bdl. & Hel. | om. ABNC. 13. Vulg.
Memph. Theb. Arm. Æth. Lucif. 28.
5. ἐξ] οὐν C. (om. Theb. itaque Lucif.
28.)
— εἰδοτας] εἰδοντας 13. || ¹ add. ὅμας
C. N. 31. KL. | om. ABC². 13. Vulg.

Syr. Bdl. & Hel. Memph. Theb. Arm.
Æth. Lucif. (C* n.l.)
5. ἀπαξ hic ABC. 13. 31. L. vv. | ante
λαὸν N. Arm. | ante ὅτι K. | ante
ἐκ γῆς Aty. Clem. 280. (om. Lucif. 28.)
— πάντα ABNC². 13. Vulg. Syr. Hel.
Memph. Arm. Æth. Lucif. (C* n.l.) |
πάντας Syr. Bdl. | ¹ ² touto C. 31.
(K) L. Theb. (ante ἀπαξ K.)
— ὅτι] ¹ add. ὁ C. C². 31. KL. Arm.
Clem. 280. | om. ABN. 13. [C* n.l.]
— κυριος NC* ut vid. 31. KL. Syr. Hel. |
θεος C². Tol. Syr. Bdl. Arm. Clem.
Lucif. | Ἰησους AB. 13. Vulg. Memph.
Theb. Æth.
6. τε BNC. 13s. 31. KL. m. Syr. Bdl.
Theb. Arm. Æth. Clem. 280. Orig. iii.
814^c. Lucif. 28. | ¹ ² ³ A. Vulg. Syr. Hel.
Memph.
— αλλα Clem. Orig. iii. | αλ' C. 31.

1. qui sunt in deo Cl. | Christo Iesu Cl. | et
vocatis Cl. | 4. om. *et* ante dominum Am. *

A BNC.
13. (31).

KL.

c 2 Pet. 2:6.

q 31.

c 2 Pet. 2:10.

c 2 Pet. 2:12.

B

c 2 Pet. 2:13.

c 2 Pet. 2:17.

ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκῆτήριον, εἰς κρίσιν μεγάλης
ἡμέρας δεσμοῖς αἰδίοις ὑπὸ ζόφον τῆτήρηκεν. ⁷ ὥς
Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ ⁸ περὶ αὐτὰς πόλεις, τὸν
ὅμοιον ⁹ τρόπον τούτους ἐκπορνεύσασαι καὶ ἀπελ-
θοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς ἐτέρας, πρόκεινται δείγμα πρὸς
αἰωνίου δίκην ὑπέχουσai. ^{8 d} ὁμοίως μέντοι καὶ οὗτοι
ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα μὲν μαινούνουσιν, κυριότητα δὲ
ἀθετοῦσιν, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν. ⁹ ὁ δὲ Μιχαὴλ
ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέ-
γετο περὶ τοῦ ¹⁰ Μωυσεῖος ¹⁰ σώματος, οὐκ ἐτόλμησεν
κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ¹¹ ἀλλὰ ¹¹ εἶπεν, Ἐπιτι-
μήσαι σοι κύριος. ¹⁰ οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἶδασιν
βλασφημοῦσιν ὅσα δὲ φυσικῶς ὥς τὰ ἄλογα ζῶα
ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται. ¹¹ οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι
τῇ ὁδῷ τοῦ Κάιν ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ
Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξέχυθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογία τοῦ
Κορέ ἀπώλοντο.

² ¹² Οὗτοί εἰσιν *οἱ ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες,
συννεωχόμενοι, ἀφόβως ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες· νεφέ-
λαι ἄνδρoι, ὑπὸ ἀνέμων ¹³ παραφερόμεναι, ¹⁴ δένδρα
φθινοποριῶν ἄκαρπα δις ἀποθανόντα ἐκριζωθέντα.
¹⁵ κύματα ἄγρια θαλάσσης ἐπαφρίζοντα τὰς ἐνυτῶν

sed dereliquerunt suum domi-
cilium, in iudicium magni diei
vinculis aeternis sub caligine
reservati; ⁷ sicut Sodoma et
Gomorra et finitimae civitates,
simili modo exornatae et
abuentes post carnem alteram,
factae sunt exemplum ignis
aeterni poenae sustinentes.
⁸ Similiter et hii carnem qui-
dem maculant, dominationem
autem spernunt, maiestatem
autem blasphemant. ⁹ Cum
Michael archangelus cum
diabolo disputans alteraretur
de Mosi corpore, non est ausus
iudicium inferre blasphemiae,
sed dixit, Imperet tibi dominus;
¹⁰ hii autem quaecumque qui-
dem ignorant blasphemant,
quaecumque autem naturaliter
in muta animalia no-
runt, in his corrumpuntur.
¹¹ Vae illis, quia via Cain abie-
runt et errore Balaam mercede
effusi sunt et contradictione
Core perierunt.

¹² Hii sunt in aequalis suis
maculae, convivantes sine ti-
more, semet ipsos pascentes,
nubes sine aqua quae a ventis
circumferuntur, arbores au-
tumnale infructuosae bis mor-
tuae eradicatae, ¹³ fluctus feri
maris despumantes suas con-

6. ἀπολιπόντας Orig. iii. | ἀπολειπόντας
L. Clem. 1 MS. (Orig. iv. 247^a).

— δεσμοῖς | add. αλντοῖς καὶ 13. | om.
Clem. Orig. iii. 693^b. 814^c. Orig. Int. iii.
370^d. | vinculis eos sanctorum ange-
lorum sub tenebras reservavit m.
Lucif. 28. (servavit.) δεσμ. αἰδ. ὑπὸ
ζόφον ἀγρίων ἀγγέλων Clem. || add. in
tartaro constrictos Orig. Int. iv. 510^a.
|| add. constrictos Orig. Int. iv. 549^a.

7. Σόδομα 13.

— καὶ αἱ | ? om. αὶ C^a.

— τρόπον ante τούτους ABNC. 13. Syrr.
Bdl.&Hel. Memph. | † post τ. KL
Arm. (simili modo Vulg. Theb. (Æth.)
Lucif. 28. om. utrq. m.)

— δείγμα | prae. δε N.

— ἐπεχούσai BC. 13. KL. Vulg. |
ἐπεχούσai Δ. | ἐπεχούσai N^c. | ουκ
εχούσai N^a.

8. ὁμοῖως Clem. 515. Lucif. 28. | ὁμῶς A.

— κυριότητα Lucif. | -τητας N. Orig.
Int. i. 9^a. | κυριωτατον Orig. iii. 475^b.

9. ὁ δὲ ANC. 13. KL. Syrr. Bdl.&Hel.
Memph. Theb. | ὁ τε B. Æth. | cum
Vulg. Arm.

9. ὅτε ANC. 13. KL. | τότε B. | qui
Syrr. Bdl.&Hel.

— Μωυσεως BNC. 13. L. | † Μωυσεως τ. AK.

— αλλα ΑΒ. | † αλλ' τ. NC. 13. KL.

— κυριος Vulg. Syrr. Bdl.&Hel. Orig.
Int. i. 9^b. | ὁ θεος N^a. | ὁ κυριος N^c.

12. οὗτοι εἰσιν | add. γογγυστοὶ μεμψι-
μοι κατα τας (add. ιδίας C²) ἐπιθυμίας
αὐτῶν πορνεύοντες N^c C². (C^a n.l.)
Arm. | prae. eadem Theb. | eadem
post αγαπαις ὑμῶν Æth. || non habent
ABNC. 13. 31. KL. Vulg. Syrr. Bdl.&
Hel. Memph.

— οἱ ante εν ταις AB Bily. sic AF N^c. 13.
L. Syrr. Bdl.&Hel. | * om. τ. B Mai
(sil. Beh.) N^c C² (ut vid. n. l^a) K. Vulg.
Memph. Theb.

— αγαπαις BN. 13. KL. Vulg. Syrr. Bdl.
& Hel (et marg. Gracee) Memph. Theb.

Arm. Æth. Lucif. 28.) | αγαπαις AC.

— ὑμῶν BNC. 13. KL. Syrr. Hel. Memph.
Theb. Æth. Lucif. | αὐτῶν Δ corr¹
Vulg. Syrr. Bdl. Arm.

— συννεωχόμενοι | add. ὁμων C. Memph.
Theb. Arm. | om. Vulg. Syrr. Bdl.&
Hel. Æth. ut vid. Lucif. (συννεωχ. K.)

12. ὑπο ανεμων | παντι ανεμῳ N. Lucif.

— παραφερόμεναι AB Bily. Bch. NC. 13.

KL. Syrr. Hel. ut vid. Theb. (Arm.)

Æth. (-νοι B sic Alford. Mai.) | † περι-
φερόμεναι τ. Vulg. Syrr. Bdl. (ut vid.)
Memph. Lucif.

— φθινοπορικα N^a. (corr. c)

13. κυματα | post αγρια N.

— επαφρίζοντα απαφρίζοντα C. 13.

— πλανηται | πλανητες B.

— ὁ ζόφος του σκοτους | om. ὁ εἰ του B.

— αἰωνας | † prae. τον τ. Ks. | om.
ABNC. 13. L.

14. ἐπροφητευσεν B Rul. Bch. Mai (επροφ.
B Bily. et e corr. Kul. Mai) | † προεφη-
τευσεν τ. A (N) C. 13. KL. (προεπροφη-
τευσεν N Tisch.)

— δε Vulg. | om. A.

— ὁ κυριος N.

— ἁγιας μυριασιν αὐτων AB. 13. KL.
Vulg. | † μυριασιν ἁγίαις αὐτων τ. C.

Syrr. Hel. Memph. Æth. (om. αὐτου
Syrr. Bdl.) | μυριασιν ἁγίων ἀγγέλων
N. Theb. Arm.

8. similiter et hi Cl. | 10. hi autem Cl. |
11. in via Cl. | in contrad. Cl. | 12. hi sunt Cl.

Vulg.
Syr. Bdl. H.
Memph. (Theb.)
Arm. Æth.

αἰσχύνas, ἀστέρες πλανῆται οἷς ὁ ζῳφος τοῦ σκότους
εἰς αἰῶνα τετήρηται. ¹⁴ ἐπ' ὀφθήτευσεν" δὲ καὶ
τούτοις ἑβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ Ἐνὼχ λέγων, Ἴδου ἦλθεν
κύριος ἐν ἀγίαις μυριάσιν" αὐτοῦ, ¹⁵ ποιῆσαι κρίσιν
κατὰ πάντων, καὶ ἐλέγξαι" πάντας τοὺς ἀσεβεῖς
περὶ πάντων τῶν ἔργων [ἀσεβείας] αὐτῶν ὧν ἡσέβη-
σαν, καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὧν ἐλάλησαν κατ'
αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς. ¹⁶ οὗτοί εἰσιν γογγυσταὶ
μεμφίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι,
¹⁷ καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα, θαυμάζοντες
πρόσωπα, ὠφελείας χάριν. ¹⁸ ὑμεῖς δὲ ἀγαπητοί,
μνησθεταί τῶν ῥημάτων τῶν προειρημένων ὑπὸ τῶν
ἀποστόλων τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, ¹⁹ ὅτι
ἔλεγον ὑμῖν [ὅτι] ἐπ' ἐσχάτου χρόνου" ἔσονται
ἐμπαίκται κατὰ τὰς ἐαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν
ἀσεβειῶν. ²⁰ οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες, ψυχικοὶ
πνεῦμα μὴ ἔχοντες. ²¹ ὑμεῖς δὲ ἀγαπητοί, ἐπ' οἰκοδο-
μοῦντες ἑαυτοὺς τῇ ἀγιωτάτῃ ἡμῶν πίστει, ἐν πνεύ-
ματι ἀγίῳ προσευχόμενοι, ²² ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ θεοῦ
τηρήσατε, προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ χριστοῦ, εἰς ζωὴν αἰώνιον. ²³ καὶ οὐς μὲν
ἐλέγχετε" ²⁴ διακρινόμενους, οὐς δὲ ὁ σῶζετε ἐκ πυρός

fusione, silebra emantia: quibus procella tenebrarum in aeternum servata est. ¹⁴ Prophetauit autem de his septimus ab Adam Enoch dicens, Ecce venit dominus in sapientibus milibus suis, ¹⁵ facere iudicium contra omnes et arguere omnes impios de omnibus operibus impietatis eorum quibus imple egerunt et de omnibus duris quae locuti sunt contra eum peccatores impii. ¹⁶ Hi sunt murmuratores querulosi, secundum desideria sua ambulantes, et os illorum loquitur superbia, mirantes personas, quaevis causa. ¹⁷ Vos autem, carissimi, memores estote verborum quae praedicta sunt ab apostolis domini nostri Jesu Christi, ¹⁸ qui dicebant vobis quoniam in novissimo tempore venient inlosiores secundum sua desideria ambulantes impietatum. ¹⁹ Hi sunt qui segregant semet ipsos, animales spiritum non habentes. ²⁰ Vos autem, carissimi, superaedificantes vosmet ipsos sanctissimae vestrae fidei, in spiritu sancto orantes, ²¹ ipsos vos in dilectione de servate expectantes misericordiam domini nostri Jesu Christi in vitam aeternam: ²² et hos qui dum arguite iudicatos, illos vero salvate de igne

¹⁴ 2 Pet. 2:18.

¹⁵ 2 Pet. 3:2.

¹⁶ 2 Pet. 3:3.
2:11.

I'
Theb.

22. οὐς μὲν ἐλέγχετε
διακρ.

15. ἐλέγχει ABNC. 13. KL Tf. | † ἐξε-
λεγει τ.
— πάντας τοὺς ἀσεβεῖς] πασαν φύχην
N. || † add. αὐτῶν τ. KL. | om.
ABNC. 13. Vulg. Syrr. Bdl. & Hel.
Memph. Theb. Arm. Æth.
— ἀσεβείας AB. 13. KL. Vulg. Syr. Hel.
Memph. Æth. | om. NC. Syr. Bdl.
Theb. Arm.
— αὐτῶν ABC. 13. 31. KsL. Vulg.
Syr. Hel. Memph. Arm. Æth. | om. N.
Syr. Bdl. Theb.
— καὶ περὶ πάντων] praem. propterea quod
deservierunt Dominum Syr. Hel. marg.
— σκληρῶν] add. λόγων NC. 13. Syrr.
Bdl. & Hel. Theb. (Æth.) | om.
ABKL. Vulg. Memph.
— κατ' αὐτοῦ] om. Syr. Bdl.
16. αὐτῶν ¹⁵ ABN. 13. KsL. | αὐτῶν
CL. Vulg.
— αὐτῶν ²⁰] αὐτῶ A.
17. ῥημάτων τῶν προειρημένων Vulg.
προειρημένων ῥημάτων A. Lucif.
28.
18. ἔλεγον ὑμῖν] ἔλεγον ἡμῖν K. | om.
ὑμῖν Theb. Lucif. 28.

18. ὅτι ²⁰ AC. 13. KLmg. Vulg. Syrr. Bdl.
& Hel. Memph. Theb. Arm. Æth. |
om. B D H g. Mai. N L x. Lucif.
— ἐπ' ἐσχάτου ABNC. 13. | † ἐν ἐσχάτῳ
τ. KsL. Vulg.
— χρόνου ABNC. 13. Syrr. (Bdl.) & Hel.
(praem. του AN. 13.) | † χρόνῳ τ. KL.
Vulg.
— ἔσονται BN C KL. Syrr. Bdl. & Hel.
Arm. Lucif. | ελευσονται AN C². 13.
Vulg. Memph. Theb. Æth. (vid.
2 Pet. iii. 3.)
— τὰς αὐτῶν ἐπιθυμίας Am. | τὰς ἐπιθ.
αὐτῶν N. (αὐτῶν τ.)
19. ἀποδιορίζοντες] add. αὐτοὺς Elz.
C. Vulg. | om. St. 3. ABN. 13. KL.
Fuld. Syrr. Bdl. & Hel. (sic) Memph.
Theb. Arm. Æth. Lucif. 28.
20. ὑμεῖς] ἡμεῖς C. Arm.
— οἰκοδο. αὐτοὺς ante τῇ ἀγιωτ. ἡμῶν
πίστει ABN(C). 13. Vulg. Syr.
Hel. Memph. Theb. Æth. (ἡμῶν C.) |
† post τ. KsL. Syr. Bdl. Arm.
21. ἱερανοῦς] ἱερανοῖς K.
— θεοῦ] om. C².
— τηρήσατε AN. 13. KL. Vulg. Memph.

- Æth. | -σμετ C². | -σμεν BC² ut. vid.
Syr. Bdl. & Hel. (τηρῶν Arm.)
21. προσδεχ... αἰωνίων] om. Am.
22. ἐλέγχετε AC². 13. Vulg. Memph.
Arm. Æth. | ἐλεγε BN C². Syr. Hel.
| † ἐλεγε τ. KL. | om. Syr. Bdl. ||
ἐκ του πυρος ἀρπαζοντες hic Syr. Bdl.
| ἐκ πυρός ἀρπάξτε Clem. 773.
— διακρινόμενους ABNC. 13. Vulg.
Syr. Bdl. & Hel. Arm. (? Æth.) Clem.
| † -μενοι τ. KL. Memph. ut. vid.
23. οὐς δὲ AN. 13. KL. Vulg. Syr. Hel.
Memph. Arm. (Æth.) | om. hic
B D L. Beh. Mai. Syr. Bdl. | † ἐ tantum
Clem 773.
— σῶζετε] † praem. ἐν φόβῳ τ. KL.
(Syr. Bdl.) | om. hic ABNC. 13. Vulg.
Memph. Arm. Æth. | ἐλεγε αὐτοὺς ἐν
φόβῳ Syr. Bdl. | ἐλεγε hic Clem. 773.
— πυρός] † praem. του τ. | om. ABNC.
13. KL. Arm. | om. σῶζετε ἐκ πυρός
ἀρπαζοντες Syr. Bdl.

13. servata est in aeternum CL. | 14. autem
et de CL. | 15. contra Deum CL. | 16. hi sunt
CL. | querulosi CL. | coram loquitur superbia
CL. | 18. desideria sua CL. | ambulantes in im-
pietatis CL. | 19. hi sunt CL. | 21. vosmet
ipsos CL. | expectantes ad fin. ver. om. Am.

ABNC.
13.
KL.
Vulg.
Syr. Bdl. H.
Memph. Arm.
Æth.

ἀρπάζοντες, * οὓς δὲ ἐλεᾶτε ἐν φόβῳ, μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα.

²⁴ Τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάξει ὑμᾶς ἀπταιστούς καὶ στήσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει, ²⁵ μόνῳ * θεῷ σωτῆρι ἡμῶν, * διὰ Ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν, δόξα * μεγαλωσύνη κράτος καὶ ἐξουσία * πρὸ παντὸς τοῦ αἰῶνος καὶ νῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

ΙΟΥΔΑ.

rapientes, aliis autem misere-
mini in timore, odientes eam
quae carnalis est maculatam
tunicam.

²⁴ Et autem qui potest vos
conservare sine peccato et
constituere ante conspectum
gloriae suae immaculatos in
exultatione, ²⁵ soli deo salva-
tori nostro per Iesum Christum
dominum nostrum, gloria
magnificentia imperium et
potestas ante omne saeculum
et nunc et in omnia saecula,
amen.

23. ἀρπάζοντες add. οὓς δε ελεατε εν φοβῳ ABNC. 13. Vulg. Memph. Arm. (Æth.) | add. εν φοβῳ C. Syr.Hcl. | * om. 5. KL.

24. ἡμᾶς Elz. BMai(diserte)NC. 13. L. Vulg. Syr.Bdl.&Hcl. Memph. Arm. Æth. | ἡμᾶς A. | αὐτοὺς St.3. B Btlly e sil. Bch. K.

— ἀπταιστούς] add. καὶ ἀσπιλοὺς C. Syr.Bdl.&Hcl. Arm.

— κατενώπιον] ενωπιον C.

— αμώμους] αμειπτους A.

— fin.] add. in adventu domini nostri Jesu Christi Vulg. Cl.

25. μόνῳ] † add. σοφῷ 5. KL. | om. ABNC. 31. Vulg. Syr.Bdl.&Hcl. Memph. Arm. Æth.

25. εἰα Ἰησου χριστου του κυριου ημων ante δοξα ABNC. 13. L. Vulg. Syr. Bdl.&Hcl. Memph. (Arm.) (καὶ Ἰησ. Arm. om. καὶ MSS.) (Jesus Christus Æth.) | * om. 5. K. || ψ̄ δοξα N* (corr. 5) Am.

— μεγαλ.] † praem. καὶ 5. KL. Vulg. Cl. Syr.Bdl. Memph. | om. ABNC. 13. Am. Fuld. Tol. Demid. Syr.Hcl. Arm.

— πρὸ παντος του αιωνος ante καὶ νυν ABNC. 13. L. Vulg. Syr.Hcl. Memph. Arm. Æth. | * om. 5. K. Syr.Bdl. | praem. postea “cum patre ejus bono et spiritu sancto vivificatore” Æth.

— νυν] add. καὶ αἰ 13.

— παντας] om. N. (non L.) Memph.

25. αιωνας] add. των αιωνων 13. L. Vulg. Cl. Demid. Syr.Hcl.mg. (Memph.) — αμην καὶ αμην Æth.

Subscriptio Ἰουδα BN. Ἰουδα επιστολη A. | του αγιου αποστολου Ἰουδα επιστολη στι^{xx} εἴη L. | Ἰουδα επιστολη καθολικη C. (nihil 13. hiat. 31.) | ετελειωθη συν. θεῳ καὶ ἡ του Ἰουδα καθολικη επιστολη. δοξα σοι ὁ θεος, δοξα σοι ὁ θεος, δοξα σοι ὁ θεος, ὁ μακροθυμων ἐπ' εμοι τῇ ἀναξίῳ δουλῳ σου K. | postea πραξεις των αγιων αποστολων καὶ καθολικαι A.

23. odientes et eam Cl. | 24. qui potens est Cl. | exultatione, add. in adventu Domini nostri Jesu Christi Cl. | 25. cui gloria Am. | et magnificentia Cl. | saecula saeculorum Cl.

Capita EPISTOLARUM CATHOLICARUM.

(vid. Zacagni Collectaneu Monumentorum Veterum.)

Capitula JACOBI Epistolae.

¹ Ἐκθεσις κεφαλαίων τῆς καθολικῆς Ἱακώβου ἐπιστολῆς, μεθ' ὧν περιέχει μερικῶν ὑποδιαίρεσεων τῶν διὰ κινναβάρεως."

- α'. περὶ ὑπομονῆς καὶ πίστεως ἀδιακρίτου, καὶ περὶ ταπεινοφροσύνης πρὸς τοὺς πλουσίους. [i. 1].
- (α'). ἐν ᾧ περὶ τῆς ἐν ἡμῖν ¹πειρώσεως" καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς παθῶν, ὅτι οὐ παρὰ θεοῦ τὸ αἴτιον· εἴ τι γὰρ ἀγαθὸν ἡμῖν, παρ' αὐτοῦ. [i. 13].
- β'. περὶ πραύτητος καὶ ἀγνείας καὶ πράξεως ἀγαθῆς μεταδοτικῆς ἐπὶ μακαρισμῶ, καὶ περὶ ἐπιστήμης καὶ συμμετρίας λόγου. [i. 19].
- γ'. περὶ τῆς πρὸς ἕκαστον ἀγάπης ἀπροσωπολήπτου κατὰ νόμον. [iii. 1].
- δ'. ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως μόνον ἀλλὰ καὶ ἐξ ἔργων, καὶ οὐκ ἐκ θατέρου ¹ἰδίως" ἀλλ' ἐξ ἀμφοῖν ἅμα δικαιούται ἄνθρωπος. [ii. 14].
- ε'. ὅτι ἡ προσηλυτὴς καὶ ἄτακτος γλῶσσα θανατοῖ τὸν κεκτημένον, ἧς κρατεῖν ἀνάγκη εἰς εὐφρομίαν καὶ δόξαν¹ θεοῦ. [iii. 1].

- (α'). ἐν ᾧ περὶ ἀναστροφῆς² ἀγαθῆς καὶ ἀμάχου πρὸς ἀλλήλους ἐκ φιλοδοξίας τῆς ἐπὶ σοφίᾳ ἀνθρωπίνῃ. [iii. 13].
- (β'). περὶ θέας σοφίας. [iii. 17].
- (γ'). ὅτι ἐκ ῥαθυμίας καὶ φιληδονίας ἔρις καὶ ἀκαταστασία καὶ ἡ πρὸς θεὸν ἔχθρα γίνεται. [iv. 1].
- (δ'). περὶ μετανοίας πρὸς σωτηρίαν, καὶ περὶ τοῦ μὴ κρίνειν τὸν πλησίον. [iv. 7].
- ς'. ὅτι οὐκ ἐν ἀνθρώπῳ ἀλλ' ἐν θεῷ τὰ διαβήματα ¹ἀνθρώπου" κατευθύνεται. [iv. 13].
- (α'). ἐν ᾧ περὶ πλεονεξίας πλουσίων, καὶ τῆς ἐν κόσμῳ τρυφῆς αὐτῶν, καὶ περὶ δικαιοκρισίας θεοῦ. [v. 1].
- (β'). περὶ μακροθυμίας καὶ ὑπομονῆς παθημάτων, καὶ περὶ ἀληθείας. [v. 10].
- (γ'). παρααινέσεις ἰδικαί ἐκάστῳ προσηκοῦσαι μετὰ πίστεως. [v. 13].
- (δ'). ὅτι διακονητέον τῇ τοῦ ²πλησίου" σωτηρίᾳ. [v. 19]. στίχοι κέ.

Varietas Lctionis Capitum Epistolarum Catholicarum ex editione Matthaeiana M.DCC.LXXXII.

Titulus ad omnes has Epistolas sic legitur:—¹ ἐκθεσις κεφαλαίων καθ' ἑκάστην ἐπιστολήν τῶν καθολικῶν μεθ' ὧν περιέχουσιν ὑποδιαίρεσεων μερικῶν.

α'. ¹ πειρώσεις.

δ'. ¹ ἰδικῶς.

ε'. ¹ add. τοῦ. ² add. καί.

ς'. ¹ ἀνδρός. ² πλησίον.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

Capitula PETRI Epistolae Primae.

Κεφάλαια ¹ Πέτρου ἐπιστολῆς πρώτης".

- α'. περὶ τῆς ἐν χριστῷ ἀναγεννήσεως, καὶ περὶ ὑπομονῆς πειρασμῶν, καὶ περὶ σωτηριώδους πίστεως προκατηγγελημένης ὑπὸ τῶν προφητῶν. [i. 1.]
- β'. περὶ ἐλπίδος καὶ ἁγιασμοῦ τῆς τε ὀφειλομένης ἐπὶ τῇ νίθησιν ἀσφαλτοῦς ἀναστροφῆς. [i. 13].
- γ'. περὶ τῆς ἐπαξίας τῆς νίθησεως ζῆν ἐν χριστῷ πρὸς ὀφέλειαν καὶ τῶν ἐξωθεν εἰς δόξαν θεοῦ. [ii. 1].
- δ'. περὶ τῆς πρὸς ἄρχοντας ὑποταγῆς καὶ φιλαδελφίας καὶ θεοσεβείας. [ii. 13].
- (α'). ἐν ᾧ περὶ δούλων ὑποταγῆς καὶ ἀνεξικακου ὑπομονῆς διὰ χριστόν. [ii. 18].
- (β'). περὶ ὑπακοῆς γυναικῶν καὶ ὁμονοίας τῆς πρὸς τοὺς ἄνδρας, ¹ καὶ σωτηρίας τῆς" ἐν πνεύματι εἰς τύπον Σαββάς. [iii. 1].
- (γ'). περὶ τῆς ἀνδρῶν πρὸς γυναῖκας συμπεριφορᾶς. [iii. 7].
- (δ'). περὶ τῆς ² πρὸς ἅπαντας ἐπεικοῦς ἀνεξικακίας, ἧς τύπος ἡ ἐπὶ Νῶε τοῦ θεοῦ φιλανθρωπία ἐφ' ἡμᾶς δὲ ἡ διὰ τοῦ βαπτισματος τοῦ χριστοῦ συμπάθεια. [iii. 15 "ἐτοιμοι"].
- ε'. περὶ ἀποθεώσεως φαύλων πράξεων καὶ ἐπαλαγῆς τῶν ἐν πνεύματι καρπῶν κατὰ τὴν διαφορὰν τῶν χαρίσματων. [iv. 1].
- ς'. ὅτι κοινωνία τῇ πρὸς χριστόν κρατεῖν χρεὶ τῶν φυσικῶν παθῶν, ἐλπίδι ¹ τε" τῇ εἰς αὐτὸν φέρειν τὰς παρ' ἐτέρων ² βλάβας." [iv. 12].
- ζ'. παραίνεσις πρεσβυτέρους περὶ ἐπισκοπῆς τοῦ ποιμαντοῦ. [v. 1].
- (α'). ἐν ᾧ περὶ κοινῆς πάντων πρὸς ἕκαστον ¹ ταπεινοφροσύνης" εἰς νίκην τὴν κατὰ τοῦ διαβόλου. [v. 6].
- η'. εὐχὴ ὑπὲρ τελειώσεως τῶν πιστευόντων. [v. 10]. ¹ στίχοι κέ."

Capitula PETRI Epistolae Secundae.

Κεφάλαια ¹ Πέτρου ἐπιστολῆς β'."

- α'. περὶ κλήσεως τῆς ἐν πίστει ἔργου βεβαιουμένης τοῖς ¹ τῆς" ἀρετῆς, ² καὶ ἐλπίδος" τῶν μελλόντων ἀγαθῶν [i. 1].
- β'. παραγγελία εἰς ὑπόμνησιν τῆς διδασκαλίας μετὰ τὴν ἀνάλυσιν αὐτοῦ, καὶ ὅπως ἐν ὅρει Θαβὼρ τῆς τοῦ θεοῦ περὶ ¹ χριστοῦ" ἐπήκουσε φωνῆς. [i. 10].
- γ'. πρόρρησις ἀπατηλῆς ἐπαναστάσεως αἰρετικῶν, ἀσεβείας τε αὐτῶν καὶ μελλούσης κολάσεως. [ii. 1].
- δ'. ἐπανάληψις περὶ κακίας ἀνθρώπων αἰρετικῶν. [iii. 1].
- (α'). ἐν ᾧ ὅτι αἰφνιδίως ἦξει χρίστος ἐπὶ συντελείᾳ τοῦδε τοῦ αἰῶνος, ὥστε δεῖν εὐτρεπίζεσθαι πάσῃ ἀρετῇ. [iii. 10]. ¹ στίχοι ε'."

Inscriptio Ep. I Petri.

- ¹ τῆς πρ. ἐπιστ. καθολικῆς Πέτρου.
δ'. ¹ ἐπὶ σωτηρίᾳ τυ. ² add. ἀνθρώπων.

- ς'. ¹ δι. ² πάθος.
ζ'. ¹ ταπεινοφροσύνης.
η'. ¹ om.

Inscriptio Ep. II Petri.

- ¹ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς (post Praefationem).
α'. ¹ om. ² ἐλπίδι (om. καὶ.)

- β'. ¹ τοῦ νιοῦ.
δ'. ¹ om.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

Capitula IOHANNIS Epistolae Primae.

Κεφαλαία Ἰωάννου πρώτης ἐπιστολῆς."

<p>α'. εὐαγγελικὴ θεολογία ¹περὶ" χριστοῦ. [i. 1].
 (α'). ἐν ᾧ περὶ ἐξομολογήσεως καὶ προσοχῆς
 εἰς τὸ μὴ ἁμαρτάνειν. [i. 8].
 (β'). ὅτι ²ἡ" τήρησις τῶν ἐντολῶν τοῦ θεοῦ
 τὴν γνῶσιν βεβαιοῖ. [ii. 4].</p> <p>β'. περὶ ἀγάπης ἥς ἀνευ ἀσέβειας. [ii. 7].
 (α'). ἐν ᾧ παραίνεσις περὶ χάριτος ἐκάστου
 καθ' ἡλικίαν, καὶ περὶ ἀποτροπῆς τῆς πρὸς
 τὸν κόσμον ἀγάπης. [ii. 12].</p> <p>γ'. περὶ ψευδαδελφῶν ἀρνησιθέων, καὶ ὅτι ἡ εἰς
 χριστὸν εὐσέβεια πατρὸς ὁμολογία· ἡ γὰρ
 τοῦ πατρὸς δοξολογία, τοῦ υἱοῦ ἐστὶν θεολογία. [ii. 18].
 (α'). ἐν ᾧ περὶ θείου καὶ πνευματικοῦ χαρί-
 σματος ἐν ἁγιασμῷ ἐπ' ἐλπίδι εἰς γνῶσιν
 θεοῦ [ii. 26].
 (β'). ὅτι πᾶς ὁ ἐν χριστῷ ἐκτὸς ἁμαρτίας· ὁ</p> | <p>γὰρ ἁμαρτάνων ¹ἐστὶ" τοῦ διαβόλου. [iii. 4].</p> <p>δ'. περὶ ἀγάπης τῆς εἰς τὸν πλησίον καὶ διαθέ-
 σεως μεταδοτικῆς. [iii. 10. "πᾶς ὁ μὴ"].
 (α'). ἐν ᾧ περὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς τῆς ἐν
 πίστει Ἰησοῦ χριστοῦ. [iii. 21].
 (β'). περὶ διακρίσεως πνευμάτων ἐφ' ὁμολογία
 τῆς τοῦ ¹κυρίου" ἐνανθρωπήσεως. [iv. 1].</p> <p>ε'. περὶ φιλαδελφίας εἰς θεοσέβειαν. [iv. 7].</p> <p>στ'. περὶ θεολογίας υἱοῦ ἐν δόξῃ πατρὸς, καὶ περὶ
 νίκης τῆς κατὰ τοῦ πονηροῦ διὰ πίστεως
 Ἰησοῦ χριστοῦ εἰς ζωὴν. [iv. 11].</p> <p>ζ'. περὶ ἀντιλήψεως τοῦ ἁμαρτάνοντος ἀδελφοῦ
 διὰ προσευχῆς, καὶ περὶ τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν.
 [v. 16].
 (α'). ἐν ᾧ περὶ ἀποχῆς δαιμονικοῦ σεβάσματος.
 [v. 21]. ¹στίχοι κγ'."</p> |
|--|---|

Capitula IOHANNIS Epistolae Secundae.

Κεφαλαία Ἰωάννου ¹δευτέρας ἐπιστολῆς."

<p>α'. Μετὰ τὸ προοίμιον περὶ ὀρθοῦ βίου ἐν ἀγάπῃ
 θεοῦ διὰ πίστεως εὐσεβους ἀμεταθέτου.
 [4].</p> | <p>(α'). ἐν ᾧ ὅτι οὐ δεῖ αἰρετικὸν ἐνοικίζειν ἡ
 χαιρετίζειν ἐφ' ἁμαρτία. [10].</p> <p>β'. ἐπαγγελία παρουσίας αὐτοῦ ἐπ' ἐλπίδι πρὸς
 ὀφελείαν. [12]. ¹στίχοι ε'."</p> |
|--|---|

Capitula IOHANNIS Epistolae Tertiae.

Κεφαλαία Ἰωάννου ¹τρίτης ἐπιστολῆς."

<p>α'. εὐχὴ ὑπὲρ τελειώσεως καὶ ¹εὐχαριστίας" ἐφ'
 ὁμολογία φιλοξενίας τῶν ἀδελφῶν ²διὰ
 χριστοῦ." [2].
 (α'). ἐν ᾧ περὶ ³Διοτρεφούς φαυλότητος καὶ
 μισαδελφίας. [9].</p> | <p>β'. περὶ Δημητρίου ᾧ μαρτυρεῖ τὰ κάλλιστα.
 [12].</p> <p>γ'. περὶ ἀφίξεως αὐτοῦ πρὸς αὐτοὺς ¹ἐν τάχει
 ἐπ' ὀφελείᾳ." [13].</p> |
|---|--|

Inscriptio Ep. I Johannis.

α'. ¹τῆς α' ἐπιστ. τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ θεολογοῦ.
¹om. ²om.

γ'. ¹ἔστιν εκ.
 δ'. ¹χριστοῦ.
 ζ'. ¹om.

Inscriptio Ep. II Johannis.

¹ἐπιστ. δευτ.

β'. ¹om.

Inscriptio Ep. III Johannis.

α'. ¹ἐπιστ. τριτ.
¹εὐχαριστία apud Eucumenium.

²διὰ χριστόν.
²add. τῆς.
 γ'. ¹ἐπ' ὀφελ. ἐν τάχει.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

Capitula JUDAE Epistolae.

Κεφαλαία ¹τῆς" Ἰούδα ἐπιστολῆς.

α'. περὶ προσοχῆς τῆς εἰς χριστὸν πίστεως διὰ τὴν ἐπανάστασιν τῶν ἀσεβῶν καὶ ἀσελγῶν ἀνδρῶν. [5].

(α'). ἐν ᾧ περὶ μελλούσης αὐτῶν κολάσεως καθ' ὁμοίωσιν τῶν πάλαι ¹ἀμαρτημάτων καὶ πονηριῶν." [5].

β'. ταλανισμὸς αὐτῶν ἐπὶ τῇ πλάνῃ καὶ δυσσεβείᾳ καὶ ἀσελγείᾳ καὶ βλασφημίᾳ καὶ

ἐπιπλάστῳ ὑποκρίσει τῆς εἰς ἀπάτην δωροδοκίας. [11].

γ'. περὶ ἀσφαλείας αὐτῶν ἐπὶ τῇ πίστει, συμπαθείας τε καὶ φειδοῦς ¹εἰς τὸν πλησίον" ἐπὶ σωτηρίαν ἐν ἀγιασμῷ. [20].

δ'. εὐχὴ ὑπὲρ αὐτῶν εἰς ἀγιασμὸν καὶ ¹παῤῥησίᾳ καθαρὰ" σὺν δοξολογίᾳ ²χριστοῦ." [24]. ³στίχοι ια'."

Inscriptio Ep. Judae.

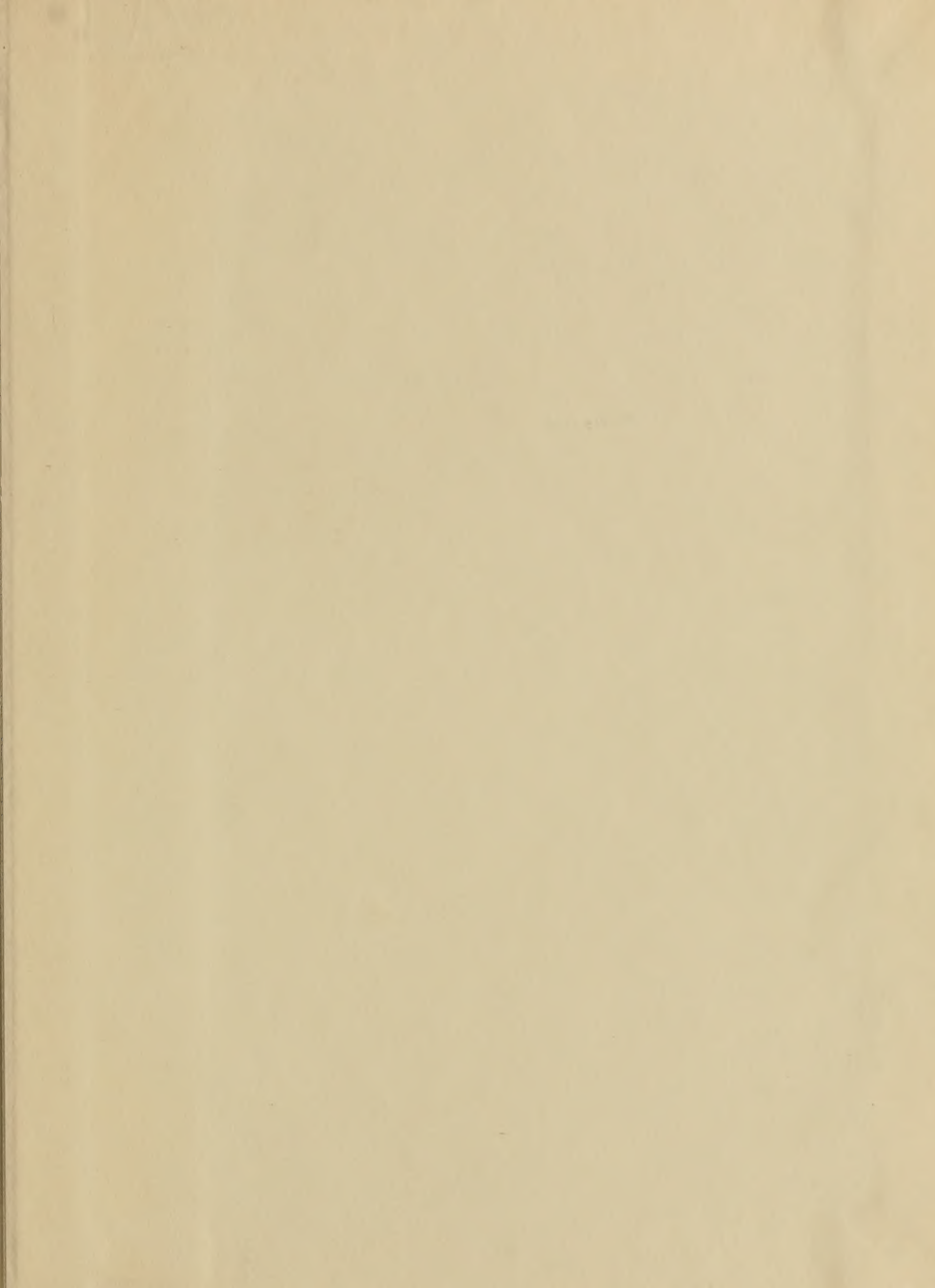
¹ om.

τ'. ¹ ἀμαρτωλῶν τε καὶ πονηρῶν.

γ'. ¹ τοῦ πλησ.

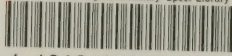
δ'. ¹ παῤῥησίαν καθάραν. ² θεοῦ. ³ om.

BS65.5 .T78 v.3
The Greek New Testament

Princeton Theological Seminary-Speer Library

1 1012 00043 6628